

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

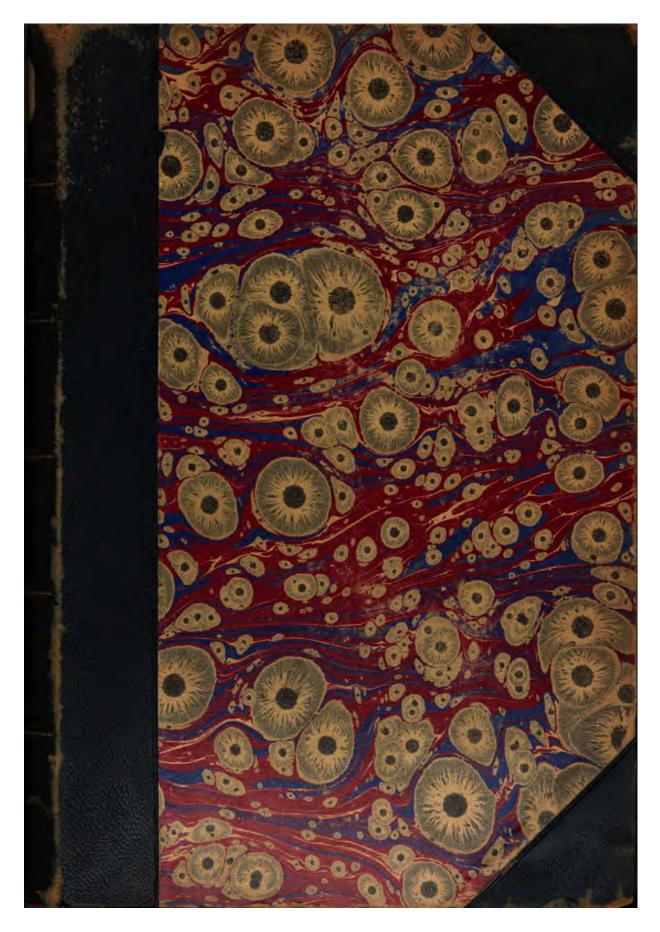
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Sa 9.674

Marbard College Library.

FROM THE

CONSTANTIUS FUND.

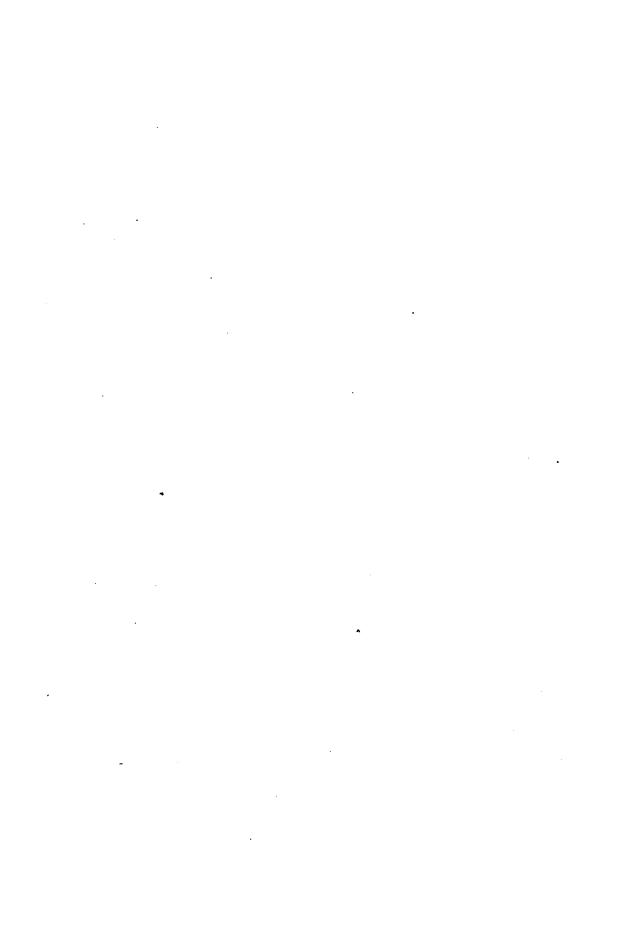
Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard
University for "the purchase of Greek and Latin
books, (the ancient classics) or of arabic
books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or
Arabic books." Will,
dated 18So.)

Received 17 May, 1897.

.

. .

<u>-</u>

, . •

ADVERSARIA IN AESCHYLUM

SCRIPSIT AC COLLEGIT

Frederick Himy Marrel
FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.
MDCCCXCV.

&a 9.674

WARVARD COLLEGE WAY 17 1897

LIBRARY.

Constantius fund.

VIRO DOCTO ET ERUDITO

HENRICO VAN HERWERDEN

GRAECARUM LITTERARUM
IN UNIVERSITATE RHENO-TRAJECTANA PROFESSORI

VIRI DESIDERANDI GABRIELIS CAROLI COBETI IN STUDIIS GRAECIS

DUM VIVEBAT CRITICORUM FACILE PRINCIPIS

DISCIPULO STUDIOSO ET IN LINGUAE

GRAECAE SCIENTIA ET CULTURA SUCCESSORI

DIGNISSIMO

HAS SUAS IN AESCHYLUM LUCUBRATIONES
SUMMA CUM OBSERVANTIA HONORIS CAUSA
DEDICAT ET COMMENDAT

AUCTOR.

.

ζ ε,

.

PRAEFATIO.

Has in Aeschylum observationes, partim meas partim aliorum hic ibi sparsas, plurimis abhinc annis annotare et colligere coepi, negligentius saepe et non consulto ipso auctoris textu, ut a libris meis procul amotus. Unde non mirum videbitur si in iis nonnulla levioris momenti, nonnulla parum castigate et accurate scripta, nonnulla etiam errata reperiantur. Quam ob causam propositum mihi erat accuratiorem earum recensionem facere priusquam typographo committerentur. Sed, quum praeter alia negotia premerent infirma valetudo et senectus, invitus coactus sum eas fere ut primum scriptae erant relinquere. Multas conjecturas meas in iis propositas ab aliis viris criticis interea occupatas esse probabile est: quod moneo ne quis me aliorum scrinia compilasse et in meum ipsius usum scientem convertisse putet. Qualescunque sint hae animadversiones, spero ex iis lectorem nonnulla quae ad auctorem difficilem et gravibus textus corruptelis laborantem emendandum et illustrandum conducant excerpturum esse.

Quum jam paene totum volumen typis expressum esset, novam et diligentiorem trium Oresteae fabularum recensionem facere constitui, rei criticae praecipue ratione habita. Quas in duas posteriores fabulas observationes feceram in Addendis supplevi; quas in Agamemnonem in singulari ejus fabulae editione quam nunc paro et quam proxime in lucem prodituram esse spero proponam.

Scribebam Brightoniae, Junii die 27. 1895.

AESCHYLUS.

· · ! •

·

AESCHYLUS.

PROMETHEUS VINCTUS.

Vita Aeschyli. Lege Ἐλευσίνιος (δὲ) τὸν δῆμον.

1. Cf. Eur. Andr. 889. τηλουρά γάρ | ναίουσ' άφ' ημῶν πεδί'.

2. ἄβατον] ἄβοστον schol. Ven. ad Il. ξ. 78. Blomf. Hesychius, *Αβοστον ἀπάνθρωπον. (Cf. 20. ἀπανθρώπφ πάγω.) Ibid. Schol. ἢ διὰ τὸ ἄγριον (ἄβροτον V. D. in Class. Journ. I. 27.) καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. etc. Σκύθην ἐς οἰμον] Σκύθην ἀκύμον (sterilem) F. G. Schmidt. Imo Σκυθῶν ἐς αἰαν. Εt sic Nauck. Cf. Eur. Med. 2. Κόλχων ἐς αἰαν κυανέας Συμπληγάδας. El. 1287. κομζέτω | Φωκέων ἐς αἰαν. Σκύθης adjectivum est etiam 417. Σκύθης ὅμιλος. Sept. 817. Σκύθης σιδήρφ. Cf. tamen 722. ἐς μεσημβρινὴν | βῆναι κέλευθον. οἰμον] Cf. 394. Eur. Alc. 835. ὀρθὴν παρ' οἰμον ἢ ἀκὶ Λάρισσαν φέρει. Or. 1252. El. 218. Fr. 236. ἀπλῆ γὰρ οἰμος εἰς *Αιδου φέρει. Men. Fr. 681, 2. τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἰμον ἐκπορεύεται.

3. σολ δὲ χοὴ μέλειν —] Cf. Eur. Bacch. 450. σολ δὲ τἄλλα χοὴ μέλειν. ἐπιστολάς] Mandata. I. q. ἐντολάς. Cf. Eur. Hipp. 858. τέκνων ἐπιστολὰς | ἔγραψεν.

4. ἄς σοι πατὴρ ἐφεῖτο] Cf. Soph. El. 1111. ἀλλά μοι γέρων | ἐφεῖτ' — ἀγγεῖλαι etc. 144. Tr. 286. Aj. 116. Hom. Od. ν'. 7.

Theorr. VIII. 1.

5. δχμάσαι] Cf. 618. Eur. Or. 265. μέσον μ' δχμάζεις, ὡς βάλης ἐς Τάρταρον. Cycl. 484. ἵππους τ' δχμάζει. 484. δαλοῦ κώπην

δχμάσας etc. El. 817.

7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] Qu. τὸ σὸν γέρας γὰρ —. Et sic Hirschig. (Ann. Crit. Traj. ad Rhen. 1849.). Cf. 38. 82. Vel τὸ σὸν γὰρ άγνὸν etc. Vel τὸ σὸν γὰρ εὖχος. Hue non pertinet illud Philostrati Icon. Scamand. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρὸς οὐ ξανθὸν — ἀλλὰ χρυσοειδὲς etc. σέλας] Cf. Ag. 281. 289. Fr. 280. Eur. Hel. 871. λαμπτῆρος σέλας.

9. δεῖ θεοῖς] Fort. θεοῖσι δεῖ.

10. ώς ἄν διδαχθῆ] Qu. ώς ἐκδιδαχθῆ, Omitti solet ἄν post ώς, ὅπως, ἵνα, ὄφρα, in hujusmodi structuris apud Tragicos. Aliud valet ὡς ἄν, ut in ὡς ἄν ποιήσης, utcunque feceris.

- 12. Cf. Hesiod. Th. 385. καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
 - 13. Cf. 57. περαίνεται δή κου ματά τουργον τόδε.
- 15. δῆσαι φάραγγι πρὸς δυσχειμέρω] Cf. Thesm. 947. πρὸς τῆ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην. Sed Soph. Aj. 108. δεθεὶς πρὸς κίον' ξοκείου στέγης.
- 16. τῶνδε τόλμαν] Cf. Cho. 91. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος. Eur. Med. 1173. εἶτ' ἀντίμολπον ἥκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκυτόν. τῶνδε] Qu. τοῦδε.
 - 17. εὐωριάζειν] Cf. Soph. Fr. 505.
- 18. δοθοβούλου] Cf. Pind. P. IV. 262. δοθόβουλον μῆτιν. VIII. 78. Ol. II. 83.
- 20. ἀπανθρώπω] Fort. ἀπανθρώπω 'ν πάγω. Confer ἀπόξενος, ἀπότιμος. Cf. 270. τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
- 21. Cf. Soph. Tr. 3. οὖτ' εἰ χρηστὸς οὖτ' εἴ τω κακός. Eur. Hec. 370. οὖτ' ἐλπίδος γὰρ οὖτε τον δόξης δρῶ | θάρσος. Similiter Eur. Med. 689. τί γὰρ σὸν ὅμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Ubi Elmsleius hunc locum contulit. μορφήν τον βροτῶν V. D. in Class. Journ. I. 29. ἕν' οὖτε φωνήν] Sub. ἀκούσει. Minus recte alii κτύπον δέδορκα (Sept. 103.) conferunt.
- 22. Cf. Trag. Fr. Adesp. 133, 1. (Com. anon. IV. 628.) χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ | αἰγυπτιώσει (i. e. μελανεῖ, Hesych.). Pind. Fr. 106, 2. θεῷ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὅρσαι φάος, κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἁμέρας σέλας. Hesychius, Φοῖβος: καθαρὸς, ἀγνὸς, ἀμίαντος.
- 23. ἀσμένη δέ μοι ἤλθε] Cf. Aesch. Prom. 23. ἀσμένω δέ σοι | ή ποιπιλείμων νὺξ ἀποιρύψει φάος. Arist. Pac. 581. ὡς ἀσμένοισιν ἤλθες ἡμῖν. Soph. Oed. C. 1505. ποθοῦντι προυφάνης. Tr. 18. Eurip. Phoen. 1075. Hom. Od. φ΄. 209. σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω. χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος ἡμμένω δέ σοι Wakef. S. C. § 8. Cf. Solon. Fr. 27, 5. τῆ τριτάτη δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων | λαχνοῦται χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης. Incert. Idyll. VI. 18. καὶ τόσον ἄνθος χιονέαις πόρφυρε παρηίσι. Pind. N. IX. 23. λευκανθέα σώματ'. Theodect. Fr. 17. ἤς ἀγχιτέρμων ἤλιος διφρηλατῶν | σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος | εἰς σώματ' ἀνδοῶν. ἄνθος] Colorem.
- 24. ποικίλείμων νύξ] Cf. Hel. 1096. ἀστέρων ποικίλματα. Soph. Tr. 94. αἰόλα νύξ. ἀποκρύψει] De producta syllaba Elmsleius (in Class. Journ. XVI. 427.) confert Pers. 217. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Phil. 30. ὅρα καθ' ὅπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῷ. El. 1193. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῷδε προτρέπει βροτῶν; Phoen. 589. ὧ θεοὶ γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν. Hipp. 715. καλῶς ἐλέξαθ', ἕν δὲ προτρέπουσ' ἐγώ. (Ubi v. Monk.) Iph. T. 51. δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας. Tro. 995. χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν. Hel. 411. Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπι-

δρομάς. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. Eur. Fr. 920, 2. τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί. Secunda in ᾿Αμ-φιτρύων producitur Eur. Suppl. 278. 315. et in ἀντίπνουν et κάποτρέπομαι, in anapaestis, Prom. 1086. Sept. 1068. Cf. ad Orest. 12. Andr. 2.

25. πάχνην] Cf. Ag. 512. Com. anon. IV. 604. γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.

27. δ λωφήσων] Cf. Empedocl. 446. οὔποτε δειλαίων ἀχέων

λωφήσετε θυμόν. Qu. δ σ' ἀπολύσων, aut δ σ' ἐκσώσων.

- 28. ἐπηύρω Μ. ἀπηύρω reliqui et Eust. ad Π. η΄. p. 675, 49. ἐπηύρου Elmsl. Ab praesenti apud Atticos non usurpato ἐπαύρουσωραι, cujus aoristi sunt ἐπηῦρον ἐπηυρόμην. Cf. Hesiod. Op. 238. πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ (ἀπηύρα al. Gaisf.). Eur. Hel. 469. τίν αἰτίαν σχὼν, ῆς ἐπηυρόμην ἐγώ; Iph. T. 529. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Incert. ap. Athen. l. l. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών. Andoc. p. 20, 2. εἴ τι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. ἀχθηδών] Malim ἀχθηδών.
- 29. θεὸς θεῶν γὰρ —] Cf. 955. νέοι νέοι κρατεῖτε. Soph. Aj. 522. χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. Phil. 959. φόνον φόνου δὲ ξύσιον τίσω τάλας. Tr. 338. Oed. C. 837. ὑποπτήσσων χόλον] Cf. 960. ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς. 174. ἀπειλὰς πτήξας.
- 30. πέρα δίκης] Cf. Soph. El. 521. ώς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω. Eur. Iph. A. 396. Infra 507. καιροῦ πέρα.

31. ἀτερπη — πέτραν] Cf. 146. φρουράν ἄζηλον ὀχήσω.

- 36. κατοικτίζει] Malim κατοικτίζεις. Čf. Soph. Oed. R. 1178. κατοικτίσας. Oed. C. 384. κατοικτιούσιν. 461. κατοικτίσαι. 1282. κατοικτίσαντα (?). Oed. R. 1296. ἐποικτίσαι.
- 39. τὸ ξυγγενές] Cf. 289. δεινόν] Anglice a strong thing. Cf. Sept. 1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὖ πεφύκαμεν. Eur. Iph. A. 917. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα. Phoen. 355. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ἀδίνων γοναί. Andr. 985. τὸ ξυγγενὲς γὰρ δεινόν. Soph. El. 770. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
- 40. ἀνηκουστεῖν] Cf. Hom. II. ο΄. 236. πατρὸς οὐκ ἀνηκούστησε. Cum dativo Herod. VI. 14. absolute Herod. I. 115. Confer ἀσεπτεῖν Ant. 1350. ἀτλητεῖν Oed. R. 515.
- 41. οδόν τι! πῶς οὐ τοῦτο —; V. D. in Class. Journ. III. 76. Sic infra 968. πῶς οὐγὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
- 42. at at, τi d η $\eta \eta \lambda \dot{\eta}_S$ o \dot{v} Elmsl. (cf. ad Soph. El. 153.) prob. censor in Class. Journ. V. 306. Qu. deí τi_S et $\eta \eta \lambda \dot{\eta}_S$ o \dot{v} —, vel deí $\gamma \dot{\epsilon}$ τi_S —. Cf. Eur. Cycl. 368. $\eta \dot{k}_S$ $\tau \dot{v}_S$ vulg. $\tau \ddot{\omega} \dot{v}_S$ L. pr. m. $\tau \ddot{\omega} \dot{\delta} \dot{\varepsilon}$ Herw.

43. θρηνεῖσθαι] Deflere. Pro activo θρηνεῖν. Similiter Aj. 852. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην.

48. ξμπας Cf. Eum. 229. Ant. 845. Aj. 122. 1338. Alc. 906.

Cycl. 535.

49. ἄπαντ' ἐπαχθη Stanl. Blomf. prob. Herw. ad Ion. 396. ἄπαντ' ἐπράχθη 'ν Heath. ἄπαν πέπρωται V. D. in Class. Journ. I. 30., (coll. Schol. ἐπράχθη: ἀντὶ τοῦ ὥρισται, τετύπωται. Hesych. πέπρωται: τετύπωται, ὥρισται, Infra 518. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;) ἄπαντ' ἐπράχθη τοῖς θεοῖσι κοιρανεῖν V. D. in Class. Journ. III. 77. Ideo offendit nonnihil ἐπαχθη, ut monuit Elmsleius, quod nusquam occurrit haec vox apud tragicos, qui prae ea usurpant ἀγθεινός. Θεοῖσι κοιρανεῖν] Cf. 940. ἄρξει θεοῖς.

51. προσείλους] Cf. v. εὔειλος Arist. Fr. 613. ἔγνωνα καὐτός κοὐδὲν (οὐδὲν?) ἀντειπεῖν ἔχω censor in Class. Journ. V. 307. ἔγνωνα καὐτὸς legitur Soph. Ant. 1095. Eur. Alc. 1080. ἔγνωνα, τοῖσδε δ' — V. D. in Class. Journ. VII. 454. ἔγνωνα τοῖσιδ' οὐδὲν Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 228. ἔγνωνα τοῖς δ' ἔτ' οὐδὲν —. Reisig ad Oed. C. 1534. Schol: τοῖς ὧν εἴρηκας. Lege ἔγνωνα καὶ τοῖσδ' οὐδὲν —. (Scilicet exciderat καὶ post simile — κα. Deinde metri caussa particula καὶ, quae fortasse suprascripta erat, in locum alienum translata fuit.) Vel ἔγνωνα καὐτὸς κοὐδὲν —. Vel ἔγνωνα τοῖσδέ γ' (τ') οὐδὲν —. Cf. Eur. Iph. T. 934. ἔγνωνα μητρός σ' εἴνεκ' ἢλάστρουν ϑεαί. 1063. σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε. Alc. 1083. ἔγνωνα καὐτὸς, οὐδ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει. Soph. Ant. 1095. ἔγνωνα καὐτός.

54. Cf. Soph. El. 1116. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς] πρόχειρον

άχθος, ώς ξοικε, δέρκομαι. Ph. 747.

55. βαλών νιν ἀμφὶ χερσὶ Stanl., coll. 52. 72. Qu. λαβών νυν αὐτὰ (vel αὕτ' ἐν) χερσὶν —. σθένει] σθένους Wakef. S. C. § 40. ἐγκρατεῖ σθένει] Cf. Soph. Ant. 474. τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον.

56. φαιστῆρι] φαιστῆρα ex Hesychio V. D. in Class. Journ.

I. 31. ϑεῖνε] Qu. ϑείνων.

57. ματᾶ] Cunctatur. Cf. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν δδῷ. Eum. 137.

58. μηδαμῆ] Nulla ex parte. Μηδαμά (526.) nullo modo

valet. Cf. 256. αλκίζεται τε κοὐδαμῆ χαλῷ κακῶν.

59. Cf. Eq. 759. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κὰκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν. Eccl. 236. χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή. Iph. T. 1032. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας. Eur. Fr. 433. ἔχω — διδάσκαλον | ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον | ερωτα. Aristarch. 2, 5. οὖτος — τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον. Synes. Epist. 148. δεινὸν δμιλῆσαι πράγμασι καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὐρεῖν. Callistratum in Statua Memn. IX. p. 901. αἱ δὲ Αἰθιόπων χεῖρες πόρους (add. ἐκ) τῶν ἀμηχάνων ἐξεῦρον. Marcellin. V.

Thuc. p. 2. δ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐοίσκει πόρους. Ulpian. ad Dem. c. Androt. p. 395. δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὐρεῖν ἀφορμάς. Cf. Soph. Phil. 902. ἄπαντα δυσχέρει' (δυσχερῆ 'σθ'?) ὅτω etc.

60. δυσεκλύτως] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τεύχημα (τέχνημα Nauck.) καὶ δυσέκλυτον. Suppl. 945. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς | γόμφος διαμπὰξ ὡς μένειν ἀραρότως. 548. Eur. Med. 1192. ἀράροτως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶγε. Ι. q. ἐμπέδως.

62. σοφιστής] Callidus artifex. Cf. 944. Fr. 320. εἴτ' οὖν

σοφιστής καλά (?) παραπαίων χέλυν.

64. αὐθάδη] Qu. ἐγκρατῆ, fast. Scribe rur. Pro γνάθον fort. γένυν.

65. διαμπάξ] Cf. Suppl. 548. Eur. Bacch. 993.

- 66. ὑπερστένω] ὕπερ στένω Schutz. Recte, opinor. Cf. Oed. R. 265. ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς | ὑπερμαχοῦμαι (ὕπερ μαχ. aut ὑπερμαχήσω?).
- 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς] Cf. Cho. 265. σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις etc. Suppl. 449. ὅπως δ' ὅμαιμον αἶμα μὴ γενήσεται | δεῖ κάρτα θύειν. Eur. Bacch. 367. Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις. Arist. Nub. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
- 69—70. $\delta\varrho\tilde{q}_{\mathcal{S}}$ $\delta\varrho\tilde{\omega}$] $\delta\varrho\tilde{\omega}$ $\delta\varrho\tilde{q}_{\mathcal{S}}$ V. D. in Class. Journ. III. 77.
- 69. Cf. 691. δυσθέατα πήματα. Aj. 1004. $\mathring{\omega}$ δυσθέατον δμμα καὶ τόλμης πικρᾶς.
- 71. μασχαλιστήρας] Cf. Herod. I. 215. Cum μασχαλιστήρ confer ποδιστήρ (Cho. 1000.), ἐνδυτήρ (Soph. Fr. 674).

72. εγκέλευ'] εγκέλευ' έτι Ven. 3. Qu. έτι κέλευ'.

- 73. Qu. ἡ κάγκελεύσω. Cf. Eur. Phoen. 619. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γε πρός. Her. 642. μάλιστα· καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. 277. ἐπιθωύξω] Cf. Eur. Iph. T. 1127. κώπαις ἐπιθωύξει. Hipp. 219.
- 74. σκέλη δὲ] Lege σκέλη τε. χώρει κάτω] Descende ad inferiores partes corporis.
- 75. μακροῦ πόνου (vel χρόνου) conj. censor in Class. Journ. V. 307., coll. Eur. Phoen. 726. θέλοιμ' ἄν ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου. Plat. Legg. IV. 708 D. Soph. Phil. 26. τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις. Cf. Soph. Oed. C. 1341. βραχεῖ σὺν ὄγκω καὶ χρόνω.

76. vvv] Scribe vvv.

77. ἐπιτιμητής] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταλ κάπιτιμηταλ κακῶν. Eur. Suppl. 255. τούτων κολαστὴν κάπιτιμητήν. Hom. Od. ί. 270. Ζεὺς ἐπιτιμήτωρ ໂκετάων τε ξείνων τε.

80. Cf. Soph. Oed. C. 1730. τί τόδ' ἐπέπληξας; δογῆς τε

τραχύτητα] Cf. Eur. Med. 447. τραχεῖαν δργήν.

81. Hesych. Στίχωμεν (l. στείχωμεν): πορευθώμεν, βαδίσωμεν. Cf. ad Soph. Ant. 1129. στίχους.

82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε] Cf. Arist. Pl. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος. 1129. Vesp. 149. Th. 1001. Θεῶν γέρα συλῶν] Cf. 107. 229. 439. Soph. Phil. 1365. πατρὸς γέρας συλῶντες.

83. ἐφημέροισι] Ι. q. βροτοῖς. Cf. 253. 945.

84. ἀπαντλῆσαι] Legerim ἀπαλλάξαι. Cf. 324. πημάτων ἀπαλλαγείς.

86. προμηθίας vir doctus in Class. Journ. V. 307. Elmsl. ad Bacch. 508. Herw. Recte. Cf. Schol. B. χρεία ἐστὶ προμηθείας. et 479—480. Plat. Prot. 361 D. & (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ

προμηθούμενος.

87. τύχης edd. vett. Herw. ὅτφ τρόπφ] Quomodo. I. q. ὅπως. Cf. 471. σόφισμ' ὅτφ | τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. ἐκκυλισθήσει] Cf. Xen. Cyn. VIII. 8. ἐὰν δὲ ἐκκυλισθῆ ἐκ τῶν δικτύων. Mem. I. 2. 22. εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?). Arist. Th. 651. εἰς οἰ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα. Pherecrat. II. 338. εἰκῆ μ' ἐπῆρας ὅντα τηλικουτονὶ | πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν (εἰς πόλλ' — πράγματα?).

88. Cf. Eur. Med. 67. ἄσθ' ἴμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοὐρανῷ | λέξαι μολούση δεῦρο Μηδείας τύχας. ὧ δῖος αἰθήρ] Cf. Eur.

Ion. 1078. Διὸς — alθήρ. Fr. 836. etc.

- 90. Cf. Trag. adesp. 269. ἀχύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίχη γελᾶ. Sosicrat. com. IV. 591. λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν | αἔρα etc. Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Scott Lord of the Isles IV. 7. 'The waves, divided by her force, | in rippling eddies chased her course, | as if they laughed again.' Plut. d. prim. frig. c. 17. βυθοὶ ποταμῶν καταγελῶσι.
- 91. Cf. Suppl. 298. καὶ τὸν πανόπτην —] Eadem personae mutatio est Soph. Aj. 857. καὶ τὸν διφρευτὴν "Ηλιον προσεννέπω. 862.
- 92. Cf. 1092. ἔσυράς μ ' ὡς ἔκδικα πάσχω. Med. 158. λεύσσεθ' δι πάσχω. Hec. 1114. Soph. Aj. 351. ἴδεσθέ μ ' οἶον ἄρτι κῦμα κυκλεῖται.
 - 93. alxíaioir alxeíaioir Elmsl. Bl.
- 94. τὸν μυριετῆ χρόνον] Cf. Soph. Oed. C. 617. δ μυρίος χρόνος. Infra 541. μυρίοις μόχθοις διακναίομενον. διακναιόμενος] Cf. Eur. Her. 297. Arist. Ran. 1259. Eccl. 952.
- 96. ταγός] Cf. Pers. 23. 480. Soph. Ant. 1051. Arist. Eq. 159. & τῶν ᾿Αθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
 - 98. $\varphi \epsilon \tilde{v} \varphi \epsilon \tilde{v}$ pro at at Porson. V. Elmsl. ad Med. 1364.
- 99. ποῖ Rob. πεῖ Ald. Lege πῆμα στενάχω; ποῖ ἐπιτεῖλαι; 100. τέρματα] τέρμα τι malit Blomf. Fortasse recte. ἐπιτεῖλαι] Lege ἐποκεῖλαι. Cf. 184. Pluralis ut in 706. ὡς ἄν τέρματ ἐκμάθης ὁδοῦ. Cf. 183. δέδια πῆ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. 257. 623. 754. 827. 1025.

101. Cf. Soph. Oed. C. 732. καίτοι τί φωνῶ; προυξεπίσταμαι] Cf. 701. Simile compositum προυξεφίεσθαι legitur Soph. Fr. 759.

102. σκεθοῶς] Exacte, accurate. Cf. 488. Eur. Fr. 88, 2. ταῦτα γὰο σκεθοῶς δοᾶν | ἡμᾶς ἀνάγκη etc.

103. την πεπρωμένην] Sub. alσαν (Pr. 103.) aut μοίραν.

105. Cf. Eur. Fr. 478. τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστὶν ἰσχυρὸν (οὐ λέγειν ὅσον vulg.) ζυγόν. Soph. Fr. 696, 3. ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον. Fr. 532, 6. Ant. 1106. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον. 951 sq. Moschion. 2, 4.

106. Cf. 197.

108. ἐνέζευγμαι] Cf. 597. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἐν πημοναῖσιν; Fort. ὑπέζευγμαι. Cf. Aj. 24. κἀγὰ 'θελοντης τῷδ' ὑπεζύγην πόνᾳ. Phil. 1025. κλοπῆ τε κἀνάγκη ζυγείς. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Ag. 1640. ζεύξω βαρείαις (ζεύγλαις).

109. θηρῶμαι] θηράσας conj. Cant. δ' ἐγὼ θηρῶν Aurat.

Qu. θηρεύων.

- 113. δεσμοῖσι πασσαλευμένος Μ. δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ἄν Turn. vulg. δεσμοῖσι πεπασσαλευμένος Rob. δεσμοῖς τε πασσαλευτὸς ἄν V. D. in Class. Journ. I. 31. δεσμοῖσι προυσελούμενος Weckl. p. 147. coll. 438. 167. 194. 227. 255. 525. 178. δεσμοῖσι προσπεπαρμένος Dind. δεσμοῖσι πρόσπαρτος πέτρα Weil. Cf. 19. δυσλύτοις χαλκεύμασι | προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπω πάγω. 142. οῖω δεσμοῖ προσπαρτὸς ἐγώ (ita Dind.). Legerim δεσμοῖς πεπασσαλευμένος. ὑπαίθριος] ὑπαιθρίοις Blomf.
- 115. δδμὰ ἀφεγγής] Cf. Av. 1715. δσμὴ δ' ἀνωνόμαστος χωρεῖ. ἀφεγγής] Suspectum. Qu. ἄφραστος, aut ἀήθης. Cf. Pac. 186. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Eum. 247. ὀσμὴ βροτείων αἰμάτων με προσγελῷ (προσέβαλεν?). Hom. II. o'. 153. H. in Merc. 237. H. in Cer. 277 sq. Virg. Aen. I. 403. 'Ambrosiaeque comae divinum vertice odorem | spiravere.'
- 116. θεόσυτος] θέορτος Casaub. (ex Eust.). Cf. 764. θέορτον ἢ βρότειον. Cycl. 218. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. Alex. III. οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ | σύγκρασιν. Κραιπνόσυτον legitur 279.

118. θέλων] Masculinus, quasi praecessisset persona. Cf. ad 145. πόνων ξμῶν θεωρός] Cf. 306. 310.

120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'] Cf. Eur. Phoen. 479. δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολών. Andr. 416. καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰών. Hipp. 1159. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος (αὐτῷ); Med. 872. ἐγὼ δ' ἐμαυτῆ διὰ λόγων ἀφικόμην. Herod. I. 169. Valck. ad Phoen. 482.

122. εΙσοιχνεῦσιν Heath. εΙσοιχνοῦσιν malit Elmsl. εΙσοιχνεῦσιν est forma Ionica. Cf. Hom. Π. 1, 384. ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι etc. Infra

646. πολεύμεναι (in sen.). Eur. Med. 423. ύμνεῦσαι (mel.). Hipp. 168. ἀὐτευν. Hesych. Εἰσοιχνεῦσιν εἰσπορεύονται καὶ ἐνεδρεύονσι. V. Elmsl. ad Med. l. l. Soph. El. 166. οἰχνῶ. 313. οἰχνεῖν. Eum. 316. διοιχνεῖ. Redde, intrant, frequentant. τὴν Διὸς αὐλήν] Cf. Eur. Hipp. 66. παρθένων αῖ — ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν Ζανὸς πολύχρυσον οἰκον. Plat. Axioch. p. 162. τὴν ὑπόγειον οἴκησιν, ἐν ἤ βασίλεια Πλούτωνος οὐχ ἤττω τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς. et Ovid. Met. I. 171. 'magni tecta tonantis | regalemque domum.' Locutio Homerica, Od. δ΄. 74.

123. την λίαν φιλότητα] Cf. Men. IV. 275. τὰ λίαν ἀγαθά.

125. ἐλαφραῖς πτερύγων ὁιπαῖς] Cf. Ran. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς (Eur.). Eur. Fr. 597, 4. ταῖς ἀκυπλάνοις πτερύγων ὁιπαῖς.

128. τάξις] Anglice band.

129. πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις] Cf. Eur, Ion. 122. ἄμ' ἀλίου πτέρυγι θοᾶ.

132. κραιπνοφόροι | Confer κραιπνόσυτος 279. κραιπνός Pers. 95.

134. ἐν δ' ἔπληξέ μου —] Lege ἔν τ' ἔπληξε —. Cf. Thuc. II. 38. ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήττει. 368. Eur. Or. 542. ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου. Ion. 635. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ | πονηρὸς οὐδείς. Θεμερῶπιν Steph. Bentl. Anglice demurelooking (θεμένη ἔραζε ὧπα, II. γ΄. 217.). μυχόν] Qu. μυχοῦ. Cf. Soph. Fr. 1084. ὄδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν.

138. Qu. πᾶσαν συνειλισσομένου (vel καθ.). Notanda inusitata

collocatio particulae τε.

- 140. δέρχθητ', ἐσίδεσθ'] δέρχθητέ μ', ἴδεσθ' V. D. in Class. Journ. I. 31. δερχθηναι valet simpliciter videre, cernere; ἐσιδέσθαι visu percipere. Similiter κλύειν, ἀκοῦσαι Cho. 5. Cf. ad 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Soph. Fr. 998. προσιδεῖν καταδερχθῆναι.
- 141. προσπόρπατος] Cf. 61. πόρπασον. I. q. προσπασσάλευτος. 143. φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω] φρουρὰν ὀτλήσω Naber. Conferunt Hom. Od. η' . 211. ὀχέοντας ὀϊζύν. λ' , 618. κακὸν μόρον, ὅνπερ ἐγὼ ὀχέεσκον. φ' 302. η ν ἄτην ὀχέων. Hesiod. Scut. 93. η ν ἄτην ὀχέων. 31. ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. ὀχήσω] I shall endure. Cf. Od. η' . 211. ὀχέοντας ὀϊζύν. Pind. Ol. II. 122. ὀκχέοντι πόνον.

144. Qu. ὄσσοισιν ἐμοί γ' ὁμίχλα —. φοβερά] ὁνοφερὰ conj. Hirschig. (Ann. Crit., Traj. ad Rhen. 1849), coll. Pers. 536. Περσῶν — ἄσιν — πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας.

145. εἰσιδούσα Blom. Elmsl. Quasi praecessisset simplex pronomen ἐμοί. Cf. ad 118. εἰσιδούσης vir doctus in Class. Journ. V. 308. Eadem constructio est Soph. Ant. 1001. ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ | κλάζοντας οἴστρω etc.

146. πέτρα — τῷδ'] Cf. 967. τῆδε λατρεύειν πέτρα.

147. ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις] Cf. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν. 426. δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις. 525. δεσμοὺς ἀεικεῖς. 178. τῆσδ' αἰκίας. Cf. v. ἐλεφαντόδετος Αv. 218.

148. οἰακονόμος] İta οἴακα νέμειν et νωμᾶν dicitur. Gubernator. I. q. οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Cf. Ag. 802. εἶν πραπίδων οἴακα νέμων. Sept. 3. ἐν πρύμνη πόλεως | οἴακα νωμῶν.

150. ἀθέσμως] ἀθέτως ex Hesychio Bentl.

151. ἀϊστοῖ] Cf. 232. ἀϊστώσας γένος | τὸ πᾶν. 668. κεραυνὸν, δ_S πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηΐστωσε (διήστωσε?). An ἀϊστά.

152. νέφθεν τ' 'Atδου — Τάρταρον] νέρθεν θ' 'Αιδου Blom. Elmsl. Cf. 1028. εἰς ἀναύγητον μολεῖν | 'Αιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. Hom. Il. 8, 13. ἤ μιν ελὼν ξίψω ἐς Τάρταρον ἤερόεντα, | τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, | ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, | τόσσον ἔνερθ' 'Ατδεω ὅσον οὐρανός ἐσθ' ὑπὸ γαίης. Virg. Aen. VI. 134. 'bis Stygios innare lacus, bis nigra videre | Tartara.' 540. 'Hic locus est partes ubi se via findit in ambas: | dextera, quae Ditis magni sub moenia tendit, | hac iter Elysium nobis; at laeva malorum | exercet poenas et ad impia (infima?) Tartara mittit.' Infra enim Hadem sive Orcum fingitur esse Tartarus.

153. ἀπέραντον] ἀπέρατον fere malit Blomf. in Gloss. Recte,

opinor. Cf. ad 1078. Suppl. 1049.

155. δεσμοῖς ἀλότοις ἀγρίοις πελάσας conj. Elmsl., coll. 60. ἄραρεν — δυσεκλύτως. ἀγρίοις (del. ἀλύτοις) V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 175. ἀλύτοις corruptum putat vir doctus in Class. Journ. V. 308. δεσμοῖς — πελάσας] δεσμοῖς — ποδίσας (i. q. ἐμποδίσας) Burges. (coll. Xen. Anab. III. 4. 21. πεποδισμένοι). δεσμοῖς — γελάσας frustra V. D. in Class. Journ. I. 31. Cf. ad 565. Herod. VII. 141. ἀδάμαντι πελάσσας (in orac. πεδήσας conj. nescio quis). Pind. P. IV. 227. ζεύγλα πέλασσεν. Eur. Alc. 230. βρόχω δέρην οὐρανίω πελάσαι. Theocr. 25, 212. τόξον έλὼν στρεπτην ἐπέλασσα κορώνη | νευρειήν. Hom. II. 5, 766.

156. ώς μήποτε θεός | μηδείς ἄλλος malit Elmsl. Ed. Rev.

XXXIII. p. 229.

157. ἐπεγήθει] ἐγεγήθει Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229. Blomf. Cobet. V. L. p. 103. Recte. Cf. Eur. Hec. 279. ταύτη γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν. Arist. Vesp. 612. τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι. et ad . Equit. 1317.

158. κίνυγμα τάλας Elmsl., coll. 108. 468. Cf. Cho. 196. ὅπως — μὴ ἀινυσσόμην. Incert. ap. Etym. M. 48, 39. χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα (κινύγματα?). Cum verbo κινύσσω cf. vv. αἰθύσσω, θωύσσω. Cf. Eur. Suppl. 971. S. Jud. Epist. V. 12.

159. Cf. Ag. 722. Eur. Phoen. 618. μῆτες, ἀλλά μοι σὰ χαῖςε. ΙΟ. χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον. ὅτω̞] Concise positum pro ὥστε

αὐτῷ. τλησικάρδιος Cf. Ag. 430. τλησικάρδιος (δηξ.?).

161. ξυνασχαλᾶ] Lege ξυνασχαλεῖ. Et sic Lud. Dind. Cf. 243. σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾶ (l. ξυνασχαλεῖ) | μόχθοις. 303. ξυνασχαλεῖν κακοῖς (ἀφῖξαι). et ad 764. Cf. etiam 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.

162. τεοῖσι] Pro σοῖσι. Raro in tragoedia occurrit epicum τεός. Cf. Ant. 604. Her. 914. ἐπικότως] Cf. 622. Soph. Fr. 386. ἐπίκοτα.

163. θέμενος] τιθέμενος Pauw. Elmsl. Θέμενος ἄγναμπτον νόον] Cf. Pers. 143. φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Hom. Il. α΄. 625. αὐτὰς ᾿Αχιλλεὺς | ἄγοιον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτοςα θυμόν. Tyrt. Fr. 11, 5. ἐχθςὰν μὲν ψυχὴν θέμενος. Theogn. 89.

166. Cf. Soph. Oed. R. 542. τυραννίδα | θηρᾶν, δ πλήθει

χρήμασίν θ' άλίσκεται.

167. ἢ μὴν ἔτ' —] Cf. 909. ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ etc. Arist. Eccl. 1034. ἢ μὴν ἔτ' ἀνήσει σὰ καὶ στεφάνην ἐμοί. Vesp. 1332. αἰκιζομένου] αἰκιζόμενος Wakef. S. C. § 40. Cf. 194. 227. 255. 178. 525.

169. $\delta\mu\mu\alpha$] $\delta\varrho\mu\alpha$ F. G. Schmidt.

172. οὖτοι] οὖτι correctum ex apographis. Malim οὖτε. μελιγλώσσοις] Cf. Bacchylid. Fr. 13. μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα. Arist. Av. 908. μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν Μουσάων θεράπων. Hom. Il. 1, 249. τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. Theocr. IV. 12. τὰν μελίγηουν ὅπα. Hor. Epist. I. 19. 44. 'manare poetica mella.' Hom. Od. α΄. 56. αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι | θέλγει. Theogn. 981. μηδὲ παρὰ κοητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοις.

173, ἐπαοιδαῖσιν θέλξει] Cf. Soph. Oed. C. 1194. νουθετού-

μενοι φίλων επωδαῖς εξεπάδονται φύσιν (φρένας?).

174. οὖποτ' ἀπειλὰς πτήξας] οὐδ' ὑπ' ἀπειλὰς πτήξας V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 29. ὑποπτήσσων χόλον. et 958.

178. καί] κάν (i. e. καὶ ἐν) V. D. anon.

179. ὑποχαλαῖς ms. Lips. Fort. ὑποχαλᾶς.

- 180. ἐλευθεροστομεῖς] Ι. e. παρρησιάζει. Cf. 335. μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
- 181. διάτορος φόβος] Annon διατόρος? Cf. Ch. 32. τορός γὰρ δοθόθριξ φόβος etc.
- 182. δέδια γὰρ libri. δέδια δ' Burn. V. D. in Class. Journ. I. 31. Pors. Blomf. Cf. Cho. 29. Soph. Oed. C. 1468.

183. πᾶ ποτε] Qu. ποῖ ποτε.

- 184. τέρμα κέλσαντ'] Cf. Suppl. 16. Rhes. 934. et Hipp. 140. θανάτου θέλουσαν | κέλσαι ποτί τέρμα δύστανον. ἀκίχητα] Qu. ἀμάλακτα.
 - 185. ἀπαράμυθος Ι. q. ἀπαραίτητος, 'inexorable.'

186. τραχύς —] Cf. 324. τραχύς μόναρχος οδδ' ύπεύθυνος κρατεῖ. 403. ἰδίοις νόμοις κρατύνων. 543. Eur. Suppl. 440. δπου — οὖκ εἰσὶν νόμοι | κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος | αὐτὸς παρ' αὐτῷ. Dem. p. 1286. αὐτὸς αὐτῷ νομοθετῶν. p. 1136, 10. Plat. Theaet. p. 161. ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. Sext. Empir. adv. Mathem. II. 31. μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου ἔκαστος ἐν χειρὶ τὸ δίκαιον εἶχε. Eust. p. 201. οὕτω καὶ παρ' Ἡσιόδω διαφέρει ὁ χειροδίκης καὶ ὁ ἐν χεροὶν ἔχων τὴν δίκην. χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὖκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν χεροὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον. I. e. absolute in his power.

188. μαλακογνώμων] Cf. Eur. Iph. A. 603. μαλακή γνώμη.

189. ταύτη] Sc. δαιστῆρι.

190. ἀρχήν] Απ δργήν? Cf. Eur. Her. 702. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος. Thuc. VI. 18. ἕνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα. ἀτέραμνον — ὀργήν] Cf. Theocr. Χ. 7. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω. Polyb. IV. 21. 4. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἔξημεροῦν καὶ πραΰνειν.

193. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ] Qu. πάντ' ἐκκαλύψας νῦν —. γέγων' ἡμῖν] γεγώνησον V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 990. προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε. Nescio an recte. Cf. Soph. Phil. 238. γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ'. Hesych. γεγωνήσω: βοήσω.

195. ἀτίμως — αἰκίζεται] Cf. Eur. Med. 1177. τίς σ' ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν; Soph. Phil. 686. ἀλέκεθ' ὧδ' ἀτίμως. καὶ πικοῶς] Fort. κάθέως. Cf. Soph. El. 1181. ὧ σῶμ' ἀτίμως κάθέως ἐφθαρμένον.

196. βλάπτει] δάπτει conj. Herw., coll. 437. συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ. Soph. Oed. R. 681. δάπτει (δάκτει?) δὲ τὸ μὴ 'νδικον.

197. άλγεινὰ —] Cf. 106. Arist. Lys. 713. άλλ' αἰσχοὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

199—201. De constructione cf. 567 sq. et ad Sept. 681.

199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] Cf. Arist. Pl. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφίκομεθα πρὸς τὸν θεόν.

200. ἀροθύνετο] Vox Homerica, Il. κ΄. 332. φ΄. 312. πάντας δ' ὀρόθυνεν ἐναύλους. Od. ε΄. 292. πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας.

202. τουμπαλιν Cf. Ag. 1424.

204. τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν] Leg. τὰ λῷστα βουλεύειν θέλων. Cf. 307. καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῷστα. Hipp. 901. Θησεῦ, τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.

206. αίμύλας — μηχάνας Cf. Eur. Fr. 1080. αίμύλη.

210. καὶ Γαῖα —] Hunc versum pro glossemate habet Hirschig. (Ann. Crit.), conferri jubens Eumenidum exordium. Cf. Soph. Fr. 678, 1. ἢ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, | ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος (μορφὴ μία?). κραίνοιτο libri. κρανοῖτο Vauv. ad Trach. 165. Elmsl. Dind. Quod et ipse conjeceram.

- 212. πρὸς τὸ καρτερόν] Ut πρὸς τὸ μαλθακὸν et πρὸς τἀνδρεῖον (Eur. Suppl. 881.), πρὸς βίαν, πρὸς εὐσέβειαν, πρὸς ἔχθραν, πρὸς ἡδονὴν, πρὸς χάριν, πρὸς ὀργὴν, πρὸς εὐτέλειαν, etc. Cf. Arist. Ach. 591.
- 213. χοείη Heath. ὑπερέχοντας] ὑπερσχόντας Pors. ὑπειρό-χους Wunder. Adv. p. 37.

215. Cf. Soph. Oed. R. 857.

216. κράτιστά δή μοι] κράτιστα δή νυν — Naber, coll. Eur. Tr. 1201. ἐκ τῶν παρόντων. Hipp. 705. Andr. 1184. Soph. Aj. 537. Tr. 1109. Nihil opus. Cf. Ag. 1053. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν | ϑεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας. 564. πρὸς τὸ παρεστός.

217. προσλαβόντα] προσλαβόντι cod. prob. Weckl. προσλαβόντα

jure tuetur Naber. Cf. ad Eq. 1312.

218. τὰ δ' ἀγάθ'] τἄλλα δ' F. G. Schmidt.

219. μελαμβαθής] μελεμβαθής et μελεμβαφής apographa. Sic μελεγγραφεῖς pro μελαγγραφεῖς libri Eur. Fr. 629. Ταστάρου μελαμβαθής | κευθμών] Cf. Soph. Fr. 469. ἀπὰς — μελαμβαθεῖς (μελαμβαφεῖς vulg.) | λιποῦσα λίμνης. Eur. Phoen. 1024. σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ | δράκοντος. Hel. 518. μελαμφαὲς (l. μελαμβαθὲς) — δι' ἔρεβος. Carcin. Fr. 5, 3. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς (μελαμβαθεῖς Cobet.) μυχούς. Infra 1029. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθη. Contra Eur. Med. 1246. παμφαὴς ἀπὶς 'Αελίου.

221. αὐτοῖσι συμμάχοισι] Cf. Cycl. 705. οὐ δῆτ', ἐπεί σε —

αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών (σε).

223. εξημείψατο] Malim αντημείψατο. Cf. Soph. Ant. 643.

ώς τον έχθρον ανταμείβωνται (ανταμύνωνται vulg.) κακοῖς.

224. Cf. Eur. Melan. Fr. 29, 2. εγω δε πως | μισῶ γελοίους. ενεστι —] Cf. Eur. Hipp. 232. ενεστι γὰο δη κάν θεῶν γένει τάδε. 226. Cf. 193—194. 255.

228. ὅπως τάχιστα] ἐπεὶ τάχιστα conj. Hirschig. (Ann. Crit.), coll. v. 199.

229. καθέζετ'] έκαθέζετ' Heath. εὐθυς δαίμοσιν νέμει] εὐθυς

ένεμε δοίμοσιν V. D. in Class. Journ. I. 31.

232. ἀιστώσας γένος —] Cf. 668. δς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος. 151. Soph. Tr. 881. αδτὴν διηΐστωσε. Plat. Prot. 321. μή τι γένος ἀιστωθείη. Aj. 515. σὰ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας (ἐδήωσας?) δορί. Fr. 481. κόρον ἀιστώσας πυρί. Supra 151. ἀιστοῖ. Herod. III. 69. ἀιστώσει μιν. 127. Hom. Od. 20, 79. 10, 259.

234. καὶ τοῖσιν —] Eadem vis articuli demonstrativa cernitur in Suppl. 439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. 1047. ὅ τι τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν. 1055. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἴη. Sept. 197. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον. 912. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς (δ' αὐτοὺς?) μένουσι. Ευμ. 7. δίδωσι δ' ἢ γενέθλιον δόσιν.

336. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι, τοῖς άμαρτεῖν. 174. κάμοι τε λυπρὸς καὶ τὸν (καί νιν vel καὐτὸν?) οὐκ ἐκλύσεται. 355. ἐπὶ τὸν etc. Ag. 7. ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν (τ' ἴσως?). Sept. 385. 509. καὶ τοῖσιν] καὶ τοισίδ' Elmsl. Qu. καὶ τοῖς μὲν —. V. Weckl. p. 165.

235. εγὰ δὲ τόλμαις εξελυσάμην βοοτούς V. D. in Class. Journ. III. 77. Qu. εγὰ δ' δ τολμῆς (τολμήεις). εξελυσάμην]

Notanda vox media. Cf. Herwerden ad Oed. R. 72.

236. τοῦ μὴ —] τὸ μὴ — Rob. Med. etc. Monk. ad Alc. 285. Recte. Cf. 865. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύνευνον. Ag. 1588. μοῖραν ηὕρετ' ἀσφαλῆ | τὸ μὴ θανὰν πατρῷον αἰμάξαι πέδον. 586 sq. 14 sq. Pers. 291—292. Eum. 219 sq. 694. 940. Cho. 299 sq. Soph. El. 518. ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ | μή τοι (l. τὸ μὴ) θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους. Herod. I. 86. βουλόμενος εἰδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ξύσεται τοῦ (l. τὸ) μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. διαρραισθέντας] Qu. διακναισθέντας. ἔξελυσάμην — τὸ μὴ —] Eadem constructio est 865. Ag. 15. 1171. 1589. Ch. 302. Eum. 220. 694. 940. Pers. 291.

237. πημοναῖοι κάμπτομαι] πημοναῖοι κνάπτομαι (i. e. vellicor) optime Naber, coll. Pers. 576. κναπτόμενοι δ' άλλ δεινά (?) etc. Aj. 1031. ἐκνάπτετο. "Malis Prometheus, inquit, κνάπτεσθαι potest et κνάπτεται, non potest κάμπτεσθαι: gerit enim in pectore ἄκαμπτον φοένα. Κάμπτειν et κνάπτειν confusa reperies Plat. Rep. X. 616 A." Cf. ad 237. 306. 513. Pers. 576. κάμπτομαι] κνάπτομαι (i. q. διακναίομαι) conj. Musgr. Recte. Cf. 94. 541. Hesychius, Κνάμπτομαι: κακοῦμαι, καταπονοῦμαι, καταξύομαι. Vulgatam defendere videntur vv. 237. 306. 513.

239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτω] Fort. θνητοὺς δὲ σώσειν —, vel θνητοὺς δ' ἐμαυτοῦ. Conferri non debent loci quales sunt Phil. 473. ἐν παρέργω θοῦ με. 876. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ | ἔθου. Hec. 806. ταῦτ' ἐν αἰσχρῷ θέμενος. Namque in iis ἐν cum adjectivo conjungitur. Cf. Hel. 403. οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν. προθέμενος] Η aving preferred. In προθέμενος haeret Blomfield. τούτου] Αη ταὐτοῦ?

240. νηλεῶς vel potius νηλέως (a νηλης) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 230. νηλεῶς Blomf. Cf. Cho. 242. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς όμοσπόρου. Prom. 42. ἀεί γε δὴ νηλης σύ.

041 / Andrew Dales (Constant Disease)

241. μέσων tuetur Dobr. (in not. Blomf.) 242. σιδηρόφοων τε κάκ πέτρας είργασμένος] Cf. Eur. Hec. 300. Hor. Carm. I. 3. 9.

243. ξυνασχαλᾶ] Et hic reponendum ξυνασχαλεῖ. Et sic Lud. Dind. Cf. ad 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾶ (leg. ξυνασχαλεῖ) κακοῖς; 303. ξυνασχαλῶν κακοῖς. 764.

244. ἐγὰ γὰρ] Malim ἐγὰ γοῦν. οὖτ' ἄν εἰσιδεῖν — εἰσιδοῦσά τ'] Cf. 260. Trach. 142. 1153. Hec. 1230. Phoen. 346. 898.

Hipp. 468. Alc. 71. Suppl. 223. 328. 523. Iph. T. 591. 1017. Tro. 487. Her. 455. Hel. 155. Av. 1595.

246. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς —] καὶ μὴ φίλοις — V. D. in Class. Journ. I. 32. coll. Oed. R. 1327. ὅστε καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι. Saepe permutantur μὴν et μή. Lege καὶ μὴ φίλοις, i. q. καὶ ἐχθροῖς. Cf. Soph. Aj. 924. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Oed. R. 1296. Fr. 587, 8. Ovid. Met. IX. 178. 'miserandus et hosti.'

247. μή πού τι] οὐ μήν τι idem V. D. (ita Colb. 1.).

248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον] θνητοὺς ἔπαυσα vel θνητούς γε παύσας Herw. ad Oed. R. 622. Rarior constructio Cf. Arist. Ach. 634. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

249. τὸ ποῖον εύρών] Lege ποῖόν ποθ' εύρών.

250. κατώκισα] Qu. κατοικίσας.

256. χαλ \tilde{q} κακ $\tilde{\alpha}$ ν] Cf. ad 1057. τί χαλ \tilde{q} μανι $\tilde{\alpha}$ ν; 58. μηδαμη χάλα. 257. Cf. 755.

262. adlov adlov retinet Elmsl., coll. 751.

263. ἐλαφοὸν] Anglice, it is an easy matter. Cf. Eur. Alc. 1083. ὁξον παραινεῖν ἡ παθόντα καρτερεῖν. Trag. adesp. 274 N. ἐλαφοὸν παραινεῖν (τῷ) κακῶς πεπραγότι. πημάτων] Fort. πραγμάτων, ut in Eur. Herael. 109. Fluctuant libri inter πήμασι et πράγμασι v. 971. Cf. Cho. 693. Eur. Her. 110. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα. Hipp. 1293. πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχεις (πόδ' ἔχεις τούτου?). Soph. Phil. 1259. ἴσως ἄν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. Pind. P. IV. 516. καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκα ἐκτὸς ἔχειν πόδα.

264. τοὺς κακῶς πράσσοντας] τὸν κακῶς πράσσοντ' Stanl. Heath.

265. πράσσοντας. ἐγὼ δὲ] πράσσοντας, εὖ δὲ malit Elmsl. πράσσοντ', ἐγὼ δὲ Stanl. Heath. Blomf.

268. οὖ μήν τι] Ι. q. οὖτι μήν. Aesch. Pr. 268. τοιαισίδε — τυχὼν Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 231. Idem πεδάρσιος conjicit: sed vulgatam satis defendit, inquit, πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις v. 4.

269. τοιαισίδε Elmsl. Lege τοιαῖσδέ με. κατισχνανεῖσθαι Tyrwh. "Erunt qui malint πρὸς πέτραις πεδάρσιος: sed vulgatam satis defendit similis locutio πρὸς πέτραις δψηλοκρήμνοις v. 4." ELMSL. πεδαρσίοις] Cf. 710. 916. Πεδαίρειν est Eur. Herc. 872. πέδαιρε κῶλον. Rhes. 372.

270. τυχόντ'] τυχών Elmsl. ἀγείτονος πάγου] Cf. Eur. El. 1130. ούτως ἀγείτον' οίκον ἴδουσαι φίλων; Supra 20. τῷδ' ἀπανθρώπω πάγω.

271. δύρεσθ'] Cf. Eur. Hec. 728. δύρει (δδύρη libri contra metrum).

272. $\pi \dot{\epsilon} \delta o i$] $\pi \dot{\epsilon} \delta \phi$ malit Elmsl., coll. 748. Sept. 434. Eum. 263. 482. 656. etc.

273. διὰ τέλους] Ι. q. τελέως. Cf. Eur. Hec. 817. Herc. 103.

Suppl. 270. Fr. 275, 3. Soph. Aj. 685.

274. πείθεσθε] πίθεσθε Elmsl., qui ubicunque apud Tragicos per metrum fieri potest auctor est ut pro πείθου et πείθεσθε rescribatur πιθοῦ et πίθεσθε. Et sic Blomf. Dind. πείθεσθε μοι, πείθεσθε] Cf. 346. αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ etc. 274. ἐκὼν ἐκὼν ἥμαρτον.

275. ταῦτά τοι —] Cf. Eur. Or. 976. ἔτερα δ' ἔτερος ἀμείβεται πήματ' ἐν χρόνφ μακρῷ, βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών. Hipp. 1108. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰών πολυπλάνητος ἀεί. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἔτέρους ἔτέρα πιέζει φανεῖσα βροτῶν (θνατῶν). Her. 611. παρὰ δ' ἄλλον ἄλλα μοῖρα διώκει Qu. τῷ νῦν μογοῦντι ταῦτ' ἐπεὶ πλανωμένη etc.

276. Cf. Sept. 696. ακλαύτοις δμμασιν προσιζάνει ('Αρά).

277. Cf. 73. ή μην κελεύσω κάπιθωθξω γε πρός. Iph. T. 1127.

279. πραιπνόσουτον libri. πραιπνόσυτον Bentl. in Phal. p. 140. Heath. Malim πραιπνοσύτω (ποδί). Cf. Pers. 95. τίς δ πραιπνώ ποδί — ἀνάσσων; Confer πραιπνοφόρος Pr. 132.

281. αίθερα θ' άγνον πόρον οἰωνῶν] Cf. Αν. 1394. αίθερο-

δρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων. Qu. αἰθέρος άγνὸν —.

283. διὰ παντὸς ἀκοῦσαι] Fort. διὰ πάντας ἀκοῦσαι.

284. Cf. Pind. Isth. III. 23. σὺν θεῷ θνατοὶ διέρχονται βιότου τέλος.

286. πτερυγωμή] Cf. v. ἀμύπτερος.

287. $\gamma \nu \omega \mu \eta = \varphi \omega \nu \tilde{\eta}$ tentat V. D. in Class. Journ. I. 32.

288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις — συναλγῶ] Cf. Soph. Aj. 283. δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας (f. τύχαις). Moschion. Fr. 10, 10. τύχαις συναλγῶν.

289. με, δοκ $\tilde{ω}$] Qu. με δρ $\tilde{α}$ ν, vel δρ $\tilde{α}$ ν με. ξυγγενές] Cf. 39.

290. ἐσαναγκάζει] Lege ἐπαναγκάζει.

291. οὖκ ἔστιν ὅτῷ —] Cf. Soph. Tr. 1238. Eur. Hel. 917. οὔκουν χρή σε συγγόνῷ πλέον | νέμειν ματαίῷ μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί. Eur. Fr. 364, 7. τῷ πλουσίῷ τε μὴ διδοὺς μεῖζον μέρος. Eur. Suppl. 382. ἦσσον νέμουσ΄. Thuc. III. 3. μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι. Plut. Mor. p. 249. πλέον νεῖμαι τῷ πονηρῷ. Eadem constructio est Ag. 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψεύδη καλά. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Alc. 52. ἔστ' οὖν ὅπως Ἦληστις εἰς γῆρας μόλοι; 117. Qu. οὐκ ἔσθ' ὅτῷ ἄν —. ὅτῷ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί] ὅτου μείζον ἀν ἄραν νείμαιμ' ἢ σοῦ F. G. Schmidt, coll. Soph. Tr. 56. εἰ πατρὸς νέμοι (πατρός γ' ἔχει?) τιν' ἄραν τοῦ καλῶς πράσσειν.

292. νείμαιμ' ἢ σοί] Fort. νείμαιμ' ἄν σοῦ (i. e. ἢ σοί). Ita glossema in textum irrepserit. μείζονα μοῖραν] μείζον' ἄν οἶραν Burges. μείζον' ἄν οἶρτον Wakef. S. C. § 40.

294. χαριτογλωσσεῖν] Ι. e. χαρίζεσθαι γλώσση, ut loquitur Euripides Or. 1528. δειλία | γλώσση χαρίζει, τάνδον οὐχ οὕτω φρονῶν. Cf. Cho. 266. γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε.

298. ἔα, τί χρῆμα;] Eadem verba sunt Eur. Or. 1573. Andr. 897. Hipp. 905. Suppl. 92. Herc. 525. καὶ σὰ δὴ —] Qu. καὶ σὰ γὰρ —, vel καὶ σὰ δῆτ' ἐμῶν πόνων.

299. Cf. Ag. 620. Cho. 172. Eur. Alc. 52.

300. πετρηφεφή — ἄντρα] Cf. Eur. Cycl. 82. ἄντρα — πετρηρεφή. Ion. 1400. Μακράς πετρηρεφεῖς. Soph. Phil. 272. ἐν κατηρεφεῖ πέτρω. 1262. τᾶσδε πετρήρεις στέγας.

301. αὐτόκτιτ' ἄντρα] Cf. Soph. Fr. 306. αὐτοκτίτους δόμους.

303. ξυνασχαλών κακοῖς] Futurum. Cf. ad 161. 243. πας' ἀκτάς] Qu. πρὸς ἀκτάς. Cf. Hipp. 1238. πρὸς πέτρας σποδούμενος.

306. κάμπτομαι] Qu. κνάπτομαι. Cf. ad 237. 513.

307. Cf. 204. Eur. Fr. 443. Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῷστον, εἰ φρονεῖς. Hipp. 901. Ag. 1053.

309. μεθάρμοσαι τρόπους νέους] Eur. Alc. 1157. νῦν γὰρ

μεθηρμόσμεσθα βελτίω τρόπον | τοῦ πρόσθεν. Soph. El. 31.

311. τραχεῖς —] Cf. Trag. adesp. 524, 2. τραχεῖα κώξύθυμος. τραχεῖς — λόγους] Cf. Dion. Chrys. XXXIII. p. 7 R. τραχεῖς τε καὶ στερεοὺς λόγους. λόγους δίψεις] Cf. Ag. 1068. πλέω δίψασ'. Alc. 679. ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους | δίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν (οὐχ ἀπλῶς?) οὕτως ἄπει.

313. τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων] τὸν νῦν ὅχλον — Doederl. τὸν νῦν ὅτλον — Mein. prob. Naber, coll. Babr. Fab. 37, 3. μόχθον οἰον ὀτλεύεις. πολὺν — μόχθον Mein. Anal. Soph. p. 227.

314. παιδιάν] Anglice, child's play. Cf. Liv. 28, 42. 'Nae tibi, cum ex alto Africam conspexeris, ludus et jocus fuisse Hispaniae tuae videbuntur.' Ter. Eum. II. 3. 'Hic vero est | qui si amare occeperit, ludum jocumque dices fuisse alterum.'

317. Cf. Vesp. 1336. ἀρχαῖά γ' ὑμῶν (ὑμνεῖτ'?).

319. τἀπίχειρα] Cf. Soph. Ant. 819. Arist. Vesp. 581.

320. οὐδ' εἴκεις κακοῖς] Qu. ιώστ' εἴκειν κακοῖς. Cf. Soph. Ant. 472. εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς. Similiter Latini cedere fortunae dicunt (Sall. Tac.). Virg. Aen. VI. 295. 'tu ne cede malis.'

323. Cf. Eur. Fr. 607. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρα-τοῦσί σου.

324. ὑπεύθυνος κρατεῖ] Cf. 186. 403. 543.

326. πόνων] Qu. πεδῶν. Cf. 6. 76. Eadem confusio est in libris Soph. Ant. 646. Virgulam post δύνωμαι delet Blomf., retinet Elmsl. Connecte πειράσομαι ἐπλῦσαι. Cf. 339.

327. λαβροστόμει] Cf. Soph. Aj. 1147. τὸ σὸν λάβρον στόμα.

Supra 187. ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.

328. περισσόφρων] Anglice, exceedingly clever. περισσά φρονεῖν legitur Eur. Fr. 924, 2. Plut. Vol. III. p. 208. γυναῖκα καὶ τῷ φρονεῖν περιστὴν καὶ σώφρονα διαφερόντως. Cf. v. ποικιλόφρων. Connecte ἀκριβῶς περισσόφρων.

329. γλώσση — Cf. Eur. Bacch. 385. αχαλίνων στομάτων ανό-

μου τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία.

330. έκτὸς αἰτίας κυρεῖς Cf. ad 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα

έχει. airíaς] airíaς Wakef. S. C. § 40.

331. πάντων — εμοί] Cf. Soph. Oed. R. 347. καὶ συμφυτεῦσαι τοὕργον εἰργάσθαι θ'. Ant. 537. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. πάντων μετασχὼν — ἐμοί] Sc. μέρος κοινῆ. Cf. Hipp. 730. τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι | κοινῆ μετασχών. Eccl. 873. τοισδεδὶ | τῶν ματτομένων κοινῆ μεθέξω. Pl. 225. ὅπως ἄν ἴσον ἕκαστος — ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

333. εὐπιθής] Cf. Ag. 982. θάρσος εὐπιθές.

334. δδῷ] μολών Schmidt.

335. ἀμείνων — φρενοῦν] Cf. Aesch. Pers. 686. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ | λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Soph. Aj. 120. δρᾶν ἀμείνων ηθρέθη τὰ καίρια. Arist. Vesp. 904. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν.

336. Cf. Herod. V. 24. τοῦτο δὲ οὐ λόγοισι ἀλλ' ἔργοισι οἶδα

μαθών. Eur. Her. 5. οίδα δ' οὐ λόγω μαθών.

337. ἀντισπάσης] Cf. Arist. Pac. 492. οὐ δεινὸν — τοὺς μὲν

τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;

338. $a v \chi \tilde{\omega}$ — $\delta \omega \sigma \varepsilon \iota \iota r$] Cf. 688. $o v \pi \sigma r$ $v \chi \sigma v \chi \tau \tau$ $v \chi \sigma \tau \tau$ $v \chi \tau$

340. ἐπαινῶν (οὐδαμῆ) Valck. ad Phoen. 1723. Leg. ἐπαινῶν οὕτι μὴ λήξω ποτέ. Lege κοὔτι μὴ λήξω ποτέ. τὰ μὲν σ' (σὰ) conj. Blomf. in Gloss. "Eliditur σὰ ante longas vocales Oed. R. 405. Phil. 339. ante brevem vero Eur. Hel. 586."

341 sq. ἀτὰς | μηδέν πόνει σύ μοι, πονήσεις γὰς μάτην, | ἀλλ' ἡσύχαζε conj. Herw., qui locum interpolatum esse suspicatur.

341. προθυμίας — οὐδὲν ἐλλείπεις] Cf. 1056. Lys. 129, 27. οὐδὲν τῆς προθυμίας ἐλλέλειπται. Plat. Symp. 210. προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω. Legg. 844 B. ἐλλείπει — πωμάτων. Resp. 571 D. Thuc. II. 61. τῆς δόξης. Soph. Tr. 90. Aj. 1379. Arist. Lys. 672. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐται λιπαροῦς χειρουργίας. Soph. Ant. 585. ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει. Infra 961. πολλοῦ δεῖ.

345. τοῦδ' οὕνεκα] τοῦδ' ἔνεκα Ald. Rob. Turn. Recte. Cf. ad Suppl. 188. ἐγὼ γὰο οὐ κεὶ δυστυχῶ conj. Hirschig. (Ann. Crit.).

346. Qu. θέλοι μ ' αν ωστ' αλλοισι —. Cf. Schol. A: η καὶ αλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβης.

347. χαὶ κασιγνήτου τύχαι] καὶ κασιγνήτου — malit Elmsl. χαὶ ex ingenio, ut videtur, Porson. "Tota haec ἑῆσις, quae vulgo Oceano tribuitur, manifesto Prometheo continuanda est," ait Elmsleius.

348. πρὸς ἐσπέρους τόπους] πρὸς ἐσπέροις τόποις malit Valck. ad Hipp. 1048. Recte, opinor. Nulla enim inest motionis notio. Cf. ad 666. Pers. 230. πρὸς δυσμὰς (δυσμαῖς Ald. etc.) ἡλίου. 819. γῆν (γῆ Ald. etc.). Eur. Andr. 1070. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν. Or. 986. λευνονύμοσι πρὸς Γεραιστίαις ἠόσιν. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. Eur. Hipp. 1053. τόπων. 'Ατλαντικῶν.

349. κίον' οὐρανοῦ —] Cf. Iob. 26, 11. στῦλοι οὐρανοῦ. Pind. P. I. 19. κίων οὐρανία.

350. ὅμοιν] Qu. ὅμοις. Cf. 429. Themist. p. 157. οὐκ εὐαγκάλους μοι ἔτι τοὺς λόγους ποιεῖς. Schol. ad Aj. 108. ὁ τὴν ὀροφὴν ὑπερείδων (κίων).

353. ξαατογκάρανον Blomf. Elmsl. πλοκάμους θ' ξκατογκεφάλα Τυφῶνος. πρὸς βίαν χειρούμενον] Cf. Vesp. 443. τὸν παλαιὸν δεσπότην | πρὸς βίαν χειροῦσιν.

354. Tvp@va] Eadem forma Sept. 493. 511. vovçov] I. q.

θούριον. Cf. Pers. 137. Fr. 196, 2.

πασιν δς αντέστη θεοίς libri. ὅστις αντέστη θεοίς Pors. Dobr. Τυφώνα θῆρ', δς πᾶσιν ἀντέστη θεοῖς Burges. ad Tro. 521. Τυφών (sie), ἄπασιν ὅστις ἀντέστη θεοῖς Elmsl. ad Ach. 1082. πᾶσιν δς ἀνέστη θεοῖς feliciter corrigit V. D. in Diar. Class. Lond. 37, 187., coll. Od. σ'. 333. μή τίς τοι τάχα "Ιοου αμείνων άλλος αναστη. Et sic Wunderlich. p. 27. et Dind., qui confert Hom. II. ψ' . 634. πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἡνοπος υίὸν, Αγκαῖον δὲ πάλη Πλευοώνιον, ος μοι ανέστη. "Quae ubi affert Aristides II. 503. in libro quodam Florentino pari errore scriptum est ἀντέστη." (Dind.). στάσιν δς pro πᾶσιν Wordsworth ad Theocr. XIV. 17. coll. Eur. Bacch. 925. Soph. Ph. 275. ŏorus Gaisf. Blomf. προύστη Lobeck. ad Aj. 803. Corrigendum fortasse potius θεοῖς δς ἀντέστη ποτέ. Corruptela orta fuerit, ut alibi, a male intellecta synizesi in veoïs. Cf. Pers. 703. αλλ', έπει δέος παλαιόν σοι φρενών ανθίσταται (l. σου ανθάπτεται). Prom. 234. καὶ τοισίδ' οὐδεὶς αντέβαινε πλην έμοῦ. Soph. Fr. 234 b. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται. Soph. Τr. 441. "Ερωτι μέν νυν όστις άντανίσταται | πύκτης όπως ές χεῖρας οὐ καλῶς φρονεῖ. Hom. II. v'. 72. Αητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος έριούνιος Έρμης, Plat. Symp. 196 D. εἰς ἀνδρείαν Έρωτι οὐδὲ "Αρης ανθίσταται. Vel μόνος δς αντέστη θεοῖς. Vel ὅσπερ αντέστη

θεοῖς. Parum convenit hic σσις. Translate, who rose up

against all the gods.

355. συρίζων φόνον] I. e. cruorem, exhalans. συρίζων idem fere quod ἐκφυσιῶν. Cf. ad Ag. 1389. Aj. 918. Cf. Soph. Aj. 1411. ἔτι γὰρ θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος. Hom. H. λεῖπε δὲ θυμὸν | φοινὸν ἀποπνείουσ'. Apoll. Rh. II. 1217. θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον. Aliter explicat Barker in Class. Journ. III. 277. hissing (breathing) slaughter, coll. Cic. Catil. 2. 'furentem audacia, scelus anhelantem.' Non enim de jam mortuo aut moribundo Typhone agi; dicendum porro fuisse eo sensu ἀπὸ σμερδνῶν γαμφηλῶν. Cf. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. φόνον] φόβον al. Cf. ad Sept. 498. φόβον (φόνον?) βλέπων.

356. γοργωπὸν σέλας] Accusativus, ut videtur. Cf. Sept. 537. γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων. Rhes. 8. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν. Soph. Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις — θεά. Haec parenthetica sunt.

358. ħλθεν αὐτῷ] Qu. ħλθ' ἐπ' αὐτόν.

359. καταιβάτης κεφαυνός] I. e. fulmen caducum, ut loqui-

tur Horatius Od. III. 4. 42.

360. ἐξέπληξε] Qu. αἶψ' ἔπαυσε. ὑψηγόρων κομπασμάτων] Cf. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Soph. Aj. 766. ὁ δ' ὑψικόμπως κὰφρόνως ἠμείψατο. 1230. ὑψήλ' ἐκόμπεις. 770. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον.

362. ἐξεβροντήθη] Cf. Xen. Anab. III. 4. 12. Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. IV. 7. 7. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. Plat. Alc. II. 140 C. ἡλιθίους καὶ ἐμβροντήτους. Philemon. IV. 14. ἄμβρόντητε σύ. Paus. III. 5. αἱ βρονταὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ἔκφρονας. σθένος] Αn δέμας?

363. παρήορον] Cf. κατήορος, Empedocl. 424. καρπῶν ἀφθο-

νίησι κατήορα (δένδρεα).

364. στενωποῦ] Cf. Soph. Oed. R. 1339. στενωπὸς ἐν τριπλαῖς

δδοῖς. Fr. 706. στενωπός "Αιδου.

365. Ιπούμενος —] Qu. Ιπούμενον —. Cf. Pind. Ol. IV. 11. Ιπος ἀνεμόεσσα Τυφῶνος (Αἴτνη). Ι. ε. πιεζόμενος. Arist. Eq. 924. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην | Ιπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς. Lys. 291. ἐμοῦ — τὰν ξύλω τὸν ὧμον ἐξιπώκατον. Cratin. Fr. 94.

366. μυδροκτυπεί] Cf. Fr. 297. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν

μύδρους. Μυδροκτύπος est Eur. Herc. 992.

368. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. Cho. 280. σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις | λειχῆνας. Soph. Phil. 267. ἀγρίω χαράγματι πλη-

γέντ' ἐχίδνης.

369. λευρούς γύας] Cf. Phoen. 836. ες τὸ λευρὸν πέδον ἔχνος τιθεῖσα. Bacch. 982. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας. De masculino γύαι Cf. Soph. Oed. C. 58. οἱ δὲ πλησίον γύαι. Eur. Her. 839. τὸν ᾿Αργείων γύην. Elmsl. ad Her. 839.

370. ἐξαναζέσει χόλον] Transitivum, ut ἐπέζεσεν Cycl. 392. ζέον Apoll. Rh. I. 3. ζέσας Dionys. com. III. 551. Sed Arist.

Τh. 468. οὐ θαυμάσιόν ἐστ' — ἐπιζεῖν τὴν χολήν.

371. ἀπλάτου Schutz. Bl. Dind. ἄπλατος V. D. in Class. Journ. I. 28. ἀπαύστου Herw. Cf. Pind. P. I. 40. τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί. Soph. Tr. 1093. λέοντ', ἄπλατον θρέμμα. Herc. 398. Elmsl. ad Med. 150. πυρπνόου ζάλης] Cf. Ag. 656. 665. Soph. Aj. 352. φοινίας — ζάλης.

375. ἀντλήσω τύγην] Cf. Eur. Cycl. 10. μείζον' έξαντλῶ πόνον.

110. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.

376. λωφήση χόλου] Cf. 654. Hom. Od. α΄. 460. κάδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ | λωφήσειε κακῶν. Aj. 61. ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου (πόνου). Thue. VI. 12. νευστὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης — λελωφήκαμεν.

377. οὔκουν, Προμηθεῦ, —] οὐκ, ὧν Προμηθεὺς, — conj. V. D. in Comm. Societ. Lips. II. 284. et supra 346. ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὧν περισσόφρων, ὅτι etc. 315. Sed Cicero vertit. Atqui,

Prometheu, te hoc tenere existimo.

378. Cf. Menand. IV. 240. λύπης ἐατρός ἐστιν ἀνθρώποις λόγος. IV. 256. οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς ἔσικε, φάρμακον | ἄλλ' ἢ (οἰον?) λόγος σιτουδαῖος ἀνθρώπου φίλου. IV. 252. λύπην γὰρ εὔνους οἰδε θεραπεύειν λόγος. Men. Mon. 622. ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφός (νόσων?). 674. ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους (τῶν — νόσων?). 550. ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος. 610. Philem. IV. 42. ἀρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος; | ὡς σκληνίον πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος | εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων | εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ. Eur. Fr. 1065, 2. 1079. Adesp. 317. ὀργῆς] Indolis. Cf. 678. ἄκρατος ὀργῆν. Hesychius ὀργὴ per τρόπος explicat. ὀργῆνοσούσης | ὀργῆς ζεούσης Dind.

379. μαλθάσση κέας Cf. ad 1008.

380. Cf. Ran. 941. ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην — οἰδοῦσαν — τόχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον etc. σφριγῶντα ϑυμὸν] σφυδῶντα ϑυμὸν Μ. recepit Dind. σφυγῶντα unum apograph. Cf. Timocl. com. III. 610. δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι | τάλλότρι'. Hesych. σφυδῶν· ἰσχυρὸς, εἔρωστος, σκληρός. et διασφυδῶσαι· αὐξῆσαι. Scribendum saltem foret σφυδοῦντα, sed recte se habet, ni fallor, σφριγῶντα. Cf. incert. apud schol. Ven. ad Π. α΄. 207. σφριγῶντα θυμὸν μαλακὸς ἰᾶται λόγος. Eur. Suppl. 478. μὴ σφριγῶντ' ἀμεῖψη μῦθον ἐκ βραχιόνων. Lys. 80. ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου. Com. anon. IV. 654. ἤμην ποτ' ἤμην τῶν σφριγώντων ἐν λόγοις. ἰσχναίνη] Reduce, bring down. Cf. 269. Arist. Ran. 941. ἴσχνανα (αὐτήν).

381. προμηθεῖσθαι] προυθυμεῖσθαι verum videtur. Non enim de prudentia sed de alacritate Oceani agitur. Cf. 786. ἐπεὶ προ-

θυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι etc.

382. ζημίαν] Anglice harm.

383. πουφόνουν] Cf. Soph. Ant. 617. πουφονόων ἐρώτων. Oed. C. 1230.

384. ἔα με —] Cf. Virg. Aen. XII. 680. 'Hunc, oro, sine me furere ante furorem.' τῆδε τῆ νόσω] τήνδε τὴν νόσον Turn. Pors. Sic Eur. Her. 990. "Ηρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσου. Contra nil temere mutandum censet Elmsl. Cf. Soph. Tr. 544. νοσοῦντι κείνω πολλὰ τῆδε τῆ νόσω.

385. δοκεῖν Appear to others.

386. δοκήσει] Qu. δοκεῖ σοι —; Emphaticum est ἐμόν. Anglice, I shall have to answer for the offence, not you.

388. μὴ γάο σ' ἄθοησον νοῦς σὸς — conj. V. D. in Class.

Journ. I. 33. coll. 334. 392.

389. δοκῶ] δόμων vel μ' οἴκων V. D. in Class. Journ. I. 32.

Vitium suspicatur etiam Both.

390. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθη κέαρ] τοῦτον — Naber, ut accusativus sit κέαρ, coll. Med. 37. δέδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύη νέον. 248. 452. Andr. 645.

392. πομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Suppl. 949. πομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Ag. 1035. I. q. πόμιζε σαυτόν.

Soph. Ant. 440. συ μέν πομίζοις αν σεαυτον ή θέλεις.

393. Cf. Hom. Il. &. 293. ἀπρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν | ὁτρύνεις; Od. ω΄. 486. ὡς εἰπὼν ὅτρυνε πάρος μεμανῖαν ἀθήνην. Lucian. Nigr. 5. τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὁμήρον "σπεύδοντα καὶ αὐτὸν" παρακαλεῖς. Cic. Att. XIII. 42. quod me hortaris — currentem tu quidem. Id. de Orat. II. 186. facilius enim est currentem, ut aiunt, incitare quam commovere languentem. Id. ad Q. Fratr. I. 1. ult. Emphaticum est δρμωμένω. ἐθώυξας | Cf. 1040. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας | ὅδ' ἐθώυξεν. Αg. 893. κώνωπος — ὁιπαῖοι θωῦσσοντος. Soph. Aj. 335. οἴαν τήνδε θωῦσσει βοήν. Eur. Hec. 115. τάδε θωῦσσων.

394. λευρόν — οίμον] Ιπο λευράν — οίμον. Cf. 2. Fr. 236. ψαίσει] Radit. Cf. Av. 1717. αὐραι διαψαίρουσι. Eur. Fr. 919. γλώσση διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους. Phoen. 1390. ποδί μεταψαίρων. Virg. Aen. V. 170. 'Radit iter liquidum.' Milton Par.

Lost. II. 604. 'shaves with level wing the deep.'

397. στένω σε τᾶς —] Cf. Ag. 1321. ὧ τλημον, οἰκτείρω σε θεσφάτον μόρον. Phoen. 1434. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, σ' ὅσον (ις σε?) στένω. Hipp. 1409. στένω σε μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας. Soph. El. 920. φεῦ, τῆς ἀνοίας ις σ' ἐποικτείρω πάλαι.

399. δακουσίστακτον] δακουσιστακτὶ Herm. Wolff. δακουσίστακτα Wecklein., coll. Phoen. 1739. ἀπαρθένευτ' ἀλωμένη. δαδινῶν

 δ '] Dele δ '.

400. δακουσίστακτον ἀπ' ὅσσων ὁαδινῶν ὁέος (del. λειβομένα) Heath. ὁέος] Ι. q. ὁεῦμα. Sic δέοος et δέομα, βλέπος et βλέμμα, δέος et δείμα, δαδινάν (i. q. άπαλην) Wakef. S. S. § 6. V. Valck. et Pors. ad Phoen. 381.

401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ' — Rob. Herm. Well.

402. ἀμέγαρτα] Cf. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Arist. Τh. 1049. πάθος ἀμέγαρτον.

403. ιδίοις νόμοις πρατύνων] Cf. 186. 324. 543.

405. αίγμάν] ἀργὰν Wakef. S. C. § 40.

406. ἤδη — χώρα] ἥδε — χώρα Wakef. l. c. 407. λέλακε] Α λάσκω. Cf. Ach. 410. τι λέλακας; Producitur media.

408. στένουσι] Qu. ποθοῦσι.

410. τιμάν] Qu. ποινάν. ἔποιχον] Qu. ἔπουρον. Cf. Herod.

413. συγκάμνουσι] Anglice, 'Condole, sympathise.' Cf. 1059. πημοσύναις | ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. Soph. Aj. 988. το έγκόνει, σύγκαμνε. El. 987. Alc. 614. ήκω κακοΐσι σοῖσι συγκάμνων, τέχνον. Confer συναλγεῖν condolere.

416. μάγας ἄτρεστοι prob. Elmsl. μάγαις — Blomf., coll. μάχας ἄτρεστοι] Cf. Αj. 365. τὸν ἐν δαίοις ἄτρεστον μάχαις. Soph. Aj. 365. τον έν δαΐοις άτρεστον μάχαις (f. μάχας). Qu. μάχας

ἄπληστοι, coll. Suppl. 742. μάχης τ' ἄπληστον.

417. Cf. Eur. Herc. 6. ὧν — ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οδ Κάδμου

πόλιν | στέφουσι.

418. γᾶς ἔσχατον τόπον] Cf. 666. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. Eur. Fr. 1070. ἐσχάτοις Ἰδης τόποις. Herod. III. 25. ές τὰ ἔσχατα γῆς. VII. 140. φεῦγ' ἔσχατα γαίης (orac.). Soph. Fr. 658. ἐπ' ἔσχατα χθονός. Demosth. p. 1488. ἐπ' ἔσχατα γῆς. Theoer. XV. 8. ἐπ' ἔσχατα γᾶς. Themist. XVI. p. 207 A. έξ ἐσχάτων εἰς ἔσχατα γῆς.

420. 'Agaβίας τ'] 'Agíaς τ' vel κάρίας conj. Hartung. ἄνθος]

Legerim Edvos.

422. δψίποημνον θ'] θ' delendum esse monet Elmsl.

424. Cf. Eur. Phoen. 113. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων. Qu. σὺν αἰχμαῖς. βρέμων έν αίχμαῖς] Qu. βρεμόμενος αίχμαῖς.

425. ἐν πόνοισιν Burn. Blomf.

426. ἐν πόνοις] ἐντόνοις Madvig. άδαμαντοδέτοις Stanl. coll. 147. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις. Et sic Blomf. Well. ἀδαμαντοδέτοις τε Madvig.

427 sq. Cf. 348. "Ατλαντος, δς πρός έσπέρους τόπους | έστηκε **κίον'** οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς | ἄμοιν ἐρείδων. είσιδόμαν] είσειδό-

μαν Madvig.

428. ὑπέροχον σθένος] Validum pondus reddit Barker, coll. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. ὑπὲρ ὄχθον χθονὸς κραταίλεων conj. Burges. ad Phil. 1103. Qu. ὑπέροχω σθένει. Inepte certe κατά subintelligit Blomf.

- 430. Qu. νώτοισιν οίς ἐρείδει. ὑποστενάζει] ὑποβαστάζει Rob. Stanl. Pors. Burn. Barker. (coll. schol. Apoll. Rhod. III. 106. "βυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ἑαδινοὺς λέγει). ὀχῶν στενάζει Dind. οὐράνιόν τε πόλον] Cf. Eur. Or. 1685. λαμπρῶν ἄστρων πόλον. Eur. Fragm. 839, 11. εἰς οὐράνιον πόλον ἤλθε πάλιν. Fragm. 597, 5. τὸν ᾿Ατλάντειον τηροῦσι πόλον. Ion. 1154. χρυσήρει πόλω. Timoth. Fr. 9. πόλον οὐράνιον. Epigr. ap. Athen. II. 61 Β. πόλον αἰθέρος. Qu. ὀχῶν (ἔχων, φέρων) στενάζει. Diodor. 3, 59. τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἅτλαντος ὤμων ὀχεῖσθαι. νώτοις] Cf. Eur. Ion. 1.
- 432. στένει βυθός, κελαινός —] Qu. στένει βυθός κελαινός, —. Cf. Eum. 832. βυθός] I. e. abyssus. Sic alibi inter pontum et oceanum distinguitur.
- 434. άγνορύτων ποταμῶν] Cf. Ag. 497. Suppl. 254. Cf. χουσόρυτος Soph. Ant. 950. άγνορύτων Bl. ad Sept. 935.
 - 435. Post ἴσθι virgula distinguendum.
- 436. μή τοι δοκεῖτε] Cf. 625. μή τοί με κούψης τοῦθ' —. Soph. Ant. 544. συμφορὰ πάθους] Cf. Orest. 2. οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορά. χλιδῆ] Prae superbia. Cf. ad Ag. 1447. Eur. Tro. 975.
- 437. δάπτομαι] Απ δάκνομαι? Cf. ad Oed. R. 682. δάπτει δὲ καὶ (δάκνει δέ τοι?) τὸ μὴ 'νδικον. Ach. 1. συννοία] Cf. Soph. Ant. 279. Eur. Or. 631. Andr. 806. Her. 382. σύννοιαν δμμασιν φέρων. Or. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοία κυκλεῖς;

438. προυσελούμενον] Cf. Arist. Ran. 730. Aelian. Epist. 3.

Vox non alibi occurrit.

439. γέρα] Formatum ut κρέα.

- 440. μάσσων] Cf. 708. Pind. Isthm. III. 5. μάσσων ὅλβος. κᾶν γὰρ Abresch. ex schol.
- 441. ἀκμαῖοι φύσιν] Cf. Sept. 11. ἥβης ἀκμαίας. Cf. 1040. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας | ὅδ' ἐθώυξεν.
- 442. τὰν βροτοῖς δὲ πήματα] τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα F. G. Schmidt, coll. 446. ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος. Qu. τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα (vel εὐρήματα, cf. 469.). Cf. 477. 501. 612. πήματα] Qu. πράγματα.
- 444. ἔννους ἔθηκα] Cf. 848. τίθησιν ἔμφονα. Bacch. 1271. γίγνομαι δέ πως | ἔννους μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν. Oed. R. 915. φρενῶν ἐπηβόλους] Cf. Soph. Ant. 492. ἐπήβολον φρενῶν. Fr. 95, 2. ἐπήβολον φρενῶν καλῶν σε.
 - 445. Cf. Eur. Or. 1069. εν μεν πρῶτά σοι μομφὴν έχω.
- 446. ἀλλ' οἶς (Colb. 1.) V. D. in Class. Journ. Í. 33. εὖνοιαν [εννοιαν cognitionem Wakef. S. C. § 197. εὖσοιαν (prosperitatem) Mein. ad Soph. Oed. C. 390.

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. ad Ran. 1173. Av. 687. Cho. 5. κλύειν, ἀκοῦσαι. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα. Ag. 1623. οὐχ ὁρῷς ὁρῶν τάδε. S. Matth. Ev. V. 13. βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι. ΧΙΙΙ. 13. ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι. S. Marc. VIII. 16. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τὰμφανῆ. Demosth. p. 797, 3. οὕτως ὁρῶντας — ἄστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. ὀνειράτων —] Cf. 549. ἰσόνειρον. Ag. 1218. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι. Eur. Fr. 25, 3. ὀνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα.

449. τὸν μακρὸν βίον plurimi libri, prob. Elmsl. Cf. 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. ἀλίγκιοι] Fort. ἐναλίγκιοι. Nusquam alibi apud tragicos occurrit ἀλίγκιος aut ἐναλίγκιος.

450. ἔφυρον εἰκῆ πάντα] Cf. Plat. Phaed. 97 B. ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῆ φύρω. Eur. Hec. 958. φύρονοι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω. Arist. Ran. 945. οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὰν ἔφυρον. Herod. I. 103. πρὸ τοῦ ἀναμὶξ ἦν πάντα ἀναπεφυρμένα. Hipp. 1234. σύμφυρτα δ' ἦν ἄπαντα. Plat. Phileb. 15 E. τοτὲ μὲν συμφύρων εἰς εν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνελίττων etc. οὕτε — οὐ] Cf. Cho. 289. Soph. Oed. C. 972. δς οὕτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς | οὐ μητρὸς εἰχον. Ant. 249. Eur. Or. 41. ὧν οὕτε οῦτα διὰ δέρην ἐδέξατο, | οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί. 46. ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις, | μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα. 1086. μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον, | μὴ λαμπρὸς αἰθήρ. Med. 1316. δς οὕτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, | οὐ παῖδας — ἔξω προσειπεῖν. 480.

451. προσείλους] Soli expositos, non subterraneos. Cf. Fr. 411. ἄειλα (χωρία). Eupol. II. 569. αὐλὴ προσείλος. Arist. Fr. 613. εὕειλος. οὐ ξυλουργίαν] Qu. οὕθ' ὑλουργίαν. Idem suadet Naber. Sed cf. 479 sq. προσείλους] Ab εἴλη. Arist. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ἀπτημένων. Vesp. 772. ἢν ἐξέχη | εῖλη πρὸς ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον. Confer εὕειλος Fr. 613. et ἄειλος Aesch. Fr. 419.

453. Cf. Eur. Herc. 607. ἀνελθών ἐξ ἀνηλίων μυχῶν | Ἅιδου Κόρης τ'.

457. ἀντολάς — δύσεις] Cf. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Eur. Phoen. 504. ἄστρων ἄν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς (αἰθέριος ἐς F. G. Schmidt.) ἀντολάς.

458. δύσεις] Lectionem δδούς probat Dobraeus.

459. Cf. Trag. Adesp. 393, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν εὕρηκ', ἔξοχον σοφισμάτων. Plat. Gorg. p. 190. s. fin. Adesp. 470, 4. Soph. Fr. 379, 1. οὖτος δ' ἐφηῦρε — σταθμῶν τ', ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρήματα (σοφίσματα Mein.). Valck. ad Phoen. 544.

460. Cf. Livii locum, 'literae — unica custodia fidelis memoriae rerum gestarum.'

- 461. ἐργ. M. pr. m. ἐργάτιν m. rec. ἐργάνην Stob. ἐργμάτων Pingel. prob. Madvig. (qui nunquam ἐργάνη per se pro substantivo de effectrice usurpari monet). ἐργάτιν obelo notat Porson. μνήμης] Leg. μνήμην δ'.
- 463. ζεύγλαισι] Cf. Herod. I. 31. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην. Eur. Fr. 287, 10. ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών. Theogn. 848. ζεῦγλαν δύσλοφον ἀμφιτίθει. Cf. Ag. 1640. τὸν δὲ μὴ πειθάνοφα | ζεύξω βαρείαις (sc. ζεύγλαις). δουλεύοντα σώμασίν θ' libri. δουλεύοντα σάγμασίν θ' Pauw. δουλεύοντα σωμασίν θ' Stanl. Tyrwh. Porson. Cf. schol. B. ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα στιπτέον πρεῖττον δὲ τοῦτο. Cf. Hom. Il. ξ. 405. πᾶσα δὲ χαίτη | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν.

464. διάδοχοι μοχθημάτων] Cf. 1027. διάδοχος τῶν σῶν

πόνων. Soph. Phil. 867. & φάος υπνου διάδοχον.

465. δφ' ἄρματ' —] Cf. Arist. Pac. 722. δφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ (Eur.).

466. ἄγαλμα —] Ι. ε. ὅ ἐστι ἄγαλμα —. ὑπεοπλούτου]

Confer ὑπεοπλουτεῖν Pl. 354.

- 467. θαλασσόπλαγιτα] Cf. Soph. Tr. 658. Med. 1122. Eur. Ion. 1237 sq. Hec. 682. θαλασσόπλαγιτον (ἐκβάλλει νιν). Confer άλίπλαγιτος Soph. Aj. 695. et νυκτίπλαγιτος Ag. 330. etc.
- 468. λινόπτες' —] Cf. Eur. Hel. 147. νεὼς οὔοιον πτερόν. Hipp. 752. ὧ λευκόπτερε Κρησία πορθμίς. Hes. Op. 626. εὖκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο. ναυτίλων δχήματα] Cf. Iph. T. 410. νάϊον ὅχημα. Med. 1122. μήτε ναταν λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὅχον πεδοστιβῆ. Soph. Trach. 656. πολύκωπου ὅχημα ναός.

470. οὐχ ἔχω σόφισμ' ὅτφ — ἀπαλλαγῶ] Cf. 587. οὐδ' ἔχω

μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.

471. Cf. 87. δτω τρόπω τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύγης.

- 472. Lex. Sangerm. p. 360. αἰκῶς: χαλεπῶς, δισυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας (ser. αἰκείας). οὕτω Πλάτων.
- 473. πλαν \tilde{q} pro interpolamento habent Herm. Herw. πέπονθας φρεν \tilde{w} ν, | κακὸς πεσ \tilde{w} ν | κακοῖς ἀθνμεῖς Herw. Qu. δειν \tilde{w} ς ἀθνμεῖς, vel λίαν (unde fort. πλαν \tilde{q}) ἀθνμεῖς etc. Qu. κακός τ '.
- 475. lάσιμος] lατὸς εl conj. Herw., ellipsi offensus. Frustra. Cf. Soph. Aj. 103. ὅτου] Sub. εl. και σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εύρεῖν —] Qu. και σὺ σαυτὸν —.
- 476. θανμάσει] Futurum est θανμάσομαι, non θανμάσω. Cf. Alc. 155. Iph. T. 1318. Recte post πλέον interpungit Elmsl.

477. οίας τέχνας γε malit Elmsl.

479. οὖτε βρώσιμον, οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν Elmsl. ad Her. 615. qui "Nunquam vidi οὐ hoc modo inter bina οὖτε collocatum. Cf. ad 450. Eupol. II. 487. οὖς πῦρ, οὐ σίδηρος, οὖτε (οὐδὲ?)

χαλκὸς εἴογει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον. Verba οἴτε βρώσιμον — οἴτε πιστὸν spuria habet Meinekius Fr. Com. IV. 380. βρώσιμον] Cf. Diphil. IV. 380. com. anon. IV. 613. ἀ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα.

480. Cf. Hipp. 516. ποτέφα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον; Artemidor. IV. 24. χριστὰ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα ἢ βρωτὰ ἢ ποτά. Dion. Chrys. p. 663. φαρμάκων χριστῶν ἢ ποτῶν. Sozomen. H. E. II. 7.

481. πρίν γ' ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα] Donec eos docui etc. Cf. Soph. Oed. R. 776. πρίν μοι τύχη | τοιάδ' ἐπέστη. Hec. 133. πρίν — Λαερτιάδης πείθει στρατιάν etc. Med. 1173. πρίν γ' δρᾶ κατὰ στόμα | χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν. Qu. πρίν γ' αὐτοῖς ἐγώ.

483. ἐξαμύνονται] Lege ἐξαμύνωνται, quibus (ut iis) avertant. Et sic Bl. ad Sept. 20. Cf. Xen. Mem. II. 1. 14. καὶ ὅπλα κτῶνται, οἶς ἀμύνονται (ἀμύνωνται recte Ernesti) τοὺς ἀδικοῦντας.

486. κληδόνας] Ι. q. φήμας. Cf. Xen. Mem. I. 1. 3. δσοι — οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις.

487. ἐγνώρισ' αὐτὸς Wakef. S. C. § 78. et V. D. in Class. Journ. VI. 77. συμβόλους] Cf. Xen. Apol. 13. οἰωνούς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους etc. Mem. I. 1. 3. ὅσοι μαντικὴν νομίζοντες οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις etc. Schol. Av. 719. συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα ξυναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντας. Hesych. in Ξυμβόλους. Cf. ad Aristoph. Av. 721. Distingue vero sic, ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους. | γαμ-ψωνύγων —.

488. τε] Lege δέ.

489. οἴτινές γε δεξιοὶ φύσιν, | εὐωνύμους τε (sub. διώρισ') Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 234. διώρισ'] Cf. Fr. 182, 2. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα.

491. τίνας | ἔχθρας — ξυνεδρίας (sc. ἔχουσιν) Herw.

492. στέργηθρα] Cf. Eur. Hipp. 256. εὔλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν (χρῆν).

493. λειότητα] Qu. λευκότητα, vel ποιότητα, vel πιότητα.

494. Distingue sic, καὶ χοοιὰν τίνα — πρὸς ἡδονὴν | χολῆς, λοβοῦ τε —. Cf. Eur. El. 827. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν | σπλάγ-χνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας | κακὰς ἔφαινον τῷ σκο-ποῦντι προσβολάς.

496. καὶ μακρὰν ὀσφύν] Qu. κặτ' (vel χἄμ') ἄκραν ὀσφύν. Cf. Herod. II. 40. τὴν ὀσφὺν ἄκρην. Arist. Th. 239. τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν. Menand. IV. 108. et ad Pac. 1053. κνίση τε κῶλα συγκαλυπτά] Cf. Soph. Ant. 1011. μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

497. Cf. ad Pac. 1053. ὅπτα σὰ σιγῆ κἄπαγ' ἀπὸ (κἀπέχου?) τῆς ὀσφύος.

498. φλογωπά] Cf. πυρωπός 667.

500. τοιαῦτα μέν δὴ ταῦτα] Cf. Av. 801. ταυτί τοιαυτί. Pl. 8. Soph. El. 657. καὶ ταῦτα μέν τοιαῦτα.

504. old' εἰ μὴ Colb. 1. Ask. A. obelo notat Porson. φλῦσαι]

Fort. ύθλεῖν. Cf. Sept. 661. φλύοντα σὺν φοίτω φρενῶν.

505. βραχεῖ δὲ μύθω πάντα συλλήβδην μάθε—] Cf. Eur. Fr. 364, 5. βραχεῖ δὲ μύθω πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ. Post μάθε ponatur colon.

507. καιφοῦ πέφα] Cf. Eur. Suppl. 745.

509. εὔελπίς εἰμι — ἰσχύσειν] Ĉf. Thuc. VI. 24.

510. Cf. 770. οὐ δῆτα ποίν γ' ἄν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ. Ita

enim ibi legendum videtur.

- 511. οὖ ταῦτα ταύτη —] Cf. Eur. Med. 366. ἀλλ' οὖτι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω. Hipp. 41. ἀλλ' οὖτι ταύτη τότδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν. Arist. Eq. 830. οὐκ, ὧγαθολ, ταῦτ' ἐστί πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pac. 1075. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν. Ennium apud Cic. de N. D. III. 26. 'Nequaquam istuc istac ibit.'
 - 513. καμφθείς] κναφθείς jure reposuerit Naber. Cf. ad 237. 306. δδε Hac sola ratione.
- 514. τέχνη —] Cf. Eur. Fr. 301. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ.
- 515. οἰακοστρόφος] Gubernator. Cf. Sept. 62. ὅστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Hinc οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Eodem sensu οἰακονόμος Pr. 148.
- 516. μνήμονές τ' 'Ερινύες] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες σεμναί. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Soph. Aj. 1390. τοίγαρ σφ' μνήμων τ' 'Ερινύς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοὺς κακῶς φθείρειαν. Eur. Her. 899. Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'.
- 518. οὖκ οὖν ἄν ἐκφύγοι γε] Cf. Herod. I. 91. τὴν πεποωμένην μοῖοαν ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν καὶ τῷ θεῷ. Theogn. 816. ὅ τι μοῖοα παθεῖν οὖκ ἔσθ' ὑπαλύξαι. οὖκουν γε] Cf. ad Vesp. 823.
- 520. τοῦτ' οὖτ' ἄν ἐκπύθοιο μήτε λιπάρει mallet Elmsl., si consentirent libri. Qu. μή με λιπάρει.

 - 522. Cf. Hel. 120. ἄλλου λόγου μέμνησο, μη κείνης ἔτι.

530. Voivais Fort. Valiais.

- 533. ἀλίτοιμι] Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλιτών.
- 536. άδύ τι —] Cf. Her. 895. τερπνον δέ τι καὶ φίλων ἄρ' εὐτυγίαν ἰδέσθαι etc.
- 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Qu. τὸν βίον τείνειν μακρόν (i. e. ὅστε μακρὸν εἶναι). Cf. Pers. 708. πολλὰ κακὰ | γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων (θνητοῖσι, μάσσων) βίοτος ἢν ταθῆ πρόσω. Soph. Oed. C. 7. χὰ χρόνος ξυνὼν μακρός.

- 541. Cf. 94. οΐαις αἰχίαισιν διακναιόμενος. Eur. Alc. 107. χρη τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων πενθεῖν. Synes. Dion. p. 53. διακναισθῆναι τῷ πόνῳ. Suppleas πρὸς ταῖς πέτραις vel κώχμασμένον.
- 543. ἰδία γνώμα] αὐτογνωμόνως Reisig. Cf. 403. ἰδίοις νόμοις κρατύνων. 186. 324. σέβει] Qu. σέβεις.
- 544. ἄχαρις χάρις] Cf. Phoen. 1747. ἄχαριν χάριν εἰς θεοὺς διδοῦσα, Arrian. Anab. IV. 8. 7. χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι ἀλεξάνδρφ.
- 545. φέρ' ὅπως —] Qu. φέρε, ποῦ 'στ' —. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;] Cf. Soph. Oed. C. 828. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω | ϑεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; Aj. 398 sq. οὐδ' ἐδέρχθης γένος] Cf. Arist. Av. 685 sq.
- 546. οὐδ'] Qu. οὖκ. ἄκικυν] ἄκικυν οὖσαν (ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph.), ἰσόνειρον, vel potius ἄκικυν, ἰσχὺν ἰσόνειρον conj. Blomf., coll. schol. B. ὀλιγοδρανίην ἀσθενῆ δύναμιν. Ἄκικυν φαύλην ἰσχύν. "Haec vox (ἰσχὺν), inquit, ob literas ικυν proxime praeeuntes facile intercidere potuisset." Correctio valde probabilis. Ad hunc ipsum locum respexisse videtur Euripides Fr. 230. σοὶ δ' οὖκ ἔνεστι κῖκυς οὖδ' αἰμόρρυτοι | φλέβες. Cf. Hom. Od. λ'. 393. ἀλλ' οὖ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ῗς ἔμπεδος οὖδέ τι κῖκυς.
- 547. ἰσόνειρον] Cf. Arist. Av. 685. εἰπελόνειροι. Eur. Phoen. 1722. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων. 1561. τί μ ' ἐξάγαγες ἀφανὲς εἴδωλον ἢ νέπυν ἔνερθεν ἢ πτανὸν ὄνειρον; Eur. Fr. 25, 3. ὀνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα. Producitur prima in ἰσόνειρον. δλιγοδρανίαν] Cf. Arist. Av. 686. δλιγοδρανίες. Verbum δλιγοδρανίειν est apud Homerum.
- 550. Qu. ἀλαὸν τὸ πρόπαν (vel γέγονεν) γένος etc. Cf. ad Arist. Av. 687. μερόπων suppleri posse monet Blomfield.
- 555. Hesychius, Διαμφίδιον μέλος· άλλοῖον, διαπαντὸς κεχωοισμένον· άμφὶς γὰο χωρίς. Αἰσχύλος. Fort. πολὺ άμφίδιον.
 - 556. $\delta \tau$ '] Scribe $\delta \tau$ ' (pro δ , quod).
 - 557. vµevaiour Producta prima propter augmentum.
- 559. δμοπάτριον] Cf. Ach. 790. δμοματρία γάρ έστι κήκ τωὐτῶ πατρός.
 - 560. "Hoióvar] An 'Aoióvar?
- 562. Cf. Pers. 709. Ag. 612. Orest. 748. Phoen. 931. πετρίνοισιν Bentl. ad Phal. p. 134.
- 563. τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκη libri. Obelo notat Porson. "Stephani emendationem, ποινά σ' ὀλέκει, recepit Blomf. Sed per totam fere fabulam ποινὰς, πημονὰς, πήματα, πόνους et similia plurali numero usurpat Poeta. Nec quicquam in vulgata scriptura inest quod reprehendi possit." (Elmsl.) Qu. τίνος ἀμπλακίας

ποιναῖς (vel ποινά σφ') δλέκει. Cf. 614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; 620. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Suppl. 625. λέξωμεν ἐπ' ᾿Αργείοις | εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθᾶν ποινάς. Soph. El. 564. δλέκει] Verbum epicum, quo raro utuntur tragici. Cf. Soph. Tr. 1013. ἀλεκόμαν ὁ τάλας.

564. ὅποι M. Recte. V. Elmsl. ad Her. 19. et Med. 520.

567—570. De constructione cf. 199 sq. et ad Sept. 681. Cf. Hec. 970. αἰδώς μ' ἔχει | ἐν τῷδε πότμω τυγχάνουσ' ἕν' εἰμὶ νῦν. χρίει] Stimulat. Anglice, stings, goads. Cf. 599. μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν. 880. οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος. 675. ὀξυστόμω μύωπι χρισθεῖσα.

568. ἄλευ δᾶ Schleusner. Dind. ἄλευε, δᾶ Monk. Blomf. Cf. Eum. 831. δᾶ φεῦ. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

569. τὸν μυριωπὸν —] Cf. Lucian. Dial. Deor. 3. τῆ κακοδαίμονι βουκόλον τινὰ πολυόμματον, "Αργον τοὕνομα, ἐπέστησεν, δς νέμει τὴν δάμαλιν ἄϋπνος ὧν. τὸν μυριωπὸν — βούταν] Cf. Eur. Phoen. 1131. στικτοῖς πανόπτην ὅμμασιν δεδορκότα.

573. τὰν παραλίαν ψάμμαν] Cf. Iph. A. 165. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος. ψάμμαν (supr. ον) M. Dind. Cf. Arist. Lys. 1261. τᾶς ψάμμας (ita libri). κάξ ἐνέρων Weil.

574. κηφόπλαστος] Cf. Soph. Fr. 464, 5. ξουθής μελίσσης κηφόπλαστον δογανον. δόναξ ἀχέτας] Cf. Eur. El. 151. κύκνος ἀχέτας. Arist. Av. 1095. δξυμελής ἀχέτας (τέττιξ). Pac. 1159. Iph. T. 1125. δ κηροδέτας (κηρόδετος?) κάλαμος οὐρείου Πανός.

575. Post νόμον plene interpungatur.

576. Malim ποῖ bis. ὁ πόποι, πῷ μ' ἄγουσι Elmsl. πλάνοι] πλάναι apogr. Dind. Cf. ad Hipp. 283.

578. τί ποτέ μ' — ταῖσδ' ἐνέζευξας — ἐν πημοναῖς;] Cf. 108. ἀναγκαῖς ταῖσδ' ἐνέζευγμαι. Eur. Alc. 482. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ ξυνέζευξαι πλάνω;

581. Cf. Eur. Hipp. 238. δστις σε θεῶν — παρακόπτει φρένας. Bacch. 33. τοίγαρ νιν αὐτὸς ἐκ δόμων ἤστρησ' ἐγὰ | μανίαις ὅρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν.

582. πυρί με φλέξον ή — Elmsl. Cf. Arist. Vesp. 328. ή με κεραυν $\tilde{\varphi}$ διατινθαλέ φ σπόδισον etc.

584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων] Cf. 626. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος. 859. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λόγων (λέγων libri). Eur. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων. Hor. Sat. II. 6. 83. 'neque illi | sepositi ciceris nec longae invidit avenae.'

585. ἄδην] Cf. Ag. 828. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. πλάναι γεγυμνάκασιν] Cf. 592. Eur. Hel. 533. οὐδ' ἀγύμαστον πλάνοις (πόνοις).

586. ὅπα] Qua via, qua ratione. ὅπα πημονὰς ἀλύξω] Cf. Eur. Hipp. 673. πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας; Bacch. 726. ἐξηλύξαμεν | βακχῶν σπαραγμόν. El. 219. Soph. Aj. 656. γεγυμνάκασιν] γεγυμνάκασ' Elmsl.

587. οὐδ' ἔχω — ἀλύξω] Aoristi subjunctivus est ἀλύξω. Cf. 470. οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτω | τῆς νῦν παρούσης πημονῆς

ἀπαλλαγῶ.

588. φθέγμα Rob. Elmsl. κλύεις φθέγμα τᾶς | βούπερω παρθένου; Blomf. in notis et Monk. l. l. "Haec puellae continuanda sunt, nisi antistrophica θρόει φράζε τᾶ δυσπλάνω παρθένω Choro tribuere mavis." (Elmsl.) τᾶς βούπερω παρθένου] Cf. Soph. Fr. 782, 2. δ βούπερως "Ιακγος.

589. τῆς οἰστροδινήτου] Cf. Soph. El. 5. τῆς οἰστροπλῆγος

άλσος Ίνάχου κόρης.

- 590. Ἰναχείας recte M. Elmsl. Cf. Virg. G. III. 153. 'Inachiae Juno pestem meditata juvencae.' θάλπει] Cf. 650. Soph. Fr. 430. ἐκθάλπεται μὲν αὐτὸς ἐξοπτῷ δ' ἐμέ. Theocr. XIV. 38. ἄλλον ἰοῖσα | θάλπε φίλον.
- 591. κηρόπλαστος] Cf. Soph. Fr. 464, 5. τὸ ποικιλώτατον | ξουθης μελίσσης κηρόπλαστον δργανον.

593. Post ἀπύεις interrogandum.

595. ἔτυμα] ἐτήτυμα Bentl. Elmsl. Cf. ad 293.

596. πã πόποι Monk. l. l. & πόποι Elmsl. ποῖ, πόποι Seidler. Θεόσυτον Morell. Butl. Elmsl. Monk.

598. Home and Saidler de r. dechm. p. 164. Mank

p. 223. Herm. apud Seidler. de v. dochm. p. 164. Monk.

- 599. φοιταλέοις idem V. D. Monk. Suspicione laborare φοιταλέοισιν secunda producta censet Elmsleius. Producitur secunda in φοιταλέοις, ut in Eur. Or. 321. λύσσας μανιάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων (respondet v. ant 337. δεινῶν πόνων, ὡς πόντον)
 - 600. νήστισιν αλκίαις] Cf. Ag. 1621. αἴ τε νήστιδες δύαι.
 - 601. λαβρόσυτος Elmsl. Cf. κραιπνόσυτος, θεόσυτος, etc.
 - 602. ol', $\dot{\epsilon}\dot{\eta}$, ol' $\dot{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ Madvig. Qu. ol' (al) $\dot{\epsilon}\dot{\eta}$, ol' $\dot{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ —.
- 605. τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν] Ćf. Pers. 807. οδ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.

606. τί μῆχας, τί φάςμακον νόσου, δεῖξον — Elmsl., post παθεῖν plene distinguens. τί μῆχας Monk. μῆχας Cf. Ag. 207. Suppl. 399. 602. Lycophr. 547. βαῖόν τι μῆχας ἐν κακοῖς δωςούμενος. Confer μῆχος Ag. 2. Eur. Andr. 537. κακῶν μῆχος. Theocr. Π. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐςἐ τι μᾶχος.

609. ὅτι Ald. Rob. Turn. Qu. ὅπερ Pors. Blomf. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 625. 641. Et sic Etym. M. p. 76, 28. Malim ὅσον. Sic 787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε. Sed 662.

πᾶν ὅπερ προσχρήζετε.

- 610. ἐμπλέκων αἰνίγματ'] Cf. Antiph. com. III. 121. ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη. Babr. Fab. 119, 11. καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις.
- 611. οἴγειν στόμα] Cf. Arist. Av. 1724. ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα. Aj. 1225. σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. Hipp. 1060. τί θῆτα τοὐμὸν οὐ λύω στόμα;
- 612. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ'] Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.
- 613. $\mathring{\omega}$ κοινὸν —] Cf. Arist. Eq. 836. $\mathring{\omega}$ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ἀφέλημα. 149. 458. 1319. Eubul. III. 222. $\mathring{\omega}$ μέγα μοι φ $\mathring{\omega}$ ς φανθὲν ἐναργές. Nostrum imitatur, ut videtur, Comicus.
 - 614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;] Cf. 563. 620.
- 615. άρμοῖ] Modo. Cf. Theorr. IV. 50. ά γὰρ ἄκανθα | άρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. Cf. ἄρτι, ἀρτίως. Soph. Aj. 799. ἀρτίως πεπαυμένην | πόνων ἀτρύτων.
- 617. πᾶν γὰς ἄν Pors. Elmsl. (ad 668.) Recte. Cf. Soph. El. 1022. πᾶν γὰς ἄν κατειργάσω.
- 619. βούλευμα μὲν τὸ δῖον] βούλευμα μὲν Διὸς τόδ' Burges. Lege βούλευμα μέντοι (vel μέν γε) δῖον. (Ita Colb. 1.) Vel βούλευμα μὲν δῖον τόδ'. Cf. Arist. Eq. 108. ὧ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἔμόν. 1203. τὸ μὲν νόημα τής θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἔμόν.
 - 620. Cf. 563. τίνος άμπλακίας ποιναῖς ολέκει; 614.
- 621. τοσοῦτον ἀρκέσει μέ σοι σαφηνίσαι V. D. in Class. Journ. I. 34. Fort. ἀρκεῖ.
- 624. Cf. Fr. 395. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι | κρεῖσσον.
- 625. μή τοί με κούψης τοῦτο] Rara haec constructio particulae τοι. Fort. μή μοι ἀποκούψης —. Sed cf. 436. μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε σιγᾶν με. Ant. 544. μή τοι μ' ἀτιμάσης.
- 626. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὖγμάτων. Herc. 333. οὖ φθονῶ πέπλων.
- 627. τί δῆτα μέλλεις —;] Cf. Soph. Aj. 540. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ (οὐ om. plures libri) παρουσίαν ἔχειν; Eur. Med. 1238. τί μέλλομεν | τὰ δεινὰ κάναγκαῖα μὴ (μὴ οὐ reete Elmsl.) πράσσειν κακά; Tro. 792. τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδία | χωρεῖν δλέθρου διὰ παντός; Infra 1056. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ παραπαίειν —; 787. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν —. et ad Trach. 90. γεγωνίσκειν] Cf. Eur. El. 809. οὐ γεγωνίσκων λόγους. Thue. VII. 76. βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὡφελεῖν τι.
- 628. θράξαι] θρᾶξαι Buttmann. Cobet. Dind. Cf. Plat. Phaed. p. 86 Ε. λέγε τί ἡν τὸ σὲ αὖ θρᾶττον. Rhes. 863. καί τί μου θράσσει

φρένας. Pind. Isth. VII. 56. δ δ' ἀθανάτων μη θρασσέτω φθόνος. Soph. Fr. 812. ἄθρακτος.

629. μᾶσσον ἢ ὡς recte duo Vindd. et v. l. ap. Turn. et sic conj. Musgr. μᾶσσον ἢ κάμοὶ V. D. ap. Blomf. μασσόνως ἢ μοὶ malit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. 236. (ut μειζόνως Hec. 1121. Rhes. 849. μειόνως Oed. C. 104.). prob. Dind., qui tamen (ad Her. 544.) non magni facit emendationem istam. Verissime, Elmsleius, nisi praestat μᾶσσον ἢ ὡς —. Cf. Pers. 440. 708. Superlativus μάμιστος est Fr. 281. Soph. Oed. R. 1301. Eur.

631. μήπω γε] Cf. ad Arist. Nub. 196. et Soph. Phil. 1409. μοῖραν — πόρε] Cf. Eur. Hel. 700. Μενέλαε, κάμοὶ πρόσδοτέ τι (προσδοτέα Elmsl. qu. πρόσδος ἔτι) τῆς ἡδονῆς.

633. τὰς πολυφθόρους τύχας] Cf. ad 820. τῆς πολυφθόρου

πλάνης.

Hipp. 818.

634. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων] Cf. 683. ὅ τι λοιπὸν πόνων. Est enim ἄθλων ab ἄθλος, non ab ἄθλον.

635. ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν] Cf. Eur. Alc. 857. 'Αδμήτω θ'

ύπουργήσαι γάριν. Soph. Fr. 313. ανθυπουργήσαι γάριν.

- 636. ἄλλως τε πάντως και —] Cf. Eum. 726. ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι. Pers. 689. Arist. Nub. 1268. τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν | ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήτοις πατρός.
- 637. ὡς τἀποκλαῦσαι V. D. in marg. Ald. ὡς τὼποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας | ἐνταῦθ' ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ | πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχει Wakefield ad Ion. 744. Cf. Eur. Ion. 744. εἰς ὅμματ' εὕνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ. τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι] Cf. Soph. El. 1122. κλαύσω κἀποδύρωμαι. Dem. p. 56. καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ὥσπερ ῥάων ἔσομαι. Eur. Fr. 567. σχολὴ μὲν οὐχὶ, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι (κλαῦσαι?) κἀποκλαύσασθαι πάλιν (πάθη aut κακά?).
- 638. ὅποι] ὅπου Ellendt. Hart. Weil. Recte, opinor. Cf. ad Soph. Phil. 481.
- 641. πᾶν ὅπερ προσχρήζετε] Cf. 630. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν.

642. alσχύνομαι Bentl. Blomf. Elmsl. Dind.

643. θεόσουτον offendit ob duplex σσ, ut monuit Elmsleius. θεόρουτον vel θεόσδοτον malit vir doctus in Class. Journ. V. 308. χειμῶνα] Cf. Aj. 207. θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας. 1144. ἡνίκ' ἐν κακῷ | χειμῶνος εἴχετ'. Phil. 1460.

644. Cf. Eur. Alc. 432. ἐπίσταμαί τε κοὖκ ἄφνω κακὸν τόδε | προσέπτατ'. Soph. Aj. 282. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατος. Ευτ. Alc. 420. Απίστ Βοπ. 200.

πτατο; Eur. Alc. 420. Arist. Ran. 309.

645. πολούμεναι Blomf. Elmsl. πωλούμεναι malit Blomfield in Gl. πωλεύμεναι Dind. Cf. Oed. C. 1098. εἰσοςῷ τάσδ' — ὧδε προσπολουμένας.

647. εὐδαῖμον unus cod. Rob. εὔδαιμον Blomf. εὐδαίμων ser-

vat Elmsl. Utraque lectio proba est.

648. παρθενεύει] Qu. παρθενεύεις.

649. ἱμέρου βέλει] Cf. Ag. 232. ἔβαλλ' — βέλει φιλοίπτω. 722. μαλθαπὸν δμμάτων βέλος.

650. συναίρεσθαι Κύπριν] Sic συναίρειν λόγον S. Matth. Ev.

XXV. 19.

652. βαθύν λειμῶνα] Cf. Herod. I. 151. "Ανθειαν βαθύλειμον.

Pind. P. X. 20. βαθυλείμωνα πέτραν. Eur. Andr. 637.

653. λειμῶνα βουστάσεις τε καὶ ποιμνὰς V. D. in Class. Journ. I. 34. βουστάσεις] Stationes bovinas. Cf. ἱππόστασις. Eur. Fr. 442. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν. Fr. 771, 5. Έω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις. πατρός] Inachi fluvii.

656. ξυνειχόμην] Was troubled. Fort. ἐδαπτόμην (437. 899.).

657. Leg. νυκτίφαντ'. Cf. Ag. 82. ὄνας ήμερόφαντον. Hel. 570. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ένοδίας μ' δρᾶς. Vel νυκτερωπά. Eur. Herc. 111. δόκημα νυκτερωπόν ἐννύχων ὀνείρων.

658. κάπὶ Δωδώνης prob. Elmsl. Ita Eur. El. 1343. στεῖχ'

ἐπ' 'Αθηνῶν. Qu. κἀπὶ Δωδώνην.

659. ώς μάθοι τί χρη δρῶντ' —] Cf. Soph. Oed. R. 71.

661. ἀπαγγέλλοντες malit Elmsleius ad Iph. T. 760. αἰολοστόμους] Cunnigly devised. Schol. Α. ποικίλους, δυσνοήτους. Lycophr. Cass. 111. οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη | ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον στόμα. Confer αἰολουργὸς, αἰολόμητις.

662. ἀσήμως Ald etc. schol. B. malit Barker. Recte, opinor. Sed dubito num recte dicatur ἀσήμως εἰρημένους. Cf. Soph.

Ant. 1013.

663. τέλος δ'] Cf. Pers. 462. ἐναργὴς βάξις] Cf. Eur. El. 754. γῆρυς ἐμφανής. βάξις ἤλθεν Ἰνάχω — μολεῖν κεραυνόν] Sic Hom. Π. ν'. 666. ἔειπέν οἱ φθίσθαι ἢ — δαμῆναι. Plat. Resp. III. 415 C. χρησμός ἐστι — τὴν πόλιν διαφθαρῆναι. Herod. VIII. 60. λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι. Thuc. III. 96. χρησθὲν αὐτῷ ἐν Νεμέα τοῦτο παθεῖν. et ad Vesp. 160. κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν] εἰ μὴ θέλοι — μολεῖν Ναber.

664. μυθουμένη] Aliud fortius verbum desidero. Debile enim

sonat μιθουμένη post ἐπισκήπτουσα.

666. ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις] Malim ἐπ' ἐσχάτους ὅρους. Cf. Eur. Med. 540. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις | ὅροισιν ιἤκεις. Iph. T. 1450. ἀπθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὅροισι. Vel ἐπ' ἐσχάτους τόπους. Cf. ad 348. 419. Eur. Fr. 1085, 2. ἐσχάτοις Ἦδης τόποις. ἄφετον ἀλᾶσθαι] Cf. Callim. H. Del. 35. σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη, | ἀλλ' ἄφετος πελάγεσοιν ἐπέπλεες. Isocr. 108 Α. προσήκει δὲ τοῖς μὲν — ἐκείνην τὴν

πόλιν στέργειν εν ή τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σε δε ώσπερ ἄφετον

γεγενημένον πάσαν την Ελλάδα πατρίδα νομίζειν.

667. πυρωπὸν ἄν Διὸς μολεῖν Elmsl. Frustra. Conferri non debebat Oed. R. 305 f. Futurum quidem est μολεῖσθαι (609.), sed solennis est aoristus post verba praedictionis. πυρωπὸν] πυρωτὸν Μ. Correctum ex apographis. Cf. Fr. 299, 4. ἤλιος πυρωπός. Sic εὖωπὸς (Orest 916. Ion. 1161.), οἰνωπὸς (Bacch. 236. Iph. T. 1245.), φλογωπὸς. 498. ἀστρωπὸς, ἀμβλωπός. μολεῖν] Aoristus, qui bene se habet. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur 689.

668. δς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος] Cf. 240. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν. πᾶν ἐξαϊστώσαι γένος] Cf. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν. Plat. Prot. 321 μή τι γένος ἀϊστωθείη. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηΐστωσε. ἐξαϊστώσοι reponendum suspicatur Blomf. Recte, opinor.

669. Cf. [Eur.] Fr. 1117, 17. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαν-

τεύματα.

672. Διὸς χαλινὸς] Cf. II. Reg. 19, 28. Isai. 37, 29. et ad Sept. 608. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι. Similiter μάστιξ Διὸς, πληγὴ, etc.

673. φρένες διάστροφοι] Cf. Soph. Aj. 447. όμμα καὶ φρένες διάστροφοι. Tr. 794. διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας. Eur. Bacch. 1111. διαστρόφους | κόρας έλίσσουσ'. 1165. Herc. 868.

674. δξυστόμω μύωπι] Cf. 803. Αν. 244. δξυστόμους ξμπίδας.

677. Λέρνης —] Cf. Lycophr. Cass. 1291. δλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες, | οδ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην | Λέρνης ἀνηρείψαντο φορτηγοὶ λύκοι | πλᾶτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτη πρόμφ. Ob quam violentiam Phoenicum Curetes Europam abripuerunt.

Λέονης ἀπτήν τε libri. Λέονης τε ποήνην Cant. Blomf. Recte. (Cf. schol. καὶ πρὸς τὴν Λέονην τὴν πηγήν. Eur. Phoen. 613. Λέονης ὕδωρ. 613. Λεοναῖα νάματα.) ἀπτήν τε Λέονης Spanh. Λέονης τ' ἐς ἀπτὴν Reisig. (coll. Pind. Ol. VII. 60. Λεοναίας ἀπ' ἀπτᾶς).

678: ἄκρατος δργήν] Duro ingenio. Anglice, of a hard (harsh, cruel) disposition. Cf. 386. δργής νοσούσης είσιν ίστροι λόγοι. Aj. 639. Med. 355.

679. τοὺς ἐμοὺς —] Connecte cum ὡμάρτει.

680. αὐτὸν αἰφνίδιος libri. αὐτὸν ἀφνίδιος (ab ἄφνω) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 237. (coll. Hesych. ᾿Αφνίδια: αἰφνιδίως, ἄφνω. Cf. ad Thesm. 127.). Dind. etc. αἰφνίδιος αὐτὸν Pors. Blomf. αὐτὸν ἐξαίφνης Gaisford. ad Hephaest. p. 242. Qu. αὐτὸν ἐξαίφνης (aut ἄφραστος). Nisi forte glossema est αἰφνίδιος ad ἀπροσδόκητος adscriptum. Cf. Thuc. II. 61. 3. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον etc. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος] Cf. Thuc. II. 61. 3. φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον. Sap. Salom. XVII. 15. αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν. Aelian. V. H. XII. 57. ἄφνω καὶ παρ' ἐλπίδα. "Favet

etiam analogia, inquit Elmsleius. Ut enim ex ἀεὶ, μὰψ, et ὁέα formantur ἀίδιος, μαψίδιος et ὁηίδιος, ita ex ἄφνω fit ἀφνίδιος, quod nescio an nusquam hodie occurrat praeterquam apud Hesychium."

681. οἰστροπληξ Cf. Soph. El. 5. τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνά-

γου πόρης.

682. μάστιγι θεία] Cf. Sept. 607. πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνω 'δάμη. Ag. 642. διπλή μάστιγι. Soph. Aj. 244. παίει λιγυρή μάστιγι διπλή. Cf. Xen. Cyr. VI. 4. 12. κατέχων σκοπάς άλλας πρό άλλων. Sap. Salom. V. 7. καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

683. ὅ τι λοίπὸν πόνων] Cf. 634. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων.

685. ξύνθαλπε] Fort. σὲ θάλπε. Cf. Soph. El. 888. ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστω πυρί; Αj. 478. ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. νόσημα — αἴσχιστον —] Cf. Eur. Or. 10. ακόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. σύνθαλπε μύθοις] Qu. παράθαλπε (aut παράθελγε) μύθοις. Cf. Ag. 71. δογάς άτενεῖς παραθέλξει. Prom. 174. Eur. Med. 143. παραθαλπομένη φρένα μύθοις.

686. συνθέτους λόγους] Cf. Eur. Bacch. 297. συνθέντες λόγον. Arist. Ran. 1052. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον — ξυνέθηκα;

687. ἄπεχε] Qu. ἄπαγε.

688. οὔποτ' οὔποτ' ηὔχουν] Fort. οὔποτ' ὧδέ γ' ηὔχουν —, vel οὔποτ' ἄν τόδ' ηἔχουν, —. Anglice, I never thought. Cf. Soph. Ant. 390. σχολή ποθ' ήξειν δεύς' αν εξηύχουν εγώ. Pl. 869. Eur. Her. 931. et ad Prom. 338. αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεάν έμοὶ | δώσειν Δί'.

691. δυσθέατα — πήματα] Cf. Aj. 1004. δ δυσθέατον δμμα.

λύματα delet Both. Cf. Aj. 667. Hel. 1271.

692. ἀμφάκει κέντρ ϕ] Čf. Oed. R. 809. διπλοῖς κέντροισι.

693. ψύχειν ψήχειν Legrand. Qu. ψύξειν aut χρίσειν. Cf. 567.

χρίει τις αξ με ταν τάλαιναν οξοτρος.

694. Ιὼ Ιὼ μοῖρα μοῖρα] Ita Ag. 410. Ιὼ Ιὼ δῶμα δῶμα. 1488. ιω ιω βασιλεῦ βασιλεῦ. 1125. ἄ ἄ ιδου ιδού. Cf. ad Ag. 1156.

695. ἐσιδοῦσα Elmsl. πρᾶξιν] Fortunam. Cf. Soph. Aj. 790. Αΐαντος — πρᾶξιν. 792. οὖκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν. Τr. 152. τὴν αύτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν. 294. ἀνδρὸς εὐτυχή | κλύουσα πρᾶξιν τήνδε. 879. Ant. 1305. κακάς πράξεις. Herod. III. 65. ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ξωυτοῦ πρῆξιν.

696. προύργου στενάζεις V. D. in Class. Journ. I. 34. ex Hesychio. Cf. Suppl. 1045. πολέμους — προφοβοῦμαι. Confer προστένειν Ag. 253. φόβου πλέα] Cf. Eur. Med. 258. γυνή γάο τἄλλα

μεν φόβου πλέα, | κακή δ' ές άλκήν.

698. τοι pro τι Valck. ad Phoen. 455. Cf. 39. τὸ ξυγγενές τοι (τι L. solenni errore) δεινόν etc. τοῖς νοσοῦσι —] Cf. Q. Curt. IV. 10. 'saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam.'

699. τορῶς Cf. Ag. 616. τοροῖσιν ξρμηνεῦσιν.

700. Cf. Eur. Bacch. 130. παρά δὲ μαινόμενοι Σάτυροι ματέ-

χοείαν] Anglice request. ρος έξανύσαντο θεᾶς.

703. ἀνθίσταται] Corr. ἀνθάπτεται. Pro σοὶ leg. σοῦ aut σου. 705. τοὺς ἐμοὺς λόγους ϑυμῷ βάλ'] Cf. Soph. Oed. R. 975. μή νυν ετ' αὐτῶν μηδὲν ες θυμὸν βάλης. Herod. VII. 51. I. 84. σὺ δ' σύ τ' Blomf. Elmsl. Cf. Prom. VIII. 68. Hom. II. o'. 566. 669. Pers. 828. Eum. 89. Phil. 1261.

706. θυμώ βάλε] Ι. e. ές θυμόν. Sic Sept. 1048. γώραν τήνδε κινδύνω βαλεΐν. Qu. θυμώ 'μβαλ'. Apud Homerum έν θυμώ βάλλειν. Qu. ως τέρμ' ἐκμάθης τῆς σῆς (vel ταύτης) ὁδοῦ.

707. ηλίου — ἀντολάς Pluralis ut δυσμαλ ηλίου dicitur.

708. ἀνηρότους γύας] Cf. Av. 230. εὐσπόρους γύας. Phoen. 648.

γλοηφόρους βαθυσπόρους γύας. 668.

709. Σκύθας — νομάδας] Cf. Arist. Av. 941. νομάδεσσι — Σκύθαις. Aeschin. II. 82. ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν — γένος ὧν. οι πλεκτάς στέγας —] Cf. Hor. Carm. III. 24. 9. 'campestres melius Scythae, quorum plaustra vagas rite trahunt domos.

- 711. ἐξηρτυμένοι Seld. prob. Blomf., coll. Herod. VII. 147. τοῖσί τε ἄλλοισι εξηρτυμένοι (εξηρτημένοι aliquot mss.) καὶ σίτω. Thuc. VI. 17. ὅπλοις ἐξήρτυται (ἐξήρτηται al.). Recte. Post ἐξηρτημένοι requireretur accusativus τόξα. Cf. e. g. Eccles. 494. πώγωνας έξηρτημένας. Aeschin. p. 77. έξηρτημένος ἐπιστολάς. Hor. Sat. I. 6. 74. 'laevo suspensi loculos tabulamque lacerto.' λοις —] Cf. Soph. Oed. R. 3. ίπτηρίοις πλάδοισιν έξεστεμμένοι.
- 712. άλιστόνοις γ' ύπὸ Elmsl. Well. άλλὰ γυῖ' άλιστόνοις Herm. Reisig. Fort. $d\lambda \lambda \dot{a}$ yvi' (vel $\kappa \tilde{\omega} \lambda'$) $d\lambda i \sigma \tau \dot{o} \nu \sigma i s - 1$. άλιστόνοις — δαγίαισιν] Cf. Soph. Aj. 675. στένοντα πορθμόν. Ant. 1145. στονόεντα πορθμόν. Hom. Od. μ΄. 97. αγάστονος Άμφιτρίτη. Eur. Herc. 816. πόντος — χύμασι στένων λάβρως. πόδας χρίμπτουσα] Cf. Eur. Hel. 533. πόδας glossema ad γνί esse suspicor. πτουσα] Ι. q. χριμπτομένη (Eum. 176. οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει). Corruptum est Eur. Hel. 526. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς πόδα (πέδον?) χοιμπτόμενος είναλίω κώπα. 711. Cf. Cho. 161. Σκυθικά τ' εν χεροίν — βέλη 'πιπάλλων 'Αρηι.

713. ἐκπερᾶν] ἐκπέρα malit Elmsl.

- 714. λαιᾶς δὲ χειρὸς Cf. Theopomp. apud schol. Pind. Ol. XIII. 32. είσιόντι είς τὸν ναὸν τῆς ἀριστερᾶς χειρός. Soph. El. 900.
- 715. Χάλυβες] Χάλυβοι malit Elmsleius ad Her. 162., si quid mutandum sit. Cf. Eur. Alc. 980. καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις σὺ βία σίδαρον.

716. πρόσπλαστοι] πρόσπλατοι Elmsl. Cf. ἄπλατος Aj. 256.

Herc. F. 399.

717. $\eta \xi \epsilon \iota \varsigma \delta' \delta \beta \varrho \iota \sigma \tau \dot{\gamma} \nu$ —] Cf. Timocl. com. III. 602. $\tau \dot{\delta} \nu \tau'$ ληθυόρρουν ποταμόν Υπερείδην πέρα, | δς ηπίαις φωναίσιν etc.

- 719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον] Cf. 729. ἐπ' αὐταῖς πύλαις.
- 720. ἐκφυσᾶ μένος] Cf. Aj. 1413. θερμαί | σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος.
 - 721. αὐτῶν] Qu. ἄκρων.
- 722. ἐς μεσημβοινὴν βῆναι κέλευθον] Cf. 2. Σκύθην ἐς οἰμον (ἤκομεν).
 - 724. στυγάνος'] Cf. φιλάνως, πειθάνως (πεισ.?), etc.
 - 726. Πόντου (sic) Reisig. Recte.
 - 728. καὶ μάλ' ἀσμένως] V. Elmsl. ad Her. 387.
 - 729. ἐπ' αὐταῖς πύλαις] Cf. 719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον.
- 730. θοασυσπλάγχνως] Confer μεγαλόσπλαγχνος Eur. Med. 108. ἄσπλαγχνος Soph. Aj. 472. ἀφοβόσπλαγχνος Arist. Ran. 498.
- 731. Μαιωτικόν] Qu. Μαιώτιδα vel Μαιωτικήν. Cf. ad Soph. Tr. 101.
- 732. λόγος μέγας —] Cf. Soph. Aj. 226. ἀγγελίαν τὰν δ μέγας μῦθος ἀέξει. 142. μεγάλοι θόρυβοι. 174. ὧ μεγάλα φάτις.
 - 733. Βόσπορος δ'] Βόσπορός τ' Rob. Elmsl. Recte.
- 736. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς] Cf. Hipp. 80. τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐς τὰ πανθ' ὁμῶς. Ran. 968. δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Pl. 273.
- 737. τῆδε μιγῆναι] Cf. Suppl. 295. μὴ καὶ λόγος τις Zῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
- 738. ἐπέρριψεν] ὑπέρραψεν V. D. in Class. Journ. I. 34. Praestat ἐπέρραψεν. Cf. Eum. 26. καταρράψας μόρον. Eur. Alc. 552. ὑπορράπτεις λόγους. Hom. Od. π΄. 423. κακὰ ῥάπτειν. Lege ἐπέσκηψεν, aut ἐνέσκηψεν.
- 743. κάναμυχθίζει] Malim κάναμυχθίζεις. Cf. Fr. 348. μυχθίζειν. ad Sept. 160. Anthol. VII. p. 612. καὶ σιμὰ σεσηρὸς | μυχθιζείς. Rhes. 789. κλύω μυχθισμὸν νεκρῶν. Post κάναμυχθίζει interrogandum. τί που —;] σὰ δ' ἄν Rob. Imo τί οὖν —; Ineptum hic est που.
 - 745. Cf. 819. εἰ μέν τι τῆδε λοιπόν.
- 746. πέλαγος δύης] Cf. Pers. 433. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔορωγεν μέγα. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔποσον. Prom. 1015. Eur. Suppl. 824. ἴδετε κακῶν πέλαγος. Herc. 1088. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. Hipp. 822. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ.
- 747. τί δῆτ' —;] Cf. Soph. Oed. R. 1159. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἐξελυσάμην; 1002. Arist. Lys. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ξυνωμόσαμεν —. 905. Vesp. 213. τί κέρδος;] Cf. Eur. Med. 145. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος; 794. τί μοι ζῆν κέρδος; Alc. 960.
- 748. ἔρριψ'. πέτρας] Cf. Eur. Iph. T. 1395. ώς κατὰ στύφλου πέτρας | δίψωμεν (αὐτούς). Bacch. 1137. ὁπὸ στύφλοις

πέτραις. Soph. Ant. 250. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. στύφλου πέτρας] Cf. Pers. 306. Eur. Bacch. 1135. δπὸ στύφλοις πέτραις.

749. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. ὅπως
— ἀπηλλάγην] Cf. Cho. 194. ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ ἀκινυσσόμην.
Soph. El. 134. Oed. R. 1389. 1391. Eur. Hipp. 643. Arist. Pac. 135.
πέδω σκήψασα] Cf. Sept. 429. τὴν Διὸς ἔριν πέδω σκήψασαν.

752. δυσπετῶς — φέροις] Cf. Soph. Fr. 521, 1. χρεὼν | τὰ θεῖα

θνητούς όντας εὐπετῶς φέρειν. Phil. 872.

756. αλχμάζειν] ήδοναῖς χαίρειν aut potius ἐν δόμοις παίζειν F. G. Schmidt. Schol: ἀφανίζειν (θαμίζειν Schmidt). Gl. Med. οἰκουρεῖν. Qu. ἔνδον ἐκχεῖν τὸν πατρῷον ὅλβον οὐδέ σφ' αὐξάνειν.

757. ἐστίν Ιπο ἔστιν.

758. ΠP . $\eta \delta o i' d v = I \Omega$. $\pi \tilde{\omega} \varsigma \delta' o v \kappa = D$ awes.

760. ὡς τοίνυν ὅντων —] Cf. Soph. Aj. 981. ὡς ὧδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν. 904. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα. 281. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή. Ag. 1364. ὡς ὧδ' ἐχόντων — χαίροτι' ἄν. Pers. 170. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι — γένεσθε.

762. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. 921. Ag. 836. Soph. Aj. 1132. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. Philem. com. IV. 50.

Babr. Fab. 56, 9.

763. ποίω τρόπω; —] Cf. 196. δίδαξον ήμᾶς, εἴ τι μὴ βλά-

πτει λόγω.

764. γαμεῖ —] Cf. Eur. Med. 623. ἴσως — γαμεῖς τοιοῦτον ὅστε σ' ἀρτεῖσθαι γάμον. ἀσχαλᾶ] Imo ἀσχαλεῖ, ab ἀσχάλλω. Et sic Herwerden Dind. Cf. ad 161. 243. Soph. Oed. R. 937. Eur. Iph. A. 920. ἀσχαλᾶν τοῖς κακοῖσι. Or. 783. θάνατον ἀσχάλλων πατρῷσον. Eur. Fr. 285, 10. ὁπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλοι πεσών. Herod. III. 152. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε. IX. 177. ἤσχαλλον οἱ ᾿Αθηναῖοι. Jure futurum requiri admonet Herwerden.

766. τί δ' ὅντιν';] Cf. Soph. Oed. R. 1056. τί δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς etc. οὐ γὰρ ὁητὸν αὐδᾶσθαι τάδε] Qu. οὐ γὰρ θεμιτὸν (Br. Weil.) —, vel οὐ γὰρ ὅσιον —, vel οὐ θέμις γάρ. Ex glossemate opinor, irrepsit ἑητὸν, aut ex praecedenti versu huc illatum est. Tentabam praeterea οὐ γὰρ ὅητά γ' αὐδᾶσθαι τάδε. Sed cf. Arist. Αν. 1715. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν. Orph. Arg. 1731. δεινὸς ὅφις, θνητοῖς ὀλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἶπεῖν. Sic εἴβατος περᾶν Prom. 718.

770. πλην (ν ab corr.) ἔγὼ γ' (acc. supr. ω eras.) ἄν ἔκ δεσμῶν λυθεὶς Μ. λυθῶ apographa. πρίν γ' ἄν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ Br. πλην ἐγώ γ' ὅταν δεσμῶν λυθεὶς (aut λυθῶ) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 238. Herm. Madvig. (λυθεὶς etiam Porson.) πλην ἐὰν ἐγὼ 'κ — Dind. Qu. πρὶν ἄν ἔγώ γε τῶν δεσμῶν λυθῶ, vel πλην ὅταν γ' ἐγὼ δεσμῶν λυθῶ, vel πλην ἐάν γ' —, vel πρίν γ' ἄν ἔκ πεδῶν (gl. δεσμῶν?) λυθεὶς ἐγὼ —, vel πρίν γ' ἄν ἐκλυθεὶς

(ἐκλυθῶ) δεσμῶν ἐγὼ —, vel πρίν γ' ἄν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ, vel πρίν γ' ἄν τῶνδε τῶν δεσμῶν λυθῶ. Cf. 510. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι | λυθέντα. 176. πρὶν ἄν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάση. 1006. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. 326. 339. et ad 481.

771. Qu. δ λύσων ἐστί σ', vel τίς οὖν σ' δ λύσων —. V. Elmsl.

ad Her. 52.

774. τρίτος γε —] Sic Ag. 1605. τρίτον γάρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ'

άθλίω πατοί | ξυνεξελαύνει.

776. καὶ μηδὲ] καὶ μή τι malit Blomf. Lege καὶ μή γε. Et sic Elmsl. ad Oed. C. 1432., coll. Eur. Ion. 361. El. 976. Soloeca videtur vulgata.

777. μή μοι προτείνων κέρδος —] Cf. Eur. Fr. 131. μή μοι προτείνων ελπίδ' εξάγου (εκκάλει?) δάκου. Bacch. 238. τελετάς προτείνων εδίους νεάνισιν. Antiph. de caed. Herod. § 50. ελευθερίαν προτείναντας — πεῖσαι. Plat. Phaed. 388 C. σὰ εμοὶ λόγους προτείνων εν βιβλίοις τήν τε 'Αττικήν φαίνει περιάξειν ἄπασαν καὶ ὅποι ἀν ἄλλοσε βούλη.

778. Cf. 867. Eur. Ion. 579. θάτερον νοσῶν δυοῖν. Andr. 383.

δυοίν ἀνάγκη θατέρω λιπείν βίον.

779. Scribe ποίοιν; πρόδειξον —. Et sic Br. Blomf.

780. έλοῦ γὰρ ἢ —] Lege έλοῦ γὰρ εl —. Cf. ad Cho. 890. Soph. Ant. 1217. Oed. C. 80. Eur. Or. 50. Elmsl. ad Med. 480.

781. Subjunctivus est $\varphi \varrho \acute{a} \sigma \omega$.

782. τούτων τούτοιν Wecklein. Cf. ad 350.

783. ἀτιμάσης λόγου Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 239., coll. Soph. Oed. C. 49. μή μ' ἀτιμάσης — ὧν σε προστρέπω φράσαι. 1273. 1278. Oed. R. 789. et Sept. 1024. ἄτιμον ἐκφορᾶς. Idem conj. Blomf.

786. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ — Cf. 918.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν] Qu. μὴ οὐ σοι —. Cf. 627. τί

δητα μέλλεις μη οὐ γεγωνίσκειν το παν.

789. ἥν ἐγγράφου —] Cf. Soph. Phil. 1325. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. Eur. Fr. 506, 2. δοκεῖτε — ἐν Διὸς

πτυχαίς δέλτου γράφειν τιν' αὐτά.

790. ἠπείρων] ἠπείροιν (Asiae Europaeque) Herw. Weckl. Cf. Pers. et Soph. Fr. 760. Eur. Ion. 1590. ἠπείροιν δυοῖν — ᾿Ασιάδος τε γῆς | Εὐρωπίας τε. Soph. Fr. 796 N. ἐδοξάτην μοι τὰ δύ ἡπείρω μολεῖν.

791. ἀντολάς —] Cf. 707. ήλίου πρὸς ἀντολάς. ήλιοστιβεῖς]

Contra Sept. 859. τὰν ἀστιβῆ ᾿Απόλλωνι γᾶν ἀνάλιον.

792. ἔς τ' ἄν ἐξίκη] Qu. ἔως ἄν ἐξίκη. Cf. 810. ἔως ἄν ἐξίκη etc. πόντου περῶσα —] Cf. Cratin. Π. 136. κάνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ῆξεις καὶ Κίσθηνης ὄρος ὄψει. Ubi Polydectes Perseum alloquitur, viam ad Gorgonas indicans. πόντου — φλοῖσβον] Cf. Soph. Fr. 380, 3.

795. Cf. Eum. 275. δελτογράφω — φρένι.

796. δς οὖθ' —] Similiter Fr. 170, 2. δς οὖτε πέμφιξ ήλίου προσδέρκεται | οὖτ' ἀστερωπὸν ὅμμα Λητώας κόρης.

797. ή νύκτερος μήνη] Ι. e. luna. Cf. Phocyl. 68. οὐ φθονέει μήνη πολύ κρείσσοσιν ήλίου αὐγαῖς. Quint. Cal. I. 136. ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης. Phot. p. 266, 24. μήνη: σελήνη.

798. κατάπτεροι] Malim ὑπόπτεροι. Sed. cf. Eur. Orest. 176.

μόλε κατάπτερος.

- 801. τοιοῦτον ἕν σοι conj. Elmsl., qui rarissime apud Tragicos occurrere τοιοῦτο et τοσοῦτο monuit. φρούριον] φροίμιον Wakef. S. C. § 40. coll. 741. Both.
- 803. ἀκραγεῖς mire explicat Meinekius Fr. Com. III. 452., laudata Hesychii glossa, Άπραγές: δυσχερές, σπληρόν, δξύχολον. Cf. Pind. Fr. 73. μεγάλας θεοῦ κύων. Alex. com. III. 452. Ἡφαίστου κύνες. Eubul. III. 242. (Utrumque in parodia.) Hygin. Fab. 19. 'Harpyias, quae Iovis canes esse dicuntur.'

804. τόν τε μουνῶπα στρατὸν — ἱπποβάμονα] Cf. Soph. Tr. 1095.

διφυᾶ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν etc.

805. οἰχοῦσιν] Qu. ναίουσιν. Cf. 807.

807. $\gamma \tilde{\eta} \nu$] $\gamma \tilde{\eta} s$ conj. Elmsl., coll. 1. $\chi \vartheta o \nu \delta s - \tau \eta \lambda o \nu \varrho \delta \nu - \tau \eta \lambda o \nu \varrho \delta \nu$ πέδον. 418. γᾶς ἔσχατον τόπον. 846. Qu. τηλουροῦ δὲ γῆς.

808. οι πρός ήλίου ναίουσι πηγαίς] Cf. Soph. Fr. 655. νυκτός

τε πηγάς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς.

811. ψελλόν] Cf. Arist. Fr. 963 Bl. ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ | τὴν καταβασμόν] Ιmo καταβαθμόν. άρχτον άρτον, etc.

812. ἵησι σεπτόν] Qu. ἵησιν άγνόν.

- 814. τήν] Qu. τινα. μακράν] Vitii suspectum. 817. ἐπαναδίπλαζε] · Cf. Eum. 1014. χαίρετε χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοΐζω (ἔπος διπλοίζω Dind.). Ag. 835. διπλοίζει. Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον μεῖζον κακόν. Qu. ἐπαναδίπλοιζε.
- 818. $\sigma \chi o \lambda \dot{\eta} = \pi \lambda \epsilon i \omega v$ Cf. Xen. Mem. I. 6. 9. $\pi o \tau \dot{\epsilon} \varrho \omega$ [$\dot{\eta}$] πλείων σχολή τούτων ἐπιμελεῖσθαι.

819. Cf. 745. ή γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

- 820. πολυφθόρου πλάνης] Cf. 633. τάς πολυφθόρους τύχας. Soph. Fr. 499, 5. οἱ πολύφθοροι (sc. ποντοναῦται). Eur. Fr. 636, 2. νομάδα χυματόφθορον | άλιαίετον. Redde vagrant.
- 822. πάγκλαυτον έξαμᾶ θέρος] Cf. Ag. 1655. έξαμῆσαι δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. κάξαμῆσα κάλλιστον θέρος. Eur. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέοος. Arist. Eq. 392. τάλλότριον άμῶν θέρος. $\tilde{a}\tau\eta\varsigma$] $\tilde{a}\tau\eta\nu$ temere Naber. Cf. Suppl. 470. ἄτης ἄβυσσον πέλαγος. Sept. 601. ἄτης ἄρουραν.

823. τάπιτίμια] Cf. Sept. 1021. Eur. Hec. 1086. δράσαντι δ'

αἰσχοὰ δεινὰ τἀπιτίμια. Soph. El. 1382. Herod. IV. 80.

825. ὑπερφονήσας —] Cf. Nub. 226. περιφονῶ τὸν ήλιον.

826. Άθηνῶν Ἑλλάδος τε] Cf. Arist. Nub. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσει. ὄλβον ἐκχέη] Cf. Soph. El. 1291. πατρώαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων | ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ.

827. ὅχλον] Cf. Arist. Eccl. 745. λόγων] λέγων legi posse monet Abresch., coll. Pers. 513. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων | κακῶν.

828. Cf. Sept. 528. τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς 'Αμφίονος. Fr. 24. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Soph. El. 720.

829. ἦλθες] Qu. ἥξεις. γάπεδα Pors. (ad Orest. 324.) Blomf. πρὸς Μολοσοὰ δάπεδά τε tentat Elmsleius. Qu. πρὸς δάπεδα Μολοσοικά. Prima in δάπεδον brevis est in Homero et alibi, credo, semper. V. Porson. ad Orest. 324. Sed cf. ad Cho. 797.

831. μαντεῖα θᾶκός τ'] Cf. Soph. Ant. 999. εἰς παλαιὸν θᾶκον

δρνιθοσκόπον | ίζων.

833. λαμπρῶς] Cf. Cho. 810. λαμπρός τ' ιδεῖν. Eum. 797. λαμπρὰ μαρτύρια. Thuc. II. 7. λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. VIII. 67. λαμπρῶς ἐλέγετο (schol. φανερῶς).

835. μέλλουσ' ἔσεσθαι, (τῶνδε προσσαίνει σέ τι;) Ald. Rob. Erf. ad Soph. Aj. 191. ἔσεσθε, τῶνδέ γ' εἰ σαίνει σέ τι conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Qu. μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶνδε προσσαίνει σέ τι; προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. φῶτα προσσαίνειν κακόν. Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης — προσσαίνουσί με.

836. οἰστρήσασα] Qu. οἰστρηθεῖσα. Cf. Eur. Iph. A. 77. δ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας (-θεὶς?) μόνος etc. τὴν παρακτίαν κέλευθον]

Cf. Phrynich. Fr. 5, 3. παράκτιον πλάκα.

837. ήξας] Leg. ήξεις. Cf. 717.

840. 'Ióvios' Corripi primam syllabam in hoc metro monuit Elmsleius ad Iph. T. 824.

845. ἐς ταυτὸν ἐλθὼν] Qu. ἐς ταὕτ' ἀνελθών. τῶν πάλαι] Qu. τῶν πάρος, 'of my former narrative'. Cf. Suppl. 532.

846. ἐσχάτη] Malim ἐσχάτης.

848. τίθησιν ἔμφρονα] Qu. τίθησ' ἐγκύμονα, quod suggerit etiam Elmsleius, qui tamen in prox. v. ἐπαφῶν — potius interpolatum censet. Ita etiam Madvig.

849. καὶ θιγών] Qu. θιγγάνων aut προσθιγών. ἐπαφῶν] Contrectans. Cf. Trag. adesp. 382, 7. δ δὲ λαβῶν χερὶ | ἔγνω καφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. Nonn. Dionys. III. ἔνθ' Ἐπαφον Διὶ τίκτεν, ἀκηρασίων ὅτι κόλπων | Ἰναχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης | χεροὶν ἐρωμανέεσσι, etc. Suppl. 318. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον. Suppl. 18. ἐξ ἐπαφῆς κάξ ἐπιπνοίας Διός.

850. τῶν Διὸς γεννημάτων] τῶν Διὸς γέννημ' ἀφῶν sagaciter Wieseler. recepit Dind. τῶν Διὸς θιγημάτων Scal. prob. Valck. ad Phoen. 639. et V. D. in Class. Journ. I. 35. Hesych. θιγημάτων

μασμάτων. Latet mendum. Qu. φιλημάτων. (Cf. Soph. Fr. 482. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος.) Vel προσθιγμάτων.

851. τέξεις] τέξει Burges. ad Tro. p. 189 C. χθόνα] Cf. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καοποῦται χθόνα.

852. πλατύρρους Νεῖλος] Cf. Fr. 304, 2. Νεῖλος ἔνθ' ἐπτάρgoos etc. Timocl. com. III. 602. ἰχθνόρρους.

853. πεντημοντάπαις apogr. πεντημοντόπαις M. et Eust. p. 37, 22. Quae vera scriptura videtur. Cf. Suppl. 320 ἀδελφὸς — πεντηχοντάπαις.

856 sq. Cf. Eur. Andr. 1141. οἱ δ' ὅπως πελειάδες | ἱέρακ'

ίδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.

858. θηρεύσοντες | θηρεύοντες cod. Reg. 2785. Vauv. prob. Elmsl. (ut vid.). Apitz. ad Soph. Aj. 169. Recte, opinor. Cf. Eur. Hel. 314. δ θηρεύων γάμους. 858.

859. φθόνον —] φοράν — (impetum corporum coercebit) Madvig. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εθγμάτων. Pro Exu fort. θήσει.

860. λέξεται θηλυκτόνος V. D. in Class. Journ. I. 35., coll. Herc. 582. καλλίνικος λέξομαι. Phot. λέξεται: λεχθήσεται. θηλυκτόνου | ἄρεος δαμέντα conj. V. D. in Class. Journ. VI. 343. Cf. Soph. Aj. 252. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη. Ag. 1528. ξιφοδηλήτω θανάτω.

861. δαμέντα unus Butleri codex. δαμέντας Pauw. Blomf. άρει] Qu. μόρω. Cf. Suppl. 987. Haeret Elmsleius. Qu. δαμέντας. δορικανεῖ — μόρω θανών. Sed 987. Aj. 254. λιθόλευστον ἄρην.

863. δίθημτον — Cf. Cho. 1011. ώς έβαψεν Αλγίσθου ξίφος. Eur. Phoen. 1571. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔβαψεν. Orest. 285. μὴ τῆς τεκούσης εἰς σφαγάς ὧσαι ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Άργείων στρατῷ; Fr. 717. Dion. Ant. Rom. V. 15. ἐς τὰς πλευράς βάψας την αίχμην. Polyaen. VIII. 48. το ξίφος καθεῖσα διὰ τῆς σφαγῆς. Virg. Aen. XII. 357. 'alte fulgentem tinguit jugulo (mucronem)'.

864. τοιάδ' —] Cf. Eur. Hipp. 528. μή μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης | μηδ' ἄρουθμος ἔλθοις (Έρως). ΑΙς. 997. μή μοι, πότνια, μείζων έλθοις ή τὸ πρὶν έν βίω. Soph. Trach. 303.

865. Ιμερος θέλξει] Qu. Ιμερος θάλψει. Cf. 649. Ζεύς γάρ ίμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. 592. ἣ Διὸς θάλψει κέαρ | ἔρωτι. θέλξει τὸ μη κτείναι σύνευνον] Cf. ad 236. Ag. 16. φόβος παραστατεῖ | τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν (συγκλήειν?) ὕπνω.

866. Cf. Sept. 715. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγω. 867. δυοῖν δὲ θάτερον —] Cf. Dem. de Cor. 139. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ — ἢ —.

868. κλύειν ἄναλκις] Cf. Eum. 430. κλύειν δίκαιος (δικαίως

vulg.) μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.

869. βασιλικόν γ' ἔξει γένος Burges. ad Tro. p. 189 C. (βασίλεινον ἔξει Ald.). Hunc versum mendosum et fortasse spurium esse arbitratur Burges l. l., quia in veterem Atticam linguam

peccat: τέξομαι enim dici, non τέξω.

870. μαπροῦ λόγου δεῖ —] Longum est. Similiter fere Herod. V. 38. ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Cf. Pers. 713. πάντα — ἀπούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγω (al. χρόνω). et ad Soph. Oed. C. 620. Fr. 731.

875. ὅπως τε χὤπη] Cf. Eur. Fr. 902, 7. πῆ (τίς?) τε συνέστη (κόσμος φύσεως) | καὶ ὅπη καὶ ὅπως. Dion. Chrys. 76. p. 445. εἰπὲ

δπη τε καὶ ὅπως ἔχει.

876. σύ τ'] Imo σὺ δ' —.

877. σφακέλω] Cf. 1045. Hipp. 1353. κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδῆ σφάκελος. Qu. φοενοπλῆγες.

878. Cf. Soph. Tr. 1082. ἔθαλψεν ἄτης (ἔθαλψέ μ' αὖτις) σπασμὸς

ἀρτίως, ὅδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν.

880. ἄρδις — ἄπνορος] "Telum igni non admotum, sine igne factum" intelligit Schutz. Cf. Sept. 942. δ πόντιος ξεῖνος ἐκ πνορός συθείς. Etiam Cho. 493. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Sept. 64. κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Fr. 298, 4. ἄπτεροι πελειάδες. Soph. Oed. R. ἄχαλκος ἀσπίδων ("Αρης). Eur. Or. 620. ἀνηφαίστω πυρί.

881. μραδία —] Cf. Cho. 167. 1024. Suppl. 765. Qu. φρένας

αἰχίζει.

882. ελίγδην] Formatum ut σύρδην, φύρδην, ἄρδην. τροχο-

δινείται] Cf. v. στροφοδινείσθαι Ag. 51.

883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι] Cf. Eur. Bacch. 853. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν. Cho. 1022. δρόμου | ἔξωτέρω (ἔξω τανῦν?) φέρουσι etc. 514. Ag. 1245. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσών τρέχω.

884. γλώσσης ἀκρατής] Ι. ε. μὴ κρατῶν. Cf. Ran. 838. ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα. Eur. Hel. 1388. κρατοῦντα στόματος. Soph. El. 1175. Monost. 80. γλώσσης πειρῶ κρατεῖν. λύσσης πνεύματι μάργω] Qu. — λάβρω. Cf. Pers. 110. θαλάσσας πολιαι-

νομένας πνεύματι λάβοω.

885. παίουσ'] Lege πταίουσ'. Cf. 926. πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται etc. Idem error in Xen. Anab. IV. 2. 3. ἐκυλίνδουν — λίθους, οῖ φερόμενοι πρὸς τὰς πέτρας παίοντες (πταίοντες Schneid.) διεσφενδονῶντο. Et sic Schmidt. Anal. p. 66., coll. Arist. Probl. 3, 31. ἡ γλῶντα σφαλλομένη πταίει καὶ οὐ δύναται τὴν λέξιν διαρθροῦν. ϑολεροὶ —] Cf. Eur. Hec. 115. πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων. Suppl. 222.

887. ἡ σοφὸς —] Cf. Vesp. 724. ἡπου σοφὸς ἡν (ἡ σοφὸς, ἡ σοφὸς conj. Elmsl. qu. ἡ πάνσοφος) ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἄν

άμφοῖν μῦθον ἀκούσης, οὐκ ἄν δικάσαις.

888. ἐβάστασε] Cf. Arist. Th. 437.

889. διεμυθολόγησεν] Cf. Plat. Apol. 39 E. Phaed. 70 B. et καταλεπτολογεῖν Ran. 828. διαλεπτολογεῖσθαι Nub. 1496.

890. τὸ κηδεῦσαι καθ' ε΄αυτόν] Cf. Sept. 425. Eur. Fr. 213. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών.

893. ἐραστεῦσαι] Nusquam alibi apud tragicos legitur hoc verbum. An ἐρασθῆναι scripsit poeta?

895. (τελεσφόροι) μοῖραι supplet V. D. in Class. Journ. I. 35. coll. Bacch. 92. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν. Leg. ὁ πότνιαι Μοῖραι εὐνάτειραν] Cf. Pers. 157.

897. πλαθείην γαμέτα] Cf. Eur. Andr. 25. πλαθείς Άχιλλέως παιδί. Soph Oed. R. 1100. Tr. 17. Phil. 677.

898. ἀστεργάνορα] Cf. 724. στρατόν — στυγάνορ'.

899. γάμω δαπτομέναν] Qu. γε διωκομέναν.

900. άλατείαις] Αb άλητεύω.

901. Haec ita constituit Elmsleius, ἐμοὶ διότι μὲν δμαλὸς δ γάμος ἄφοβος, οὐδὲ δέδια μηδὲ κρείσσων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὅμμ' $_{-} _{\circ} _{\circ} _{\circ}$ προσδράκοι με. Qui haec in stropham et antistrophum distribuenda esse arbitratur. ὅτι] Qu. ὅθι.

903. θεῶν om. Musgr. Blomf. προσδάρκοι με libri. προσδράκη με Rob. προσδέρκοιτό μ' Burn. Blomf. προσδράκοι με Salvin. Elmsl. προσδρακεῖν legitur Eum. 167. Fort. προσβάλοι μοι.

904. ἀπόλεμος — πόλεμος] Cf. Eur. Herc. 1133. ἀπόλεμον, ὁ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέχνοις. ἄπορα πόριμος] Sic φύξιμος accusativum regit.

905. οὐδ' ἔχω —] Cf. Cho. 84. οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Tr. 991. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων. Aj. 794. ὤστε μ' ἀδίνειν τί φής. τίς ἄν γενοίμαν] Lege τί ἄν γενοίμαν. Cf. Soph. 156. 297. Eum. 789. Thuc. II. 52. οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται.

907. αὐθάδη φρονῶν] Cf. Pers. 782. φρονεῖ νέα. Soph. Fr. 62. τοῖς φρονοῦσι σώφρονα. Aj. 594. μῶρα μοι δοκεῖς φρονεῖν.

908. olor] τοῖον Rob. prob. Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 240. (coll. 920. Aj. 560 f. Hec. 905 f.) Blomf. Cf. ad Soph. El. 1035. Pflugk. ad Hel. 74.

910. Cf. Tro. 1321. ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.

911. τότ' ἤδη] Cf. Arist. Pl. 694.

915. $\dot{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ $\tau\dot{a}\delta'$ $o\bar{l}\delta a$] Qu. $\dot{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ $\delta\dot{\epsilon}$ γ' $o\bar{l}\delta a$. $\pi\varrho\dot{o}\varsigma$ $\tau a\tilde{v}\tau\dot{a}$ vvv Blom. Elmsl. Recte.

916. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός] Cf. Pers. 755. τοξουλκῷ λήματι πιστούς. Soph. Oed. C. 1031. ἀλλ' ἔσθ' ὅτῷ σὰ πιστὸς ἄν ἔδρας τάδε.

917. τινάσσων τ' έν χεροῖν πύρπνουν] τινάσσων χειρί πυρπνόον tacite Pors. ad Hec. 1125. Blomf. τινάσσων πυρπνόον χεροῖν Weil.

918. οὐδὲν γὰς —] Cf. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ (l. τὸ μὴ οὐ) πόλιν μὲν ὅσπες οὖν ἔχει παθεῖν. Soph. Aj. 728. ὡς οὐν ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πετςωθείς πᾶς καταξανθείς θανεῖν. Menand. IV. 233. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν μόςον (αὐτῶν — χρόνος vulg.). τὸ μὴ Blomf. τὸ μὴ οὐ Elmsl. Dind. Cf. ad 787. 1056. et ad Soph. Trach. 90. Fallitur Elmsleius, qui utramque scripturam τὸ μὴ et τὸ μὴ οὐ aeque probam esse statuat. ταῦτ' ἐπαρκέσει] Qu. ταῦτά γ' ἀρκέσει. Cf. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ — θανεῖν.

919. πεσείν — πτώματ'] Cf. Soph. Ant. 1046. πίπτουσι —

πτώματ'.

920. Cf. Eur. Hec. 907. τοῖον Ελλάνων νέφος ἀμφί σε κούπτει. Soph. Aj. 562.

923. βροντής] βροντάς Blomf. Cum βροντής sub. κτύπον.

Qu. βροντήν.

924. τε] Lege δέ. γῆς τινάκτειραν] Cf. Soph. Tr. 502. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας. Π. υ΄. 57. τινάκτειρα α τινάκτωρ, ut εὐνήτειρα αb εὐνήτωρ, γενέτειρα α γενέτωρ.

925. τρίαιναν, αλχμήν] τρίαιναν αλχμήτιν — conj. Herm. prob.

Reisig, coll. Pind. P. I. 8. τὸν αλχματάν κεραυνόν.

927. ὅσον τό τ' ἄρχειν —] Cf. Oed. C. 808. χωρίς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ (τὰ al.) καίρια. Eur. Alc. 528. χωρίς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται. Ag. 1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίγα.

928. ἃ χρήζεις] Cf. Soph. El. 628. μεθεῖσά μοι | λέγειν ἃ χρήζοιμ'. Oed. C. 916. ἄγεις θ' ἃ χρήζεις etc. ἐπιγλωσσῷ] Cf. Cho. 1046. μηδ' ἐπιγλωσσῷ κακά. Arist. Lys. 37. περὶ τῶν ᾿Αθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι | τοιοῦτον οὐδέν. Διός] Imo, ni fallor, Διί. Διὸς abs scholiasta venit. Hesychius, Ἐπιγλωσσῶ: ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

929. Virgula post βούλομαι ponenda.

931. δυσλοφωτέρους] Cf. Soph. Ant. 292. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ | λόφον δικαίως είχον. Theogn. 1023. οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω | δύσλοφον.

932. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν] Mira verborum collocatio. Vide an reponendum οὐκ ἄν φορητὸς, εἰ καλῶς πράσσοις, πέλοις. τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη] τοιάδε δίπτων ἔπη Elmsl. ad Med. 1371. μάτην λόγος ἔροιπται. Cf. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | δίψεις. 987. Hipp. 214. δίπτουσα λόγον. 232. τί τόδ' — ἔροιψας ἔπος; Hec. 334. λόγοι — μάτην διφέντες. Alc. 679. νεανίας λόγους | δίπτων ἐς ἡμᾶς. Herod. VII. 13. ἀεικέστερα ἀπορρίψαι ἔπεα. V. Blomf. Gloss. ad 320. Idem ipse conjeceram. Similiter ἐκβάλλειν ἔπος Arist. Ran. 595.

934. τοῦδέ γ'] τοῦδ' ἔτ' V. D. in Class. Journ. I. 35. et Elmsl. ad Med. 229. Recte. Cf. Pers. 438. καὶ τίς γένοιτ' ἄν τῆσδ' ἔτ'

ἔχθίων τύχη. Sept. 208. Med. 234. κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν. Tro. 1059. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἄν τῶνδ' ἔτ'

έχθίω βλέπειν;

937. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί] Usitatior collocatio foret θῶπτε τὸν ἀεὶ κρατοῦντα. Cf. Thuc. I. 11. μέρει τῷ ἀεὶ παρατυχόντι ἀντεῖχον. Π. 11. ἀπὸ θεραπείας τῶν ἀεὶ προεστώτων. Arist. Vesp. 699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι.

939. πρατείτω] Qu. πρατεῖ γάρ.

940. ἄρξει θεοῖς] Cf. 49. θεοῖσι κοιρανεῖν.

943. πάντως Anglice surely.

944. σὲ τὸν σοφιστὴν] Cf. Cho. 449. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Soph. Aj. 1228. σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Rhes. 642. Ran. 171. Av. 274. 406. Pl. 1099. τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον] τὸν λόγοις — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Jure πικρῶς obelo notavit Porson. Qu. τὸν λίαν ὑπέρπικρον.

945. ἐφημέροις] Lege κάφημέροις cum Porsono. Cf. 83. θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροιοι προστίθει. 253. "Eo difficilius est vulgatae scripturae medicinam facere quod nihil in ea est quod non optime sententiae conveniat," ait Elmsleius. Qu. τὸν ἀν-

δράσιν —.

947. πατήρ ἄνωγέ σ'] πατήρ σ' ἄνωγεν Br. πατήρ ἄνωγεν malit Elmsl. ἀνώγει σ' Heath. Pors.

948. $\pi\varrho\delta\varsigma$ $\tilde{d}\nu$ τ'] $\pi\varrho\delta\varsigma$ $\tilde{d}\nu$ γ' vel $\pi\varrho\delta\varsigma$ $\tilde{d}\nu$ Elmsl. ad Iph. T. 766.

950. αὖϑ' ἕκαστ'] Cf. Eur. Phoen. 504. ταῦτ' αὖϑ' ἕκαστα, μῆτες, οὐχὶ περιπλοκὰς | λόγων ἀθροίσας εἶπον.

951. μηδέ μοι — προσβάλης] Cf. Pers. 781. άλλ' οὐ κακὸν

τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

954. ὡς ϑεῶν ὑπηρέτου] For a servant of the gods. Cf. 969. 983. et Ag. 614. ὁ κόμπος — οὐκ αἰσχοὸς ὡς γυναικὶ γενναία λακεῖν. Cho. 715. Soph. Oed. R. 1118. εἴπεο τις ἄλλος πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ. Oed. C. 20. μακρᾶν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης δδόν.

955. νέον νέοι μρατεῖτε] Cf. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον. Ag. 522. Oed. C. 1447. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι. Ant. 1266. νέος νέω ξὺν μόρω. μρατεῖτε] Indicativus. Lege θήν, Cf. 928. σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾳ Διός. δοκεῖτε δή] Qu. δοκεῖτέ που.

956. $d\pi \epsilon \nu \vartheta \tilde{\eta}$] Cf. v. $d\tau \epsilon \varrho \pi \tilde{\eta} \varsigma$ Prom. 31. et $d\sigma \tau \epsilon \varrho \gamma \tilde{\eta} \varsigma$ Oed. R. 229. Aj. 776. Qu. $d\pi \epsilon \varrho \vartheta \tilde{\eta}$, i. q. $d\pi \delta \varrho \vartheta \eta \tau a$.

958. ἐπόψομαι] Qu. ἔτ' ὄψομαι.

959. τάχιστα] κάκιστα Herw. prob. Naber, coll. Bacch. 1308. αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' δρῶ. μή τι —;] Cf. 247. μή πού τι προύβης; Thesm. 1114. Eupol. II. 429.

960. ὑποπτήσσειν — ϑεούς] Cf. 29.

961. καὶ τοῦ παντὸς —] Anglice, 'even (or rather) the whole.' Cf. 1006. τοῦ παντὸς δέω.

962. πέλευθον —] Cf. Arist. Lys. 834. το δοθην ήνπες ξοχει

την δδόν. Ran. 301. ἴΘ' ήπες ἔςχει.

964. αὐθαδίσμασιν] Ab αὐθαδίζειν, quocum confer ἀληθίζειν, ἀναιδίζεσθαι (? ad Eq. 1206.). Qu. αὐθαδήμασι.

965. καθώρμισας] Anglice, have landed. Cf. Polyb. V. 95. 3.

συγκαθορμισθεῖσιν ώς φίλοις.

968. τῆδε λατρεύειν πέτρα] Ita Soph. Oed. R. 217. τῆδ' ὑπηρετεῖν νόσφ. Oed. C. 283. ἔργοις ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.

971. χλιδᾶν] Cf. Eur. Fr. 986. πλούτω χλιδῶσα. Soph. El. 360.

 $\delta \tilde{\omega} \varrho'$, $\dot{\epsilon} \varphi'$ old $v \tilde{v} v \chi \lambda \iota \delta \tilde{q} \varsigma$.

972. Cf. Plaut. Asin. V. 1. 13. Ter. Eunuch. IV. 3. 13.

973. καὶ σὲ δ'] Ι. e. etiam te vero. Cf. Eur. El. 1117. τρόποι τοιοῦτοι καὶ σὰ δ' αὐθάδης ἔφυς. Nil opus corrigi καὶ σέ γ'.

974. ξυμφοραῖς vulg. ξυμφορᾶς Valck. ad Phoen. 632. Herw.

Recte.

975. ἀπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς] Cf. Arist. Av. 1547. μισῶ δ' ἄπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ. Qu. ἀπλῷ λόγῳ 'γὼ πάτνας ἐχθαίρω θεοὺς, aut ἀπλῷ λόγῳ ξύμπαντας —.

976. θεούς όσοι — κακοῦσί μ'] Cf. Fr. 151. Eur. Hel. 268.

δστις — πρός θεῶν κακοῦται.

978. Cf. Soph. Tr. 483. ημαστον, εἴ τι τήνδ' άμαστίαν νέμεις.

979. εἴης φορητὸς οὖκ ἄν —] Similis versus est Soph. Aj. 1122. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἶ λάβοις. Notanda collocatio particulae negativae.

980. ΠΡ. ὅμοι. | ΕΡ. ὅμοι; τόδε Lachm. Schneid. Mein. et (ὅμοι, τόδε) Weckl. Cf. Pers. 123. ὀᾶ, τοῦτ' ἔπος — ἀπύων. Supra 971. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. | ΠΡ. χλιδῶ; etc. Senarius divisus tantum hic et in lyrico metro Sept. 217. 961.

981. πάνθ' δ γηράσκων χρόνος] Malim πάντα γηράσκων χρόνος. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων δμοῦ. Adesp. 427. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος. Soph. Ant. 608. ἀγήρω χρόνω. Lucian. Amor. 12. γέροντος ἤδη χρόνου. Anth. Pal. IX. 499. 1. πολιὸς χρόνος.

982. σωφουνεῖν ἐπίστασαι] Cf. Soph. Oed. R. 589. οὖτ' ἄλλος

δοτις σωφρονείν ἐπίσταται. El. 394. Eur. Fr. 796. 901.

984. ἐφεῖν ἔοικας —] Fort. φορνεῖν. Cf. Soph. El. 1048. φορ-

νεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.

986. ἐκερτόμησας —] Cf. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσση δῆθεν. Eur. Or. 1117. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι. Constructio est, ἐκερτόμησάς με ὡς παῖδα ὄντα δῆθεν.

987. Cf. Eur. Hipp. 927. οὐ μὴν φίλους γε κἄτι μᾶλλον ή

φίλους etc.

988. πευσεῖσθαι] Malim πεύσεσθαι.

990. προτρέψεται] Inducet. Cf. ad Soph. Oed. R. 1446.

992. πρὸς ταῦτα] Idcirco. Cf. 1043. πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ διπτέσθω μὲν | πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Eur. Phoen. 531. πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα —, ὡς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα. Arist. Ach. 659. αἰθαλοῦσσα Valck. ad Phoen. 524.

993. βροντήμασι χθονίοις] Cf. Eur. Hipp. 1201. El. 748. Arist. Αν. 1750. λευκοπτέρφ — νιφάδι] Cf. Herod. IV. 31. ἔοικε γὰρ

ή χιων (άδρη πίπτουσα) πτεροῖσι. ibid. 7.

994. κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω] Cf. Arist. Pac. 320. ὡς (καὶ?) κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω: | οὐ γὰρ ἄν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν. 654.. καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον. Eq. 221. τάραττε καὶ κύκα. 692. ταράττων καὶ κυκῶν. Ach. 688. ταράττων καὶ κυκῶν. Cratin. jun. III. 376.

995. γνάψει] κνάψει Attice malit Naber. κάμψει V. D. in Class.

Journ. I. 35. Nescio an recte.

996. Cf. Eq. 1230. $\varphi \varphi \dot{\alpha} \zeta \omega \nu$ (χρησμός) $\dot{\nu} \varphi$ ' οὖ δεήσει (δεῖ μ' ἀνδρὸς?) ήττᾶσθαι μόνου.

997. vvv ob metrum Porson. etc.

998. ὧπται —] Cf. Soph. El. 1409. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι.

999. τόλμησον — φρονεῖν] Cf. Soph. El. 1050. οὔτε γὰρ σὰ τἄμ'

ἔπη | τολμᾶς ἐπαινεῖν etc. Oed. C. 184.

1000. πρὸς —] In view of etc. Cf. 992. Hel. 321. πρὸς

τὰς τύχας τὸ χάρμα τοὺς γόους τ' ἔχε. Hipp. 701.

1001. ὀχλεῖς μάτην με — Elmsl. ad Oed. R. 445. Cf. Med. 28. ώς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος | κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων. Andr. 538. τί με προσπίπτεις ἁλίαν πέτραν ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;

1003. γνώμην] δώμην V. D. in Class. Journ. I. 35. θηλύνους] Cf. Soph. Fr. 1075. νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας.

1005. γυναικομίμοις —] Cf. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ξμπρέπεις ἐσθήμασιν. Eur. Baech. 978. ἐν γυναικομίμω στολῷ. Eur. Fr. 185, 3. γυναικομίμω διαπρέπεις μορφώματι.

1006. Cf. Eur. Fr. 128, 2. λῦσόν με δεσμῶν. τοῦ παντὸς

δέω] Cf. 961. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω.

1007. καὶ μάτην ἐφεῖν libri. ἀλλ' ἐφεῖν μάτην v. l. ap. schol. Unde πόλλ' ἐφεῖν μάτην conj. V. D. in Class. Journ. I. 35. Cf. Soph. Phil. 1276. μάτην γὰφ ᾶν εἴπης σὰ πάντ' εἰφήσεται. Conjicias πολλὰ δὴ μάτην, sed fortasse nil mutandum. Sensus est, multa dicens etiam frustra dicturus videor. Cf. Eum. 116. ὧ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Unde ἐφεῖν ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐγώ conj. Weil.

1008. μαλθάσσει λιταῖς ἐμαῖς] μαλθάσσει κέαρ | λιταῖς Pors. Recte Elmsleius: "Suspicor scriptorem codicis quo usus est Robortellus non aliunde suum κέαρ hausisse quam e v. 379. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσση κέαρ. Veterem igitur scripturam revocandam

censeo." Cf. Eur. Hipp. 303. οὔτε γὰο τότε | λόγοις ἐτέγγεθ' ἥδε νῦν τ' οὐ πείθεται. Arist. Lys. 550. Hinc ἄτεγκτος. Soph. Oed. R. 336. ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος (κἀπαραίτητος?) φανεῖ;

1009. δακών δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς | πῶλος —] Plat. Phaedr. p. 254 D. ἐνδακών τὸν χαλινόν. στόμιον ὡς] Qu. στόμι' ὅπως. νεοζυγὴς πῶλος] Cf. Eur. Fr. 167, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἤν ἄν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀστίως δεδεγμένον. Alia forma νεόζυγος legitur Med. 804. νεοζύγου (νεόζυγος?) νύμφης. νεοζυγής] Formatum ut νεοδμὴς Med. 1333. Qu. νεόζυγος. Med. 786. τῆς νεοζύγου νύμφης. Alia forma est νεόζυξ. δακών mss. δάκνων Heins. Weil. Recte. V. Schol. A.

1010. βιάζει] λιάζει Wecklein, coll. Hesych. λιάζει: δίπτει, ταράσσει, λίαν σπουδάζει (-εις?). et λιαζόμενοι: σκιστῶντες. Eodem sensu ἀπταίνειν (i. e. γαυριᾶν, v. Schol. Plat. Legg. II. 672 C.). Libenter σφαδάζεις legerem, si concederet auctoritas librorum. Cf. Soph. Fr. 727. σὰ δὴ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. Eur. Fr. 818, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ῆν ἄν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Conjicio ὡς — πῶλος σφαδάζεις.

1013. μεῖζον] μεῖον Stanl. Blomf. (dubitanter). Dind. Cf. 510. μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Theophr. Char. 10. φοροῦντας ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια. Dem. Phil. Π. p. 23, 5. ὡς δ' ἐγώ τινος ἤκουον — οὐδένων εἰσὶ βελτίους.

1015. κακῶν τρικυμία] Cf. Pers. 433. κακῶν — πέλαγος. Eur. Hipp. 824. κακῶν δ', ὧ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc. Ion. 927. κακῶν — κῦμα. Menand. IV. 232. ἐτέραν περιμεῖναι χἀτέραν τρικυμίαν. Plat. Resp. V. 472 A.

1018. κρύψει] Sepeliet, sc. in Tartaro, opinor.

1019. πετραία δ' άγκάλη σε βαστάσει] And an arm of rock

shall support thee.

1020. μακρὸν δὲ μῆκος —] Post longam in Tartaro incarcerationem Hercules demum eum ad lucem reducturus aut saltem remissurus erat. Cf. 1026. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα | πρὶν ἄν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων | φανῆ θελήση τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν | "Αιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθη.

1021. Διὸς δέ τοι] Διὸς δ' ἔτι Reisig. Malim Διὸς δέ σου.

1022. πτηνὸς κύων —] Cf. Soph. Fr. 766. δ σκηπτοβάμων αἰετὸς, κύων Διός. δαφοινὸς ἀετός] Cf. Alc. 581. λεόντων ά δαφοινὸς ἴλα. Hom. Il. β΄. 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός. λ΄. 474. δαφοινοὶ θῶες. κ΄. 23. δαφοινὸν (δαφοινοῦ?) ξέσσατο δέρμα λέοντος.

1023. σώματος μέγα δάκος] Qu. σῶμα μυρία (vel μυρί' ές)

δάκη. Cf. ad Arist. Ach. 301.

1024. δαιταλεὺς πανήμερος] Cf. Callim. H. Cer. 88. πανάμεος — ἤσθιε μυρία πάντα.

1025. δ'] δ' recte Elmsl. κελαινόβρωτον fortasse mendosum.

 $1026 \ sq.$ τοιοῦδε μόχθου —] Cf. 1020. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου | ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος.

1028. εἰς ἀναύγητον — βάθη] Cf. 152. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου | τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον | Τάρταρον ἤκεν, etc. Aristoteles Athen. 695 A. μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.

1029. κνεφαΐα — Ταρτάρου βάθη] Cf. 219. Ταρτάρου μελαμβαθης κευθμών. 1050. κελαινὸν Τάρταρον. Hesiod. Theog. 729. ἔνθα θεοί Τιτῆνες ὑπὸ ζόφω ἠερόεντι | κεκρύφαται βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο | χώρω ἐν εὐρώεντι. Arist. Av. 698. οὖτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς κατὰ Τάρταρον εὐρὺν etc. ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη] ἀμφὶ suspectum. Qu. κνεφαῖον ἢ ἀπὶ Ταρτάρου βυθόν, vel κνεφαῖα τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθη, vel "Λιδην τε καὶ κνεφαῖα Ταρτάρου βάθη. Vulgatam defendit Prom. v. 658. ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κὰπὶ Δωδώνην πυκνοὺς | θεοπρόπους ἴαλλεν. Ταρτάρου | Τάρταρον malit Reisig.

1030. πεπλασμένος] Fictus. Čf. Herod. IV. 77. οὖτος μὲν δ λόγος ἄλλως πέπλασται ὑπ' αὐτῶν. Ι. 68. ἐκ πλαστοῦ λόγου. Soph. Aj. 148. τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων etc. Isae. VIII. 16.

λόγοις πεπλασμένοις.

1031. ἀλλὰ] ἄλλως Both. Burges. Tentabam ὁ κόμπος ἄλλως, ἀλλὰ κάρτ' εἰρημένος. καὶ λίαν] Legitur etiam Hec. 1286. Med. 513. Eq. 1228. Cf. ad Sept. 811. εἰρημένος] εἰμαρμένος Weckl. (coll. Ag. 913. σὰν θεοῖς εἰμαρμένα. Trach. 169. τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα etc.) ἐτήτυμος Hartung. ἐρρωμένος Wieseler. ἀλλ' ἐκ καρδίας εἰρημένος F. G. Schmidt. Latet corruptela. Ipse malim aut ἐτήτυμος aut ὀρθῶς ἔχων.

1033. τελεῖ] Futurum.

1035. ἀμείνοι'] ἄμεινοι, ut elegantius, malit Porson.

1037. ἄνωγε] ἀνώγει Heath.

1040. εἰδότι —] Ćf. 441. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἄν | \mathring{v} μῖν λέγοιμ' ἄν. 393. δρμωμέν $\mathring{\omega}$ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.

1043. Cf. 992. πρός ταῦτα διπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ.

1046. αὐταῖς δίζαις] I. q. αὐτόροιζον radicitus, Anglice root and all.

1047. μραδαίνοι] Cf. Eur. Herc. 1003. Παλλάς μραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερί. Ach. 964. μραδαίνων τρεῖς ματασμίους λόφους.

1048. κῦμα δὲ πόντον] κῦμα nominativum esse memento, et sic accipit Schol. A. Male pro accusativo habet Blomf. Cf. Virg. Aen. I. 133. 'jam coelum terram que meo sine numine, venti, | miscere et tantas audetis tollere moles?' Bene mari agitato convenit ἑοθίω, non item vento. Post ξυγχώσειεν (commisceat) recte αὐτὴν (τὴν χθόνα) subaudit Schol. B.

1049. τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους] Coelestiumque astrorum cursus, i. e. coelum stellatum. Cf. 1123. ξυντετάρακται δ' αἰδὴρ πόντω. Ovid. Met. XI. 497. 'fluctibus erigitur coe-

lumque aequare videtur | pontus et inductas aspergine tangere nubes.' Virg. Aen. III. 422. 'sorbet in abruptum fluctus rursusque sub auras | erigit alternos, et sidera verberat unda.' XII. 204. Psalm. CVI. 26. ἀναβαίνουσιν (κύματα) ἔως τῶν οὐρανῶν.

1052. στερραῖς δίναις] σειραῖς δειναῖς Wakef. S. C. § 40. coll. S. Petr. II. 2. 4. σειραῖς ζόφον ταρταρώσας. Femininum στερρὰ est etiam Hec. 1295. Med. 1031. Iph. T. 206. sed στερρὸς Hec. 296.

1053. πάντως Assuredly. Cf. 333. 943. 933.

1056. μὴ παραπαίειν] Lege μὴ οὐ παραπαίειν. Ita etiam Wecklein. Cf. ad 627. Eur. Iph. A. 41. τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς μὴ οὐ μαίνεσθαι. et ad Soph. Trach. 90. νῦν δ' οὐδὲν ἐλλείψω τὸ

μη οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

1057. ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ (spir. et acc. a m. rec. adscriptoque in marg. εἰ τάδ') Μ. ἡ τοῦδε τύχη Dind. ἡ τοῦδ' εὐχὴ Madvig. εἰ μηδ' ἀτυχῶν Pors. Blomf. εἰ δ' εὐ τάδ' ἔχει Butler. Scholef. εἴ γ' οὐδὲ τύχη τι — Blomf. (Quod soloecum esse monuit Elmsleius, ipse nihil hic videns.) εἴ γ' οὐδ' ἀτυχής τι — conj. V. D. in Class. Journ. ΠΙ. 78. Ipse legerim εἰ μηδ' ἀτυχῶν τι χαλᾶ μανιῶν. Cf. 256. οὐδαμῆ χαλᾶ κακῶν. Arist. Αν. 382. οἴδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. Nub. 107. σχασάμενος ἱππικῆς. Fort. ἡ τοῦδ' (vel τοιάδ') εὐχή.

1058. πημοσύναις] Legitur haec vox etiam Eur. Fr. 902, 3.

μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη — δομῶν.

1059. ξυγκάμνουσαι] Cf. 412. σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνατοί. 1062. ἀτέραμνον] Harsh, violent. βροντῆς μύκημ'] Cf. 1082. Arist. Nub. 292. ἤσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Schol. μύκημα τὸ ὅχημα (ἄχημα Blomf.) etc.

1065. παρέσυρας ἔπος Cf. ad Arist. Eq. 527.

1068. τοὺς προδότας γὰρ] τοὺς γὰρ προδότας Both. Blomf. "Non male", ait Elmsleius Ed. Rev. XIX. 95. Fortasse nihil opus. Cf. e. g. Av. 494. 569.

1070. ἀπέπτυσα] Cf. ad Pac. 528.

1071. $\delta \tau' \dot{\epsilon} \gamma \dot{\omega}$ $\delta \gamma \dot{\omega}$ recte Porson.

1073. τύχην] Απ τύχη? Sed cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. 1019. οὖτι μέμψεσὖε συμφορὰς βίου. Suppl. 774. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται | πόλις. Soph. Oed. R. 337. El. 384. Fr. 734.

Alibi apud nostrum dativum adsciscit μέμφεσθαι.

1078. ἀπέραντον δίκτυον —] Cf. Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Eur. Med. 986. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται. Hom. Od. χ΄. 468. ἡὲ πελειαὶ | ἔρκει ἐνιπλήξωσι. Herod. VII. 85. οἱ δὲ ἐν ἔρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Cicer. Tusc. Π. 8. 'haec me irretivit veste furiali inscium.' Qu. ἀπέρατον, not to be passed. 'Απέραντον significaret non perficiendum. Cf. 153. ad Sept. 1035. Eur. Med. 646. τὸν ἀμη-

χανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν'. Plut. Fab. Max. 17. ἀπέραντα πάθη καὶ ταραχὰς ἀπράκτους. δίκτυον ἄτης] Qu. δίκτυον "Αιδου. Cf. Ag. 1115. δίκτυον — "Αιδου. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] An ἀπέρατον —? Cf. Eur. Hipp. 887. δυσεκπέρατον — κακόν.

1079. Cf. Eur. Fr. 593, 2. τὸν ἐν αἰθερίω δύμβω πάντων

φύσιν ξμπλέξαντα.

1080—1090. "Choro tribuendi, cui melius convenit loqui de metu suo, a Promethei persona alieno." V. D. in Class. Journ. I. 36. Idem Prometheo assignat 1091 sq.

1080. Cf. Sept. 847. ἢλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγ φ .

1081. σεσάλευται] Cf. Plat. Tim. 79 Ε. κύκλον ούτω σαλευό-

μενον. Archiloch. 93. υφ' ήδονης σαλευμένη κορώνη.

1082. ἢχὼ — βροντῆς] Qu. ἢχὴ — βροντῆς. Cf. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἢχὼ (ἢχὴ?) χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικώδη κλύειν. παραμυκᾶται] περιμυκᾶται Naber. Cf. 1062. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον. Arist. Nub. 292. ἤσθον — βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Qu. μυχία δ' ἢχὼ παραβρυχᾶται.

1084. στο όμβοι] Forma epica, ut videtur, pro στο όβοι. Cf. Fr. 195, 3. εὐλαβοῦ | στο όμβον (βρόμον libri) καταιγίζοντα. et ad Ag. 657. χειμῶνι τυφῷ — ῷχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στο όβορ.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. δρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. 783. Sic etiam ὅφιν, Cho. 928. τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

1087. ἀντίπνουν] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Nihil opus.

1088. ξυντετάρακται —] Cf. ad 1089. κῦμα δὲ πόντου | ξυγχώσειεν (τὴν χθόνα) τῶν τ' οὐρανίων | ἄστρων διόδους.

1089. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ —] Cf. Soph. Ant. 10. ἤ σε λανθάνει |

πρός τούς φίλους στείχοντα τῶν φίλων κακά.

1091. δ μητρὸς ϵ μῆς σέβας \int Cf. Ag. 515. Eομῆν — κηρύκων σέβας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Arg. I. fin. ἐπὶ χρόνον ἕνα] Lego ἐπὶ χρόνον τινά.

1. Κάδμου πολίται] Cf. 302. πόλιν καὶ στρατόν Καδμογενῆ. Soph. Oed. R. 1.

2. πράγος] Anglice a matter. Verum videtur πράγματ'. Cf. Eum. 765. πρυμνήτην χθονός. Vesp. 29. περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

3. οἴακα νωμῶν] Cf. Hom. Od. v'. 257. κέρδεα νωμῶν (Eust. ἤτοι κινῶν, στρέφων εἰς νοῦν). Od. φ'. 245. χεροὶν ἐνώμα. Ag. 802. εὖ πραπίδων οἴακα νέμων. Hinc οἰακονόμος gubernator Pr. 148. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω] Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω.

4. αίτία θεοῦ] αίτία θεὸς Blomf. Qu. αίτία θεὸς, vel αίτιοι θεοί.

- 5. ϵl δ' $a \bar{b} \vartheta'$] Cf. Suppl. 474. δ $\mu \dot{\eta}$ $\gamma \dot{\epsilon} \nu o \iota \vartheta'$] Cf. Arist. Vesp. 535. Eur. Ion. 731. Her. 714.
 - 6. πολύς κατά πτόλιν] Qu. κατά πτόλιν πολύ.
- 7. πολυρρόθοις] παλιρρόθοις recte Valck. ad Phoen. 1344. Br., coll. 244. παλινστομεῖς. Cf. ad Soph. El. 641. 798. σὺν φθόνω τε καὶ πολυγλώσσω (παλιγ.?) βοῆ. Hor. Sat. II. 2. 46. 'Flebit et insignis tota cantabitur urbe.'

11. ἔξηβον] Contrarium ἄνηβος est Theorr. VIII. 3.

- 12. βλαστημὸν (μ in lit.) Μ. βλάστημά γ' πολὺ V. βλάστημά τ' πολὺ Steph. Weil. Cf. ad Suppl. 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις (βλαστημὸν Blomf. Dind. βλαστιμὸν Rob. Hart. qu. βλάστημ' ἄν λέγοις). Qu. βλαστήματ', άλδαίνοντα] Cf. 557. ἀλδαίνειν κακά. Prom. 550. θυμὸν ἀλδαίνοντ' ἐν εὐφροσύναις. Hom. Od. σ'. 169. 'Αθήνη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν. ω'. 367. Cf. v. ἀλδήσκειν.
- 13. ἄστις (alt. σ eraso) Μ. ἄστε συμπρεπές Stanl. Madvig. Qu. ἄσπερ οὖν πρέπει.
- 14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων | βωμοῖσι] Cf. Arist. Eq. 576. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῆ πόλει ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
- 18. παιδείας ὅτλον] Ι. e. πόνον. Cf. Soph. Tr. 7. νυμφείων ὅτλον | μέγιστον ἔσχον.
- 19. ολωστήρας] ολωητήρας recte apogr. I. q. ολωήτορας. Cf. Soph. Oed. C. 627.
- 20. πιστοὺς ὅπως γένοισθε libri. I. e. ὅπως πιστοὶ γένοισθε. Sic Plaut. Poen. II. 5. 'nec potui tamen propitiam Venerem facere uti esset mihi.' Leg. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε. Et sic edidit Dind.
- 21. καὶ νῦν μὲν] καὶ πρὶν μὲν Halm. κάς μὲν τόδ' ημαρ ημιν (qu). dubitanter conjicit Herwerden.
- 23. καλῶς κυρεῖ] Ιτα Soph. Εl. 1424. πῶς κυρεῖτε; Cf.

Cho. 871. πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;

- 28. Recte 'Ayaúða Pauw. Br. Dind. V. Pors. ad Hec. 287.
- 31. Cf. Soph. Aj. 1414. ἀλλ' ἄγε πᾶς σούσθω, βάτω. Hesych. σοῦ: ἰθι, τρέχε, ὅρμα.
 - 32. θωρακεία Angl. breastworks. Latine loricae, plutei.
- 34. εὖ θαρσεῖτε] εὐθαρσεῖτε verum est. Sic εὐσεβής εὖσεβεῖν, εὐτυχής εὐτυχεῖν, etc. εὐθαρσεῖν legitur Andoc. 21, 38.
 - 36 κατοπτήρας] Eodem sensu simplex ὀπτήρ Soph. Aj. 29.
- 37. ματᾶν] Cf. ad Prom. 57. περαίνεται δη κου ματᾶ τοῦργον τόδε. Eum. 142. Ματᾶν non simpliciter morari, sed to be dilatory about a work significare monet Walker, coll. II. π΄. 474. οὐδ' ἐμάτησε. ψ΄. 510. οὐδὲ μάτησεν | ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον. ε΄. 233. τούς] Pro οὕς. Cf. Ag. 535. 642. 974. Pers. 43. (anap.). 779. Suppl. 265. 305. 521.

39. Η αθο παρφδεῖ Eupolis II. 515. Ίερόκλεες, βέλτιστε χρησμφδῶν ἄναξ.

40. τάμεῖθεν] Cf. Soph. Tr. 632. ποιν είδέναι τάμεῖθεν εί πο-

θούμεθα. Eur. Med. 1117. καραδοκῶ τἀκεῖθεν οἶ προβήσεται.

- 41. αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων] αὐτὸς κατόπτης δεῦρ' ἐγὼ Naber. Ipse malim αὐτὸς κατόπτης γενόμενος —, vel αὐτὸς δ' ἐπόπτης εἰμὶ, vel τῶν πραγμάτων δ' αὐτὸς κατόπτης εἰμὶ ἐγώ. Sed cf. 193. 199. 546.
- 43. τανοοσφαγοῦντες] μηλοσφαγοῦντες confidenter reponit Herwerden ex Arist. Lys. 187. Vulgatam ex interpretatione ortam esse censet. "Μῆλα, inquit, tragicis non sunt, ut Homero, oves tantum et caprae, sed quodvis pecus." V. Dind. in Lex. Soph. s. v. μῆλον. Cf. El. 280. Sept. 274 sq. Ion. 377. Iph. T. 1116. Alc. 119. Fr. 630. etc. Quos locos perperam de solis ovibus interpretantur." μελάνδετον σάκος] Cf. 160. χαλκοδέτων σακών. De gladio Hesiod. Sc. 221. ἄορ μελάνδετον. Eur. Or. 819. Phoen. 1098. Hesych. Μελάνδετον τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν.

44. ταυρείου φόνου] Cf. Eur. Hel. 1607. (coll. 1598.). El. 92.

αίμα μηλείου φόνου. φόνου] Cruoris. Cf. 48.

45. "Αρη τ', 'Εννώ] Cf. Pac. 457. ΧΟ. "Αρει δὲ μή; ΤΡ. μή. ΧΟ. μηδ' Ἐνναλίω γε; ΧΟ. μή. Hom. Il. ε΄. 592. "Άρης καὶ πότνι' Ἐννώ. In jurejurando epheborum Athenis haec sunt, ἴστορες θεοὶ "Άγρανλος, Ἐννάλιος, "Αρης, Ζεύς. Qu. "Αρην (om. τ').

46. Cf. 191. καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγάς | θεῖσαι etc.

47. Καδμείων Kαδμείον malit Blomf. ad 1017.

- 49. τοῖς τεκοῦσιν] Qu. τοῖς τοκεῦσιν. Schol. A. τοὺς ἐν πολέμω (τελευτῶντας add. Bl.) τοῖς οἰκείοις etc.
- 50. ἔστεφον] Qu. ἔστελλον, i. q. ἔπεμπον (v. schol. et Hesych. v. μνημεῖα). δάκου λείβοντες] Cf. Soph. Oed. C. 1257. λείβων δάκουον. Ant. 527. δάκου είβομένη.
- 51. διὰ στόμα] Cf. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 206. Eur. Or. 103. Ἄργει γ' ἀναβοᾶ διὰ στόμα. Arist. Lys. 855. ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. Eodem sensu dicitur ἀνὰ στόμα. οἶντός τ'] Μαὶιm οἶντος δ'.
 - 53. σιδηρόφρων] Cf. Prom. 250.
 - 54. πύστις | Cf. Thuc. I. 5. τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων.
- 57. Connecte ἄνδρας πόλεως (Angl. men of the city). Cf. Soph. Ant. 289. ἄνδρες πόλεως.
- 58. τάγευσαι τάχος] ταγεῦσαι τάχος Wakef. S. C. § 122. Corrige τάγευ' ὡς τάχος. Cf. ad Ag. 945. Eur. Ion. 515. ἐπ' ἐξόδοισι πυλῶν. Rhes. 514. Hel. 1165. Soph. El. 328.
- 60. $\chi\omega\varrho\tilde{\epsilon}\tilde{\imath}$, $\varkappa\sigmari\epsilon\tilde{\imath}$] Qu. $\chi\omega\varrho\tilde{\epsilon}\tilde{\imath}$ $\varkappa\sigmari\omega r$. $\pi\epsilon\delta(a~\delta'-]$ Cf. Soph. El. 718—719. Hom. Il. 23, 379 sq. $a\varrho\eta\sigma r\dot{\eta}s~a\varrho\varrho\delta s$] Cf. Eum. 181. $\pi\tau\eta r\dot{\rho}v~a\varrho\eta\sigma r\dot{\eta}v~\delta\varrho r$.

61. πεδία — χραίνει σταλαγμοῖς] Cf. Fr. 340. πρίν ἄν σταλαγμοῖς αἴματος — αὐτός σε χράνη Ζεὺς.

62. οlακοστρόφος] Cf. Sept. 62. Med. 523. ἀλλ' ὥστε ναὸς

κεδνὸν οἰακοστρόφον — ὑπεκδραμεῖν etc.

63. πνοὰς Ἄρεως] Cf. 115. πνοᾶς Ἄρεος. καταιγίσαι] Cf. Alex. com. III. 403. 497. Hippocr. π. γυν. 2. ἢν ὀδύναι καταιγίζωσιν ἐξαπιναῖοι. Aesch. Fr. 195. βρόμον καταιγίζοντα.

67. καὶ σαφηνεία λόγου] είδως σὰ τὰ τῶν Ald. Rob. Bar. Unde

σὺ δὲ σαφηνεία λόγου — conj. Blomf.

69. Cf. Fr. 304. Ζεύς ἐστιν αἰθηρ, Ζεὺς δὲ γῆ.

70. ἀρά τ' ἐρινὺς πατρὸς libri. Qu. δεινή τ' ἐρινὺς πατρὸς, or ἀρά τε δεινὴ πατρός. Glossa videtur aut ἀρὰ aut ἐρινὺς. Cf. Ag. 1433. "Ατην (add. τ'?) Ἐρινὑν τ'. Sept. 1055. ὧ — Κῆρες Ἐρινὺες.

71. μή μοι] μήτοι Elmsl. ad Med. 175., coll. Prom. 626.

μήτοι με κούψης τοῦθ' etc. Oed. C. 1407. 1439. Ant. 544.

72. δηάλωτον Pors. Cf. Androm. 105. δορί καὶ πυρί δηιάλωτον. ἐκθαμνίσητε] Qu. ἐκπρεμνίσητε. Ελλάδος φθόγγον χέουσαν] Qu. Ελλάδα | φθογγὴν χέουσαν.

73. Cf. Fr. 34. εὐοδίαν — ἀπὸ στόματος χέομεν. Suppl. 631.

75. σχέθειν libri. σχεθεῖν Blomf. etc. Vitiosum hoc est. Qu. στένειν. Cf. Soph. Oed. C. 37. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ άγνὸν πατεῖν. ζυγοῖσι] Plurale ut in Ag. 1011. ζυγῶν θιγεῖν βία. Cf. 471. 793. Herod. VII. 8. ἔξουσι δούλιον ζυγόν.

76. ξυνά] Rara haec forma apud tragicos. Cf. Suppl. 367. Soph. Aj. 180. ξυνοῦ δορός. Oed. C. 1752. (?). Herod. VII. 53. 4. ξυνὸν γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται. Schol. A. ξυνά. κοινω-

φελη (ημίν) καὶ υμίν.

77. τίει] Honorat. Vox rara. Cf. 775. Ag. 259. 531. 706. 776. 942. Ch. 629. Eum. 171. Suppl. 705. 1037. Fr. 271. Eur. Her. 1013. τίουσα. Theocr. XVI. 29. Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. Apud Homerum II. ί. 142. τίσω δέ ἐ ἱσον ᾿Ορέστη.

78. ϑοεῦμαι] Cf. Ag. 1174. Cho. 970. Suppl. 117. Eur. Med. 50. αὐτὴ ϑοευμένη σαυτῆ κακά. Hipp. 363. Hesychius, Θοευμένη:

θρηνοῦσα. Ιd. Θρεόμενον: δλοφυρόμενον.

79. μεθεῖται] Anglice, has been let loose.

80. δεῖ πολὺς ὅδε λεὼς —] Cf. Soph. Ant. 129. πολλῷ ξεύματι προσνισσομένους. Eur. Rhes. 290. πολλῷ γὰρ ἢχῷ Θρήκιος δέων στρατὸς | ἔστειχε. λεὼς — ἱππότας] Cf. Oed. C. 899. λεὼν | ἄνιππου ἱππότην etc.

81. αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα] Cf. Ag. 495. μαρτυρεῖ δέ μοι — διψία κόνις τάδε. Suppl. 180. δρω κόνιν, ἄναυδον ἄγγε-

λον στρατοῦ. πείθει] Anglice, assures me of it.

82. ἄναυδος — ἄγγελος] Cf. Ag. 496. δς (μῆρυξ) οὖτ' ἄναυδος — σημανεῖ etc. Suppl. 176. 180. δρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Theogn. 549. ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακουν ἐγείρει, |

Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς. Chaerem. trag. 10. στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον (flores). Eur. Fr. 972. πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἄναιμον ἄλεσεν.

84. βρέμει δ'] Malim βρέμει τ'. Qu. βρέμουσ'.

86. δρόμενον κακόν] Cf. 114. κῦμα — δρόμενον. Ag. 1382. κακὸν δρόμενον. 639. ἀρώρει κακά. ἀλεύσατε] Qu. ἀρήξατε. Cf. 119. ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.

88. τειχέων] τάφοων Dind. Qua voce usum esse Aeschylum

colligi potest ex Aristophanis verbis Ran. 959.

90. δ λεύκασπις — λεώς] Cf. Soph. Ant. 106. Eur. Phoen. 1115. λεύκασπιν εἰσορῶμεν ᾿Αργείων στρατόν.

91. πανόπτην] Cf. Eur. Phoen. 1131. στικτοῖς πανόπτην ὅμμασιν

δεδορμότα. εὐτρεπής] Cf. ad Eur. Suppl. 392.

92. ἐπαρκέσει] ἐπαρκεῖν valet Anglice to be of avail against (an evil or a danger), ut monuit Walker.

94. ἀπμάζει βρετέων ἔχεσθαι] Cf. Eur. El. 684. στείχειν ἀπμή. 96. ἀπμάζει] ἀπμὰ ζεῖ Wakef. S. C. § 40. Qu. ἀπμά τοι.

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ';] Cf. 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; Cho. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν; Oed. R. 993.

100. Uno versu Porson. Blomf. η οὐκ ηκουσας;] Cf. Eur.

Hel. 137. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;

102. ἀμφὶ λίτατ' ἔξομεν] Cf. Xen. Cyr. V. 5. 44. ὁ μὲν Κυαξάοης ἀμφὶ δεῖπνον είχεν. Eur. Phoen. 1763. σὰ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς (sc. ἔχε). λίτατ'] Sc. μέλη. Cf. Suppl. 809.

103. Cf. Hom. H. Apoll. 265. είσοράασθαι | ἄρματά τ' εὐποίητα

καὶ ἀκυπόδων κτύπον ἵππων.

104. δέδοςκα] δέδοικα Herw. Ex. Crit. p. 2., coll. 113. 124. 184. Idem ipse conjeceram. Cf. 121. 249. Contra cf. 151. 203.

106. Cf. Ag. 403. ἀσπίστως κλόνος.

113. δουλοσύνας ύπες] Cf. Soph. Oed. R. 165. εἰ προτέρας

άτας υπερ δονυμένας πόλει. 187. ὧν υπερ πέμψον άλκάν.

114 sq. κύμα — καχλάζει] Cf. Hipp. 1210 sq. κάπειτ' ἀνοιδησάν τε καὶ πέριξ ἀφρὸν | πολὺν καχλάζον ποντίω φυσήματι | χωρεῖ πρὸς ἀκτάς. Apoll. Rh. Π. 570. ὑψόθι δ' ὄχθης | λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη. IV. 943. ἀμφὶ δὲ κῦμα | λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἔπι καχλάζεσκεν. Theocr. Id. VI. 11. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει (σαίνει?) | ἄσυχα καχλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν. δοχμολόφων] δοχμολοφᾶν (?) Brunck. Dind. λοχμολόφων conj. Herw., coll. 384.

115. πνοαίς "Αρεος | Cf. 63. πρίν καταιγίσαι πνοάς "Αρεως.

119. ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν] Cf. Eur. Med. 1275. ἀρῆξαι φόνον

δοκεῖ μοι τέκνοις. Her. 840. οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;

121 sq. Hinc apparet inter deos Thebarum tutelares fuisse Neptunum. Cf. Hesiod. Scut. 104. καὶ ταύρεος Έννοσίγαιος, | δς Θήβης κρήδεμνον ἔγει δύεταί τε πόληα.

- 121. φόβος ὅπλων] ψόφος Wakef. Fort. κτύπος —.
- 122. Cf. Eq. 551. Eur. Phoen. 1721. Arist. Nub. 83. Leg. γενύων (...). Cf. Pind. P. IV. 401.
 - 123. Cf. 386. χαλκήλατοι κλάζουσι σάλπιγγες φόβον (φόνον?).
- 124. επτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσόφ σαγᾳ πύλαις εβδόμαις προσίστανται] επτὰ μέδοντες σαγᾳ πρέποντες πύλαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. πρέποντες] Qu. πρέπονσι.
- 125. δορυσσόοις Μ. δορυσόοις apographa. δορύσσοις σάγαις Blomf. δορυσόφ σαγᾶ Dind. Qu. δορύσσοι σάγαις. Virorum epithetum est δορύσσους. Cf. Suppl. 182. 985. Hesiod. Scut. 54. δορυσσόφ ᾿Αμφιτρύωνι. Theogn. 981. δορύσσουν ἐς πόνον ἄνδρα. Soph. Oed. C. 1313. οἰος δορύσσους Ἦμφιάρεως. ἔβδόμαις] Qu. ἔπτά τε.

127. $\sigma \dot{v} \tau'$] Lege $\sigma \dot{v} \delta'$.

128. δυσίπολις Cf. v. σωσίπολις, Ach. 163.

131. δ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ] Cf. Eq. 551. ἵππι' ἄναξ Πόσειδον. Vesp. 1531. καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατηρ προσέρπει. Eur. Hipp. 744. ἵν' ὁ ποντομέδων etc. Soph. Oed. C. 707—719. Pind. Ol. VI. 176. δέσποτα ποντόμεδον. Interpunge sic, ποντομέδων — Ποσειδὰν, ἐπίλυσιν etc.

135. $\sigma \dot{v} \tau'$] Lege $\sigma \dot{v} \delta'$.

137. χήδεσαί τ'] Sub. αὐτῆς.

- 140. ἄτε] ἄτ' εἶ Seidler. Cf. Eur. Phoen. 687. καὶ σὲ, τὸν προμάτορος Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον Ἔπαφον ἔκάλεσ'. Soph. Aj. 387. Το Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ. Pind. N. IV. 89. γεραιὸς προπάτωρ σός.
- 141. ἄλευσον] Ι. e. φύλαξον. V. Soph. Fr. 825. σέθεν γὰρ εξε αἴματος γεγόναμεν] Cf. Soph. Oed. C. 245. ὅς τις ἀφ' αἴματος ὑμετέρου προφανεῖσα. et Epimenidis versum τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

142. θεοκλύτοις] Cf. ad Pers. 500. ἐπεὶ δὲ πολλά θεοκλυτῶν

ἔπαύσατο.

144. πελαζόμεσθα] Cf. Eur. Or. 1279. ὡς οὔ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται. Rhes. 776. πελάζεσθαι στρατῷ.

145. Λύκει' ἄναξ Cf. Soph. El. 645. 655. 1379. Oed. R. 203.

919. Εl. 6. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ | ἀγορὰ Λύκειος.

146. στόνων ἀὐτᾶς] στόνων ἀλλύτας Dind. στόνων ἀντίτας Weckl. coll. II. ω΄. 213. ἄντιτα ἔργα τελῶν. Cho. 67. τίτας (?) φόνος. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας.

Ag. 72. ήμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας. 147. Λατογενὲς κόρα Διός] Cf. Pind. Ol. II. 22. Κρόνιε παῖ Ρέας. Soph. Tr. 644. δ γὰρ Διὸς ᾿Αλκμήνας κόρος (τε παῖς?).

149. $\sigma \dot{v} \tau'$] Malim $\sigma \dot{v} \delta'$ —. Cf. ad Prom. 705.

153. βριθομένων] Onustorum, ponderosorum. I. q. βαρυνομένων. Cf. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι — βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου. Hom. Il. δ΄. 307. καρπῷ βριθομένη. Eur. Fr. 470, 1. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;

155. δοραίνακτος αἰθὴρ δὲ libri. δοραίνακτα δ' αἰθὴρ Mein. ad Oed. Col. 319. "Mason Caractacus Act. IV. wide wav'd the bick'ring blade, and fir'd the angry air."

157. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει libri. ποῖ δὲ τέλος προβὰς ἐπάξει θεὸς Dind. Cf. Eur. Or. 1560. τέλος ἔχει (l. ἄγει) δαίμων βροτοῖοι,

τέλος, ὅπα θέλει.

158. ἐπάλξεων — ἔρχεται] Constructio suspecta. Qu. — ἄπτεται vel ὀρέγεται, vel aliud quid. λιθάς] An νιφάς? Cf. Andr. 1129. πυκηξ δὲ νιφάδι παντόθεν σποδούμενος.

160. Verba κόναβος — άγνὸν parenthetice accipit Walker. Append. ad Liv. p. XXXI., haec vertens 'adestque finis ex Jove

bellum conficiens.'

161. καὶ Διόθεν] Qu. πᾶν Διόθεν etc.

163. Cf. Cho. 874. μάχης γὰο δὴ κεκύρωται τέλος. Suppl. 475. διὰ μάχης ῆξω τέλους.

164. σύ τε] Malim σὺ δέ.

165. ἐπτάπυλον πόλεως ἔδος] Cf. Soph. Ant. 119. ἐπτάπυλον στόμα (πόλισμ'?). Fr. 778. Θήβας λέγεις μοι καὶ πύλας ἐπταστόμους. Eur. Phoen. 294. Suppl. 401.

169. δορίπονον] - Cf. 628. δορίπονα κάκ'.

171. πανδίκως πανδίκους Μ. pr. παιδικάς conj. Dobr.

172 sq. Interpunge sic, — λιτάς, δώ φίλοι δαίμονες, λυτήριοι — φιλόπολις, etc.

172. Post λιτάς virgula ponatur.

175. ἀμφιβάντες πόλιν] Cf. Hom. Il. α΄. 37. κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', δς Χρύσην ἀμφιβέβηκας. Od. ί. 198. Callim. H. Del. 27.

177. δημίων] Leg. δαμίων.

180. φιλοθύτων — δργίων] Cf. Cho. 292. φιλοσπόνδου λιβός. Malim πολυθύτων.

183. Cf. Arist. Lys. 128. ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε; 186. αὔειν] Qu. ἄζειν aut φεύζειν (Ag. 1308.). λακάζειν] I. e. βοᾶν. Cf. Suppl. 873. ἴυζε καὶ λάκαζε.

187. ἐν εὐεστοῖ φίλη] Eadem verba sunt Ag. 929. Cf. Ag. 647.

Herod. I. 85.

189. κρατοῦσα] Nominativus secundus, ut αἶμα.

191. πολίταις — θεῖσαι] Cf. 46. πόλει κατασκαφάς | θέντες.

194. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν —] Cf. Eur. Her. 144. δίκαιοι δ' ἐσμὲν — αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίους κραίνειν δίκας. (Ubi v. Elmsl.) Bacch. 722. κρύψαντες αὐτούς. Plat. Phaed. p. 78 B. δεῖ ἡμᾶς ἀνερέσθαι ἑαντούς. Thuc. I. 82. τὰ αὐτῶν ἄμα ἐκποριζώμεθα.

196-202. Sic disponit Wecklein, 200. 201. 196. 197. 198.

199. 202.

196. Confer illud ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.

197. μεταίχμιον] Cf. Cho. 63. ἐν μεταιχμίφ σκότοῦ. Indicantur pueri et virgines. τῶν] τοῖν Weckl. Qu. χὅτι γ' ἐν μεται-

γμίω. Cf. Euphorion. trag. Fr. 1, 2. Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' υπέρτερον.

198. βουλεύσεται] Leg. διοίσεται, νel προκείσεται, κρανθήσεται, δοθήσεται, κατοίσεται. Cf. Eur. Or. 434. ψῆφος καθ' ήμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα.

199. λευστῆρα δήμου δ' οἔ τι μὴ φύγη μόρον] Qu. λευστῆρα

δ' οὖτι μὴ φύγη δήμου μόρον.

202. Cf. Soph. Oed. C. 315. δο' ἔστιν; δο' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶ; Aj. 543. ἔοποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένω λόγου; Eur. Iph.

Τ. 577. δο' εἰσίν; δο' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

204. δίχων ante δτοβον supplet Weckl. Cf. 83. πεδιοπλόκτυπος φρονούντως] φρονοῦντος Med. pr. m. φρονῶν τοι F. G. Schmidt, coll. Trag. adesp. 483. εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας. Eur. Cycl. 176. El. 398. Bacch. 504.

205. ὅτε] Qu. ὅτι. Sed. cf. 213. σύριγγες — ελίτρογοι] Par-

menides, ἄξονας ἐν σύριγξιν ἀμοιβαδὸν είλίξασαι.

206. ἀὖπνων] ἄιον conj. Elmsl. ad Her. 622. ἀγρύπνων Seidler. Blomf., coll. Prom. 358. Ζηνός ἀγρύπνου βέλος. Postulatur forsan nomen aliquod hujus mensurae _ . . διὰ στόμα] Cf. 51.

207. πυριβρεμέτας] Cf. Εριβρεμέτας Ran. 814. Sed verum viπυριγενετᾶν χαλινῶν] Cf. Eur. Hipp. 1223. detur πυριγενέτας. αί δ' ενδακοῦσαι στόμια πυριγενή γνάθοις | βία φέρουσιν. Or. 810. πυριγενεί — παλάμα. 943. Qu. πυριγενέων χαλινών. Nescio an praestet πυριγενετέων (quinquesyllab.). στόμια] Qu. στόματα.

208. τίν' οὖν δ ναύτης (ἄρά γ' — πρύμνηθεν;) εὖρε conj. Dobr. Leg. τί οὖν; ἄρα μη 'ς πρῶραν. Cf. Plat. Charm. 174. Lys.

213. etc. Soph. Ant. 632. δρα μή.

210. καμούσης —] Cf. Arist. Th. 872. ποντίω σάλω | κάμνονποντίω πρός κύματι] Annon ποντίων πρός κυμάτων? Qu. ποντίοισι κύμασι, vel ποντίων έκ κυμάτων. Cf. Eur. Iph. Τ. 409. ἐπὶ πόντια κύματα.

212. θεοῖς πίσυνος, ἄτε νιφάδος Herm. θεοῖς πίσυνος ὅτε νιφάδος ἀπ' ὀλοᾶς Dind. θεοῖς τε πίσυνος, νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς Weekl. νιφάδος] λιθάδος Naber, coll. 300. θεοῖσι πίσυνος Seidler. ιάπτουσι πολίταις χερμάδ' οκριόεσσαν. et 158. ακροβόλων επάλξεων λιθάς ἔρχεται. Eur. Andr. 1129. πυκνή δε νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος (ubi proxime processerat ἔβαλλον ἐκ γειρῶν πέτροις).

213. ἀπ' ὀλοᾶς] Lege ἢν ὀλοᾶς.

215. πόλεος — ὑπερέχοιεν ἀλκάν] Cf. Arist. Eq. 1176. οἴει γὰο οἰχεῖσθ' ἄν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, | εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν (pro τὴν χεῖρα); Hom. II. δ'. 249. Od. ξ'. 184.

216. πύργον στέγειν] πύργους στέγειν Wakef. S. C. § 40., coll.

234. δυσμενέων δ' όχλον πύργος αποστέγει.

217. $d\lambda\lambda'$ ov — $\lambda \acute{o}\gamma o\varsigma$] Legerim $d\lambda\lambda'$ ov — $\lambda \acute{o}\gamma o\varsigma$; Cf. Ag. 339. τοὺς πολισσούχους θεοὺς | τοὺς τῆς δλούσης πόλεος.

220. $E_{Q}\mu\eta\varsigma$ őð' őlloς] $E_{Q}\mu\eta\varsigma$ ϑ ' óða $\tilde{\iota}$ oς (i. e. $\tilde{\epsilon}$ róð ι oς, Phot.) F. G. Schmidt.

224. πειθαρχία —] Cf. Soph. Ant. 675. τῶν δ' ὀρθουμένων |

σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ή πειθαρχία. Hom. II. 5, 531.

226. γυνη σωτήφος libri. γονής (?) σωτήφος Herm. Dind. Suspectum γυνή. Requiritur, opinor, epithetum aliquod quale est καλή. Nisi legendum γύναι. Qu. ἀεί. γύναι, σωτήφος recte Blomf. μήτηφ δνησίδωφος Heimsoeth. κυβερνητήφος ὧδ' ἔχει λόγος tentat Weil. εὐπραξίας — σωτήφος] Cf. Ag. 664. τύχη δε σωτήφ etc. ὧδ' ἔχει λόγος] Habes meam sententiam recte vertit Schutz.

227. Leg. ἔστι θεοῦ (θεοῦ Μ.) μὲν ἰσχὺς —.

228. κοημναμενᾶν νεφελᾶν Herm. Dind. κοημνάμενον νέφος Burn. Monk. Cf. Eur. Hipp. 172. στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται. El. 1073. συννεφοῦσαν ὅμματα. Soph. Ant. 528. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ etc. Hor. Epist. I. 18. 94. 'Deme supercilio nubem.' Ciceron. alicubi, 'Frontis tuae nubeculam pertimescerem.'

230. χρηστήρια] Victimas. Cf. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια etc. Soph. Aj. 220. χειροδάϊκτα σφάγι' αἰμοβαφῆ, | κείνου χρηστήρια τἀνδρός. Eur. Ion. 431. χρηστήριον πέ-

πτωκε etc. τάδ' ἐστί] τόδ' ἐστὶ malit Naber.

232. μένειν ἔσω δόμων] Cf. Eur. Her. 477. γυναικὶ γὰρ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν | κάλλιστον, εἴσω θ' ἤσυχον μένειν δόμων. 584. τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων. Soph. Aj. 293. Fr. 61. Tr. 202. αἴ τ' ἔσω στέγης.

235. στυγεί Malim στυγείν, vel λέγειν.

239. ποτίφατον] ποτανὸν Blomf. Gl. Prom. 102. ἄμμγα] Legitur etiam Soph. Trach. 838.

243. άρπαλίζετε] Anglice receive, embrace. Gallice ac-

cueillez. Qu. κωκυτόν τιν' έξαφίετε.

244. τούτω] κοινώ Weil. χλωρώ aut δυτώ F. G. Schmidt. θούρος idem, coll. Eur. Suppl. 579. θούρος — "Αρης. Tyrt. Fr. 12, 34. "Αρης] Qu. "Αιδης. "Αρης βόσκεται, φόνω βροτών] Cf. Hom. Il. 5, 289. αἵματος ἀσαι "Αρηα. Scribendum βόσκεται, φόβω βροτών (ut in schol. A.) cum Well. Blomf. Scholef. Post βόσκεται virgula distinguendum.

245. Ιππικών φουαγμάτων] Cf. 475. Soph. El. 717. φουάγμαθ'

ίππικά.

246. ἄκου' ἄγαν] Qu. δόκει κλύειν, vel κλύειν δόκει.

247. $\gamma \tilde{\eta} \vartheta \epsilon v$] δ $\tilde{\eta} \vartheta \epsilon v$ Turn. Recte. κυκλουμένων] Cf. 114. Qu. κυκλούμενον.

249. δέδοικ'] Απ πέποιθ'? ἀραγμός δ'] Qu. ἀραγμός.

250. οὐ (σῖγα) μηδὲν — Elmsl. ad Herc. F. 1042. οὐ (σῖγα σῖγα) τὸν ὕπνω παρειμένον ἐάσετ' etc. οὐ σῖγα μηδὲν — Dobr. coll. Orest. 1020. Recte. Cf. 252. Soph. Aj. 75. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ

δειλίαν ἀρεῖς; Tr. 1183. οὐ δᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Oed. R. 637. Qu. οὐ δῆτα μηδὲν —; Vulgata tolerari nequit.

251. & ξυντέλεια] Cf. Ag. 532. συντελής πόλις.

252. εἰς φθόρον] With a plague on you. Học ἐν μέσω accipiendum. Sed legerim οὐκ εἰς φθόρον; σιγῶσ' —;

253. μή με δουλείας τυχεῖν] Malim μή 'μὲ —. Cf. 74. Cho.

306 sq. 363 sq. Suppl. 141 sq.

- 254. καὶ σέ] $\tilde{\mathbf{I}}$. e. καὶ σαντήν. Cf. Eur. Phoen. 447. παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Cycl. 427. σὲ σῶσαι κἄμ' ἐὰν βούλη, θέλω. Andr. 256. Soph. Oed. R. 64. ἡ δ' ἐμὴ | ψυχὴ πόλιν τε κάμὲ καὶ σ' όμοῦ στένει. Oed. C. 754. ἀνείδισ' εἰς σὲ κάμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος. Anaxand. Fr. 19. αὐτὴ σὰ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. V. Blomf.
 - 255. δ παγκρατές Ζεῦ] Eadem verba sunt Thesm. 368.

256. ἄπασας Αη ἔκτισας.

257. ὅσπες ἄνδρας ὧν άλῷ πόλις] ἢν pro ὧν temere Naber. Cf. Arist. Ran. 1163.

258. av Anglice now.

- 261. καὶ τάχ' εἴσομαι] Qu. καὶ τότ' εἴσομαι. Cf. Soph. Oed. R. 1516. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
- 263. Serib. σιγῶ· ξὰν ἄλλοις —. πείσομαι τὸ μόρσιμον] Cf. Eur. Phoen. 895. τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι τί γὰρ πάθω; Soph. Ant. 236. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος | τὸ μὴ παθεῖν ἄν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

266. Post κοείσσω ponatur virgula.

- 269. θυστάδος βοῆς] Cf. Soph. Ant. 1019. θυστάδας λιτάς. Hesychius, θυσιάδες: τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν (θυστάδες et θυστάδα recte Dobr.). Aliud (sc. καθαρὰ ἐσθὴς) significat θυστὰς Eur. Fr. 1085.
- 270. λύουσα πολέμιον φόβον] θάρσος φίλοις φύουσα, πολεμίοις φόβον Wakef. S. C. § 39. Cf. Soph. Aj. 706. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος. El. 939. πημονῆς λύσεις βάρος. Leg. λύουσα πολεμίων φόβον.
- 271. ἐγὰ δέ] Qu. ἔπειτα. χώρας —] Cf. Ag. 89. πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων ὕπατων, χθονίων, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων.
- 272. πεδιονόμοις] Vocabulum aliunde non cognitum, sed πεδιανόμοι (ut πολιανόμοι dictum) ex inscriptione affert Dind. κάγορᾶς ἐπισκόποις] Cf. Cho. 126. δαίμονας πατρώων δωμάτων ἐπισκόπους.
- 272 b. οὐδ' ἀπισμϊνοῦ Μ. pr. οὐδ' ἀπ' ἰσμηνοῦ Μ. rec. m. ὕδασί τ' Lud. Dind. ὕδατά τ' Dind. Δίρκης τε πηγῆς τοῖς τ' ἐπ' Ἰσμηνοῦ, λέγω Wakef. l. c. Qu. τῷδέ τ' Ἰσμηνῷ λέγω. Connecte λέγω cum θεοῖς. Qu. οὐ γὰρ Ἰσμηνὸν λέγω. Vel νᾶμά τ' Ἰσμηνοῦ λέγω.

273. εδ ξυντυγόντων] Sc. των πραγμάτων. Cf. Eum. 772. ορθουμένων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων είποιμ' αν. ώς ώδ' έχόντων —. Eur. Iph. A. 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων etc. Plut. Mar. 42. ως εὖ γενησομένων.

274 sq. Damnat Dind. "Injuria" ait Herwerden.

274. Qu. εὖ μὲν πεσόντων (sc. πραγμάτων).

275 sq. Qu. αξμάσσων τάχ' — ταυροκτονών τε -

275. μήλοισιν - μήλοισιν αξμάσσοντά θ' έστίας θεών | τανροκτονοῦντά θ' οἶσιν ὧδ' ἐπεύγομαι Wakef. l. c. Qu. μήλοισιν αίμάσσοντά μ'. Cf. Eur. Andr. 260. σφάζ', αίμάτου θεᾶς βωμόν. Iph. Τ. 225. Arist. Th. 695. πληγέν μαχαίρα — καθαιματώσει βωμόν. Versus spurius, ut videtur. Idem sentiunt Blomf. et Wecklein. Qu. ταυροκτονών, ώς θεοίσιν είκος, εύχομαι —, vel ταυροκτονών ϑ εοῖσι πᾶσιν εἔχομαι —. $\mathring{\omega}$ δ'] In this case.

276. δ ' om. Blomf. Malim τ '. θήσειν τροπαΐα] Cf. Cho. 775. τροπαΐα Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Fort. στήσειν —. Sic Eur. Orest. 713. στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν ἄ σοι πάρα. πολεμίων δ' ξοθήματα | λάφυρα δαΐων δουρίπληχθ' Weckl. Post ξοθήματα de-

leatur virgula. ἐσθήματα] Qu. ἀνθήματα.

278. λάφυρα ναῶν Wakef. l. c. Cf. Ag. 578. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Έλλάδα | δόμοις ἐπασσάλευσαν etc. δουρίπληχθ'] δουρίληφθ' Pors. Cf. Eur. Hec. 476. δορίληπτος πρὸς Αργείων.

282. $\vec{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ $\delta\dot{\epsilon}$ γ'] $\vec{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ $\mu\dot{\epsilon}\nu$ Valck. ad Phoen. 755. $\vec{\epsilon}\gamma\dot{\omega}$ $\delta\dot{\epsilon}$ γ' Pors. Blomf. Scholef. Recte. $\vec{\epsilon}\mu o\hat{\iota}$] Fort. $\delta\mu o\tilde{\nu}$ vel $\check{a}\mu a$.

283. τὸν μέγαν τρόπον] Anglice in grand style. Cf. 465. έσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον. 954. ἐπηλάλαξαν — τὸν δξὺν νόμον.

284. έπτατειχεῖς ἐξόδους] Similiter Eur. Phoen. 1073. έπτά-

πυλα κληθοα γᾶς. Ι. q. έπτὰ στόματα. Cf. Phoen. 760.

286. χρείας υπο] Qu. χρεία πόλιν, vel πικρούς γόους, vel

κωκύματα, vel κατ' ἄστυ πᾶν.

288. καρδίας] κάρζας formam Aeolicam restituit Dind. hic et Suppl. 71. 799. Qu. καρδία.

289. ζωπυροῦσι] Cf. Ag. 1033. ζωπυρουμένας φρενός.

290. Qu. δι' ἀμφιτειχῆ λεών. Sed cf. Soph. Tr. 49. El. 122. 291 sq. δράκοντας —] Cf. Hor. Epod. I. 19. ut assidens

implumibus pullis avis | serpentium allapsus timet.

292. τέχνων ύπερδέδοικεν] Ιτα ύπερθανεῖν τινος Eur. Phoen. 998. Andr. 499. Praestat fortasse scribi τέμνων ὕπερ δέδοικε. Sed cf. Soph. Ant. 82. οἴμοι ταλαίνης, ώς ὑπερδέδοικά σου.

293. λεχέων libri. λεχαίων Lachmann. Dind. etc. Quae forma analogiae videtur repugnare. Qu. λεχηρῶν (Eur. Phoen. 1539. λεχήρη).

296. Hinc patet produci ultimam in πανδημί seu πανδημεί.

297. τί γένωμαι; Cf. Theocr. XV. 51. άδίστα Γοργοί, τί γενώμεθα; Thuc. II. 52. οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται.

300. χερμάδ'] Cf. Eur. Bacch. 1094. πρώτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους | ἔρριπτον. Apud Homerum diminutivum tantum est χερμάδιον.

302. στρατόν Καδμογενή Cf. ad 1. 221.

- 306. $\beta a \vartheta \dot{v} \chi \vartheta o v'$ alav] Cf. Eur. Androm. 634. $\beta a \vartheta \epsilon \tilde{u} a v \gamma \tilde{\eta} v$. et ad Prom. 652.
- 308. πωμάτων] πυμάτων al. unde δευμάτων F. G. Schmidt, coll. Eur. Suppl. 637. δεῦμα Διοκαῖον πάρα. Iph. T. 401. δεύματα σεμνὰ Δίρκας. Sed cf. Ag. 1157. Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
 - 309. εὐτραφέστατον] Cf. Cho. 898. εὐτραφὲς γάλα.

310. δσων ίησιν] Qu. δσ' έξίησιν.

- 314. ἀνδρολέτειραν] Cf. Ag. 1465. et incert. apud schol. Pind. N. III. 64. Cf. τεκνολέτειρα Soph. El. 107. παιδολέτειρα Eur. Med. 849.
- 317. Vulgata τοῖς δὲ πολίταις revocanda. Respondet enim particula δὲ priori μὲν v. 313.
- 318. ξυτήφες edd. ξύτοφες L. ξύτοφες ἔστ' Herw., coll. v. str. 301. παντί τρόπφ, διογενεῖς —.
 - 319. εὔεδοοί τε Qu. εὐέδοοιο. Anglice firmly established.
- 320. ὀξυγόοις λιταῖσιν] Cf. Ag. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν. Soph. El. 243. ὀξύτονων γόων. Ant. 883. Aj. 630. ὀξυτόνους ϣδὰς θρηνήσει. Infra 1023. ὀξυμόλποις οἰμώγμασιν. Qu. ὀξυτόνοις λιταῖσιν. Dativus causae.
- 322. προϊάψαι] προϊάπτειν valet Anglice to fling forth, to hurl. Cf. Theocr. XXV. 235. τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον δἴστὸν ἀπὸ νευρῆς προταλλον.
- 323. ψαφαρᾶ σποδῷ] I. e. aridae. Anglice friable. Cf. Euphorion. Fr. XVIII. ἐνὶ ψαφαρῷ Σαλαμῖνι. Fr. LIV. 3. ὡς πυρὶ καρφόμενα ψαφαρῷ ἐνδάλλετο τέφρῃ. Nicand. Alex. 145. ψαφαρῆς ἐκ διζία γαίης (schol. πετρώδους καὶ ὀρεινῆς). Archestr. ap. Athen. p. 320 A. ἐνὶ ψαφαρῷ Τειχνοέσση. Eratosth. ap. Heracl. de Alleg. p. 165. ζώνην ψαφαρήν (zonam torridam). Joseph. A. J. VIII. p. 460. ψαφαρὸν γενέσθαι τὸν τόπον. Ion. trag. Fr. 15. ψαθαρὸν νάρθηκα. Plat. com. II. 656. ψαφαρόν. Hom. H. XVIII. 32. ψαφαρότοιχα μῆλα. Rhes. 716. ψαφαρόχροον κάρα πουλυπινές τ' ἔχων. Hesychius ψαθαρὸν per ξηρὸν, ἀσθενὲς explicat.

324. θεόθεν] Qu. πεδόθεν.

326. θεόθεν πεδόθεν (i. e. ἐκ δίζης, Hesych.) conj. Heimsoeth. πρέμνοθεν Weckl. coll. 71. μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε etc.

327. παλαιάς] Qu. γεραιάς,

- 332. τύχας προταρ $\beta \tilde{\omega}$] Cf. Eur. Fr. 360, 25. θάνατον προταρ $\beta \tilde{\omega}$ ο.
- 333. κλαυτόν δ' ἀστυδρόμοις ἀμόδροπον γονέων προπάροιθεν
 Herwerden. Quaecunque, inquit, fuit Aeschyli manus, hoc

saltem licet e verbis traditis et loci contextu perspicere, Chorum deplorare sortem earum quae nondum maturo flore virginitatis privatae a victore milite abripiantur in servitutem. Idem monet προπάροιθεν cum casu adjuncto semper locale esse, nunquam temporale. Qu. κλαυτὸν δ' ἀρτιδρόπους (?) ἀμοδρόπων νομίμων πάρος ἄφνω διαμεῖψαι τὰν κάτω στυγερὰν δδόν.

ἀρτιδρόποις] Cf. Suppl. 663. ήβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω. Eust. Opusc. p. 355, 28. ἐν μετοπώρω γὰρ οὐ μόνον καινὸν, ἐὰν (ὡς ἡ παροιμία) ἄνθος ἀναφυῆ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατ' Αἰσχύλον ἀρτίδροπος ὀπώρα νεάζουσα τρυγηθῆ. Cf. 998. τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς. Pind. Ol. VII. 3. δρόσος ἀμπέλου. ἀμοδρόπων —] Cf. ad Hor. Carm. II. 5. 10. 'immitis u vae.' Cf. 718. Pind. P. IX. 109. χρυσοστέφανον δέ οἱ Ἡβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. Qu. ἀρτιτρόφοις.

334. διαμείψαι] Cf. Eur. Iph. T. 398. 'Ασιήτιδα (γαίαν) Εὐρώ-

πας διαμείψας.

335. στυγεράν δδόν] κλημάτων τρυγεράν δρόσον conj. Weckl. ex Eust. l. l. Qu. στυγερῶν δδῶν.

336. προλέγω] Ι. q. λογίζομαι? Fortasse mendosum.

337. βέλτερα] Eadem forma est Suppl. 1070. τὸ βέλτερον κακοῦ. Fr. 321. Hesiod. Op. 365. Apoll. Rhod. I. 254. II. 238. etc. βέλτατος legitur Eum. 489. Suppl. 1052. βέλτερα — πράσσειν] Qu. πάσχειν et mox πάσχει. Sed cf. Ag. 1418. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Thuc. VII. 71. 1. χείρω πρᾶξαι. Eur. El. 1359. εὐδαίμονα πράσσει.

340. ἄγει] Cf. Eur. Tro. 1302. ἀγόμεθα φερόμεθ'.

341. φονεύει] Qu. φέρει τε. πυρφορεῖ] Reponendum, ni fallor, πυρπολεῖ. Nisi πυρφορεῖν πόλιν dici posse statuas ut ἄγειν καὶ φέρειν.

343. άρπαγαὶ δὲ —] Rapinaeque discursitantium consanguinearum vertit Walker App. Liv. p. XXXIII. dictum ut

βλαχαὶ τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιβρεφεῖς.

344. μιαίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μιαίνων τὴν δίκην.

345. κορκορυγαί] Cf. Arist. Pac. 991. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς. Lys. 491. ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. Hinc διακορκορυγεῖν Nub. 387.

346. δρκάνα πυργώτις] Qu. δρκάνα πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. ἀπ' ἄκρας ήκε πυργώδους πλακός. Eur. Bacch. 611. ὡς εἰς σκοτεινὰς δρκάνας πεσούμενος. Proprie vox significat rete venaticum.

349. ἐπιμαστιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμαστίδιον γόνον. Iph. T. 231. Confer v. ἐπιτυμβίδιος (Cho. 334.), ἐπιτυμφίδιος.

350. Qu. ἀρτιτραφῶν, aut ἀρτιτραφεῖς. Conferunt Soph. Phil.

695. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶθ' αξματηρόν.

351. Cf. 494. λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν. Ag. 494.

360. πολλά — γᾶς δόσις] Cf. Ag. 1015. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς etc.

362. φορεῖται] Cf. Eur. Hec. 29. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Arist. Pac. 144.

363. Butlero νέαι τλήμονες glossema videtur ad καινοπήμονες adscriptum, quod verbi alicujus, a quo pendeat εὐνὰν, usurpaverit locum. νέαι] Qu. λέχος.

364. τλήμονες εὐνὰν libri. τλῆμον alow Herm. τλᾶμον alow Dind. Qu. λαγχάνουσιν. εὐνὰν αἰχμάλωτον] Cf. Soph. Aj. 211.

λέχος δουριάλωτον.

365. ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος] Qu. λαγχάνουσιν ἀνδρὸς, vel ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ως —.

367. Scribe έλπὶς ἔστι (ἐστί). Pro τέλος f. κνέφας. ἐλπίς — μολεῖν] Cf. Eur. Or. 777. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κακῶν; Alc. 144. ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον. Hel. 439. ἐλπὶς δ' ἔκ γε πλουσίων δόμων | λαβεῖν τι ναύταις. Xen. Hell. VI. 5. 35. etc.

368. ἐπίρροθον] Ι. q. ἐπιτάρροθον. Cf. Apoll. Rhod. II. 225. ἴσχιν δ' οὔτινα μῆτιν ἐπίρροθον. II. ψ΄. 770. κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή

μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.

369. κατόπτης] Cf. 41. Herod. III. 17. ἀποστέλλειν κατόπτας. 21. ἥκετε κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς (i. q. κατάσκοποι, 19.). Cf. v. κατοπτὴρ 36.

370. $\pi \varepsilon v \vartheta o \tilde{\imath}$ Cf. Ag. 86. $\pi \varepsilon v \vartheta o \tilde{\imath}$ ($\pi \varepsilon \iota \vartheta o \tilde{\imath}$ vulg.).

371. σπονδή διώκων —] Cf. Pers. 84. Σύριόν δ' ἄρμα διώκων. Eur. Herc. 1041. πικράν διώκων ήλυσιν. διώκων — χνοὰς ποδῶν] Cf. Eum. 403. ἔνθεν διώκουσ' ήλθον ἄτρυτον πόδα. Eur. Or. 1337. 1344. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. Ion. 205. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι. Eur. Iph. A. 139. ἀλλ' ἔδ' ἔρέσσων πόδα. Cf. 855. ἔρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Passivo sensu Agam. 301. φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

373. εἰς ἀρτίκολλον] ὡς ἀρτίκολλον (ex schol. A.) conj. Blomf. ὅστ' — μαθεῖν Dind. et sic aut ὡς — μάθη F. G. Schmidt. Anglice, in the nick of time. Cf. Cho. 580. ὅπως ἄν ἀρτίκολλα

συμβαίνη τάδε.

374. τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει] οὐ καταργίζει πόδα Herm. Sch. Scholef. Well. Qu. ἀκὺν ἀρτίζει πόδα. Καταρτίζειν valet "to restore a thing to that state which is denoted by the adjective ἄρτιος — the state in which it is completely fitted for its proper purposes". (Walker App. Liv. p. XXXIX.)

375. λέγοιμ' αν, είδως εδ τα των έναντίων, | ως έν πύλαις —

conj. Blomf.

379. γίγνεται] γίγνεσθαι commendat Naber.

. 380. μαργῶν] Cf. Eur. Phoen. 1253. μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν

ίέναι δόου. μάχης λελιμμένος Cf. 392. μάχης έρων.

382. θείνει δ' ὀνείδει] Cf. Soph. Aj. 724. ὀνείδεσιν | ἤρασσον. 1244. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. 501. κακοῖς ἰάπτων (με). Phil. 374. ἤρασσον κακοῖς (αὐτόν). μάντιν Οἰκλείδην] Sic Aj. 801. τοῦ Θεστορείου μάντεως.

383. μόφον] μόθον Wakef. ad Trach. 21., coll. Π. π΄. 251. πόλεμόν τε μάχην τε. η΄. 117. ἀλλ', εἰ μόθου (Schol. μάχης) ἔστ'

ἀχόρητος.

384. τοιαῦτ' ἀὐτῶν] Cf. 639. τοιαῦτ' ἀὐτεῖ. τρεῖς — σείει] Cf. Ach. 965. δς τὴν Γοργόνα | πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. Pac. 1173. ταξίαρχον — τρεῖς λόφους ἔχοντα. 1178. τοὺς λόφους σείων. Κατάσκιος legitur etiam Ag. 502. Suppl. 359.

385. τῷ] Qu. τοι, vel γε, vel που. Lege σείει κράνους χαιτώματ', ἀσπίδος δ' ἔσω (vel ὕπο) etc. χαίτωμ'] Cf. τρίχωμα 666. ὑπ' ἀσπίδος — φόβον] Cf. Rhes. 383. κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους | παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας. 306 sq. Arist. Ran. 963. Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

386. κλάζουσι — φόβον] Cf. Pind. P. IV. 41. Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. Pers. 947. κλάγξω — γόον ἀρίδακουν. Ag. 48. κλάζοντες Αρη. φόβον] Qu. φόνον. Cf. 123. κινύρονται φόνον χαλινοί.

388. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις] Qu. φλέγοντά γ' ἄστροις. Cf. 401. 390. πρέσβιστον ἄστρων] Cf. Pind. Ol. I. 7. μημέθ' ἀλίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἀμέρα φαεινὸν ἄστρον. πρέσβιστον] Pro πρεσβύτατον dietum. Sic ἤδιστος, βράχιστος, τάχιστος, etc. Cf. Soph. Fr. 523. "Ηλιε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας. Fr. 539. ἤλθεν δὲ δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν. Eur. Fr. 951. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας. νυκτὸς ὀφθαλμός] I. e. luna. Cf. ad Pers. 428. ἔως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. Eur. Phoen. 546. νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Ant. 104. ὧ χρύσεας ἀμέρας βλεφαρίς (βλέφαρον?). Arist. Nub. 285. ὅμμα γὰρ αἰθέρος (i. e. sol) etc.

391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eur. Fr. 665. 908, 8. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω; Or. 277. τί χρῆμ'

άλύω; Arist. Eq. 1124. ταῦτ' ἡλιθιάζω.

392. ποταμίαις] Qu. ποταμίοις.

393. μένει] βρέμει conj. Hirschig. (Annot. Crit.) Qu. μένος. Cf. Ag. 1067. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν | πρὶν αἰματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. μένει] Fortasse non sanum.

394. μένων] κλύων Br. Tyrwhitt. Recte. Cf. Arist. Ran. 1042.

άντεκτείνειν αύτὸν τούτοις δπόταν σάλπιγγος ἀκούση.

396. φερέγγυος] Cf. Herod. V. 30. VII. 49. Thuc. VIII. 68. πρὸς τὰ δεινὰ — φερεγγυώτατος. Soph. El. 942. Cf. ἔχεγγυος Oed. C. 248. etc.

398. Cf. Eur. Her. 684. οὐκ ἔστ' ἐν ὅψει τραῦμα μὴ δρώσης χερός. Liv. X. 39. Tacit. Agric. 32.

399. Cf. Iph. T. 1307. κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν |

ήμεῖς τε etc. Hom. Il. y'. 54.

400. ην λέγεις] εὖ λέγεις Kock.

- 402. ἡ ἄνοια τινὶ M. pr. ἄνοια ab al. m. ant. in ἀνοία mutato. ἡ 'ννοία (the conceit) τινὶ Tyrwh. εὐνοία τινὶ Dobr. ἐννοία τινὶ Wecklein. Scribe ἡννοία τινί. Haec pro additamento habet Dind., qui οἶα πείσεται aut aliquid simile excidisse opinatur.
 - 404. Qu. ὑπέρκοπον. Cf. ad 391. 456.

405. Cf. Eur. Tr. 990. καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.

410 sq. Cf. Soph. Phil. 98. γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. ὑπέρφρονας λόγους] Cf. Soph. Aj. 1236. ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;

411. αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς —] Cf. Theogn. 1177. ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθης καὶ ἀεργός. Eur. Iph. A. 902. στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἀργὸς

ών των οἴκοθεν, etc. μη κακός δ'] An οὐ κακός δ'?

413. $\emph{\'ell} ωμ'$ ἀνεῖται] Cf. Soph. Oed. R. 270. 1405. Eur. Phoen. 940. Empedoel. Fr. 33. τέσσαρα τῶν πάντων $\emph{\'ell} ωματα$ πρῶτον ἄκονε. Qu. $\emph{\'ell} ωματα$, vel $\emph{\'ell} ωματα$ κάρτα δ' ἔστ' —] Anglice, 'though he is —.'

414. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ] Cf. Rhes. 446. δίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς ᾿Αργείους Ἅρην. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύ-

βοισι δαίμονος.

- 415. νιν] νῦν Blomf. Recte, opinor. δμαίμων] Nominativus.
- 416. είογειν] Qu. άρκεῖν.
- 417. ἀντίπαλον] Champion.
- 420. Ι. e. δλομένων ὑπὲρ φίλων.
- 424. γίγας ὅδ΄ ἄλλος] γίγας, ὅδ΄ ἄλλον Markl. ad Suppl. 872. et ita supr. in uno codice. Qu. ὁ δ΄ αὖθις οὖ —. μείζων] Cf. Hom. Il. V. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
- 425. κόμπος δ'] Qu. κομπῶν δ'. Sed cf. Soph. Ant. 1350 sq. οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ] Cf. Soph. Aj. 761. ὅστις μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Prom. 890. ὡς τὸ κηθεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ. σχεθεῖν] Cf. ad Soph. Aj. 1082.

426. δι μὴ κραίνοι τύχη] Idem fere versus est 549. πύργοις

άπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. Eur. Phoen. 184.

427. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος —] Cf. Eur. Suppl. 499. ὤμοσεν πόλιν | πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἤν τε μὴ θέλη.

428. φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς libri.φησι, κοὐδ' — Blomf. φησι, κοὐδ' ἄν — Herw. φησιν, οὐδ' ἄν τὴν Διὸς — Hirschig. (Ann. Crit.). φησιν, οὐδ' ἄν νιν Διὸς — Madvig. φησιν, οὐδέ νιν Διὸς Heimsoeth. Dind. Wecklein. Qu. οὐδ' ἄν ἀστραπὴν | Διὸς πέδφ σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἄν τὴν Διὸς | τὸ δρᾶν (in ἔριν corru-

ptum) πέδω σκήψασαν ἀστραπὴν σχεθεῖν. Eur. Hec. 68. ὧ στεροπὰ Διός. Vel οὐδὲ τὴν Διὸς | βροντὴν — ἄν τὸ δρᾶν σχεθεῖν. Vel βροντην πέδω σκήψασαν αν κατασχεθείν. Eur. El. 748. νερτέρα βροντη Διός. Bacch. 90. Διὸς βροντας. 599. Soph. Oed. C. 1461. Διὸς πτερωτὸς — βροντά. Vel οὐδὲ τὸν Διὸς Γκεραυνὸν ἐνσκήψάντ' ἄν —. Vel οὐδὲ τὴν Διὸς | χεῖρ' ἄν βέλος σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἄν νιν Διὸς | βέλος πέδοι σκῆψαν τὸ μὴ οὐ δρᾶσαι σχεθείν. Sept. 453. κεραυτού δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι. Ag. 366. ὅπως αν Ζεύς - βέλος ηλίθιον σκήψειεν. Vel οὐδ' αν σφ' ἐκ Διὸς | βροντήν πέδω σκήψασαν —. Vel οὐδὲ τὴν Διὸς | φλόγ' ἄν πέδω σκήψασαν. Vel οὐδὲ τοὺκ Διὸς | βέλος (453. κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι) πέδω σκηψάν νιν —. Vel οὐδ' ἄν ἐκ Διὸς | πῦρ $\dot{\epsilon} \nu \pi \dot{\epsilon} \delta \omega$ —. Vel $\varphi \eta \sigma i$, $\mu \eta \delta$ $\dot{\alpha} \nu \nu \nu \Delta i \dot{o}_{S}$ — (coll. Phoen. 1175. έκόμπασε | μηδ' αν το σεμνον πύο νιν είργαθεῖν Διος etc.). Vel οὐδ' ἄν νιν Διὸς | λαμπράν πέδοι σκήψασαν άστραπην σχεθείν. Cf. 468. βοᾶ δὲ — ὡς οὖδ' ἄν ᾿Αρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Eur. Phoen. 1175. ἐκόμπασε | μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς etc. Rhes. 602. δς εί διοίσει νύκτα τήνδ', ες αύριον | οὕτ' ἄν σφ' 'Αχιλλέως οὖτ' ἄν Αἴαντος δόρυ | μὴ οὐ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' 'Αργείων σχέθοι. Med. 1333. τον σον αλάστος' είς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. Hel. 840. Herod. II. 169. Άπρίεω δὲ λέγεται είναι ήδε ή διάνοια, μηδ' αν θεόν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιλητης. Scholiasta ὀργὴν pro ἔριν legebat.

429. ἔριν vulg. Τριν (coll. II. σ΄. 58.) Tyrwhitt. περαυνὸν ἐνσκήψαντ' ἄν Wecklein, qui confert Prom. 372. περαυνῷ Ζηνός. 667. Plut. Aemil. P. c. 24. περαυνὸς ἐνσκήψας. Infra 444. Eur. Cycl. 319. Ζηνὸς περαυνὸν οὐ φρίσσω. Vitii manifestum est ἔριν. Qu. βροντὴν vel αἴγλην. In gemello loco Euripidis (Phoen. 1176.) πῦρ Διὸς memoratur. In ἔριν latet fortasse χέρ' ἄν, in ἐπποδὰν ἐππέρθειν (469. 427.). πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. πέδω σκήψασαν] Cf. Prom. 749. πέδω σκήψασα. Ag. 366. ὅπως ἄν — βέλος ἡλίθιον σκήψειεν. Εμπ. 801. ὑμεῖς δὲ τῆ γῆ τῆδε μὴ βαρὰν κότον | σκήψητε. Qu. σκῆψάν σφ' ἄν — . ἐμποδὰν] Anglice, in his way. Cf. Soph. Oed. R. 128. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὰν — εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι; Mendosum videtur. Qu. ἄν

ποτε (vel ἄν ποτ' ἄν) σχεθεῖν.

431. Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας θάλπεσι μεσημβοινοῖς ήλιο-

μανής βοᾶ.

433 sq. Cf. Eur. Phoen. 1138. δεξιᾶ δὲ λαμπάδα | Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν. Soph. Oed. C. 56. ἐν δ' δ πυρ-

φόρος θεός | Τιτάν Προμηθεύς.

433. διὰ χερῶν ὡπλισμένη] Anglice, held as a weapon (brandish'd) in his hands. I. q. φλέγει δὲ λαμπάδι διὰ χερῶν ὡπλισμένος. Confer 513. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. 473. Pers. 239. τοξουλιὸς αἰχμὴ διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει. Eur. Bacch. 733. ἔπεσθε

θύρσοις διὰ χερῶν ώπλισμέναι. Eur. Fr. 223 C. v. 47. τὸν δ' Αμφίονα | λύραν κελεύω διά χερῶν ὧπλισμένον etc. φλέγει δὲ λαμπας —] Cf. Soph. Oed. C. 1466. οὐρανία γαρ ἀστραπη φλέγει. γερών] Qu. διά χεροίν. ώπλισμένη] Suspectum. Fort. ανημμένη, vel ώπλισμένω, vel ώπλισμένων.

434. χουσοῖς δὲ —] Cf. 646. ώς τὰ γράμματα | λέγει "κατάξω etc." Arist. Ach. 197. κάν τῷ στόματι λέγουσι, Βαῖν' ὅποι

θέλεις.

435. πέμπε — τίς ξυστήσεται; Blomf., cui hic versus, ut hodie stat, minime placet. τοιφδε φωτί τίς μάχη —; conj. Weil. Qu. τοιῷδε τῷδε φωτὶ τίς —; vel τοιῷδε φωτὶ, φράζε, τίς —; πέμπε] δ' εἰπὲ Herw., qui soloecam esse vulgatam jure contendit. Qu. $\varphi \rho \delta \zeta \varepsilon$. Scribendum $\pi \epsilon \mu \pi \varepsilon$ —. Cf. 470. $\varkappa a i \tau \varphi \delta \varepsilon \varphi \omega \tau i$ τίς — μενεῖ;] Cf. Soph. πέμπε τὸν φερέγγυον. 472. 473. 595. Αj. 68. θαρσῶν δὲ μίμνε — τὸν ἄνδρ'.

437. καὶ τῷδε κέρδει] καὶ τῷδε κόμπφ Kock. Heins. Weil. Qu. κάν τῷδε τἀνδρί, vel καὶ τῆδε κέρδει, vel καὶ τῷ πάρος (gl. κέρδει) κέρδος τόδ' άλλο γίγνεται. Cf. Soph. El. 235. μή τίκτειν σ'

ἄταν ἄταις.

441. θεοὺς, ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum., 540. μηδέ νιν άθέω ποδί λάξ άτίσης (πατήσης?). Fr. 103. άτίσεις (i. θ. άτιμάσεις, Hesych.). Eur. Suppl. 19. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν. Alc. 1037. Hom. II. v'. 168. Alia forma est Theogn. 621. πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν.

442. Similiter Arist. Pac. 57. δι' ήμέρας γάρ ές τὸν οὐρανὸν

βλέπων | ώδι κεχηνώς λοιδορείται τῷ Δίι.

443. γεγωνά — έπη] Cf. Antiph. 196, 2. βοήν ίστησι γεγωνόν. Alciphr. III. 48. 1. τορφ τινι καὶ γεγωνφ τφ φωνήματι χρησάμενος.

444. πυρφόρον] πυρπνόον conj. Bl., coll. Prom. 953. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον | ἥξειν κεραυνὸν οὐδὲν ἐξηκασμένον | μεσημβοινοΐσι θάλπεσιν τοῖς ήλίου. et schol. οὐδὲ τὸν Διὸς σκηπτον είς γῆν κατενεχθέντα, [ή αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, quae ad lectionem έριν spectant,] έμποδων γένεσθαι (ἄν γεν.?) αὐτῷ λέγει. Verissima correctio, opinor, nisi quod pro ἐμποδών legendum suspicor $\dot{\epsilon}_S$ $\pi \dot{\epsilon} \delta o \nu$ vel $\dot{\epsilon} \dot{\nu}$ $(\dot{\epsilon} \mu)$ $\pi \dot{\epsilon} \delta \phi$. Tentabam etiam οὐδ' ἄν νιν Δ ιὸς \mid πῦ ϱ ἐς πέδον (ἐν πέδ ω) σκῆ ψ αν τὸ μ ὴ οὐ ποιεῖν σχεθεῖν. τὸν πυρφόρον — κεραυνὸν] Cf. Soph. Oed. C. 1502. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός.

446. μεσημβοινοΐσι θάλπεσιν —] Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας θάλπεσι μεσημβοινοῖς ήλιομανής βοᾶ. Lucian. Amor. 45. ποὸς ήλίου μεσημβοινόν θάλπος.

447. κεί —] Cf. Arist. Vesp. 1332. ἤ μὴν σὺ δώσεις — δίκην

— κεὶ σφόδο' εἶ νεανίας.

448. αἴθων] Cf. Rhes. 122. αἴθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει. Soph. Aj. 1088. αἴθων ὑβριστής. 222. αἶθον — λῆμα] Anglice, an ardent spirit.

449. προστατηρίας 'Αρτέμιδος | Cf. Soph. El. 637. Φοΐβε προσ-

τατήριε.

450. εὐνοίαισι] Leg. εὐνοία τε (γε).

452. Cf. Eur. Phoen. 187.

454. πωλικῶν ở ἐδωλίων] Schol. παρθενικῶν καθεδοῶν. Πῶλος enim saepe puella valet, Eur. Hec. 145. Andr. 622. Rhes. 261. Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Soph. El. 1393. ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια.

456. ποτ' ἐκλαπάξαι] Qu. δόμους λαπάξαι, vel πέδον —.

458. Cf. Hom. Π. γ΄. 325. Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὅρουσεν. 459. πήδησεν] Scrib. ᾿πήδησεν. Cf. Hom. Π. η΄. 182. ἐκ δ΄

έθορε κλήρος κυνέης. 460. νηΐτησι ob metrum Porson.

461. ἐμβοιμωμένας] Cf. Eur. Fr. 1099. ἐμβοιμώμενος (i. e. ἐπιτιμῶν). ἵππους — δινεῖ] Cf. Eur. Phoen. 791. δινεύεις — μώνυχα πῶλον.

462. πρὸς πύλαις] πρὸς πύλας Ald. Rob. Blomf. coll. 185. etc.

463. φιμοί] Cf. Aesch. Fr. 326. δς είχε πώλους τέσσαφας ζυγη-φόρους | φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν έστομωμένας. οὐ σμικοὸν τρόπον] Anglice, in no humble fashion. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον. τρόπον] βρόμον conj. Schutz. prob. Walker. p. XXXV. νόμον Prienus. Dind.

465. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον.

466. ἀνὴρ δ'] ἀνὴρ (om. δ') Blomf. Dind. Recte. προσαμβάσεις] Qu. προσαμβάσει, vel φέρει pro στείχει in v. prox.

467. στείχει] Qu. φέρει.

469. Qu. ώς οὐδ' "Αρης αν —.

471. δούλειον δούλιον recte Dind.

472. Distingue sic, σὺν τύχη δέ τω | καὶ δὴ πέπεμπται. Cf. Cho. 138. σὺν τύχη τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰο ἐν τύχη γέ τω |

σωτῆρι βαίη.

- 473. καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων —] καὶ δὴ πέπεμπται Erfurdt. ad Aj. 191. prob. Blomf. Contra ineptam esse istam emendationem censent Well. Lob. ad Aj. p. 248. Kühlstaedt. Obs. Crit. p. 28. κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] Cf. 554. ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὁρᾶ τὸ δράσιμον. Emphasis est in ἐν χεροῖν, i. e. factis non verbis glorians.
- 477. τροφεῖα —] Cf. Eur. Or. 109. καὶ μὴν τίνοι γ' ἄν τῆ τεθνημυία τροφάς. πληρώσει] Angl. will pay in full. Cf. 548.

478. Connecte πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος.

480. κόμπαζ' ἔπ' ἄλλφ] κόμπαζ' ἔτ' ἄλλον conj. Bl., coll. supra 451. Eum. 209. Schol. λέγε ἄλλον κομπώδη. Recte. Cf. Eum. 289.

κόμπασον γέρας καλόν. Soph. El. 1500. μηδέ μοι φθόνει λέγων] μηδέ μοι φθόνει λέγειν recte Elmsl. ad Her. 1011., coll. Med. 62. μη φθόνει φράσαι. μηδέ μοι φθόνει λόγων Valck. Dind. Cf. Prom. 583. μηδέ μοι φθονήσης εθγμάτων. Suppl. 321. ἀφθόνω λόγω. et ad Prom. 584.

484. τως] Sic. Cf. 637. Suppl. 69. 691. Soph. Aj. 840. ώσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ | αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς etc. Vox rara in tra-

goedia.

485. νεμέτωρ Formatum ut γενέτωρ, παιδολέτωρ.

487. παρίσταται] Qu. προσίσταται. Cf. 537.

488. Ίππομέδοντος] Cf. 553. Παρθενοπαΐος —. φαιοχίτωνες. Soph. Fr. 785. 'Αλφεσίβοιαν. Primam hujus versus dipodiam choriambum habet Elmsleius. Cf. ad 547. Soph. Fr. 785. Αλφεσίβοιαν, ην δ γεννήσας πατήρ. V. Elmsl. ad Aj. 209. τύπος] Cf. Soph. Tr. 12.

489. πολλην] πολιάν Wakef. S. C. § 40. V. Valck. ad Phoen. 994. 491. οὖ τις εὐτελης ἄρ' ην Qu. οὐκ ἄρ' εὐτελης τις ην. Ita Eur. Bacch. 824. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ, καί τις εἶ πάλαι σοφός.

492. ἄπασεν Legendum ἄχμασεν. Cf. 541. ἐν χαλκηλάτω σάκει - Σφίγγ' ἀμόσιτον προσμεμηχανημένον | γόμφοις ἐνώμα.

643. 496. Prom. 20.

493. [έντα] Correpta prima, ut in Eur. Iph. A. 1101. Hel. 1236. Suppl. 281. (dact.), Sept. 291. (cret.). διὰ στόμα] Cf. 579.

λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 51.

494. λιγνύν — πυρός κάσιν] Similiter Ag. 494. μαρτυρεί δέ μοι κάσις | πηλοῦ ξυνωρός διψία κόνις τάδε. Supra 351. άρπαγαλ δὲ διαδρομᾶν δμαίμονες. Hom. Π. ξ. 231. ἔνθ' Ύπνω ξύμβλητο, κασιγνήτω Θανάτοιο. Chaeremon. Fr. 10. λειμώνων τέκνα (ἄνθεα).

Virg. Aen. VI. 278. 'Consanguineus Lethi Sopor.'

495. ὄφεων — πλεκτάναισι] Cf. Cho. 248. θανόντος εν πλεκταΐσι καὶ σπειράμασι | δεινής έχίδνης. Soph. Fr. 480, 6. πλεκταῖς ώμῶν σπείραισι δρακόντων. Eur. Ion. 1423. κεκρασπέδωται δ' ὄφεσιν αἰγίδος τρόπον. Clypeus nimirum ἴτυν suam anguibus ornatam habebat. Eur. Tro. 1197. ἔτνος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις. El. 458. περιδρόμω — ἴτνος ἔδρα. Qu. περιδρόμων vel περιδρόμοις.

496. προσηδάφισται] Anglice, is based, is supported, is backed, has a background of Schol. B. ὑπέστρωται.

497. ἔνθεος δ'] Leg. ἔνθεός τ'. Cf. Fr. 120. ἐνθουσιᾶ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

498. Oviàs Br. φόβον] φόνον βλέπων Canter. Recte. Cf. Prom. 355. συρίζων φόνον (al. φόβον).

500. κομπάζεται] Cf. Alc. 497. τίνος δ' δ θρέψας παῖς πατρὸς

φόβος] φόβον Porson. Qu. βρόμος. χομπάζεται;

501. Distingue sic, η γ' — γείτονι ἀνδρός etc. Qu. η γ' άγχίπτολις, vel ή σωσίπτολις, vel ή δυσίπτολις (supra 128.).

503. δύσχιμον] Ι. q. δυσχείμερον. Cf. v. μελάγχιμος. Cf. Cho. 184. Pers. 566. Eur. Bacch. 15. (ubi v. Elmsl.) Suppl. 962.

506. εν χρεία τύχης] Ιπο εν χρεία μάχης. Soph. Aj. 963. εν

χρεία δορός.

509. Cf. Eur. Phoen. 248. "Αρης αίμα (κῦμα, οτ χεῖμα?) δάϊον φλέγει (schol. διεγείρει). Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἀνδρί, τῷ (i. q. ῷ) Schuetz. Recte. Qu. ἀνδρί δή γ' ἀνὴρ —. Qu. τὰνδρί. τῷ] Qu. που. Lege ϑατέρω ξυστήσεται.

513. φλέγων] Cf. 433. φλέγει δε λαμπάς διά χερῶν ώπλισμένη.

Fort. φέρων.

514. Transponendus forsan post v. 517. Cf. Eur. Her. 234. τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην | νῦν δὴ μάλιστ' εἰσεῖδον. Suppl. 705. δεξιοῦ δ' ἡσσώμενον | φεύγει τά κείνων. (Ubi v. Markland.) Iph. A. 1357. Soph. Aj. 1353. που vulg. του Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte. Cf. ad Nub. 1087.

516. ήμεῖς κρατούντων ἐσμὲν (sc. φίλοι) conj. Bl. Cf. Rhes. 320. Ζεὺς πρὸς ήμῶν ἐστιν (Jupiter a nobis stat). οἱ δ' ήσσω-

μένων] Ι. θ. οἱ δὲ τῶν ἡσσωμένων.

517. $Tv\varphi\tilde{\omega}$] Cf. Suppl. 560. Soph. Fr. 999. Arist. Nub. 336.

519. ἀντιστάτας] ἀντηρέτας Blomf. ut in v. 595. Cf. v. ἐνστάτης. Qu. ἄνδο' ὅμοι' ἀντηρέτην. Redde ἄνδοες mortal men.

519. τε] τοι conj. Blomf. Lege γε aut δέ. Interpolatum h. v.

censet Wecklein.

520. γένοιτ' ἄν] γένοιτο Ζεὺς conj. Bl. τυχών] Ιπο κυςῶν. 521. ἀντίτυπον ἔχοντ'] Qu. ἀντίον νέμοντ' (542.). Vel ἐνστάταν (Soph. Aj. 104.) ἔχοντ'. Requiritur creticus. Cf. v. str. 481.

522. δέμας] Corruptum. Qu. δεθέν, vel γραφέν, vel τεθέν,

vel δετόν. ταῦτα] τάμὰ F. G. Schmidt.

525. lάψειν] Qu. ἀφήσειν. Redde, will lose his head.

528. τύμβον κατ' αὐτὸν —] Cf. Fr. 24. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Prom. 847. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι. Soph. El. 720. Prior in ἀμφίων producta ut in Ὑπερίων.

529. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν —] Cf. Eur. Phoen. 1691. ἴστω σίδη-

ρος δρχιόν τ' έμοι ξίφος.

530. σέβειν] Qu. σέβων. Vel σέβειν ἔφασθαί τ' δμμάτων ὅπέφτερον. πεποιθώς] Requiri videtur participium jactans (αὐχῶν) significans. Construe autem ὅμνυσι ἡ μὴν λαπάξειν. ὁμμάτων] δαιμόνων Naber. Sed jam praecessit θεοῦ.

532. Cf. Fr. 573. σαφῶς Σιδηρώ καὶ φοροῦσα τοὖνομα. δρε-

σκόου] Cf. Hipp. 1277. φύσιν δοεσκόων σκυλάκων.

533. βλάστημα] Cf. βλαστημός, Suppl. 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις; Sept. 12. καλλίπρωρον] Cf. Ag. 236. στόματος καλλιπρώρου. Prom. 424. ὀξυπρώροισιν ἐν αἰχμαῖς. ἀν-δρόπαις ἀνήρ] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης (f. — δ' ὁ δεσπότης) ἀπώλεσα.

534. στείχει] Qu. έφπει. Cf. Asclepiadis Epigr. νῦν αἰτεῖς ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος | έφπει. Xen. Symp. p. 515, 41.

παρά τὰ ὧτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει.

537. γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων] Cf. Prom. 356. ἔξομμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. Rhes. 8. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν. Phoen. 146. Anacreont. XXIX. 12. μέλαν ὅμμα γοργὸν ἔστω. Soph. Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις — ϑεά.

539. πόλεως ὅνειδος] Cf. Aj. 1191. δύστανον ὅνειδος Ἑλλάνων. Hor. Od. IV. 12. 6. 'Cecropiae domus | aeternum oppro-

brium.'

541. φέρει] σφίγγει Naber. Qu. πατεῖ aut στείβει.

542. γόμφοις ἐνώμα] γόμφοισι νωμᾶ Wakef. S. C. § 131. Tyrwh. Recte. Cf. 543. φέρει δ' ὑφ' αὑτῆ etc. ἔκκρουστον] Εminens, ut loquitur Cicero. Anglice, in relief. Cf. Eust. p. 1160, 49. ἴσως δὲ καὶ μηχανῆ τινι ἐκινοῦντο, ἔκκρουστα ὅντα καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς ὁρῶσι τὸ αὐτοκίνητον. ὁποῖον δή τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

543. ὑφ' αὐτῆ] ὑφ' ὁπλῆ (i. q. χηλη) Wakef. l. c. Cf. Phoen. 1154. 544. ὡς] Pro ιστε, ut alibi non raro. ἀνδρὶ τῷδε] Parthenopaeo, ni fallor. Cf. 560. ἰάπτεσθαι] Cf. 299. Ag. 510. τόξοις

ιάπτων μηκέτ' είς ήμᾶς βέλη. Ag. 1549. ιάπτων. Suppl. 547.

545. οὐ καπηλεύσειν] Anglice, will not give short measure (or false weight, i.e. will deal largely in). Cf. Sept. 872. καὶ δόλος οὐδεὶς | μὴ ᾿κ φρενὸς δρόῶς με λιγαίνειν. 917. Jambl. V. Pyth. p. 196. παραιτήσασθαι δὲ λέγονται τοὺς τὰ μαθήματα καπηλεύοντας καὶ τὰς ψυχὰς ὡς πανδοχείου θύρας ἀνοίγοντας παντὶ τῷ προσιόντι τῶν ἀνθρώπων. Philostr. V. Apoll. I. 13. ἀπῆγέ τε (αὐτὸν) τοῦ χρηματίζεσθαί τε καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. S. Paul. II. Cor. 2, 17. οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὶ ὡς ἐξ εἰλικρινείας — λαλοῦμεν. Ennius, 'Non mi aurum posco, nec mi pretium dederitis, | non cauponanti bellum, sed belligeranti.'

547. ὁ Παρθενοπαῖος Tyrwh. παῖς Παρθενοπαῖος Blomf. ex Eur. Suppl. 889. παῖς (om. Dind.) Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος. Cf. Eur. Phoen. 1169. ὁ δ' ἀρκὰς, οὐκ ἀργεῖος, ἀταλάντης γό-

νος, Τυφώς πύλαισιν ώς τις έμπεσων βοά etc.

548. "Αργει δ' ἐπτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Eur. Suppl. 891. παιδεύεται κατ' "Αργος (Parthenopaeus). ἐπτίνων καλὰς τροφάς] Cf. 477. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί. Ag. 729. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων etc.

549. πύργοις ἀπειλεῖ —] Cf. 426. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν' ἃ

μη κραίνοι τύχη.

550. εἰ γὰρ τύχοιεν -] Cf. 566. εἴθε γὰρ θεοὶ -.

551. Qu. πρός θεών | αὐτοῖσι κείνοις —.

552. Cf. Soph. Aj. 839. καί σφας κακούς κάκιστα καὶ πανω-

λέθους | ξυναρπάσειαν. Lege παγκάκως (om. τ').

553. τον 'Αρκάδα] Per attractionem positum ad δν, pro τῷ 'Αρκάδι. Cf. Hom. Od. α΄. 71. Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν | ἀντίθεον Πολύφημον. Elmsl. ad Her. 601. et me ad Soph. Ant. 404. et ad Ran. 427.

554. ἀνὴρ ἄκομπος —] Cf. 473. κόμπον ἐν χεροῖν ἔχον. δρῷ] Anglice looks to. Cf. 623. Soph. Phil. 96. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ἄν νέος ποτὲ | γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. Eur. Suppl. 917. φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις, σὐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.

557. ἔσω πυλῶν] Sc. στόματος. Cf. Eur. Hipp. 882. στόματος ἐν πύλαις. et Homericum ἔρκος ὀδόντων. Ibid. κακά] Sc. ἔπη.

558. εἰσαμεῖψαι] Anglice, to pass, enter. Sub. τὰς πύλας.
θηρὸς ἐχθίστου δάκους] Cf. Eur. Hipp. 646. ἄφθογγα δ' αὐταῖς
ξυγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν. et ad Prom. 583. ποντίοις δάκεσι.

560. ἔξωθεν εἴσω] ἀσθεῖσα δ' ἔξω (ἡ ἀσπὶς) conj. Herw.

"Opponitur 557. ἔσω πυλῶν ξέουσαν etc. Cf. Prom. 665."

561. προτησμοῦ] Cf. πατησμός, λοιδορησμός.

562. Lege τὰν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ. Vel τάδ' ἄν —. Vel τάχ' ἄν —. ἄν δ'] Qu. τἄν.

563. Ικνείται λόγος] Qu. Ικνείται φόβος. Cf. Soph. Phil. 791.

είθε σοῦ διαμπερὲς | στέρνων ἔχοιτ' (Ι. ἵκοιτ') ἄλγησις ήδε.

564. τριχὸς δ' δρθίας] καὶ τριχὸς δρθιος Blomf. Dind. Quidni τριχὸς δ' δρθιος? λόγος] Malim φόβος. Cf. Cho. 29. δρθόθριξ φόβος. Soph. Oed. C. 1624. ἄστε πάντας δρθίας | στῆσαι φόβφ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. Hom. Π. ω'. 359. Virg. Aen. IV. 280.

565. μεγάλα] Sc. έπη. Anglice, the big words. μεγαλη-

γόρων] Qu. μεγαλαγόρων.

566. εἴθε γὰρ Porson. Nusquam alibi consociantur εἴθε γάρ. Usurpatur tantum εἴθε vel εἰ γάρ. Qu. εἴθε σοι θεοὶ, vel εἴθε νιν θεοὶ, vel εἴθε δαίμονες.

567. Qu. δλέσειαν (vel έλάσειαν) έκ γᾶς, vel εἴθε νιν θεοί

τᾶσδ' ἐλάσειαν ἐκ γᾶς.

571. κακοῖσι βάζει] Leg. κακοῖσι βάλλει, vel κακοῖς lάπτει. Cf. 382. θείνει δ' ὀνείδει μάντιν etc. Soph. Aj. 1244. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. Hom. Od. ν' . 142. ἄριστον ἀτιμίησιν lάλλειν.

572. τον ανδροφόντην, τον —] Cf. Arist. Pac. 24. δ δεινός,

δ ταλαύρινος, δ κατά τοῖν σκελοῖν.

576. πρὸσμόραν ἀδελφεὸν (acc. supr. πρὸς eraso) Μ. προσμολὼν δμόσπορον Blomf. καὶ τὸν σὸν αὐτάδελφον εἰς πατρὸς μόρον conj. Dobr. Corruptum videtur πρόσπορον vel προσμόραν ex προσμολὼν δμόσπορον (gl. ἀδελφόν). Forma ἀδελφεὸς, ut monuit Elmsleius, nonnisi in choricis legitur apud Tragoedos.

577. Sensum hujus loci non capio.

578. δίς τ'] δὶς Bl. δίς τ' ἐν τελευτῆ] δυσεκτέλευτον Herm. Quid δίς τ' ἐν τελευτῆ significet equidem non video.

579. διὰ στόμα] Cf. 51. 493.

580. τοῖον] Qu. θεῖον. Et sic Rob. Blomf. ἤ τοῖον ἔργον] ἢ τἄρ' ἄν ἔργον ἦν θεοῖοι προσφιλὲς V. D. in Class. Journ. VI. 78. Correctio probabilis. Haec obelo notavit Porson.

582. πόλιν πατρώαν —] Idem fere versus Soph. Ant. 199.

δς γην πατρώαν και θεούς τους έγγενείς etc. El. 411.

584. δίκη] δίκη conj. Bl. Qu. δίκης. μητρός τε πηγήν —] Lege μητρός δὲ —. Cf. Ag. 887. ἐμοί γε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι | πηγαὶ κατεσβήκασιν. Prom. 540. Shaksp. Henr. VI. Act. IV. Sc. I. 'Like ambitious Sylla, overgorg'd | with gobbets of thy mother's bleeding heart'. King John V. 2. 'You lordly Neroes, ripping up the womb | of your dear mother, England.' (Dobr.)

585. πατρίς τε Lege πατρίς δέ. χθονός Lege χερός.

588. μάντις] Qu. κανείς.

589. ἄριστος] δίκαιος Porson.

590. εὖκηλον ἔχων] εὖκυκλον (aut οὐκ ὄγκω) νέμων F. G. Schmidt. Qu. εὖτυκταν (εὖκυκλον, εὖσημον) νέμων. νέμων] Eodem sensu νωμᾶν 542. Sic οἴακα νωμᾶν (3) et νέμειν (Ag. 802.).

591. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλφ] Cf. Eur. Phoen. 1128. οὐ

σημεῖ' ἔχων | ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.

592. où yào done îr dinaios —] Cf. Philem. IV. 37. elvai di-

καιος κού δοκεῖν είναι θέλει.

593. βαθεΐαν άλοκα] Cf. Suppl. 406. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου etc. Pers. 142. Herc. 164. δορός ταχεῖαν (l. βαθεῖαν) άλοκα. Rhes. 796. πληγῆς βαθεῖαν άλοκα τραύματος λαβών. Pind. Ν. Ι. 6. δ τι κε σὺν Χαρίτων τύχα γλώσσα φρενός ἐξέλοι βακαρπούμενος] ἀρούμενος arans Wakef. S. C. § 173. θείας. Vulgatam enim nihil aliud significare posse quam decerpens fructus e sulcis mentis, post quae inepte inferri versum proximum. Qu. τετμημένος. Cf. Cho. 25. ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμφ. Callim. H. Dian. 180. αξ μέγ' ἄρισται | τέμνειν ὅλκα βαθεῖαν. Phil. Jud. I. 20. γης βαθείας αὔλακας ἀνατέμνοντες (βόες). Vel ἀρούμενος (ήρωμένος). Sed cf. Ag. 502. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν άμαρτίαν. Xen. Cyr. VIII. 7. 6. παῖς τε ὢν τὰ ἐν παῖσι νομιζόμενα καλά δοκῶ κεκαρπῶσθαι. Pind. P. II. 134. δ δὲ Ῥαδάμανθυς φρενῶν ἔλαγε καρπὸν — οὐδ' ἀπάταισι τέρπεται. Theogn. 1051. βαθείη | ση φρενί βούλευσαι σφ τ' άγαθόν τι νόφ. Pers. 142. φροντίδα κεδνην καὶ βαθύβουλον.

594. ἀφ' ης Plutarch. Quae lectio confirmatur Aristophanis versu Lys. 406. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα. Soph. Oed.

C. 611.

595. σοφούς τε κάγαθούς] Callidos (peritos) ac fortes. Soph. Phil. 118. σοφός τ' ἄν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλῆ' ἄμα. El. 1089. σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι. ἀντηρέτας] Cf. 283. 993.

597. Cf. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἡ συνηλλάχθης ἐμοί. 599. δμιλίας κακῆς] Cf. S. Paul. I. Cor. XV. 33. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' δμιλίαι κακαί. Pers. 753. ταῦτα τοῖς (τοι?) κακοῖς δμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται | θούριος Ξέρξης.

600 sq. καρπὸς οὐ κομιστέος | ἄτης ἀρούρας θάνατος ἐκκαρπίζεται Wakef. S. C. § 188., coll. Pers. 821. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν | ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμῷ θέρος. Cf. 693.

601. Hunc v. spurium habet Porson. Infra 589 et 590. (correctum ἄτης ἄρουραν θάνατος εὖ καρπιζέτω) posuerit V. D. in Class. Journ. VI. 78· ἄτης —] Cf. Eur. Hipp. 432. φεῦ φεῦ, τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχοῦ καλὸν | καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται (κομίζεται al.). Ubi spurium hunc versum habet Monk.

602. ή γάς —] Lege ή γάς —. Cf. Phocyl. 128. πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαςεόντες. ξυνεισβάς πλοῖον —] Cf. Eur.

El. 1355.

603. ναύταισι θερμοῖς] Cf. Eum. 560. γελῷ δ' δ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ. Arist. Thesm. 635. 735. ὧ θερμόταται. Vesp. 918. Soph. Aj. 222. πανουργίαι τινὶ libri. πανουργίας πλέως Dind. καὶ πανούργοισίν τισιν conj. Arnald.

607. κυρήσας] Lege 'κύρησεν. ἐκδίκως aut ἐνδίκως libri. ἐνδίκως Rob. Blomf. ἐκ δίκης conj. Blomf. εἰκότως Herw., coll.

Suppl. 403.

- 607. Cf. Hom. II. μ' . 37. Διὸς μάστιγι δαμέντες. ν' . 812. Διὸς μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν. Prom. 682. οἰστροπληξ δ' ἐγὰ | μάστιγι θεία γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Ag. 625. Soph. Fr. 656. θεοῦ δὲ πληγην οὐχ ὑπερπηδῆ βροτός. Rhos. 36. Πανὸς μάστιγι φοβεῖ;
- 609. Cf. Fr. 161. ἀλλ' ἀντικλείας ἄσσον ἤλθε Σίσυφος, | τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἥ σ' ἐγείνατο. Eur. Phoen. 993. ibique Valck.
- 610. σώφοων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήο] Fort. εὐσεβής τ' ἀνήο. Cf. Eur. Fr. 342, 4. ψυχῆς δικαίας σώφοσνός τε κάγαθῆς. 612. θρασυστόμοισιν] Qu. θρασυστόμοισί τ'. φρενῶν βίᾳ]

Cf. Alc. 829. $\beta i q$ $\delta \epsilon \vartheta v \mu o \tilde{v}$ etc.

- 613. τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν] Qu. θέλουσιν αὖθις τὴν πάτραν πάλιν μολεῖν.
 - 615. μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις] Qu. μηδ' αν ἐμβαλεῖν ποτ' αν.
- 618. εἰ καρπὸς ἔσται] Qu. εἰ κῦρος ἔσται, i. e. ratification. Sed cf. Eum. 713. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς | ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι. Pind. Isth. VIII. 101. ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε.
- 619. Cf. 1. Cho. 582. σιγᾶν δ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Fr. 208. σιγᾶν δ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. Oed. C. 1430.

620. Qu. ὅμως δ' ἐκείν φ (pro ἐπ' αὐτ $\tilde{\varphi}$) —.

622. γέροντα τὸν νοῦν] Qu. γέροντα μὲν νοῦν. σάρκα — ἡρῶσαν] Cf. Fr. 178, 5. ἡρῶσα χείρ. Eur. Hipp. 969. ἡρῶσαν φρένα. Sosiph. trag. 2. νῦν σοι — θυμὸς ἡράτω. φύσει (supr. a m. rec. φέρει) M. φύει Well. Dind. φύσει Blomf. Cf. Pers. 441. δσοιπερ ἡσαν ἀκμαῖοι φύσιν. Praestat lectio φέρει. Cf. Arist. Eq. 757. καὶ λῆμα θούριον φορεῖν.

623. ποδώκες δμμα] Cf. Cho. 576. ποδώκει περιβαλών χαλ-

κεύματι.

625. θεοῦ δὲ —] Cf. Eur. Her. 608. οὖτινά φημι θεῶν ἄτερ ὅλβιον, οὐ βαρύποτμον, ἄνδρα γενέσθαι. Theogn. 165. οὐδεὶς ἀνθρώπων οὖτ' ὅλβιος οὖτε πενιχρὸς | οὖτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὖτ' ἀγαθός. Soph. Aj. 383. ξύν τοι θεῷ πᾶς καὶ γελᾳ κιδούρεται. Trag. Adesp. 477. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδ' ἄν εἰς ἀνὴρ σθένοι.

627. ἡμετέρας τελεῖθ'] ἀμετέρας — Dind. ἐμάς, εὖ τελοῖθ' Bl. (De εὖ τελεῖν cf. 35. Pers. 225.). ἐκτελοῖθ' conj. Bl., coll. Pers. 228.

.ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά. Qu. εὐτυχοῖ.

630. Cf. Prom. 372. κεραυνῷ Ζηνός. 668. πυρπνόον — Διὸς — κεραυνόν. Soph. Oed. C. 1502. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός. 1658. El. 823. κεραυνοὶ Διός. Aj. 470.

631. δη τόνδ'] δη τόν τ' Blomf. γένει] πόλει F. G. Schmidt.

632. τὸν αὐτοῦ σοῦ] τὸν αὐτοῦ σὸν Lenting. ad Med. 479.

633. olas (om. y') C. Turn. Recte.

634. πύργοις ἐπεμβάς] Cf. Eur. Hipp. 664. ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν.

Soph. El. 834.

635. δοκεῖ (sup. σοι) M. Recte. Cf. ad Ag. 1649. ἐπεξιακχάσας] Simplex ἰακχάζειν legitur Herod. VIII. 65. ἀλώσιμον παιᾶν'] Cf. Ag. 10. ἀλώσιμον βάξιν.

636. Qu. συμπλέκεσθαι.

637. ἀτιμαστῆρα σῶς ἀνδρηλάτης Madvig. "Vivo ignominiae auctori se vivum exilii et ignominiae auctorem fore Polynices cupit." σῶς etiam Dind. III. Qu. ἀτιμαστῆρὰ ὅπως, vel ἀτιμαστῆρά γ ' ὧς. Dein ἀνδρηλατῶν malit Blomf.

639. τοιαῦτ' ἀὐτεῖ] Cf. 384. τοιαῦτ' ἀὐτῶν.

640. καλεῖ — θεοὖς — ἐποπτῆρας — γενέσθαι] Cf. Cho. 125 sq. λιτῶν τῶν ὧν] Cf. Soph. Aj. 442. τῶν ὅπλων τῶν ὧν. Tr. 266. τῶν ὧν τέκνων. Plat. Resp. III. 394. τὰ ἃ δάκουα. Eur. Iph. T. 50.

641. πάγχν] Nusquam alibi apud tragicos legitur epicum

πάγχυ. Qu. δῖα.

642. καινοπηγές] Confer εὐπηγής, Hom. Od. φ΄. 334. ξεῖνος μέγας ἠδ' εὐπηγής (μῆτραι). Qu. καινόπηκτον (coll. εὔπηκτος, Il. β΄. 661. δ΄. 663. Od. ψ΄. 41. Theocr. I. 128. εὔθετον σάκος] εὔκυκλον cum γρ. εὔθετον Μ. Sic 590. ἀσπίδ' εὔκυκλον. Cf. Ag. 444. λέβητας εὐθέτους. Fr. 255. πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

644. τευχηστήν] Απ τευχηστῆρ'? Cf. Pers. 901. σθένος ἀνδρῶν

τευχηστήρων. Cho. 627. ἐπ' ἀνδρί τευχεσφόρω.

647. ως τὰ γράμματα λέγει] Cf. Fr. 323. ως λέγει γέρον γράμμα. Dem. Phil. III. 42. τί οὖν λέγει τὰ γράμματα; κατάξω δ'] Malim κατάξω τ' (γ') —. Cf. 434. κατάξω] Cf. 660. Eur. Phoen. 431. Confer v. κατέρχομαι (Cho. 3. Sept. 1000. Ag. 1656. Eum. 465. Herod. III. 45.) et κάτειμι (Ag. 1293. Eur. Med. 1015.).

648. δωμάτων τ' ἐπιστροφάς] Cf. Eum. 547. ξενοτίμους ἐπι-

στροφάς δωμάτων. Fr. 243. 264.

650. σὐ δ' αὐτὸς —] "Qu. ex seqq. nata." (Dobr.) δοκεῖς

Blomf. Malim δοκεῖ vel πρέπει. Qu. νοεῖς, vel δοκεῖ.

651. οὔποτ' ἀνδοὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψει] Cf. Fr. 199, 3. ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψει. Soph. Aj. 180. μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός.

652. ναυκληφεῖν πόλιν] Cf. Soph. Ant. 994. δι' δοθῆς τήνδε

ναυκληρεῖς πόλιν.

653. θεῶν μέγα στύγος] Cf. Cho. 1028. θεῶν στύγος. Eum. 644. στύγη θεῶν. θεομανές] Cf. Soph. Aj. 611. θεία μανία ξύναυλος. 186. θεία νόσος.

658. ἐπωτύμω δὲ —] Cf. 577. 829. Eur. Phoen. 645. ἀληθῶς δ' ὅνομα Πολυνείκη πατὴρ | ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπώνυμον. Soph. Aj. 430. al al, τίς ἂν ποτ' ὤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον | τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακαῖς; etc.

659. ὅπη τελεῖ] ὅποι Ald. Rob. prob. Bl. ὅπη Porson. Cf. Cho.

1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ. Pers. 224. Soph. El. 1419.

660. χουσότευκτα γράμματα] Cf. Fr. 184, 2. ποῦ χουσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα; Med. 984. χουσότευκτόν τε στέφανον. Soph. 1025, 7. χουσοτεύκτων.

661. τύφω] φοίτω al. Φοΐτος per μανία, λύσσα explicat Hesychius. φλύοντα Anglice, Vaunting emptily. Cf. Prom. 504.

μη μάτην φλύσαι θέλων.

662. ή Διὸς — Δίκη] Cf. Med. 764. δ Zε \tilde{v} Δίκη τε Zηνὸς

Ήλίου τε φῶς.

664. φυγόντα μητρόθεν σκότον] φεύγοντα — malit Blomf. Cf. Cho. 610. ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησεν. Eum. 635. οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη.

665. $\pi o v$] Qu. $\pi \omega$.

666. τριχώματος] Confer χαίτωμα (385.), πύλωμα, πλεύρωμα,

πέπλωμα, etc.

667. προσείπε] προσείδε Β. Martin (1755.), coll. schol. οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐδ' ἐφίλησεν. Brunck. προσειπεῖν οὐ κατηξιώσατο conj. Blomf. Qu. προσειπεῖν οὐδ' ἐπηξιώσατο (vel οὐδὲν ἢξ.). Qu. προσείδεν ἢ —. Qu. ποτ' εἶδε. Cf. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Ag. 952. Phoen. 1726. οὐγ ὁρᾶ Δίκα κακούς.

668. κακουχία | Vexatione explicat Walker, ut apud Latinos

male habere aliquem. Scholiasta per κακώσει explicat.

670. $\tilde{\eta}$ $\delta\tilde{\eta}\tau'$ $\tilde{a}\nu$ $\epsilon\tilde{i}\eta$] $\tilde{\eta}$ $\tau\tilde{a}\varrho'$ $\tilde{a}\nu$ $\epsilon\tilde{i}\eta$ recte Elmsl. ad Heracl. 651. Fort. $\tilde{\eta}$ $\kappa a\varrho\tau'$ $\tilde{a}\nu$ $\epsilon\tilde{i}\eta$. $\pi a\nu\delta(\kappa\omega_s]$ $\pi a\nu\tau\epsilon\lambda\tilde{\omega}_s$ conj. Herw. ad Oed. R. 669.

671. Cf. Soph. Aj. 445. φωτί παντουργώ φρένας.

673. μᾶλλον ἐνδικώτερος] Cf. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι. Eur. Hec. 374. μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hipp. 486. Herod. I. 32. μᾶλλον — δλβιώτερος. Qu. μᾶλλον ἐνδικώτερον, vel μᾶλλον ἐνδίκως ἐμοῦ, vel μᾶλλον ἐν δίκη 'τερος.

674. ἄρχοντί τ' ἄρχων] Qu. ἄρχοντί γ' ἄρχων.

676. Cf. Phoen. 1394. κνήμην τε διεπέρασεν 'Αργεῖον δόρυ. πετρῶν προβλήματα] Ι. e. ἀσπίδα etc. Cf. Eur. Suppl. 207. χείματος προβλήματα. Fr. 530, 2. θηρὸς πρόβλημα. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν. Herod. VII. 70. προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. IV. 175. Qu. πρόβλημ' ἐμόν. αλχμῆς recte Blomf. ex tribus mss., coll. Alcaei Fr. ap. Athen. 627 B. λαμπραλ κναμίδες ἄρκος ἰσχυρῶ βέλευς.

678. Qu. τῷ κάκιστ' δλουμένῳ. Vel τῷ κάκ' ἐξαυδωμένῳ.

Eur. Hipp. 582. αὐδῶν κακά.

681 sq. Similia mutatae constructionis exempla sunt Cho. 520. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ένὸς, μάτην ὁ μόχθος. Ευμ. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων, | οὐδεὶς ὅπερ μον δαιμόνων μηνίεται. 477 sq. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια (l. τοξεύσασ' ὰ μή 'στι καίρια), | γένοιτο μύθον μῦθος ἀν θελκτήριος. Ag. 1008 sq. Suppl. 762 sq. Cho. 1059 sq. 791 sq. Prom. 567 sq. 199 sq.

681. θάνατος ῶν αὐτοκτόνος conj. Elmsl. ad Oed. R. 60. An αὐτόκτονος (in qua mutua caedes fit)? Cf. ad Trach. 357. αὐτοκτόνος] Cf. 805. 734. Soph. Ant. 56. ἄδ'] Qu. ἔνθ'.

682. Cf. Soph. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν | θανεῖν. Thuc. II. 44. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον.

683. εἴπερ — τις, αἰσχύτης ἄτερ | ἔστω Blomf. Recte. I. e. if one has to bear harm, let it be without disgrace.

684. ἔστω] ἐκ τοῦ Weil. Μοχ εὖ τεθνημόσιν Bücheler. Schol. ἡ εὖκλεια· ἕν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. Cf. Soph. Ant. 463. ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς | ζῆ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; Oed. C. 1519. 727.

686. καὶ μέμονας Porson. Leg. ποῖ μέμονας.

687. δορίμαργος | Confer στόμαργος, γαστρίμαργος, έγχεσίμαρ-

γος, λαίμαργος, δπόμαργος.

689. ἐπισπέρχει] Schol. ἐπισπεύδει. Hesych. Ἐπισπέρχειν. ἐπισπεύδειν. Cf. Soph. El. 467. ἀλλ' ἐπισπεύδειν (ἐπισπέρχειν Mein.) τὸ δρᾶν.

690. ἴτω κατ' οὖρον· κῦμα Κωκυτοῦ 'λαχεν | Φοίβφ στυγη-

θέν — conj. Blomf. Schol. ἀπίτω κατ' εὐθεῖαν τοῦ (τὸ τοῦ recte Weckl.) Κωκυτοῦ κῦμα. De hoc scholio v. Weckl. p. 44. 45.

695. Qu. ἀρὰ γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεσφόρος, τοι φίλου γὰρ ἐχθρὰ πατρὸς ἐπτελης ἀρὰ etc. Cf. 766. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. 832. Το μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά. 946. ἀρὰν πατρώαν τιθείς ἀληθῆ ("Αρης).

696. ξηροῖς —] Schol. ἀκαμπέσι. Cf. Orest. 389. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις. ὄμμασιν προσιζάνει] Cf. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βιόν εὖ τελέσσας. Schol. διάξας.

698. μη 'ποτούνου] Similis aphaeresis est Cho. 161. βέλη 'πι-

πάλλων. 789. πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν (?).

699. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίου —. κυρήσας] Απ τελέσσας? μελαναιγίς] μελαναυγής conj. Wakefield. ad Eum. 52. Cf. Eur. Orest. 321. μελάγχρωτες Ἐρινύες.

703. Cf. Soph. Oed. R. 289. πάλαι δὲ μὴ παρών θαυμάζεται.

θαυμάζεται corruptum videtur.

705. ἐπεὶ δαμὲν λῆμα τὸ σὸν τροπαία χρονία μετάλλακτος — conj. Blomf. Cf. Pers. 941. δαίμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ | μετάτροπος ἐπ᾽ ἐμοί. νῦν ὅ τε —] Cf. Eur. El. 1147. Herc. 884. Aesch. Pers. 936. Arist. Th. 723. Nub. 812. νῦν ὅτε σοι —] Cf. Arist. Pac. 943. ἐπείγετέ νυν ἐν ὅσω σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου μετάτροπος αὖρα.

706. λήματος] Lege χείματος. Cf. Prom. 664. θεόσουτον χειμῶνα. Aj. 206. θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας. 1144. Phil. 1460. τροπαία] Cf. Cho. 775. τροπαίαν. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Eur. El. 1154. χρονία] χρόνία (alt. acc. a m. rec.) Μ. Qu. χρόνιος.

707. "Syllaba θα producitur ob liquidam sequentem." (Pors.) 708. νῦν δ' ἔτι ζεῖ] νῦν δ' ἐπιζεῖ tentat Blomf., coll. Eur. Hec. 581. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. Cf. Suppl. 29. 157.

Pro ζεῖ malim πνεῖ.

710. ἐνυπνίων φαντασμάτων] φασμάτων ἐνυπνίων Porson. in marg. Idem ad Or. 401. vulgatam praefert. Qu. νυκτέρων —. Cf. Aesch. Fr. 298, 3. νυκτέρων φαντασμάτων | ἔχουσι μορφάς. Trag. Adesp. 108. τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. 306, 1 εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβεῖ. Pers. 518. ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.

711. πατρώων χρημάτων —] Cf. 730. 790. 817. 907. Eur.

Suppl. 153. Hesiod. 161 sq.

712. καίπες οὐ στέργων ὅμως] Cf. Alc. 939. καίπες οὐ δοκοῦνθ' ὅμως. Cho. 113. μέμνησ' Ὁρέστου, κεὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. Med. 1249. καὶ γὰς εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως | φίλοι γ' ἔφυσαν etc.

713. ὧν ἄνη τις M. Seld. ὧν ὄνησις conj. Butler. ὧν ἄνη τις Dobr. Adv. II. 31. ὧν ἀνῆ τις Blomf. Qu. ὧν τις ἄνυσις. Voce

dry utitur Callimachus H. Jov. 90. Hesychius, Arή: ἀνυσις καὶ

 $o\vec{v}\delta\vec{\epsilon}$ Scribe $o\vec{v}$ $\delta\vec{\epsilon}$.

715. τεθηγμένον —] Cf. Prom. 311. τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους. 311. Soph. Fr. 761. δργή γέροντος ὤστε μαλθακή κοπίς | έν χειοί θήγεται, 'ν τάχει δ' αμβλύνεται. Eur. Hipp. 689. δογή συντεθηγμένος φρένας. Or. 1625. λημ' έχων τεθηγμένον. Soph. Oed. R. 688. τουμόν παριείς και καταμβλύνων κέαρ. Prom. 866. άλλ' άπαμβλυνθήσεται γνώμην.

716. νίκην — καί κακήν] Victoriam etiam malam (imper-

fectam), in qua frater tuus mortem abs te effugit.

719. ἐμφύγοις (οι sup. οις a m. ant.) Μ. ἐμφύγοιν Nauck. Dind. Malim ἐκφύγοις. Cf. ad Soph. El. 697. ὅταν δέ τις θεῶν | βλάπτη, δύναιτ' (δύναι'?) αν οὐδ' αν Ισχύων φυγεῖν.

720. πέφρικα] Cf. Arist. Nub. 1133. δέδοικα καλ πέφρικα. et ad

993. ἀλεσίοιπον] Analogia ὀλεσίοιπον potius requireret. 721. Conjunge παναληθῆ κακόμαντιν. Virgulam dele post

 π ava λ η ϑ $\tilde{\eta}$.

723. εὐκταίαν ἐρινὺν] Cf. Eur. Med. 165. κάπιβοᾶται θέμιν εὐκταίαν. Qu. Ἐρινὺν τελέσει —.

726. παιδολέτως | Cf. Eur. Med. 1393. μυσαρά και παιδολέτος.

Pro παιδολέτειρα (quocum cf. τεκνολέτειρα Soph. El. 107.).

728. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος] Χάλυψ δ Σκυθῶν ἄποικος Χάλυβος | Cf. Eur. Fr. 472, 6. Χαλύβω πελέκει. ματοδαίτας πικρός] Cf. 944. πικρός δὲ χρημάτων κακός δατητάς έπινωμά] Αη διανωμά (i. q. διανέμει)? $^{*}A\varrho\eta\varsigma$.

732 sq. χθόνα ναίειν] Cf. 818.

732. Qu. δπόσαν καπφθιμένους αν κατέχειν —, vel δπόσα καπφθιμένους αν νιν έχοι, τοι δπόσαν καπφθιμένοισιν κατέχειν άμοίροις. Cf. Eur. Phoen. 1463. Soph. Oed. C. 789. Xen. Anab. ΙΝ. 8. 12. τοσούτον χωρίον κατασχεῖν — ὅσον ἔξω — γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων. Arrian. Anab. VII. 1. 6. ἀποθανών τοσοῦτον καθέξεις τῆς γῆς ὅσον ἐξαρκεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι. Plut. Anton. 84. κινδυνεύομεν δὲ τῷ θανάτῳ διαμείψασθαι τοὺς τόπους, σὺ μὲν δ 'Ρωμαΐος ενταῦθα κείμενος, εγώ δ' ή δύστηνος εν Ίταλία τοσοῦτο τῆς σῆς μεταλαβοῦσα χώρας μόνον.

733. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους] Cf. Eur. Herc. 369. μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι. Trag. adesp. Fr. 100, 2. μεγάλων κατέχειν | Occupare. Cf. Ag. 455. θήκας πεδίων άρούρας. κατέχουσιν. Suppl. 26. Soph. Aj. 1167. τάφον — καθέξει.

736. Cf. Eum. 980. πιοῦσα κόνις μέλαν αίμα πολιτᾶν.

737. μελαμπαγές αίμα] Cf. Cho. 66. δι' αίματ' έκποθένθ' ὑπὸ χθονός τροφού τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαρρύδαν. Pers. 816. πέλανος αίματοσταγής.

739. "λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733. Stanl." (Dobr.) ω πόνοι —] Cf. Soph. Oed. R. 1281. Qu. τίς ἄν κλύσειέν νιν;

741. νέοι παλαιοΐσι συμμιγεῖς κακοῖς] Cf. Soph. Oed. R. 1281. συμμιγῆ κακά.

743. παραβασίαν] παρβασίαν Porson.

750. κρατηθείς ἐκ φίλων ἀβουλίας malit Bl. (Cf. Soph. El. 400. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.) κρατηθείς δὲ φρενῶν ἀβουλίας Herw. ad Oed. R. 1246. coll. 802. I. e. ἀβουλίαις ἐκ φίλων. Cf. 1024. ἄτιμον είναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὅπο. 821. ἀβουλίαις] Cf. 802. Λαΐου δυσβουλίας.

751. ἐγείνατο μὲν —] Respondet κακῶν δ' — 758. Qu. ἐγείνατο (ἐγείνατο Schutz.) πάμμορον —. μόρον] I. e. occisorem, rem pro persona. Cf. Cho. 1074. νῦν δ' αὖ τρίτος ἢλθέ ποθεν

σωτής, ή μόρον είπω;

754. σπείρας — ετλα] Cf. Ag. 1041. πραθέντα τλήναι. Soph. El. 943. τλήναί σε δρώσαν αν εγώ παραινέσω. 1028. Eur. Herc. 755. Qu. σπείρειν. ετράφη] Fort. εσπάρη. λέγουσι δ'] λέγουσιν (dicentibus) Wakef. S. C. § 188.

756. έτλα] Qu. έφλα.

758 sq. κακῶν δ' ὅσπερ θάλασσα —] Cf. Suppl. 463. Ag. 1152. Soph. Tr. 117. πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. Oed. R. 22.

759. τὸ μὲν πίτνον] Sc. ἄγει. Qu. πίτνει.

760. τρίχαλον] Fort. τρίκρανον.

762. álna] álnag, si quid mutandum, malit Blomf.

763. πύργος] πῆχυς Margoliouth, coll. Apoll. Rhod. IV. 1508 sq. τείνει] Qu. κεῖται, vel κῆρα (cf. 776.). ἐν εὖρει] Qu. ἐρύκειν aut ἐρύκων. Cf. 797. στέγει δὲ πύργος.

767. βαρείαι καταλλαγαί] Qu. βαρεία καταλλαγά.

769. πρόπουμνα] πρόποεμνα Weckl. coll. vv. πρόροιζος et προθέλυμνος. πρέμνοθεν (al. πρυμν.) legitur Sept. 71. 1056.

770. δλβος — παχυνθείς Cf. Ag. 1476. τον τριπάχυντον δαί-

μονα γέννης τῆσδε.

773. θεοί] ὄσοι Mein. ad Oed. C. 1394.

774. δ πολύβοτός τ' αἰὰν βροτῶν] Nos diceremus, and the world at large. ὅσοι καὶ Mein. ὀθνεῖοι Weckl. τᾶς πόλεως Blomf.

776. ἀναφπάξανδφον Blomf. Scholef. Recte, opinor. Sic πολύανδφος Pers. 73. ἄνανδφος Pers. 298. ἔλανδφος Åg. 689. κένανδφος Oed. C. 917., quae omnia feminina sunt. Vocem mire explicat Blomf.

778. ἀρτίφρων] Cf. Eur. Med. 295. Iph. A. 877. (ubi opponitur participio μεμηνώς). Tro. 417. οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας.

781. μαινομένα κραδία] Leguntur haec etiam Eur. Med. 433.

Hipp. 1274.

784. κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' δμμάτων] κρεισσοτέκνων δ' δμμάτων Porson. μισοτέκνων — tentat idem. δμμάτων ἐπλάγχθη] Cf. Eur.

Tro. 642. ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Pind. Ol. I. 58. εὐφροσύνας ἀλᾶται. Mendosum esse ἐπλάγχθη suspicor. Fort. ἀμέρθη (privatus est).

785. τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς, αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀρὰς Herm. prob. Weckl.

786. ἐπικότους τροφᾶς] ἐπίκοτος τροφᾶς Heath. Br. Blomf.

787. πικρογλώσσους ἀρὰς] Cf. Soph. Oed. C. 951. πικράς ἀράς.

789. διὰ — λαχεῖν] Cf. 816. οἱ δ' — διέλαχον σφυρηλάτω | Σκύθη σιδήρω κτημάτων παμπησίαν.

790. τρέω] Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Eum. 426. τρέων. Alioqui prona correctio foret τρέμω.

791. μὴ τελέση] Sc. αὐτάς. Qu. μὴ τελέση νιν —. Cf. ad 784. καμψίπους Ἐρινύς] Cf. incert. ap. Hesych. in ν. καμπεσίγουνος Ἐρινύς. Orph. Fr. 17. παίγνια καμπεσίγυια (i. e. puppets). Videtur significare καμψίπους nimble-footed, of elastic tread. Quid sit κάμπτειν γόνυ νει κῶλον satis notum; ν. ad Oed. C. 19. Confer epithetum γαμψώνυχος, euphoniae gratia pro καμψώνυχος positum. Cf. Soph. El. 491. χαλκόπους Ἐρινύς. Oed. R. 418. δεινόπους ᾿Αρά. Αj. 837. Ἐρινῦς τανύποδας. Cf. etiam ν. ἀεροίπους, epithetum equorum, Anglice, lifting up the feet, quick trotting, Hom. Il. 18, 532.

792. παῖδες μητέρων τεθραμμέναι] Vitiosum est μητέρων, nisi lacuna statuenda est. Versum excidisse, qualis est τῶν ἐν πόλει Θήβαισιν εὐγενεστάτων, suspicatur Blomf. Cf. Soph. Phil. 3. Το κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφείς.

794. πέπτωκεν] Qu. πέπτωκε δ'. ἀνδοῶν ὀβοίμων] Cf. Ag. 144. μῖσος ὄβοιμον ἀστοῖς (ἔσει).

795. ἐν εὐδία τε] Leg. ἐν εὐδία 'στί. Et sic Blomf. Cf. Eur. Andr. 1146. ἐν εὐδία δέ πως | ἔστη etc. κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς] Qu. κλυδωνίοις | πολλοῖσι πληγεῖσ'. —. Prima corruptela fuerit πληγαῖς pro πληγεῖσ'. κλυδωνίου] Cf. Cho. 183. κλυδώνιον χολῆς.

796. ἄντλον οὖκ ἐδέξατο] Sentinam non admisit. Recte schol. A. ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον εἰδωρ. Hesych. ἄντλον· τινὲς δὲ τὴν θάλασσαν. Eust. p. 1718. ἄντλον δὲ δ τόπος ἔνθα είδωρ συρρέει τό τε ἄνωθεν καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀρμονιῶν· δ δὴ ἀντλίαν ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν, ἔτι δὲ καὶ ἡ παλαιά. Cf. ad Hec. 1026. ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσών. γαιάοχε] L. q. πολιοῦχε. Cf. Soph. Oed. R. 160.

797. στέγει] Cf. 216. 234.

800. έβδομαγέτης] Formatum ut κυναγέτης. τὰς δ' έβδό-μας] Sc. πύλας.

801. Ολδίπου γένει κραίνων Scrib. Ολδίπου γένος, κραίνων —.

802. πραίνων —] Cf. Phoen. 67. μη τελεσφόρους | εὐχὰς θεοί πραίνωσιν. δυσβουλίας] Cf. 750. ἀβουλίας.

805. ardges (del. v. 804.) Pors. Weckl. Recte.

806. τί δ' είπας;] Leg. τί είπας;

807. φρονοῦσα νῦν] Leg. φρονοῦσά νυν.

808. εἰμὶ τῶν κακῶν] Malim εἴμ' ἐγὼ κακῶν. Versum deleverit Wecklein.

809. 810. Inverso ordine legit Wecklein.

809. Qu. οὐκ ἀμφιλέκτως πᾶν κατεσποδημένον (γένος 807.). Vel οὐκ ἀμφιλέκτως ἐστὶν ἐσποδημένον. Cf. 863. οὐκ ἀμφιβόλως. ἀμφιλέκτως] Cf. Ag. 881. ἀμφίλεκτα πήματα. κατεσποδημένοι]

Cf. Ag. 670. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

810. Qu. ἐκεῖσε δ' ἤλθον; vel ἐκεῖ γὰρ ἤλθον; vel ἐκεῖσ' ἄρ' ἤλθον; Cf. Soph. Aj. 1365. β αρέα δ' οὖν —] β αρέα μὲν —, β αρέα μὲν, ἀλλ' al. β αρέα γ' οὖν Blomf. β αρέα δ' ὄνθ' — fere malit Herwerden. Mox legendum forsan β αρὸ μὲν, ἀλλ' ὅμως φράσον.

811. ἄγαν] ἄρα Mein. Weckl. Qu. ἄπαν. Qu. ἄμα, vel ἄρα, vel ἄμα; οὕτως] ἴοθ' ὡς F. G. Schmidt. ἡναίροντ' ἄγαν] ἡναίρονθ' ἄμα feliciter F. G. Schmidt, coll. gloss. in A. adscripto supra

ἄγαν, ἐν ταὐτῷ. ἡναίροντ'] I. e. Sese occidebant.

813. aὐτὸς δ' (γ' supr. al. m.) ἀναλοῖ δῆτα Μ. αὐτὸς — Wecklein. Qu. οὕτως, ἀναλοῖ δὴ τὸ —, vel οὕτως ἀναλοῖ δῆτα (Cf. 982.)—, vel αὐτὸς γ' ἀναλοῖ δῆτα —, vel καὶ πᾶν ἀναλοῖ δή γε —. δῆτα]

Leg. $\delta \dot{\eta} \tau \dot{\delta}$ —.

814. τοιαῦτα χαίφειν —] Sic Aj. 852. ταῦτα θοηνεῖσθαι. Phil. 1314. ἤσθην πατέρα — εὐλογοῦντά σε. καὶ δακρύεσθαι] Medium, ut κλάεσθαι Soph. Oed. R. 1493. κεκλαυμέναι. Qu. χἄμα δακρύειν.

815 sq. Cf. 727 sq.

815. πόλιν — πράσσουσαν] Sc. χαίρειν. Cf. Soph. Aj. 136. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Eur. Hipp. 1339. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς ϑεοὶ | ϑνήσκοντας οὐ χαίρουσι. Rhes. 390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα.

816. διέλαχον] Cf. 789. 731.

817. παμπησίαν Cf. Arist. Eccl. 868. Eur. Ion. 1305.

818. χθονὸς] Imo χθόνα. Et sic Br. Blomf. Cf. 731. χθόνα ναίειν διαπήλας. etiam Soph. Oed. C. 789. Juvenal. X. 168. λάβωσιν] Malim λάχωσιν.

819. φορούμενοι] Ad sepulturam? Vix crediderim. Legerim

άρωμένου.

821. ὑπ' ἀλλήλων φόνω] Ι. e. φόνω ὑπ' ἀλλήλων, mutua caede, propter mutuam caedem. Cf. Ant. 1219. τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν etc. Qu. ὑπ' ἀλλήλοιν φόνω.

822. & μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι Porson.

824. δύεσθε] Qu. δύεσθαι.

825. ἐπολολύξω] Cf. Ag. 587. Arist. Eq. 616. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι. Eur. El. 691. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα. Med. 1173. 1176.

826. ἀσινεῖ] Activo sensu. Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι. Qu. πόλεως ἀσινοῦς γεγοννίας. σωτῆρι] σωτῆρι βοὴν conj. V. D. in Class. Journ. III. 289., coll. Tro. 1000. ἢ ποίαν βοὴν | ἀνωλόλυξας; σωτῆρι τύχη Schol. prob. Blomf. Notanda brevis syllaba finalis in ξύεσθε.

829. οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν] οἱ δῆτ' ὀρθῶς, κατ' ἐπω-'νυμίαν, καὶ πολυνεικεῖς Blomf. Qu. οἷ τ' ὀρθῶς δή. Qu. οἱ δὴ κατ' ἐπωνυμίαν ὀρθῶς.

830. καί] Malim δή.

833. Οἰδίπου τ' ἀρά] τ' om. Rob. Qu. Οἰδίποδος ἀρά, vel

ὢχύπους ἀρά.

834. κακόν με καφδίαν τι περιπίτνει κρύος] Cf. Eur. Suppl. 609. τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει. Empedocl. 329. αίμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα. Virg. G. II. 484. 'Sin — frigidus obsteterit circum praecordia sanguis.' Ag. 1121. καφδίαν] καφδίαι Μ. καφδία Porson.

836. θυιάς et hic Br. Qu. θυάς ἄθ' αίματοσταγεῖς —.

837. δυσμόρως δυςφόρως Μ.

839. ξυναυλία δορός Cf. ad Arist. Eq. 9.

842. ἄπιστοι] Faithless, incredulous (of the behests of the gods). Cf. 1030.

846. είργάσασθ' ἄπιστον] Qu. είργάσασθε τοὔργον.

848. τάδ' αὐτόδηλα] Qu. τάδ' αὐτὰ δῆλα, haec ipsa per se clara sunt. Cf. Arist. Vesp. 463. ἄρα τάδ' οὐκ αὐτὰ δῆλα (αὐτόδηλα Herm. Dind. etc.) —; Pac. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ' (qu. ὡς αὐτὰ δῆλα ταῦθ'). Plat. Crit. 44 D. αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ ὅτι etc. Prot. 329 B. ὡς αὐτὰ δηλοῖ.

850. κάκ' αὐτοφόνα] Cf. Ag. 1091. αὐτοφόνα (αὐτόφονα Ald.) κακά. Post δίμοιφα plene forsan interpungendum.

852. τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;] Cf. Arist. Nub. 1287. 1448. 1495. Eq. 615. Pac. 103. Av. 25. Eccl. 395. Ran. 199. Soph. Tr. 630. τί δῆτ' ἄν ἄλλο γ' (l. ἄλλ' ἔτ') ἐννέποις; Similiter Pers. 209. δ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας etc.

853. δόμων εφέστιοι] Cf. Eum. 597. 669. δόμων εφέστιος.

Suppl. 365. δωμάτων ἐφέστιος.

855. ἐρέσσετ' — πίτυλον] Cf. Pers. 1046. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eur. Tr. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα χειρός. Soph. Tr. 561. πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων. Phil. 1135. Aj. 251. Ant. 158. Ag. 51. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. Cho. 425 sq. Eur. Iph. A. 139. ἀλλ' ἔθ' ἐρέσσων σὸν πόδα, γήρα | μηδὲν ὑπείκων. πόμπιμον] Ineptum hic epithetum, pro

quo confidenter reposuerim πένθιμον. Cf. Suppl. 574. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθίμον alδῶ. Eur. Phoen. 1078. πενθίμων δακούων. Ion. 676. πενθίμους στεναγμών είσβολάς. Or. 458. κουρά πενθίμω. Alc. 515. Suppl. 973. Vel κούριμον. (Eur. Tro. 281. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον.) Cf. tamen 371. διώκων πομπίμους χνόας ποδών.

856. χεροῖν πάτυλον] Cf. Pers. 975. ένὶ πατύλφ. Eur. Tro. 1235. πιτύλους διδούσα χειρός. Hipp. 1462. πολλών δακρύων έσται πίτυλος. Alc. 801. πάτυλος σκύφου. Iph. T. 307. πίπτει δὲ μανίας πίτυλον δ ξένος μεθείς. 1050. νεώς πίπυλος. 1346. Cf. Eur. Her. 834. πίτυλος 'Αργείου δορός | ἔρρήξαθ' ήμᾶς. Herc. 816. πίτυλον φόβου. 1187. μαινομένω πιτύλω. Tro. 817. 1123. μελάγκοοκον] Cf. Eur. Hec. 1064. λινόκροκον φάρος. Pind. Ol. VI. 16. φοινικόκροκον ζώναν.

857. τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον Μ. τὰν ναύστολον μελάγκροκον Dind. Qu. ταν δύστονον μελάγκροκον. Cf. 984. 998. Theocr. 17, 47. Αχέροντα πολύστονον. Eur. Phoen. 1493. άγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. ναύστολον Μ. νεχυοστόλον Butler.

νεμροστόλον Blomf. Schol. την διάγουσαν τους νεμρούς.

859. τὰν ἀστιβῆ ᾿Απόλλωνι] Ι. e. τὴν ἀνήλιον. Contra Prom. 791. πρός ἀντολάς φλογῶπας ήλιοστιβεῖς. Verba τὰν ἀστιβῆ non ad θεωρίδα, sed ad γέρσον refert Walker. Ita explicat etiam Schutz. τὰν ἀνάλιον delendum suspicatur Dobr. Lege θεωρίδ' ἐς τὰν ἀστιβῆ ᾿Απόλλωνί γᾶν ἀνάλιον etc. Cf. Eur. Alc. 855. εἰς άνηλίους δόμους. 437. Herc. 607. Eadem crasis est 1076. μη ἀνατραπῆναι. ᾿Αστιβὴς legitur Aj. 657. Oed. C. 126.

860. $d\varphi av\tilde{\eta}$ τε χέ $\varphi \sigma ov$] $d\chi av\tilde{\eta}$ — Mein. ad Oed. Col. 1682.

Cf. Pind. Fr. 223. Ταρτάρου πυθμήν πιέζει σ' ἀφανοῦς.

862. 'Αντιγόνη τ' ήδ' Ίσμήνη] Ita Eur. Herc. 30. 'Αμφίον' ήδὲ

 $Z\tilde{\eta}\vartheta o\nu$.

863. οὐκ ἀμφιβόλως] Cf. 809. οὐδ' ἀμφιλέκτως. 872. δόλος οὐδεὶς | μη 'κ φρενός δρθώς με λιγαίνειν. 919. ἐτύμως δακρυχέων έχ φρενός.

864. σφε] Pro αὐτάς. Cf. Bacch. 811. βαθύκολπος per

deep-bosomed, full-bosomed explicat Walker.

865. ἄλγος] Qu. ὅμνον.

866. πρότερον φήμης] Schutzii explicationem probat Walker. "The sisters were approaching, not to address the Chorus, but to bewail their brothers."

867. Έρινύος | Malim Έρινύων (Ag. 645. Έρινύων παιᾶνα). ύμνον — ἀχεῖν] Cf. Eur. Tro. 516. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω (ἀχήσω?). Arist. Ran. 216. αν (ἀοιδάν) — εν Λίμναισιν αχήσαμεν (ἰαχήσαμεν

libri et vulg.).

868. Άιδου vel Άιδα malit Blomf. Corrige Άιδα τ' έχθοδν παιᾶν'. Cf. Ag. 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. Ιαχείν] άγείν Elmsl. ad Her. 752. (coll. Ion. 883. ἀχεῖ — υμνους εὐαχήτους. "Αιδα — παιᾶν' ἐπιμέλπειν] Eur. Fr. 631, 2. ἀχεῖ μέλος). et Dind.

Cf. Eur. Suppl. 783. "Αιδου τε μολπάς ἐκχέω (ἐκχεῶ?) δακουοούους. Alc. 424. ἀντηχήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδφ θεῷ.

869. ἐχθρὸν] Qu. ἐκχεῖν.

871. στρόφον] Cf. Suppl. 457. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλ-

λαβάς πέπλων.

872. στένομαι] στενάχω conj. Blomf. Cf. Pers. 62. στένεται. Eur. Bacch. 1371. στένομαι. Med. 996. μεταστένομαι. Theocr. 25, 97. στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ | μυκηθμῷ. δόλος οὐδείς] Confer usum

verbi καπηλεύειν. Anglice and no mistake.

873. μὴ 'κ φρενός] Exspectabam potius μὴ οὐκ ἐκ φρενός post negativum δόλος οὐδείς. ἔκ φρενός] Cf. 919. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός. Pers. 532. κάγὼ δὲ μόρον (δ' ἔλεγον vel ϑρῆνον?) τῶν οἰχομένων | αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ. ὀρθῶς] ὀρθῆς malint Dobr. Blomf. Cf. Oed. R. 528. ἐξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν τε κάξ ὀρθῆς φρενὸς —; λιγαίνειν] Cf. Pers. 468. ἀνακωκῦσαι λιγύ. 332. λιγέα κωκύματα.

875. ἄπιστοι] ἄπειστοι Weckl. Cf. Suppl. 277. ἄπιστα (ἄπειστα Med.). et ad Aj. 151. κακῶν ἀτρύμονες] Cf. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοισιν | ἄλγεσι μοχθίζουσαν.

876. πατρώους δόμους] δόμους πατρώους Blomf. Cf. ad 885. ελόντες] Qu. λαχόντες. ἀλκῆ] αλχμῆ nonnulli. Recte: cf. 498.

569. Sic σὺν σιδάρω 885.

878. θανάτους ηθροντο] Cf. Prom. 267, Ag. 1592. Soph. Aj. 1023. καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηδρόμην. Tacit. alicubi, 'invenere sibi perniciem.'

880. Cf. Eur. Bacch. 7. δόμων ἐρείπια.

881. ἐφειψίτοιχοι] Cf. Soph. Oed. C. 1372. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν | κείνην ἐρείψεις.

883. πικράς μοναρχίας ἰδόντες] Qu. πικρᾶς μοναρχίας ἐρῶντες. 885. ἤδη] τί δὴ Lachmann. Cf. ad 876. διήλλαχθε] Forma passiva sensu medio. Cf. ad Soph. Oed. C. 1016.

886. Cf. 946. "Αρης ἀρὰν πατρώαν τιθείς ἀληθῆ. 887. πότνι' 'Ερινύς] Cf. Soph. El. 111. πότνι' 'Αρά.

893. ἀντιφόνων] ἀντιφοντῶν conj. Blomf.

894. διανταίαν — πλαγάν] Cf. Cho. 184. ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίω βέλει. Cho. 639. τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτῷ. Eur. Ion. 768. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.

896. ἀναυδάτφ] Silent vertit Walker. "The force of their father's curse, operating with silent but uncontrollable power, to effect by their strife the purposes of destiny." Confert idem 695. φίλου — προσιζάνει. 82. Cf. Soph. Aj. 715. κοὐδὲν ἀναύδητον φατίσαιμ' ἄν.

902. φίλανδρον] Legerim κένανδρον, et deinde μενεῖ δὲ κτέαν'

ξπιγόνοις.

903. μενεῖ κτέανά τ'] Qu. μενεῖ δὲ κτέαν' —.

904. αἰνομόροις] Cf. Hom. Il. χ΄. 480. ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν | δύσμορος αἰνόμορον.

906. δξυκάρδιοι] Ι. q. δξύθυμοι. Cf. Arist. Vesp. 430. σφῆκες

δξυκάρδιοι (sc. δικασταί).

908. διαλλακτῆρι] Sc. σιδήρω. Cf. 885. τί δη διήλλαχθε σὺν σιδάρω; Frustra δ' οὖν pro δ' οὖν Wecklein.

909. ἀμεμφία] Cf. Soph. Fr. 259. Qu. ἀμεμφία 'κ φίλων, vel ἀμεμφία 'ν φίλοις. Schol: μέμφονται δὲ οἱ φίλοι αὐτῶν τὸν διαλλακτῆρα σίδηρον ώς μηδετέρω χαρισάμενον. φίλοις] Ab amicis. Qu. φίλων, vel 'κ φίλων.

910. Qu. οὐδέ γ' ἄχορος "Αρης.

- 911. σιδηρόπαλτοι Schutz. prob. Walker. Qu. σιδαροπλάκτους δέ νιν μένουσιν.
- 912. δὲ τοὺς μένουσι] Pro τοὺς qu. νιν. (τοὺς fortasse natum est ex glossemate αὐτοὺς ad νιν adscripto. Cf. Soph. Oed. C. 742. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ.) Vel δ' αὐτοὺς μένουσι.
- 915. μ άλ' ἀχάεσσα τοὺς] μ άλ' ἀχὰν ἐς οὖς ingeniose Elmsl. ad Med. 147. Dind. μ άλ' ἀχάεσσ' ἰὰ Weil. μ άλ' ἀχὰν ἐς τοὖς [πικρὰν aut $\lambda \nu \gamma \rho$ ὰν?] προπέμπει conj. Herwerden.
 - 916. δαϊκτής] Alia forma δαΐκτως Suppl. 798.

917. δαϊόφοων Herm. Blomf.

918. φιλογαθής] Confer πλουτογαθής Cho. 800. Cf. 864. οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.

919. ἐτύμως -] Cf. 873. κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς |

μή 'κ φοενός δοθώς με λιγαίνειν. ἐκ φοενός] Cf. 873.

920. μινύθει] Parum hic aptum μινύθει. Legerim φθινύθει (wastes, pines). V. Hom. Il. 17, 364. etc.

923. πολλά μέν] Qu. πολλά δη, vel πόλλ' ἄχη.

- 925. ξένων τε πάντων] Qu. (ξένων δὲ) πολλῶν, vel ξένων τ' ἔθηκαν. Argivorum et sociorum.
 - 926. ἐν δαΐ] In pugna. Cf. Hom. Il. ξ. 387. ἐν δαΐ λευγαλέη. 927. δυσδαίμων σφιν suspectum habet Elmsl. ad Med. 393.,
- hoc ex interpretatione venisse ratus. Idem $\pi \rho \dot{\rho}$ (om. unus codex) delendum censet, modo v. stroph. 921. recte constituerit ad Med. 147.
- 928. προπασᾶν (ᾶ in ῶ mut. a m. rec.) γυναικῶν M. προπασῶν Seld. Pors. πρὸ πασᾶν Blomf. Dind.
- 932. Versus apud schol. ad Soph. Oed. C. 1375. χεροίν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι "Αϊδος εἴσω.
- 933. χεροίν όμοσπόροισιν] Ι. e. ἀδελφαῖς (Soph. Oed. R. 1481. Eur. Or. 222.).
- 934. δμόσποροι δῆτα] Ιπο αὐτοκτόνοι δῆτα, nisi legas δμοσπόροις δῆτα καὶ πανωλέθροις (χερσίν).

935. διατομαΐσιν οὐ φίλαις ἔφιδι μαινομένα, et in v. ant. 948. τῶν διοσδότων ἀχέων ὑπὸ δὲ (vel ἀλγέων διοσδότων) — malit Blomf.

936. ἔριδι μαινομένα] Cf. Eur. Fr .453, 11. τὰν μαινομέναν τ' ἔριν. Supra 466. μαινομένα φρενί. 763.

939. ζοὰ φονορούτω Μ. ζόα φονορύτω Blomf. Dind. Confer

χουσόουτος Soph. Ant. 950.

944. χρημάτων κακός δατητάς *Αρης | Cf. 728. χρηματοδαίτας

πικρός.

- 945. κακός] Qu. ἔφυ, vel πατρός. Qu. πικρός. Voce δατητής utuntur etiam Lysias apud Harp. et fortasse Aristophanes Fr. II. 1209 B.
- 946. Cf. 886. κάρτα δ' άληθη πατρὸς Ολδιπόδα | πότνι' Έρινὺς ἐπέκρανε.

947. ἔχουσι μοῖφαν λαχόντες] Cf. v. μοιφολογχεῖν (Antipho).

949. χώματι γᾶς Bl. ex conj., coll. Cho. 721. Soph. Ant. 1216. Eur. Suppl. 54. Alc. 996. Herod. I. 93. Paus. IX. 17. Recte haud dubie. Idem ipse conjeceram.

951. ἐπανθήσαντες] ἐπανθίσαντες Both. Dind. Cf. Cho. 150. δμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Qu. ἐπασκήσαντες. Sed malim πολλοῖσι πλουτίσαντες πόνοισιν δόμους. Cf. Ag. 1145. ἀμφιθαλῆ

κακοῖς — βίον.

954. τὸν δξὺν νόμον] Ut supra 283. τὸν μέγαν τρόπον. 465.
Cf. Pers. 1058. αὖτει δ' δξύ. Infra 1023. ὀξυμόλποις — οἰμώγμασιν. Arist. Αν. 1095. ὀξὺ μέλος — βοᾳ. Soph. Aj. 321. ὀξέων κωκυμάτων. Ant. 1316. ὀξυκώκυτον πάθος.

955. Post yévous ponatur virgula.

964. ἴτω δάκουα] Cf. Soph. Tr. 1199. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω (ἐκοείτω vel ἐρπέτω?) δάκου.

967. Ev Se prob. Mein. Anal. Soph. p. 223. 'And my heart

groans within me' vertit Walker.

973. ἄχεα δοιὰ τάδ' ἐγγύθεν Herm. Pro τοίων f. στόνων.

975. βαουδότειρα] Formatum ut δλβοδότειρα Bacch. 419. ύπνοδότειρα Or. 175. τελεσσιδώτειρα Heracl. 899.

976. πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά] Qu. πότνιά τ' Οἰδίποδος ἀρὰ, vel πότνιά τ' Οἰδίπου πατρὸς μέλαιν' Ἐρινύς. Cf. Sept. 70. etc.

977. μέλαινά τ' Έρινὺς Μ. μέλαιν' Έρινὺς Porson. Dind. Qu. μέλαιν' Έρινὺς τ'. Cf. 70. Eum. 950. μέγα γὰρ δύναται πότνι' Έρινὺς etc.

979. Ex quyãs] 'E fuga reversus' vertit Walker.

981. σωθείς] Qu. συθείς.

983. τάλανα και παθόν] τάλαν πάθος Schutz. Dind. Delendum fortasse punctum post παθόν.

985. τριπάλτων πημάτων] διπάλτων — Herm. Vere, opinor. Cf. Ag. 626. δίλογχον ἄτην. Soph. Aj. 407. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλ-

τος (διπάλτ φ ?) ἄν με χει ϱ l φονεύοι. Eur. Iph. T. 323. δίπαλτα πολεμίων ξίφη. Tro. 1102. δίπαλτον κε ϱ αννοφαές π \tilde{v} ϱ . Saepe permutantur in libris δι et $\tau \varrho$ ι.

990. σὰ τοίνυν] Qu. σά τοί νιν, qu. σά τοι τάδ' —, vel σά τοι κάτοισθα —.

991. οὐδὲν ὕστερον] Qu. οὐ μεθύστερον (ut in Ag. 425.), vel οὐδὲν ὑστερεῖς.

992. κατῆλθες] Cf. Ag. 1656. Cho. 3. Eum. 462. Herod. III. 45. 997. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί] καὶ πρὸς σοῦ γ' ἐμοί J. Young apud Burn. Sensus hic videtur esse, 'Et porro etiam mihi.'

999. Totum versum spurium judicat Blomf.

1001. δαιμονῶντες] Cf. Cho. 566. δαιμονῷ δόμος κακοῖς. Eur. Phoen. 888. Menand. IV. 110. ἐν ἄτᾳ] Qu. ἔτ' ἄτα.

1005. δοκοῦντα καὶ δόξαντ'] δόξαντα καὶ δοκοῦντ' malit Weil. Vere, ut videtur.

1006. πόλεως et χθονὸς transponere malit Blomf. προβούλοις —] Cf. Ach. 755. ἄνδρες πρόβουλοι. Lys. 467. πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς.

1007. τόνδ' ἐπ' εὐνοία χθονός] Qu. τόνδε γ' εὐνοία χθονός.

1008. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς] γῆς φίλης κατασκαφαῖς conj. Blomf., coll. Soph. Oed. R. 694. Ph. 242. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram. Cf. Trag. Adesp. 104. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κουφθῆναι καλόν. Infra 1037. τάφον γὰο αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγὰ — τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 507. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.

1009. στυγῶν] στέγων Wakefield. εἶλετ' ἐν πόλει] ἤρατ' ἐν πάλη F. G. Schmidt. Idem κάματον aut ἄθλον pro θάνατον conjicit. στέγων γὰρ ἐχθροὺς Wakef. S. C. § 40., coll. 216. 416. 1075. Cf. 216. 234. 797. ἐν πόλει] Qu. ἐκ πόλεως.

1011. οὖπερ] Qu. ὥσπερ.

1014. δοπαγήν κυσίν] Eur. Herc. 567. κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμών | δίψω κυνῶν ἔλκημα. Soph. Ant. 29. 205. Il. α΄. 4. ρ΄. 150—153.

1016. δορί τῷ τοῦδ'] 'Hasta hujus' (Eteoclis) vertit Walker. ἐμποδών —] Cf. Eur. Suppl. 1193. ἐμποδών θήσειν δόρυ.

1017. ἄγος — κεκτήσεται] Cf. Soph. Ant. 924. την δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην. Eur. Iph. T. 676. καὶ δειλίαν γὰο καὶ κάκην κεκτήσομαι.

1018 sq. Cf. 582 sq. Aesch. Sept. 1023.

1021. τοὐπιτίμιον λαβεῖν] Fort. τἀπιτίμι' ἀπολαβεῖν. Cf. Pers. 823. τοιαῦθ' δρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια.

1023. δξυμάλποις — οἰμώγμασιν] Cf. 320. δξυγόοις λιταΐσιν. προσσέβειν] Qu. τινα σέβειν.

1024. Qu. είναι δ' ἄτιμον. ἄτιμον — ἐκφορᾶς] Funere carentem, privatum.

1025. τῷδε] Fort. τῷ γε. ἔδοξε τῷδε] ἔδοξε τῷ γε Par. F. ἔδοξ' ἐς τόνδε Halm. (Cf. 1012. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται

λέγειν.) ἔδοξ' ἐν τῷδε Lachmann.

1028. κάνὰ κίνδυνον βαλῶ] κάμὲ κινδύνω βαλῶ Pors. Blomf. Schol. A. καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἐμαυτήν. İ. q. ἐς κίνδυνον βαλῶ. Sic ὅπνω πίπτειν pro εἰς ὅπνων. Cf. 1050. ἐμὲ autem pro ἐμαυτήν, ut alibi non raro in poetis.

1030. ἔχουσ' - Literally, holding this disobedient in-

subordination against the city. Lege δεικνῦσ' —.

1031. δεινόν τό ποινόν σπλάγχνον] Cf. Prom. 39. τό ξυγγενές τοι δεινόν ή θ' δμιλία. Eur. Phoen. 366. δεινόν το τίπτειν. Andr. 985. το ξυγγενές γάρ δεινόν. Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. δεινόν ή φιλοχωρία. Soph. El. 770.

1032. κάπό] και το Pauw. Dobr. prob. Blomf. Recte procul-

dubio. Idem ipse conjeceram.

1033. Interpunge sic, τοίγαρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν, | ψυχὴ, θανόντι ζῶσα, συγγόνφ φρενί. Imperativus est κοινώνει, ut θάρσει 1041.

1035. οὐδε κοιλογάστορες] οὔτι κοιλογάστορες malit Blomf.

1036. πάσονται] An σπάσονται? Cf. Soph. Ant. 257. σημεῖα δ' οὕτε θηρὸς οὕτε του κυνῶν | ἐλθόντος οὐ (ἔλξαντος ἢ?) σπάσαντος ἐξεφὰίνετο.

1037. Cf. 1008. τόνδ' — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλης κατασκαφαῖς. Soph. Ant. 920. ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.

1039. βυσσίνου πεπλώματος] Cf. Soph. Fr. 342, 3. βύσσινον

φάρος. Pers. 125. βυσσίνοις — πέπλοις.

1040. καὐτὴ] καὶ γῆ Dobr. μηδέ τφ δόξη πάλιν] Cf. Soph. El. 1046. καὶ τοῦτ' ἀληθὲς, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν; Phil. 961. εἰ μὴ πάλιν | γνώμην μετοίσεις. 1270. μεταγνῶναι πάλιν. Oed. C. 849. Qu. μηδὲ δοξάτω τινί. Cf. 1040. μηδέ τφ δόξη πάλιν.

1041. Interpunge sic, θάρσει, παρέσται —. μηχανή δραστήριος] Cf. Eur. Ion. 1185. φάρμακον δραστήριον. 985. και μὴν ἔχω

γε δόλια καὶ δραστήρια.

1042. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε] Cf. Eur. Or. 1623. πᾶσαν γὰρ ὑμῶν δδε βιάζεται πόλιν | ζῆν (ut ipsi vivere licent). αὐδῶ —] Cf. Soph. Oed. C. 864. αὐδῶ σιωπᾶν. 1630. Eur. Herc. 499. ἐγὼ δέ σ', ὧ Zεῦ — αὐδῶ — ἀμύνειν.

1045. τράχυν'] τραχύς γ' Burgess. Blomf. Schol. Α. λέγε πολλάκις δτι τραχύς έστιν δ δῆμος.

1046. ἀλλ' δν —] Versus similis divisio est Soph. El. 1038.

δταν γάρ εὖ φρονης, τόδ' ήγήσει σὺ νῷν.

1047. ἤδη τὰ τοῦδ' οὖ διατετίμηται θεοῖς] ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτ' οὖκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig. Qu. ἤ γὰο (vel ἤθη) τὰ τοῦδ' —; διατετίμηται] Corruptum. δίγα τετίμηται Weil.

1048. κινδύνω βαλεῖν] Ι. e. ἐς κίνδυνον βαλεῖν. Cf. ad 1028. Prom. 706. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ (i. q. ἐς θυμὸν) βαλε. Qu. ναὶ, πρίν γε —. Ι. e. οὐκ ἢτίμασται (οὐ διατετίμηται).

1049. Cf. Cho. 123. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθοὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς (εὐσεβές ἐστι); Archil. Fr. 75. εν δ' ἐπίσταμαι μέγα, | τὸν κακῶς

τι δρώντα δεινοίς ανταμείβεσθαι κακοίς.

1051. ἔρις —] Interpolatum suspicatur Blomf., qui confert versum apud Suid. ἔρις δ' ἔριν τίπτουσα προμνᾶται λόγον.

1053. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'] Redde Anglice, well take thine

own counsel. Male &r subintelligunt Valck. Br. alii.

1054. δ μεγάλαυχοι] Qu δ μέγα σεμναί. φθεοσιγενεῖς] Cf.

v. ἀερσιπέτης, etc.

1056. Cf. Soph. El. 765. πρόρριζον, ώς ἔοιπεν, ἔφθαρται γένος. ἀλέσσατε] Cf. Eum. 928. πατανασσαμένη. Eur. Med. 832. ἀφυσσαμέναν. V. Monk. ad Alc. 234.

1057-1061. Hos vv. a nonnullis Ismenae traditos esse

monet Porson. Choro continuat Blomf.

1057. τί πάθω; —] Cf. Soph. Tr. 973. ὅμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι. μήσωμαι Porson. Idem mox σὲ excludit.

1059. Lectionis τύμβον meminit Porson. Qu. ἐπὶ τύμβον.

1060. HMIX. ἀλλὰ — Tyrwh. Qu. κἀποσιρέφομαι. Cf. Eur. Or. 404. εὐπαίδευτα δ' ἀποιρέπει λέγειν.

1061. δεῖμα] λῆμα Mein. Anal. Soph. p. 251.

1062. ANT. σύ γε μὴν Tyrwh. σύ γε μὴν Eteocles; κεῖνος Polynices.

1066. δράτω πόλις libri. δράτω τε πόλις Porson. δράτω τι πόλις Elmsl. ad Med. 1224. δράτω — Canter. Sc. κακά. Qu. κακά δράτω πόλις ἢ μὴ δράτω. Aeque offendit sive δράτω τε πόλις —, sive δράτω τι πόλις — legamus. Cf. Eur. Suppl. 961. ἐν εὐμαρεῖ δὲ δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς. Med. 1304. μή νίν τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει. 284. μή μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.

1068. συνθάψομεν] Qu. συνθάψουσ'.

1072. ἡμεῖς δ' ἄμα τῷδ'] Qu. ἡμεῖς δ' έψόμεθ' —, vel ἡμεῖς δ' ἄμα σοί γ' —, vel ἡμεῖς δ' ἄμ' ἴμεν, __, \circ __. ὅσπερ τε πόλις] ὡς ἥ τε πόλις malit Blomf. Qu. ἄπερ ἥ τε πόλις, vel ὅσπερ γε πρέπει. ὅσπερ τε ut alibi ὥστε positum, in anapaestis bene se habet. Cf. ad Pers. 607. Elmsl. ad Her. 622. Sed corrigendum suspicor ὥσπερ τε θέμις, vel ὅπερ ἥ τε θέμις.

1076. μὴ ἀνατραπῆναι] Eadem crasis est 859. τὰν ἀστιβῆ ἀπόλλωνι. Crasis ut in μάλλὰ, rara in anapaestis. Scribendum forsan μἀνατραπῆναι eum Dindorfio.

1078. κατακλυσθηναι] κατακλυσθην (ejecto τὰ μάλιστα) L. Dind. temere recepit G. Dind. τὰ μάλιστα] Cum ἡρυξε construendum.

95

Suspectum. Qu. τά γε λώστα. Qu. 🔾 ψεῖσαν. Postulari enim videtur participium (-είσαν), ut voce τελεωθέν terminatur fabula Trachiniae. Quid si προθέλυμνον reponas? Cf. Arist. Eq. 528.

PERSAE.

1. Cf. 171. Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα. Phryn. Fr. 9. τάδ' έστι Περσών των πάλαι βεβηκόνων.

2. πιστά] Cf. Eur. Herc. 1428. τὰ μέγιστα φίλων δλέσαντες.

Cho. 1037. πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.

- 4. έδράνων] Cf. Suppl. 102. 852. Soph. Oed. C. 233. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων — ἔκθορε. Aj. 194. ἄνα ἐξ ἐδράνων etc. Eur. Tro. 539. έδρανα λάϊνα.
 - 10. κακόμαντις θυμός Cf. Ag. 951. καρδίας τερασκόπου.

12. 'Ασιατογενής | Suspectum. Cf. 35. Αίγυπτογενής.

13. Εχωκε Cf. Soph. Aj. 896. Εχωκ', δλωλα, διαπεπόρθημαι,

βαθζεί] Cf. Arist. Thesm. 173. 895.

- 17. τὸ Σούσων Κίσσιον] Cf. Cho. 423. Κισσίας. Fr. 279. Herod. V. 49. et 52. VI. 19. Strab. XV. p. 728. λέγονται δε καλ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι.
- 19. $\tau o l \mu \dot{e} \nu$ et $\tau o l \delta$ (propter brevem ultimam syllabam in $\tilde{\epsilon}\beta\alpha\nu$) Blomf. Cf. ad Sept. 826.

23. rayol] Cf. 480. Prom. 96. Soph. Ant. 1057.

24. Epitaphium Cyri fuisse traditur (Strab. XV. 3.), ἐνθάδ' έγὰ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλήων.

25. σοῦνται] Qu. σοῦντο. στρατίᾶς πολλῆς] Cf. Trag. adesp.

257. πολλή φαρέτρα.

28. ψυχῆς εὐτλάμονι δόξη | Cf. Pind. P. I. 48. τλάμονι ψυχᾶ.

Qu. ψυχής εὐτλήμονος ἀλκῆ (vel ἔργοις). 32. ἴππων ἐλατὴρ, καὶ Σωσθάνης V. D. in Class. Journ. III. ἴππων — ἐλατὴρ] Cf. Arist. Eq. 1266. θοᾶν ἴππων **7.** 209. έλατῆρας. Secundum Pind. Fr. 59. θοᾶν ἴππων έλάτειραν.

33. ἄλλους δ'] Qu. εἶθ' οῦς —.

35. *Αἰγυπτογενης*] Cf. Suppl. 31.

42. ἐπίπαν] Cf. Suppl. 822. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου. $o\tilde{\iota}\tau'$] Qu. $o\tilde{\iota}$ τ' .

43. κατέχουσιν έθνος] Qu. κατέχουσιν έδος (sic Pauw.), vel

κατέχουσι πέδον.

44. δίοποι] Ι. e. ἐπιμεληταὶ, φύλακες. Α verbo διέπειν administrare. Cf. Fr. 213. διόπω (τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ). Fr. 245. άδίοπον (ἄναρχον, ἀφύλακτον). Rhes. 741. τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς;

45. πολύχουσοι Σάρδεις | Cf. 53. Soph. El. 9. Μυκήνας τάς

πολυχούσους.

47. δίρουμα — τέλη] Cf. Xen. Cyr. VI. 1. 51. συνεζεύξατο δὲ τὸ ξαυτοῦ ἄρμα τετράρουμόν τε καὶ ἴππων ὀκτώ. 52. κατενόησεν — καὶ ὀκτάρουμον ποιήσασθαι. Aesch. Fr. 345. ἐν διρουμία πῶλοι. Schol. Pind. N. VII. 137. ὥσπερ τῶν τετρώρων ἀρμάτων ὁ ξυμὸς μεταξύ.

49. στεῦνται] σοῦνται malit Blomf. coll. 25.

51. λόγχης ἄκμονες] λόγχης αἵμονες ('periti') Herw., ex usu Homerico. Male. Sed cf. Fr. 307. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν ἄκμων (sc. μύδρους).

54. ναῶν τ' ἐπόχους] Fort. ἵππων τ' ἐπύχους, aut ναῶν τ' ἐρέτας, ut in 39. σύρδην] Tractim. Confer φύρδην, χύδην,

σύδην, δύδην, βύζην.

55. τοξουλκῷ λήματι πιστούς] Cf. Ag. 122. λήματι πιστούς. Prom. 916. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός. Soph. Oed. C. 1031. Simonid. Fr. 144, 2. εὐτόλμω ψυχῆς λήματι πειθόμενος. Orac. Sibyll. 74. λήματι ῷ πίσυνος βοὸς ἄρτεμος αὐτὸς δδ' ἔσται.

59. ἄνθος Περσίδος αἴας] Cf. 252. 925. Ag. 191. Thuc. IV. 133. ἐπειδη — ὅ τι ἡν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει, Virg. Aen. VIII. 499. 'Ο Maeoniae delecta juventus, | flos veterum virtusque

virum.'

61. δς πέρι πᾶσα —] Qu. οδοπερ πᾶσα —.

62. στένεται] στενάχει conj. Blomf. Cf. Sept. 870. κλαίω, στένομαι (στενάχω malit Blomf.). Eur. Ion. 721. Theocr. XXV. 97. Rara est forma media hujus verbi. πόθω στένεται μαλερώ] Cf. Anthol. V. 100. 3. τόν τε θαλάσσης | σκηπτοῦχον μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.

64. τρομέονται] Qu. τρομέουσιν.

- 65. πεπέρακεν χώραν] Imitatur Eupolis II. 499. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς. Quae verba Chori sunt Hyperbolum a nescio qua expeditione reversum esse gaudentis, ut monuit Mein.
- 67. ἀντίπορον χώραν] Cf. Suppl. 544. ἀντίπορον γαΐαν. Eur. Med. 210. Έλλάδ' ἐς ἀντίπορον.

71. $\delta\delta\iota\sigma\mu\alpha$] Suspectum. Qu. $\delta\delta\epsilon\nu\mu\alpha$ vel $\delta\delta\omega\mu\alpha$.

75. ποιμανόριον —] Cf. 241. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατοῦ (στρατῷ al.); Eum. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν | ίκέτην. Sic apud Homerum ποιμένα λαῶν.

77. έχυροῖσι] Απ δχυροῖσι?

78. πεζονόμοις] Qu. πεζονόμος τ'.

79. στυφέλοις έφέταις] στυφελοῖς — Blomf. Dind. Cf. 964. στυ-

φελοῦ — ἐπ' ἀκτᾶς. Schol. σκληροῖς ἡγεμόσιν.

80. Cf. 856. 633. Apud inferos Ulysses ita Achillem alloquitur Od. λ'. 483. πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν. ἐφέταις] ἐρέταις conj. Blomf. Schol. διὰ τὸν Περσέα —] Leg. διὰ τὸ τὸν Περσέα —.

81. πυάνεον] πυανοῦν Blomf. Dind. πυανέου — φόνιον (pro φονίου) Wakef. S. C. § 16., coll. Virg. Aen. VII. 399. 'sanguineam torquens aciem.'

83. φονίου δέργμα δράκοντος | Cf. Eur. Med. 190. τοκάδος

δέργμα λεαίνης | ἀποταυροῦται δμωσίν.

- 84. ἄρμα διώκων] Cf. Eum. 403. ἔνθεν διώκονο ἤλθον ἄτρυτον πόδα. Sept. 371. σπουδή διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Oraculum apud Herod. VII. 140. κατὰ γάρ μιν ἐρείπει | πῦρ τε καὶ ὀξὺς Ἦρης Συριηγενὲς ἄρμα διώκων. διώκων] διώκοντ' (Ἦρην) conj. Blomf.
- 89. ἔφκεσιν εἴφγειν] Juxta Homeri ista, ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς | χειμάροω οὕτ' ἄφα ἔφκεα ἴσχει άλωάων ἐριθηλέων | ἐλθόντ' ἐξαπίνης. Intelliguntur autem hic τάξεις ἀνδρῶν, ut explicat schol.

90. ἐχυροῖς] An ὀχυροῖς? Cf. ad 80.

91. ἀπρόσοιστος] Čf. Soph. Oed. C. 1277. τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσήγορον στόμα. Eur. Med. 274. κοὖκ ἔστιν ἄτης εὖπρόσοιστος ἔκβασις. Confer ἀπρόσφορος Iph. A. 287.

93. ἀλύξει] Qu. ἄλυξεν (aor.).

- 95. ποδί πηδήματος] Qu. μετὰ πηδήματος. κραιπνῷ ποδί] Cf. Prom. 279. ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον (l. κραιπνοσύτῳ] ϑᾶκον προλιποῦσα.
- 96. ἀνάσσων] ἀνάσσων Brunck. ἀΐσσων malit Karsten ad Ag. 71. Cf. ad Hom. Il. ο΄. 18. ὡς δ' ὅταν ἀΐξη (ἀναΐξη ante Heyn.) νόος ἀνέφος. Eur. Tro. 157. διὰ δὲ στέφνων φόβος ἀΐσσει.
- 97. φιλόφοων γὰς παςασαίνει βςοτὸν εἰς ἄςκυας Ἄτα (cum Seidler. et Herm.) Kock. Ver. p. 163.
- 98. τόθεν οὐκ ἔστιν —] Cf. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων | ἄρουσεν. Soph. El. 1476. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' —;
- 100. Cf. Soph. Fr. 656. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾶ (οὐχ

ύπεκφεύγει, vel οὐκ ἄν ἐκφύγοι?) βροτός.

102. ἐπέσκηψε δὲ] Lege ἐπέσκηψέ τε.

105. πολέμους — διέπειν] Cf. Eum. 891. πάντα γὰο αὖται τὰ κατ' ἀνθρώπους | ἔλαγον διέπειν.

110. πνεύματι λάβοω] Cf. Prom. 884. λύσσης πνεύματι μάργω

 $(\lambda \dot{\alpha} \beta \rho \omega ?).$

- 111. πόντιον ἄλσος] Cf. Pers. 365. τέμενος αἰθέρος. Suppl. 868. άλίρουτον ἄλσος.
- 112. ἐσορᾶν] Vitiosum. Qu. \cup περᾶν. λ επτοδόμοις] λ επτοτόνοις vel λ επτοτόμοις Madvig. Qu. λ επτομίτοις.
- 114. μελαγχίτων φρὴν] Cf. Hom. Il. ο΄. 499. ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας. 573.
 - 115. ἀμύσσεται φόβω] Cf. 161. καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς.

116. δᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε Μ. δᾶ, Περσικοῦ στενάγματος τοῦδε Weil. prob. Weckl. Cf. 123.

121. ἔσεται] ἄσεται Burn. Blomf. Dobr. Recte. Cf. Lucian. de

domo III. 192. 86. συνεσομένας (συνασομένας Pors.).

123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος —] Cf. Prom. 980. ὅμοι, τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. γυναικοπληθης ὅμιλος] Cf. Suppl. 33. ἀρσενοπληθη δ' ἑσμὸν etc. Eur. Alc. 951. ξύλλογοι | γυναικοπληθεῖς.

125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς] Cf. Sept. 1039. βυσσίνου πεπλώματος. Eur. Bacch. 819. βυσσίνους πέπλους. Soph. Fr. 342. βύσσινον φάρος. Herod. II. 86. σινδών βυσσίνη. Eur. Tro. 499. πέπλων λακίσματ'.

128. σμήνος] σμάνος malit Blomf.

130. ἄλιον πρῶνα] Cf. 879. νᾶσοί & αί κατὰ πρῶν' ἄλιον περίκλυστοι. ἐξαμείψας] Cf. Eur. Phoen. 131. τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὁρᾶς Δίρκης ὕδωρ | λοχαγόν; Or. 266. εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.

133. πίμπλαται] θίμπλαται ms. Par. 2785.

- 134. δακρύμασιν] Malim δακρυμάτων, si sincerum est πίμπλαται. Cf. ad Soph. Oed. R. 779.
- 136. πόθφ φιλάνοςι] πόνφ φιλάνοςι Margoliouth. Cf. Ag. 411. 856.

137. θοῦρον] I. q. θούριον. Cf. Prom. 354. Fr. 196, 2.

138. λείπεται] Positum cum relatione ad propius έκάστα potius quam ad remotius Περσίδες.

140. ἐνεζόμενοι] Qu. ἐφεζόμενοι.

142. Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 407. βαθεῖα φροντίς. Pind. N. IV. 13. φρενὸς βαθείας. Ol. II. 99. βαθεῖαν μέριμναν. Hom. Il. τ΄. 125. κατὰ φρένα βαθεῖαν. Eur. Rhes. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος.

143. προσήπει] Qu. προσαιτεῖ, praeterea requirit. Cf. Prom.

163. θέμενος ἄγναμπτον νόον.

146. τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον] τό τε Περσόνομον γένος ἡμέτερον conj. Blomf., coll. 918 sq. et 8. γένος] Qu. τ' ἔθνος.

150. θεῶν ὀφθαλμοῖς] Qu. θεοῖς οὐρανίοις.

152. βασίλεια δ' έμη Qu. βασίλειαν έμην.

153. καὶ προσφθόγγοις δὲ] Qu. καὶ προσφθόγγοισι χρεών, vel καὶ προσφθόγγοις γε — .

156. μῆτερ —] Cf. 832. Το γεραιά μῆτερ ή Ξέρξου φίλη.

157. εὐνήτειρα] Cf. Prom. 895.

158. Qu. δρα μη δαίμων —;

- 159. χρυσεοστόλμους] χρυσεοστίλβους cod. Par. 2788. Quod forsan praeferendum. ταῦτα δὴ] Cf. Arist. Nub. 856. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοὶμάτιον ἀπώλεσας; Eur. Ion. 346. ταῦτα καὶ μαντεύομαι. Arist. Ach. 815.
 - 160. τὸ Δαρείου τε κάμὸν —] Cf. Eur. Hel. 1451. ὑμέναιον

PERSAE. 99

Έλένης κάμόν. Herc. 855. τά θ' "Ηρας κάμὰ μηχανήματα. et ad Arist. Ran. 964. Cf. Eur. Or. 583. μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐνατήριον (al. εὐναστ.). Soph. Tr. 918.

163. Cf. Soph. Fr. 519. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει (ἀντρέπει?) τὸν εὐαίωνα πλοῦτον; Soph. Ant. 1275. λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν. Hor. Od. I. 35. 13. 'Injurioso ne pede proruas | Stantem columnam.' μὴ μέγας πλοῦτος] μὴ μέγας δαίμων Heimsoeth. Dind. Legendum μὴ μέγαν δαίμων —. Cf. 755. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. 824. μηδέ τις — ὅλβον ἐκχέῃ μέγαν. Ag. 751. μέγαν — ὅλβον. Ch. 865. ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον. Pers. 252. κατέρθαρται πολὺς ὅλβος. Sept. 770. ὅλβος ἄγαν παχυνθείς. Attamen cf. Ag. 1481. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.

164. οὐκ ἄνευ ϑεῶν τινος] Eadem verba Eur. Bacch. 763. Cf. etiam Phoen. 1608. ἄνευ ϑεῶν του. Iph. A. 809. οὐκ ἄνευ ϑεῶν

(τινος add. Elmsl.).

165. ἄφραστος] Suspectum habet Naber. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστος ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ malit Elmsleius Ed. Rev. XIX. 92.

166. ἀνάνδοων] Qu. ἄνανδοον. ἐν τιμῆ σέβειν] ἐν τιμῆ πρέπειν Herw. ἐντίμως ἔχειν Naber. Qu. ἐν τιμῆ μ' ἔχειν, vel ἐν τιμαῖς ἔχειν, vel ἀσφαλῶς ἔχειν.

167. ὄσον σθένος πάρα] I. e. in proportion to the force

present. Qu. ŏoois.

168. πλοῦτος — ἀμεμφής] Cf. Suppl. 581. <math>παῖδ' ἀμεμφή. Ch. 510. ἀμεμφη — λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία. Corruptum esse πλοῦτος censet Herwerden.

169. ὅμμα γὰρ δόμων] ἔχμα (ὀχμα) Naber. Απ ἑνῖμα (columen) γὰρ δόμων? Attamen Orestes ὀφθαλμὸς οἴκων dicitur Cho. 932. et cf. Pind. Ol. VI. 27. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς.

171. Cf. 1. τάδε μεν Περσών — πιστά καλείται. Soph. Oed.

R. 85. ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα.

173. $\mu\dot{\eta}$ σε δὶς φράσσι] Haec nihil aliud significare possunt quam non te bis dixisse. Legendum suspicor $\mu\dot{\eta}$ σε δὶς φράσειν (ita etiam Elmsl. ad Med. 580. et Madvig), vel $\mu\dot{\eta}$ φράσονσα δίς. Cf. Hel. 341. θέλονσαν οὖ μ ε δὶς μ αλεῖς (ita Elmsl. οὖ μ όλις μ αλεῖς vulg.). Cf. Soph. Oed. C. 1208. ἄναξ, τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δὶς χρήζω μ λύειν.

174. ὧν ἄν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλη] ὧνπερ δύναμις ἡγεῖσθαι σὲ δεῖ conj. Blomf. ὧν ἄν δύναμις ἢ τί σ' ἀφελεῖν F. G. Schmidt. Qu. ὧν ἄν δύναμις ἢ γ', εἶναι πρέπον (vel — ἢ γ' ἡμῖν, πρέπον), vel ὧν ἡ δύναμις ἡμῖν ἄν πέλη, vel ὧν ἄν δύναμις ἢ μοι σ' ἀφελεῖν.

176. πολλοῖς μὲν ἀεὶ —] Qu. πολλοῖς μὲν ἤδη —, vel πολλοῖς μὲν ἄλλοις —, vel πολλοῖοι μὲν δὴ —. ἀεὶ] αἰεὶ Pors. Sed v.

Praef. Hec. p. IV. Schol. ἐπὶ Λακεδαίμονος] ἐπὶ Κοομμνωνίας corr. Blomf. ex Strabone.

178. Connecte πέρσαι γῆν.

180. τῆς πάροιθεν εὐφρόνης] Cf. Eur. Phoen. 867. τῆς πάροιθεν ἡμέρας. Soph. Aj. 141. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός. et ad Soph. El. 698.

181. Imitatur Sophocles apud schol. (Fr. 760.) ἐδοξάτην μοι τὰ (τὰ) δύ' ἢπείρω μολεῖν.

182. πέπλοισι — ἠσκημένη] Cf. Eur. Ion. 326. εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις. Soph. Oed. C. 1603. ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.

184. μεγέθει —] Cf. 442. ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρε-εῖς. ἐκπρεπεστάτα] Lege εὐπρεπεστέρα, vel ἐκπρεπεστέρα.

185. κασιγνήτα γένους] Qu. κασιγνήτω 'κ γένους.

187. κλήρω λαχοῦσα] Eur. Her. 36. πεδία γὰο τῆσδε χθονὸς | δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος | κλήρω λαχόντας. Tro. 872 sq.

188. τούτω] Femininum, ut αὐτὰν v. 191. Cf. Soph. El. 981. Xen. Cyr. I. 2. 11. ἄμφω τούτω τὰν ἡμέρα. στάσιν — τεύχειν] Cf. Prom. 1090. τεύχουσα φόβον. Eum. 125. τεύχειν κακά. Eur. Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Hom. Od. ω΄. 476.

189. τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι] ἔτευχον ἀλλήλησι Porson. Schutz. Lege ἔτευχον ἀλλήλαισι, vel τεύχουσ' (τεύχετον) ἐν ἀλλήλαισι. Cf. Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔφιν. Qu. τεύχειν ἐπ' ἀλλήλαιν· ὁ παῖς δ' ούμὸς μαθὰν etc. Redde, began to cause strife etc. Conferri non debet Soph. Tr. 1240. ἐν] ἐπ' Βlomf. coll. Prom. 1125. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ὁιπὴ Διόθεν | τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς. Theocr. XXII. 191. τὰ δ' — φόνον αὖθις | τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι.

190. ἄρμασιν δ'] Leg. ἄρμασίν ϑ '.

191. ἐπ' αὐχένων] Leg. ἐπ' αὐχέσιν.

192. ἐπυργοῦτο στολ $\tilde{\eta}$] Cf. Rhes. 122. αἴθων γὰρ ἁνηρ καὶ πεπύργωται θράσει.

193. εὔαρκτον στόμα] Cf. Cho. 1024. φρένες δύσαρκτοι.

194. ἡ δ' ἐσφάδαζε] Schol. ἐσκάριζεν. Si vera scriptura est σφαδάζειν, confer τεράζω, ματάζω, ὡράζομαι. Qu. ἡ δὲ σφαδάζει. Cf. Eur. Fr. 821, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἡν (μ' ἦν?) ἄν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Soph. Fr. 727. σὰ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία.

195. ξυναρπάζει βία] Cf. Soph. Aj. 498. βία ξυναρπασθεΐσαν. Sic φέρειν βία in Soph. El. 725. ἄστομοι πῶλοι βία | φέρουσιν.

199. Cf. 735. 835. 1028. 1060. πέπλους δήγνυσιν —] Cf. 468. Xen. Cyr. III. 1. 13. ώς ήκουσε ταῦτα, περιεσπάσατο τὴν τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. III. 3. 67. ἰδοῦσαι δὲ αἱ γυναῖκες — ἀνέκραγον καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι — καταρρηγνύμεναί τε τοὺς πέπλους καὶ δρυπτόμεναι etc.

101 PERSAE.

202 sq. Cf. Herod. I. 118. σῶστρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμή αὕτη προσκέεται. Eur. Her. 401.

203. βωμοῖ] Qu. βωμὸν, quum motio indicetur. 204. θῦσαι πέλανον] Cf. 524. Eur. Ion. 226. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον ποδ δόμων. Hipp. 147. αμπλακίαις αθύτων πελάνων. Fr. 912, 2. σολ — χοὴν πέλανόν τε φέρω.

210. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ιδεῖν] ταῦτ' ἐμοί τε δείματ' ἔστ' ίδεῖν | ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι Blomf. in annot. prob. Elmsl. ad Med. 1217.

213. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει] οὐχ ὑπεύθυνος πέλει Naber, ejecto

v. 216. Subaudiendum αν γένοιτο.

214. $\sigma\omega\theta\epsilon i\varsigma$] I. e. redux, quamvis infeliciter re gesta. Leg. κοιρανεί ποιμανεί aut δεσπόσει conj. Dind., quum futurum requiratur. De verbo xolqavetv cf. Prom. 49. 958. Verum videtur δεσπόσει. Cf. Cho. 188. Ag. 543.

217. ἀποτροπήν] Producta secunda. Cf. Phoen. 589. & θεοί, γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. et ad Aj. 751.

218. τέμνοις] Qu. τέμνω. Et sic Herwerden, coll. 227. 232.

219. χοὰς — χέασθαι] Cf. Soph. Oed. C. 477. χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην εω. Herod. VII. 43. χοὰς εχέαντο. Arist. Fr. 445. γοάς — γεόμενοι. Isae. 61, 20. επί τὰ μνήματα ιέναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα. 62, 40. ἐναγίζουσι καὶ χέονται. Incert. ap. Stob. 121, 18. καὶ θύομέν γ' αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν | ὥσπερ θεοίσι καὶ χοάς γε χεόμενοι | αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι.

τοῖς δωρήματα | ήξω λαβοῦσα.

222. Cf. Cho. 148. ημῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.

223. yaías] yaía M. Madvig. "Quae terra continentur et cohibentur γαία κάτοχα sunt, γαίας κάτοχα quae terram tenent." (Madvig) κάτοχ' ἀμανοοῦσθαι] κάτοχα μανοοῦσθαι Blomf. ad Sept. 7. τάμπαλιν δὲ τῶνδε] Cf. Eur. Hel. 310. καὶ τάμπαλίν γε τῶνδ' ἀληθεία σαφῆ. Herod. ΙΙ. 19. τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ποταμών. Xen. Cyr. VIII. 4. 32. τουμπαλιν ου βούλονται εφέλжеода. Agam. 1424. Prom. 202.

224. ταῦτα, θυμόμαντις ἄν σοι πρευμενής, παρήνεσα conj.

Blomf., coll. 226. εὖνους — κριτής.

225. εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι] εὖ δὲ πανταχή τελοῖθ' ἃ — Weil. εὖ δὲ πάντα δὴ τελεῖν σοι conj. Blomf. coll. 228. Qu. τελεῖσθαι, vel εὖ δὲ πάντα θεοὺς τελεῖν σοι. τελεῖν] Intransitive positum, ut in Sept. 639. Πολυνείκει τάχ' είσόμεσθα ταπίσημ' όπη τελεῖ. Cho. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' όπη τελεῖ.

226. ἀλλὰ μὴν —] Deleatur virgula in fine versus.

227. τήνο' ἐκύρωσας φάτιν] τήνδε κυρώσας φάτιν Naber. Alioquin ἀλλὰ μὴν εὔνους γε πρῶτος legendum erit.

230. zeīva] Qu. zeīvo.

To the same of the

τουντική (sc. στοατουντική τούτει conj.
τουντική δε λαμπάς
τουν πεισιν πούπει.
ενει δε λαμπάς
τουν πεισιν πούπει.
ενει δε τον
τουν συμπαική δε τον
πεισιν συμπαική δε τον
πεισιν συμπαική δε τον
πεισιν συμπαική δε τον
πεισιν συμπαική δε τον

Consider Contract REFOR

. Youer Ct. ad Sec. E. 410, Austir Suoi. vic. an mindere le Soon Fr. 301. an ango - èx ्र तथा १ को १ वर्ष महत्त्वाद्व मुच्छे तेम्रोटन स्टब्से ठेट्टी ceer. et ceest E-ry, uniteir suspectum. Qu. néleir. . Э. постоит д' процес viйог — ideir. Seph. El. 664. is tecurros sirectiv. Oed. R. 9. notator eque não . Sur. Bacen. 1186. ποέπει γάο όσιε θηρός άγραύλου c.m. Od. er. 252. οδοέ τι τοι (σοι) δούλειον έπιπρέπει δεσιμια] δοόμημα plur. apogr. Cf. ad cides. ... Heogizov Qu. Heogizov. et sic Blomf. Herw. Cea. R. 193.00. ποέπουσι — μελαγχίμοις γυίοις — ίδεπ. Vel Περεχουλών) ποεπει μαθείν, nuntium de rebus Persicis a accepisse.

10. τολός πλούτου λιμήν βαθύς πλούτου λιμήν Herwerden, appl. 1. Malim cum Nauckio μέγας πλούτου λιμήν, ut in Ore t. 1078. καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν. ma sapit πολύς, vel βαθύς —. Vel κάφθόνου πλούτου λιμήν. Gran Soph. Aj. 683. Oed. R. 1208. Ant. 1285. 1000. Eur. Or. β δωμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.

103 PERSAE.

254. πᾶν ἀναπτύξαι πάθος] Cf. Eur. Herc. 1256. ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν — ὄν. Ττο. 657. πρὸς — πόσιν ἀναπτύξω φρένα. Soph. Fr. 284. δ πάνθ' δρῶν — πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. El. 639.

260. ως πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] Qu. ως πάντα δή 'στ' ἐκεῖνα —, vel ώς πάντ' ἐκεῖνά γ' ἐστὶ —. πάντα — ἐκεῖνα] Omnia illic. Cf. 395. Arist. Eq. 99. Av. 1158. Fr. 460, 5. Lucian. Luct. 42. Sic πάντα ταῦτα omnia haec (hic).

261. αὐτὸς δ'] καὐτός γ' recte Blomf.

266. κλύων, | Πέρσαι, φράσαιμ' ἄν] Qu. κλύων | Πέρσαις φράσαιμ' ἄν —.

268. Cf. Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Suppl. 889. ὀτοτοτοτοῖ,

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ.

269. βέλεα] τέλεα Mein. ad Soph. Oed. C. 1467.

272. Cf. Eur. Herc. 1172. ἔα· τί νεκρῶν τῶνθε πληθύει πέδον; 277. πλαγκτοῖς σὺν διπλάκεσσιν Pauw. malit Blomf. ἐν πλαγκτοῖσι πλάκεσσιν conj. Blomf. Cf. Ag. 393. πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην. Herod. IV. 85. πλαγκτάς (νήσους). Qu. πλακτοῖς ἐν σπιλάδεσσιν.

280. βοὰν δυσαιανῆ] Cf. 635. alavῆ — βάγματα. 940. alavῆ — avδάν. 283. ἔκτισαν, ά, στρατιᾶς φθαρείσης conj. Herw., coll. v. ant.

289. ἔκτισαν εὔνιδας ἤδ' ἀνάνδρους. Qu. αι αι, ἔπραξαν.

284. Το πλείστον έχθος όνομα] Malim το πλείστον έχθρον όνομα —. Cf. Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης. Ant. 86. πολλὸν ἐχθίων ἔσει | σιγῶσα. Eur. Med. 1320.

289. εὔνιδας ἔμτισαν] εὖνιδας ἔμτισσαν Boeckh. Bamberg.

292. τὸ μήτε λέξαι —] Cf. ad Prom. 236. λέξαι Qu. δείξαι. 295. Cf. Sept. 712. πείθου γυναιξί καίπες οὐ στέργων ὅμως. Cho. 106. κεὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. Soph. Oed. C. 957. Aj. 15.

297. ἀρχελάων] Cf. Arist. Eq. 164. τούτων άπάντων αὐτὸς ἀρχέὄστ'] Ćf. Eum. 1024. αίτε. Qu. ὅς γ', vel ὅστις ἐν —. λας ἔσει.

301. Cf. Ag. 900. κάλλιστον ήμας είσιδεῖν ἐκ χείματος. Pind. Isth. VII. 53. εὐδίαν ὅπασσεν ἐκ χειμῶνος. Pind. Fr. 106. θεῷ δὲ δυνατόν έκ μελαίνας νυκτός αμίαντον όρσαι φάος. Eur. Hipp. 108. μελαγχίμου] Cf. v. δύσχιμος.

302. μυρίας ίππου] Cf. 315. ίππου — τρισμυρίας. Xen. Cyr.

 IV. 6. 2. καὶ ἴππον δ' ἔχω εἰς χιλίαν τοιακοσίαν.
 303. Cf. Prom. 748. ἔοριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Eur. Iph. Τ. 1429. λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας Σιληνιῶν] Promontorium Salaminis. V. schol. Σιδίψωμεν etc. λήνια αίγιαλός έστι τῆς Σαλαμίνος τῆς λεγομένης Τροπαίας ἄκρας, ώς Τιμόξενος εν τῶ περὶ λιμνῶν φησί (ώς Τιμοσθένης εν τῷ περί λιμένων φησί Mein. Fr. Com. IV. 725., coll. Strab. IX. p. 515. Lips. XIII. 433. Steph. Byz. s. v. 'Αρτάκη. schol. Theocr. XIII. 22. et schol. Apoll. Rh. II. 297.). Alciphr. Epist. 3. την γειτνιώσαν Σαλαμῖνα, τὰ Στήνια (τὰ Σιλήνια recte Mein. Fr. Com. IV. 725.), την Ψυττάλειαν, την Μαραθώνα, όλην έν ταῖς Αθήναις την Έλλάδα. Cf. 965. στυφελοῦ θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς (ita Dind.). παρ' ἀκτὰς] Malim πρὸς ἀκτάς.

305. πήδημα κοῦφον —] Cf. Prom. 279. ἐλαφρῷ ποδὶ — προλιποῦσ' αἰθέρα etc. Eur. El. 860. ὡς νεβρὸς οὐράνιον πήδημα κου-

φίζουσα. Phoen. 1167.

307. θαλασσόπληπτον —] Cf. Soph. Aj. 597. ὁ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὰ μέν που ναίεις άλίπλακτος. Pind. P. IV. 24. ἐξ άλιπλάκτου ποτε γᾶς. Infra 596. Αἴαντος περικλύστα νᾶσος. πολεῖ] Suspectum. Alibi enim additur praepositio, ut in Eur. Or. 1269. τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ | σὸν ἀγρότας ἀνήρ; Alc. 29. τί σὰ πρὸς μελάθροις; τί σὰ τῆθε πολεῖς;

309. of δ '] Scrib. of δ '.

310. νικώμενοι] κυκώμενοι ms. Vind. prob. Heimsoeth. Weckl. Qu. φορούμενοι, aut ξιπτούμενοι. νικώμενοι 'κύρισσον] Sic 482. πλεῖστοι 'θανον. Posses, si opus esset, νικώμενοι σκληρὰν (324.) κυρίσσονοι χθόνα. κύρισσον] Cf. Fr. 22 b. δ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν (τὸν ἀρχόν?). Plat. Gorg. 516 A. Resp. 586 B. Cratin. II. 200. κυρηβάσασθαι. ἰσχυρὰν χθόνα] εἰς σκιρὰν χθόνα Wecklein. Imo corrigendum εἰς χέρσον χθόνα. Cf. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσον κακὰ γίνεται θνητοῖς. 939. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσφ. Eum. 231. ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἔκπερῶν. Vel ἔς στύφλον χθόνα. Cf. 303. στύφλονς παρ' (πρὸς?) ἀκτὰς θείνεται. Soph. 251. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. Ag. 666. μητ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.

311. γειτονῶν] Cf. Suppl. 780. νέπεσι γειτονῶν Διός. Plat. Polit. 271. Legg. VIII. 842 E. γειτόνημα est Legg. IV. 705 A.

πηγαίς τε Malim πηγαίς δέ, vel πηγαίοι.

312. φερεσσακής] Scutiger. Cf. Hesiod. Scut. 13. Euphoniae gratia pro φερεσακής dictum, ut φερέσβιος (Fr. 304.) pro φερέβιος, ἐγχέσπαλος, ἐγχεσφόρος, etc. Cf. φέρασπις Ag. 694. Pers. 240. Qu. καὶ δορυσσόος τρίτος | Φαρνούχος. Cf. Suppl.

313. οίδε Scrib. οί δε —. εκ ναός πέσον επεσον εκ μιᾶς

Vauv. ad Soph. Phil. 374.

314. μυριόνταρχος Cf. v. ξκατόνταρχος.

316. δάσκιον γενειάδα] Cf. Soph. Tr. 13. γενειάδα] Cf. Hom. Od. π΄. 176. Eur. Suppl. 277. πρός σε την γενεάδα — ἄντομαι.

317 sq. βαφή, καὶ Μᾶγος — γής. ἐκεῖ κατέφθιτο | Αμηστρις — conj. Blomf.

318. Post Βάκτριος fortasse plene interpungendum, et post κατέφθιτο delenda interpunctio.

319. μέτοιχος] Qu. μέτοιχοι.

320. πολύπονον δόρυ] Cf. Eur. Her. 932. πολυπόνοις σὺν ἀσπίσυν. Iph. A. 771. δοριπόνοις (πολυπόνοις?) ἀσπίσι.

321. 'Αριόμαρδος Σάρδεσι] Canonis Porsoniani violatio observanda est, fortasse propter nomina propria excusanda.

326. τε] Qu. δέ.

329. τοιῶνδ' ἀρχόντων] τοιῶνδε μέντοι conj. Blomf. τοιῶνδ' ἐπάρχων idem, fortasse recte. ὑπεμνήσθην] Qu. ἐπεμνήσθην, aut ἐγὼ 'μνήσθην.

330. Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.

- 332. λιγέα κωκύματα] Cf. 468. ἀνακωκύσας λιγύ. Sept. 873. λιγαίνειν.
- 334. πόσον τι πλῆθος] Cf. Eur. Her. 668. πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεστ' ἔχων; 832. πόσον τιν' πάταγον ἀσπίδων; 833. Soph. Oed. R. 558. πόσον τινὰ χρόνον; Xen. Cyr. II. 1. 2. πόσον τι ἄγοι τὸ στράτευμα. Ελληνίδων] Ελληνικῶν malit Blomf. coll. 409. 417.
- 336. μάχην ξυνάψαι] Cf. Herod. I. 18. δ τὸν πόλεμον συνάψας. Soph. Aj. 1317. ναΐαισιν ἐμβολαῖς] Legerim ναΐαισι συμβολαῖς (συμβολαῖς Colb. 1. 2. Mosq. Viteb.). Cf. 350.
- 337. πλήθους μὲν ἄν] πλήθους μὲν οὖν Wakefield ad Herc. 113. et Monk. ad Iph. A. 861. πλήθους ἔκατι] Cf. Eur. Iph. A. 959. τῶν γάμων ἕκατι. βαρβάρους] βαρβάρων cod. Par. 2788. Quod fortasse praeferendum.

339. τριακάδας] Contractum τριακάς ex τριακοντάς. Unde

fortasse producitur secunda syllaba.

- 342. ὑπέρκομποι] ὑπέρκοποι Wakef. ad Herc. 1089. Blomf.
- 346. τάλαντα βρίσας] Active, ut in Sept. 141.
- 347. θεοί] Qu. θεοί τοι (vel γάρ), vel ώς θεοί.

348. $\xi \sigma \tau' \delta \varrho'$] Lege $\eta \tau \delta \varrho' -$.

- 350. Cf. Soph. El. 766. δ $Z\epsilon\tilde{v}$, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ $\lambda\epsilon\gamma\omega$, $|\mathring{\eta}$ $\delta\epsilon\iota\nu\grave{\alpha}$ —;
- 351. κατῆρξαν μάχης] Cf. Eur. Suppl. 675. ποιμένες κατῆρχον μάχης.
- 353. ἦοξεν κακοῦ] Cf. Soph. Tr. 871. οὐ σμικοῶν κακῶν | ἦοξεν τὸ δῶρον. Herod. V. 97. Arist. Pac. 605. Lys. 998.

354. Post ἀλάστωρ deleatur virgula.

355. Apud schol. τῶν Θεμιστοκλέους pro τοῦ Θεμ. conj. Blomf.

357. ως εί] Qu. ως ότε —. εί μελαίνης] Malim ότε μελαίνης,

vel εὖτ' ἐρεμνῆς. ἵξεται] Qu. ἵξοιτο.

- 359. ἐπενθορόντες] Cf. Soph. Trach. 907. ναῶν] νεῶν al. Dind. Genitivi formam legitimam νεῶν esse, altera forma ναῶν non uti tragicos nisi postulante metro (ut in Pers. 19. 39. 54. 457. 478. Ag. 227. Suppl. 767.) contendit Dind.
- 362. τὸν θεῶν φθόνον] Cf. Pind. Isth. VII. 55. δ δ' ἀθανάτων μὴ θοασσέτω φθόνος. Soph. Phil. 776.
 - 365. τέμενος αίθέρος] Templum coeli. Cf. 111. πόντιον άλσος.
 - 366. νεῶν στῖφος μὲν] νεῶν μὲν στῖφος Br. Blomf. Dind.
 - 367. πόρους άλιρρόθους] Cf. Soph. Aj. 412. ἰὼ πόροι άλίρροθοι.

368. νῆσον — πέριξ] Cf. Eur. Herc. 243. βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα. Herod. IV. 180. ἄλλας — πέριξ] Cf. Herod. VIII. 76. κυκλούμενοι πρὸς (πέριξ Dobr.) τὴν Σαλαμῖνα. Legendum, ni fallor, πέρι; πέριξ enim plerumque adverbium est. Nisi constructio est ἄλλαι δὲ κύκλω (φυλάσσειν) νῆσον Αἴαντος πέριξ.

369. $\delta s = \delta s$ Tyrwhitt.

370. εδοόντες | ἄραντες Naber. ναυσίν — τινά | Versum

suspectum habet Herwerden, coll. 360.

371. ἦν προκείμενον] Qu. ὂν προκείμενον. Cf. Plat. Menex. 240 A. εἶπεν ἥκειν ἄγοντα Ἐρετριέας καὶ ἀθηναίους, εἶ βούλοιτο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. DOBR.

372. τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός] Malim — κάρτ'

ἀπ' εὐθύμου φρενός. Vide F. G. Schmidt. Trag. I. 4.

376. τροποῦτο] Qu. ἐτροποῦτο. Cf. ad Eur. Bacch. 1066.

378. κώπης ἄναξ] Master of the oar. Cf. Eur. Cycl. 88. κώπης τ' ἄνακτας. Fr. 700. κώπης ἀνάσσων. Iph. A. 1260. ὅπλων ἄνακτες. Andr. 447. ψευδῶν ἄνακτες. Alc. 498. Θορκίας πέλτης ἄναξ. Hel. 1040. οἵτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσουσ'. Plat. com. 118. ἄναξ ὑπήνης. Similiter Trag. Adesp. 333. δεσπότην λύρας.

379. ὅπλων ἐπιστάτης] Cf. Eur. Hel. 1183. ἐφετμῶν ἐπιστάτας. Or. 1110. ἐνόπιρων καὶ μύρων ἐπιστάτας. Soph. El. 702. ἀφμάτων

έπιστάται. Αj. 27. ποιμνίων έπιστάταις.

380. νεώς μακρᾶς] νεῶν μακρῶν malit Herwerden.

383. ναῶν] νεῶν Br. Dind. ναυτικὸν λεών] Cf. Arist. Ach. 162. ὁ ϑρανίτης λεώς Soph. Aj. 565.

384. κοὖ μάλ' —] Cf. Arist. Vesp. 118. εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιο' ὁ δ' οὖ μάλα. ἐχώρει] Qu. ἐφέρπει vel ἐφεῖρπε.

386. ἐπεί γε —] Lege ἐπεὶ δὲ —. Particulas ἐπεί γε non consociant Attici, nisi intervallo interposito. λευκόπωλος ἡμέρα] Cf. 301. λευκὸν ἡμαρ. Aj. 673. τῆ λευκοπώλομ — ἡμέρα. Eur. Tro. 848. λευκοπτέρου ἀμέρας. Theocr. 13, 11. ἀ λεύκιππος ἀις. Contra μελάνιππος νὺξ Aesch. Fr. 67. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pers. 301.

388. $\mathring{\eta}\chi\tilde{\eta}$] $\mathring{\eta}\chi\tilde{\eta}s$ conj. Abresch. (Cf. Sept. 915. $\mathring{\alpha}\chi\acute{\alpha}\epsilon\sigma\sigma'$ $\mathring{\alpha}$.) $\mathring{\eta}\chi\tilde{\eta}s$ vel $\varepsilon\mathring{v}\chi\tilde{\eta}s$ Mein. $\mathring{\eta}\chi\varepsilon\iota$ Weckl. De scriptura dubitat Blomf. Qu. $\mathring{\eta}o\tilde{\imath}$, vel $\mathring{\eta}\chi\tilde{\eta}$ (Turn.) vel $\mathring{\eta}\chi\tilde{\eta}s$. Cf. 395. $\sigma\acute{\alpha}\lambda\pi\iota\gamma\xi$ δ' $\mathring{\alpha}\upsilon\tau\tilde{\eta}$ etc. Mox $\pi\acute{\epsilon}\lambda\alpha\gamma\sigma_s$ pro $\varkappa\acute{\epsilon}\lambda\alpha\delta\sigma_s$ Weil. Sed cf. 605., $\beta\sigma\tilde{q}$ δ' $\mathring{\epsilon}v$ $\mathring{\omega}\sigma\acute{\iota}$ $\varkappa\acute{\epsilon}\lambda\alpha\delta\sigma_s$.

389. εὐφήμησεν] Cf. 393. παιᾶν' ἐφύμνουν. Iph. Τ. 1403. ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα. Iph. Α. 1468. ὄρθιον —] Eur. Her. 830. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῆ σάλπιγγι.

390. Cf. Com. adesp. 669. ηχώ πετραίαν χυτρόπολιν.

392. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] Ε̈́ur. Iph. A. 742. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην. Soph. Tr. 712. ψευσθήσομαι γνώμης. ὡς φυγῆ] ἐν φυγῆ malit Blomf. Qu. ἐπὶ φυγῆ, vel ἐς φυγήν. Cf. 422.

393. παῖαν' ἐφύμνουν] Cf. Eur. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα.

394. δομῶντες] δοῶντες Guelf. δοῶντας Rob. Praestat δοῶντες.

395. ἐπέφλεγεν] Čf. Virg. Aen. X. 895. 'clamore incendunt coelum.'

396. κώπης δοθιάδος] Cf. Eur. Iph. T. 1133. δοθίοις πλάταις. 407. δοθίοις είλατίναις δικρότοισι κώπαις. 1387. λάβεσθε κώπης δόθιά τ' ελλευκαίνετε.

397. ἔπαισαν ἄλμην] Idem initium senarii legitur Eur. Iph. T. 1391. ἐκ κελεύματος] Cf. Eur. Iph. T. 1405. γυμνὰς ἐξ ἐπωμίδων χέρας | κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύματος.

398. ἦσαν] Leg. ἦσαν, ibant. θοῶς enim valet celeriter. Prom. 1059. τόπων | μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. ἐκφανεῖς] Qu. ἐμφανεῖς.

400. κόσμω] Ordine, recte. Cf. Ag. 521. Sic σπουδῆ,

 $\partial \varrho \gamma \tilde{\eta}$, etc.

404. $\vartheta \epsilon \tilde{\omega} v - \tilde{\epsilon} \delta \eta$] Soph. El. 1374. πατρ $\tilde{\omega}$ α προσκύσαν ϑ ' $\tilde{\epsilon} \delta \eta$ Oed. R. 885. δαιμόνων $\tilde{\epsilon} \delta \eta$ σέβων.

406. καὶ μὴν] Qu. καὶ δή.

407. κοὐκέτ' ἡν μέλλειν ἀκμή] Cf. Ag. 1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Arist. Thesm. 667. ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.

- 408. νηt] Formas Atticas esse ναῦς ναὶ, Ionicas νηῦς νηὶ monet Blomf. Genitivi formae Atticae sunt ναὸς νεώς. Itaque hic ναὶ reponendum suspicor. Cf. ad Sept. 62. Ionica ταmen forma νῆες servatur infra 417. Suppl. 715. et νῆας 744. νᾶες Dorica est forma. στόλον] Angl. beak. Iph. T. 1133. ὁπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδας ναὸς etc. De remis Pers. 416. ἔθρανον πάντα κωπήρη στόλον.
 - 411. $\vec{\epsilon}\pi'$ $\vec{\alpha}\lambda\lambda\eta\nu$] Qu. $\vec{\epsilon}\pi'$ $\vec{\alpha}\lambda\lambda\rho\nu$. Idem conj. Blomf.

412. τὰ πρῶτα] Qu. καὶ πρῶτα.

- 415. $\epsilon\mu\beta$ ολαῖς] Qu. $\epsilon\mu\beta$ όλοις, rostris. Idem conj. Stanl. Br. Sed cf. Thuc. II. 76. τὸ προέχον τῆς $\epsilon\mu\beta$ ολῆς.
 - 416. παίοντ'] παισθέντ' Pors. Blomf. Cf. Pors. ad Phoen. 1319.
- 417. νῆες] νᾶες Dind. hic et alibi. Sic ναὸς et νατ. ἀφρασμόνως] Imprudenter. Cf. Ag. 290. οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνω νικώμενος. Ag. 1401. γυναικὸς ἀφράσμονος. ἀφραδμόνως, ut vetustiorem formam, jure retinet Blomf. Cf. ad Ag. 290. 1401.
- 419. θάλασσα δ' —] Eadem structura est Thesm. 800. βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι. Plura Dobraeus ad Plut. 48. et Add. Cf. Eupol. 139. δ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν. Soph. El. 876. οἶς (πήμασιν) ἴασιν (ἴασις L. corr. m. ant.) οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν. 948. Oed. C. 1197. Alc. 519. διπλοῦς ἐπ' αὐτῆ μῦθος ἔστι μοι λέγειν. 761. δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.
 - 421. ἀκταὶ δὲ ἐπλήθυον] Cf. Eur. Herc. 1163. τί νεκρῶν

τῶνδε πληθύει πέδον; Soph. Tr. 54. πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πλη-θύεις, etc.

422. $\varphi v \gamma \tilde{\eta}$ δ' ἀκόσμως] Imo $\varphi v \gamma \tilde{\eta}$ δ' ἀκόσμ φ . Et sic Porson. Blomf. Cf. 470. ἀκόσμ φ σὰν $\varphi v \gamma \tilde{\eta}$. 481. οὖκ εὖκοσμον αἶρονται $\varphi v \gamma \acute{\eta} v$. et ad 422.

424. τολ δ' ὅστε θύννους —] Imitatur, ut videtur, Comicus Vesp. 1087. εἶτα δ' εἶπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους. τὸ δ'] οἱ δ' (ut in 380. etc.) Blomf. Recte.

425. ἀγαῖσι] Cf. Eur. Suppl. 693. Pind. P. II. 82. ἀγὰν δια-

πλέκων. Prima syllaba producitur.

427. κατείχε πελαγίαν ἄλα] Cf. Eur. Tro. 555. φονία δ' ἀνὰ πτόλιν βοὰ κατείχε περγάμων ἔδρας. Alc. 344. μοῦσάν θ', ἢ κατείχ' ἐμοὺς δόμους. Fr. 353. πόλιν δὲ πολεμία κατείχε φλόξ. Soph. Aj. 142. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς. Hom. Il. π'. 78. οἱ δ' ἀλαλητῷ | πᾶν πεδίον κατέχουσι. Arist. Lys. 206, 3. φλὸξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. Plut. Anton. 26. ὀδμαὶ δὲ θαυμασταὶ τὰς ὄχθας — κατείχον.

428. κελαινῆς νυκτὸς ὅμμ'] Cf. Sept. 385. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος — νυκτὸς ὁφθαλμὸς πρέπει. Cho. 660. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὅμμα λυγαίας μόλη etc. Phoen. 553. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L.) κύκλος. Ant. 104. ἁμέρας βλέφαρον. 416. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. ἀφείλετο] Lege ἀφίκετο. Idem conj. Blomf. Cf. 384. καὶ νὺξ ἐχώρει. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὅμμα λυγαίας μόλη.

430. ἐκπλήσαιμι] Plene narrarem. Anglice, go through.

Qu. ἐξείποιμι, vel ἐκφράσαιμι.

432. τοσουτάριθμον] Qu. τοσοῦτ' ἀριθμόν. Cf. Eur. Suppl. 672.

ἴσους ἀριθμόν.

433. κακῶν — πέλαγος] Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον. 1015. κακῶν τρικυμία. Eur. Hipp. 824. κακῶν δ', ὧ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc. Herc. 1088. ὧ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὧδ' ὑπερκότως | τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;

ἔροωγεν] Cf. Šoph. Oed. R. 1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἔροωγεν, οὐ μόνου (l. οὐχ ένὸς), κακά. 1076. ὁποῖα χρήζει (χρή 'στι?) ἑηγνύτω (sc. κακά). Tr. 852. ἔροωγεν παγὰ δακρύων. Eur. Hipp. 1338. μάλιστα νῦν σοί που τάδ' ἔροωγεν κακά. Alc. 1067. ἐκ δ' δμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασιν.

435. εὖ νῦν] Scrib. εὖ νυν. εὖ νυν τόδ' ἴσθι] Eadem verba

109 PERSAE.

Med. 593. Cf. 173. εὖ τόδ' ἴσθι. 431. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι. Post ἴσθι virgulam recte inserit Blomf. $\mu \varepsilon \sigma o \tilde{v} v$ pro infinitivo recte accipit Elmsleius ad Med. 580. Cf. Eur. Med. 59. ἀρχῆ πῆμα κοὐδέπω μεσοῖ. Arist. Ran. 954. ἐπειδὴ — τὸ δρᾶμα | ἤδη μεσοίη.
437. ἀντισηκῶσαι] Cf. Eur. Hec. 57. ἀντισηκώσας δέ σε | φθεί-

οει θεών τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Her. 690. et verbum ἀντιρ-

ρέπειν Ag. 574.

438. Cf. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἄν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; Eur. Phoen. 1348. καὶ πῶς γένοιτ' ἄν τῶνδε δυσποτμώτερα; Arist. Av. 370. ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἄν ἐγθίους ἔτι; Eur. Tro. 1059. κάν ἔτ' ὧσ' ἐχθίονες. Med. 234. τῆσδ' ἔτ'] Fort. τῆσδέ γ'.

444. Cf. Soph. El. 146. τῶν οἰχτρῶς οἰγομένων.

445. of $\dot{\gamma}\dot{\omega}$ Cf. 517. In anapaestis recte plene scribitur of ἔγώ. τάλαινα συμφορᾶς κακῆς Cf. Eur. Her. 448. δ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.

447. νῆσός τις ἐστὶ —] Cf. Herod. VII. 95.

448. $\ddot{\eta}$ ν — Πὰν ἐμβατεύει] Cf. Cratin. Π. 182. χαῖρ', $\ddot{\omega}$ — Παν Πελασγικον Αργος εμβατεύων. Eur. Fr. 697. ος τε πέτρον 'Αρκάδων δυσχείμερον | Παν έμβατεύεις. Soph. Oed. C. 679. Aj. 694. & Παν Παν αλίπλαγκτε, Κυλλανίας — από δειράδος φάνηθ'. Qu. ἔνθ' ---, deleta virgula post ἐμβατεύει. δ φιλόχορος Πάν Cf. Aj. 698. & Παν — φάνηθ', & θεων χοροποί' ἄναξ.

450. ὅταν νεῶν] ὅτ' ἐκ νεῶν Elmsl. Blomf. F. G. Schmidt. Recte. Soloecum foret όταν ἐκσωζοίατο. ἐνταῦθα πέμπει] Fort.

ἐνταῦθ' ἔπεμψε. Sed cf. ad Ran. 24.

451. ἐκσωζοίατο vulg. Dind. ἐκσωσοίατο Mein. ἐξοισοίατο Stahl. F. G. Schmidt. Qu. ἐξικοίατο vel ἐκνηξαίατο.

455. raω̃ν reω̃ν Blomf. Dind. Qu. συνών vel παρών. Cf. 323.

458. κυκλοῦντο πᾶσαν] ἐκυκλοῦντο πᾶσαν Porson. πᾶσαν ἐκυκλοῦντο malit Blomf. Cf. ad 416. Eur. Bacch. 1064. et Elmsl. ad Bacch. 1132.

460. τοξικής τ'] Leg. τοξικής δ'.

461. θώμιγγος Cf. Eum. 182. Herod. I. 199. Α θωμίζειν. Anacr. Fr. 21, 9. πολλά δὲ νῶτον σκυτίνη μάστιγι θωμιχθείς.

462. τέλος δ'] Cf. Prom. 663.

463. πρεοποποῦσι δυστήνων μέλη] Cf. Eur. Cycl. 358. πρεοκοπεῖν μέλη ξένων.

464. έξαπέφθειραν] Cf. Soph. Tr. 713. μόνη γάρ αὐτὸν —

έξαποφθερῶ.

465. ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος] Fort. ἀνώμωξ' ἐς κακῶν —. Sed similes numeri sunt Cho. 150. ύμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. 493. πέδαις δ' άγαλκεύτοις (πέδαις άγαλκεύτοις δ'?) έθηρεύθης, πάτερ. Soph. Ant. 1021. οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ κακῶν — βάθος] Cf. 712. πρίν κακῶν ίδεῖν βάθος. Eur. Hel. 310. είς γάρ τοσοῦτον ήλθομεν βάθος κακῶν.

466. ἔδραν —] Cf. Eur. Suppl. 562. Bacch. 661. εὐαγῆ] I. e. εὔοπτον. (Hesych. ἐναγές· — εὔοπτον.) Cf. Eur. Suppl. 562. ἔστην θεατὴς πύργον εὐαγῆ λαβών. Bekker. Anecd. Gr. p. 337. ἀγής: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγὴς ἢ παναγής. Ἐμπεδοκλῆς (Fr. 156.), ""Αθρει μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον." Ut λαμπρὸν ἡλίου φάος apud Eur. Med. 752. Praestat forsan εὐανγῆ.

468. ἀνακωκῦσαι λιγύ] Cf. 332. λιγέα κωκύματα.

470. ἤιξ' Μ. ἵησ' apograph. Blomf. Forma soluta ut in Eur. Hec. 31. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ἀΐσσω. Iph. A. 12. ἀΐσσεις (anap.). Usitatius in senario foret ἤξ'. Sed vera scriptura est ἵησ'. Qu. ἀπῆξ' vel ἀπῆρ'. ἀκόσμφ ξὺν φυγῆ] Cf. 481. οὐκ εὕκοσμον αἴρονται φυγήν. et ad 422.

472. & στυγνε δαῖμον Qu. & σκληρε δαῖμον, ut est Arist.

Nub. 1264. (Eur.).

474. εὖρε κοὐκ] εΰρετ', οὐδ' Herw. Qu. ηὖρεν, οὐδ' ἀπήρκεσαν. 477. πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν] Activum pro medio ἐπε-

σπάσατο, ut in Soph. Aj. 769. πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος. 479. οἰσθα σημῆναι τορῶς;] Cf. Soph. El. 414. ἀλλ' οὐ κά-

τοιδα πλην έπι σμικρον φράσαι.

480. ναῶν] νεῶν al. Dind. Cf. 323. δὲ M. et schol. Recte.

Cf. Arist. Av. 1553.

481. αἰροῦνται Μ. αἰροῦνται apogr. αἴρονται Elmsl. ad Her. 505. Recte. Cf. Prom. 950. Suppl. 950. Eur. Her. 505. κίνδυνον ἡμῶν εἴνεκ' αἴρεσθαι μέγαν. 986. νεῖκος — τόδ' ἡράμην. 991. ἐκείνω δυσμένειαν ἡράμην. Ion. 199. κοινοὺς αἰρόμενος πόνους. Rhes. 53. νυκτέρω πλάτη — αἴρεσθαι φυγήν. 126. Herc. 147. τὸ πένθος αἴρεσθ'. Soph. Aj. 247. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι.

482 sq. De structura cf. Ag. 99 sq. ἔν τε Βοιωτῶν χθονί]

Qu. εν Βοιωτία γθονί.

483. πρηναΐον γάνος] Cf. 615. ἀμπέλου γάνος. Eur. Hel. 462. τὸ Νείλου — γάνος. Soph. Aj. 901. πηγαῖον ξέος.

484. ὑπ' ἄσθματος | ἀπαστία Herwerden.

485. διεκπερώμεν] διεκπερώμέν τ' Both. Blomf. οἴ τ' ἐκπερώμεν Schutz. Qu. οἱ δ' ἐκπερώμεν. Cf. Herod. IV. 152. Ἡρακλέας στήλας διεκπερήσαντες. Arist. Pl. 283. Eur. Fr. 757, 8. Soph. 588, 3.

487. πότω] Imo $ποτ\widetilde{ω}$.

488. 'Αχαΐδος] Qu. Φθιωτικής.

489. πόλισμ'] πόλις (i. e. πόλεις) L. prob. Herw. υπεσπανισμένους βορᾶς] Cf. 1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Cho. 577. φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη.

490. ἔνθα δή πλεῖστοι θάνον] Qu. ἔνθα πλεῖστοι δή 'θανον.

491. τάδε Qu. πάθη vel κακά.

492. νομίζων οὐδαμοῦ] Cf. Andr. 210. τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης. ἠδὲ] Qu. ἔς τε, ut vulg. 494. δ'] Leg. θ'.

496. πήγνυσιν δὲ] Ιπο πήγνυσίν τε.

497. άγνοῦ Στρυμόνος] Cf. ad Suppl. 254. ξέεθρον] Offendit in senario forma Ionica. Legerim τὸ ξεῦθρον.

498. ηὔχετο λιταῖσι, γαῖαν —] Qu. ηὔχετο, | λιταῖσι γαῖαν —.

500. θεοκλυτῶν] Ι. e. θεοὺς ἐπικαλούμενας. Cf. Eur. Med. 210. θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν. Sept. 131. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα. Confer nomen Θεοκλύμενος (Hel. 9.).

501. κουσταλλοπῆγα διὰ πόρον στρατὸς περᾶ transponendo

legit Porson.

505. διῆπε] Mihi suspectum. διῆξε (permeavit) conj. Blomf. coll. Prom. 134.

506. πίπτον] ἔπιτνον Porson. Cf. Thuc. VII. 84. ἐπεπιπτόν τε

άλλήλοις καὶ κατεπάτουν.

507. πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου] Cf. Eur. Med. 854. ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρῆξαί με δεῖ —; Tro. 750. Iph. T. 974. Epigr. ap. Plut. Anton. 70. ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι. Qu. πνεῦμ' ἀπέψυξεν. Cf. ad Soph. Aj. 1031.

508. λοιποὶ κἄτυχον] Qu. λοιποὶ δὴ 'τυχον.

509. Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῷ] Similis versus ponderosus est ille in Aj. 994. δδός ϑ ' δδῷν πασῷν ἀνιάσασα δὴ | μάλιστα τοὖμὸν σπλάγχνον.

511. έστιοῦχον γαῖαν] Cf. Soph. Ant. 183. έστιοῦχον ἐς πόλιν.

Eur. Andr. 282. έστιοῦχον αὐλάν.

512. ἤβην χθονός] Cf. 923. τὰν ἐγγαίαν ἤβαν. 733. Ag. 109. Suppl. 79. 663. ἔξαγ' — χοροποιὸν, μάπαρ, ἤβαν.

513. πολλά δ' ἐκλείπω —] Cf. Prom. 827. ὄχλον μέν οὖν τὸν

πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.

514. έγκατέσκηψεν] Inflixit. Cf. Soph. Tr. 1087. έγκατάσκηψον

βέλος κεραυνοῦ.

515. Cf. Arist. Pac. 1250. ὧ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας. Trag. Adesp. 406. ἡ Δίκη ποτὲ | τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἔνήλατο. ὧ δυσπόνητε] ὧ δυσπάλαιστε conj. Blomf., coll. Cho. 692. ὧ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων 'Αρά. Malim ὧ δυσφόρητε. (Cf. ad Soph. Oed. C. 1614.) Vel ὧ δυσκάθαρτε δαῖμον, ut in Pac. 1250.

βαρὺς —] Cf. Cho. 38. φόβος — γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων. Ag. 1174. καί τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δαίμων ὑπερβα-ρὴς ἐμπίτνων. Suppl. 648. βαρὺς δ' ἐφίζει (δῖος πράκτωρ(. Eum. 368 sq. Soph. Oed. R. 1300. 1311. Ant. 1347. Eur. Hipp. 818. ἄτύχα, | ὅς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης.

516. ἐνήλου Μ. ἐνήλλου apogr. Dind. ἐνήλω recte Blomf. Cf.

911. ὡς ἀμοφοόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾳ. Ag. 1145. 518. ὅψις — ἐνυπνίων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις.

520. φαύλως] Cf. Eur. Ion. 1546. οὐχ ὧδε φαύλως αὕτ' ἐγὼ μετέργομαι. ἐκρίνατε] Cf. Eur. Herc. 89. ὧς μοι κρίνωσιν ὀνείρους.

523. γῆ τε καὶ φθιτοῖς —] Cf. 220. χρὴ χοὰς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. γῆ — δωρήματα] Cf. Arist. Nub. 305. οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα. Infra 1041. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Eur. Or. 1436. δῶρα Κλυταιμνήστρα. Tro. 925. Παλλάδος — ᾿Αλεξάνδρφ δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν. Theocr. XXVIII. 2. δῶρον γυναιξίν. Prom. 612. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾶς Προμηθέα. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.

524. ἐξ οἴκων ἐμῶν] Qu. ἐξ ἐμῶν δόμων. ἤξω] Qu. δύσω. 525. ἐπ' ἐξειργασμένοις] Cf. Ag. 1379. Herod. IV. 164. ἐπ'

έξεργασμένοισι. ΙΧ. 77. VIII. 94.

526. εἴ τι δὴ λῷον πέλει] Cf. Eur. Andr. 120. ἔμολον — εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος — τεμεῖν. Qu. εἴ τί που ζωὸν πέλοι, vel ἤν τι — πέλη. Schol. εἴπου τινὲς εἶεν ζωοὶ ἤτοι ζῶντες. Unde ζωὸν eum legisse suspicatur Stanleius.

532. ὦ Ζεῦ βασίλεῦ, νῦν γὰρ Περσῶν] ὧ Ζεῦ βασίλεῦ νῦν τῶν (aut αὖ) Περσῶν Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. coll. 1. τάδε τῶν

Περσών των οιχομένων etc.

535. ἄστυ — κατέκουψας] Cf. Eum. 380. δνοφεράν τιν' άχλὺν

κατά δώματος αὐδᾶται. Cho. 51. δνόφοι καλύπτουσι δόμους.

537. ἀπαλαῖς χεροὶ Μ. ἀπαλαῖς (aut ἀταλαῖς) — apographa. ἀμαλαῖς — Prienus. Dind. Leg. ἀπαλαῖς χεροί. Cf. ad Arist. Vesp. 554. De re cf. 1060.

539. διαμυδαλέοις δάκουσι] διαμυδαλέους δάκουσι recte Naber.

Cf. Soph. El. 167. δάκουος μυδαλέα.

541. άβρόγοοι] ἀπρόγοοι probabiliter Pauw. Blomf. "In simillimo loco v. 140. Περσίδες dicuntur ἀπροπενθεῖς" (Blomf.) άβρόγυιοι conj. Both. prob. Blomf. Qu. άβρόγυιοι (νἴ).

543. λέκτρων τ' εὐνὰς] Cf. ad Med. 436. κοίτας δλέσασα λέκτρον.

άβροχίτωνας] Fort. άβροχοίτωνας.

544. χλιδανης ηβης] Cf. Eur. Cycl. 498. χλιδανης έχων έταίρας

βόστρυγον.

546. κάγὼ δὲ μόρον] κἄγωγε μόρον Blomf. Qu. κάγώ γε γόον (vel νόμον), vel κάγώ γ' ἔλεγον, vel κάγὼ θρῆνον.

547. aἴω ἀδω conj. Blomf. Recte.

548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'] Cf. Prom. 414. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα.

551. τοτοῖ Cf. 561. Τοτοτοῖ est Soph. Trach. 1009.

552. ἐπέσπε δυσφούνως] Qu. ἐπέσπασ' ἀφρόνως. Schol: ἔπεσπε καὶ ἐπεσπάσατο. Cf. 477. Vel ἐφέσπε. δυσφούνως] Anglice, senselessly, madly. Cf. Sept. 874.

554. βαρίδεσσι] Vox βᾶρις legitur etiam 1075. Suppl. 837. 874. 882. Eur. Iph. A. 297. βαρβάρους βάριδας. Herod. II. 41. 60. 96. 179. II. 96. Vox Aegyptiaca, ut colligi potest ex Herod. II. 96.

113 PERSAE.

556. πολιήταις] Eadem forma in eodem versu eademque sede. Cf. Eur. Hec. 1249. δ Θοηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

557. ἄχτως] Ductor, dux. Cf. Eum. 399. Άχαιῶν ἄχτος ές

τε καὶ πρόμοι.

565. αὐτὸν ώς ἀκούομεν] αὐτόπουν ἀκούομεν Dind. Qu. ὧδ' ἀκούομεν, vel potius ἐξακούομεν (εἰσ.).

567. δυσχειμέρους] δυσχίμους Arnald. Elmsl. ad Suppl. 961. 568. τοὶ δ' ἄρα] οἱ δ' ἄρα conj. Blomf. Recte. $\delta \hat{\eta}$ add. Heath.

Blomf. πρωτομόροιο, φεῦ, ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας conj. Blomf.

571. έρα (sic) Μ. έρρανται aut έρανται apogr. έρροντες conj. Blomf., coll. 963. ἔφροντας ἐπ' ἀκταΐς etc. Qu. ἔφρονσι. ζου] Qu. δάκν' αὐτόν. Cf. com. anon. IV. 677. ἀλλὰ δάκνει (δακνάζει Mein. leg. πιέζει) τὴν Εὔβοιαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾳ. Αctivum δακνάζειν legitur Leonid. Tarent. 93.

573. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη] Cf. Com. anon. IV. 662. ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον. Arist. Ran. 781. οὐράνι' ἄχη I. e. divinitus missa. Cf. Soph. Ant. 418. τυφώς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος.

574. τεῖνε - αὐδάν] Cf. Eur. Med. 204. τί μάτην τείνουσι βοάν; δυσβάϋκτον] Verbum βαΰζειν legitur Ag. 449. Pers. 13. Qu. δυσβαΰκτω βοᾶ τὰν —.

575. βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν] βοάν, τριτάλαιναν αὐδὴν Wakef.

S. C. § 77. Qu. βοά τις —.

576. κναπτόμενοι Cf. Soph. Aj. 1031. ζωστῆρι πρισθείς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων | ἐγνάπτετ' (ἐκν. L. pr.) αἰὲν etc. άλὶ δεινά] 'Aλοσύδνας confidenter corrigit Naber, coll. Hom. Od. δ'. 404. ἀμφί δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Άλοσύδνης | ἀθρόαι εὕδουσιν. ΙΙ. υ΄. 207. Qu. άλὸς ἀλκᾶ.

577. ἀναύδων —] Cf. ad Aj. 1297. ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν (αὐτόν). Hor. Carm. IV. 3. 19. 'mutis — piscibus.'

578. τᾶς ἀμιάντου] Sc. θαλάσσης. Cf. 612. τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ

(sc. μελίσσης). Sic ή ἀτρύγετος (sc. θάλασσα).

581. δαιμόνι' ἄχη] Cf. Arist. Thesm. 1054. λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι' (schol. ἐχ τῶν δαιμόνων).

583. $\vec{\tau}$ $\vec{\delta}$ \vec{n} \vec{a} \vec{v} $\vec{\delta}$ \vec{n} \vec{o} $\vec{$

584. τοὶ δ'] Qu. οἱ δ'. γᾶν ἀσίαν δὴν libri. γᾶν ᾿Ασιᾶτιν (om. δην) malit Blomf. τὰν ᾿Ασίαν γᾶν Burn. γᾶν ᾿Ασιανὰν Mein. Dind.

585. περσονομοῦνται] Qu. πεσσονομοῦνται. Cf. Suppl. 13. Δαναὸς δὲ — τάδε πεσσονομῶν. Sed cf. infra 919. περσονόμου τιμῆς μεγάλης.

587. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις] Cf. Eur. Hec. 101. δεσποσύνους σκηνάς. Iph. T. 421. εὐγαῖσι δεσποσύνοις. Cho. 75. ἀνάγκαν αμφίπτολιν.

588. οὖτ'] οὐδ' Brunck. Recte. Cf. ad Soph. Aj. 428. El. 1412.

Oed. C. 451.

589. ἄρξονται] ἄζονται Halm. in Mus. Rhen. XXIII. 295. Non male. Annon ἄρχονται? Et sic Herw., propter praecedentia περσονομοῦνται et δασμοφοροῦσιν.

591. ἐν φυλακαῖς] Qu. ἐν φυλακᾶ (φυλακᾶι). Cf. Ag. 235. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον

oĭxois etc.

593. λαδς] Qu. πᾶσιν.

594. ζυγόν άλκᾶς] Qu. ζυγόν άρχᾶς.

595. agovoa agovoar Pors. Blomf. Dind.

596. περικλύστα νάσος] Cf. Eur. Iph. A. 121. Αδλιν ἀκλύσταν (ἄκλυστον?) Απ περίκλυστος? Hom. H. Apoll. 181. Δήλοιο περικλύστης. Sed infra 879. νάσοι — περίκλυστοι (sic). Eur. Fr. 1069. ηκω περίκλυστον προλιποῦσ' ᾿Απροκόρινθον. "Terminatione feminina usus est ne tria se exciperent vocabula in os terminantia." (Dind. Lex. p. 285.)

597. $\Pi \epsilon \rho \sigma \tilde{\omega} \nu$] $\Pi \epsilon \rho \sigma \tilde{\omega} \nu$ Blomf.

599. βροτοῖσιν] βροτοῖ τιν' (!) Nodell in Class. Journ. X. 162. Qu. βροτοῖν τιν', vel βροτοῖσι νοῦν, vel ἐπίσταται βροτοὺς, ὅταν κλύδων κακῶν | αὐτοῖς ἐπέλθη, πάντα δειμαίνειν φιλεῖν.

600. φιλεί] Qu. φιλείν.

601. πεποιθέναι] Qu. πέποιθεν αδ.

602. τύχης] τύχας Blomf.

604. ἐν ὅμμασιν τἀνταῖα] ἐν ὅμμασιν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν Madvig. Qu. ἐν ὅμμασιν κἀνταῖα φαίνεται θεῶν] Qu. φαίνεται 'κ θεῶν.

605. βοᾶ — κέλαδος] Cf. 388. κέλαδος Έλλήνων πάρα | μολ-

πηδον ηθφήμησεν. Cho. 341. κελάδους εθφθογγοτέρους.

607. ἄνευ τ' ὀχημάτων] ἄνευθ' — Porson. (Cf. ad Eum. 65.) Cf. Soph. Oed. R. 541. Herod. I. 69. ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. VIII. 140. IX. 7. VII. 184. Elmsl. ad Her. 622. et ad Sept. 1073.

609. Cf. Cho. 15. χοάς φερούσας νερτέροις μειλίγματα. Eum. 107.

613. λιβάσιν ὑδοηλαῖς] Cf. Suppl. 793. νέφη δ' (κύπελλ' Dind.) ὑδοηλά. Eur. Suppl. 206. σταγόνας ὑδοηλάς. Cycl. 89. κοωσσοὺς ὑδοηλούς.

614. μητρὸς — παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος] Pro παλαιᾶς corrigendum suspicor μελαίτης. Cf. Eur. Alc. 757. πίνει μελαίτης μη-

τρὸς εἴζωρον μέθυ. μητρὸς ἀγρίας Suspectum ἀγρίας.

615. ἀμπέλου γάνος Cf. Pers. 483. κοηναῖον γάνος Eur. Cycl. 420. ἀμπέλων ἄπο | θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. Bacch. 261. βότουος γάνος. Iph. T. 633. ἀνθεμόρουτον γάνος | ξουθῆς μελίσσης. Fr. 146, 3. ἀμπέλων γάνος. Arist. Ran. 1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου (trag.).

616. ἐν φύλλοισι] Qu. εὖ φύλλοισι. ϑαλλούσης βίον] Cf. Pind. Ol. III. 40. καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος. Theorr. XXV. 15. μελιηδέα ποίην | λειμῶνες ϑαλέθουσιν. βίον] χεροῖν conj. Blomf. ex schol.

πάρεστι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χεροὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς etc. Qu.

δοᾶν, vel εμοί.

620. υμνους επευφημετε | Cf. Fr. 281, 4. θεοφιλείς έμας τύγας | παιᾶν' ἐπευφήμησεν. Eur. Iph. A. 1468. ἐπευφημήσατε παιᾶνα. Iph. T. 1403.

621. ἀγκαλεῖσθε] Cf. Ag. 1021. ἀγκαλέσαιτ'. γαπότους] Dorica forma solennis, ut γάμορος Suppl. 621. ποδαγός Soph. Ant. 1210. $\varkappa v v a \gamma \delta \varsigma$, etc.

623. πρέσβος Πέρσαις Fort. πρέσβος Περσᾶν (Περσῶν).

Ag. 856. ἄνδρες πολίται, πρέσβος 'Αργείων τόδε.

624. θαλάμους] θαλάμας ('latebras') malit Herwerden, coll. Eur. Herc. 807. Bacch. 561. Phoen. 938.

625. $\eta \mu \epsilon i \varsigma \delta'$ Leg. $\eta \mu \epsilon i \varsigma \delta'$.

629. Cf. 640. Cho. 489. & Γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

631. axos edd. vett. Well. axos schol. Pauw. Blomf. Vide πλέον] παρον Heimsoeth. πέλον melius Weil.

632. θνητῶν θρήνων Gomperz. Wecklein. Weil.

633. ħ δ' ἀτει μου —;] Cf. Soph. Aj. 172. ħ δά σε —; 954. $\dot{\eta} \quad \delta \alpha \quad - \quad \dot{\epsilon} \varphi v \beta \varrho i \zeta \epsilon i;$ Ισοδαίμων βασιλεύς] Cf. 80. 856. Eur. Suppl. 177. τύραννος Ισοδαίμων πάρος.

634. σαφηνή] Qu. σαφηνώς.

635. alar $\tilde{\eta} = \beta \acute{a}\gamma \mu a \tau a$] Cf. 935. alar $\tilde{\eta} = a \mathring{v} \delta \acute{a} r$. 286. $\beta o \grave{a} r$ δυσαιανῆ. βάγματα] Α βάζω. Cf. v. κράγμα, a κράζω. Cf. ad Pac. 637. παναίολ'] Qu. πανάθλι', vel τάδ' $\smile _ \smile$.

640. $\Gamma \tilde{a}$ τε —] Cf. Cho. 399. κλῦτε δὲ, $\Gamma \tilde{a}$ χθονίων τε τιμαί.

Infra 919. Περσονόμου τιμῆς μεγάλης.

645. Cf. Cho. 147. ημίν δε πομπος ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.

648. δχθος] Ι. e. τύμβος. Cf. 658. κέκευθεν] Transitivum, ut alibi. Cf. Cho. 686. λέβητος χαλκέου πλευρώματα | σποδόν κέκευθεν ανδρός etc. Soph. El. 1120. εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος. Eur. Hec. 880. στέγαι κεκεύθασ' αίδε Τρωάδων όχλον. Iph. A. 111. Ion. 1389. Rhes. 17. 621. Hom. Il. χ΄. 118. 'Αχαιοῖς | ἄλλ' ἀποδάσσασθαι όσσα πτόλις ήδε κέκευθεν. Od. ζ. 303.

650. 'Αϊδωνεύς — 'Αϊδωνεύς | Lege 'Αϊδωνεῦ — 'Αϊδωνεῦ. άνείης — Δαρεῖον] Cf. Cho. 489. Το γαῖ', ἄνες μοι πατέρα.

651. Δαρεῖον, οἶον ἄνακτ' ἔρξειαν (et in v. ant. 656. ἔσκεν, ἐπεὶ

στρατόν εὐώδωσεν) conj. Blomf.

656. ύποδώκει (εὖ ἐποδώκει a corr.) ἢὲ Μ. εὖ ποδούχει Dind. έποδούγει Herw. ad Oed. R. 923. έσκεν] Cf. Ag. 723. Rara haec forma apud Tragicos. Cf. σκηπτουχεῖν, λυχνουχεῖν, σταθμουχεῖν.

660. προπόβαπτον — εὔμαριν] Cf. Eur. Or. 1364. βαρβάροις

εὖμάρισιν.

663. Corrigendum haud dubie Δαρεί, lavoi (aut lav ol). Cf. ad Arist. Ran. 1028. εχάρην γοῦν νικῆσαι ἀκοῦσαι παρά Δαρείου τεθνε $\tilde{\omega}$ τος· | δ χορός δ' εὐθὸς τὰ χε $\tilde{\iota}$ ρ άδὶ ξυγκρούσας ε $\tilde{\iota}$ πεν lαυο $\tilde{\iota}$ (lα $\tilde{\upsilon}$ o $\tilde{\iota}$?). 272. lα $\tilde{\upsilon}$.

664. Δαρειὰν οἶ Μ. Δαρεῖ', ἄνα Siebelis. Δαρεῖ', ἰανοῖ ingeniose et vere, opinor, conjicit Blomf., coll. Arist. Ran. 1052 sq. ibique schol. βάσκε περῶν, ἄκακε Δαρεῖ', ἰανοῖ Blomf. prob. Dobr. Qu. Δαρεῖ', ἰωά (aut ἰὼ οῖ). Cf. 1070. "Quum observet Scholiasta, ὡς ἐπφδῆ δὲ κέχρηται τῷ Βάσκε πάτερ Δαρεῖε, haec verba in fine strophae et antistrophae libens addiderim." (Blomf.) ἄκακε ἄναξ conj. Blomf. ex schol. βάσκε καὶ πορεύθητι, ὧ Δαρεῖε δέσποτα.

665. καῖνά τε] καινόκοτα conj. Blomf. (Schol. καινὰ καὶ ἀλλόκοτα. Cf. 256. κακὰ νεόκοτα. Sept. 804.) ὅπως καίν' ἄλγη κλύης νέα τ' ἄχη Enger. prob. F. G. Schmidt, coll. Plut. Mar. 45. νέον πολέμου καὶ καινῶν ἀγώνων. Num. 9. καινὸν δὲ ποιεῖν καὶ νέον. Heliod. VII. 9. τί σε νέον ἢ καινὸν ἀλγύνει πάθος;

666. δέσποτα δέσποτ', ὧ φάνηθι conj. Herw.

668. στυγία] Qu. στυγερά.

669. πεπόταται] Qu. κέχυται δή. Cf. Eum. 378. τοῖον ἐπὶ κνέ-

φας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται.

670. νεολαία] Cf. Suppl. 686. εὐμενὴς δ' δ Λύκειος ἔστω πάσα νεολαία. Arist. Fr. 57. ὧ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Theocr. XVIII. 24. τετράκις ἐξήκοντα κόραι, ϑῆλυς νεολαία. Lucian. gymn. 38. τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλίσκων. Herodian. IV. 9.

675 sq. τί τάδε δυνατὰ δυνατὰ | παιδὶ τῷ σῷ διδύμᾳ | δι' ἄνοιαν άμαρτίᾳ; | πάσᾳ γᾳ τᾳδ' | ἐξέφθινται τρίσκαλμοι | νᾶες ἄναες αναες conj. Blomf.

678. Εξέφθινθ' αι τρίσκαλμοι] Qu. Εξέφθινται τρίσκαλμοι. Cf. 927.

680. ἄναες] Helena dicitur έλένας έλανδρος έλέπτολις Ag. 689.

683. στένει κέκοπται καὶ —] Qu. στένει γέ τοι πᾶν καὶ —, vel στένει γε κοφθὲν καὶ —.

688. ἐστὶ] Scrib. ἔστι.

689. ἄλλως τε πάντως] Cf. Pers. 689. Eum. 726. Arist. Nub. 1269. ἄγη] Qu. ἄχη. Cf. Eum. 726. ἄλλως τε πάντως χὧτε δεόμενος τύχοι. Prom. 636. χ' oί] Scr. χοί.

690. λαβεῖν ἀμείνους] Cf. Prom. 335. Soph. Aj. 120. δοᾶν ἀμείνων ηὐρέθη τὰ καίρια. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς. 691. ἐνδυναστεύσας] Anglice, 'having prevailed upon him.' Cf. Xen. Hell. VII. 1. 42.

692. τάχυνε δ'] τάχυνε (α supr. ϵ) δ' M. Scribe 'τάχυνα δ'. ταχύνειν hic intransitivum est, ut in Rhes. 633. Ita etiam θαρσύνειν Soph. El. 916.

693. τί δ'] Αn τί? ἐμβριθὲς κακόν] Cf. Soph. Fr. 696, 3.

τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον.

695. Qu. ἀντία λέξαι σέθεν. Sed cf. 700.

696. περί τάρβει] Cf. Cho. 33. περί φόβφ. Pind. P. V. 78.

περί δείματι. Eur. Or. 815. άμφι φόβω.

698. μακιστῆρα μῦθον] Cf. Suppl. 475. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον. Soph. Ant. 446. εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα. Apud Hesychium est μακιστής.

700. 701. δέομαι — δέομαι] Qu. σέβομαι — σέβομαι, ut in

694. 695.

700. φάσθαι] φᾶσθαι edd. ante Glasg. Φᾶσθαι apud Homerum a nonnullis grammaticis scriptum esse monet Porson. Media

forma, ut φάμενος Cho. 316.

703. ἀνθίσταται] Lege ἀνθάπτεται. Cf. ad Trach. 778. Et sic Blomf. (quem vide) et Wakef. S. C. § 40. Cf. Med. 1371. τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρὴ, καρδίας ἀνθηψάμην. δέος παλαιόν σοι φρενῶν] Ιπο δέος παλαιόν σου —.

704. ξύννομ'] Cf. Soph. Oed. C. 340. El. 601. Av. 678. δ —

ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ. 209.

706. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἀν τύχοι βροτοῖς] Suspectum mihi δ' ἄν τοι —. ἀνθρώπεια δή τοι — conj. Dind. Qu. ἀνθρώπεια δή τὰν —.

707. ἐκ θαλάσσης — ἐκ χέρσον] Cf. Eum. 231. ὅμοια χέρσον

καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.

708. θνητοῖς, ὁ μάσσων —] Leg. θνητοῖσι, μάσσων —. ὁ μάσσων βίστος ἢν ταθἢ πρόσω] Qu. ὁ βίστος ἢν ταθἢ μάσσων (μείζων) πρόσω. Vel θνητοῖσι, μάσσων βίστος ἢν ταθἢ πρόσω. Vel ὁ βίστος μακρὸς ἢν ταθἢ (vel ἢν ταθἢ μακρὸς) πρόσω. Cf. Prom. 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον (τὸν βίον τείνειν μακρὸν?) ἐλπίσι.

710. $\omega_{\mathcal{S}}$ $\varepsilon\omega_{\mathcal{S}}$ τ' $\varepsilon\lambda \varepsilon \sigma\sigma\varepsilon_{\mathcal{S}}$ M. $\delta_{\mathcal{S}}$ ϑ' , $\varepsilon\omega_{\mathcal{S}}$ $\varepsilon\lambda \varepsilon \sigma\sigma\varepsilon_{\mathcal{S}}$ apogr. Elmsl. ad Oed. R. 35. $\omega_{\mathcal{S}}$ $\varepsilon\omega_{\mathcal{S}}$ τ' $\varepsilon\lambda \varepsilon \sigma\sigma\varepsilon_{\mathcal{S}}$ conj. Hirschig. (Ann. Crit.).

Qu. $\delta \varsigma \gamma'$ (vel $\tau \delta \tau \varepsilon \vartheta'$) —.

- 711. βίστον εὐαίωνα Πέρσαις ὢν θεὸς διήγαγες conj. Blomf. coll. 157. 644. βίστον εὐαίωνα Εadem verba Soph. Trach. 81.
 - 712. νῦν τέ σε —] Qu. νῦν γέ σε —, vel νῦν σέ τοι —.

713. ἐν βραχεῖ λόγφ etiam Wakef. ad Soph. Trach. 731. ubi eadem est confusio. Cf. ad Prom. 900.

716. ἀμφ' 'Αθήνας] Cf. Soph. Aj. 415. πολὺν — κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον.

719. πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν] Cf. Hor. Sat. II. 3. 63. 'Huic ego vulgus | errori similem cunctum insanire docebo'. ἐμώρανεν] Qu. ἐφωρμήθη. Cf. ad Soph. Aj. 290. τί τήνδ' ἄκλητος — ἀφορμᾶς (al. ἐφ.) πεῖραν;

720. στρατευμάτων] στρατηλαταΐν Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum.

637. τοῦ στρατηλάτου νεῶν.

721. ἤνυσεν περᾶν] Soph. Oed. R. 720. ἐκεῖνον ἤνυσεν | φονέα γενέσθαι.

723. τόδ' ἐξέπραξέ] Cf. Soph. Aj. 45. κᾶν ἐξέπραξέ γ' (τὸ βούλευμα), etc. Plut. Ages. 28. ἐξέπραξε τὸν πόλεμον.

725. ξυνήψατο] Qu. ανθήψατο, vel σφιν ήψατο.

726. μέγας τις ηλθε] μέγας σφ' εσηνε (aut potius ἐπῆλθε, invasit, coll. 845. Soph. Oed. R. 199. Fr. 508.) Herwerden. Idem tamen malit μέγας τις ηγε, coll. Soph. Ant. 624. ὅτφ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν. Oed. C. 253. 998. Phil. 1039. Eur. Iph. A. 877. Quid si legas μέγας νιν ηγε? ως lδεῖν] Qu. ωστ' lδεῖν, vel εἰσιδεῖν.

729. $\pi a \mu \pi \eta \delta \eta \nu$] Cf. Soph. Aj. 916. $\lambda a \delta s \pi \tilde{a} s$ malit Nodell in Class. Journ. X. 162., ut quintum pedem etiam hic auspicetur vox integra.

731. κεδνης | Scribe κενης.

734. μονάδα] φυγάδα Oberdick, coll. 736. μολεῖν (γο. φυγεῖν Med. sec. m.). δορμάδα F. G. Schmidt, coll. Eur. Or. 1416. ἀνὰ δὲ δορμάδες ἔθορον — Φούγες. Hel. 1301. δορμάδι κώλφ — ἐσύθη. πολλῶν] πομπῶν Mein., coll. 1036. γυμνός εἰμι προπομπῶν.

735. ποῖ τελευτᾶν;] Cf. Cho. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Infra 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγων τελευτήν; Eur. Hec. 419. ποῖ τελευτήσω λόγον; Soph. Oed. C. 476. ποῖ τελευτῆσαί με χρή; et ad Arist. Lys. 526. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;] πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἴρειν; F. G. Schmidt.

736. ταῖν (vel τὴν) δυοῖν ζευκτηρίαν (sc. ἠπείροιν) conj. Blomf. Qu. ἐς δυοῖν —. ζευκτηρίαν] Cf. Fr. 350. πάτερ θέοινε, Μαι-

νάδων ζευχτήριε.

738. λόγος κρατεῖ] Cf. Suppl. 293. ὡς μάλιστα καὶ (δὴ?) φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ισπερ ἡ φάτις κρατεῖ. σαφηνὴς τοῦδε, κοὐκ ἔνι στάσις conj. Blomf. τοῦδε γ' οὐκ ἔνι στάσις V. D. in Quart. Rev. IX. 355. Qu. σαφηνὴς τῆδε, κοὐκ (vel τῆδε γ', οὐδ')—, vel σαφηνής τοῖσδε γ' (vel τοῦδε γ') οὐκ ἔνι στάσις. στάσις] I. q. ἀμφισβήτησις. Cf. Liv. 22, 36. 'illud haudquaquam discrepat

739. χρησμῶν πρᾶξις] Cf. Arist. Eq. 1248. οἴμοι, πέπρακται

(πεπέρανται?) τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

742. Cf. Fr. 395. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός. ξυνάπτεται] ξυλλήψεται Nauck. ad Eur. Fr. 432, 2. Qu. ξυλλαμβάνει. Cf. Eur. Fr. 435. αὐτός τί νυν δοῶν εἶτα δαίμονας κάλει· τῷ γὰο πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Menand. IV. 249. τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Arist. Eq. 229. κάγὼ μετ' αὐτῶν γὰ θεὸς ξυλλήψεται. Soph. Fr. 302.

743. εὐρῆσθαι] Malim ἐκρῆξαι. Cf. Soph. Tr. 852. ἔρρωγεν παγὰ δακρύων. Eur. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασιν. Supra 439. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν κακῶν.

744. νέφ θράσει] Cf. Eur. Med. 48. νέα φροντίς.

745. δεσμώμασιν] Malim δεσμεύμασιν. Ελλήσποντον] Έλλης πορθμόν F. G. Schmidt, coll. 70. 722. 799. 874.

746. ήλπισε σχήσειν] Lege ήλπισε ζεύξειν. δέοντα] Qu. δέοντα, τύπτοντα, aut παίοντα. ήλπισε σχήσειν δέοντα, Βοσπόρου

δόον θεοῦ conj. Blomf.

748. πολλῷ στρατῷ] πεζῷ στρατῷ F. G. Schmidt, coll. 721. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; πολλὴν] πεζὴν F. G. Schmidt. ἄλμην frustra Naber, coll. 397. Cf. 780. κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Qu. λείαν.

749. θνητός ών θεων δε πάντων] Qu. θνητός ών θεων απάν-

των, vel θνητὸς ών δὲ θεῶν ἀπάντων.

750. πῶς τάδ'] πρὸς τάδ' Abresch. Brunck. Recte. Cf. 730.

Qu. πῶς ἄρ'.

- 751. πλούτου πόνος] Cf. Cho. 138. οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. πολὺς πλούτου πόνος] Cf. Neophr. 2, 14. πολὺν πόνον βραχεῖ | διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνφ. Aesch. Fr. 137 D. κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.
- 753. ταῦτα τοῖς κακοῖς] Malim ταῦτά τοι —. Et sic Hirschig. Ann. Crit. et Dind. τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν] Cf. Sept. 599. ὁμιλίας κακῆς | κάκιον οὐδέν.
- 756. ἔνδον αἰχμάζειν] Cf. Pind. Ol. XII. 14. ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέπτως συγγόνω πας' ἐστία etc. αἰχμάζειν] ἐχμάζειν (retinere) Naber. Hesychius ἐχμάζειν per ἡσυχάζειν interpretatur. Cf. schol. Eur. Qrest. 265.
- 761. ἐξεκείνωσεν πεσὸν] ἐξεχείμασ' ἐμπεσὸν Wakef. ad Eur. Ion. p. 985. ἐξεκείνωσεν] Forma communis ἐξεκένωσεν legitur Arist. Ran. 1070. Cf. ad Iph. T. 419.

762. ἐξ οὖτε] Cf. Eum. 25.

- 767. οἰανοσιρόφουν] τὰακ. recte Porson. Dind. etc. V. Elmsl. ad Bacch. 686. Sic τὸδοιπόρουν dicebant, non δδοιπόρουν, et alia. Cf. Anaxand. III. 163. τὸν γὰρ οἴακα στρέφει | δαίμων ξκάστω. Sept. 62. οἰακοσιρόφος. Prom. 515. Eur. Hel. 1591. σὰ δὲ στρέφ' οἴακ.' Confer v. ἡνιοσιροφεῖν Cho. 1022.

769. ἔθηκε πᾶσιν] Qu. ἔθηκ' ἀστοῖσιν. ἔθηκε πατρίδι τῆδε

γη φάος F. G. Schmidt. φίλοις Qu. φίλην.

771. ἤλασεν] ἐδάμασεν F. G. Schmidt. ἤλασεν βί \mathfrak{q}] Vi su b e git.

772. θεὸς γὰρ οἔ σφ' ἤχθηρεν, ὡς σώφρων ἔφυ F. G. Schmidt,

coll. 829. Qu. θεός γὰρ ηὔξησέν νιν, ώς σώφρων ἔφυ.

774. $M\acute{a}\varrho \delta os$] $M\acute{e}\varrho \delta \iota s$ Rutgers. et V. D. in Class. Journ. XII. 428. Ex Herodoto satis notum est nomen Smerdis. Nominis primam literam extrivit metri necessitas (sic $\sigma \mu \acute{e}\varrho \delta \omega$). Emendationi favet scholiastes.

775. τὸν δὲ] τόνδε malit V. D. in Class. Journ. XII. 428.

σὺν δόλ φ] Cf. Herod. III. 70. Sic σὺν ἀργύρ φ Soph. Oed. R. 124.

776. Δαφέονην] Ἰνταφέονην conj. Blomf. ex Herod. III. 70.

777. χρέος Qu. μέλον.

779. τοῦπερ ἤθελον] Sc. κῦρσαι. νέα φρονεῖ] Qu. φρονεῖ νέα.

780. κάπεστράτευσα πολλά] Ι. e. πολλάκις, saepe. Ĉf. Arist. Vesp. 1046. πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς. Ĉf. etiam supra 748. πολλὴν κέλευ- θον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ.

781. κακὸν — προσέβαλον πόλει] Cf. Prom. 951. μηδέ μοι διπλᾶς δδοὺς — προσβάλης. Trag. adesp. 120, 3. ή γλῶσσά τοι —

πλεῖστα προσβάλλει κακά.

782. νέα φρονεῖ] νέον φρονεῖ Elmsl. ad Her. 387. καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονεῖν. φρονεῖ νέα Monk. ad Hipp. 1284. ἐνεὸς ἄν ἐνεὰ φρονεῖ conj. Meinekius Hist. Crit. p. 202. Cf. Prom. 907. αὐθάδη φρονεῖν. Aesch. Fr. 399. ἐφήμερα φρονεῖ. Philem. IV. 60. γέρων γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα. Antiph. III. 148. εἰ θνητὸς εἰ — θνητὰ καὶ φρόνει. Monost. 1. ἄνθρωπον ὅντα δεῖ φρονεῖν τὰνθρώπινα. 454. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων. Cf. ad Soph. Aj. 1120. δ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν (σμικρὰ vulg.) φρονεῖν. Inusitatum esse νέον φρονεῖν et similia monuit Lobeck ad Aj. 1120.

784. εἶν γὰρ σαρῶς —] ἢ γὰρ σαρῶς — Herw. οὐ γὰρ σαρῶς — Heimsoeth. Cf. Arist. Pac. 1302. εἶν γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαρῶς. Men.

IV. 249. εδ ἴσθ' ἀμριβῶς. τόδ' ἴστ'] Fort. κάτιστ'.

785. ἄπαντες] σύμπαντες malit Herwerden.

786. φανείμεν Cf. Isocr. p. 176. et ad Arist. Ran. 1448.

787. ποῖ — τελευτήν;] Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528. καὶ

ποῖ τελευτῷ καὶ καρανοῦται λόγος;

788. $\pi\tilde{\omega}_S$ ἄν ἐκ τούτων ἔτι | πράσσοιμεν —;] Cf. Eur. Andr. 1184. οὖτός τ' ἄν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἄν. Soph. Aj. 537. τί δῆτ' ἄν ὡς ἐκ τῶνδ' ἄν ἀφελοῖμί σε; Thuc. IV. 17. ὡς ἐκ τῶν παρόντων. VII. 76. ὡς ἐκ τῶν παρόντων.

789. ώς ἄριστα Περσικὸς λεώς] Qu. ώς ἄρισθ' ὁ Περσικὸς

λεώς. Cf. ad Arist. Lys. 42.

791. στράτευμα πλεῖον ή] Lege στράτευμ' είη πλέον.

792 sq. Cf. Herod. VII. 49.

794. ὑπερπόλλους | ὑπερπώλους Μ. corr. Blomf.

796. ἐν Ἑλλάδος τόποις] Cf. 790. Suppl. 237. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.

799. περά praesens est.

800. παῦροί γε πολλῶν] Ι. e. παῦροι ἐκ πολλῶν. Sc. περῶσι. Cf. 1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Theocr. XVI. 85. ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα | Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγελέοντας | τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν. Thuc. I. 110. 1. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν — ἐσώθησαν. Theogn. 74. παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον. 636. οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρε-

κέως δλίγοι. Soph. El. 688. χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω, etc. 1188. Aj. 1022. πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ἀφελήσιμα. Exspectabas παῦροί γε ἐκ πολλῶν. Qu. παῦροί γε, παῦροί γ'. Vel παῦροί γ' ἔλειφθεν. Vel παῦροί γ' ἀπ' αὐτῶν. Vel παῦροι ἀπὸ πολλῶν. (Eadem crasi qua ἄλλοι, etc.)

802. Cf. Eur. Hel. 647. δυοῖν γὰρ ὅντοιν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὖ. Herod. I. 139. οὖ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὖ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως. Phocylid. 1, 1. καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοὶ, οὖχ ὁ μὲν, δς δ' οὖ· \mid πάντες πλὴν Προκλέους, καὶ Προκλέης Λέριος etc. Plat. Crit. p. 47 A. Resp. V. 475 B. Xen. Cyr. II. 3. 8.

803. πληθος έκκριτον στρατοῦ] Cf. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας έκκρίτους πόλεως.

807. οὖ σφιν —] Cf. Prom. 605. τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν. Eur. Fr. 733. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει. Paene constanter in hujusmodi locis accusativum regit μένει, ut monuit Herwerden ad Ion. 1246. Sic Soph. Aj. 641. ὧ τλᾶμον πάτερ, οἴαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν. Eur. Ion. 1245. τί ποτ' — μένει ψυχῆ σε παθεῖν; Prom. 605. τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.

809. οὐ θεῶν βρέτη ἠδοῦντο συλᾶν] Cf. Cho. 899. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν.

- 810. ήδοῦντο] ήζοντο malit Herw. Male.
- 811. $\beta \omega \mu$ οὶ δ' ἄϊστοι] Cf. Ag. 527. $\beta \omega \mu$ οὶ δ' ἄϊστοι καὶ ϑεῶν ἱδρύ μ ατα.
- 812. φύρδην] Formatum ut σύρδην, ἄρδην, χύδην, σύδην, δύδην, βύζην, etc. Fort. σύρδην. Cf. Rhes. 58. πρὶν τὸν ᾿Αργείων στρατὸν | σύρδην ἄπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
- 816. τόσος γὰς ἔσται] τόσοσπες ἔσται conj. Dobr., coll. Ag. 138. τόσονπες εὕφρων. Lege τοσοῦτος ἔσται —, vel τόσος τάχ' (ποτ') ἔσται. Displicet γὰς post τόσος. πέλανος αἰματοσταγής] Cf. Eum. 255. ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Eur. Alc. 851. αἰματηρὸν πέλανον. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον. Rhes. 430. αἰματηρὸς πέλανος. Iph. T. 300. ὤσθ' αἰματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν άλός. Apte respondet nostrum cake (πᾶν τὸ πεπηγός).

820. ὑπέρφεν] Cf. Ag. 377.

821 sq. ὕβρις γὰρ —] Cf. Ag. 1655. ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάρτα?) δύστηνον θέρος. Arist. Eq. 392. κặτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι τὰλλότριον ἀμῶν θέρος, | νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους etc. Eur. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Bacch. 1316. ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν] ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν V. D. in Class. Journ. VI. 78. Qu. ἐξανθοῦσα καρποῦται στάχυν. Cf. 502. 621. etc.

825. ὑπερφρονήσας — δαίμονα] Cf. Eur. Fr. 545, 2. ἀνοία τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ. Cum genitivo Bacch. 1324. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ.

827. τῶν ὑπερκόπων ἄγαν] τῶν ἄγαν ὑπερκόπων conj. Blomf. Recte. Cf. Eur. Her. 388. τῶν φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων (ὑπερκόπων?). Soph. Ant. 125. Ζεὺς γὰρ

μεγάλης γλώσσης χόμπους υπερεχθαίρει etc.

829. σωφρονεῖν κεχρημένον] νουθετεῖν κεχρημένοι et mox σωφρονίσμασιν Weckl. Cf. Ag. 1619. γνώσει γέρων ἄν ὡς διδάσκεσθαι βαρὰ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρημένον Elmsl. Karsten. qu. κεχρημένω). κεχρημένοι libri. κεχρημένον (sapientiae inopem) Elmsl. ad Her. 801. κεχρησμένον conj. Blomf. Schol. A. ἢ κεχρημένον, ἀντὶ τοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν. Cf. Eur. Iph. A. 382. τοῦ κέχρησαι;

832. ὧ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου] Cf. Soph. El. 504. ὧ Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία. Phil. 867. ὧ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' — οἰκούρημα etc. 987. Arist. Eq. 1329. ὧ ταὶ λιπαραὶ — 'Αθᾶναι. Lys. 137. ὧ παγκατάπυγον (f. λακατάπυγον) θημέ-

τερον ἄπαν γένος.

833. εὖποεπης] εὖποεπης Valck. ad Phoen. 801. Cf. ad Sept. 90. 750.

834. πάντα γὰρ] παντὶ γὰρ Canter. Dind. (Recte, opinor.)

κάστα γὰς Herw. παΐδα γὰς Lobeck. Blomf. Cf. ad 850.

835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. λινοφθόροι δ' ὁφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν (ἀλγέων?). Pers. 125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Suppl. 120. 131. 903. Eur. Tro. 497. τουχηρὰ — πέπλων λακίσματα.

836. στημορραγοῦσι] Cf. 199. πέπλους δήγνυσιν άμφὶ σώματι

Confer ψυγορραγεῖν Eur. Alc. 20. 144.

837. πράϋνον λόγοις] Corrupte Phrynichus Bekk. p. 51, 6. λόγοις πιαίνειν οίον παραμυθεῖσθαι.

840. πρέσβεις] Ι. e. γέροντες. Cf. Eur. Herc. 247. δμεῖς δὲ,

ποέσβεις, etc.

841. ψυχῆ διδόντες ἡδονὴν] ψυχὴν διδόντες ἡδονῆ recte Pauw. Porson. Dind. Cf. Eur. Phoen. 21. δ δ' ἡδονῆ δούς. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσ' δσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

845. κακά] Qu. κακῶν. Cf. 835. κακῶν ὑπ' ἄλγους.

848. η νιν άμπέχει] Qu. η νιν νῦν ἔχει.

849 sq. $\dot{a}\lambda\lambda'$ ε $l\mu$ $\dot{\delta}\dot{\eta}$ — $\dot{\delta}\dot{\phi}\mu\omega\nu$, | $\dot{o}\dot{v}$ $\dot{\gamma}\dot{a}\varrho$ — conj. Herw., ex-

puncto v. 850.

850. παίδ' ἐμῷ παιδὶ Μ. παιδί μου Elmsl. ad Her. 693. et Dind. μου τέκνω Weil. (Cf. 834. ὑπαντίαζε παιδί. 407.) παῖδ' ἐμὸν (hic et supra) Lob. ad Aj. 801. Blomf. Et profecto accusativum regit ὑπαντιάζειν Pind. P. V. 59. Herod. IV. 121. ὑπηντίαζεν τὴν Δαρείου στρατιήν. Sed dativum Pind. P. VIII. 13. et

PERSAE. 123

alibi. Cf. ad Eur. Alc. 1118. (1137 ed Monk.). "Spurius esse videtur hic versus et fictus ex 834. Fraudem arguit πειράσομαι." (Herw.)

851. τὰ φίλτατ'] Sc. filium. Cf. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος,

δς σοῦ πατρὸς ἦν τἇ φίλτατα.

855. παντάρκης Μ. πανταρκής Ald. Dind. παντάρκης, ut αὐτάρκης. Huc referenda videtur glossa Hesychiana παντάρκης. ἀκάκας] ἀκάμας Blomf. Idem ipse conjeceram. Contra analogiam peccare ἀκάκας vel ἀκάκης recte admonet Blomfield. Cf. ad 664.

857. εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ'] Qu. εὐδοκίμους στρατιὰς (cum Wellauero) ἀπεφαίνετό θ', vel εὐδόκιμου στρατιὰν —. Cf. 918. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Quod ad ἠδὲ post τε cf. 891. 972.

859. νόμιμα τὰ libri. νομίσματα Herm. Qu. πολίσματα. Post

πύργινα plene forsan distinguendum.

860. ἐπέ. θυνον (eraso v ante ϑ) M. ἐπηύθυνον Dind. ἐπεύθυνεν Both. Qu. πάντ' ἐδάμασσεν, vel πάντ' ἐπήλθομεν, vel πάντα τότ' ἤνθει.

862. Suppleverim avous av. Illud exciderat, opinor, propter

simile vicinum $d\pi a \vartheta \tilde{\epsilon i} \varsigma$, hoc propter $\tilde{\epsilon v}$.

863. Qu. (πολλάκις) εὖ πράσσοντας.

868. Στουμονίου — πάροικοι] Cf. Plut. Fab. Max. 2. την πρόσοικον (πάροικον?) της Ἰταλίας. οίαι] Qu. ὅσσαι, aut αί γάρ.

871. αί κατά χέρσον —] Leg. αί κατά χέρσον —. Cf. 876.

874. εὐχόμεναι Fort. αί κτίμεναι (?).

875. Έλλας — πόρον] I. e. ποταμόν. Άλμνοὸς ποταμὸς dicitur Hellespontus Herod. VII. 35. Cf. ad Prom. 733.

877. στόμωμα Πόντου] Cf. Eur. Med. 215. άλμυρὰν Πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

879. νᾶσοί θ' αῖ —] Scrib. νᾶσοί θ' αί —.

880. προσήμεναι] Fort. προσκείμεναι.

882. οΐα Λέσβος —] Cf. Soph. El. 157. οΐα (οΐα libri) Χουσόθειμς ζώει etc.

886. συνάπτουσ'] Sensu medio, ut in Eur. Hipp. 188. τῷ δὲ συνάπτει λύπη τε φρενῶν etc. Phoen. 702. Her. 808.

887. μεσάκτους] Cf. Fr. 208, 2. μέσακτα πλευρά πρός πτύοις

πεπλεγμένην.

888. τὰς ἀγχιάλους — πόλεις] I. e. maritimas. Cf. Eur. Iph. A. 169. Χαλκίδα πόλιν ἐμὰν προλιποῦσ' ἀγχίαλον (ita Monk.). Apud Homerum Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον. V. ad Aj. 135. Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου (ἀγχίαλον?). Simile compositum est ἀμφίαλος mari circumdatus, Phil. 1463. χαῖρ', ὁ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον. Post ἀγχιγείτων plene fortasse distinguendum.

898. κλῆρον] Qu. κόλπον.

900. ἐπράτυνε σφετέραις φρεσίν] ἐπράτυνε σοφαῖς φρεσίν proponit Herwerden ad Ion. 1069. Cf. Ag. 760. Callim. H. Dian. σοι δ' ᾿Αγαμέμνων | πηδάλιόν νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ. Hesiod.

Scut. 90. δς προλιπών σφέτερον τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας etc. Apoll. Rhod. I. 167. II. 1042. III. 186. 302. etc. ἐκράτυνε] ἐκράτει Herm.

905. πολέμοισι] Qu. πολέμοιο. Idem suadet Weil.

907. δμαθέντες μεγάλως] Cf. 1015. δλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

911. ἐνέβη] Ι. q. ἐνήλατο (supra).

914. ἐσιδόντ'] Corrigendum ἐσιδών, quasi praecessisset λέλυμαι γὰρ τὴν τῶν γυίων ξώμην. Et sic Herwerden. Cf. Eur. Hipp. 1119. οὐκέτι γὰρ καθαρά μοι φρὴν | τὰ παρ' ἐλπίδα λεύσσων. Arist. Av. 46. δ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα | τὸν ἔποπα παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω etc. (Quasi praecessisset στελλόμεθα.) Cho. 410. Soph. El. 479. Eur. Med. 814.

ηλικίας] Cf. Thuc. III. 67. VIII. 1. Lys. p. 195, 17. Plat. etc. ἐσιδόντ' pro accusativo habet Elmsleius ad Her. 693. "Transitus, inquit, ab alio casu ad accusativum saepissime in participiis locum habet." Non in hujusmodi locis, opinor. ἐμῶν] Qu. ἐμοί. Et sic Elmsl. ad Her. 693.

915. εἴθ' ὄφελε (Turn.), Zεῦ, vel ἄφελεν, ὁ Zεῦ Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456. et ad Med. 1380. Lege εἴθ' ὄφελ', ὁ Zεῦ. Cf. Eur. Med. 1413. οῦς μήποτ' ἐγὰ φύσας ἄφελον (ὄφελον Bentl.) etc.

918. Lege ἀγαθᾶς. Cf. 857. εὐδοκίμου στρατιᾶς.

919. περσονόμου τιμῆς] Cf. 585. τοὶ δ' — οὐκέτι περσονομοῦνται. τιμῆς μεγάλης | Leg. τιμᾶς μεγάλας.

921. ἀπέκεισε] Cf. Eur. Herc. 875. ἀποκείσεται σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος. Dionys. A. R. IX. 23. σφόδοα γὰο ἐπέν-θησεν ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀνδοῶν τοιούτων — ἀποκεισαμένη. Epigr. apud Paus. IX. 15. 4. ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν. Cic. Tusc. V. 17. 'consiliis nostris laus est attonsa Laconum.'

922. ἐγγαίαν] Cf. Suppl. 59. ἐγγάϊος. Confer v. ἔμπολις.

923. πταμέναν "Αιδου σάπτορι Περσᾶν] πταμέναν αἰκῶς ἄπτορι Περσᾶν Heath. ἀγδαβάται] ᾳδοβάται conj. Passov. ed. Well. prob. Blomf. Dind. (Cf. Arist. Fr. 198, 6. ἄνδρες ᾳδοφοῖται.) ἡβαταὶ Herw. "Ἡβητὴς cum aliis dixit Euripides Her. 858."

926. πάνν] Apud Tragicos tantum in anapaestis legitur. Cf. Ag. 1456. Cho. 861. Soph. Oed. C. 144. Vitiosus est Phil. v. 650.

927. ἐξέφθινται] Cf. ad 678. An ἐξέφθιντο?

928. nebvās alnās] newās alnās conj. Blomf. Cf. 731. &

πόποι, κενης άρωγης etc.

929. 'Aσία δέ χθὼν] 'Aσίας δὲ χθὼν conj. Blomf. 'Aσιὰς aut 'Aσίας videtur legisse Schol. Qu. 'Ασιδος ἄνθος, vel 'Ασίας δ' ἄνθος. 930. ἐπὶ γόνυ] Cf. ad Herod. VI. 27.

936. τὰν κακοφάτιδ' ὀὰν conj. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. p. 214. Saepius in hac fabula legitur male ominata interjectio

125

δά. Versus est dochmiacus. Qu. αἰνοφάτιδα — αἰνομέλετον —.
 Cf. ad v. ant. 945. ἰὰν] Cf. Rhes. 553. σύριγγος ἰὰν κατακούω.
 938. ἰαχάν] ἰακχάν (?) Porson. Dind. ἴακχον vir doctus in

PERSAE.

Quart. Rev. IX. 361.

940. πάνδυςτον malit Blomf., ut accuratior evadat responsio. πάνδυςτον — αὐδάν] Cf. Eur. Hec. 212. κλάω πανοδύςτοις θρήνοις. αἰανῆ — αὐδάν] Cf. 635. αἰανῆ — βάγματα. 280. βοὰν δυσαιανῆ.

94İ. δαίμων γὰς —] Cf. Arist. Pac. 946. νῦν γὰς δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει. Eur. El. 1147. ἀμοιβαὶ κακῶν μετάτροποι πνέουσιν αὖςαι. Arist. Pac. 945. πολέμου μετάτροπος αὖςα.

943. ήσω τοι καὶ πάνδυρτον λαοπαθή σέβων] ήσω τοι καὶ λίαν λαοπαθή σεβίζων (vel potius λαοπαθέα σέβων) Elmsl. Ed. Rev.

XXXIII. p. 214. coll. Schol.

945. λαοπαθή τε σεβίζων (τεσσεβίζων pr.) Μ. δαϊπαθέα σέβων Herm. άλιπαθέα σέβων Lange. άλιβαφέα σέβων Heimsoeth. νεοπαθή σέβων conj. Pal. Qu. λαοπαθέα σεβίζων.

946. πόλεως γέννας πενθητήφος] Ι. e. πόλεως πενθητήφος γέννας. Deleatur virgula post βάρη. Accurate respondet πενθη-

τῆρος praecedenti θρηνητῆρος v. 937.

948. κλάγξω δ' $a\vec{v}$ —] Qu. κλάγξω δὲ — . γόον ἀρίδακρυν] Qu. γόον πολύδακρυν, vel γόαμ' ἀρίδακρυ. Cf. Cho. 449. πολύδακρυν γόον.

949 sq. Cf. 1011 sq.

949. ἀπηύρα] Cf. Prom. 28.

950. ναύφρακτος ἄρης] ναύφαρκτος ἄρης Dind. Cf. 1027. ναύφρακτον — ὅμιλον. Eur. Iph. A. 1259. ναύφρακτον στράτευμα. Arist.

Εq. 567. ἔν τε ναυφράκτω στρατώ.

952. νυχίαν πλάκα] βούχιον πλάκα (347.) vel μυχίαν (875.) conj. Blomf. Qu. βουχίαν vel μυχίαν. κερσάμενος] κερσαμένους Weil. Eadem aoristi forma est in choro Suppl. 665. κέρσειε. Cf. 921. οὖς νὖν δαίμων ἐπέκειρεν. Qu. κυρσάμενος.

955. ἄλλος ὄχλος] ἀμὸς ὄχλος Herwerden, coll. Soph. El. 1390.

τουμόν φρενών όνειρον.

963. Τυρίας] An Συρίας? ἐπ' ἀπταῖς] ἐπ' ἀγαῖς conj. Wecklein, coll. Hesych. et Etym. M. ἀγαί: ἠϊονες. Qu. ἐπ' ἄπραις.

964. στυφέλου — ἐπ' ἀχτᾶς Μ. στυφέλους — ἐπ' ἀχτᾶς ms. Par. 2785. ἐπ' ἀχᾶς Herwerden, coll. Hesych. s. v. Pro ἀχτὰς postulatur fortasse accusativus nominis alicujus. Qu. στυφελοὺς — παρ' ἀχτὰς, vel στυφελὸν — ἐπ' οὖδας. Cf. 306. στύφλους (al.

στυφλούς) παρ' ἀχτὰς θείνεται Σιληνιῶν. Prom. 748. τῆσδ' ἀπο στύφλου (στυφλοῦ al.) πέτρας. Pers. 79. στυφελοῖς ἐφέταις (schol. σκληροῖς ἡγεμόσιν). Vulgata certe displicet, praecessit enim modo ἐπ' ἀπταῖς. Non tamen liquet quid reponendum sit. Constat saltem non θείνειν ἐπί τι sed θείνειν τι dici oportere. Cf. Prom. 76. Sept. 382.

971. Μασίστρας | Μασίστρης (ut in v. 30.) Dind. in Lex. Add.

p. VII.

972. ἐπανέρομαι Μ. ἐπανέρωμαι apogr. ἐπανερόμαν Wellauer. Dind.

975. πιτύλω] Cf. Sept. 856. Theocr. XXII. 127. αλεί δ' ὀξυτέρω πιτύλω δαλείτο πρόσωπον.

976. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσω Idem metrum est Eur. Iph.

Α. 761. μαντόσυνοι πνεύσωσ' ανάγκαι.

977. ἀσπαίρουσι] σπαίρουσι conj. Blomf. ad Sept. 47. Qu. αὕτως, simili modo. αὐτοῦ] Qu. ταγόν.

980. πάντ' ὀφθαλμὸν] Qu. πρόσθ' ὀφθ., vel παντόφθαλμον.

981. μυρία πεμπαστάν] Cf. S. Marc. Evang. VI. 40. πρασιαί πρασιαί ἀνέπεσον. Qu. μυριομυριοπεμπαστάν, ut προπαλαιπαλαίπαλαι in Arist. Eq. 1155.. Cf. tamen Prom. 904. ἄπορα πόριμος. πεμπαστάν] Cf. Eum. 748. πεμπάζετ' Cho. 23. χοὰς προπομπός. δοθῶς ἐκβολὰς ψήφων. Hom. Od. λ΄. 412. αὐτὰο ἐπὴν πάντας πεμπάσσεται ήδε ίδηται, | λέξεται εν μέσσοισι.

985. & δ δαΐων] ωωω δάων Dind. & δαῖμον Heath.

986. κακά πρόκακα] Cf. ad Suppl. 864. Pers. 991. ἄλαστα στυγνὰ πρόκατα.

991. μελέων] μέλεον Both. Qu. μελέω. Ενδοθεν] ενδον Herm. ἔντοσθεν Blomf. Dind.

993. ållo] ållov Blomf.

994. μυριόνταρχον] Formatum ut έκατόνταρχος.

1000. Qu. έθανον έθανον, οὐκ έτι σκηναῖς. Cf. v. str. 985.

1002. ἀγρέται] ἀρχέται Blomf. (ἀρχέτης legitur Eur. Her. 753. El. 1149.) Qu. ἀκρότατοι.

1006. δέδορκεν] δέδρακεν Both. Malim δέδωκεν. ζαποέπον]

Qu. ζαποεπές.

1008. πεπλήγμεθ', οί' δηλα γαρ malit Blomf. πεπλήγμεθ', οία δι' αίῶνος, τύχα (i. e. διαιωνία τύχα) Weckl. Cf. Ag. 553. ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος γρόνον.

1013. δυσπόλεμον] Qu. δύσποτμον. τὸ γένος. Cf. ad Soph. Phil. 245. $\delta \tilde{\eta} \tau a \ \gamma \dot{\epsilon} \nu o \varsigma$ Leg. $\delta \dot{\eta}$

1015. μεγάλα τε Περσῶν] μεγάλως τὰ Περσῶν Herm. Dind. Recte. (Cf. metrum v. ant. 1029.) Cf. 906. δμαθέντες μεγάλως τάλας] Qu. προδούς. Cf. schol. τοσοῦτον πλαγαῖσι ποντίαισιν. στρατὸν ὀλέσας.

1018. $\delta \rho \tilde{q} \varsigma = XO$. $\delta \rho \tilde{\omega}$ Cf. Arist. Eq. 163. τὰς στίχας $\delta \rho \tilde{q} \varsigma$

SUPPLICES. 127

τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. δρῶ. Ran. 1323. δρᾶς τὸν πόδα τόνδ'; ΔI . δρῶ. Eur. Bacch. 550.

1023. βαιά γ' ώς ἀπὸ πολλῶν] Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.

1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν] Cf. 489. ὑπεσπανισμένους | βορᾶς. Cho. 577. φόνου — ὑπεσπασμένη. Eur. Or. 1053. ὁρᾶς δὲ δὴ φίλων | ὡς ἐσπανίσμεθ'. Med. 560. et ad Soph. Aj. 740.

· 1025. Ίαόνων] Ἰάνων Passov. Ἰάων Herm. Dind.

1026. ἀγανόρειος] Corrigo ἄγαν ἄρειος. Ita etiam Meinekius ad Theocr. p. 396.

1030. πέπλον δ' ἐπέροηξ'] πέπλον διέροηξ' malit Blomf. ex schol. Recte. Cf. 537. πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χεροὶ καλύπτρας κατερεικόμεναι διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι (1038. 1047. 1065.).

1032. και πλέον Malim ναι, πλέον —. Cf. 1071.

1038. δίαινε δίαινε] δίαιν δίαινε Dind. Lacryma, plora. Schol. δάκρυε τὸ πῆμα. Cf. 258. κακὰ — διαίνεσθε. 1039. διαίνομαι. 1065. διαίνου δ' ὅσσε. Hom. Il. φ '. 202. δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Confer v. τέγγεσθαι v. 1065. Qu. δίαινέ νυν τὸ πῆμα, vel δάκρυσι διαίνου. Vulgata certe displicet, quum postuletur media vox διαίνου potius quam activa δίαινε.

1039. διαίνομαι] Cf. 1065. διαίνου δ' δσσε.

1041. δόσιν — κακοῖς] Sic Soph. Aj. 866. πόνος πόνω πόνον φέρει. 362. κακὸν κακῷ διδούς. Cf. ad 523. Eur. Tro. 925. Παλλάδος — ᾿Αλεξάνδοω δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

1042. όμοῦ τιθείς] Sc. έμοί.

1045. μάλα καὶ] Qu. μάλα δή. καὶ τόδ'] Qu. καὐτός.

1046. ἔφεσσ' ἔφεσσε] Qu. ἄφασσ' ἄφασσε. Cf. 1053. στέφν' ἄφασσε. Eur. Tro. 281. ἄφασσε κρᾶτα κούφιμον. 1235. ἄφασσ' ἄφασσε χειρί κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα (τιθεῖσα?) χειρός. Idem conjicit Blomf. Sed cf. Sept. 855. ἐφέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.

1049. μέλειν] Malim στένειν.

1051. μέλαινα δ' αὖ] μάραγνα δ' αὖ Herm. τάλαινα δ' αὖ conj. Weil. μάλ' αἰόλα Weckl.

1053. πλαγά] Qu. παγά.

1054. κάπιβόα τὸ Μύσιον] Cf. Arist. Thesm. 1175. ἐπαναφύσα

Περσικόν. Qu. κάπιβῶ.

1057. ἄπριγδ' ἄπριγδα] Qu. ἀπρικτόπλακτα (vel ἀπριγδ.), ut in Cho. 425. ἀπρικτόπλακτα — χερὸς ὀρέγματα. Cf. Plat. Theaet. 155 E. οὖ ἀν δύνωνται ἀπρὶξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Soph. Aj. 310. Fr. 325. Sed cf. v. ἀνάμιγδα.

1059. αὖτει δ' ὀξύ] Cf. Sept. 936. ἐπηλάλαξαν Αραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. 1060. κόλπιον χερῶν ἀκμῆ conj. Blomf. Confer Lucian. Ver. hist. I. 13. κολπώσαντες αὐτοὺς (τοὺς χιτῶνας) τῷ ἀνέμῳ. Arist. Th. 1174. δίελθε κἀνακόλπασον. ἀκμῆ χερῶν] Cf. Eur. Bacch. 1205. χειρῶν ἀκμαῖσι. Eum. 348. ποδὸς ἀκμάν. Soph. Oed. R. 1243.

κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς. Epicrat. com. III. 369. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα (l. ἀκμῆ 'ξανθισμένα). Cf. 537.

1062. κατοίκτισαι] Qu. κατοίκτισον.

1065. διαίνου δ' ὅσσε] Cf. 1039. διαίνομαι γοεδνὸς ἄν. Hom. Π . φ' . 202. δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Cf. ∇v . διέναι, δεύεσθαι.

1068. κίε] Cf. Suppl. 504. κίοι. 852. κί' ἐς δόρυ. Cho. 680.

κίεις. Fort. ίθι, ut in v. 1038. πρὸς δόμους δ' ίθι.

1069. 1073. δύσβατος] Qu. δύσμορος. 1070. κατ' ἄστυ] Fort. μάλ' αὖθις.

SUPPLICES.

1. ἀφίκτωρ] Cf. v. προσίκτωρ Eum. 119.

3. ἀπὸ προστομίων] ἀποπρὸ στομίων Abresch. λεπτομαθῶν libri. λεπτοψαμάθων Pauw. Recte. Confer πολυψάμαθος 870. Qu. λειοψάμαθων.

5. δίαν δ' ἄρτι λιποῦσαι conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. δίαν αϊ λείπουσαι (vel potius δίαν αἴτε λιποῦσαι) Burges. in Class.

Journ. II. 801.

7. οὔτιν' ἐφ' αἴματι δημηλασίαν, | ψήφω πόλεως δργισθείσης conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. ("γνωσθεῖσαι nec sensui nec metro, inquit, satisfacit.") οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν | ἀλλ' αὖτογενῆ φύξαν δι Ἄρην conj. Burges. in Class. Journ. II. 801. Qu. οὔτιν' — δημηλασίαν | ψήφω πόλεως ἐξελαθεῖσαι (vel ἐλαθεῖσαι). δημηλασίαν aliquot codd. Tyrwhitt. Elmsl. ad Her. 693. prob. Lob. ad Aj. p. 340.

9. αὐτογένητον] αὐτογενεῖ Bamberger. Dind. αὐτογενεῖ Madvig. φυξανορία] Α φυξάνωρ, quod formatum est ut τρυσάνωρ, φθισήνωρ, δηξήνωρ, πεισάνωρ. τὸν φευξάνορα Dobr. Recte, opinor. τε φυλαξάμεναι V. D. in Class. Journ. III. 289. "Sed incestas vitantes nuptias Aegypti filiorum, et impie injuria affectae. Vestigia vocis φυλαξάμεναι exhibent Ald. et Rob."

11. ὀνοταζόμεναι γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ Burges. Hesychius, 'Ονοτάζειν: ὑβρίζειν. Ιd. 'Ονοτάζων: ὑβρίζων, ἐκφαυλίζων.

Phot. p. 339, 12. ονοταζομένη: ἐκφανλιζομένη.

13. πεσσονομῶν] πεσσεύων conj. Burges. in Class. Journ. II. 802. ex Hesychio.

14. κύδιστ'] Hesychius, Κύδιον: κρεῖττον, αἰρετώτερον.

16. κέλσαι δ' "Αργους γαΐαν] Cf. Prom. 184. τῶνδε πόνων — τέρμα κέλσαντ'. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον — εὐχόμενον] Cf. 536. γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. 313. τίς οὖν ὁ δῖος πόρτις εὔχεται βοός; Eum. 312. εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.

17. οἰστροδόνου] Cf. 573. οἰστροδόνητον Ἰώ. Prom. 589. τῆς οἰστροδονήτου κόρης | τῆς Ἰναχείας. Hom. Od. χ΄. 300. τὰς μέν τ'

(βοῦς) αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν.

18. κάξ ἐπιπνοίας, ut ex v. 45. natum, delet Both. ἐξ ἐπαφῆς — Διὸς] Cf. Prom. 849. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὰν μόνον. Trag. adesp. 382, 7. ὁ δὲ λαβὰν χερὶ | ἔγνω 'παφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. τετέλεσται] τετελέσθαι Madvig. Qu. γεγενῆσθαι, vel Διὸς εὖχεται ἐκγεγενῆσθαι.

19. εὐχόμενον] ἀρχόμενον Naber. Qu. εὐχόμεθ' (εὕχεται) ἐκτε-

τελέσθαι. Cf. 536. δίας τοι γένος εὐχόμεθ' είναι.

20. τίνα γ' (τίν' ἄρ'?) ἄν — ἄφικοίμεθα, vel τίνα ποι — ἀφικόμεθα; Burges. in Class. Journ. II. 802. τίν' ἄν οὖν — Blomf. ad Sept. 731. Dobr. Lege τίν' ἄν οὖν χώραν —; Cf. ad Arist. Eq. 13. Cf. Arist. Av. 127. ποίαν τιν' οὖν ἤδιστ' ἄν οἰνοῖτ' ἄν πόλιν;

23. εξοιοστέπτοισι κλάδοισιν] Cf. Soph. Oed. R. 3. εκτηρίοις κλά-

δοισιν έξεστεμμένοι. Virg. Aen. VIII. 126.

24. ὧν πόλος Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ λευκὸν ὕδωρ] Fort. κἀκραιφνὲς (vel καὶ ἀκρ.) ὕδωρ vel aliquid simile.

25. υπατοι θεοί χοί βαρύτιμοι Burges. in Class. Journ. II. 802.

βαρύτιμοι] Qu. βαρυτίμους.

26. χθονίας θήκας Aurat. χθονίους θήκας Pearson. prob. Blomf. Recte. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732.

28. δέξαιθ'] δέξασθ' cum Heathio Naber.

29. αἰδοίφ πνεύματι χώρας] αἰδοίφ νεύματι κόρσας Burges. in Class. Journ. Π. 802. coll. 96. κορυφ \tilde{q} Διὸς (schol. νεύματι). et νεύματι marg. Ask. (i. e. Tyrwhitt.). Qu. αἰδοίφ νεύματι —. Ita locum disponit Wecklein, πνεύματι χώρας. ἀρσενοπληθ $\tilde{\eta}$ δ' | ἑσμὸν ὑβριστην Αἰγυπτογεν $\tilde{\eta}$ | πρὶν —.

30. ἀρσενοπληθή δ' έσμον] Cf. Pers. 121. γυναικοπληθής δμιλος.

34. πόντονδε Confer αλαδε Arist. Av. 1395.

35. Post χειμωνοτύπω et ἀνέμοις virgula interpungit Herwerden, ut verba interposita λαίλαπος χειμωνοτύπου descriptione contineant.

36. $d\gamma\varrho$ ías $\delta\lambda$ òs —] Qu. $d\gamma\varrho$ íais ϑ ' $\delta\lambda$ òs —.

38. ἀνέμοις, ἀγρίας άλὸς ἀντήσαντες, ὅλοιντο (sic) Elmsl. ad Herc. F. 312. λέπτρων — ἐπιβῆναι] Cf. Eur. Hel. 376. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γνίοις.

39. σφετεριξάμενον] Dorica forma, ut σεβίξω Ag. 785. (ita

enim Flor. Keck. Weckl.).

41. ἐπικεκλόμεναι] ἐπικεκλομένα Turn. Forma epica. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κεκλόμενος (l. κέκλομαι, ὧ) θύγατερ Διός.

- 42. δῖον πόρτιν] δίαν πόρτιν Tyrwh. Chorum enim primo matrem invocare, deinde filium. Epaphus δ Διὸς πόρτις dicitur v. 313. Cf. Soph. Tr. 530. ὅστε πόρτις ἐρήμα. Ινίν τ'] Qu. Ινιν δ'.
- 46. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο] ἐπωνυμίαν δ' ἐπεκραίνετο Burges. in Class. Journ. II. 802. ἐπωνυμία εὐλόγως] Cf. 252. ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον | γένος Πελασγῶν.

48. δὲ ἐγέννασε (δὲ γέννασ' sec. m.) Μ. δ' ἐγέννησ' Heath. ἐόντ' Μ. ὅντ' Porson. τόνδ' Schutz. Ἔπαφόν δ' έγέννασεν Porson. τε γέννασε· ὄν τ' ἐπιλεξαμένα Tyrwhitt.

50. ποιονόμοις Cf. Ag. 1169. βοτῶν ποιονόμων.

- 54. ἄτ' ἀνόμεν', οἰμαι, Dobr., coll. Cho. 785. ἀνομένων. 55. οἰδ'] οἰ' V. D. in Class. Journ. III. 290. Butleri correctiones vide ad 55. 84. 114. 130. 153. 162. 274. 291. 303. 453. 50. 545. 644. 655. 706. 798. 825. 855. 886. 892. 917. 945. 995. editionis eius.

56. λόγους] Qu. λόγου. Cf. Eum. 201. τοσοῦτο μῆκος ἔκτει-

νον λόγου.

57. ἐν μάκει] Cf. Ag. 610. ἐν μήκει χρόνου. Fr. 334. μῆκος δδοῦ.

59. οίκτον] Lege οίτον. Cf. ad Soph. Ant. 858. οίτον οίκτρον άτων δοξάσει τις ἀκούειν ὅπα τᾶς Τηρείδος vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. έγγάιος | Cf. Pers. 922. τὰν έγγαίαν ἤβαν.

60. δοξάσει τις ἀκούειν] δοξάσει τιν' ἀκούειν Pearson. Both.

δοξάσει τάχ' ἀχούειν Herwerden.

61. μήτιδος 'Ατθίδος Burges. in Class. Journ. II. 802.

- 62. πιρκηλάτας ἀηδόνος] Qu. πιρκηλάτοι' ἀηδόνος. Et sic Elmsleius ad Med. 807.
- 63. χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα] χώρων ἀφύτων (i. θ. ἀπληρώτων) τειρομένα Burges. in Class. Journ. II. 802.

64. νεοσσὸν pro νέον Burges. in Class. Journ. II. 802.

- 65. αὐτοφόνως Cf. Sept. 850. Ag. 1091. et ad Soph. Ant. 1175.
- 69. Ίαονίοισι (Ίων. pr.) M. ἀηδονίοισι Stanl. φιλόδυρτος] Cf. φιλοίμτιστος Soph. Aj. 580. et πανόδυρτος El. 1077.

70. Νειλοθερή | Confer βουθερής Soph. Tr. 188. Qu. νειλο-

 $\tau \varrho \varepsilon \varphi \tilde{\eta}$ (281.)

- 71. καρδίαν] κραδίαν Pauw. κάρζαν Dind. Confer ad 789. Sept. 288.
- 74. δείμα, μένουσα φίλους δειμαίνουσ' ἐφόδους proponit R. Ellis. φίλους] Qu. φίλος.

77. κλύετ' εὖ] Cf. 173. ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

78. ηβαι μὴ τέλεον Μ. ἤβαν — Schutz. ἤβα — Dind. κλίνην μὴ τελέαν Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ μὴ τὰν μελέαν V. D. in Class. Journ. III. 290. "Et non concedentes raptoribus me miseram obtinere contra jus."

81. รัชอ์เมอเ] รัชอ์เมอเร Burges. in Class. Journ. II. 802., coll.

schol. ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν.

82 sq. Cf. Eur. Her. 260. ἄπασι κοινὸν ξῦμα δαιμόνων ἔδοα. Plut. Mor. 823 A. ἔστι δούλω φύξιμος βωμός, καὶ πολέμους φεύγοντες, αν αγάλματος λάβωνται η ναοῦ, θαρροῦσιν.

82. κάκ πτολέμου Μ. καὶ πολέμου (et πολέμου φυγάσιν et βωμός ἄρος cum Ahrens), vel καὶ πολέμω τειρομένοις (schol. ὑπὸ

πολέμου τειρομένοις) conj. Wecklein.

- 83. ἀρης φυγάσιν Μ. ἀρῆς apogr. Guelph. ἀρηφυγάσι ξῦμα, δαιμόνων εὖ· παναληθῶς Burges. in Class. Journ. II. 803. (ἀρηφυγάσι jam Heath.) βωμός· Ἦρεος φυγάσι | ξῦμα δαιμόνων σέβας V. D. in Class. Journ. III. 290. Cf. 190. Her. 261.
- 84. $\xi \tilde{v} \mu a$] Cf. Eur. Her. 260. ἄπασι κοινὸν $\xi \tilde{v} \mu a$ δαιμόνων $\xi \delta \varrho a$. Aesch. Fr. 287. ὅσπε ϱ μέγιστον $\xi \tilde{v} \mu a$ τῶν πολλῶν κακῶν. Eur. Phoen. 997. τί δῆτα $\xi \tilde{v} \mu a$ μοι γενήσεται; Soph. Aj. 159. Veram lectionem servavit Schol. δαιμόνων σέ $\beta a \varsigma$] Fort. δαιμόνων $\xi \delta \varrho a$, ut in Eur. Her. 260.
- 85. εὶ θείη Μ. εἴθ' εἴη apogr. Qu. εὶ θέλοι. Cf. Cho. 338. θεὸς χρήζων θείη. Qu. εἰ θείη (θέλοι) θεὸς, εὖ καὶ ἀληθῶς. Latet fortasse vox κρησφύγετον. διὸς Μ. θεὸς Schutz. Dind.

86. Cf. Cho. 801 sq.

- 87. πάνται τοι φλεγέθει] πᾶν ἄφατον τελέθει malit Burges. in Class. Journ. II. 803. κάν σκότω μαὶ σκότω Wecklein. Cf. Cho. 285. δρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότω νωμῶντ' ὀφρύν.
- 90. πίπτει —] Cf. ad Soph. Fr. 762. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. Rhes. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

91. $\vec{\epsilon}$ $\varkappa \rho a \nu \vartheta \tilde{\eta}$ Fort. $\delta \varkappa \rho a \nu \vartheta \tilde{\eta}$.

- 92. δαυλοί] Ι. q. δάσκιοι. Cf. Fr. 27. δαυλός δ' υπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

96. ελπίδες καλλίπυργοι] Cf. Arist. Nub. 1024. καλλίπυργον

σοφίαν.

101. ἐξέπραξεν ἔμπας] ἐξέπραξε ποινάς Burges.

- 102. Schol. ἐξέπραξε τὸν κότον ὑψόθεν Burges. in Class. Journ. II. 804., coll. 386.
- 105. τὸ θάλος] τεθαλώς (efflorescens) V. D. in Class. Journ. II. 655. et Both. τεθαλνῖα παραβούλοισιν φοροίν Burges.

110. ἄταις ἔπεταί μ' ἀνάγνοις Burges. Cf. Sept. 604.

- 111. πάθεα μέλεα θοεομένα] Cf. Sept. 78. θοοῦμαι φοβερὰ μεγάλα τ' ἄχη. Hipp. 363. ὧ ἀνήκουστα τᾶς τυράννου πάθεα μέλεα θοεομένας. Phoen. 1350. μεγάλα μοι θοοεῖς πάθεα. Med. 50. αὐτὴ θρεομένη σαυτῆ κακά.
 - 117. βοῦνιν] Cf. 129. 776. Herod. IV. 192. 199. Diodor. Sic.

V. 40. βουνοειδέσι ἀναστήμασι.

119. et 130. εὐγακόννις Μ. εὖ, γᾶ, κοννεῖς Boisson. Dind. εἔ γε κοννεῖς Burges., coll. 171. κοννῶ. "Excusationem praetendit Chorus propter vocem non Graecam βοῦνιν." εὖ 'πακούοι conj. V. D. in Class. Journ. III. 291., coll. 183. ὑψόθεν δ' εὖ κλύει καλούμενος. Schol. νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν (κεὶ νοεῖς τὴν — idem).

120. ξὺν λακίδι λίνοισιν] ξὺν λακίδ' ἐν λίνοισι καὶ — Burges.

πολλάκι δ' —] Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Cho. 28. λινοφθοροὶ δ' ὑφασμάτων λακίδες. Pers. 835. λακίδες etc.

123. θεοῖς ἐναγέα τέλε' ἀτέλεά (impurae nuptiae non nubendae, ut νᾶες ἄναες Pers. 676.) μοι καλῶ σ' Burges. in Class. Journ. II. 805. πελομένων καλῶς] Qu. φερομένων καλῶς. Χεπ. Hell. III. 4. 35. τὰ πράγματα κακῶς φέρεται. ἐπίδρομος ἔθι θάνατος ἐἡ παιώνιος Burges., coll. Soph. Phil. 853.

134. λινορραφής τε δόμος] λινορραφοῦς τε δρόμος Dind. Cf.

Soph. Fr. 415 c. λινορραφή τυλεία.

138. τελευτάς δ' —] τελευτάν δ' Butler. Cf. 627. Ζεὺς δ' ἐφορεύοι — τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἄπαντα.

139. πατήρ δ παντόπτας | Cf. Fr. 133, 5. δ παντόπτας Ήλιος.

141. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς] Cf. 151. 275. σπέρματ' εὐτέκνου βοός. Soph. Trach. 304. τοὐμὸν — σπέρμα (loquitur Deianira). Eur. Med. 816. ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;

143. 153. ἐκφυγεῖν] Qu. ἐμὰ φυγεῖν.

144. θέλουσα δ' -] Cf. Cho. 522. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', έμοὶ φράσον τάδε. 19. Ag. 664.

146 sq. παντί δὲ σθένει διωγμοῖς ἀμφὶ τοῖσδ' ἀδμῆτος ἀδμὴς θεὰ (mon.) δύσιος γενέσθω conj. V. D. in Class. Journ. III. 291.

147. τον Ζαγρέα —] Cf. Lycophr. 655. πρόπαντας "Αιδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται. De hujus loci correctione v. Blomf. Gl. Sept. 858.

149. ἀδμήτας ἀδμήτα] ἀδμῆτος ἀδμήτα Pauw. ἄδμητος ἀδμήτας Dind. Cf. Soph. El. 1239. ἀλλ' οὐ τὰν αἰὲν ἀδμήταν. Oed. C. 1321. τῆς πρόσθεν ἀδμήτης.

154. εἰ δὲ μὴ μέλαν ὑή- | σει (sc. κόρα Διὸς, v. 151.) Burges. in Class. Journ. II. 805.

155. ἢ διόπτυπον γένος] Leg. ἡλιόπτυπον γένος. Ita etiam Wellauer. Cf. Eur. Bacch. 14. Περσῶν ἡλιοβλήτους πλάκας. Prom. 808.

157. τὸν πολυξενώτατον \tilde{Z} ῆνα —] Cf. Fr. 229 D. Ζαγ ϱ εῖ τε νῦν με καὶ πολυξέν ϱ (πατ ϱ ὶ) | χαί ϱ ειν. Soph. Oed. C. 1569. δν ἐν πύλαισι ταῖσι πολυξένοις εὐνᾶσθαι — λόγος αἰὲν ἔχει.

158. τον πολυξενώτατον Ζηνα των κεκμηκότων] Cf. 231.

161. τυχοῦσαι θεῶν] Dobraeus confert Cho. 309. Eur. Hipp. 328. Antiph. Athen. VII. 299 E. Lys. p. 170, 34. (modo recte capias).

162. ἀζημίους Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς τείρει κ θεῶν, vel ἐζημίωσ' Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς παρὰ θεῶν Burges. in Class. Journ. II. 806. ex schol.

163. 174. μάστεις'] μαστίχτεις' cum Hartungo Dind. Confer

μαστίκτως Eum. 160 μαστικτής Suppl. 466.

164. γαμετᾶς] Vox γαμετής occurrit Prom. 896. Eur. Suppl. 898. 1028. Tro. 312. μέγα τ' οὐρανοῦ νεῖκος Burges. in Class. Journ. II. 806., coll. 304. βασιλέων νείκη.

165. οὐρανόνικον] Qu. οὐρανομήκη.

166. χαλεποῦ — πνεύματος | Cf. 29. Sept. 705.

- 170. τὸν τᾶς βοὸς] τὸν βοὸς (del. τᾶς) Burges. in Class. Journ. II. 805.
 - 172. γόνω] γόνον Pearson.
- 173. εὖ κλύοι] Cf. 77. θεοί γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. παλιντοόπος δψις] Cf. Ag. 777. παλιντοόποις δμμασι.
 - 174. μάστειο'] μαστίχτειο' cum Hartungo Dind. Cf. ad 163.
 - 177. πιστῷ] πιστοί (fidentes) Burges. in Class. Journ. II. 806.
- 179. Cf. 991. δελτουμένας] δελτούμενα Stanl. Qu. δέλτω φρενός.
- 180. κόνιν] Producta posteriori, ut in 783. Prom. 1084. Cf. Sept. 82. αίθερία κόνις με πείθει φανεῖσ', ἄνανδος σαφης ἔτυμος ἄγγελος. Sept. 81. Ag. 495.
- 181. σύριγγες —] Cf. Callim. Lav. Pall. 14. συρίγγων δ' ἀξω φθόγγον ὑπαξονίων. et ad Sept. 181. ἀξονήλατοι] Haec νοχ occurrit etiam apud Aristot. Resp. Athen. c. 12. ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὕνεκ' ἀξονήλατον | δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχῶν (?) ἐπαυσάμην, etc.
 - 188. είνεμα recte libri. ούνεμα Heath. etc.
- 189. πάγον προσίζειν] Cf. Eur. Hec. 923. σεμνὰν προσίζουσ' οὐκ ἤνυσ' Ἄρτεμιν. Thuc. I. 26. προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν etc.
 - 190. ἄρρηκτον σάκος] Cf. Soph. Aj. 576. στρέφων έπτά-
- βοιον ἄρρηχτον σάκος.
 - 192. Cf. Ag. 208. Eum. 920. Eur. Alc. 613. κόσμον φέρον-
- τας, νερτέρων αγάλματα.
- 194. τὰ χρέα Μ. τὰ χρεῖ' Turn. ζαχρεῖ' Bamberger. Dind. ταπείν' vir doctus in Class. Journ. III. 291., coll. Eur. Fr. 81. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας | λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύγης.
- 198. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπω σωφρονῶν Μ. τὸ ἐκ μετωποσωφρόνων Porson. τὸ ἐκ σεσωφρονισμένων Dind. Qu. τὸ μὴ μάταιον δάκρυον δ' ἐκ σωφρόνων —.
 - 199, όμματος παρ' ἡσύχου] Qu. όμματός τ' ἀφ' ἡσύχου. Cf. 207.
- 200. ἐφολκὸς] Morator, cunctator. Anglice a laggard. Cf. Arist. Vesp. 268. οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν | ἡγεῖτ' ἄν. Femininum est Eur. Herc. 631. ἐφολκόδας. 1424.
- 202. χρεῖος εἶ] Cf. Eur. Herc. 1337. νῦν εἶ χρεῖος φίλων. Fr. 142, 3. ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὧν οὐδὲν σθένει. μέμνησο δ' εἴκειν κρείσσοσι ξένη φυγὰς V. D. in Class. Journ. IV. 154. εἶξεν ἡ φυγὰς libri. εἶ ξένη φυγὰς. Sophianus. ἡ ξένη (ut exulem decet) Dobr. Qu. ἡτις εἶ ξένη φυγάς.
- 204. πρός φρονοῦσαν] πρὸς φρονοῦντας Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 75.
- 206. Post ἐφετμὰς lacunam ponit Burges. in Class. Journ. II. 807.
- 207. μὴ νῦν σχόλαζε] μὴ νῦν σφάδαζε Burges. in Class. Journ. II. 807. Cf. 233. Soph. El. 85. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος]

μηχανή δ' ἔστω κράτους recte Schwerdt. μὴ κάμης · ἔσται κράτος Heath.

208. θέλοιμ' ἄν —] "Obscure loquitur, sed coll. 799. patet Chorum suam mortem precari. Danaus igitur hortatur ne molestias aegre ferat neque de spe decidat; nam praesens est auxilium deorum." Burges. in Class. Journ. II. 807. σοι πέλας] Leg. σοῦ πέλας. Cf. ad Soph. Aj. 774. τοῖς ἄλλοισιν (τῶν ἄλλων μὲν?) 'Αργεῖων πέλας | ἴστω.

209. μη ἀπολωλότας | μη ἀπολακτίσας (ἀπ.) V. D. in Class.

Journ. IV. 155.

- 212. Ζηνὸς ὄφνιν] Ζηνὸς ἴνιν V. D. in Class. Journ. IV. 155. "Apollo vocatur ὁ Λατοῦς ἴνις Eum. 324. Alia Jovis est aquila." Ζηνὸς ἵνιν (sc. Apollinem) Herw. Augurium Neptuni intelligit Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. Paus. Cor. c. 24. Αἰσχύλος δὲ καλεῖ Λία καὶ τὸν ἐν θαλάσση.
 - 213. σωτηρίους] σωτηρίου Burges. in Class. Journ. II. 807. 215. είδως ἄν αίσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς] Cf. Soph. Trach. 279.
- 216. σύγγνοιτο δῆτα] σύγνοιτο (ν (sup. γ et in marg. συγγένοιτο ab διορθωτῆ) δῆτα cod. γένοιτο δῆτα Naber. Quod parum placet: requiritur enim in hujusmodi locis idem verbum quod praecessit. Cf. 206. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἔδοι. ΔΑ. ἔδοιτο δῆτα. Fatendum tamen est inauditam esse formam aoristi mediam συγγνοῖτο.

217. τῶνδε - ἔτι] τῆδε - ποτὲ Burges. in Class. Journ.

II. 807.

. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί] Cf. Cho. 1044. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ. Soph. El. 1102. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις εὖ τε προσφωνούμεθα.

220. τοῖσιν Έλλήνων νόμοις] Cf. Arist. Ach. 773. al μή 'στιν

ούτος χοῖρος Έλλήνων νόμω.

- 221. ἐλευθέφοις] ἀλλοθφόοις Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. 980. ἀλλοθφόοις. νῦν] νυν Canter. οὖν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. I. 471.
- 223. ἐν ἀγνῷ ἴζεσθε] Cf. 668. νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἴζοι. Arist. Thesm. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ὁητόρων | ἵν' ἐξακούσω; Eadem figura est Prom. 856. οἱ δ', ἐπτοημένοι φρένας, | κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι | ἥξουσι θηρεύοντες etc.

232. κάμείβεσθε] μη 'μείβεσθε Faehse. Qu. ίζεσθε καὶ σέβεσθε (223—224.). τρόπον] τόπον Canter.

233. $\epsilon \tilde{v}$ $vin\tilde{q}$ Qu. $\epsilon \tilde{v}$ ' $\xi \epsilon \lambda \vartheta \eta$.

235. πυκνώμασιν] σπαθήμασιν Wecklein p. 34., coll. 431. ἀμπύκων πολυμίτων πέπλων τε. Hesych. σπάθημα: πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη. Poll. VII. 78. ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο Αἰσχύλος διδάσκει φήσας, "σὸ δὲ σπαθητοῖς

τριμτίνοις δφάσμασι." πέπλοισι — χλίοντα] Cf. Rhes. 960. μυρίων πέπλων χλιδήν.

238. οὐδὲ] οὔτε Herm. Dind. etc. ob sequens τε. Qu. χώραν

τήνδε κηρύκων ἄνευ | ἀπρόξενοί τε.

239. νόσφιν ήγητῶν] Qu. νόσφι & ήγητῶν. ἀπρόξενοι] V. ad Arist. Av. 1021.

241. κλάδοι — κεῖνται] Cf. Andoc. de myst. p. 54. ἰκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. γε μὲν δη —] γε μέντοι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. 273. Eum. 419. Soph. El. 1243. Tr. 484.

243. συνοίσεται] Cf. Soph. Oed. C. 641. τῆδε γὰς ξυνοίσομαι. συνείσεται Dobr. Cf. Arist. Eccl. 17. ἀνθ' ἄν συνείσει (συνοίσει libri) καὶ τὰ νῦν βουλεύματα. Phil. 1085. ἐμοὶ καὶ θνήσκοντι συνείσει (συνοίσει libri). Eadem confusio est Eur. Phoen. 260. et alibi. Cf. Cho. 216. στόχω] Qu. στόλω.

244. καὶ τἄλλα πόλλ' libri. κἄτ' ἄλλα πόλλ' Wellauer. (Recte.) καὶ πολλά γ' ἦν δίκαιον ἄλλ' ἐπεικάσαι Porson. καὶ πολλά γ' ἄλλα μ' (vel ἄλλ' ἄν) εἰκάσαι δίκαιον ἦν malit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 73.

Qu. xãv ălla —.

247. Cf. Arist. Th. 141. σὸ δ' αὐτὸς, ὧ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει; ἔτην] Cf. Fr. 314. οὕτε δῆμος οὕτ' ἔτης ἀνήρ. Eur. Fr.

1003. πόλεως μεν άρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων.

248. ἢ δητὸν Έρμοῦ (ἢ τηρὸν έμοῦ Asc. D.) κλῆρον Burges. in Class. Journ. II. 808. ἢ δήτος' ἱερόραβδον (i. e. κήρυκα) ἢ πόλεως ἀγὸν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. III. 292. et Herw. τηρὸν] Custodem. Suspectum. Qu. φρουρόν.

249. Post 245. transponi jubet Valck. ad Phoen. 1331.

250. γάφ εἰμ'] πάφειμ' Burges. in Class. Journ. III. 183.

252. εὐλόγως ἐπώνυμον] Cf. 47. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο μόρ-

σιμος αίων ευλόγως.

254. καὶ πᾶσαν αἶαν ης δι' άγνὸς Turn. Wordsworth. Ut et ipse dudum conjeceram. Cf. Fr. 290, 6. πᾶσα δ' εὐθαλης | Αἴγνπτος άγνοῦ νάματος πληρουμένη etc. Pers. 497. δέεθουν άγνοῦ
Στουμόνος. Prom. 434. ἀγνορύτων ποταμῶν. Pind. Isthm. V. 74.
πίσω σφε Δίοκας άγνὸν ὕδωρ. Eubul. com. III. 237. οἴας | 'Ηριδανὸς άγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας. De postposita praepositione cf.
Ag. 1277. βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον λένει. Soph. Aj. 225.
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν. Eur. Tro. 1021. καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες. Bacch. 732. ϑηρώμεθ' ἀνδρῶν
τῶνδ' ὕπ', ἀλλ' ἔπεσθέ μοι. Cycl. 318. ἄκρας δ' ἐναλίας, ᾶς καθ'
ἴδρυται πατήρ. Iph. A. 967. τὸ κοινὸν αὔξειν ὧν μετ' ἐστρατεύομην.
Qu. ης δι' ἔρχεται | Στρυμών τε etc.

255. τὸ (τοῦ corr.) πρὸς δύνοντος ἡλίου Μ. Leg. τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου. Cf. Soph. Fr. 19, 3. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον (νότου?) — εἴληχε Παλλάς. Herod. VI. 176. τὸ πρὸς ἑσπέρης ὅρος. VIII. 130. οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω τὸ (al. τὰ) πρὸς ἑσπέρης. 132. τὸ

πρὸς ἐσπέρης etc. ibid. τὸ πρὸς ἦῶ etc. Nearch. 32. οὐκέτι πρὸς ἡλίου δυομένου ἔπλεον. Plat. Criti. 110. τὸ κατὰ τὴν ἄλλην ἤπειρον.

256. δρίζομαι] Meis finibus includo, vindico mihi ipsi. Cf. 394. Plat. Menex. p. 239 Ε. μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο. Xen. Cyr. VIII. 6. 21. τὴν ἀρχὴν ὡρίζεν αὐτῷ πρὸς ἕω μὲν ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα — πρὸς ἔσπέραν δὲ Κύπρος.

257. Παιόνων πέλας] Παιόνων λέπας recte Wecklein. Hunc versum post v. 253. poni jubet Valck. ad Phoen. 1331. Cf. Hipp. 1199. ἀπτή τις ἐστὶ τοὐπεκεῖνα τῆσδε γῆς.

258. ὄρη τε Δωδωναῖ'· ὅσ' ἐπτέμνει δ' ὅρος (terminus) — τῶνδ' ἔσω δάπεδα πρατῶ Burges. in Class. Journ. III. 183.

259. τἀπὶ τάδε] Scribendum forsan conjunctim τἀπιτάδε, ut τἀπεκεῖνα. Sed confer τἀπὶ θάτερα.

262. ἐκ πέρας] ἐκ πέτρας recte Dobr. χώρας γὰρ ἐλθὼν Απις ἐκ Ν. V. D. in marg. ed. Ald. (ἐκ χώρας Ald.). Qu. ἐκ χθονός.

266. ἀνηκε γαῖα — δάκη] Cf. Plat. Menex. p. 281. ἐν ἐκείνω τῷ χρόνω ἐν ῷ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφυ (1. ἔφυε) ζῶα παντοδαπά. γαΐα μηνείται ἄκη Μ. γᾶ δάκη μεμηνότα, vel γαΐα μῆνιν čνδακῆ conj. Burges. in Class. Journ. III. 183., coll. Hesych. ἐνδακεῖ· ἐμμανεῖ. μηνεται ἄκη Ald. μηνίτη (μηνιτή?) δάκη Pors. in Ed. Rev. XXX. p. 318. μηνίσαι [μηνίσασ'?] V. D. in Class. Journ. IV. 155. μηνιαΐ' ἄκη Dind. ad Soph. El. 281. γαΐα μηχανωμένη Margoliouth. ἀμαιμάκετα δάκη Weckl. (coll. 259. 388. et de tribracho in quinto pede coll. Eum. 480. 797.). μητονίᾶς δίκην Tucker. (coll. Plat. Menex. 237 Β. τρεφόμενοι οὐχ ὑπὸ μητουιᾶς άλλ' ύπὸ μητρὸς τῆς χώρας. Hesiod. Op. 823. ἄλλοτε μητρυιή πέλει ήμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.). δείν' ἄγη· τί μήν; Zakas. Qu. μηνιτός δάκη, ἄκη] δάκη Turn. "Empedocles ap. Jambl. Vit. vel μηνίσασ' ἄχη. Pyth. § 15. καὶ τοῖς ἀνθρώποις δάκε' ἔγκοτα γαῖ' ἀνίησι." (Burg.)

268. ἄκη τομαῖα] Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Ag. 17. λυτήρια] καυτήρια Naber, coll. Ag. 849. ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως. "Regionis pestem excidit Apis eodem arte qua Hercules Lernaeam hydram domuit, secando et urendo. Quod ferrum non domat ignis domat."

269. πράξας] Suspectum. Qu. εδρών.

272. γένος τ' ἄν ἐξεύχοιο] λόγοις ἄν ἐξηγοῖο καὶ γένος τὸ σὸν tentat F. G. Schmidt. Cf. 274. 536. γένος εὐχόμεθ' εἰναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ'. Cho. 274. ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα. Eum. 437. Soph. Phil. 222. πρόσω] τορῶς Burges, coll. v. 274. σέθεν Oberdick.

γένοιτ' ἄν et λέγοι in Med.

273. μακράν γε μὲν δὴ] μακρὰν δ' ἐμὴν δὴ ἑῆσιν — F. G. Schmidt. μακράν γε μέντοι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. ad 240. Qu. μακράν γε μὴν ἑῆσίν τιν' —. Qu. γέ τοι δή. Cf. Soph. El. 1242. ὅρα γε μὲν δὴ —. Tr. 484. Ad rem cf. Pind.

Isth. V. 58. τὸν 'Αργείων τρόπον εἰρήσεται πά κ' (l. πόλλ') ἐν βραχίστοις.

274. τορός — μῦθος] Alciphr. III. 48. 1. τορῷ τινι καὶ γεγωνῷ τῷ φωνήματι χρησάμενος. 'Αργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα] Cf. 272.

έξευχόμεσθα] Melius huic sensui conveniret simplex εὐχόμεσθα. Eur. Fr. 697, 3. ἔνθεν εὖχομαι γένος (γεγώς malit Nauck.). Soph. Fr. 61, 3. ᾿Αργεία γένος.

276. καὶ ταῦτ'] καὶ κάρτ' Mein. Anal. Soph. p. 292. et ad Oed. Col. 1488. ἀληθη Legerim ἀληθεῖ (λόγ ω). Alioquin addendum fuisset εἶναι. Cf. Arist. Nub. 372. νὴ τὸν 'Απόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγ ω εὖ προσέφυσας. πάντα] παντὶ Schutz. Weil. κάρτα Mein. τάμὰ F. G. Schmidt.

277. ἄπιστα μυθεῖσθ' —] Cf. Herod. III. 116. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅκως μουνόφθαλμοι ἄνθρωποι γίνονται. Imitari videtur Comicus in Pac. 131. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὧ πάτερ πάτερ, | ὅπως κάκοσμον ζῷον ἤλθεν ἐς θεούς. Eur. Iph. T. 1293.

278. ὅπως] εἴ πως frustra Burges. in Class. Journ. III. 183. Cf. Soph. Oed. R. 548. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.

 $[\mathfrak{b}\mu\tilde{\imath}\nu]$ Qu. $\mathfrak{b}\mu\tilde{\omega}\nu$.

279. μαλλον εμφερέστεραι] Cf. Sept. 673. μαλλον ενδικώτερος.

281. φυτόν] Cf. Eur. Med. 231. γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (l. φῦλον ἀθλιώτατον).

283. είκὸς πέπληκται] Qu. είκοῦς πέπλασται.

285. $\vec{\epsilon}$ ivai] Leg. $\vec{\epsilon}$ ivai (incedere), vel $\zeta \vec{\eta} \nu \vec{\epsilon} \nu$.

286. ἀστυγειτονουμένας] Cf. Ag. 308. ἀστυγείτονας σκοπάς.

287. κοεοβοότους libri. κοεοβόρους Dind. prob. Wecklein. δ'] τ' Porson. Dind. delet Herm.

289. Cf. Ag. 543. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

292. Ἰὰν γαμεῖσθαι Zῆν' ἐν ᾿Αργεία χθονὶ | τῆδ' — Burges. in Class. Journ. III. 184. Qu. Ἰοῖ μιγῆναι Zῆν' ἐν ᾿Αργεία χθονὶ | τῆδ' —. Cf. 263. χθόνα | τήνδ'.

293. Cf. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυον λόγοι. Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος. ὡς μάλιστα] ὡς λόγος τις Burges. in Class. Journ. III. 183.

294. φάτις πολλή κρατεῖ] Cf. Pers. 738. λόγος | κρατεῖ σαφηνής. Soph. Aj. 918. ὥσπερ ή φάτις κρατεῖ. Plut. Dem. 1, 1. λόγος κρατεῖ.

295—307. In his quae vulgo Regis sunt, Choro tribuit Tyr-

whittus, et vice versa.

295. Zῆνα μιχθῆναι βροτῷ] Cf. Prom. 736. τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς | χρήζων μιγῆναι. Euseb. Chron. ad ann. 377. Zεὸς ἐμίγη

Ἰοῖ τῆ θυγατοὶ Ἰνάχου. Hom. Il. ζ. 160. θεῷ φιλότητι μιγεῖσα | κουπταδίη.

296. καὶ κουπτά γ' "Hoas] καὶ κουπτὰ γῆμαι Burges.

297. βασιλέων] βασιλέοιν Wecklein. prob. Dind.

300. επ'] Qu. ποτ' —.

301. πρέποντα — ταύρω] Cf. Eur. Alc. 1124. Bacch. 915.

302. Qu. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' εἶπ' ἄλοχος Ἡρα Διός.

- 303. βοί] θεά Burges. Abundare enim βοί, repetitum in 309. et 306. τὸν κύνα πανόπτην φύλακ' ἐπέστησεν θεὰ Burges., coll. schol. minor. ad Soph. El. 5. ἡ δὲ ("Ηρα) γνοῦσα τὸν κύνα τὸν "Αργον τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτὴν etc.
- 307. μύωπα κινητήριον] μύωπ' ἐνῆκεν ἄγριον Burges. in Class. Journ. III. 185. βοηλάτην] Cf. Pind. Ol. XIII. 19. βοηλάτα — διθυράμβω.

309. ἐκ γῆς] αὖτις Burges. in Class. Journ. III. 185. ex schol.

δὶς αὐτὴν ἤλασεν.

310. συγκόλλως] Cf. Cho. 542. κρίνω δέ τοι νιν ἄστε συγκόλλως ἔχειν. Sept. 373. εἰς ἀρτίκολλον. Soph. Fr. 746. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος | σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

311. καὶ μὴν κλεινὴν Burges.

312. καὶ Ζεύς γ' —] Cf. Prom. 849. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφονα | ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.

313. Cf. 19. 536. δῖος πόρτις] Cf. 42.

314. ξυσίων ἐπώνυμος] φύσεος ἄν ἐπώνυμος Burges. Cf. Prom. 849. ἐπώνυμον — γεννημάτων Ἐπαφον. Post ἐπώνυμος excidisse versum, in quo quaesivisset rex quae fuerit Epaphi proles, monent Stanl. Tyrwh. [ξυσίων] Vis itatae (a Jove Ioi)?

315. οί καρπούμενοι | Λιβύης μέγιστον γῆς πέδον (coll. 662.)

Burges. in Class. Journ. III. 185.

317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις Μ. Lege τί (τίν') οὖν ἔτ' ἄλλο τῆσδε βλάστημ' ἄν λέγοις; vel τῆσδ' ἔχεις βλαστὴν λέγειν; βλαστημὸν] Progeniem, sobolem. Cf. Sept. 12. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν (πάλιν Dind.). 533. μητρὸς ἔξ ὀρεστέρας | βλάστημα μαλλίπρωρον. Trag. Fr. Adesp. 102. ὧ χρυσὲ, βλάστημα χθονός.

319. τὸ πάνσοφον] τὸ πᾶν σαφὲς Burges. τοῦ πανσόφου —

τούτου Tyrwhitt. νῦν vulg. Scribe νυν.

320. ἀδελφὸς — πεντηκοντάπαις] Cf. Prom. 853. γέννα πεντηκοντάπαις.

321. ἀφθόνφ λόγφ] Cf. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λέγειν

(λέγων vulg.).

323. ὧς 'Αργεῖον ἀνστήσας στόλον] Qu. ὥστ' 'Αργεῖον ἀνστῆσαι στόλον.

328. ταὐτὸν πτερόν] Cf. v. δμόπτερος Cho. 174. Pers. 559.

329. φυγήν] Pro φυγάδας. Cf. Eur. Her. 39. δυοίν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φυγή. Post φυγήν deleatur virgula. 330. κέλσειν ἐς Ἄργος] κέλσειν μ' ἐς Ἄργος Burges.

331. μεταπτοίουσαν Μ. μεταπτοιούσαν Turn. μέγα πτοιούσαν εὐναίων γάμων] Cf. Fr. 329. "Ηρα Burges. Qu. μεταπτοιῆσαν. τελεία, Ζηνός εὐναία δάμαρ.

332. τί φης —;] Suspectum habet Burges. τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν θεῶν Madvig. Qu. δῶμ' ἀγωνίων θεῶν.

333. ἔχουσα] ἔχεις τι Burges. νεοδρέπτους κλάδους] Cf. 354.

κλάδοισι νεοδρόποις.

335. κατ' ἔχθραν] κατ' αίσαν V. D. in marg. ed. Ald. τὸ μὴ θέμις] Cf. Cho. 641.

336. φίλους] φίλως libenter V. D. in Class. Journ. IV. 156. (coll. Med. 232. δς πρώτα μέν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῆ | πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος). θέλουσ' ('sponte') Herw. ad Oed. R. 1437. Dobraeus vertit, 'And who can purchase a friend in a lord and master?' "Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur." ώνοῖτο] Qu. ήγοῖτο, vel καλοῖτο.

337. μείζον αὔξεται] Cf. Eur. Iph. A. 572. κόσμος — μείζω πόλιν αὔξει. Bacch. 183. δεῖ γάρ νιν — αὔξεσθαι μέγαν. Eur. Fr. 1029, 5. τοσφόδε μείζων αὔξεται. 626, 4. μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα. Dem. Phil. III. § 21. μέγας ἐκ μικροῦ — ηὔξηται. Ol. II. § 5. μέγας ηὐξήθη.

338. καὶ δυστυχούντων —] "Tecte loquitur Chorus; mortem

suam innuit." Burges., coll. 463. 787.

340. μὴ ἀδῷς] μὴ ἀδοὺς Schutz. prob. Dind Quod et ipse corrigendum videram. πάλιν cum ἐκδοὺς construit Blomf. Cf. Eur. Suppl. 120. τούτους θανόντας ήλθον έξαιτῶν πόλιν (πάλιν Elmsl.).

341. πόλεμον ἄρασθαι] Cf. 439. Eur. Fr. 50, 2. πόλεμον αξρονται μέγαν.

342. ξυμμάχων ύπερστατεί] ξύμμαχος παραστατεί Burges., ύπερστατεί Confer αποστατείν, ἐπιστατείν, παραστατείν.

343. εἴπεο γ' ἀπ' ἀρχῆς] ἥπεο γε ταραχῆς conj. Burges. ην] Prima persona.

344. ιδού σὸ πρέμνον τοῦδ' ἔδους ἐστεμμένον conj. Burges. ex responso. "Altaria deorum, ad quae supplices sedebant, proprie dicuntur δαιμόνων έδη. Cf. Her. 104." πούμναν πόλεος] Qu. πόλεως πούμναν.

350. δάμαλιν, ἃ 'ν πέτραις ήλιβάτοις ἄναλκις ἐπισινής — Burges. in Class. Journ. III. 186. ἄμ πέτραις] ἃ 'ν πέτραις Butler. prob. Blomf. ad Pers. 572. πέτραις ἢλιβάτοις] Cf. Eur. Suppl. 80. Εξ ἀλιβάτου πέτρας. Xen. Anab. I. 4. 4. ὕπερθεν δὲ ἤσαν πέτραι ηλιβάτοι. Qu. πέτρας ηλιβάτους.

351. ἡλιβάτοισιν] ἡλιβάτοις, εν' Valck. ad Phoen. 215. Malim

άλιβάτοισιν. Cf. ad Soph. Tr. 144. χώροις εν' αὐτοῦ (χώροισιν αὐτοῦ vulg.) etc.

354. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον] Cf. Ag. 493. κατάσκιον κλάδοις έλαίας. Supra 333. νεοδρέπτους κλάδους.

355. νέον ϑ '] φανέν ϑ ' conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. νεύον ϑ ' Bamberger. Herm. Dind. ναίον ϑ ' Mein. Anal. Soph. p. 230. ναύον ϑ ' (i. e. ໂκετεύοντα, Hesych. Phot.) Wecklein. ναοῦ ϑ εμέλιον Burges. Qu. ϑ άσσον ϑ ', vel ικέτην ὅμιλον —, vel νέ φ ϑ ' ὁμίλ φ τόν ϑ ' ἀγώνιον πάγον. ιων ϑ ' ἐφεστίων ϑ εῶν] ιόν ϑ ' ἐφεστίων ϑ εῶν Herm. Dind. Leg. ιόν ϑ ' ἐφέστιον ϑ εῶν. Cf. 503. ναύτην ἄγοντες ιόν ϑ ' ἐφέστιον ϑ εῶν.

356. ἐξ ἀέλπτων —] Cf. Soph. Aj. 716. εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων etc. El. 1263. ἀφράστως ἀέλπτως τ'. Eur. Phoen. 311. φανεὶς ἄελπτα κάδοκητα. Soph. El. 1263. ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον. ἀστοξένων] Qu. ἐκ τῶν ξένων.

358. γένηται] Praestat γένοιτο, praesertim post εἴη 356. Cf. ad Trach. 596.

359. δῆτα τὰν ἄνατον Μ. δῆτ' ἄνατον Pauw. Dind. τάνδ' ἄνατον Dobr.

360. κληρίου] Schol. παντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος.

- 361. γεραφρόνων codd. Unde γεραιά φρονῶν V. D. in Class. Journ. Π. 655., coll. Pers. 783. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ. γεραιόφρων (ut παλαιόφρων 601.) Burges. γεραρά φρονῶν Weil.
- 362. οὖνπες Μ. οὐκ ἀπρακτήσεις conj. Burges. ex schol. aἰδόμενος οὐ πτωχεύσεις (οὐκ ἀποτυχήσεις id.). Hesych. οὐκ ἀπρακτήσεις οὐκ ἀποτυχήσεις.

363. λήματ' Μ. λήμματ' Turn. λαίγματ' Wecklein.

365. δωμάτων ἐφέστιος] Cf. Eum. 577. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν. 669. Sept. 853.

366. εἰ μιαίνεται πόλις] Si quid mutandum, εἰ πόλις λυμαίνεται, et mox ἐπτεμεῖν ἄπη praetulerit Burges.

367. μελέσθω λαὸς ἐππονεῖν ἀπη] Cf. Eur. Her. 96. μελόμενοι τυχεῖν. λαὸς] Cf. 511. λαούς.

368. ὁπόσχεσιν πάρος, ἀστοῖς δὲ — κοινώσας πέρι] ὁπόσχεσιν, πάρος | ἀστῶν γε πᾶσι τῶνδε κοινῶσαι πέρι Pauw. prob. V. D. in Class. Journ. I. 465.

369. τοῖσδε] Qu. τῶνδε.

370. τὸ δάμιον] Cf. 699. τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν πρατύνει. Arist. Eccl. 81. βουκολεῖν τὸ (τὸν libri) δήμιον. Lucian. Herm. 82. τῷ δημίω (masc.) παραδεδόσθαι.

372. βῶλον εὐεστοῖ χθονὸς Burges., coll. Sept. 193. Ag. 656. 375. ἄγος φυλάσσου Cf. Soph. Ant. 256. ἄγος φεύγοντος ὥς.

379. ἀμηχανῶ —] Cf. Eur. Iph. A. 55. τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ, | δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως |

ἄψαιτ' ἄριστα.

380. δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε] Cf. Eur. Iph. A. 56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, κτλ. καὶ τύχην έλεῖν] τὴν τύχην λαχεῖν F. G. Schmidt, coll. Aj. 1058. Cf. Ag. 1653. τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα. Qu. κάλεεῖν τύχην.

383. προσήμενοι] Ut supplices.

385. επταίου libri. επτίου (?) Dind. μένει τοι Ζηνὸς επτίου κότος | δυσπαραθέλετοις παρόντας οἴεπτοις Karsten ad Ag. 48. Qu. επεσίου (coll. 616. Soph. Phil. 484. Ζηνὸς επεσίου), vel επτῆρος (infra 479. Ζηνὸς αἰδεῖσθαι πότου επτῆρος). Corripitur forsan media in επταίου, ut in δείλαιος, etc.

386. οἴπτοις] Propter lamenta. δυσπαραθέλπτους (μένει) Burges. δυσπαράθελπτος παθῶν ἀνοίπτοις ('aegre placabilis iis qui

aliena infortunia commiserari non didicerint') Herw.

388. νόμω πόλεως] Qu. πόλεως νόμω. ἐγγύτατα γένους εἶναι] Cf. Plat. Hipp. maj. 304 D. καὶ γάο μοι τυγχάνει ἐγγύτατα γένους ἄν. et ad Av. 1665.

390. φεύγειν φαίνειν Herw. Cf. Eur. Her. 142. νόμοισι τοῖς

έχειθεν έψηφισμένοις.

391. ἔχουσι κῦρος] Cf. Soph. Oed. C. 1780. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος. El. 919. Thuc. V. 38. αἴπερ ἄπαν τὸ κῦρος ἔχουσι.

392. μή τί ποτ' οὖν] Qu. μηδέποτ' οὖν —, vel μήποτ' εγώ

γενοίμαν —.

393. ὕπαστρον] V. ad Soph. Oed. R. 795. ὕπαρχον — δύσσφρονος, φυγὰν tentat Herwerden.

394. δρίζομαι] Cf. 256. τέκμας Burges., coll. Hesych. τέκ-

μαρ: πέρας, τέλος.

397. οὖκ εὖκριτον τὸ κρῖμα] Cf. Ag. 1561. δύσμαχα (δύσκριτα?) δ' ἐστὶ κρῖναι. κρῖμα] χρῆμα V. D. in Class. Journ. VI. 344., quum prior in κρίμα brevis sit, ut in Nonni loco, ἐς κρίμα δισσὸν ἔβην ἐτερότροπον.

398. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν] Cf. Soph. Oed. C. 913.

πόλιν — ἄνευ νόμου πραίνουσαν οὐδέν.

399. μὴ καί ποτε Cant. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 156. οὐδέ περ κρατῶν] Cf. Arist. Ach. 222. μὴ γὰρ ἔγχάνοι ποτὲ |

μηδέ πεο γέροντας όντας έμφυγων Άχαρνέας.

400. εἴ πού τι μὴ καλὸν τύχοι conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. Vide vv. ll. μάταιον εἴ τι που τύχη Both. Qu. εἴ πού τι ἀνταῖον τύχοι. μὴ τοῖον τύχη libri. μὴ λῷον τύχη Schneidewin. καὶ μὴ τοῖον libri. κάλλοῖον Herw. Qu. μὴ καλὸν, vel καὶ μὴ 'σθλόν. Qu. μὴ ἀγαθὸν τύχη.

402. ἀμφοτέρους Μ. ἀμφοτέροις Sch. Herm. Dind. ἀμφετέρωσε etiam Bamberg. ἀμφοτέρωσ' ὁ δαίμων Burges., coll. Hesychio,

'Αμφοτέρωσε: εἰς ἐκάτερον μέρος. Qu. ἀμφοτέρως ὁ δαίμων. Cf. Cho. 61. δοπά δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας ταχεῖα τος μὲν ἐὐ φάει.

405. δεπομένων σερομένων vel νεμομένων conj. Herw. ταλγεῖς] μέγ' ἀλγεῖς vel potius καταλγεῖς conj. Herw. Qu. παραιτεῖ.

407 sq. δεῖ — δεδορκὸς ὄμμα μηδ' ἄγαν ῷνωμένον] δεῖν —

δεδορκὸς όμμα φημὶ μηδ' ἀνωμένον Herwerden.

407. βαθείας φροντίδος] Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενός καρπούμενος. Pers. 142. φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον. Pind. N. IV. 8. ὅ τι κε — γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

409. δεδορκὸς ὄμμα] Cf. Soph. Aj. 85. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ μηδ' ἄγαν ωνωμένον] Qu. δεδορχότα. Fort. δεδορχότ' ἄνδρα. μηδ' άχλύν τιν' είμένον. μηδ' άγαν άνω μένειν marg. Ask. lectionem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 156.

412. δυσίων εφάψεται Cf. 728. ἄγειν θέλοντες δυσίων εφάπτορες (schol. ἐνεχυράζοντες ήμᾶς διά τινος άρπαγῆς). Soph. Oed. C. 858. καὶ (ἔτι?) μεῖζον ἄρα δύσιον θήσεις πόλει: | ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.

416. δc $o \delta \delta'$ —] Versus forsan spurius.

417. Spurium esse censet Herwerden, fictum ex v. 406. "Deleatur versus soloecus, languidus et imperite fictus e v. 507." $\mu \tilde{\omega} \nu$ oð $\delta o \kappa \tilde{\epsilon} \tilde{\iota}$ —;] Eur. Andr. 82. $\mu \tilde{\omega} \nu$ oð (oð $\mu \tilde{\nu}$ Musgr.) $\delta o \kappa \tilde{\epsilon} \tilde{\iota}$ σου φορντίσαι τιν' άγγέλων;

425. δ πᾶν κράτος ἔχων χθονός Cf. Soph. Phil. 142. σὲ δ'

έλήλυθεν (?) πᾶν κράτος ώγύγιον.

428. $\mu \dot{\eta}$ τι τλ $\tilde{\eta} \varsigma$ —] Cf. Sept. 326. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι, ε ε, νέας τε καὶ παλαιάς ξππηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων φαρέων.

430. ἀγομέναν — ἀμπύκων] Cf. Arist. Lys. 1119. τῆς σάθης ἄγε.

431. ἐπαιδοῦ πλόκων conj. Burges.

432. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς] Cf. 457. συλλαβὰς πέπλων.

435. μένειν (vel μενεί) ἀραίς τίνειν, vel ἀραίαν τίνειν Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. μένειν χερὶ τίνειν δμοία Θέμιν conj. Burges. Qu. μένει ἄρ' ἐκτίνειν.

437. φράσαι] Tecum reputa. Cf. Cho. 113. ταῦτα — φράσαι.

438. εξοκέλλεται] Qu. εξοκέλλομαι.

439. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν] Cf. supra 341. πόλεμον ἄρασθαι νέον. 950. Eur. Fr. 50, 2. πόλεμον αξοονται μέγαν. 1050, 2. νείκος αἴρεσθαι κακοῖς. Arist. Αν. 1188. πόλεμος αἴρεται πόλεμος οὐ φατὸς | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. et ad Arist. Ach. 913. δρναπετίοισι πόλεμον ήρα καὶ μάχαν. Etiam πόλεμον ἀναιρεῖσθαί τινι (aut πρός τινα). Dem. p. 1435. ἐπειδάν — ἀνέλωνται πόλεμον. Diodor. Sic. IV. 15. άνελομένων τὸν πρὸς τοὺς άθανάτους πόλεμον.

440. πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (i. e. ἄραρε, ἀραρότως ἔχει), σκάφος — Herw., coll. 944. τῶνδ' ἐφήλωται τοوῶς γόμφος

διαμπάξ, ώς μένειν (ὥστ' ἔχειν?) ἀραρότως.

143

441. προσηγμένον] προσηρμένον Scal. Herm. προσπεπηγμένον Wecklein. στρέβλαισι ναυτικαῖς νεὼς προσηγμένον conj. Burges. Qu. εὖ προσηγμένον.

443. καὶ χρή μ', ὅσ' ἔμενεν ἐν δόμον ὀρθουμένων, | ἄτης γε μείζω κυμάτων, πλῆσαι γόμον tentat Burges. χρήμασιν] Qu.

χοημάτων.

444. γε μείζω] γο. γεμίζω Steph. Quod aut verum aut vero proximum esse liquere censet Elmsleius ex Ag. 978. ἐμπλήσας]

έμπλῆσαι Both.

445. γένοιτ' ἄν ἀλκὰ κτησίου Διὸς χερὶ Burges. κτησίου Διὸς χάριν] Ι. e. favore Jovis etc. Cf. Vesp. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν, etc. Arist. Lys. 306. θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ. Eum. 707. ἔν τε δώμασιν | οἰκεῖ πατρώοις Παλλάδος καὶ Λοξίου | ἕκατι.

446 sq. καὶ γλῶσσα —] Similiter Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων, | οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται.

De constructione cf. ad Sept. 681.

446. γλῶσσα τοξεύσασα —] Cf. Eur. Hec. 603. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. Trag. adesp. Fr. 442. ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίζη λόγους. Anth. Pal. VII. 405. 6. ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. "Achill. Tat. (ut vid.) λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται." (Dobr.) τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια] Hoc solocum videtur. Lege τοξεύσασ' ὰ μή 'στι καίρια. Sed cf. Dem. p. 806. ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Eur. El. 191. καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὖσι μὴ ἀγάμοις etc.

447. 448. Forsan inverso ordine legendi.

- 449. γενήσεται] Qu. χυθήσεται. Cf. Eum. 263. αίμα χύμενον. Cho. 401.
 - 450. πεσείν χρηστήρια] Cf. Eur. Ion. 431. χρηστήριον πέπτωκε.

452. η κάρτα] ἄχαρτα conj. Both. τἄκραντα Burges.

454. γ ένοιτο δ' $\tilde{\epsilon}\tilde{v}$] Cf. Ag. 187. $\tilde{\epsilon}\tilde{v}$ $\gamma\tilde{\alpha}\varrho$ $\tilde{\epsilon}\tilde{i}\eta$.

455. πολλῶν] θέλων F. G. Schmidt.

- 456. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν] ἀκούσομαι λέγοις ἄν feliciter Herw. καὶ] χὰ Wakef. Recte. εἴ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν ingeniose F. G. Schmidt.
 - 457. στρόβους] Lege στρόφους. Et sic Spanhem. Cf. Sept. 871. συλλαβάς πέπλων] Cf. 432.

458. τύχαν γυναικῶν] τεύχη γυναικῶν Wakef. S. C. § 125.

459. συμπρεπῆ πέλοι] συμπρέποι στολῆ Weil. συμπρέποι πέπλοις Hart. συμπρέποι γένει F. G. Schmidt. τρυφῆ γυναικῶν ταῦτ' ἄν ἐμφερῆ πέλοι Oberdick. Displicet συμπρέποι. Qu. τάχ' ἄν γυναικῶν ταῦτ' ἄν εὖ (vel ταῦτ' ἔπη) πρέποι γένει.

460. τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει] τήνδ' ἐγηρύσω ποτὲ V. D. in Class. Journ. IV. 157., coll. Soph. Phil. 561. φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας. Eur. El. 1327. φεῦ φεῦ, δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω etc. τήνδε γηρύειν σ'

έρεῖς Mein. Anal. Soph. p. 308. τήνδε γηρύσει (v. γηρύει) σύ μοι Herwerden. τήνδε γηρυθεῖσ' ἔχεις recte Naber, quum non roget rex quid dicturus sit, sed quid dixerit, Chorus. Cf. Plat. Crat. 404 C. λέγεται δ Ζεὺς αὐτῆς ἐρασθεὶς ἔχειν. Distinguendum autem sic, λέξον τίν' αὐδὴν —; γηρυθεῖσ'] Forma passiva sensu medio, ut δερχθεὶς, δμορχθεὶς, etc.

461. ὑποστήσει Μ. ὑποσχήσει marg. Ask. ὑποστήσεις Burges. Wellauer. νείκους τοῦδ' ἐγὰ παροίχομαι] Cf. Eur. Med. 995. δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει (quantum a pristina fortuna

excidisti vertit Elmsl.).

463. κοσμήσαι] κοσμήσω Burges. ex schol.

464. alνιγματῶδες Cf. Anaxil. III. 348.

465. ἐκ τῶνδ' — ἀπάγξασθαι θεῶν] κοίτων (κοιτῶν?) γ' — ἀπαλλαξώμεθα Burges. ἀπάγξασθαι θεῶν] ἀπάγξασθαι θέλω Naber.

466. μακιστῆρα] μαστικτῆρα Auratus. Recte. Cf. v. μαστίκτωρ Eum. 160. et μαστίκτειρα supra 163. 174.

467. ἀμμάτωσα] Illustravi. Cf. Cho. 854. οὔτοι φοέν' ἄν

κλέψειαν ώμματωμένην.

468. καὶ πολλαχῆ γε] καὶ πόλλ' ἄχη καὶ Burges. Qu. ναί·

πολλαχ $\tilde{\eta}$ —, vel καὶ πολλαχ $\tilde{\eta}$ τοι —.

471. ἐσέβημα Μ. Ald. ἐσβέβλημα Tyrwh. Butler. ἐσβέβημα Schutz. Dind. λιμὴν κακῶν] Refugium a malis. Cf. Eur. Andr. 892. χείματος λιμήν. Monost. 309. λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τύχη. Sed Pers. 250. πλούτου λιμήν (receptaculum).

473. μίασμ' έλεξας ούχ υπερτοξεύσιμον] Cf. Cho. 1033. τόξω

γάο οὔτις πημάτων ποοσίξεται.

474. εl δ' $av\vartheta$ ' — Cf. Sept. 5. εl δ' $av\vartheta$ ', δ μη γένοιτο,

συμφορά τύχοι.

475. τέλους] Suspectum. Qu. δορός. Cf. Ag. 438. ἐν μάχη δορός. Soph. Ant. 674. σὺν μάχη δορός. Vel χερός. Cho. 936. ἐν μάχη χερός. Sed cf. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Sept. 163. Διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχη.

477. ούνεκα] Îmo είνεκα.

478. Ζηνὸς ἀιδεῖσθαι κότον] Leg. Ζηνὸς ἄζεσθαι κότον. Cf. Theogn. 738. Κρονίδη, σὸν χόλον άζόμενοι. 280. Sed Aesch. Ag. 946. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.

479. $\varphi \delta \beta o \varsigma$ Imo $\vartheta \varepsilon \delta \varsigma$.

480. $\sigma \dot{v} \mu \dot{\epsilon} \nu | i \vartheta' o \dot{v} \nu$ Schutz.

481. κλάδους —] Cf. 241. et ad Eur. Her. 125. ίκεται κάθηνται — βωμὸν καταστέψαντες. Soph. Oed. R. 3. ίκετηρίοις κλάδοισιν εξεστεμμένοι. 143. ἄραντες ίκτῆρας κλάδους. Andoc. de myst. p. 54. νόμος δὲ ἦν πάτριος δς ἄν θῆ ἱκετηρίαν μυστηρίοις τεθνάναι. ibid. κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῆς ἱκτηρίας, ὡς καταθείην (αὐτὴν θείην?) ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ.

484. μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος ἐμοῦ] μηδ' ἐπιρριφθῆ ψόγος ἐμοὶ F. G. Schmidt. λόγος] ψόγος Conington. ad Cho. 989. Schmidt. Quod cum φιλαίτιος bene congruit.

486. εἰσιδὰν κύτος τόδε conj. Burges. οἰκτρά γ' εἰσιδὰν τάδε Both. οἰκτίσας ἰδὰν τάδε Linwood. ἀστὸς εἰσιδὰν τάδε feliciter V. D. in Class. Journ. IV. 157. ("cum praecesserit λεώς."). et F. G. Schmidt. οἰκτρὸς — Stanl. (Sed οἰκτρὸς valet miserandus, non misericors.) οἰκτίσας ἰδὰν Herm. Qu. οἰκτίσας ἰδὰν, vel οἰκτίσει ἰδὰν τάδε: | ὕβριν μὲν —.

489. τοῖς ἥσσοσιν —] Cf. Ag. 790. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστε-νάχειν πᾶς τις ἔτοιμος. εὐνοίας φέρει] İ. e. εὐνοεῖ. Soph. Aj. 688. εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα. Qu. εὔνοιαν φέρει.

491. εδ φέοντα] εύρεθέντα Porson.

494. καὶ πολισσούχων ἔδρας Μ. Qu. κάστικάς (vel ἀστικάς τ') αὐτῶν ἔδρας. Cf. 501. βωμούς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας.

496. μορφής δ' —] Cf. Prom. 78. δμοια μορφή γλώσσά σου γηρύεται.

498. $\varphi \delta \beta o v$] $\varphi \delta v o v$ Herw. Martin. Heimsoeth. Oberdick. probat F. G. Schmidt. $\varphi \vartheta \delta v o v$ Müller. Strübing. coll. schol. $\mu \dot{\eta}$ $\vartheta a \varrho \varrho \dot{\eta} \sigma a s \mu \delta v o s$ $\dot{\alpha} \pi \epsilon \lambda \vartheta \epsilon \tilde{u} v o s$ $\dot{\alpha} \pi \epsilon \lambda \vartheta \epsilon \tilde{u} v o s$ $\dot{\alpha} \pi \epsilon \lambda \vartheta \epsilon \tilde{u} v o s$ diditurum eum fuisse) $\dot{\delta} \pi \delta \tau u v o s$. Idem conjicit $\mu \dot{\eta}$ $\vartheta \varrho \dot{\alpha} \sigma o s \tau \epsilon u \eta \varphi \delta \beta o s$ ('ne metus pariat audaciam', cf. ad Soph. Oed. R. 873.). $\vartheta \varrho \dot{\alpha} \sigma o s$] $\vartheta \varrho \dot{\alpha} o s$ (i. e. $\vartheta \dot{\alpha} \varrho v \beta o s$) Burges. $\varphi \dot{\alpha} \rho o s$] $\varphi \dot{\alpha} o v o s$

499. καὶ δὴ φίλον] Ιπο ἤδη φίλον —. Anglice, ere now. 502. παλινστομεῖν Dobr., coll. Sept. 247. ναύτην] ναυστῆς vel ναυστὴν, ναυτὴν (i. e. ἵκέτην) Weckl. ξυμβόλοισιν] ξυμβολοῦσιν (obvenientibus) conj. Burges. (coll. schol. τοῖς ξυντυγχάνουσιν. Hesych. συμβολεῖ: συντυγχάνει. Sept. 358.). Herm. Dind.

503. εφέστιον εφ' εστίαν Burges.

504. κίοι] Cf. Pers. 1069. κίε. Cho. 680. Qu. κίει. τούτφι μὲν εἶπας] εὖ μὲν τόδ' εἶπας Naber. Qu. καλῶς τάδ' (μάλ') εἶπας.

507. χειρί και λόγοις σέθεν] Qu. πιθόμενος (aut πιστὸς ὧν) λόγοις σέθεν.

508. ἐπιστρέφου] ἐπιστρωφῶ Dobr.

510. ἄρπαγες Μ. άρπαγαῖς σ' recte Porson.

511. $d\lambda\lambda'$ $\epsilon l = ;$ Cf. Cho. 775. Qu. $d\lambda\lambda'$ $\tilde{\eta} = ;$

512. εὖφημον εἶη τοὖπος. ΧΟ. εὖφημούμεθα conj. Burges. εὖφημουμένη (εὖφημουμένης conj.) passivo sensu accipit V. D. in Class. Journ. IV. 157. ("Bonis verbis utere, cum ipsa bonis verbis a me accepta sis"), coll. Herodian. VII. εὖφημούμενον ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ φυλλοβολούμενον. Qu. ἴσθι τοὖπος ἐκβεβλημένη, vel— ἐνθυμουμένη.

513 sq. Regi haec tribuit et sic disponit Burges, BA. oğtol — | del δ' — | dll' — | ov tol — | èyà δ è — | π elow — | π al oòr — | π elow δ' — | π oòs — | π laīs — | èyà δ è —.

513. δυσφορεῖν] Qu. δυσθροεῖν (i. e. δυσφημεῖν). Et sic Herw.

ad Soph. Oed. R. 86.

514. del δ' dráπτων] del γυναικῶν Madvig. Qu. deí γ' —. φρετί] Qu. φρένα (Heath. Dind.) aut φρένας.

515. σὰ καὶ] σύ τοι Schutz. et Burges. in Class. Journ. III. 189.

- 516. δαρόν χρόνον] Cf. Soph. Aj. 414. πολύν δαρόν τε χρόνον. Eur. Herc. 702. χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἔξ ὅτου etc. Bacch. 887. δαρὸν χρόνου πόδα.
- 517. συγκαλῶν] συγκαλεῖν Heimsoeth., coll. Ag. 601. σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. συγκαλῶν futurum est. ἐγχωρίους] Qu. ἐγχωρίων aut ἐγχώριον.

518. πιετω Μ. πείσω Turn. σπεύσω Martin. Heimsoeth. πατῶ

Weckl. στείχω recte Weil. Dind.

- 519. πατέρα τοῖα Μ. πατέρα ποῖα apogr. Dind. πατέρ' ὁποῖα Stanl.
- 520. θεούς παραιτοῦ] Cf. Arist. Eq. 37. Εν δ' αὐτούς παραιτησώμεθα.

522. ταῦτα] τάμὰ F. G. Schmidt.

527. γενέσθω] στυγήσας F. G. Schmidt. Qu. παράσχες. Cf. ad 528. πυθοῦ τε κάγγενέσθω Burges. Qu. πιθοῦ τόδ' ὡς γενέσθαι. πιθοῦ] Fort. ἰδοῦ.

528. ἄλευσον] Qu. ἄρηξιν (?), aut ἀλκήν τιν', aut ἄρηξον. Cf. ad 527. εδ στυγήσας] εὐμενής μοι F. G. Schmidt. Qu. εὐμενής

ών, vel εὐ φρονήσας, vel εὐνοήσας.

530. τὰν μελανόζυγα 'ταν (sic) Ask. τὰν μελανόζυγ' ἄταν Stanl. Schutz. τὰν μελανόζυγ' ἄβαν ('nigrum juvenum remigium') conj. V. D. in Class. Journ. IV. 158. τὸν μελάνα ζυγίταν (remigem) Burges., qui ἐπιδὰν cum ἔμβαλε jungit. Qu. τὰς μελανόζυγας ναῦς.

532. παλαίφατον] παλίμφατον conj. Burges.

533. γένος —] Qu. γένους —.

535. πολυμνήστως libri. πολυμνῆστος Herm. πολυμνᾶστος Dind. πολυμνήστη passivo sensu ter legitur in Odyssea, 4, 770. 14, 64. 23, 149.

536. Cf. 19. 313.

537. žvоіхо] Qu. атоіхоі.

539. ἀνθονόμου 'πὶ ποίας λειμῶνα βούχιλον Burges., coll. ποιόνομος 51.

540. λειμῶνα βούχιλον] Cf. Soph. Tr. 188. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι.

Pind. N. IV. 52. βουβόται (βούβοτοι?) — πρῶνες.

541. οἴστοω ἐρεσσομένα] Eadem metaphora est Eur. Iph. T. 307. μανίας πίτυλον. Herc. 816. πίτυλον — φόβου. 1187. μαινομένω Qu. οἴστοω ἐλαυνομένα.

544. δίχῆ — διατέμνουσα] Sic διχῆ διαιρεῖν Plat. Crat. 396 A. διχῆ διαλαμβάνειν Phileb. 23 C. δίχα διαλαβεῖν Theaet. 147 E. δίχα διατέμνειν Symp. 190 D. δίχα διελεῖν Soph. 221 E. "Terram Asiae oppositam bifariam dissecans, fatis urgentibus, ad Bosphorum pervenit" ad mentem Stanleii vertit V. D. in Class. Journ. IV. 158. ἀντίπορον] ἀγχίπορον Francken.

545. πόρον — δρίζει] Ι. q. περᾶ. Cf. Eur. Med. 433. διδύμους δρίσασα πόντου πέτρας. Her. 16. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι | ἄλλην

άπ' ἄλλης εξορίζοντες πόλιν.

548. διαμπάξ] διέπτα (ut προσέπτα Prom. 115.) malit Burges. 554. Inter τοὺς et ποταμοὺς obelum interponit Porsonus. Quod probat Burges in Class. Journ. III. 190. Speciale enim aliquod sententiam postulare, non generale istud τοὺς ποταμοὺς δ' ἀενάους. βαθύπλουτον] V. ad Aj. 130. μακροῦ πλούτον βάθει. Eur. Fr. 462. Εἰρήνα βαθύπλουτε. Arist. Fr. 163. Εἰρήνη βαθυπλουτε. Act. Apost. XX. 9. βαθὺς πλοῦτος. S. Paul Ēpist. Rom. XI. 33. ὧ βάθος πλούτον etc.

556. ἱπνεῖται διακναιομένα Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. Cf. Prom. 898. ἱπνεῖται δ' ἐππεπηριωμένη conj. Burges., coll. Hesych.

Έκκεκηριωμένη: ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα. 559. νόσοις ἄθικτον] δρόσοις ἄθικτον Naber.

560. χιονόβοσκον] Cf. Eur. Phoen. 815. χιονοτρόφον. ὅντ' ἐπέρχεται] οὖ γ' ἐπέρχεται Burges. τυφῶ] Eadem genitivi forma est Soph. Fr. 951. Arist. Nub. 336.

563. "Hoas] Cf. Prom. 900. παρθενίαν είσορῶσ' Ἰοῦς μέγα

δαπτομέναν | δυσπλάνοις "Ηρας άλατείαις πόνων.

569. βοτὸν — μιξόμβροτον] Cf. versum, ἢ θεῖον ἢ βρότειον ἢ μιξόμβροτον. Eur. Cycl. 318. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. μιξόμβροτον] Formatum ut ἄμβροτον.

575. βία δ' — παύεται] Ἰ $\dot{\omega}$ δ' — ἄπτεται Burges., coll. 312.

578. δακρύων δάκουον Burges.

586. νόσους ἐπιβούλους] νόους — Burges. δόλους — Naber.

Recte, opinor.

588. λέγων] γενέων Burges. Idem mox κυρήσαι pro κυρήσαις, τόδ' — κυρήσαις] Cf. Soph. El. 663. ἡ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ | κείνου; Phil. 223.

κάζων κυρῶ | κείνου; Phil. 223. 590. τίν' ἄν θεῶν εὐλογωτέρως ἄν κεκλοίμαν ἐνδίκοις ἐπ' ἔργοις Schutz. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλομαι, ὧ θύγατερ Διὸς, etc.

591. κεκλοίμαν] Cf. Oed. R. 159. ποῶτα σὲ κέκλομαι, ὧ θύ-

γατεο Διός. Supra 41. ὅντ' ἐπικεκλομένα —.

592. πατής φυτουργός] Cf. Soph. Oed. R. 1482. τοῦ φυτουργοῦ

πατρός.

593. παλαιόφρων] Cf. Eum. 838. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, | ἐμὲ παλαιόφρονα etc.

594. μῆχαρ οὔριζοι et mox φρὴν φέρει δαυλὸς Burges. in Class. Journ. III. 191.

595. ὑπ' ἀρχᾶς] Ιπο ὑπ' ἀρχᾶ (ἀρχᾶι). Qu. ὕπαρχος δ' —. ϑοάζων] Schol. καθήμενος. Cf. Soph. Oed. R. 2. τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι ϑοάζετε —; Επρεdocl. 18. σοφίης ἐπ' ἄκροισι ϑοάζειν.

597. "Si deficit antistrophicus, lege κλύων. Similiter infra 930." (Burges.) κάτω deleri jubet Pauw. σέβει] Qu. ξέπει.

599. ρούλιος — φρήν] Cf. Cho. 670. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι ρουλιώτερον. δούλιος] ρούλιος Auratus. Cf. Ch. 672. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι ρουλιώτερον. Mira vox et contra analogiam formata, ita ut aegre eam sanam esse crediderim. Non minus analogiae repugnat ρούλιος a ρουλή quam μούσιος a μοῦσα.

601. δήμου] δήμω Butler.

602. ὅ χαῖρε, πρέσβυ] Scribendum sic, ὁ χαῖρε πρέσβυ. Cf. Ag. 22. ὁ χαῖρε λαμπτὴρ νυπτός. et ad Arist. Ach. 872. φίλτατ' ἀγγέλλων] φίλτατ' ἀγγέλων Μ. pr. Weil., coll. Cho. 1049. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Soph. El. 1125. Recte.

603. ἔνισπε] εν εἰπε Turn. prob. Burges. Idem mox πῶς pro ποῖ. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων] Qu. ἐς τὰ τῶν —. Cf. Soph. Oed. C. 649. θάσσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός. Eur. Andr. 994. τέλος] Decretum. Cf. 624. Ζεὺς δ' ἐπέπρανεν τέλος. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Eum. 544. κύριον μένει τέλος. Ag. 934.

604. δήμου κρατούση χειρί πληθος ἔσπετο Burges. ὅπη fere malit Dobr. ὅπη πληθύνεται] I. e. in utram partem magis inclinat voluntas populi. Cf. Ag. 1370. ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (inclino). πληθύεται Μ. πληθύνεται Blomf. Gl. Cho. 1044. Recte. Cf. Ag. 1370. ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Herod. II. 24. 1. διότι μοι δοκέει πληθύεσθαι (πληθύνεσθαι al.) δ Νεῖλος. Redde, inclinat, propendet.

605. οὐ διχορρόπως] Cf. Ag. 815.

606. $ω_{\varsigma}$ ἄν ἡβήσαιμί] $ω_{\varsigma}$ ἀνηβήσαί με Tyrwh. Both. Recte. Lege $ω_{\varsigma}$ ἀνηβήσαιμι. Cf. 775. ἄγγελον — γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσω (?) φρενί.

609. μετοιχεῖν] μετασχεῖν Burges., coll. Eum. 867. χώρας με-

τασχεῖν τῆσδε.

610. ξύν τ'] Qu. ξύν γ'.

- 612. τὸ καρτερὸν] Ι. θ. βίαν. Sic πρὸς τὸ καρτερὸν, i. q. πρὸς βίαν.
- 613. γαμόρων] Cf. Eum. 890. Herod. VII. 155. τοὺς γαμόοους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων. Qu. τῶν γεωμόρων.

614. δημηλάτω] δημηλάτην Stanl. ex Steph. Byz.

616. Ineolov Znrds M. Znrds ineolov Burges. Dind. Cf. 390.

617. μήποτ'] Fort. μηδ' ἄν.

618. παχῦναι] πλατῦναι M. in marg. Scal. παχνοῦσθαι Burges., coll. Cho. 81. παχνουμένη. παλῦναι Aurat. Qu. κακῦναι. Mendosum videtur παχῦναι. Postulatur verbum florere significans.

619. πρὸ πόλεως Leg. πρὸς (aut τῆς) πόλεως.

620. αμήχανον βόσκημα πημονής] Cf. Fr. 435. αμήχανον τέ-

χνημα καὶ δυσέκδυτον. Prom. 59. Eum. 561.

622. ἔκλαναν εὐκλήτορος Μ. ἔκριν' — Both. ἔκρανεν εὐκήλητος conj. Herwerden. Sed cf. 624. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. ὡς εἶναι τάδε] Lege ὥστ' εἶναι (ἔχειν) τάδε. Cf. ad Ag. 546.

623. 624. δημηγόρους τέλος] δημηγόρου (regis) — Burges., coll. 624. Delendos hos duos versus suspicatur Herwerden, cui adscripti illi olim videntur propter argumenti similitudinem, ad v. 621 sq.

623. εὖπειθεῖς] Lege εὖπιθεῖς cum Blomf. ad Prom. 341. Dind. Cf. ad Ag. 274. φάσματ' εὐπειθῆ. Qu. εὖπειθής. στροφάς] Cf. Arist. Ran. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λογισμῶν καὶ στροφῶν.

626. ἀγαθῶν ποινάς] Cf. Prom. 563. τίνος ἀμπλακίας ποινάς

δλέκει. Pind. P. I. 113. N. I. 108.

627. Ζεὺς δ' ἐφορεύοι —] Ζεὺς δ' ἐφοδεύοι Musgr. Cf. ad Eum. 530. ἄλλ' ἄλλα δ' ἐφορεύει. Suppl. 138. τελευτάς δ' ἐν χρόνω πατήρ δ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν.

628. $\epsilon \pi'$ άληθεία] Cf. Arist. Pl. 891. $\delta \varsigma$ δη ' π' άληθεία σν — διαρραγείης etc. Theocr. VII. 44. πᾶν $\epsilon \pi'$ άλαθεία το κεκασμένον

έκ Διὸς ἔρνος.

629. τέρμον' ἄμεμπτον] τέρμονα πέμπων Hartung. τέρμον' ἀπαντᾶν πρὸς ἄμεμπτον Weil. τέρμονα νωμῶν πρὸς ἄπαντα Weckl., coll. Ag. 781. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμῷ. Schol. βεβαίως εἰς παντελὲς φέρων αὐτάς.

630. νῦν] εἴποτε νῦν Burges.

631. εὐκταῖα — χεούσας] Cf. Sept. 73. πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν. Fr. 34. διογενεῖς —] Prima syllaba producitur ut in similis metri versu Sept. 301.

633. πυρίφατον] πῦρ ἄφατον Burges. μήτε περίσφατον Burges.

635. τὸν ἄχορον] τὰν ἄχορον Herm. μήτ' — Burges. κτίσαι] Qu. στῆσαι. μάχλον Ἄρη] Ι. e. incontinentem, ferocem. Cf. Fr. 390. μάχλον ἄμπελον. ἄχορον — Ἄρη] Cf. 681. ἄχορον, ἀκίθαριν — Ἄρη. Soph. Oed. C. 1223. μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος (sc. θανάτου).

636. τὸν ἀρότοις] τὸν ἐν ἀγροῖς F. G. Schmidt. ἐν ἄλλοις] ἐνόπλοις Burges. Lege ἐναίμοις, sanguinolentis, cruentis. (Et sic Herwerden ad Oed. R. 7. F. G. Schmidt. Wecklein. et jam ante eos Lachmann.) Vel ἐν αἰνοῖς.

638. ἀλωαῖς Sch. ἀμάλλαις Faehse.

639. ovvexa] Quia. Cf. Fr. 303.

645. ἀτιμώσαντες dτιμάσαντες malit Karsten. ad Ag. 965.

646. ἐπιδόμενοι] ἐπαιδόμενοι Burges., coll. 367. 438. Herwerden ad Oed. R. conjicit δῖον ἐπιδόμενοι πράκτος' ἐπίσκοπον δυσπολέμητον, δντίς ἄν δόμος ἔχων ἐπ' ὀρόφων ἰαίνοιτο; βαρὺς δ' ἐφίζει.

πράπτορά τε σκοπὸν] πράπτορ' αὐτεπίσκοπον Heath. (Quam emendationem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 158.) πράπτορ' ἄτας σκόπον Burges.

647. δη τίς δόμος ἀντέχοι — βιβάζοντα Burges.

648. βαρὺς δ' ἐφίζει] Ĉf. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ .γένει. Cho. 37.

649. μιαίνοντα] δαίνοιτο (et έχων pro έχοι) Weil. prob. Weckl.

ἐμβαίνοντα Butler. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 158.

653. Ζηνὸς ἴκτόρας άγνοῦ] Cf. Eur. Her. 365. θεῶν ἰκτῆρας (ἵκτορας Musgr. Elmsl. etc.) ἀλάτας. 764. κακὸν δ' — εἰ ξένους ἵκτορας παραδώσομεν. Cf. ν. προσίκτωρ.

659. τῶνδε] τάνδε Herm. Dind.

- 660. τῶνδε πόλιν] Leg. τάνδε πόλιν. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. et Faehse. Cf. Soph. Oed. C. 917. πόλιν κένανδρον. πόλιν κενώσαι, | μηδ' ἀστῶν ἐπιχωρίοις | μέγαν σεβόντων | τὸν ξένιον Δί' ὑπέρτατον Burges.
- 663 sq. ήβας ἄωτον] Cf. Pind. Ol. I. 13. δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν ἀγλαίζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτφ. Theocr. Π. 2. φοινικέφ οἰὸς ἀώτφ. ήβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω] Cf. Pind. P. VII. 48. ἄδικον δρέπων ήβαν. XI. 192. χρυστοστεφάνου δέ οἱ ήβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. Fr. 87. μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι. Sept. 333. ἀμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν. Sic ἔρωτος ἄνθος Ag. 743.

664. ἔστω] Ιπο είη, ut κένωσαι κέρσειεν, etc.

665. εὐνάτως] Qu. εὐνατής, ut in Pers. 138.

666. καὶ γεραροῖσι —] Cf. Ag. 722. Eur. Suppl. 42. Hom. II. 3, 170. Hinc γεραρώτερος Hom. II. 3, 211. Cf. Eur. El. 713. θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ πῦρ ἐπιβώμιον 'Αργείων. θυοδόκει ante θυμέλαι latere suspicatur Burges.

667. γεραροΐσι] Qu. γεράεσσι.

670. εὖ νέμοιτο] Qu. εὖ φέροιτο.

671. Ζῆνα] Pro glossemate habet Burges., coll. schol. τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Διὰ τὸν ξενίον ὑπερτάτως.

672. τὸν ξενίον, βροτῶν | δς — conj. V. D. in Class. Journ.

VI. 344.

674—678. Cf. Soph. Oed. R. 172.

674. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους] τίκτεσθαι δὲ φόρους Erf. Herm. Ahrens. Dind. Qu. τίκτεσθαι δὲ διπλοῦς γᾶς καρποὺς etc., vel — φόρους γᾶς διπλοῦς. Ibid. γᾶς ἄλλους] γᾶν ἀλπνοὺς Bergk. φόρους] Αn πόρους?

677. γυναικών λέχους] Qu. γυναϊκας λεχούς (accus.).

- 678. ἀνδροκμής λοιγός] Cf. Cho. 402. βοᾶ γὰρ λοιγός Ἐρινύν etc.
- 681. ἄχορον ἀκίθαριν] Cf. Soph. Oed. C. 1223. "Αϊδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε θάνατος. ἄχορον]

ἄχαριν Blomf., coll. Sept. 910. οὐδ' ἐπίχαρις 'Αρης. ἀπίθαριν] ἀπίθαρις Heath. ἀπίθαριν Pors. τ' ἔνδημον Pauw. τε δῆμον Ald.

684. νούσων — ξομός] Cf. Juvenal. X. 218. 'circumsilit agmine facto | morborum omne genus.' Horat. carm. I. 3. 30. 'febrium — cohors.' νούσων δ' ξομός — ζοι] Cf. 223. ἐν άγνῷ δ' ξομὸς ὡς πελειάδων | ζεσθε.

688. καφποτελεῖ] Ιπο καφποτελεῖ (γᾶν), i. e. fructuum feracem. Qu. καφποτελεῖ (Stanl.) — φέφματα γεῖ πανώφω. Sic παντελης δάμαφ (foecunda uxor) Soph. Oed. R. 930. τοι] Qu. τοῖς. ἐπικφαινέτω] Exspectabas optativum. Sed ef. 678. ἐπελθέτω.

690. φέφματι] Schol. κυήματι. Cf. Ag. 119. λαγίναν ἐφικύμονα φέφματι γένναν. πανώφω] Fort. πανδώφω. ἐπικραινέτω] Mendosum. Qu. ἐπιραινέτω. δέ τοι] Qu. δ' ἔτι, vel δ' ἀεί.

691. βρότατος Μ. βοτὰ τὼς Turn. Dind. βοτὰ γᾶς Herm. βοτὰ τοῖς probabiliter Wecklein.

πολύγονα] Cf. Herod. III. 108. Hipp. Aer. 291.

694. εὖφημοι δ' ἐπὶ βωμοῖς | Μουσᾶν καθοῖντ' ἀοιδοὶ conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

696. άγνῶν τ'] Qu. άγνῶν δ'.

698. φυλάσσοι τ' άτιμίας τιμάς] Qu. φυλάσσοι δὲ τιμίας (τιμίους) τιμάς etc.

699. τὸ δάμιον] Cf. 370.

700. προμαθίς] "Qu. προμαθής. Sed διαφθορεῦ Eur. Hipp. 682." (Dobr.)

701. ξένοισι — δίκας — διδοῖεν] Cf. Thuc. V. 27. πόλιν ήτις — δίκας ἴσας καὶ δμοίας δίδωσι.

703. πημάτων διδοῖεν] πημάτων τε δοῖεν frustra Blomf. in Ed. Rev. 1812. p. 488.

713. σχοπῆς] Cf. 786. Ag. 289. 309. ad Sept. 240. Ion. Fr. 47.

πυργείαν (πυργώδη?) σκοπήν.

716. πρόρα —] Cf. Ag. 1064. ἡ μαίνεταί τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν. Arist. Ach. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις, | ἡ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;

717. ὑστάτου] ἐστὶ τοῦ Burges. in Class. Journ. III. 414. εὐπα-

yous perite Herwerden ad Oed. R. 923.

718. τοῖσιν οὐ φίλη] 'Ex senttenia eorum quibus est inimica' (Herw. ad Oed. R. 923.). Qu. τὼς ἄν οὖν θέλη, vel ὡς ἄν εἰ φίλη. κλύουσα γλῶσσαν οὐ φίλην Briggs. ap. Kidd. ad Dawes. p. 205. et V. D. in Class. Journ. IV. 158. κλύουσ', ἄτ' οὖσα δυσφιλὴς (aut — ἄγουσά γ' οὖ φίλους) conj. Herw. ("ultimis vocabulis explicat Danaus cur dixerit ἄγαν καλῶς"). Apposite citat Butlerus Stat. Theb. V. 412. 'clavum audire negantem proram.'

719. πρέπουσι — ιδεῖν] Cf. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Cho. 12. δμήγυρις | στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις | πρέπουσα.

722. αὐτη δ'] Qu. αὕτη δ'.

723. στείλασα λαΐφος] Cf. Hec. 1064. ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασιν λινόπροκον φάρος στέλλων. Hom. Od. γ΄. 11. οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἱστία νηὸς ἔἰσης | στεῖλαν ἀείραντες.

724. ἡσύχως] ἡσύχους malit Elmsl. ad Her. 7.

727. ἴσως γάρ ἢ κῆρυξ] ἴσως γὰρ ἄν κῆρυξ Burges. Herm. Fortasse recte. Qu. ἴσως δ' ἄν ἢ κῆρύξ τις —. Vel ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ ἄν —. πρεσβημόλοι Μ. πρέσβις μόλοι Dind.

728. δυσίων εφάπτορες] Cf. ad 412.

734. τῆες] τᾶες Dind. Forma Ionica. Cf. Pers. 423. Suppl. 715. 740. τέκνα — μαχοῦνται] Cf. Eur. Hec. 1159. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο (τέκνα). Herc. 47. τέκνα μὴ θάνωσ' 'Ηρακλέους. Hipp. 800. ζῶσιν (τέκνα). Eupol. II. 521. γελῶσιν — τὰ παιδία.

744. vỹas] véas cum Meinekio Dind. Metri causa pro vavs.

κότω] κόπω Herw.

746. εν μεσημβοινώ θάλπει] Cf. Arist. Av. 196. αχέτας θάλπεσι

μεσημβοινοῖς ήλιομανής βοᾶ.

747. κατεροινημένους] Limatos, strictos. Cf. Arist. Ran. 901. τον μεν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατεροινημένον. 902. τον μεν ἀστεῖόν

τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. Θαλπτόν Burges.

749. γυνη —] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' ἄρης] Cf. Ag. 77. ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρα (l. γήρα). Soph. El. 1243. ὅρα γε μὴν κὰν ταῖς γυναιξὶν ὡς Ἅρης | ἔνεστιν. Eur. Phoen. 134. ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.

750. δὲ καὶ] δέ τοι Heath. δ' ἐκεῖνοι Herwerden, ut pro-

deant dochmii duo.

753. Cf. Xen. Hell. III. 4. 11. ταῦτ', ὧ τέκνα] τάδ', ὧ

τέχνα Elmsl. Ed. Rev. XIX. 79. et ad Med. 326.

757. περίφρονες] φυσίφρονες Dind. I. e. πεφυσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι secundum Hesychium. Quasi φυσησίφρονες. Cf. v. φυσίγναθος. Contra nota est locutio φύειν φρένας. Cf. v. φυσίζοος. Sed cf. Ag. 1427. περίφρονα δ' ἔλακες.

758. μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς τε καὶ θεῶν ἀλέγοντες οὐδὲν Burges. in Class. Journ. III. 415. κυνοθρασεῖς θεῶν ἐπαΐοντες οὐδὲν Mein. ad Oed. Col. 1192. Θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες] οὐδὲν ἐπαΐοντες Ask. D. Cf. Eur. Herc. 773. θεοὶ — μέλουσι — τῶν δσίων ἐπαΐειν.

760. φήμη τούς —] φήμη τις — Burges., coll. 302. ώς λόγος τις.

761. Prior syllaba corripitur hic in βύβλου praeter morem, ut monuit Herwerden ad Ion. 1195.

762. καὶ ματαίων παμματαίων Herw.

763. ἔχοντες] ἔχοντος Both. "Haud male", ait V. D. in Class.

Journ. I. 470. κράτος] Qu. πάτερ.

764. ταχεῖα — στολή] ταχεία — στολή Μ. Rob. prob. Burges. Μοχ εἴορμος (σωτηρία, sub. ἐστὶ) idem. Cf. Arist. Lys. 16. χαλεπή τοι $(\gamma', \dot{\gamma}?)$ γυναικῶν ἔξοδος.

767. παραυτίκα] Cf. Eur. Fr. 273, 2. ή παραυτίκ' ή χρόνφ. Alc. 13. ἄδην τὸν παραυτίκ' ἐκφυγεῖν. Or. 948. ναῶν ποιμένες] Cf. Eur. Suppl. 674. ποιμένες δ' ὅχων | τετραόρων. Hel. 1039. οἴτινες τετραζύγων | ὅχων ἀνάσσουσ'. Eur. Fr. 705. κώπης ἀνάσσει.

· 768. Post χθόνα plenam distinctionem posuerit V.D. in Class.

Journ. IV. 158.

769. ἐς νύκτ'] καί πως conj. idem V. D. "Eaedem fere litterae in initio vocis ἀποστείχοντος repetitae erroris forte causam praebuerunt." ἐς νύκτ'] εὐνὰς Both. Cf. Virg. G. I. 447. 'Tithoni linquens aurora cubile.' $ω_{\varsigma}$ — ἔχοντας] De hoc usu accusativi v. Elmsl. ad Her. 693.

771. $o\tilde{v}r\omega$] Lege $o\tilde{v}r\omega$. Et sic Schutz. ob v. 764. $\varkappa\tilde{q}r'$ o \tilde{v} conj. V. D. in Class. Journ. IV. 159. $o\tilde{v}\delta'$ $\tilde{d}v$] $o\tilde{v}\delta\acute{a}\mu'$ Enger. Schwerdt. Weil.

773. μάμελεῖν] Qu. τάμελεῖν.

774. πράξασ'] Qu. πράξουσ'.

775. εὐγλώσσφ φρενί] Plane mendosum. Qu. εὐτόλμφ φρενί.

776. ἐὼ γᾶ βοῦνις Pauw. ἐὼ βοῦνις, ἔνδικον γαίας σέβας | ἄφυκτον τόδ' οὐκέτ' ἄν μῆχαο πέλοι Burges. ἰὼ γᾶ βοῦνι τοῦν-δικον σέβας V. D. in Class. Journ. VI. 344.

779. μέλας γενοίμαν καπνὸς —] Imitatur Comicus Vesp. 324. η με ποίησον καπνὸν εξαίφνης. Cf. Empedocl. 39. ἀκύμοςοι κα-

πνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀνέπταν.

780. γειτονῶν] Qu. γειτνιῶν. Sed cf. Plat. Legg. VIII. 842 E. ἄλλω ξένω γειτονῶν. Polit. 271 A. τῆ προτέρα περιφορᾶ — ἐγειτόνουν.

781. τὸ πᾶν δ' ἄφαντος] Cf. Åg. 1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. Soph. El. 1009. ποιν πανωλέθους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc. Qu. ὅπως δ' ἄφαντος —.

782. αμπετήσαις δόσως κόνις Μ. αμ πνοαῖς διψάς ώς κόνις

Dind. Qu. — διψία κόνις. Cf. Ag. 495. διψία κόνις.

784. ἄφυκτον] ἄφοικτον vel ἄσφυκτον conj. Dobr.

785. μελαινόχοως δὲ πάλλεται μου καρδία] κελαινόχοως — Pauw. κελαινόχοω δὲ πάλλεται κλυδωνίω temere corrigit Dind. Cf. Pind. Fr. 88. ἔξ ἀδάμαντος — κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Arist. Ran. 470. Στυγὸς — μελανοκάρδιος πέτρα. Prom. 1025. κελαινόβρωτον — ἤπαρ. Cho. 411. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Eum. 459. κελαινόφρων μήτηρ. Aesch. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Ag. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών. Cho. 410. πέπαλται δ΄ αὖτέ μοι φίλον κέαρ etc. Theogn. 1199. καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν | ὅττι etc. Solon. Fr. 41. γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ. Hes. Scut. 429. ἐμ μένεος δ΄ ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἤτορ. et ad Soph. Aj. 954. Cum κελαινόχρως confer κελαινόφρων Eum. 459. πάλλεταί μου καρδία] Cf. Soph. Oed. R. 153. ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων (f. παδῶν).

788. ἴνζε δ' δμφὰν οὐρανίαν] Cf. Pers. 574. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη. 790. τῶδ' ἐγχριμφθῆν χροῖν Μ. τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν Guelf. τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χροῖ Scorial. ὧδε χριμφθῆν χροῖ Dind. Malim τῷδε —.

793. Qu. πρὸς δν νέφη 'ς δδρηλά λείβεται χιών. νέφη δ'] κύφελλ' Dind. Qu. νέφη θ'. νέφη — δδρηλά] Cf. Pers. 613.

λιβάσιν ύδρηλαῖς.

795. ἀπρόσδεικτος | ἀπρόστειπτος ολόφοων ἐρήμας γυπὸς πέτρα Burges. ad Phil. 2. Qu. ἀπρόσμικτος. ολόφοων | Cf. Ag. 757. δίχα δ' ἄλλων μονόφοων ελμί.

796. Observandum πέτρα sex epithetis ornatum.

799. πρὶν ἀθίκτορας κυρῆ- | σαι, καρδίας βία, γάμου Burges. in Class. Journ. III. 415., coll. Hesych. ᾿Αθίκτορας: — ἀνεπάφους παρθένους, ἀνάνδρους. Ἦων Εὐρυτίδαις. καρδίας] κάρζας Dind. Cf. ad 71. Sept. 288.

800. ἔπειθ' ἔλωρα] Qu. ἕλωρ ἔπειτα.

801. δονισιν Μ. πετησι (?) Dind.

803. φιλοστόνων] Qu. πολυστόνων.

805. τυχών] τυχεῖν Stanl.

806. τίν', ἄφαντος ἔτι, τεμῶ γάμων ἄκη λυτήρια Burges.

807. τέμνοιν] τέτμω Sch. τέμνω Faehse.

809. μέλη λίτανα] Cf. Sept. 102. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἔξομεν;

810. τέλεά μοι πελόμεν' άμάχαν' άλευσόν πως Burges.

812. βίαιά γ' εί φιλεῖς δοᾶν Burges. Pro φιλεῖς qu. φιλοῖς.

818. ἀρσενογενές Alyυπτογενές Burn. Burges.

820. μάταισι] Erroribus. (Cf. Cho. 918. ἄλλ' εἴφ' δμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Hesych. μάταισι ταῖς ματαιότησι.) ματείαις tentat Madvig.

822 sq. σὸν δ' —] Cf. Ag. 1486. τί γὰο βοοτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Qu. σὸν δὲ τὸ πᾶν ζυγόν. ἐπίπαν] Cf. Pers. 42.

824. Éστιν] έστη Burges.

826. δ δὲ μάρπτις —] Versus corruptissimos sic sanare conatur V. D. in Class. Journ. IV. 159. δ δὲ μάρπτυς (vel μάρπτυς δ' δ) νάϊος πρὸ γαίας | τῶν ὑπ' ἄρτι κάμνουσ', ἰὼ φεῦ, | αὖθι κακᾶς δμόνο- | ον δύας βοὰν ἀμφαίνω, coll. 877.

827. ἰὸφ ἐν ὄμμασιν κλίμακας (Eur. Iph. T. 1351., schol. καταβάσεις) ναΐας ἰδοῦσα νῦν βοὰν ἀμφαίνω Weckl. Jam ἰὼ ἐν ὀφθαλ-

μοῖς Herm.

830. πρόξενα πόνων] Ι. ε. προξενοῦντα (παρέχοντα) πόνους.

842. ἐπαμίδα] άλιάδα hic et in 826. conj. Dobr., coll. Hesych. v. ἄμαδα. ἐπ' ἄμαλα Herm. Dind. Qu. ἀμάδα (Etym.), i. e. navem. 845. οὐκ οὖν —;] Sc. ἔσονται. Ita Elmsleius ad Herc. F. 1146. Malim δεσποσύνω. 846. γομφοδέτω — δόρει] Cf. Arist. Ran. 824. ξήματα γομφοπαγῆ (Aeschyli).

847. In ησυδουπια latere Κατάδουπα suspicatur Wecklein,

coll. Herod. II. 17.

850. ἴχας] ἄφας Fachse. 851. ἰὼ ἰὸν] Qu. ἰὼ ἰώ.

852. λεῖφ' ἔδρανα] Cf. Soph. Aj. 194. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων. κί' ἐς δόρυ] Cf. 504. κίοι. Pers. 1068. ἐς δόμους κίε. Cho. 680. εἰς Αργος κίεις.

853. ἀτίετ'] ἀνίεθ' (cessa) Fachse. Cf. Eum. 385. 839. 872.

854. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'] μήποτ' ἴδοιμι πάλιν Blomf. in Ed. Rev. a. 1812. p. 488.

857. ὄνομα] νόμον Butler.

858. βαθυχαῖος] Annon βαθύχαιος?

859. ἄγειος] 'Αργεῖος hic latere suspicatur R. Ellis, coll. 274. 277. et praesertim 322.

864. πρόκακα πάθε'] Cf. Pers. 986. κακὰ πρόκακα. 991. ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα.

867. zal yào M. zal σὐ yào Burges. εἰ yào recte Heath.

868. άλίρουτον άλσος] Cf. Pers. 112. πόντιον άλσος.

870. πολυψάμαθον ἀλαθείς Μ. πολύψαμμον — Pal. πολύψαμμον άλους Burges., coll. Hor. Carm. II. 16. 2. 'prensus Aegeo.' άλαθείς Συρίαισιν αυραις Margoliouth. Qu. ἀπαῖς pro αυραις.

873. λάκαζε] Cf. Sept. 186. αὖειν, λακάζειν. Qu. στέναζε. Εὐουκλύδωνος Burges. ὑπεοθορεῖ Μ. ὑπεοθορεῖς Blomf. Gl. Sept. 450. ὑπεκθορεῖ Hartung.

875. βόα· πικρότερον ἄνεχε νόμον διζύος (deleto ἴνζε καὶ cum

Burneio) Burges.

876 sq. Margoliouth sic corrigit, οἰοῖ οἰοῖ | λύμας, εἰ σὰ κόρας Πελασγῶν | περίπεμπια βιάζεις, | δν ἔσω γᾶς δ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψ- | ειεν ἄνοιστον ὕβριν, coll. Ag. 87.

877. δλλυμαί τις δ' έπαρωγὸς άλκὰ Burges. ηπρογα συλα-

σκεις] ἄγρια γὰρ σὰ λάσκεις conj. Donaldson ad Antig. 24.

878. περιχαμπτά] χάμψα (i. e. crocodilum, Herod. II. 69.) hic latere suspicatur R. Ellis. Idem pro λ-υμ-ασις conjicit λύμας Ίσι. βρυάζεις] Hesych. βρυάζειν γαυριᾶν, ἤδεσθαι. Id. βρυάσομαι ἀναβακχεύσομαι, etc. Idem verbum ex Athamante (Soph. an Aesch.?) citat Hesychius. Vox περίπεμπτα occurrit etiam Ag. 87.

879. ἐρωτᾶς] ἐριώλαις Burges.

880. $\delta \sigma$] $\delta \sigma$ confidenter reponit R. Ellis.

881. ὕβοιν βασιν Burges. "Praeco modo dixerat βασιν."

884. οὐ δαμάζεται] οὐδάμ' ἄζεται Pauw. Qu. οὐδεν ἄζεται. Cf. Eur. Hipp. 231. πώλους — δαμαζομένα. Fr. 682, 2. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;

885. βροτόεσσ' "Αρεος ἄτα μ' άλάδ' ἄγει (μ' άλάδ' ἄγει Schutz.) άρος fortasse nihil aliud est quam αρος (i. e. άραγνος in v. prox.). ἄτα μαλδαάγει Μ. τί μ' ἄλαδ' (Schutz.) ἄγει R. Ellis.

886. ἄραχνος ώς Malim ἄραχνος ὥς.

889. δτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ] Cf. Ag. 1072. δτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Cho. 45. iω, γαῖα μαῖα, etc.

892. 901. $\Gamma \tilde{a}_{\varsigma} \pi a \tilde{\imath} Z_{\epsilon} \tilde{\nu}$ Leg. $\Gamma \tilde{a} \times a \tilde{\imath} Z_{\epsilon} \tilde{\nu}$. Cf. Sept. 69. $\tilde{\omega}$

Ζεῦ τε καὶ Γῆ.

894. $\ell\gamma\eta\varrho\alpha\sigma\alpha\nu$ $\tau\varrho\alpha\varrho\eta$] Suspectum, sed cf. Cho. 918. $\ell\gamma\omega$ σ

έθρεψα, σὺν δὲ γηρᾶναι θέλω. Qu. ἐγήρασ' ἐν τροφῆ. 895. μαιμᾶ] Cf. ad Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν (al. διψῶσαν) φόνου; Herod. VIII. 77. δεινὸν μαιμώοντα (orac.). Qu. μαργά. Ita Ctytaemnestra δίπους λέαινα dicitur Aj. 1258.

896. μέ τί ποτ'] μέτεισι πόδ' Schutz. Burges.

903. λακίς] Qu. λακίδας.

905. ἀποσπάσας κόμης | Imo ἐπισπάσας κόμης. Cf. Eur. Hel. 116. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης. Andr. 402. 710. Tro.

882. et ad Arist. Lys. 725. Et sic Pierson. ad Moerin.

906. ἐπεὶ οὖκ ἀκούετ' ὀξὰ τῶν ἐμῶν λόγων feliciter restituit Porson. Cf. Hom. Il. ο΄. 256. ως έφατ' δξυ δ' ακουσεν 'Οϊλῆος ταχύς Aἴας. Eur. Or. 1544. Soph. El. 30. Thuc. II. 11. Plat. Ion. p. 146 B. alσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως. Sed rem perfecit Feder corrigendo ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' ἐμῶν λόγων.

908. ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν] Qu. ἄελπτά γ', ὧναξ, πάσχομεν. 911. ἐκ ποίου] ἐκ τίνος V. D. in Class. Journ. IV. 159. Dind.

Recte. Vide Gaisf. ad Hephaest. p. 216.

914. Ellyour eyzlieis ayar Fort. — μ éya. Cf. Cho. 137. er τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. έγχλίεις] Confer v. έντρυφᾶν (Eur. Fr. 362, 24. Chaerem. 1, 7.).

917. είναι] Qu. δν σύ.

918. τἀπολωλόθ' ευρίσκων έγώ] τἄμ' ὀλωλόθ' ευρίσκων ἄγω Porson. Cf. Soph. Oed. C. 832. Eur. Her. 176. τάμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ. ἄγω] ἔχω recte Valck. ad Phoen. 712. $\pi \tilde{\omega}_{\mathcal{S}} \delta' \circ \tilde{v}_{\mathcal{I}}(\cdot)$ Cf. Pers. 1014.

(sub. έγχλίεις) optime Burges.

920. προξένω] Malim προξένων.

921. θεοΐσιν εἰπὼν] Qu. θεοὺς ἀνειπών. Vel θεοὺς προτείνων.

Cf. Soph. Phil. 992.

925. κλάοις αν — Cf. Eur. Andr. 758. τίς υμών αψεται; κλάων άρα ψαύσει. Her. 270. κλάων άρ' άψει τῶνδε. Hipp. 1086. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται. κλάοις αν, εί ψαύσειας Anglice, you would smart, if you were to touch them. Cf. Eur. Iph. A. 227. κλάοις αν, εί πράσσοις α μη πράσσειν σε δεί. Ag. 1394. χαίροιτ' άν, εί χαίροιτ'. Soph. El. 1457. οὐ μάλ' ἐς μακράν] Cf. Arist.

Vesp. 454. οὐκέτ' εἰς μακράν. Dem. p. 24. Herod. II. 21. V. 108. Eur. Her. 270. οὐκ ἐς ἀμβολάς. Hel. 1313. Herod. VIII. 21.

934 — 937. ov $\tau oi - \beta lov$] Hos versus ut ex margine inter-

polatos ejicit Wecklein.

937. κάπολακτισμοί βίου] Cf. Eum. 141. κάπολακτίσας ὕπνον. 938. ἐν χρόνω μαθών | εἴσει σύ τ' αὐτὸς] ἐν χρόνω μάθοις | ἴσως ἄν αὐτὸς — Pflugk. ad Hel. 1538.

939. εἰσθιγαυτος Μ. ἴσως σὰ αὐτὸς Ald. Lege εἴσει σὰ τὰ αὐτός. Et sic jam Both. Burges. "Optime", ait V. D. in Class. Journ. I. 470. Idem et ipse conjeceram. χοὶ ξυνέμποροι σέθεν] Ι. e. καὶ οἱ συνοδοίποροι σέθεν. Cf. Eur. Hel. 1538. "Ελληνες ἄνδρες, Μενέλεω (Μενέλεω vulg.) ξυνέμποροι, | προσῆλθον ἀκταῖς. et ad Arist. Av. 209.

942 — 947. $\tau o i d \delta \varepsilon$ —] In his sex versibus observandum homoeoteleuton ter repetitum, quod si casu evenit, omnino mirum est.

942. μία] Qu. ἐμῆς.

943. ψῆφος κέκρανται] Cf. 942. ὧνπες ῆδε κραίνεται ψῆφος. Eur. Andr. 1271. πᾶσιν γὰς ἀνθρώποισιν ῆδε πρὸς θεῶν | ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται. Hec. 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν.

945. ὡς μένειν ἀραρότως] Malim ὅστ' ἔχειν —. Et sic Herwerden. ἀραρότως] Ι. e. ἐμπέδως. Cf. Eur. Med. 1192. ἀραρότως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. Prom. 60. ἄραρεν ἥδε γ' ἀλένη δυσεκλύτως.

949. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Prom. 392. στέλλου, κομίζου.

950. ἴσθι μὲν τάδ' Μ. ἔοιγμεν Cobet. δεῖ μ' ἔνθάδ' R. Ellis. ἢ ὅσται τάδ', ἢ δεῖ πόλεμον αἴοεσθαι νέον Pors. ἴσθ' οὖν τάδ' — Both. Herw. ἴσθ' οὖν τάδ', εἰ δεῖ, πόλεμον αἴοεσθαι νέον Burges. ἔσται τάδ' ἤδη πόλεμον αἴοει σοι νέον vir doctus in Quart. Rev. IX. 358., ocll. Hom. II. φ ′. 223. ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές. Herwerden parum probabiliter corrigit sic, ἴσθ' οὖν τάδ', ἤδη (aut τάδ' ἤδη,) πόλεμον αἴρεσθαι δέον. Post h. v. οὖτοι δικάζει usque ad βίον inseri jubet Burges. Dobraeus reddit ἔσται τάδ' I will.

πόλεμον αἴφεσθαι νέον] Cf. 439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴφεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (ita enim Herw.). Eur. Fr. 1050, 2. νεῖκος αἴφεσθαι κακοῖς. ἐφισθε] ἀφεῖσθαι Cobet. αἴφεσθαι R. Ellis.

951. εἴη] ἔσται Burges. Cf. Eur. Hec. 877. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; νίκη καὶ κράτος] Cf. ad Soph. El. 85. ταῦτα γὰρ φέρει | νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. κράτη Qu. κράτος, ut in Soph. El. 85.

957. Versum manifesto spurium habet Burges.

958. Hunc v. post 961. transponi jubet Burges deleto v. 957.

959. εὐθυμεῖν ἐστιν] εἰ θυμός ἐστιν vel ἔτοιμόν ἐστιν conj. Stanl. εἰ θυμός ἐστιν Both. ἔτοιμόν ἐστιν conj. Dobr. εὕθυμόν ἐστιν εὐτυχῶς ναίειν δόμον tentat V. D. in Class. Journ. IV. 160. ἔνθ' ὑμὶν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους probabiliter Weil. et Kirchhoff. prob. Dind. "Ut εὕθυμος δόμος vocetur qui postea τόπος εὕφρων v. 971. Revera autem non domus sed ipse rex εὕθυμος νοcari debuisset i. e. εὐμενὴς, quippe qui domum incolendam praebuisset. Cf. Hom. Od. ξ. 63. οἰά τε ῷ οἰκῆϊ ἄναξ εὕθυμος ἔδωκεν | οἶκόν τε κλῆρον τε." Idem εὕρυθμον hariolatur.

961. μονορύθμους δόμους Μ. μονοθρόνους έδρας Burges. Cf.

Lyc. 960. μονοικήτους έδρας.

962. τούτων τὰ λῷστα —] Cf. Eur. Iph. A. 793. Hel. 1593.

τί μέλλετ', ὧ γῆς Ελλάδος λωτίσματα, | σφάζειν —;

963. πάρεστι, λωτίσασθε] ἄτρεστα λωτίσασθε Burges. ὅσ' ἔστ' ἀωτίσασθε Dobr. τὰ θυμηδέστατα, | (πάρεστ',) ἀωτίσασθε Madvig. λωτίσασθε] Decerpite. Cf. Eur. Hel. 1609. ὧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα (i. e. ἀπανθίσματα). Achae. trag. 29. ἐκλωτίζεται (i. e. ἐξανθίζεται, Hesych.). Hesych. λωτίζειν ἀπανθίζεσθαι, ἀπολαύειν.

967. δυστηνοτάτως Suspectum. Cf. ad Oed. C. 1579.

969. πρόνοον] πρόμολον Burges.

971. Ita Madvig: δώματα ναίειν. κεὶ τόπος εἔφρων, | πᾶς τις etc. τόπος εἔφρων] τοἔπος τ' εἔφρον Both. καὶ λόγος εἔφρων ("et benevola est ejus oratio") V. D. in Class. Journ. IV. 160. Quod probandum videtur. Qu. τόπον εἕρεῖν.

972. γλώσσαν εὔτυκον φέρει] Cf. Cho. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ

γλῶσσαν εὖφημον φέρειν.

975. ἀμηνίτω] Ι. e. ἀνεπιφθόνω, ἀνεμεσήτω. Ag. 649. 1036. 977. φίλαι δμωΐδες] Cf. Cho. 719. φίλιαι δμωΐδες οἴκων.

983—984. Hos vv. graviter corruptos et fortasse interpolatos censet Burges.

983. καί μου τὰ μὲν πραχθέντα] Ut in Soph. El. 1333. τὰ δρώ-

μεν' ὑμῶν. τοὺς ἐκγενεῖς] Qu. τοὺς ἐγγενεῖς.

985. ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς Guelph. ἐμοὺς (σ in δ mutato) ὁπαδοὺς Μ. φίλους δ' ὀπαδοὺς V. D. in Class. Journ. IV. 160. Corrigendum ἐμοὺς δ' ὀπαδούς.

987. μήτ' ἀέλπτως] μὴ 'π' ἀέλπτοις R. Ellis. Malim μὴ 'ξ

dέλπτων. δορυμανεί] Formatum ut πολυμανής Ag. 1169.

988. ἄχθος ἀείζων] ἄχθος αἰανὸν [αἰανὲς?] ∇ . D. in Class. Journ. IV. 161. Qu. ἄχθος ἀείζων πέλοι, vel ἔλκος ἀείζων —, vel χώρα δ' ἄχθος (ἔλκος) ἀείζων λάβοι (ἔλοι). Post πέλοι Wecklein nonnulla excidisse suspicatur, ut μήτε ξένοισι ὁνσιασθείην βία. Lacunam statuit etiam Paleius. ἄχθος ἀείζων] Cf. Fr. 31. τὴν ἀείζων — πόαν. Soph. Fr. 806. ἀείζως γενεά. Trag. Adesp. 15. ἀείζων πένθος. Soph. Fr. 671. ἀείζων (ἀείζων?) ἕλκος. 806. ἀείζως γενεά. Trag. adesp. 15. ἀείζων πένθος. Fort. ἄλγος ἀείζων.

989. τυγχάνοντας εὐπρυμνή Μ. τυγχάνοντα πρευμενή Pal. τυγχάνοντας εὐπρεμνῆ (!) Weckl. τυγχάνοντας ἐν πρύμνη φρενὸς Herm., coll. Cho. 388. et Burges. conj. Pal. $\varepsilon \dot{v} \pi \rho v \mu v \tilde{\eta}$ Suspectum. Usitata forma est εὖπουμνος (Herm.).

990. σέβεσθε Guelph. corr. σέβεσθαι M. Ald. Rob.

991. ταῦτα μὲν γράψεσθε Μ. ταῦθ' ἄμ' ἐγγράψασθε Herm. Dind. Qu. ταῦθ' ἄμα γράψασθε.

992. σωφρονίσμασιν Ι. q. νουθετήμασιν (Pers. 830.).

993. ως ελέγχεσθαι] Leg. εξελέγχεσθαι. χρόνω] Qu. χρεών. 994. εν μετοίκω] Ιπο επί μετοίκω vel ες μέτοικον. Cf. 973. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις | εὖτυκος. 1003. Vel ἐς μέτοικον. Cf. Arist. Eq. 347. εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου, — φου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὧ μῶρε τῆς ἀνοίας. γλώσσαν κακήν] Cf. Soph. Tr. 281. ἐκ γλώσσης κακής. εὖτυκον] εὖτροχον Burges., coll. Eur. Bacch. 264. γλῶσσαν εὖτροχον. Sed cf. 973. φέρειν | Cf. Cho. 581. υμίν δ' επαινώ γλώσσαν ευφημον φέρειν. Cf. ad Soph. Fr. 669. κάν καλὸν φέρη $(\varphi o \varrho \tilde{\eta}?)$ στόμα. Alex. com. ΙΙΙ. 423. τὸ στόμ' ώς κομψὸν φορεῖ. Ephipp. com. ΙΙΙ. 339. ἐπα-

οίστες' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.
995. τό τ' εἰπεῖν εὐ στυγεῖ [qu. 'φυγεν] μύσαγμ' ὅπως Herwerden. Praestaret saltem τὸ δ' —. Malim κατειπεῖν τ'.

996. $\psi \mu \tilde{a} \varsigma \delta' \epsilon \pi a i v \tilde{\omega}$ Lege $\psi \mu \tilde{i} v \delta' \epsilon \pi a i v \tilde{\omega}$ (i. q. $\pi a \rho a i v \tilde{\omega}$) —. Cf. Cho. 581. υμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὖφημον φέρειν. Sept. 596. τούτω σοφούς — αντηρέτας | πέμπειν έπαινώ. Qu. υμίν παραινώ.

997. ἐπιστρεπτὸν] ἐπίστερκτον Burges. Anglice, noticeable.

Cf. Cho. 350. τέκνων — ἐπιστρεπτὸν αἰῶ κτίσας.

998. ὀπώρα] Uva. Hesych. ὀπώρα: — σταφύλη. Pind. Isthm. II. 8. Chaeremon. Fr. 12, 2. πολλην δπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν etc.

999. θησες δέ κηραίνουσι] θεοί δέ κηραίνουσι Jacob. apud

Stanl. valde probat V. D. in Class. Journ. IV. 161.

1000. Cf. Soph. Oed. R. 301. & πάντα νωμῶν — οὐράνιά

τε και χθονοστιβῆ.

1002. κάλωρα] ἄωρα Stanl. Burges. Qu. τἄωρα (vel ἄωρα) κωλύουσα προσμένειν θέρος. καλῶς ἃ κωλύουσιν ώς μένειν ἔσω Margoliouth. Qu. καλῶς κατακλήουσιν —. $\tilde{\epsilon}\varrho\tilde{\omega}$ An $\delta\varrho\tilde{\omega}$?

1003-1005. Cf. Soph. Ant. 797. Fr. 421.

1003. χλιδαΐσιν] Deliciis. Anglice, charms.

1005. ἔπεμψεν] Suspectum. Qu. ἐπήσθεθ'.

1007. οὖν ἐκληρώθη] οὕνεκ' ἠρόθη Heath. Imo εἵνεκ' —.

1015. εὖ θάρσει] εὐθάρσει Valck. ad Phoen. 1331. Contrarius error est Ag. 346.

1019. ἔτε μάν] ἔτε νυν Paleius. γανάεντες] ἀγαλοῦντες sagaciter conj. Paleius ad Arist. Pac. 399. καί σε θυσίαισιν — ἀγαλοῦμεν ήμεῖς ἀεί.

1021. περιναίετε] περιναίονται Herm. Dind. περιναίουσιν melius Markscheffel. Cum cf. Callim. Del. 267. πίονες ἤπειροί τε καὶ αῖ περιναίετε νήσοι. Monuit R. Ellis, qui de nomine περιναιέται (II. παλαιόν εκ παλαιού Burn. ω' . 488.) cogitat.

1024. μένος Leg. μέλος. Et sic Schutz. Burn. Legrand. Dind.

1025. Νείλου προχοάς | Cf. Arist. Nub. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαίς υδάτων χρυσέαις άρύεσθε πρόχοισιν.

1028. ποταμούς δ'] Sc. σέβωμεν. θελεμον | An θαλερόν?

1034. Κυθέφειος] Qu. Κυθεφείας. 1035. θεσμός] θ' έσμὸς Stanl. Qu. οὐκ ἀμελεῖ γ' έσμὸς —.

1036. Διὸς θεὸς (i. e. Κύπρις) Burges. Idem mox Διὸς pro θεός.

1038. δ' αί φίλαι Μ. δὲ φίλα Burges. Both. (δὲ φίλαι Ask. D.). 1040. θεακτορι Μ. θέλκτορι Burges. Both. πιθοῖ Μ. πύθοι Ald. Rob. Πειθοῖ Pauw. Burges. οὖ γ' (ob οὖδ' omissum) addit Burges.

1042. φυλακὰς ἀνῆκα] Qu. <math>φυλακῆς ἀνῆκα.

1044. φυγάδες] φυγάδεσσιν Burges. Well. Ahrens. હેπા−

πνοίας] ἔτι ποινάς Burges. Qu. ἐπιπλοίας.

1045. προφοβοῦμαι | Ι. q. προταρβῶ (Sept. 332. βαρείας τοι τύχας προταρβώ). Cf. Prom. 696. πρό (πρώ al.) γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εί. Sic προδέρκεσθαι Prom. 248.

1047. δ τι —] Cf. Cho. 465. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι (l. παθεῖν). 1049. πάρβατος | Cf. ad Sept. 742. Eum. 553. ἀπέραντος]

Ι. e. ώστε είναι ἀπέραντος. Cf. ad Prom. 153, 1078.

1055. βέλτατον Cf. Eum. 487. τὰ βέλτατα.

1066. ελύσατ'] Qu. ερρύσατ'. πημονᾶς ελύσατο Lege ξορύσατο. Dicendem enim fuisset έλυσε, non ελύσατο. Cf. Prom. 1006. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. Soph. Tr. 181. ὅκνου σε λύσω. χειρί παιωνία] Cf. Arist. Ach. 1223. Soph. Phil. 1345. παιωνίας ές χείρας έλθείν. παιωνίαισι χερσίν.

1067. παιωνία] Cf. Ag. 848.

1068. εὐμενεῖ βία κτίσας] ἐμμανῆ βοῦν οἰκτίσας Both. prob. V. D. in Class. Journ. I. 470. Conferri non debet v. 140. πρευμενης ατίσειε.

1070. τὸ βέλτερον· κακοῦ καὶ τόδ' ἄμοιρον αἰνῶ Burges.

1072. δίκα δίκας επεσθαι] δίκα τύχας επεσθαι Burges.

1073. δίκας] Qu. δίκαν. εύχαῖς] Qu. τύχαις.

AGAMEMNON.

 $A\Gamma AMEMN\Omega N$. Etiam Ionis tragici tragoediae titulus hic fuit. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος Μ. Qu. φρουρᾶς τ' ἐτείας (ἐτείου) ος. μῆχος] Ι. q. μῆχαρ, μηχανήν. Cf. 199. χείματος — μῆχαρ. Eur. Andr. 535. τί δ' ἐγὼ κακῶν | μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; Alc. 221.

ἔξευρε μηχανάν τιν' 'Αδμήτω κακών. Τheocr. Π. 95. χαλεπᾶς νόσω εύρέ τι μᾶχος.

3. στέγης — ἄγκαθεν] Cf. Eum. 368. άλομένα ἀνέκαθεν.

6. δυνάστας] Qu. πλανήτας. εμποέποντες αλθέοι] Cf. Cho. 350. Soph. El. 1187. δρών σε πολλοῖς εμποέπουσαν ἄλγεσιν. Fr. 706.

γυναικομίμοις εμπρέπεις εσθήμασιν.

7. Hunc v. δβελίζει Porson. ἀντολαῖς τε τῶν] Sic Sept. 385.
ὁπ' ἀσπίδος δὲ τῷ | χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Fort.
ἀντολαῖς τ' ἴσως (aut θ' ὁμῶς), vel ἀντέλλωσί τε, vel ἀντολάς θ'
ὁμῶς, vel ἀντολάς τ' ἴσως (ἔτι). Cf. Prom. 457. ἔστε δή σφιν ἀντολάς ἐγὰ | ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

9. αὐγὴν πυρὸς] Cf. Hom. Od. 6, 305. ἡ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρη ἐν πυρὸς αὐγῆ. Anth. Pal. VI. 266. 4. ἐφάνη γάρ οἱ — ὡς αὐγὰ πυρός. Ad rem cf. 588. ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς |

φράζων άλωσιν Ίλίου τ' ανάστασιν (Ἰλίου κανάστασιν?).

10. άλώσιμον βάξιν] Cf. Sept. 635. άλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιαχγάσας. Eur. Phoen. 338. παιδοποιὸν άδονάν.

11. γυναικὸς ἀνδορονίλου] Cf. Soph. Fr. 680. ἀνδοόφοων γυνή. 12. εὖτ' ἀν δὲ] Qu. ἀεὶ δὲ αυτ ταύτην δὲ, αυτ τοιάνδε. νυκτίπλαγκτον —] Νοετίνα gum. Cf. 330. νυκτίπλαγκτος — πόνος. Αch. 264. νυκτοπεριπλάνητε. 1321. Cho. 522. 749. Aj. 695. Cf. 542 sq. ἔξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίας | δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος | ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα. Soph. Aj. 1208. κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας. Sic Sophocles ἀνδρόφοων γυνὴ dixit. Confer γυναικόβουλος Cho. 626. γυναικόβουλος μήτιδας φρενῶν. ἐλπίζω] I think, I expect. Cf. Eur. Andr. 721.

14. ἐμήν] λύζω Dind., coll. schol. ἢ περισσὸς ὁ γάρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύω. Mendosum videtur ἐμήν. Qu. ἀεὶ, αἰνὴν, aut σκληράν. Nisi latet epithetum aliquod vocis ὀνείροις, ut πτηνοῖς aut ἡδέσι. ἀνθ' ὕπνου] ἀντίπνους Wecklein, coll. Prom. 917. πύρπνουν. 1087. ἀντίπνουν. Soph. Ant. 224. δύσπνους. Idem conjicit Her-

werden, nisi spurius sit versus 15.

15. τὸ μὴ —] Ita ut non, quominus. Cf. 1589. et ad Prom. 865. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύνευνον. 236. Versus fortasse spurius sec. Herwerden. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω] Qu. βλέφαρα συγκλήειεν ὕπνω. Fort. βλέφαρα τἀμὰ συμβαλεῖν, ut irrepserit glossema ὕπνω. Cf. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω. δοκῶ] Qu. δοκῆ or θέλω. Qu. ὅταν δέ γ' (vel τι δ') ἄδειν — δοκῆ. Cf. Arist. Ran. 1220. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Lys. 319. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν. Cf. Arist. Eccl. 880. μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος. Vesp. 219. μινυρίζοντες μέλη. Thesm. 100. τί διαμινύρετα;

16. ὅταν δ' ἀείδειν] Suspecta forma soluta in trimetro iambico. Cf. Phryn. trag. Fr. 12. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες (?) μέλη. Legerim ὅταν τι δ' ἄδειν —, collocatione particula δὲ satis frequenti. Cf. Arist. Nub. 721. φρουρᾶς ἄδων | δλίγου φροῦδος γεγένημαι. ubi schol. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ἦδον. Schol. Prom.

576. Σοφοκλής εν Ίνάγω και ἄδοντα τὸν Αργον εἰσάγει.

17 ὅπνου — ἀντίμολπον — ἄκος] I. e. remedium contra somnum (ad somnum pellendum). Cf. Eur. Med. 1176. ἀντίμολπος δλολυγῆς κωκυτός (i. e. fletus loco ejulatus). Soph. Tr. 640. αὐλοῦ καναχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας. Eum. 136. τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται. ἀντίμολπον] Suspectum. Frustra αἰνόμολπον proponit Naber. Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 268. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας. Eur. Andr. 121. εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν. Alc. 970. οὐδ' ὅσα Φοῖβος 'Ασκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμὼν (ἐσθλὰ τεμὼν?) βροτοῖσιν. Pind. P. IV. 393. σὰν δὲ ἐλαίφ φαρμακώσασ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι. Confer ἀντιπενθής Eum. 782.

19. ὡς τὰ πρόσθ'] Malim ὡς τὸ πρόσθ'. Cf. ad Arist. Eq. 751. διαπονουμένου] Lege διαποσμουμένου, gubernati, administrati.

21. δρφναίου] In tenebris lucentis. Cf. Eur. Or. 1225. νυπτὸς δρφναίας. Suppl. 994. Fr. 593, 3. δρφναία νὺξ αἰολόχρως.

22. Cf. Herod. IV. 101. δδὸς ἡμερησίη. Plat. Resp. 616 B. ἡμερησίαν δδόν. Alcib. I. 123. ἐγγὺς ἡμερησίαν δδόν. Plut. Cic. 43. σχεδὸν ἡμερήσιον ἀνήλωσαν χρόνον. Confer νυκτερήσιος (Lucian. Alex. 53. χρησμὸς νυκτερήσιος), βροτήσιος, ἐτήσιος.

23. γορῶν κατάστασιν] Cf. Arist. Thesm. 958. ἐπισκοπεῖν δὲ

πανταχή κυκλούσαν όμμα χοὴ χορού κατάστασιν.

28. δλολυγμὸν εὐφημοῦντα —] Cf. 595. δλολυγμὸν — ἔλασκον εὐφημοῦντες. Arist. Pac. 96. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν

γρύζειν, άλλ' δλολύζειν.

30. φρυκτός] Cf. 292. 282. Thuc. II. 94. φρυκτοί πολέμωι αἴρονται ἐς τόπον. III. 22. Herod. VII. 182. ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ (imo διὰ) πυροῶν ἐκ Σκιάθου. IX. 3. πυροοῖοι διὰ νήσων βασιλέϊ δηλώσειν. ἀγγέλλων πρέπει] Cf. 1222. σπλάγχν' — πρέπουσ' ἔχοντες. Ευμ. 995. πρέψετε — διάγοντες.

31. αὐτός τ'] Qu. αὐτὸς δ'.

32. εὖ πεσόντα ϑήσομαι] εὖ πεσόντ' ἀθρήσομαι Karsten. εὖ πεσόντ' ἀθρήσομεν Naber. ϑήσομαι suspectum. Qu. εὖ πεσόντ' ἐπόψομαι, vel φροίμιον προάσομαι, vel φροίμιον κατάρξομαι. (Cf. Eur. Or. 958. κατάρχομαι στεναγμόν. Herc. 749. τόδε κατάρχεται μέλος. Hec. 684. κατάρχομαι νόμων βακχείων.) Cf. 1603. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. 1642. μαλθακόν σφε ϑήσεται (σφ' ἐπόψεται?). Eur. El. 1101. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους (οἱ γάμοι?)

τὰ μὲν γὰρ εὖ, τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν. 843. Hipp. 718. αὐτὴ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. Med. 54. τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίτνοντα. Or. 603. οἶς γάμοι μὴ πίπτουσιν εὖ. Proverbium apud Eust. p. 1379, 18. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. V. ad Soph. El. 1466.

- 34. οὖν] Qu. αὖ. χέρα] Qu. χρόα. Mox enim sequitur χερί. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν] κλὴς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν optime Naber. Cf. Fr. 307. ἀλλ' ἔστι κὰμοὶ κλὴς ἐπὶ γλώσση φύλαξ. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλὴς ἐπὶ γλώσσα βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν.
- 37. εὶ φθογγὴν λάβοι] Cf. Soph. El. 548. φαίη δ' ἄν ἡ θανοῦσ' ἄν, εἰ φωνὴν λάβοι. Eur. Iph. T. 52. φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν. Demosth. p. 246, 18. καὶ, εἰ φωνὴν λάβοι, εἰπεῖν etc. p. 362, 1. εἰ λάβοιεν αἴσθησιν. Lucian. de Luctu 13. πρὸς τς δ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἄν, εἰ λάβοι φωνήν φήσει γὰρ etc. Eur. Hipp. 417. οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην | τέρεμνά τ' οἴκων μή ποτε φθογγὴν ἀφῆ (λάβη?); Andr. 923. ὡς δοκοῦσί μοι | δόμοι 'ξελαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἴδε με. Cic. pro Caelio 24. 'Nonne ipsam domum metuet ne quam vocem ejiciat? non parietes conscios —?' Juvenal. Sat. IX. 102 sq.

40. ἐπεὶ] Ex quo. Cf. 983.

- 45. στόλον 'Αργείων χιλιοναύτην] Cf. Pers. 82. πολύχεις καὶ πολυναύτης. Iph. T. 140. & παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους | ἐλθόντος κλεινᾶ ξὲν κώπα | χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ etc. Or. 352. χιλιόναυν στρατόν. Andr. 106. & χιλιόναυς 'Ελλάδος ''Αρης. Rhes. 262. χιλιόναυν ἔχων στρατιάν. Iph. A. 174. ἐλάταις χιλιόναυσιν.
- 47. στρατιῶτιν ἀρωγὴν] Cf. Soph. Aj. 357. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας. 201. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος.
- 50. ἐκπατίοις] ἐκπάγλοις Margoliouth Stud. scen. p. 29. Qu. ἐκνομίοις.
- 51. ὅπατοι λεχέων] Qu. ἐπάνω λεχέων, vel ὑπὲο ὧν λεχέων. στροφοδινοῦνται] Simile compositum τροχοδινεῖσθαι legitur Prom. 882. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην.
- · 52. πτερύγων ἐφετμοῖσιν ἐφεσσόμενοι] Cf. Lucian. Tim. 40. τεκμαίφομαι τἢ εἰφεσία τῶν πτερῶν. Arist. Av. 1229. τὼ πτέφυγε ποῖ ναυστολεῖς; Athen. 669 A. εἰφεσίη γλώσσης. Virg. Aen. I. 301. 'volat ille per aera magnum | remigio alarum.' VI. 19.
 - 53. δεμνιοτήρη] Cf. 1449. δεμνιοτήρης μοῖρα.
- 54. πόνον δοταλίχων] γόνον δοταλίχων Porson. (?) Musgr. Blomf., coll. Soph. Fr. 962. ἐπιμαστίδιον γόνον δοταλίχων. Adde Fr. 372. ὑψηλὸν τεκτόνων πόνον.
- 55. ὕπατος] Qu. ὑπάτων. Cf. 89. ἤ τις ᾿Απόλλων] Qu. ἤτοι —. Cf. 849. ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως.

57. τῶνδε μετοίκων] τῶνδε μετ' οἴκτων Karsten, coll. Oed. C. 1632. οὖκ οἴκτου μετὰ | κατήνεσεν τάδ' τῶν μαψιτόκων Naber.

Qu. τόνδε μετ' οἴκτων.

. 58. ὑστερόποινον — ¿Ερινύν] Cf. Cho. 382. Ζεῦ Ζεῦ, κατώθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν βροτῶν (φονέων?) τλάμονι καὶ πανούργω χειρὶ etc. Tibull. I. 9. 4. 'sera tamen tacitis poena venit pedibus.' Hor. Od. III. 2. 32. Contra Sept. 740. παρβασίαν ἀκύποινον.

62. πολυάνοgos] Qu. πολυηφάτου. Post γυναικὸς ponatur virgula.

63. πολλά παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ] Cf. Soph. Tr. 1279. πολλά

δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ.

- 64. γόνατος ἐρειδομένου] Cf. Hom. II. η΄. 145. δ δ' ὕπτιος οὖδει ἐρείσθη, ψ΄. 283. οὖδεϊ δέ σφιν | χαῖται ἐρηρέδαται. Qu. κονίαις ἐπερειδομένου.
 - 65. διακναιομένης] Cf. Prom. 94. αἰκείαισιν διακναιόμενος.

66. Deleatur virgula post κάμακος.

68. τελείται] Qu. τελεί παν.

- 69. οὔτε δακρύων] Qu. οὔτε τι θύων, vel οὐδ' ὑπολείβων οὐδὲ δακούων.
- 70. ἀπύρων ἱερῶν] Cf. Pind. Ol. VII. 88. τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος.

71. ôgyàs] Cf. Eur. Med. 1169.

72—82. Prorsus similis Chori senum lamentatio est in Arist. Vesp. 1060—1065.

72. ἀτίται] Cf. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας. Cho. 67. τίτας

φόνος. Hesych. h. v. Annon ἄτιτοι?

77. ἀνάσσων Μ. ἀνάσσων Herm. Dind. ἀΐσσων recte Karsten, coll. Hom. II. ο΄. 18. ὡς δ' ὅτ' ἀν ἀΐξη (ἀναΐξη ante Heyn.). Eur. Tro. 157. διὰ δὲ στέρνων φόβος. Pind. Nem. VIII. 40. αὔξεται

άρετα χλώραις εέρσαις ώς ότε δένδρεον ἄσσει.

78. ἄρης δ' οὐκ ἔνι —] Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν οὐκ ἔνεστ' ἄρης. Fr. 230. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἰμόρρυτοι | φλέβες. Soph. El. 1243. ὅρα γε μὴν κἀν ταῖς γυναιξὶν ὡς ἄρης ἔνεστιν. Eur. Suppl. 1116. λάβετ', ἀμφίπολοι, | γραίας ἀμενοῦς (οὐ γὰρ ἔνεστιν | ξώμη παίδων ὑπὸ πένθους) etc. χώρα] πρώραις Schwerdt., metaphora a vitibus sumpta. (Hesychius προώρας, i. e. πρώρας, dicit τὰ πρῶτα κλήματα. V. Schneider. ad Theophr. H. Pl. II. 1. 3.) χερσὶν Κατεt. Corrigendum γήρα. Cf. Pherecr. Fr. 248. ὡ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ — ἐν ῷ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν, etc. Tentabam olim χερσὶν et γυίοις.

79. τό θ' ὑπέργηρων] ὅ θ' ὑπέργηρως Schwerdt. Qu. τό θ' ὑπεργηρῶν (verb.). φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Cf. Archil. Fr. 76. οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ὁπαλὸν χρόα κάρφεται γὰρ ἤδη. Hom. Od. v'. 398. κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἔνὶ γναμπτοῖοι μέλεσοι.

- 80. τρίποδας όδοὺς στείχει] Cf. Hesiod. Op. 534. τότε δή τοίποδι βροτῷ ἴσοι, | οὖ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται. Seidler. ad Tro. 228.
- 82. dlaívei Qu. dlaív ω . Cf. Eur. Phoen. 1539. $\tau i \mu' \xi \xi \dot{a}$ γαγες — αιθέρος άφανες είδωλον ή νέκυν ένερθεν ή πτανόν όνειρον; όνας ήμεςόφαντον Cf. Prom. 657. νυκτίφαντ' (al. -φοιτ') δνείρατα. Cho. 267. Aesch. Fr. 312, 3. νυπτέρων φαντασμάτων.
- 84. Veram hujus nominis scripturam esse Κλυταιμήστρα contendit Herwerden Luc. Soph. p. 31.

85. τί νέον; τί δ'] Qu. τί νεόν τόδ'; τί χρέος;] Quid rei

est? I. q. τί χοῆμα; Cf. Eur. Her. 96. 646.

- 87. πειθοῖ | πευθοῖ Scal. Dind. Karst. Cf. Sept. 370. Hesych. πύστις ερώτησις, — πειθώ (l. πευθώ). περίπεμπτα | Cf. Suppl. θυοσκνείς M. pr. θυοσκινείς M. corr. θυοσκινείς θύος καινοῖς (instauras) Margoliouth, coll. ad 597. Legendum θυοσκοεῖς. Cf. Eur. Bacch. 224, μαινάδας θυοσχόους.
- 88 sq. Cf. Sept. 271. χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι
- 91. βωμοὶ δώροισι φλέγονται] Cf. Arist. Ran. 344. φλογὶ δὲ φλέγεται λειμών. φλέγονται] Cf. Soph. Oed. C. 1695. φλέγεσθον.

93. ἀνίσχει] Qu. ἀνάσσει.

97. λέξαις] Leg. λέξασ', vel λέξον θ'. Malim λέξεις.

- 98. alveīr] Qu. alvei, vel elaeīr (elaeîr etiam F. G. Schmidt.).
- 99. παιών τε γενοῦ] παιών γίγνου Voss. [Dobr.] Kock. Fortasse recte. Cf. tamen Pers. 482 sq.
- 101. ἀγανὰ φαίνουσ'] ἄγαν ἀφαίνεις Ald. ἀγανὰ φανεῖσ' Rob. ἀγανὰ φαίνεις Turn. Guelph. ἀγανὰν — ἐλπίδ' Dobr. σαίνουσ' Butler. Blomf. (Fortasse recte.) dyarn φανθεῖο' Welcker. Weckl. dyarn προφανεῖσ' Weil. Dind. (Saepe primos aoristos in secundos mutant librarii. Cf. e. g. ad Ag. 736. Hec. 335.) Ipse malim ἀγαθή σαίνουσ'. Cf. Soph. Tr. 125. ελπίδα τὰν ἀγαθάν. 667. Aj. 606.
- 102. έλπίς αμύνει | φροντίδ' απληστον φρενοδαλή conj. Wecklein. ελπίς ἀμύνει | θυμοβόρον φροντίδ' ἄπληστον Karsten. Qu. ἀλέξει (keeps off).
- 103. λύπης, θυμοφθόρον ἄτην conj. Weil. καινοῦ θυμοφθόρου άλγους conj. Dind. Qu. καὶ θυμοβόρον φρενὶ λύπην. Cum θυμοβόρος confer παιδοβόρος Cho. 1068. Qu. φρενί vel φρεσί. θυμοβόρον φρενός ἄτην Ahrens. λύπης, θυμοφθόρον ἄτην Weil. τὴν θυμοφόρον φρένα λυπεῖν Margoliouth. Correctionem τὴν θυμοβόρον φοένα λύπην (Blomf. Schutz.) jure repudiat Karsten. Cf. schol. ήτις έστι θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός. Lege τὴν θυμοφθόρον λύπην φρενός? θυμοφθόρον] Cf. Theogn. 1323. σκέδασον δε μερίμνας | θυμοβόρους. 1129. πενίης θυμοφθόρου.

104. δδιον κράτος] δδιον τέρας Francken. Misc. Phil. p. 82. 1854. Karsten. Recte. De persona dictum, ut Latinis potestas. Cf. Sept. 121. Qu. δδιον τέρας (vel πτερόν). Πιστὸν πτερὸν dictur hujusmodi omen Soph. Oed. C. 98. Cf. 158. δρνίθων δδίων. Χεπ. Cyr. III. 3. 22. τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν. Eur. Herc. 596. ὄρνιν δ' ἰδών τιν' οἰκ ἐν αἰσίοις ἔδραις ἔγνων etc. ἀνδρῶν ἐπτελέων] Leg. ἐντελέων. Idem vitium est Eur. Ion. 780. ἤδη πεφυκότ' ἐκτελῆ (ἐντελῆ Nauck. Herw.) νεανίαν.

105 sq. Ita G. M. Schmidt de Dithyr. p. 99. εμοὶ γὰο θεόθεν καταπνεῖ | Πειθὰ μολπᾶν | ἀλκᾶ ξύμφυτος αἰών. ἔτι γὰο θεόθεν —] Cf. Arist. Lys. 550. ἔτι γὰο νῦν οὕοια θεῖτε. Eur. Herc. 678. ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς | κελαδεῖ μναμοσύναν. καταπνέει] καταπνεῖ μοι Margoliouth, coll. Archestrato Athen. I. p. 5 C. ὀρφὰν

μη τέμνειν, μή σοι νέμεσιν καταπνείη.

106. πειθώ μολπάν (πειθ \tilde{w} μολπάν corr. rec. m.) M. teste

W. W. Goodwin.

107. σύμφυτος αἰών] Cf. 894. ἀμφί σοι πάθη δοῶσα πλείω τοῦ συνεύδοντος χρόνου. Ευm. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων όμοῦ. Soph. Oed. C. 7. χω χρόνος ξυνών μακρός. Oed. R. 1082. οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες.

108. ἀλκὰν Μ. ἀλκῷ Both. Fort. ἀμᾶν aut ἁμᾶν (?).

109. δίθουνον κράτος] Cf. Soph. Ant. 146. δικρατεῖς λόγχας. Aj. 252. δικρατεῖς 'Ατρεῖδαι. 390. τούς τε δισσάρχας — βασιλῆς.

110. ταγάν propter primam syllabam productam suspectum

habet Blomf. Gloss. ad Prom. 96.

111. χερὶ πράπτορι] Cf. Soph. Tr. 861. Κύπρις — φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράπτωρ ξὰν δορὶ καὶ χερὶ πράπτορι ex Aristophanis codicibus (Ran. 1287. ibique schol.) restituit Karsten. "Erroris origo, inquit, haec fuisse videtur, quod δίπης vocabulo πράπτορι explicationis gratia adscriptum deinde in textum irrepserit et

verba καὶ γεοὶ quasi supervacanea extruserit."

115. ἀργίας Μ. ἀργᾶς Blomf. ἀργᾶς Dind. Confer Pind. Ol. XIII. 99. ταῦρον ἀργᾶντα. P. IV. 14. πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῷ. Achae. trag. 1. ἀργᾶς (ὄφις). ὁ κελαινὸς Ι. e. ὁ μελανάετος sec. Arist. H. A. IX. 32. Alter ὁ ἔξόπιν ἀργᾶς i. q. ὁ πύγαργος sec. eundem. Prior ἄμα κάρτιστός τε καὶ ἄκιστος πετεηνῶν sec. Hom. Il. φ΄. 253. Indicantur autem Agamemnon et Menelaus. Πύγαργος, aquilae species, memoratur Soph. Fr. 932 a.

117. ἴκταρ μελάθρων] Cf. Eum. 997. ἴκταρ ἥμενοι Διός. Hesiod.

Th. 691.

118. λευσίμου] μορσίμου vel πτωσίμου vel κλαυσίμου requi-

rit Herwerden ad Ion. 1240.

119. λαγίναν ξοικύματα γένναν Μ. λαγίναν ξοικύμονα γένναν apogr. λαγίνας ξοικύμονι φέρματι γέννας Margoliouth, coll. Hippocr. de Aere § 5. αἴ τε γυναῖκες αὐτόθι ξοικύμονές εἰσι λίαν καὶ

τίπτουσι ξηϊδίως. ἐρικύματα Μ. ἐρικύμονα apogr. ἐρικυμάδα frustra Seidler. Dind. Cf. ἀρικύμων (Hippocr.) et ἐγκύμων (Xen. Arist.). λαγίναν —] Leporinam prolem praegravidam foetu, i. e. multos foetus in utero gestantam. Φέρμα a φέρω, ut δέρμα a δέρω, θέρμα a θέρω, κύρμα a κύρω, σύρμα a σύρω, φύρμα a φύρω, etc. Legitur etiam Suppl. 690. καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπι-

φύοω, etc. Legitur etiam Suppl. 690. καοποτελή δέ τοι Ζεὺς ἔπι κραινέτω φέρματι γᾶν πανώρω. ubi schol. per κυήματι explicat.

120. βλαβέντα λοισθίων δοόμων] Tentabam olim δοόμων βλαβεῖσαν λοισθίων. Sed corrigendum proculdubio βλαβεῖσαν ὑστάτων δοόμων. Postulatur enim omnino masculini generis participium. Vix masculino usus esset poeta, praesertim in tali loco. Cf. Hom. Od. α΄. 195. ἀλλά νυ τόν γε θεοί βλάπτουσι κελεύθου. Theogn. 223. κεῖνός γ' ἄφοων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. 705. ἥ τε βοοτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόοιο. 937. οὐδέ τις αὐτὸν | βλάπτειν οὕτ' αἰδοῦς οὕτε δίκης ἐθέλει.

121. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 135. 159. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Eur. Fr. 910, 3. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ. Iph. T. 580. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' ὧδε (μάλιστα τῆδε?) γίγνεται. Fort. τὸ δ' εὖ νικώη, ut in 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. αἴλινον αἴλινον εἰπὲ] Cf. Soph. Aj. 627. αἴλινον αἴλινον — ῆσει δύσμορος. Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν

θανάτου βάρβαροι λέγουσιν.

122. λήμασι δισσοὺς] λήμασιν ἴσους Dind. Leg. λήματι πιστούς. Ineptum est δισσοὺς post δύο. Cf. Pers. 55. τοξουλκῷ λήματι πιστούς.

124. πομποὺς τ' ἀρχάς Μ. πομποὺς τ' ἀρχούς apogr. πομποὺς ταρχᾶς conj. Ahrens. prob. Schwerdt. (Hesychius τάρχη (ταρχὴ?) per τάραξις exponit.) πομπᾶς ἀρχοὺς Karsten. Dind. Cf. Theocr. XXV. 43. Αὐγείαν — ἀρχὸν Ἐπειῶν.

125. τεράζων] Cf. Plat. com. 257. τεράζεις (i. q. τερατεύει, Phot.). Cf. v. ματάζειν (al. ματάζειν) Soph. Oed. R. 891.

126. ἀγρεῖ | Praestat, opinor, αίρεῖ. Et sic Elmsl. ad Med. 888.

127. χέλευθος) Ι. q. στόλος.

128. πύργων - δημιοπληθή] Τευκρῶν - μυριοπληθή Mar-

goliouth, qui etiam $\pi \rho \delta \sigma \vartheta \varepsilon$ corruptum habet.

129. Corruptum videtur πρόσθε τὰ, pro quo requiro epithetum aliquod quale est χρύσεα. Qu. πρὸς δὲ τά. κτήνη — δημοπληθῆ] Cf. Soph. Aj. 54. λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα. 145. βοτὰ καὶ λείαν. Qu. δημιοπληθέα. Hom. Il. 18, 512. κτῆσιν δσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.

130. μοῖο' ἀλαπάξει M. Ahrens. μοῖοα λαπάξει Elmsl. ad Prom. 240. Blomf. Eadem forma Ionica exstat Xen. Anab. VII. 1. 29. ἐξαλαπάξομεν. πρὸς τὸ βίαιον] Ι. q. πρὸς βίαν. Cf. Arist.

Ach. 622. πρὸς τὸ καρτερόν.

132. olor] Qu. μοῦνον (only). ἄτα libri. ἄγα Herm. Cf. Herod. VI. 61. φθόνω καὶ ἄγη χοεόμενος. Cf. Archestrat. apud

Athen. I. p. 5 C. δρφων | μη τέμνειν, μή σοι νέμεσιν θεόθεν κα-

ταπνείη.

133. στόμιον μέγα Τροίας] Cf. 510. τοιάνδε Τροία περιβαλών ζευκτηρίαν. Cho. 940. μέγα τ' ἀφηρέθη ψάλιον οἴκων. προτυπέν] ποτ' ἐπὶ Margol. Fort. ποτὲ τὸ —. Pro Τροίας fort. Τροία. στόμιον μέγα] Sic μέγα ψάλιον Cho. 962.

134. στρατωθέν. οἴκφ Μ. πάροιθεν οἴκων Weil. (interpunctione post Τροίας posita). καρωθέν (!) Weckl. οἴκφ] εἰκὸς Schwerdt. οἴκτφ vel εἰκὸς Faehse. Qu. οἴκτφ. στρατωθέν] Suspectum.

136. Dativus causae. Cf. Eur. Andr. 247. μισοῦν γε πατρίδα

σην 'Αχιλλέως φόνω.

139. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 352. τὸ δ' εὖ κρατοίη.

140. καλά] Έκαέργα conj. Schwerdt. Έκάτα Badham. Praef.

Iph. T. p. 16. καλά (Διὸς κόρα) Dind.

141. ἀέλπτοις μαλερῶν ὄντων Μ. ἀέπτοις — apogr. et schol. ant. ἀέπτοισι — Farn. Vict. μαλερῶν τε λεόντων Dind. ex Etym. Μ. 377, 37. δρόσοις ἀέπτοις Herm. Ahrens. prob. Schwerdt. ἄλπνοις Weckl. δρόσοισι λεπταῖς Well. Qu. δρόσοις ἀπαλαῖς.

143. ὀβοικάλοισι] Eodem sensu ὄβοια Fr. 43. Verba τεοπνὰ usque ad κράναι interpretis esse censet Schwerdt. Inter ὀβοικάλοισι et μή τινας — τεύξη verba ἰήϊε Δάλιε Παιὰν interposuerit idem.

144. ξύμβολα χράναι] σύμβολα χρίνων Schwerdt.

145. κατάμομφα] Qu. κατάμεμπτα.

146. ἀντιπνόους] Forma soluta ut δυσπνόοις in Soph. Ant. 587.

152. Post τέκτονα ponatur virgula.

153. παλίνοςτος] παλινόςσοις (redeuntibus) conj. Schwerdt. Cf. Hom. II. γ'. 33. Arist. Ach. 1179.

155. μνάμων μῆνις —] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες

σεμναί. Prom. 516. Soph. Aj. 1390.

157. δονίθων δδίων] Čf. 102. δδιον κράτος (τέρας?) αἴσιον. ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν] Qu. ἀγαθοῖσιν ἔκλαγξεν. Cf. 201.

158. δμόφωνον] δμοφώνων conj. Schwerdt.

- 160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν] Cf. Eur. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Tro. 885. Fr. 912, 3. Ζεὺς εἴτ' ᾿Αΐδης | ὀνομαζόμενος στέργεις. Plat. Phileb. p. 12 B. καὶ νῦν τὴν μὲν ᾿Αφροδίτην, ὅπη ἐκείνη φίλον, ταύτη προσαγορεύω. Hor. Sat. II. 6. 20. 'Matutine pater seu Jane libentius audis.'
- 162. τοῦτό νιν προσεννέπω] Cf. Cho. 224. τάδε σ' έγὼ προσεννέπω.

165. τὸ μάταν] Qu. τὰ μάταν.

168. παμμάχω θράσει βρύων] Cf. Hom. Il. 17, 56. ἔρνος — βρύει ἄνθεϊ λευκῷ.

170. πρὶν ἄν] Qu. τὸ πᾶν.

171. τριακτήρος] Cf. Cho. 339. οὖκ ἀτρίακτος ἄτα; Eum. 589. Confer vocis παλαιστής usum Prom. 920.

174. Ζῆνα δέ τις — ἐπινίκια κλάζων] Cf. Fr. 184. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπευφήμησεν. κλάζων] Qu. κλήζων.

175. τεύξεται φρενών το πάν Cf. Eum. 518. φρενών επίσκοπον.

176. δδώσαντα] Cf. Prom. 498. 813.

177. μάθος] Legitur etiam Arist. Fr. 645. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 250. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθοῦν etc. Herod. I. 207. τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάριτα,

μαθήματα γεγόνεε.

178. θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 1036. 1174. Eur. Herc. 221. Θήβαις ἔθηκεν ὅμμ' ἔλεύθερον βλέπειν. Tro. 1056. γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρως | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν. Aristarch. trag. 2, 4. οὖτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον. Trag. adesp. 342, 1. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρως | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

179. στάζει δ' ἔν θ' ὕπνω] ἔστακεν δ' ὕπνω Hartung. θάσσει δ' ἔν θ' ὕπνω Karsten. ἀντάδει δ' ὕπνω conj. Kock. στηρίζει δ' ἄπνους Weckl. Qu. στάζει δεῖμ' ὕπνω. (Cf. Cho. 842. δειματοσταγές. Eum. 366.) Vel στάζει δὲ φρεσίν. Vel στάζει δ' ὡς ἰὸς —. (Cf. 834. δύσφων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc.) Vel θάσσει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸς καρδία. Cf. 13. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ. Cho. 1024. πρὸς δὲ καρδία φόβος ἄδειν (ἴζειν?) ἔτοιμος.

180. παρ' ἄκοντας ήλθε σωφρονεῖν] Ι. θ. ἄκοντες σωφρονίζονται.

183. σέλμα σεμνὸν ἡμένων] Cf. [Eur.] Rhes. 547. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας. Orest. 956. τοίποδα καθίζων. Soph. Aj. 249. ζυγὸν έζόμενον.

184. ήγεμων δ πρέσβυς] Cf. 205. 530.

186. οὔτινα ψέγων] Qu. οὔτιν' ἔψεγεν, vel οὔτινα ψέγει.

187. ἐμπαίοις τύχαισι] Cf. 346. πρόσπαια — κακά.

188. κεναγγεῖ] Cf. Arist. Fr. 505 b. τὸν Πειοαιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν. Plat. com. II. 667. κεναγγίαν.

190. Χαλκίδος πέραν ἔχων] Χαλκίδος πόρον ἔχων Karsten. Qu. Χαλκίδος πέραν μένων, sc. in Aulide. Vel — νέμων. Cf. v.

stroph. 182. Cf. Suppl. 262.

191. παλιορόθοις] παλιορόχθοις Ahrens. Dind. παλιοροθίοις Margol., coll. Hom. II. ε΄. 430. παλιορόθιον δέ μιν αὖθις | πλῆξεν ἐπεσσύμενον (sc. κῦμα). Apoll. Rhod. I. 1170. ἄλλο δὲ πόντος | κλύζε παλιοροθίοισι φέρων (sc. τρύφος). Arat., et neminem epitheto παλίοροθος usum esse admonens. Qu. άλιορόθοις. Confer παλίορυτος, παλίορονς. παλιορόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις] Cf. Eur. Alc. 68. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.

196. παλιμμήκη Suspectum. Qu. πολυμμήκη.

197. $\tau \varrho i \beta \varphi$ Qu. $\tau \varrho i \beta \tilde{q}$. Sed cf. 391.

198. ἐπεὶ δὲ καὶ] Qu. ἐκεῖ δέ τοι.

199. λιπόνανς] λιποναύτης est Theocr. XIII. 73. Sic χιλιόνανς et χιλιοναύτης. χείματος — μηχᾶρ] Cf. 2. φρονοᾶς ετείας μῆχαρ (μῆκος vulg.). Qu. χείματος — μᾶχαρ.

202. βάκτροις —] Cf. Cho. 361. πεισίβροτόν τε βάκτρον. Ι. e.

sceptrum.

205. ἄναξ δ' δ πρέσβυς] Cf. 184. 530.

206. βαρεῖα — κῆρ] Cf. Soph. Tr. 454. ὡς ἐλευθέρω | ψευδεῖ

καλεῖσθαι κὴο πρόσεστιν οὐ καλή.

207. δαίξω] δαίξω Karsten, coll. Pind. P. VIII. 87. συμφορᾶ δεδαιγμένοι. Eur. Here. 391. Κύκνον — ξενοδαίκταν. Cf. Eur. Iph. T. 872. ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χερῶν. Qu. σφάξω. Cf. Cho. 396. δαίξος. Hine δαϊκτήρ, δαΐκτωρ, δαϊκτὸς, etc.

210. δεέθοοις] δείθοοις Farn. corr. Porson. Qu. δοαῖς.

211. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;] Cf. Cho. 337. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτεο κακῶν;

212. $\pi \tilde{\omega} \varsigma = ;$] Qu. $\mu \tilde{\omega} v = ;$

215. $\partial \varrho \gamma \tilde{q}$] $\partial \delta \mu \tilde{a}_{\varsigma}$ sagaciter eruit Karsten, coll. Eum. 254.

δσμη βροτείων αξμάτων.

- 216. ἐπιθυμεῖ] ὀργᾳ reposuerit Meinekius Vind. Arist. p. 72., coll. glossa Hesychiana, 'Οργᾳ: ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. εὖ γὰρ εἴη] εὖ κυροίη conj. Enger. (Non male.) εὖ χαρείη (gaudeat animi voto) ingeniose Karsten., coll. II. ζ. 481. χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. Qu. εὖ δ' ἄν εἴη. Cf. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Suppl. 454. γένοιτο δ' εὖ.
- 218. ἐπεὶ δ' ἔρκος] De dispositione hujus chori agit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. p. 221. ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον] Cf. Eum. 561. τὸν οὖποτ' αὐχοῦντ' ἰδεῖν ἀμηχάνοις δύαις (ἀμηχάνου δύας?) λέπαδνον.
- 219. τροπαίαν] Cf. Sept. 703. λήματος (l. χείματος) εν τροπαία. Cho. 775. Eur. El. 1154. ἀμοιβαλ κακῶν μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων.

223. παρακοπά] Cf. Eum. 329. 342. παρακοπά πρωτοπή-

μων] Cf. 1192. πρώταρχον ἄτην.

225. Post θυγατρός ponatur virgula.

228. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας] λιτὰς διαὶ κληδόνας πατρφους Weckl. ex schol. κἄν διὰ τὰς λιτὰς (δι') ᾶς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πα-

τέρα παρ' οὐδὲν ἡγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.

229. αἰῶνα παρθένειον] αἰῶνα παρθένειόν τ' Pearson. vulg. αἰῶν τε παρθένειον Ο. Muller. etc., coll. Bekk. Anecd. p. 363, 17. αἰῶ: τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Cf. ad Cho. 350. Sic δῶ pro δῶμα. παρ' οὐδὲν — ἔθεντο] Cf. Eur. Iph. T. 371. ἐγὰ δὲ ταρβῶ μὴ — θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Soph. El. 1327. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' (f. τὸν βίον τίθεσθ') ἔτι; Oed. R. 983. Ant. 34. 466. Suid. παρ' οὐδέν: — παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, καταφρονήσας, παραλυγισάμενος.

233. πέπλοισι περιπετῆ] Cf. Soph. Aj. 907. ἔγχος περιπετές (schol. Το περιέπεσεν).

232. βέλει φιλοίκτω] Cf. Prom. 649. Ιμέρου βέλει.

234. παντί θυμῷ προνωπῆ] Qu. κάντί βωμοῦ προνωπῆ.

235. φυλακὰν κατασχεῖν] Ιπο φυλακᾶ κατασχεῖν. (φυλακᾶ etiam Pal. Karst.) Conferri non debet Eur. Tro. 194. τὰν παρὰ προθύρους φυλακὰν κατέχουσα. Cf. Pers. 591. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακᾶς (φυλακᾶ?) λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν.

236. στόματος — καλλιπρώρου] Cf. Sept. 533. βλάστημα καλ-

λίποφοον.

237. ἀραῖον οἴκοις] Cf. Eur. Med. 608. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγγάνω δόμοις. Iph. T. 760. ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι.

Hipp. 1415. Soph. Oed. R. 1291. Tr. 1202.

239. Cf. Hec. 556—559. Dobraeus χέουσα explicat defluere sinens, et infulas cum Butlero intelligit. χέουσα] Qu. δικοῦσα, vel βαλοῦσα, vel καθεῖσα. κρόκου βαφὰς — χέουσα] Cf. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών. Eur. Herc. 1188. ἐκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας (i. e. sagittis hydrae veneno tinctis). Phoen. 1496. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα. Hom. II. ε΄. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὕδει.

240. ἔβαλλ' — ἀπ' ὄμματος βέλει] Cf. 743. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Prom. 649. Ζεὺς γὰρ ἵμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. Eur. Phoen. 1440. φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο | προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα. Suppl. 982. τέχναι] Plu-

ralis ut in 1134. 1209.

242. ἐπεὶ] Qu. ὅπως.

244. ἔμελψεν. άγν \tilde{q} δ'] ἔθελξεν. άγν \tilde{q} δ' Naber. Qu. ἔμελψε, μαλακ \tilde{q} δ' — . ἀταύρωτος] Cf. Arist. Lys. 217. οἴκοι δ' ἀταυρώτη

(ἀταύρωτος Herwerden) διάξω τὸν βίον.

245. τριτόσπονδον Cf. Eum. 760. Suppl. 27. Soph. Fr. 375. Διὸς σωτηρίου | σπονδή τρίτου σωτῆρος. Fr. 49. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὖνταίαν λίβα. Pind. Isthm. V. 7. εἴη δέ τρίτον σωτῆρι — σπένδειν. Plat. Phil. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι.

247. τὰ δ' ἔνθεν] Lege τὰ δ' ἐνθένδ', vel τἀντεῦθεν. Cf. Soph. Oed. R. 1267. δεινὰ τὰνθένδ' ἦν δοᾶν. Eur. Or. 1272. Noli τὰ δ' ἔνθεν pro τὰ δ' ἐντεῦθεν dictum accipere, namque ἔνθεν relativum

est. Ĉf. ad Eum. 403.

248. τέχναι — οὐκ ἄκραντοι]. Cf. Cho. 869. ἄκραντα βάζω.

Trag. adesp. 414. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.

249. Δίκα] Cf. 176. Δίκα — ἐπιορέπει. Qu. δίκα, jure. παθοῦσοιν μαθεῖν] λαθοῦσιν παθεῖν Matth. Dind. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν (vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον) — V. D. in Class. Journ. II. 652. 252.

251. τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν] Cf. 177. τὸν πάθει μάθος θέντα

κυρίως ἔχειν. Herod. I. 207.

252. Verba [τὸ δὲ προκλύειν] recentioris manus esse et atra-

mento nigriore scripta esse monet W. W. Goodwin, qui τὸ μέλ-

λον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἄν κλύοις corrigit.

253. προχαιρέτω — προστένειν] Cf. Plat. Phileb. 39 D. τὸ προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον εἶναι γιγνόπροστένειν Cf. Prom. 696. πρό γε στενάζεις. Sic ποομενον. κάμνειν apud Thucydidem.

συνορθόν Μ. σύναρθοον Flor. Farn.

254. τορόν] Qu. κακόν. συνορθόν Μ. ο σύνορθον Well. Herm. Dind. Qu. σύνουρον.

255. τάπὶ τούτοισιν Cf. Eur. Iph. A. 435. τάπὶ τοισίδ' εξάργου жауã. Ion. 266. Or. 1453. εὖπραξις] Forma admodum suspecta. αὐγαῖς] αὐταῖς Ven. Qu. γένοιτο, et mox πρᾶξις ἃν θέλει.

256. ἄγχιστον | Cf. Suppl. 1017.

261. σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη —] Cf. Arist. Nub. 1243. άλλ' είτ' ἀποδώσεις είτε μὴ τὰ χρήματα | ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος (ita enim corrigo).

263. $o\dot{v}\delta\dot{e}$ $\sigma i\gamma\dot{\omega}\sigma\eta$ $\phi\dot{v}\dot{\sigma}\dot{v}\sigma\varsigma$ Qu. $o\dot{v}$ $\delta\dot{e}$ —.

265. μητρὸς εὐφρόνης] Cf. 279. Soph. Tr. 95. δν αἰόλα νὺξ έναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε φλογιζόμενον "Αλιον "Αλιον alτω etc. Theodect. ap. Athen. X. p. 451 F.

266. χάρμα] Cf. Soph. Fr. 579. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἄν λάβοις; 269. ή τορῶς λέγω;] Cf. Soph. Ant. 405. ἄρ' ἔνδηλα καὶ

σαφη λέγω; Αj. 1158. μών ηνιξάμην;

270. χαρά μ' ὑφέρπει —] Cf. Cho. 464. τρόμος μ' ὑφέρπει. Ag. 450. φθονερον δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει. Soph. Oed. R. 786. ὑφεῖοπε γάο πολύ. ΕΙ. 1230. κάπὶ συμφοραῖσί μοι | γεγηθὸς ἔρπει δάκουον διμάτων άπο. 909. χαρά δὲ πίμπλημ' εὐθὺς διμα δακρύων. Eur. Herc. 744. χαρμοναί δακρύων έδοσαν εκβολάς πάλιν. Hel. 654.

δάκουον έκκαλουμένη] Cf. Eur. Fr. 130, 1. μή μοι ποοτείνων

έλπίδ' έξάγου (ἐχκαλοῦ?) δάκου.

271. εὖ γὰο — Cf. Soph. Aj. 907. ἐν γάο οἱ χθονὶ | πημτὸν τόδ' ἔγχος περιπετές κατηγορεῖ. Similis locus est in Arist. Pl. 368. άλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει, Ι άλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργημότι (sc. αὐτῷ).

272. τί γὰρ τὸ πιστὸν —;] ἢ γάρ τι πιστὸν — Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. C. 1488. τί δ' αν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί;

Qu. τί γάρ; τὸ πιστὸν —;

274. φάσματ' Cf. Sept. 710. ενυπνίων φαντασμάτων. εὐπειθη Cf. Cho. 259. σήματ' εὐπειθη. Suppl. 623. εὐπειθεῖς στροφάς. Eur. Andr. 818. τῶν γὰο ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπει $\vartheta \tilde{\eta}$ εὐπι $\vartheta \tilde{\eta}$ Blomf. ad Prom. 341. Cf. Rhes. εὐπειθέστεροι. 287. οδ κατ' Ίδαῖον λέπας | οἰκοῦμεν.

275. λάβοιμι] Qu. λέγοιμι aut ἀλέγοιμι.

277. παιδός νέας ως] Cf. 1194. θηρώ τι τοξότης τις ως. Hom. Il. υ'. 244. νηπύτιοι ως. ο'. 196. κακὸν ως. Arist. Thesm. 1106. ναῦν ὅπως. παιδός —] Cf. Prom. 986. ἐκερτόμησας δήθεν ώς παιδ' ὅντα με

278. ποίον χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;] Leg. πόσου χρόνου —. Cf. Eur. Iph. A. 717. ποῖον (πόσον Monk, "sana poscente ratione") χρόνον | ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἰλιον στόλον; Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσου χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; 773. πόσον χρόνον — ἐφθείρου; Or. 415. πόσον χρόνον (πόσου χρόνου?) δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί; Soph. Oed. C. 581. ποίω (sc. χρόνω) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Oed. R. 558. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' δ Λάϊος χρόνον | ἄφαντος ἔρρει; Arist. Ach. 83. πόσον δὲ τὸν πρωπὸν χρόνου ξυνήγαγε; Αν. 920. ταυτὶ σὰ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου (πόσου Bentl. Dind. etc.) χρόνου; Eupol. ap. Plut. Nic. 4. πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικία; καὶ πεπόρθηται] Qu. διαπεπόρθηται. Cf. Eur. Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσου χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

280. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἄν ἀγγέλων τάχος;] τίς εἰς τόδ'

έξίχοιτ' αν αγγέλλων (Stanl.) τάχους; Naber.

281. Ἡφαιστος Ἦδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Cf. Soph. Phil. 987. σέλας ἡφαιστότευκτον. et ad Arist. Plut. 661. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Imitatur Euripides Fr. 330, 3. οὖτος θέρει τε λαμπρὸν ἐκπέμπει (ἐκλάμπει vulg.) σέλας etc.

283. Έρμαῖον λέπας] Cf. 298. Κιθαιρῶνος λέπας. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας. Bacch. 750. 1043. Andr. 296. Ἰδαῖον — λέπας. Rhes. 921. εἰς λέπας Πάγγαιον. Herc. 121. πρὸς πετραῖον λέπας. Eur. Fr. 415. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας | πρήσειεν ἄν τις.

284. Recte habet φανόν. Cf. ad Arist. Fr. 666. V. Athen.

XV. 700 E.

285. 'Αθώον αίπος Ζηνός] Cf. Soph. Fr. 229. Θρήσσαν σκο-

πιὰν Ζηνὸς ᾿Αθώου.

286. νωτίσαι] φωτίσαι (to illuminate) Musgr. Recte. Cf. Eur. Hel. 774. πόντον 'πὶ νώτοις — ἐφθείρον. Eur. Herc. 361. ἐπινωτίσας (i. e. ἐπισκεπάσας). Trag. adesp. 455, 1. καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίον χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρός. ὑπερτελής] Cf. Soph. Tr. 36. Eur. Ion. 1549. Orest. 831. φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδών.

287. loχὺς — λαμπάδος] Cf. 296. σθένουσα λαμπάς. Lege λιγνὺς (fuligo) —. πορευτοῦ λαμπάδος] πορευτοῦ non ab πορευτὸς sed ab πορευτὴς deducit F. D. Morice, coll. ἀγρευτὴς, θηρευτὴς, διφρευτὴς, παιδευτὴς, etc. Cf. ad Prom. 592. et Lobeck. ad Aj. 224. πρὸς ἡδονὴν πεύκη] πρὸς ἐνδοχὴν — Sch. Enger. Qu. παρῆμε τῆ | πεύκη —. Cf. 299. 285.

289. παραγγείλασα] παρηγγάρευσε Bamberg. Dind. Cf. 480. 294. σκοπάς] σκοπῷ Herm. Dind. Cf. 309. ἀστυγείτονας σκοπάς. Suppl. 713. Ion. 47. πυργείαν (πυργήρη?) σκοπήν. Strab. XVII. 18. ἡ Περσέως σκοπή. Fort. Μακίστου σκοπῆ, vel Μακίστου 'ς σκοπὰς, vel

— λέπας (ut in v. 298. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας). Sed nil temere mutandum.

290. $d\phi \rho a \delta \mu \acute{o} r \omega \varsigma$, ut vetustiorem formam, malit Blomf. ad Pers. 423. Cf. 1401.

291. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός] Cf. Eur. Fr. 435. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδη τις αὐτὸς, χὢ θεὸς συνάπτεται (συλλαμβάνει?). Aesch. Fr. 277.

293. σημαίνει μολόν] Cf. 969. σημαίνεις μολών.

295. γραίας έρείκης] Cf. Soph. Fr. 746. γραίας ἀκάνθης. Eur.

Ion. 1213. γραΐαν ώλένην.

296. σθένουσα λαμπάς] Cf. 287. Ισχύς πορευτοῦ λαμπάδος. μαυρουμένη] Cf. Eum. 358. πρατερὸν ὅντα περ ὅμως μαυροῦμεν (αὐτόν). Pers. 223. μαυροῦσθαι σκότω. πόντον ὥστε νωτίσαι] Anglice, so as to illuminate the surface of the sea. Cf. Eur. Phoen. 663. κισσὸς δν περιστεφὴς — ἐνώτισε. Herc. 361. ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χάσματι θηρός. Trag. inc. ap. Stob. LXII. p. 403. νώτισμα θηρός (de Sphingis alis). Hel. 129. τοίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας άλός.

298. φαιδοᾶς σελήνης] Cf. Eum. 926. φαιδοὸν άλίου σέλας. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας] Cf. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας.

Bacch. 750. 1043.

301. φρουρὰ πλέον καίουσα] φρουρὰ προσαιθρίζουσα Dind. ed. Ox. II., coll. tragico poeta apud Hesychium II. 1041. probat Cobet. Vereor ut recte. Qu. φρουρὰ πυρὸς καίουσα παμπληθῆ πυράν.

305. μη χαρίζεσθαι] μηχανήσασθαι Margoliouth.

306. φλογὸς μέγαν πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ] Cf. Callim. H. Del. 42. Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου. Eur. Hipp. 1200. ἀκτὴ — πρὸς πόντον (κόλπον?) ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. φλογὸς — πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός.

307. κάτοπτον] κάτοπτον Schutz. Scholiasta per κατόψιον exponit. Eodem sensu κατόψιος Eur. Hipp. 30. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιαν | γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος καθείσατο. Confer

ἄποπτος Soph. Oed. R. 762. El. 1489. Qu. ὑπερβάλλει.

308. φλέγουσαν: είτ' ἔσκηψεν] Qu. φλέγουσα κάτ' ἔσκηψεν.

309. σκοπάς] Cf. 289. Μακίστου σκοπάς.

312 sq. Cf. 489. λαμπάδων φαεσφόρων | φρυκτωριών τε καὶ

πυρός παραλλαγάς. Qu. τοιοίδε τοι καλ λαμπαδηφόρων νόμοι.

313. ἄλλος πάρ' ἄλλου] ἄλλον παρ' ἄλλου Ahrens. ἄλλου παρ' ἄλλου malit Enger. πληφούμενοι] τηφούμενοι Kock. Cf. Eur. Iph. Τ. 298. πολλοὶ δ' ἐπληφώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.

314. καὶ τελευταῖος] Qu. χώ τελευταῖος.

315. $\tau \varepsilon \ \sigma o i$] Scrib. $\tau \varepsilon \ \sigma o i$. $\xi \psi \mu \beta o \lambda o \nu$] Anglice clue. Cf. Soph. Oed. R. 221. Phil. 403. Pind. Ol. XII. 7.

317. avois Posthac. Cf. Eur. Or. 900. Alc. 1174. Hipp. 896.

319. ω_{ς} Leg. $o\tilde{v}_{\varsigma}$.

321. οίμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν] Qu. οίμαι δὲ μικτὸν ἐν πόλει πρέπειν βοήν. Cf. 1311. ὅμοιος ἀτμὸς ισπερ ἐκ τάφου πρέπει. Eur. Fr. 331. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ | πρέπει (δέπει Nauck.) χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

322. ἄλειφά τ'] Qu. ἄλειφάο τ' aut ἄλειμμά τ'. Cf. Herod. II. 87. 94. ταὐτῷ κύτει] Ιπο ταὐτῷ 'ν κύτει, aut ταὕτ' ἐς κύτος.

324 sq. καὶ τῶν άἰόντων —] Cf. Thuc. VII. 71. ἢν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατοπέδῳ — πάντα δμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοὴ, νικῶντες, κρατούμενοι. Hom. II. δ΄. 450. ἔνθα δ΄ ἄμ΄ οἰμωγή τε καὶ

εὐχωλη πέλεν ἀνδοῶν.

327. φυταλμίων παῖδες γερόντων] φυτάλμιοι παίδων γέροντες Weil. φυταλμίων ἀνδρῶν πεσόντων F. G. Schmidt. Qu. φυταλμίων πολιῶν (aut παίδων) γερόντων. παῖδες e glossemate venisse videtur. Cf. Soph. Fr. 957. προσῆλθε μητρί καὶ φυταλμίω πατρί. ἀνδρῶν] Qu. νεκρῶν.

328. εξ ελευθέρου δέρης] Ut εκ καθαρᾶς φρενός. Annon εξ

έλευθέρου στόματος?

330. νυκτίπλαγκτος] Noctivagus. Cf. Cho. 751. νυκτιπλάγκτων — κελευσμάτων. Confer θαλασσόπλαγκτος Prom. 466. ἐκ μάχης] Post pugnam. Cf. Arist. Vesp. 471.

331. ὧν ἔχει πόλις] ὧν γέμει πόλις commendat Naber. Frustra.

- 333. ως έκαστος —] Cf. Arist. Eccl. 836. χωρεῖτ' ὅπως ἄν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράση καθ' ἔκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε.
- 335. ὑπαιθοίων πάγων δοόσων τε] Cf. Prom. 113. ὑπαιθοίοις δεσμοῖσι. Eur. Androm. 227. ὁανίδ' ὑπαιθοίας δοόσου. Aristophont. com. III. 361. ὑπαίθοιος χειμῶνα διάγειν κόψιχος. Herod. IV. 7. 3. δς δ' ἄν ὑπαίθοιος κατακοιμηθῆ. Soph. Ant. 355. καὶ δυσαύλων πάγων αἴθοια καὶ δύσομβοα φεύγειν βέλη. Simplex αἴθοιος (τ) est Soph. Fr. 162.

336. ὡς δ' εὐδαίμονες (wie ganz glückliche) Weckl.

337. ἀφύλακτον Active.

338. εὖσεβοῦσι] εὖ σέβουσι Valck. ad Phoen. 1331. Leg. εὖ σέβουσι. Vel εὖσεβοῦσι πρὸς πολ. Cf. Eur. Phoen. 1331. χθόνιον εὖ σέβειν (εὐσεβεῖν vulg.) ϑεόν.

339. Cf. Sept. 217. θεοὺς | τοὺς τῆς άλούσης πόλεος.

341. ἐμπίπτοι Farn. Dind. μή τις πρότερον] μὴ πονηρὸς conj. Herw., quum non habeat πρότερον quo referatur.

342. νικωμένους] Ιπο νικωμένω aut νικωμένοις.

344. θεοῖς] Deorum gratia. Qu. θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος.

345. διαύλου] Sc. δρόμου (Soph. El. 691.). Metaphorice, ut in Eur. Hec. 29. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Herc. 660. θανόντες εἰς αὐγὰς πάλιν ἁλίου δισσοὺς ἄν ἔβαν διαύλους.

346. γένοιτ' ἄν] ὄνοιτ' ἄν Weckl. γένοιτο, καὶ πρόσπαι', ἃ μὴ τύχοι, κακὰ Herwerden. πρόσπαια — κακὰ] Cf. 188. ἐμπαίοις

μὴ τύχοι recte M. μὴ τεύχοι Ahrens. Dind. τύχαισι συμπεσών. πη τεύχοι Enger.

347. ἐγρήγορον libri. ἐγρηγορὸς Porson. Leg. ἐγρήγορεν. Cf. Eum. 709. ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς. Post κακά plene interpungendum.

348 sq. Distingue sic: $- \varkappa \lambda \acute{v} \epsilon \iota \varsigma$. $| \tau \grave{o} \quad \delta' \quad \epsilon \check{v} \quad - \hat{\iota} \delta \epsilon \check{\iota} v \cdot | \pi o \lambda$ -

τοιαῦτά τοι] τοιαῦτα τἂν Blomf. ad Sept. 179.

349. $\epsilon \tilde{v}$] $\alpha \tilde{v}$ malit Herw., coll. 317. Cf. Eur. Herc. 694. $\tau \delta$ γάο εὖ — ὑπάοχει Fr. 285, 16. τοῦ γάο εὖ τητώμενος etc. Arist. μη διχορρόπως | Cf. 815. οὐ διχορρόπως. 1272. Suppl. 605. 982. Trag. Adesp. 273. διχόρροπος γνώμη. Haec vox non legitur apud Sophoclem aut Euripidem. τὸ δ' εὖ κρατοίη] Cf. 121. τὸ δ' εὖ νικάτω. 139. 159. Nicom. trag. 1 a. ὅ τι μὲν λῷστον, τόδε νικώη.

350. είλόμην] Qu. έλπομαι, vel έσθ' δρᾶν, vel ήσθόμην, vel

 $\tau \dot{\eta} \nu$] $\tau \dot{\eta} \nu \delta$ ' recte Herm. Dind. ηδρόμην.

351. εὐφρόνως Imo ἐμφρόνως, i. e. prudenter.

356. πτεάτειρα Formatum ut δότειρα, σώτειρα, etc. Confer

κτεάτεσσι Eur. Fr. 791, 3.

358. μήτε γέρων μήτ' οὖν νεαρῶν τις] Cf. Soph. Oed. C. 703. τὸ μέν τις ούτε νεαρός ούτε γήρα συνναίων άλιώσει χερί πέρσας. γανὸν δίκτυον] Activo sensu. Cf. Soph. Ant. 114. χιόνος λευκῆς πτέρυγι στεγανός. Eur. Fr. 472, 6. ναούς — στεγανούς. $\mu \dot{\epsilon} \gamma \alpha \gamma$ Adultum. Ι. q. τέλειον.

359. μήτ' οὖν] Lege μήτ' αὖ.

360. μέγα δουλείας τάχα δειλαίας F. G. Schmidt. δουλείας

γάγγαμον ἄτας Suspectum.

361. γάγγαμον ἄτης] Cf. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. Eum. 634. Deleatur virgula post γάγγαμον vulgo posita. λώτου] Qu. πανάλωτον.

363. Lacuna forsan statuenda est post h. v.

364. πάλαι] πάλιν conj. Dobr. όπως αν — σκήψειεν] Qu. "iν" ές νιν —, vel τόξ', "iν" έπ' αὐτόν. Cf. 510. Soloecum videtur οπως αν — σκήψειεν. Redde, in order that he might hurl.

365. ὑπὲρ ἄστρων] Leg. ὑπὲρ αἶσαν. Idem suadet Herwerden.

366. βέλος — σκήψειεν] Cf. Eur. Med. 1333. τον σον δ' αλάστορ' είς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. ηλίθιον] ηλιθιοῦν conj. Dobr., coll. Prom. 1082.

367. Exousiv elaeîv] Exois av elaeîv vel Exeis aveiaeîv Schwerdt. 368. πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι] πάρεστί που τόδ' ἐξιχνεῦσαι conj. Ahrens. p. 512. Bene. παρέστιν Hart. Weil. Schwerdt.

369. ώς ἔπραξεν ώς Μ. ἔπραξαν ώς Herm. ἔπραξεν ώς Schwerdt. οὖκ ἔφα τις θεοὺς -] Cf. Arist. Thesm. 672. φ ήσει τε θεοὺς εἶναι φανερ $\tilde{\omega}_{S}$ | δείξει τ' ήδη | πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας. Axionic. com. III. 531. έφα τις ώς άλμη θερμή etc.

370. ἀξιοῦσθαι μέλειν] Vix placet medium ἀξιοῦσθαι. Cf. tamen Eum. 425. φονεύς γάρ είναι μητρός ήξιώσατο. 367. Ζεύς — πᾶν ἔθνος τόδε λέσχας Τς απηξιώσατο. Qu. ἀξιοῦν τημελεῖν. Sic Eur. Iph. T. 311. σώματός τ' ἐτημέλει. Iph. A. 731. παρθένους (παρθένων?) τε τημέλει. Θεοὺς βροτῶν μέλειν] Cf. Eur. Herc. 772. Θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν ὁσίων ἐπαΐειν. Soph. Aj. 689. Τεύκρ φ σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν etc. El. 342. δεινόν γέ σ' — κείνου λελῆσθαι., τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.

373. πατοῖθ'] Cf. Soph. Ant. 745. τιμάς — τὰς θεῶν πατῶν.

Hom. II. &. 157. Arist. Vesp. 377.

374. πέφανται δ' ἐγγόνους (ἐκγ. supr. in apogr. Flor.) libri. πέφανται δ' ἔγγυος ἀτολμήτως (impotenter) ἄρης Schwerdt. πέφανται δ' ἔργον οὖσα τόλμη τῶν Ἄρη πνεόντων — Margoliouth. ἐγγόνους | ἐκγονους al. ἐκ γένους Badham ad Ion. 747.

375. ἀτολμήτων] Fort. ἀναυδάτων.

376. πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως] Qu. πνεόντων μεῖζον ἢ δίκαιον. Sed cf. Eur. Tro. 1277. ὧ μεγάλα δή ποτε πνέουσα etc.

377. φλεόντων] Cf. 1416. μήλων φλεόντων. et ad Suppl. 669. ὑπέρφεν] Cf. Pers. 820. σκήψειεν] σκεδάσειεν Both. et V. D. in Class. Journ. III. 288. Hic ait: "Equidem saltem non licuisse credo ut in fine versus paroemiaci spondaeus pro anapaesto poneretur. Loquor de puris anapaestorum systematibus." Cf. ad 983. Sept. 832. Pers. 32. Soph. Oed. R. 1311.

378. ὑπὲρ] ὅπερ Herm. Schwerdt.

379. ὄστ' ἀπαρκεῖν] ὤστε κἀπαρκεῖν Tricl. ὤστε καὶ ἐπαρκεῖν Schwerdt.

380. εὖ πραπίδων λαχόντα] Annon εὖ πραπίδων ἔχοντα? Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Lyric. apud Plut. mor. p. 504 D. κἀκεῖνον γὰρ ἐγώ φαμι ἰσοπλοκάμων (ἰοπλ.?) Μοισᾶν εὖ λαχεῖν (ἔχειν?). Qu. εὖ πραπίδων τυχόντα.

382. πρὸς κόρον] Ut πρὸς βίαν, etc.

386. προβουλόπαις] πρόβουλος, παῖς Karsten. prob. Schwerdt. Quae correctio etiam metro commendatur. Confer v. πρωτοπήμων 224. εὐφιλόπαις 721. αἰνοπάτηρ Cho. 315. τυφλόπους ποὺς Eur. Phoen. 1549.

388. παμμάταιον libri. πᾶν μάταιον Musgr. παμμάταιον tuetur Schwerdt, coll. παναληθῶς Suppl. 78.

389. φῶς aἰνολαμπές] Cf. Cho. 313. ὧ πάτεο αἰνόπατεο. σίνος] Νοχα. Cf. 561. 734.

390 sq. V. Schaefer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240 D. E.

391. $\tau \varrho i \beta \varphi$ — δικαιωθείς] Dobraeus (I. 35.) illustrari posse censet hunc locum obscurissimum ex Herodoto VII. 10. 30. παρατρίψωμεν ('rub it bright and compare it with good gold,' also rubbed bright). Qu. $\tau \varrho \iota \beta \tilde{\alpha}$ —. Cf. 197.

392. μελαμπαγής] μελαμπαγοῦς Schwerdt. Qu. μελαμφαής.

394. διώκει παῖς ποτανὸν ὄονιν] Cf. Eur. Fr. 271. πτηνὰς διώκεις, ὧ τέκνον, τὰς ἐλπίδας, | οὐχ ἡ τύχη σε. ποτανὸν]

Forma Dorica. Pind. Pyth. V. 153. VIII. 48. Nem. III. 140. VII. 31. Qu. πετεινόν.

397. τῶνδε] τόνδε Schwerdt. Qu. φῶθ' ά δίκα καθαιρεῖ.

404. ἀσπίστορας κλόνους] Cf. Eur. El. 444. ἀσπιστὰς μόχθους. Soph. Aj. 1187. δορυσσοήτων (δορυσσόντων vulg.) μόχθων ἄταν. Theogn. 965. δορυσσόος πόνος. 987. δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν.

405. κλόνους τε και λογχίμους ναυβάτας θ' δπλισμούς Ahrens.

prob. Schwerdt. Cf. v. ant. 421.

406. ἀντίφερνον] Cf. ἀντήνωρ 429. ἀντίδουλος Cho. 135. Fr. 194. 407. βέβακε βέβακεν sine causa Tricl. Dind. Producitur enim ultima brevis syllaba ante inceptivum δ. Cf. v. ant. 424.

409. τόδ'] τάδ' Herm. Schwerdt. τόδ'] τάδ' Blomf.

410 sq. "là — φιλάνορες" Schwerdt, qui, "Falluntur, inquit, in eo interpretes omnes quod totam quae sequitur orationem usque ad v. 400 vatibus tribuunt, quibus tantummodo proxime sequentia concedi possunt. Trojanos vates hoc loco induci intellexit primus omnium G. Welckerus." là là δῶμα δῶμα] Cf. 1488. là là βασιλεῦ βασιλεῦ. 1125. ễ ễ lỏοὺ lỏού. Prom. 694. là là μοῦρα μοῦρα.

412. πάρεστι σιγᾶς ἀθύμους | ἀλοιδόρους ἀπίστως ἀφειμένων ἰδεῖν tentat Schwerdt, ista ἀπ. ἀφ. ad Menelaum conjugem ab

Helena derelictum pertinere monens. $\pi a \varrho \tilde{\eta} \nu \delta \hat{\epsilon}$ conj. idem.

413. ἄδιστος conj. Blomf. ad Gl. Prom. 946. ἄπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν ('disbelieving facts which stared him in the face') Margoliouth.

415. φάσμ' ἔδοξεν (vel φάσμα δοκεῖ cum Weilio, δὲ pro γοῦν

reposito in v. ant. 432.) Schwerdt.

416. κολοσσῶν] νεοσσῶν optime Karsten. prob. Naber (coll. Cho. 256. 501. Eur. Alc. 403. Andr. 441. Tro. 746. Iph. A. 1248. Herc. 72. 224. 982.) et Herwerden. "Menelaus odit liberos quos Helena peperit." (Naber) Legitur quidem νοχ κολοσσὸς Herod. II. 130. 149. Theoer. XXII. 47. σφυφήλατος οἶα κολοσσὸς. etc., sed parum poetica ea est.

417. ἔχθεται] Exosa est. Activa vox ἔχθειν est Fr. 301.

Soph. Aj. 459. Phil. 510.

418. δμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις] δωμάτων ἐν ἐρημίαις F. G. Schmidt. Qu. χρημάτων δ' ἐν ἀχηνία. Cf. Cho. 301. χρημάτων ἀχηνία. Arist. Fr. 91. νόσω βιασθείς ἢ φίλων ἀχηνία.

421. δόξαι] δόκαι Herm. δοκαί Dind. Qu. δόκοι. Cf. ad Arist.

Fr. 515 K.

423. δρᾶν γὰρ εὖτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῆ μάταν — Schwerdt.

424. παραλλάξασα] παραλλαγαΐσι Herm. Fortasse vitiosum. Cf. ad v. stroph. 407.

425. $o\vec{v}$] Qu. $a\vec{v}$.

426. δπαδοῖς] δπαδοῦσ' Dobr. Franz. Schwerdt. (Et sic ipse.)

427. $\dot{\epsilon}\varphi'$ $\dot{\epsilon}\sigma\iota las$ libri. $\dot{\epsilon}\varphi\epsilon\sigma\iota lovs$ Stanl. Voss. Karst. Schwerdt. Cf. 851. $\dot{\delta}\delta\mu ovs$ $\dot{\epsilon}\varphi\epsilon\sigma\iota lovs$. Sept. 73. Rhes. 201. $\dot{\epsilon}\varphi\epsilon\sigma\iota los$ ($\dot{\epsilon}\varphi'$ $\dot{\epsilon}\sigma\iota las$ A.).

428. ὑπερβατώτερα] ὑπερφατώτερα Herwerden, coll. Pind. Ol. IX. 98. et Fr. 107, 11. ὑπερτερώτερα H. Weil. prob. Nauck. Recte,

opinor. Cf. ad Fr. 351.

429. τὸ πᾶν] Qu. τόπων. ἀφ' Ἐλλανίδος γᾶς] ἀφ' Ελλανος αἴας Franz. ἀφ' Ελλανίδος γᾶς Herm. συνορμένοις συνορμένοισι

Schwerdt. Cf. v. stroph. 412.

430. πένθεια] Ι. q. πένθος. Vox nusquam alibi occurrens et, ni fallor, analogiae repugnans. Aliud, opinor, dederat Aeschylus. τλησικάρδιος Glossa Triclin. τὴν καρδίαν τήκουσα. Unde τηξικάρδιος Auratus. πληξικάρδιος Schwerdt., coll. Herod. VII. 11. 6. πληγαῖς κατακαρδίοις. Qu. δηξικάρδιος, quocum cf. δηξίθυμος infra 743. Ach. 1. δσα δὴ δέδηγμαι τὴν ξμαυτοῦ καρδίαν. Compositum τλησικάρδιος occurrit Prom. 159. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν —; Confer ταραξικάρδιος Arist. Ach. 314.

431. ἐκάστου πρέπει] ἐκάστου 'κπρέπει conj. Schwerdt. Cf. Sept. 124. ἐπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ etc. δόμων]

δόμω 'ν Dobr.

432. πολλά γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ] Suspectum θιγγάνει. Annon — μιγχάνει πρὸς ἦπαρ? Idem suadet Meinekius Fr. Com. IV. p. XI., coll. Soph. Aj. 918. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη. Cf. 792. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἤπαρ προσικνεῖται. Eur. Hipp. 1081. al al χωρεῖ πρὸς ἦπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε. Rhes. 425.

435 sq. Cf. 443. Cho. 687. Eur. Suppl. 1140. σποδοῦ τε πλῆθος δλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων δη ποτ' ἐν Μυκήναις. Soph.
Εl. 755. καί νιν πυρᾶ κέαντες εὐθὺς ἐν (ἐνθέντες?) βραχεῖ | χαλκῷ μέγιστον (λέβητι vel φλογιστὸν?) σῶμα δειλαίας σποδοῦ | φέρουσιν

ἄνδοες etc.

439. ἐν μάχη δορὸς Cf. Soph. Ant. 674. σὺν μάχη δορός.

441. βαρὰ] Leg. βραχύ. Et sic Sch. prob. Herm. Dobr., coll. Soph. El. 1113. μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει θανόντος. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Met. XII. 615.

442. ἀντήνορος] Annon ἀντάνορος? Cf. δεισάνωρ, φυξάνωρ, τρυσάνωρ, etc. δυσδάκρυτον] Confer εὐδάκρυτος Cho. 181.

444. λέβητας] Cf. Cho. 686. νῦν γὰο λέβητος χαλκέου πλευοώματα | σποδὸν κέκευθεν ἀνδοός. εὐθέτους] Anglice con venient. Cf. Sept. 642. εὔθετον σάκος. Fr. 255. εὐθέτοις ἐν ἀοβύλαις.

445. εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν — τὸν δ' etc.] Cf. Cho. 120. Eq. 75. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος | τὸ μὲν ἐν Πύλ φ , τὸ δ' ἔτερον ἐν

τήκκλησία. Αν. 843.

447. ἐν φοναῖς — πεσόντ'] Cf. Soph. Ant. 696. τὸν — αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον. 1314. Av. 1070. ἐν φοναῖς ὅλλυται. Eur. El. 1207. Pind. P. XI. 37. 448. διαί] Cf. 1453. Fr. 440. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν (δέδοικεν?) Έκτορος τύχης διαί. Qu. ὑπέρ.

451. Cf. 41.

454. αὐτοῦ] Illico. Anglice, on the spot. Θήκας — κατέγουσων] Cf. Suppl. 26. Θήκας κατέγοντες. Sept. 732. Soph. Aj.

1167. τάφον καθέξει.

455. ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν] ἐχθρὰ δὲ χθὰν ἀπέκρυψεν Wakef. S. C. § 7. ἐχθρὰ δὲ χθὰν κατέκρυψεν Hartung. prob. Karsten. Qu. ἐχθρὰ δὲ γᾶ —, vel ἐχθρὰ κόνις νιν ἔκρυψεν, vel ἐχθρὰ δὲ γᾶ νιν ἔκρυψεν, vel ἐχθρὰ δὲ πάντας ἔκρυψεν.

457. $d\varrho\tilde{a}_{\varsigma}$] $d\varrho\chi\tilde{a}_{\varsigma}$ Wakef.

464. τυχηρόν] Vox rarior. τυχηρῶς legitur Arist. Ach. 250. Th. 305.

469. ὑπερκότως] ὑπερκόπως Gret. Heath. Wakef.

470. βάλλεται γὰρ ὄσσοις] βάλλεται περισσοῖς Faehse. Qu. βάλ-

λεται δ' ἀνοσίοις —, vel — γὰ ϱ αὐτ $\tilde{\varphi}$, vel — γὰ ϱ αὐτοῖς.

471. κρίνω — ὅλβον] Cf. Suppl. 396. κρῖνε σέβας τὸ πρὸς ϑεῶν. Xen. Hell. I. 7. 38. τούτων δὲ διαχειροτονουμένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου. Eur. Tro. 928. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις. Her. 198. εἰ — λόγους κρινοῦσι σούς. Rhes. 655. κρίνας σέ. Arist. Eccl. 1155. ὁποθέσθαι — βούλομαι — κρίνειν ἐμέ.

474. $\delta \pi'$ ἄλλων] $\delta \pi'$ ἄλλ ω Karsten. prob. Enger. Qu. $\mu \acute{\eta} \tau'$ οδν

αὐτὸν άλόνθ' ὑπ' ἄλλων βία κατίδοιμι.

476. πόλιν διήκει θοὰ βάξις] Cf. Prom. 663. ἐναργὴς βάξις ἤλθεν Ἰνάχφ. Soph. Aj. 998. ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος | διῆλθ' ᾿Αχαιοὺς πάντας. Eur. Hel. 226. διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται βάξις.

479. φρενῶν κεκομμένος] Cf. Eum. 330. παρακοπὰ — φρενοδαλής. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Arist. Thesm. 681. λύσση παράκοπος. Qu. φρενῶν βεβλαμμένος. Sic Theogn. 223. νόου

βεβλαμμένος. Cf. v. φρενοβλαβής.

480. Cf. 289. 294. φλογός — πυρωθέντα καρδίαν] Cf. ad Soph. Aj. 478. ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Eur. El. 405. χαρᾶ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Pind. Ol. XI. 91. θερμαίνει φιλότατι νόον. Arist. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνης κότφ. Lys. 9. ἀλλ', ὧ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν.

483. γυναικός αίχμᾶ] Cf. Cho. 629. τίω — γυναικείαν ἄτολμον

αίχμάν. Qu. γυναικός δογã.

484. χάριν] Qu. χαράν, ut conj. Ahrens.

485. ἐπινέμεται] Cf. Arist. Resp. V. 4. 5. τῶν εὐπόρων τὰ κτήνη ἀποσφάξας λαβὼν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπινέμοντας. Soph. El. 1384. ἔθ' ὅποι προνέμεται — "Αρης. ὁ θῆλυς ὅρος] ὁ ϑη-λύθροος (!) Herwerden. ὄρος] Sexus? Qu. ὄχλος.

486. ταχύπορος, ut pravam lectionem vicinae vocis ταχύμορον, delendum suspicantur V. D. in Class. Journ. II. 653. et Dobr.

489 sq. Cf. 312 sq. KA.] Delet Scal. XO. Tyrwhitt. Cui

mirum videtur tacitam in scena manere Clytaemnestram usque ad 587. φαεσφόρων] Ι. q. φωσφόρων.

491. εἴτ' οὖν — εἴτ'] Cf. 843. Soph. Oed. R. 1409. El. 199. 560. 492. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν $φ\tilde{\omega}_{S}$] τερπνῶν τὸ νύχιον $φ\tilde{\omega}_{S}$ F. G.

Schmidt. Verum videtur τερπνῶν: non enim omnia somnia jucunda sunt. ἐφήλωσεν] Cf. Eur. Suppl. 243. Menand. IV. 77. Apoll. Rhod. III. 983. Cognata vox videtur σφάλλειν.

493. κατάσκιον κλάδοις έλαίας] Cf. Suppl. 354. κλάδοισι νεοδοόποις κατάσκιον. Soph. El. 422. Φ κατάσκιον | πᾶσαν γενέσθαι

την Μυκηναίων χθόνα.

494. κάσις πηλοῦ —] Cf. Sept. 494. λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν. 351. άρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν δμαίμονες. Pind. Ol. XI. 3. παῖδες νεφέλας (ὄμβροι). Eur. Hec. 1092. πέτρας ὀρείας παῖς — ἢχώ. Hesiod. Th. 756. ἡ δ' Ύπνον μετὰ χεροὶ κασίγνητον Θανάτοιο. Hor. Od. I. 14. 11. 'Pontica pinus | silvae filia nobilis.'

495. ξύνουρος] Qu. ξύναιμος. μαρτυρεῖ δέ μοι —] Cf.

Sept. 81. Suppl. 180. Qu. sic, κόνις, τάδε | ώς —.

496. οὖτε σοι δαίων] οὖτε του — Herm. οὖτε δαισείων (?) tentat Naber. οὖτ' ἄναυδος] Sc. ἔσται. Cf. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει, ἄναυδος — ἄγγελος.

499. ἀποστέργω] ἀποστυγῶ malit Herwerden.

500. προσθήκη] Qu. πρόσθ' ήδη, vel πράγμασιν.

502. αὖτὸς φρενῶν —] Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Prom. 851. καρπώσεται — χθόνα.

504. δεκάτω] δεκάτου Wunder. Enger. Dind. Recte. Sic

Soph. Phil. 663. ηλίου τόδε — φάος.

- 511. ἦλθες libri. ἦσθ' marg. Ask. Faehse. ἦλθες ἄλις transponit V. D. in Class. Journ. VII. 347 idem.
- 512. καὶ παγώνιος libri. καὶ παιώνιος Dobr. Dind. κάπαγώνιος F. Vict.
- 513. ἄναξ ᾿Απόλλων] Leg. ἄναξ Ἦπολλον. Cf. Ag. 1257. Αύκει' Ἦπολλον. Eum. 744. ὧ Φοῖβ' Ἦπολλον. et ad Cho. 1057. Eum. 85. 198. 574.
- 515. φίλον κήρυκα] θεῶν κήρυκα F. G. Schmidt, coll. Hes. Op. 80. κηρύκων σέβας] Cf. Prom. 1091. ὧ μητρὸς ἐμῆς σέβας.
- 519. δαίμονές τ' ἀντήλιοι] Cf. Eur. Fr. 538. ἀντήλιοι θεοί. Soph. Aj. 805. οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους. Eur. Ion. 1550. ἀντήλιον πρόσωπον.
- 520. ἡ που libri. εἴ που Stanl. εἴ ποτε malit Herw. φαιδοοῖσι καὶ νῦν] φαιδοοῖς ἰδόντες Auratus. φαιδοοῖς προσείδετ' Weil. φαιδοοῖς δρῶσιν F. G. Schmidt. φαιδοοῖσιν αὖθις conj. Enger. Qu. φαιδοοῖσιν ἥκο' ὄμμασι νει φαιδοοῖσι τοιοῖσδ' ὅμμασι, νει φανέντα πάντες ὅμμασι | δέξασθε φαιδοοῖς —. Cf. Cho. 565. θυρωρῶν οὕτις ἄν φαιδοᾶ φρενὶ | δέξαιτο. Eur. Med. 1043. ὄμμα φαιδοόν. Or. 892.

δμμα φαιδοωπόν. τοισίδ' δμμασι] τοῖσιν δμμασιν Tricl. καὶ νῦν δμμασιν Dind. Qu. τοῖσιν δμμασι, aut πάντες δμμασι. Forma enim τοισίδε, quae nusquam alibi apud Aeschylum, semel tantum apud Sophoclem (Phil. 956.), plus semel apud Euripidem legitur, nullum commodum hic sensum praebet.

521. δέξασθε κόσμω] δέξασθ' ετοίμως (ν. ετοῖμοι) malit Herw. Qu. δέξασθε καὶ νῦν, vel δέξασθε νόστον βασιλέως —, vel δέξασθε νόστω βασιλέα πολλοῦ χρόνου. κόσμω] Ordine, recte. Cf.

Pers. 400.

523. "Vocabula 'Αγαμέμνον ἄναξ ita sunt supervacanea, ut

dubitem an genuinus sit hic v." (Herw.)

525. Διὸς μακέλλη] Cf. Arist. Av. 1239. δείσας ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον | Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψει Δίκη. Soph. Fr. 767. χρυσῆ (?) μακέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῆ. τοῦ δικηφόρου —] An τῆ δικηφόρου —?

527. βωμοί δ' ἄϊστοι —] Idem fere versus est Pers. 811.

528. εξαπόλλυται] Qu. εξανήλωται.

530. ἄναξ ἀτοείδης πρέσβυς | Cf. 184. 205.

532. Πάρις γὰρ οὖτε —] Lege Πάρις γὰρ οὐδὲ —. Cf. ad Cho. 294. Arist. Av. 694. Soph. Phil. 771. ἐπόντα μήτ' (l. μηδ') ἄποντα.

533. Cf. 1564. Cho. 313. δράσαντι παθεῖν.

534. άρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς] Cf. Arist. Pl. 372. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας; Myrtil. com. II. 419. δ μὲν κλέπτης, δ δ' ἄρπαξ.

535. τοῦ δυσίου] Anglice, her who had been carried off. 536. αὐτόχθονον] Qu. καὶ πρέμνοθεν. (Cf. Sept. 71. πρέμνο- θεν πανώλεθρον.) Qu. αὐτόχθον' ἐξεθέρισε πατρῷον δόμον, vel

αὐτόχθον' ές πατρώον —. έθρισεν] Qu. ἤρειψεν.

537. διπλῆ (pro διπλαῖ) Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. R. 810. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. ϑἀμάρτια] Schol. τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας. ἁμάρτιον Graecum esse negant Brunck. et Elmsl. Qu. ϑἀμαρτία.

539. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἀντερῶ libri. χαιρῶ· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς Tricl. χαίρω τι· τεθνάναι δ' — Dind. χαίρετε, θανεῖν δ' οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι Naber. Qu. χαίρω τε τεθνάναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαίρω· θανεῖν (550.) νῦν οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαίρω· θανεῖν οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι (vel ἐγώ). Sed prae-

stat, ni fallor, γαίρω τὸ τεθνάναι —.

541. ἐνδακούειν] ἐκδακούειν Tricl. Herm. Herw. Naber. Legendum ὥστ' ἐκδακούσαί γ'. Cf. Eur. Or. 1122. ὥστ' ἐκδακοῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην. Phoen. 1353. ὥστ' ἐκδακοῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν. Soph. Phil. 278. ποῖ' ἐκδακοῦσαι — κακά; Cf. etiam Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν. Cycl. 216. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἤν θέλης, ὅλον πίθον. El. 273. 667. Hel. 107. Supra 270. χαρά μ' ὑφέρπει δάκουνον ἐκκαλουμένη.

 $542. \ \gamma \tilde{\eta}_{\mathcal{S}}$] Leg. $\tau \tilde{\eta} \sigma \delta$ '.

543. πῶς — λόγου] Cf. Cho. 171. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Interpunge sic, πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου. τοῦδε δεσπόσω λόγου] Cf. Soph. Phil. 1048. νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου. Cho. 188. τῆσδε δεσπόζειν φόβης. Suppl. 289. διδαχθεὶς δ' ἄν τόδ' εἰδείην πλέον.

544. πεπληγμένος] πεπληγμένοι Tyrwh. Schütz. etc.

545. ποθοῦντα | Malim ποθοῦσαν.

546. ώς] Pro ἄστε. Cf. Suppl. 622. ώς εἶναι τάδε. ἀμανρᾶς ἐκ φρενός] Cf. Cho. 158. κλύε δέ μοι — ἐξ ἀμανρᾶς φρενός. 853. ἐξ ἀμανρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.

549. Malim distinguere καὶ πῶς ἀπόντων —; σκληρὰς δ' — ἔτλης τύχας; F. G. Schmidt. ἔτρεις τινάς] Cf. Eum. 426. ἤ τινος τρέων κότον. Sept. 790. τρέω.

550. καὶ θανεῖν] τὸ σὸν δὴ "κατθανεῖν" Herwerden, coll. 539. τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. Lege κατθανεῖν. Et sic Dobr. θανεῖν πολλὴ χάρις] Cf. 1304. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. Suppl. 960. Distinxerim sic, ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ —, hoc sensu, 'According to your present report it would be a great pleasure for me even to die.' Nisi hic potius sensus est, 'Know that now, as you say (539. χαίρω τε τεθνάναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς), it would be a pleasure etc.' τὸ σόν] Cf. Soph. Aj. 99. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ. 1401. εἰμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.

551. ταῦτα δ' —] ταὐτὰ δ' — Karsten. πάντα δ' — Herwerden. Qu. εὖ γὰρ πέπρακται ταῦτά γ' ἐν πολλῷ χρόνῳ —.

553. κἀπίμομφα] Cf. Cho. 830. ἐπίμομφον ἄταν. Neutrum est Rhes. 327. κἀπίμομφος εἶ φίλοις.

555. εἰ λέγοιμι [Fort. ἄν λέγοιμι (vel λέξαιμι). Sed cf. 563.

556. σπαρνάς παρήξεις] Utrumque mendosum. σπαρνάς τε βρίξεις (α βρίζω) Herwerden ad Oed. R. 72. Fort. στρωμνάς (Cho. 671.), vel εὐνάς (vel κοίτας) θ' ὑπαίθρους, vel σκληράς τε κοίτας. σπαρνάς] Hesych. σπαρνάς σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένας. Phot. p. 529, 18. σπαρνόν: σπάνιον οὕτως Πλάτων (Fr. 253.). τί δ' οὐ στένοντες] Qu. τί οὐ στένοντες. Cf. ad Soph. Oed. R. 1526. δν τίς οὐ ζηλφ πολιτῶν — ἐπέβλεπεν;

557. λαχόντες] Qu. λάσκοντες (cf. 596. ἔλασκον. Prom. 406. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα), vel κλάοντες, vel πάσχοντες, vel κάμνοντες, vel ελάσκομεν κάστένομεν etc.

558. τὰ δ' αὖτε χέρσω] Qu. τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσω (χέρσου). καὶ προσῆν πλέον] Qu. καὶ πλέον προσῆν.

561. δρόσοι κατεψέκαζον —] Qu. δρόσος κατεψέκαζεν, ἔμπεδον σίνος ($vel \ πίνον$) | ἐσθημάτων τιθεῖσα κἄνθηρον τρίχα. δρόσοι] Cf. 1390. ψακάδι φοινίας δρόσου. Qu. ὅμβροι. ἔμπεδον σίνος]

ἔμπεδος πίνος, vel ἔμπεδον πίνον. Cf. Soph. Oed. C. 1259. ἐσθῆτι σὺν τοιᾳδε, τῆς δ δυσφιλὴς | γέρων γέροντι συγκατώκηκεν πίνος.

562. τιθέντες] Mendosum videtur post δρόσοι positum Cf. Theocr. XV. 119. σκιάδες — βρίθοντες. Qu. κατίθεσαν. ἔνθηρον] Anglice, wild, rough, shaggy, unkempt. Alio sensu Soph. Phil. 691. ἐνθήρον ποδός.

565. εὖτε πόντος —] Cf. 740. νηνέμου γαλάνας. Eur. Hel. 1455. ὅταν αὕραις πέλαγος νήνεμον $\mathring{\eta}$. Arist. Av. 778. Apoll. Rh. I. 115. ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ | νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' ἔσβεσε πόντον. Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare.'

πόντος — ἀκύμων] Cf. Eur. Iph. T. 1412. ἤδη Ποσειδῶν — ἀκύμονα | πόντου τίθησι νῶτα. Empedocl. 132. γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἦδ' ὑγρὸς ἀήρ.

566. εύδοι Qu. εύδει.

568. δὲ] Qu. δή. τοῖσι μὲν τεθνημόσιν] Qu. τοῖς ἐκεῖ τεθνηκόσι, vel τοῖς τεθνημόσιν φρονεῖν (vel βίος), vel sic, τεθνημόσι, | τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν (sc. αὐτοῖς).

569. τὸ μήποτ' — Ita ut non amplius etc.

570. λέγειν Qu. λέγω aut τιθώ;

571. τον ζώντα δ'] Qu. τοὺς ζώντας. Cf. Hec. 1256. ἀλγεῖς, τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; τύχης παλιγκότου] Qu. τύχαις παλιγκότοις. παλιγκότου] Cf. Arist. Pac. 390. Theocr. XXII. 58. ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ' ὑπερόπτης. Pind. Ol. II. 20. N. IV. 98.

572. συμφοραῖς καταξιῶ] συμφοράς καταξιῶ Blomf. Dind. Cf. Soph. Phil. 1095. κατηξίωσας. Lectio parum probabilis. Qu. συμφοράς τάσδ' ἀξιῶ. συμφοραῖς] συμφορὰς Blomf. Dind. Cf. Eur. Hipp. 112. τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. 1062. Arist. Ach. 200. Diphil. IV. 406. δς πολλὰ χαίρειν ταῖς κίχλαις (τὰς κίχλας Blomf.) ἤδη λέγει.

575. τῷδ' εἰκὸς] τόδ' εἰκὸς conj. Dobr. "ut τάδε et ταῦτα

saepe usurpat Aeschylus." Qu. ἔστιν vel εἶπον.

576. ποτωμένοις] πονουμένοις Wakef. S. C. § 55. Qu. ποτώμενοι, νel ποτωμένους, νel ποτωμένω (cum Heathio).

577. δήποτ'] Scrib. δή ποτ'.

578. θεοῖς λάφυρα —] Cf. Soph. Aj. 92. ὧ χαῖς' 'Αθάνα — καί σε παγχρύσοις εγὼ | στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

579. ἀρχαῖον γάνος] Anglice, the traditional ornament. Suspectum. ἀρχαίοις γάνος Porson. Qu. alavòv (alavès, aut els ἀεί) γάνος.

581. τιμήσεται] Qu. τιμητέα.

582. πάντ' ἔχεις λόγον] Cf. Soph. Tr. 484. πάντ' ἐπίστασαι λόγον. Aj. 480. πάντ' ἀπήποας λόγον. Phil. 1240. 389.

583. νικώμενος λόγοισιν] Cf. Soph. Aj. 330. φίλων γὰο οί τοιοίδε νικῶνται λόγοις.

584. νοῦς γέρουσιν εὖ παθεῖν] Qu. τοῖς γέρουσιν εὖ φρονεῖν, vel τοῖς γέρουσί που μαθεῖν, vel τοῖς γέρουσι μανθάνειν. 586. σὺν δὲ πλουτίζειν] σὺν δ' ἐπολολύζειν Herw. Lucubr.

Soph. p. 34., coll. Arist. Eq. 616.

- 587. Cf. Lucian. Dial. mar. VIII. 1. πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐκομίσατε, καὶ νῦν σὰ etc. Soph. Aj. 1. τὸ μή ποτ' —] Cf. ad Prom. 236. Cf. $d\epsilon l \mu \dot{\epsilon} \nu - \kappa a l \nu \tilde{\nu} \nu$ etc. Sept. 825. πότερον χαίρω κάπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι; Eur. El. 691. Med. 1173. 1176. Arist. Eq. 616.
- 589. ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν] Ιπο ἄλωσιν Ἰλίου κάνάστασιν (κ' ἀν.). Cf. Eur. Or. 406. Πυλάδης, δ συνδοῶν αΐμα καὶ μητοὸς (μητοὸς καὶ?) φόνον. Elmsl. ad Her. 131. Ἰλίου — ἀνάστασιν] Cf. Pers. 106. πόλεων αναστάσεις. Ag. 1227. Ίλίου τ' αναστάτης. Cho. 303. Tgoίας ἀναστατῆρας. Sept. 1015.
- 593. λόγοις ἐφαινόμην] Cf. Soph. Aj. 1020. δοῦλος λόγοισιν αντ' έλευθέρου φανείς. πλαγκτός οὖσ'] πλαγκτόνους (potius πλαγμτίνους?) Herwerden.
- 594. γυναικείω νόμω] γυναικεῖοι νόμοι Wecklein (coll. 312.) Leg. γυναικεῖοι στόλοι. Cf. Suppl. 29. θηλυγενή στόλον. 911. γυναικῶν — στόλον. 922. στόλον γυναικῶν. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. 981. λόγος παίδων γυναικών καὶ στόλος πρεσβυτίδων. Pers. 121. γυναικοπληθής δμιλος.
- 595. δλολυγμόν εὐφημοῦντες | Cf. ad 28. δλολυγμόν εὐφημοῦντα — ἐπορθιάζειν. Arist. Pac. 96. εὐφημεῖν χρη καὶ μη φλαῦgor | μηδεν γούζειν, άλλ' όλολύζειν. Ut autem hic όλολυγμον λάσκειν, ita ἐπορθιάζειν Ag. 28. παιανίζειν Sept. 250. ἐφυμνεῖν ολολυγμόν] ολολυγμός conj. Kock., coll. Pers. 358. Phoen. 1248. παρεξιόντες δ' άλλος άλλοθεν φίλων | λόγοις έθάρσυνον. Non male. Cf. Pers. 388. κέλαδος Έλλήνων πάρα | μολπηδον ηὐφήμησεν. 605. βοᾶ δ' ἐν ἀσὶ κέλαδος. 390. ἀντηλάλαξε — ἠχώ.

597. ποιμώντες] ποσμούντες Dobr. Qu. πνισώντες.

598. τὰ μάσσω — λέγειν] Cf. Soph. Oed. C. 36. πρίν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν etc. τὰ μάσσω] Cf. Pers. 440. τὰ μάσσονα. 708. δ μάσσων. σ' ἐμοὶ] Leg. σέ μοι.

600. ὅπως — σπεύσω] Cf. Prom. 68. ὅπως μη σαυτὸν οίκ-

τιεῖς ποτέ.

- 601. Qu. φαιδροῖς ὄμμασιν δεδεγμένη. Cf. 506. φαιδροῖσι τοισίδ' (καὶ νῦν Dind.) ὄμμασι | δέξασθε κόσμω βασιλέα. Cho. 558. θυρωρών οὔτις ἄν φαιδρά φρενὶ | δέξαιτο.
 - 602. δοακεῖν] Cf. Eum. 34. 167.

604. ταῦτ'] Ideo, propterea.

606. εν δόμοις εύροι] αν δόμοις εύροι Madvig. ενδον ευρήσει optime Cobet. prob. Naber.

610. ἐν μήκει χρόνου] Cf. Soph. Tr. 69. Prom. 1020. μῆκος

- χοόνου. Suppl. 735. Plat. Legg. III. 683 A. ἐν χοόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτου.
- 612. χαλκοῦ] χαλκὸς Aurat. Hart. Karst. Recte, opinor. φελλοὶ conj. Kock. κάλχης βαφὰς (purpurae tincturam) Tyrwh., coll. Hesych. h. v. et schol. Soph. Ant. 20.
- 613. τοιόσδ' δ κόμπος] Qu. τοιόσδε κόμπος. ἀληθείας γέμων] Cf. Plat. Legg. I. 649 D. ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος γέμοντας.
- 614. $\delta \varsigma$ yuvairi yervaiq] Anglice, for a noble lady. Cf. Prom. 95.
- 616. τοροῖσιν έρμηνεῦσιν] Cf. 1062. έρμηνέως τοροῦ. εὐπρεπῶς λόγον] Qu. έμφανῶς λόγοις.
 - 618. γε] Praestat τε.
- 619. φίλον κράτος] Carus gubernator (rex). Cf. 109. 'Αχαιῶν δίθρονον κράτος. Sept. 127. Suppl. 526.
- 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι —] Cf. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτων μείζονα μοῖφαν | νείμαιμ' ἢ σοί. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ενὸς κείφαιτό νιν. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἦλκηστις εἰς γῆφας μόλοι. λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά] κάλ' ἄν male Madvig. Qu. λέξαιμ' ἔγὰν ψευδῆ καλά. τὰ ψευδῆ καλά] Cf. Eur. Fr. 1022. δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ (κάψευδῆ Schmidt) λέγων | οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν (κάλ. Pors.).
 - 622. τάλη ϑ ῆ] Fort. κάλη ϑ ῆ. Sed cf. 620. τὰ ψευ δ ῆ καλά.
- 626. πότερον ἀναχθείς ;] Sub. ἄφαντος ἐγένετο. ἐμφανῶς] ἡλθε μόνος F. G. Schmidt. Qu. είς ἀνὴρ, ipse solus.
- 627. ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ] ἢ χεῖμ' ἐκεῖνον ἄλλοσ' ἥρπασ' ἐκ στρατοῦ F. G. Schmidt, coll. Hel. 128. χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὤρισεν. Cycl. 109. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία. Qu. ἄχος $(\pi \tilde{\eta} \mu')$ ἀφήρπασε στρατοῦ, vel ἄχθος ἤρπασ' ἐκ στρατοῦ, vel ἢ χεῖμ' ἐπελθὸν (635.) ἤρπασέ σφ' ἀπὸ στρατοῦ, vel ἢ χεῖμα ναυτικοῦ σφ' ἀφήρπασε στρατοῦ (coll. 634.). Requiri enim videtur pronominis accusativus.
- 628. τοξότης ἄκρος] Cf. 1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν θεσφάτων γνώμων ἄκρος | εἶναι. Soph. El. 1499. μάντις ἄκρος. Ant. 1032. πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε.
- 634. πῶς γὰο λέγεις χειμῶνα —;] Scrib. πῶς γὰο λέγεις; γειμῶνα —;
- 635. τελευτῆσαί τε] Qu. ἐπισκήψαντα, vel ἐλθόντα λυπῆσαί σφε —. Cf. Cho. 1067. χειμών ἐτελέσθη.
 - 636. μαμαγγέλω] Cf. Soph. Ant. 1286. Eur. Phoen. 1230.
- 637. χωρίς ή τιμή θεῶν] ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος F. G. Schmidt. χωρίς (sc. ἔστω), εἴ τι μὴ φίλον conj. Herwerden. Qu. ὅστις εὖ σέβει θεούς.

- 640. Έλκος] Cf. Democrit. apud Stob. Flor. Π. p. 52, 25. Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἕλκος εἶναι τῆς ψυχῆς. τυχεῖν] τυχὸν malit Blomf. Qu. παθεῖν.
- 641. ἐξαγισθέντας] ἐκραπισθέντας Herwerden. Qu. ἐξορισθέντας (schol.) vel ἐκδιωχθέντας.
- 642. διπλῆ μάστιγι] Cf. Cho. 375. διπλῆς μαράγνης. Soph. Aj. 242. παίει μάστιγι διπλῆ. etiam Prom. 682. Sept. 607.

643. δίλογχον ἄτην] Cf. Sept. 985. τοιπάλτων πημάτων (διπάλτων πημάτων Herm. Schol. σφοδοῶς πηδησάντων).

- 644. πημάτων σεσαγμένον] Cf. Pher. com. Π. 344. τὴν γαστέρ' ἤων κἀχύρων σεσαγμένος. Plat. com. Π. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἤ πτίλων σεσαγμένος. Eubul. ΠΙ. 227. τῶν πράσων ἔσαττον τὰς γνάθους. Xen. Symp. IV. 64. σεσαγμένος πλούτου. Polyb. I. 19. 13. φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι.
- 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων] Sept. 867. ημᾶς δὲ δίκη τὸν δυσκέλαδόν ϑ ' ὕμνον Ἐρινύος | ἀχεῖν Ἅιδα (Ἅιδα?) τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Cho. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος.

648. πῶς κεδνὰ —,] Cf. Eur. Ion. 1017. κακῷ γὰρ ἐσθλὸν

οὐ συμμίγνυται.

- 649. χειμῶν' 'Αχαιοῖς ϑεῶν (non expertem irae deorum in Graecos) conj. Dobr.
- 652. στρατόν. | ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ'] Praestat interpungi sic, στρατὸν | ἐν νυκτί δυσκύμαντα δ' —.
- 653. δυσκύμαντα] Confer ἀκύμαντος, Eur. Hipp. 231. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. ἀρώρει κακά] Cf. 1407. κακὸν — ὅρμενον. Sept. 86. ὅρμενον κακὸν ἀλεύσατε. 116. Soph. Oed. C. 1622. ἀρώρει βοή. Pers. 495. νυκτὶ δ' ἐν ταύτη θεὸς | χειμῶν' ἄωρον ἀρσε.
- 655. λέγουσιν ήμᾶς ὡς ὀλωλότας] Cf. Soph. Oed. R. 955. πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκέτ' ὅντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα. El. 1341. ἤγγειλες, ὡς τεθνηκότα. 882. οὐχ ὕβρει | λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν (sc. λέγω). Ph. 253. Tr. 289. Oed. C. 1583.
- 656. τυφῶ] τυφῷ Dobr. Qu. τυφῷ τε ζάλης δμβροκτύπῳ (-που), (vel τυφῷ ξὖν ζάλης δμβροκτύπῳ, vel χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' δμβροκτύπῳ, vel χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' δμβροκτύπῳ. Vel χειμῶνι τυφώδει. Dativus τυφῷ legitur praeterea Arist. Lys. 974. Sic ῆρῳ Arist. Av. 1490. ζάλη τ' δμβροκτύπῳ] Confer Prom. 371. πυρπνόου ζάλης. Cho. 698. βακχείας ζάλης (ita Bamberger). Ag. 665. κύματος ζάλην. Soph. Aj. 351. φοινίας ὑπὸ ζάλης.
- 657. ποιμένος κακοῦ στοόβω] Qu. πνεύματος λάβοου στοόβω, aut πνεύματός τ' αἰνῷ στοόβω. Cf. Pers. 110. θαλάσσας πολιαινομένας πνεύματι λάβοω. Suppl. 167. χαλεποῦ γὰο ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. Prom. 884. λύσσης πνεύματι μάργω (λάβοω? cf. Pers. 110.). 1086. σκιστῷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων. 1047. Eum. 137. Aeschyleo more turbo sive procella dicitur κακὸς ποιμήν (sc. νεῶν).

Cf. Suppl. 767. ναῶν ποιμένες. Pers. 241. τίς δὲ ποιμάνως ἔπεστι — στρατῷ;

658. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος] Cf. Trag. adesp. 158.

έπει δ' δ λαμπρος εξέλαμψεν ήλιος.

659. ἀνθοῦν — νεκροῖς] Cf. Thuc. II. 49. σῶμα — ἦν — φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκός. Lucret. V. 1441. 'tum mare velivolis florebat navibu' pandis.'

661. ναῦν] Qu. νεώς.

662. ἢ 'ξητήσατο] ἢ 'ξηρήσατο (?) forsan restituendum censet Herm. κάξερύσατο conj. Mein. ἢ 'ξηγήσατο Schutz. Dind. Qu. ἢ 'ξερρύσατο. Cf. ad Arist. Thesm. 761.

663. θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος] Cf. Soph. Aj. 243. κακὰ δεννάζων ξήμαθ', δι δαίμων | κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. Oed. R. 1258. λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις: | οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν.

664. ναῦν δέλουσ'] ναῦν στελοῦσ' (vel ναυστολοῦσ') conj. Haupt. ἀφελοῦσ' Margoliouth. Mihi arridet ναυστολοῦσ'. θέλουσ'] Volens, libens. Cf. Suppl. 144. Cho. 19. τύχη δὲ σωτὴρ —] Cf. Soph. Oed. R. 80. εἶ γὰρ ἐν τύχη γέ τω | σωτῆρι βαίη.

665. ἐν ὅρμω] ἀνόρμους Butler. ἐν άρμῷ recte corrigit Wecklein, coll. Soph. Ant. 1216. άρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ. Virg. Aen. VI. 413. 'gemuit sub pondere cymba | sutilis et multam accepit rimosa paludem.' I. 122. 'laxis laterum compagibus omnes | accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.' Corrigendum videtur ἐν ἄντλω. ἄνορμον — ζάλην] Cf. 194. δύσορμοι βορεῶν ἄλαι. Soph. Oed. R. 423. ὑμέναιον — ἄνορμον εἰσέπλευσας. Qu. ὡς μήτ' ἀνόρμω κύματος ζάλη πονεῖν, aut — ἄνορμον κύματος ζάλην παθεῖν (aoristus ut mox ἐξοκεῖλαι). κύματος ζάλην] Cf. Soph. Aj. 352. ἔδεσθέ μ' οἶον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. Qu. κυμάτων —. ζάλην ἔχειν] Mire frigida locutio. Qu. ζάλη πονεῖν (aut παθεῖν, aut λαβεῖν.

666. Cf. Pers. 310. νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν (εἰς στύφλον? cf. 303.) χθόνα. κραταίλεων] Confer v. κραταίπιλος Fr. 431.

667. ἄδην πόντιον] Cf. Eur. Hipp. 1366. προῦπτον ἐς ἄδην στείχω κατὰ γῆς. 1047. ταχὺς γὰρ ἄδης ἑἄστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ. Ion. 1240. ϑανάτου λεύσιμον ἄταν (ἄδην?) ἀποφυγοῦσα. Alc. 13. ἄδην τὸν παραυτίκ. Oed. C. 1439.

669. ἐβουκολοῦμεν] Cf. Joseph. B. J. VII. 8. 127. ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐκ ἀγεννὴς ἐλπὶς ἐβουκόλησεν — σπεύσωμεν καλῶς ἀποθανεῖν.

670. σποδουμένου] Cf. Eur. Hipp. 1238. σποδούμενος πρός πέτρας φίλον κάρα. Andr. 1130. πυκνή νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος.

671. ἐστὶν ἐμπνέων] Qu. ἔστ' ἔτ' ἐμπνέων. Cf. Soph. Phil. 883. βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι. Eur. Alc. 205. Hipp. 1246. Or. 155. Phoen. 1428.

672. λέγουσιν —] Cf. Soph. Oed. R. 955. πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ως οὐκ ἔτ' ὅντα. τί μήν;] Cf. Eum. 203. ἔχρησα ποινὰς

τὸν πατρὸς πέμψαι· τί μήν; Suppl. 999. Soph. Aj. 668. El. 1280. Rhes. 706. Similiter in fine senarii τί γάρ; Ag. 1239. Cho. 880.

673. ταῦτ'] An ταὖτ'?

674. γένοιτο δ' ώς ἄριστα] Eadem verba sunt Cho. 782. Μενέλεων] Fort. Μενέλεω. Cf. ad 675. γάρ οὖν] μὲν οὖν

Hartung.

675. μολεῖν] ζόειν conj. Karsten. (Melius foret βλέπειν.) καμεῖν Weckl. (coll. 670. στρατοῦ καμόντος. Sept. 210. νεὼς καμούσης.) μολεῖν adventasse, iter huc tetendisse, explicat Madvig. Cf. Sept. 367. ἐλπίς ἐστι νύπτερον τέλος μολεῖν. Cave autem μολεῖν pro futuro accipias. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur Prom. 689. Oed. C. 1742. Parum dubito quin vera scriptura sit θανεῖν (quod conjecit etiam Hartung), ut ostendunt quae sequuntur verba εἶ δ' οὖν τις —.

676. εἰ δ' οὖν] Anglice, if however. Qu. εἰ γάρ τις —.

ίστορεῖ] εἰσορῷ F. G. Schmidt. Anglice knows.

677. καὶ ζῶντα Μ. χλωρόν τε (?) Toup. F. G. Schmidt. Dind. (Sic utique Theocr. XIV. 69. ἄς γόνν χλωρόν.) Qu. ζῶντά τ' ἔτι —, vel ζωόν τε, vel καὶ ζῶντα. Cf. Fr. 449. χλωρόν τε] Qu. ζωόν τε.

685. ἐν τύχα νέμων] Leg. ἐν δίκα νέμων.

686. ἀμφινεικῆ — Ελέναν] Cf. Soph. Tr. 104. τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν. 527.

688. ἐπεὶ πρεπόντως] ἐπείπερ ὄντος Schwerdt.

689. ελένας libri et Schn. Enger. ελένανς Blomfield Elmsl. Herm. etc. Confer ἄναυς (unde ἄναες Pers. 680.) et ελέπτολις Iph. A. 1476. τὰν Ἰλίου καὶ Φουγῶν ελέπτολιν.

690. άβροτίμων] άβρομίτων Wakef. S. C. § 22. Qu. άβρο-

πήνων. Sie Eur. Iph. T. 1465. εὐπήνους ὑφάς. 814.

692. γίγαντος | Corruptum. Qu. πνέοντος. Cf. Hom. Od. δ'.

567. Ζεφύρου λιγὺ πνείοντος ἀήτας.

695. πλάταν] πλατᾶν Heath. Schwerdt. Dind. Pro κελσάντων idem προὔτυψαν vel simile quid reponendum censet. Qu. κατ' ἔχνος πλάτας ἔβαν τᾶς κελσάσας —, vel — πλατᾶν ἔβαν τᾶν κελσασᾶν —, vel κάτ' ἔχνος πλατᾶν (vel πλάτας) ἄφαντον κέλσαν ναῦν etc.

- 696. κέλσαντων Μ. κέλσαντες Aurat. etc. κέλσοντες Mein. κέλσαν ναῦν Orelli. κέλσαν πρὸς Σιμόεντος | ἀκτὰς ἀξιοθρήνους tentat Herwerden, coll. Soph. Trach. 801. πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις. Versum enim antitheticum 715 sanum esse.
 - 697. ἀξιφύλλους Μ. ἀεξιφύλλους Triel. ἐς βαθυφύλλους Schwerdt. 698. ἔριν αἰματόεσσαν] Cf. Cho. 474. διώπειν ἔριν αἰματηράν.

701. μῆνις ἔπλασε Wakef. S. C. § 195.

- 702. ἀτίμωσιν πρασσομένα] Cf. Cho. 435. πατρὸς δ' ἀτίμωσιν τίσει etc.
 - 706. ἐκφάτως] Qu. ἐκνόμως, vel ἐμφανῶς (cf. 626.).

710. Πριάμου πόλις γεραιά] Cf. Hor. Od. I. 15. 8. 'et regnum Priami vetus.'

712. Πάριν τὸν αἰνόλεμτρον] Cf. Eur. Hel. 1120. Πάρις αἰνόγαμος. Aleman. apud Schol. Hom. Il. γ΄. 39. δύσπαρις, αἰνόπαρις

κακὸν Έλλάδι βωτιανείοη.

714. παμπρόσθη] παμπενθή Aurat. πάμπροσθ' αἰνόπαριν τὸν αἰῶν' — conj. Wecklein p. 39. πάγχορδον tentat Schwerdt. V. Engeri notam. Vitiosum est παμπρόσθη. πολύθρηνον] πολύδημον Schwerdt.

715. $al\tilde{\omega}v'$] $\pi al\tilde{a}v'$ ("certa conjectura") Schwerdt. $\dot{a}\mu\varphi l$]

Qu. diða, quod proponit etiam Enger.

716. αἶμ' ἀνατλᾶσα] αἶσαν ἀνεῖσα conj. Karsten. Qu. αἶσαν ἱεῖσα. μέλεον αἶμ'] Cf. Eur. Or. 192. μέλεον ἀπόφονον αἶμα

δούς πατροφόνου ματρός. Phoen. 933. φόνιον αίμα.

718. λέοντα σίνιν libri et vulg. λέοντος liviν (i. e. prolem, catulum) speciose Conington. Dind. De voce σίνις cf. Soph. Fr. 230. Arist. Rhet. III. 3. 2. σίνις ἀνήφ. Σίνις audiebat latro celeberrimus ὁ πιτυοκάμπτης dictus. Epigonorum scriptor apud schol. ad Soph. Oed. Col. 378. Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν "Αφγεϊ κοίλφ. livis de filio usurpatur Eum. 323. ὁ Λατοῦς livis Suppl. 43. 251. Eur. Andr. 800. Tro. 570. Herc. 354. 1182. Iph. T. 1240. τόν ποτε — φέφεν liviν (φέφει νιν libri) ἀπὸ δειφάδος εἰναλίας. de filia Iph. A. 119. Sed vereor ut de leonis catulo dici queat livis. Quidni λέοντος σκύμνον? Cf. Arist. Ran. 1431. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν (Aeschyli ipsius verba). Herod. III. 32. 1. σκύμνον λέοντος. et Hom. II. φ΄. 483. Eur. Or. 1401. ἀγάλακτον οὐτος] ἀγάλακτα βούτας conj. Wecklein. Qu. ἀθήλαστον (gl. ἀγάλακτον). Burges. Dind. etc.).

721. εὐφιλόπαιδα] Cf. v. προβουλόπαις 386.

722. γεραροῖς] Cf. Suppl. 653. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόνων θυμέλαι. ἐπίχαρτον] Cf. Prom. 159. ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

723. πολέα δ' ἔσχ'] πολὺ δ' ἐνέσχετ' [ἐνείχετ'?] ἀγκάλαις Hartung. prob. Karsten. πολέα δ' εἴχετ' ἀγκάλαις Herwerden. ἔσχ' libri. ἔσκ' recte Casaub. εὖδ' Mein. ἤστ' conj. Dind. "Nam ἔσχ' si recte legeretur, scribendum foret φαιδρωπῶς ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις cum Weilio." Quae correctio recipienda videtur, nisi quod malim φαιδρωπόν. In vulgata displicet praeterea τε in σαίνων τε. De Ionica forma ἔσκ' non cogitandum. πολέα] Poetica forma, ut πολεῖ (?) pro πολλῷ Suppl. 745. Qu. ϑαμνά.

725. φαιδοωπός] Cf. Eur. Or. 883. δμμα — φαιδοωπόν. Confer

v. φαιδρόνους (?) Ag. 1229.

728. 800s] \$\text{\$\eta\$00s}\$ Conington. Dind. Fortasse recte. Cf. v. stroph.

719. οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον.

729. χάριν τροφᾶς — ἀμείβων] Cf. Sept. 548. ἐκτίνων καλὰς τροφὰς etc. 459.

730. atais M. ataisiv Triclin. avtais Ahrens.

731. δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν] Cf. Prom. 1060. ἄκλητος ἔφπων δαιταλεὺς πανήμερος.

735. ἐκ θεοῦ] ἔκθυμος (rabidus) conj. Herwerden. Tam metro enim quam sententiae repugnare vulgatam. ἱερεύς τις ἄτας] Cf. Eur. Or. 260. αἱ κυνώπιδες — ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί. Arist. Nub. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, etc. Similiter Tydeus dicitur ἐρινύος κλητὴρ Sept. 571. Eur. Alc. 25. Θάνατον — ἱερέα θανόντων.

737. πάραντα] παραντὰ Triclin. πὰρ' αὐτὰ δ' Heath. Dind. I. e. παραχρῆμα, εὐθέως, παραντικά (Hesych.). Cf. Eur. Fr. 1079, 5. παραντίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

741. άγαλμα πλούτου] Cf. Prom. 465. άγαλμα τῆς ὑπερπλού-

του χλιδῆς.

742. μαλθακὸν δμμάτων βέλος] Pro βέλος corrigebam βλέπος. Cf. Arist. Lys. 886. νεωτέρα δοκεῖ | πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν. Pl. 1022. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν (l. κάγανόν). Philetaer. com. III. 232. ὡς τακερὸν, ὡ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Sed cf. supra 240. ἔβαλλ' ἕκαστον — ἀπ' ὅμματος βέλει φιλοίκτω. Fr. 238, 2. βλεμμάτων δέπει βολή. Cf. ad Prom. 649. ὁμμάτων βέλος] Cf. ad 240.

743. δηξίθυμον] θελξίθυμον Herwerden ad Oed. R. 682. Qu. δηξίθυμον ἔφωτος οἰστόν (pro ἄνθος).

744. παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δε] Fort. παρέκλινεν δ' ἐπέκρανεν τε etc. γάμου πικρὰς τελευτὰς] Cf. Eur. Med. 1388. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

747. συμένα] Cf. Eum. 1007. σύμεναι. Prom. 135. σύθην.

748. πομπᾶ Διὸς] Cf. Herod. III. 77. θείη πομπῆ χοεομένους. Soph. El. 163. Eur. Hel. 1121. πομπαῖσιν ἀφροδίτας.

749. ἐρινύς] Cf. Soph. El. 180. διδύμαν έλοῦσ' ἐρινύν. Virg.

Aen. II. 573. 'Trojae et patriae communis erinys.'

750 sq. Dobraeus apponit Longin. XLIV. ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτοౖῳ πλούτῳ — οὐ νόθα ξαυτῶν γεννήματα ἀλλὰ πάνυ γνήσια.

750. παλαίφατος — γέρων λόγος] Cf. Cho. 314. τριγέρων μύθος. Fr. 317. ὡς λέγει γέρον γράμμα. Catull. 68, 36. 'Facile haec charta loquatur anus.' Eur. Herc. 26. γέρων δὲ δή τίς ἐστι Καδμείων λόγος, | ὡς —. Soph. Fr. 862. γέροντα (i. e. ἀρχαῖα) βουλεύεις.

756. ἀκόρεστον οἰζύν] Cf. Pers. 545. γόοις ἀκορεστοτάτοις.

757. μονόφοων] Ι. q. οἰόφοων (Suppl. 795.). Cf. v. μονότροπος, et μονοστιβής (Cho. 768.). δίχα δ' ἄλλων —] Cf. Soph. El. 347. δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.

759. μέτα] τέχνα recte Auratus.

761. οἴκων γὰο Μ. οἴκων δ' ἄο' Aurat. Dind. Quod parum hic convenit. Qu. οἴκων δέ γ' (vel δ' αὖ).

764. νεάζουσαν ἐν κακοῖς] νεάζειν neutrum est, ut in Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. Menand. IV. 276. et ἀνανέαζειν Arist. Ran. 592. Qu. νέαν αὖ τιν'. Cf. Christ. Pat. 39. φιλεῖ γὰρ ὕβρις ἡ πάλαι τίκτειν νέαν.

765. ἐν κακοῖς βροτῶν] In iis mortalium qui mali sunt. 766. τότ' ἢ τόθ'] Cf. Eur. Andr. 853. συμφοραὶ θεήλατοι | πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον ἢ τότε. Qu. τότ' ἢ τότ', ἔστε τὸ etc.

κασίν ροστοισίν η τοι ηλύον η τοιε. εμί. τοι η τοι, εστε το εισ. ὅταν τὸ κύριον μόλη] Cf. Oppian. Cyn. III. 156. ὅρην πρὶν τοκετοῖο μολεῖν, πρὶν κύριον ἤμαρ. μόλη νεαρὰ φάους κότον libri. μόλη φάος τόκου Ahrens. Dind. μόλη φάος παλίγκοτον Rauchenstein. μόλη φάος λεχοῦς Wecklein, si recte eum intelligo.

769. ἀπόλεμον] Resistless. Cf. Cho. 54. I. q. ἄμαχον.

770. μελαίνας — ἄτας] Qu. μέλαιναν — ἄταν.

772. είδομέναν] Ι. q. προσειδομέναν. Confer v. Ινδάλλομαι.

775. τὸν δ'] Qu. τόν τ'. ἐναίσιμον] Sorti convenientem, justum. Cf. 916. ἐναισίμως αἰνεῖν.

776. ἐσθλὰ Μ. ἔδεθλα Aurat. Dind. Qu. ἔδεα.

780. παφάσημον] Cf. Arist. Ach. 518. ἀνδράφια μοχθηρὰ — και παφάσημα.

783. πτολίπος ϑ '] Αη πτολιπός ϑ ' (i. e. πτολίπος ϑ a). Πτολιπός ϑ ης est supra 472.

785. σεβίξω M. Kock. Weckl. (Forma Dorica, ut σφετεριξάμενον Suppl. 39.) σεβίζω Triclin. Dind.

788. τὸ δοκεῖν εἶναι] Cf. Eur. Herc. 184. ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἄν κρίνειαν ἄν \mid ἡ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, δν σύ φης εἶναι δοκεῖν; Qu. τὸ δοκεῖν (vel δοκοῦν) μοῦνον.

790. δ '] τ ' Herm. Enger.

793. καὶ ξυγχαίρουσιν] Qu. τοῖς ξυγχαίρουσιν.

794. ἀγέλαστα πρόσωπα] Cf. Fr. 418. φρὴν ἀγέλαστος. Cho. 30. ἀγελάστοις ξυμφοραῖς.

796. οὐκ ἔστι λαθεῖν] Sub. αὐτόν.

797. εἴφρονος ἐκ διανοίας] Cf. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. Cho. 157. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. Soph. Oed. C. 486. ἐξ εἰμενῶν | στέρνων δέχεσθαι.

798. ύδαρεῖ — φιλότητι] I. e. aqua diluta (non sincera). Cf. Arist. Polit. II. 4. ἐν δὲ τῆ πόλει τὴν φιλίαν ἀναγκαῖον ύδαρῆ γίγνεσθαι διὰ τὴν κοινωνίαν. Ephipp. III. 329. οἶνον πίοις ἄν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὑδαρῆ. Pher. II. 282. ὑδαρῆ 'νέχεέ σοι; Β. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ. Alex. III. 488. μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδον | ὑδαρῆ. III. 487. Diph. IV. 402. τὸ γὰρ | ὑδαρὲς ἄπαν τοῦτ' ἐστὶ τῆ ψυχῆ κακόν. Antiph. III. 11. Eur. Hipp. 253. χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας ϑνητοὺς ἀνακίρνασθαι. Cho. 342. νεοκρᾶτα φίλον Herod. IV. 152. φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν. VII. 151. τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο.

800. οὐ γὰρ ἐπικεύσω] οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω Musgr. οὐκ ἐπικεύσω Herm. Qu. οὐ γάρ σέ τι κρύψω (κεύσω). Confer Homeri illud Od. τ΄. 269. νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.

801. ἀπομούσως] ἀπομούσων conj. Blomf. in Gl. κάρτ' ἀπόμουσός τ' ἦσθα γεγραμμένος, οὔτ' — Elmsl. ad Med. 102. ἀπὸμοῦσων — τετραμμένος conj. Mein. γεγραμμένος] Annon τεθραμμένος?

802. οἴακα νέμων] Cf. Sept. 3. ἐν πούμνη πόλεως | οἴακα

νωμῶν. Hine οἰακονόμος Prom. 148.

803. ἐξέτεινα] Produxi, extendi. Cf. Athen. XIII. p. 573 B. καταλέξω δέ σοι Ἰωνικήν τινα δῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἐταιρῶν etc.

805. ἀπ' ἄκρας φρενὸς] Cf. Eur. Hec. 246. οὐκ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ μου. ἄκρας] Anglice superficial. ἑκούσιον] ἐτώσιον Wecklein. Qu. οὐδ' ἀπλῶς.

806. πόνος Qu. νόος, aut πόνον. Subaudiendum εἰμί.

809. οἰχουροῦντα] Fort. οἰχονομοῦντα.

811. δίκη προσειπεῖν] Cf. Sept. 866. ήμᾶς δὲ δίκη παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

814. ἀνδροθνῆτας — φθορὰς] ἀνδροθνῆτας Ἰλίω φθορὰς conj. Dobr. (non meris verbis litem decernentes excidii suffragium Trojae apposuerunt), coll. 396. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίω φθοράν. Qu. ἀνδροκμῆτας — φθοράς. Cf. Eum. 218. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. 956. ἀνδροκμῆτας — τύχας. Cho. 889. Suppl. 679. Sed confer λιμοθνής (Soph. Aj. 1247.), ἡμιθνής, etc.

817. χειφός] χείλος Casaub. Qu. χέφσος, vel 'κ χειφός, vel χείλος οὐ κεκφουμένω (pro πληφουμένω). Cf. Arist. Ach. 459.

κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένο.

819. ἄτης θύελλαι ζῶσι] Cf. Soph. Oed. R. 482. τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται. Ant. 457. ἀεί ποτε $\mid ζῆ$ ταῦτα. θύελλαι] θυηλαὶ Herm. Dind. Cf. Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεὶρ \mid στάζει θυηλῆς (θυηλαῖς?) "Αρεος. Qu. ὅπως (vel ὡς τις) θύελλα βᾶσα. συνθνήσκουσα] ἀνθρώσκουσα (et ζῶσιν pro ζῶσι) Karsten. δυσθνήσκουσα Weil. (Cf. Eur. Rhes. 791. El. 843.) αἰθαλοῦσσα probabiliter Naber, coll. Prom. 922. αἰθαλοῦσσα φλόξ. δυσθνητοῦσα (aut συντήκουσα) malit Herwerden.

822. καὶ πάγας] χἀρπαγὰς Tyrwh. Herw. ('quandoquidem insolentissimum raptum, sc. Helenae, ulti sumus'). Qu. χἀρπαγῆς. Cf. 534. ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.

823. ἐπραξάμεσθα] ἐπράξαμέν τε malit Herw. ἐφραξάμεσθα Herm. Pal. prob. Mein. Anal. Soph. p. 225. ἐφαρξάμεσθα Dind.

ούνεκα] Ιπο είνεκα.

824. πόλιν διημάθυνεν] Confer Aesch. Fr. 239. διημάθυνον. 'Αργεῖον δάκος] ἀγρίου δάκους Dobr. δάκος] Cf. Tro. 284. παρανόμφ δάκει. Arist. Av. 1069. δάκετα (δάκεα?).

825. ἵππου νεοσσὸς ἀσπιδηφόρων πλέως Rauchenstein. ἵππος νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως Herwerden. ἵππου κολοσσὸς (cf. ad 416.) — dubitanter idem. Perridicule enim equi pullum vocari illum equum ingentem ligneum; contra non inepte pullos vocari juvenes armatos equi illius antro inclusos. Adde quod aptius δάκος dicitur ipse ἵππος quam sensu tralato ἵππου νεοσσὸς vim armatam significans. Mihi in mentem venit correctio ᾿Αργείου δάκους | ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηφόρος λεώς. ἵππου νεοσσὸς est equi pullus (i. e. cohors armata, ἀσπ. λ.), ἀσπιδηφόρος λεώς autem dicitur ut ναυβάτης λεώς, νηΐτης, θρανίτης, ἀσπιστὴς, etc. Vox νεοσσὸς de crocodili pullo usurpatur Herod. II. 68. ἀσπιδηστρόφος λεώς ἀσπιδηφόρος λεώς Blomf. ἀσπιδηφόρος λόχος Καrsten. ad Ag. 732. Recte.

826. δύσιν] φάσιν acute Ahrens. Constans enim fama fuit vere captam esse Trojam, non auctumno. Cf. Dionys. Hal. I. 63. 1. "Τλιος μὲν γὰρ ξάλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους (ἔαρος confidenter Herwerden) ξπιακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θεριτῆς τροπῆς ὀγδόη φθίνοντος Θαργημῶνος etc. πήδημ' ὀρούσας] Cf. Eur. Hipp. 829. πήδημ' ἐς "Αιδην κραιπνὸν ὁρμήσασά μοι. El. 860. οὐράνιον πήδημα

κουφίζουσα.

828. ἄδην —] Cf. Prom. 585. Eur. Ion. 975. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. Hel. 626. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλις γ' (l. ἄδην) ὑπάρχει μηδὲν (f. μηκέθ') αίματώμεθα. Plat. Charm. 153 D. Herod. IX. 39. ως δὲ ἄδην είχον κτείνοντες. Hom. Il. ν. 315. οἴ μιν ἄδην ελόωσι — πολέμοιο. Vox affinis videtur esse Latina satis.

832. ἐστι συγγενὲς] Praestat, opinor, ἐστιν ἐγγενές. Cf. 884.

834. δύσφρων γάρ lòs —] δύσφρων φθόνος γάρ — F. G. Schmidt. Qu. φθόνος γάρ —, vel ὥσπερ γάρ lòs —. Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. 53, 12. ὥσπερ δ lòs σίδηρον, οὕτως δ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἔξαναψήχει. δύσφρων — lòs] Cf. Eum. 478. lòs ἔκ φρονημάτων | πέδοι πεσών. καρδίαν προσήμενος Lege καρδία —. Et sic jam Casaubon. Cf. 1191. δώμασιν προσήμεναι. 1617. νερτέρα προσήμενος κώπη. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Cho. 183. κάμοὶ προσέστη καρδίας (l. καρδία) κλυδώνιον | χολῆς. Pers. 879. νᾶσοί δ' αἱ — τᾶδε γᾶ, προσήμεναι. Sept. 693. ἀρὰ | ξηροῖς ἀκλαύτοις ὅμμασιν προσιζάνει. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἥσται etc. Eur. Fr. 1026, 2. πλάνος καρδία προσίσταται. Infra 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπον ποτᾶται. Sept. 696. ξηροῖς ἀκλάντοις ὅμμασιν προσιζάνει.

835. πεπαμμένω Μ. πεπαμένω Porson. Dind. Qu. λελημμένω (πεπληγμένω) νόσω. διπλοίζει] Cf. Eum. 1014. ἐπιδιπλοίζω (ἔπος διπλοίζω Dind.). Prom. 817. ἐπαναδίπλαζε (f. ἐπαναδίπλοιζε). Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον (f. διπλοῖζον), ὧ γύναι, μεῖζον κακόν. Eur. Suppl. 791. καὶ στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται (f. διπλοίζεται) τομή. Nisi hic potius legendum διπλάζει. νόσον] Leg. νόσον (ἄχθος).

836. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. Prom. 762. 921. Soph. Aj. 1132. τούς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. Oed. C. 930. 1356. Timoel. com. III. 593. lατρὸς οὐδεεlς | τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους. Aeschin. c. Ctes. p. 87. καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὐτοῦ δυναστείαν. Babr. 56, 9. τά γ' αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει. Eccles. 402. Eur. Heracl. 814. V. Elmsl. ad Her. 814.

838. είδως λέγοιμ' ἄν] πλείστους λέγοιμ' ἄν Herwerden. εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι] εὖ γὰρ ἐξέπεισέ με (aut ἐξέδειξέ μοι) δμιλίας κά-

τοπτρον conj. Herwerden, coll. Eur. Hipp. 428 sq.

839. εἴδωλον σκιᾶς] εἰδώλων σκιὰς Kock. Herw., qui verba εὖ κάτοπτρον jungunt. Cf. ad Soph. Aj. 126. δρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὅντας ἄλλο πλὴν | εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν. Phil. 947. κοὖκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιὰν | εἴδωλον ἄλλως. Fr. 587, 6. σκιᾶς εἴδωλον. Oed. C. 110. 1211. Pind. P. VIII. 136. σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

841. ἀχετεύετο φάτις] Ι. q. ἐπέμπετο.

842. ζενχθείς — σειραφόρος] Ι. e. funalis equus. Cf. 1640. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (πεισ.?) | ζεύξω βαρείαις οὔ τι μὴ (άλύσεσιν?) σειραφόρον. Arist. Nub. 1300. ἄξεις; ἐπιαλῶ | κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον. Eur. Fr. 779, 8. ὅπισθε νῶτα σειραίου βεβώς. Herod. III. 102. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θηλέαν δὲ ἐς μέσον. Eur. Or. 1015. ποδὶ κηδοσύνω παράσειρος.

843. $\vec{\epsilon t t'}$ $\vec{o v v}$ — $\vec{\epsilon t t \epsilon}$ $\vec{\kappa a l}$] Cf. Soph. Oed. R. 1049. $\vec{\epsilon t t'}$ $\vec{o v v}$

έπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών.

847. ὅπως —] Cf. Suppl. 410. Soph. Oed. C. 1742. ὅπως μολούμεθ' οὐκ ἔχω. εὖ μενεῖ] ἐμμενεῖ aut αὖ μενεῖ F. G. Schmidt.

Qu. ἔτι μενεῖ, vel διατελεῖ. Cf. 854.

848. ὅτφ δὲ καὶ δεῖ —] Qu. ὅτφ δὲ δὴ δεῖ —. Cf. Eur. Med. 552. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ —; Leg. ὅτων —. Cf. Soph. El. 612. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος, | ἤτις —; Eur. Fr. 16, 3. ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα (κάρτα?) βουλεύοντες εὖ. Arist. Nub. 1034 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν. παιωνίων] Cf. Suppl. 1066. Soph. Phil. 1345. Arist. Ach. 1223.

849. τεμόντες —] Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πη-

μάτων. Soph. Aj. 582. τομῶντι πήματι.

850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου Cf. Soph. Phil. 765. τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν. Aj. 363. τὸ πῆμα τῆς ἄτης. Schol.

ήτοι σωφρονήσαι (imo σωφρονίσαι) τους εν πόλει λυμεώνας.

851. ἐφεστίους] Fort. ἐφέστιος. Et sic Karsten, coll. Hom. Od. ψ' . 55. ἤλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος. Aesch. Suppl. 365. Soph. Tr. 262. ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον. Oed. R. 32. Rhes. 201. ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφέστιος. Sed, quum alibi apud Aeschylum legatur δόμοι ἐφέστιοι (Sept. 73. et ad Ag. 427.), nihil mutandum censet. Cf. ad 427. supra.

852. θεοῖσι πρῶτα] θεοῖς τὰ πρῶτα Vauv. ad Soph. El. 21. Qu. ἐλθὰν ἐγὰ θεοῖσι πρῶτος εὕξομαι.

854. ἐμπέδως] ἔμπεδος Cobet.

855. πρέσβος | Cf. ad Pers. 629.

856. οὖκ αἰσχυνοῦμαι —] Cf. Herod. I. 82. αἰσχυνόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην.

859. $\lambda \dot{\epsilon} \xi \omega$] $\delta \dot{\epsilon} l \xi \omega$ F. G. Schmidt.

860. τοσόνδ' ὄσονπερ] Similiter Soph. Aj. 1179. αὕτως ὅπωσ-περ τόνδ' ἔγὼ τέμνω πλόκον.

861 sq. τὸ μὲν γυναῖκα —] Cf. Cho. 920. ἄλγος γυναιξὶν ἀν-

δρός εξογεσθαι.

862. ἦσθαι δόμοις] Fort. ἦσθαι 'ν δόμοις. ἔκπαγλον κακὸν] Cf. Soph. El. 204. ἔκπαγλ' ἄχθη (ν. l. ἔκπαγλα πάθη). Cf. Cho. 548. ἔκπαγλον τέρας.

864. ἐπεισφέρειν] ἐπεισέρρειν Herwerden, coll. Suid. v. ἐπεισήρρησεν. Poll. IX. 158. Qu. ἐπεισελθεῖν.

865. λάσκοντας δόμοις] Qu. λάσκοντ' ές δόμους. Mox cor-

ruptum videtur λάσκοντας.

867. ἀνὴ ϱ ὅδ'] Qu. ἀνὴ ϱ τω'. πλέ ω] πλέον Dind. Malim πλεί ω .

868. τέτρωται] τέτρηται ingeniose correxit Ahrens. prob. Naber. Cf. Arist. Vesp. 127. Pac. 21. τετρημένον. Lys. 681. Ne ετέτρωτ' ἄν requiras, cf. Eur. Hel. 1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλα γ' ῆδίστη θεῶν | πέφυκας ἀνθρώποισιν οὐκ ἄλλως λέγω. τέτρωται δικτύον πλέω λέγειν libri. Corrige τέτρωται δικτύον πεσὼν ἔσω (vel δικτύων ἔσω πεσών). Cf. Eur. Phoen. 274. δ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω | λαβόντες —. Qu. φήμη (936.), 'τέτρωτο ('τέτρωτ' ἄν). δικτύον πλέω λέγειν] δικτύον πλέον — Dind. prob. Naber, qui πάλαι pro λέγειν conjicit. Cf. ad 1068. 1299. Qu. δικτύον πλέον πολὺ, vel δικτύον πλείονς δπάς.

869. $ω_{\delta}$ ἐπλήθυον λόγοι] Cf. Cho. 1057. αἴδε πληθύουσι δή. Soph. Oed. C. 377. $ω_{\delta}$ καθ' ήμᾶς ἔσθ' δ πληθύων λόγος. 930. καί σ' δ πληθύων (πληθύνων αl.) χρόνος | γέρονθ' δμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν. Tr. 54. παισι — πληθύεις. Sed πληθύνειν transitivum est Fr. 563. κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει (πληθύει 'vulg.) γύην.

870. τρισώματος —] Cf. Eur. Herc. 423. τὸν τρισώματον οἰσιν ἔκτα βοτῆρ' ᾿Αρυθείας. 1271. τρισωμάτους Τυφῶνας (Γηρυόνας recte Elmsl.). Etiam Cerberi et Chimaerae epithetum est τρισώματος.

872. χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν] Cf. Pind. Nem. XI. 16. καὶ τελευτὰν ἀπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος. Eur. Tro. 382. οὐδὲ πρὸς τάφους | ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς εἶμα γῆς δωρήσεται. Simonid. ap. Athen. III. 125 D. αὐτὰρ ἐκάμφθη | ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη. Theocr

Epigr. VIII. 3. αντί φίλης δὲ | πατρίδος δθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος. Anthol. Pal. III. 5. Αλγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος. Xen. Cyr. VI. p. 100. κοινή (κοινήν?) γην ἐπιέσσασθαι.

875. ἄνωθεν] Suspectum. πάροιθεν aut κρεμαστάς conj. Kar-

sten, coll. Soph. Oed. R. 1266. Eur. Hipp. 778.

876. λελημμένης] ἀνημμένης Wecklein, coll. Soph. Ant. 1221. την μέν κοεμαστην αθχένος κατείδομεν | βρόχω μιτώδει σινδόνος καθημμένην. Qu. κεκλημένης. Eur. Andr. 502. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (leg. ἐγκλήσαντες?) Rhes. 74. οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι (κεκλημένοι?). Eadem perfecti forma est Soph. Fr. 794. Eur. Bacch. 876. Cycl. 433. Ion. 1113. λελήμμεθα. Bacch. 1102. λελημμένος. Arist. Eccl. 1090. διαλελημμένον. ἄλλοι] Qu. ἄδου (ut Ahrens), aut ἄλλως, aut ἤδη. 878. ἐμῶν τε —] Hunc versum post v. 880. transposuerit

Madvig.

884. ὤστε σύγγονον] ὤς τοι (?) — Madvig. Malim ὤς τε (sic). Qu. ὥσπερ ἐγγενές (vel ἔμφυτον). σύγγονον —] Cf. 832. Soph. Aj. 988. τοῖς ἐχθροῖσί (θανοῦσί vulg.) τοι | φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.

885. λακτίσαι πλέον] λακτίσαι πέδοι Karsten, coll. 1357. κλέος

πέδοι πατοῦντες. Cho. 642. λάξ πέδοι πατούμενον.

886. τοίαδε μέντοι σκήψις] Cf. 644. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον, etc. φέρει] τρέφει F. G. Schmidt. σκηψις] σκέψις Madvig.

887. ἐπίσσυτοι] Cf. Eur. Hipp. 572. ἔνεπε, τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι, φρένας ἐπίσσυτος.

888. πηγαί κατεσβήκασιν] Cf. Pers. 584. μητρός δὲ πηγὴν τίς

κατασβέσει δίκη;

892. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος] Qu. λεπταῖσιν ὑπὸ (aut λεπταῖσι λεπταίς — φιπαίς | Cf. Prom. 126. έλαφοαίς πρός) κώνωπος —. πτερύγων διπαῖς.

894. τοῦ συνεύδοντος χρόνου] Cf. ad 107. σύμφυτος αίων.

895—902. Hos versus damnat Dind. "Scire pervelim quo, his versibus ejectis, referendus sit v. 903. τοιοῖσδε etc." (Herw.)

895. τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενί] Qu. τλᾶσα πενθίμω φρενί. Cf.

Suppl. 549. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αίδῶ.

898. στῦλον Cf. Cho. 449. Eur. Iph. T. 591. στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδές είσιν ἄρρενες. Trag. adesp. 575.

899. καὶ τὰν] Qu. ἀκτήν.

900. κάλλιστον ήμας] Qu. πάλλευκον ήμας. Cf. Pers. 301. καὶ λευκὸν ήμαο νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pind. Isthm. VII. 53. νῦν μοι — εὐδίαν ὅπασσεν ἐκ χειμῶνας.

901. πηγαῖον δέος] Ι. q. δεῦμα. Cf. Prom. 676. εὖποτον —

Κερχνείας δέος. 812. 400. Pers. 483. μοηναΐον γάνος.

903. Cf. Prom. 223. Eur. Or. 1210. καλοῖσιν δμεναίοισιν άξιουμένη.

907. πορθήτορα] πορθήτορος Valck. ad Phoen. 1518.

908. als ἐπέσταλται τέλος —] Cf. Eum. 743. ὅσοις δικαστῶν

τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος. Ag. 1202.

909. πέδον κελεύθου —] Cf. Ovid. Amor. III. 3. 23. 'Quo ventura dea est juvenes timidaeque puellae | praeverunt (praesternunt corr. Barker) latas veste jacente vias.'

911 sq. Haec submissa voce de consilio suo loquitur.

911. δίκη] δίκη (jure) Dobr.

912. ὅπνω] Fort. ὅπνου. ἀξιω̃] Honoro. I. q. τιμω̃. Cf.

Eur. Hec. 319. Or. 1210. Her. 918.

913. σὺν θεοῖς εἰμαρμένα] σὺν θεοῖσιν ἄρμενα Mein. Enger. Weil. σὺν θεοῖς εὐήμερα F. G. Schmidt. Qu. σὺν θεοῖσιν αἴσια, aut potius σὺν θεοῖ δ' εἰρήσεται. Cf. Soph. Trach. 169. τοιαῦτ'

έφραζε πρὸς θεῶν είμαρμένα etc.

916. μακράν γὰρ ἔξέτεινας] Sc. δῆσιν. Cf. Aj. 1040. μὴ τεῖνε μακράν. Iph. A. 420. μακράν ἔτεινον. Med. 1351. μακράν ἄν ἔξέτεινα. Plat. Resp. X. 605 D. μακράν δῆσιν ἀποτείνοντας. Herod. VII. 51. πλεῦνα λόγον ἐπτεῖναι. ἐναισίμως] Cf. 775. τὸν δ' ἐναίσιμον τίει (βίον). Fr. 178. ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους. Eur. Alc. 1080. ἐναισίμως. Qu. ἔξαισίως.

917. alve $\tilde{\imath}v = \tilde{\epsilon}\varrho\chi\epsilon\sigma\vartheta$ a \imath] alve $\tilde{\imath} = \epsilon \dot{\nu}\varrho\epsilon\sigma\vartheta$ a \imath Naber. $\chi\varrho\dot{\gamma}$]

Lege yonv.

918. välla] Anglice for the rest.

920. προσχάνης Cf. Arist. Vesp. 342. ταῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν —; Soph. Åj. 1227. σὲ δὴ τὰ δεινὰ δήματ' ἀγγέλλουσί μοι | τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν.

922. τιμαλφεῖν Cf. Eum. 15. 626. 807. Fr. 50. τιμαλφής.

τίθει] Cf. Arist. Lys. 243. Alex. com. III. 520.

923. ποικίλοις — κάλλεσιν] ποικίλοις — φάφεσιν Wakef. S. C. § 40. Recte, opinor. Sed cf. Eupol. 333. τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα. Qu. χεἴμασιν, vel θνητὸν ὄντα μ' εἴμασιν etc.

924. έμοι μέν] έμοι 'στιν Wakef. l. c. ἄνευ φόβου] ἄνευ

wóyov Naber.

926 sq. τῶν ποικίλων | χλιδῶν. ἔγεια — Wakef. l. c.

927. κακώς φουνείν] Ι. q. άφρονειν.

929. ἐν εὐεστοι φίλη | Eadem verba sunt Sept. 187. Cf. 647.

Herod. I. 85. ἐν τῆ ὧν παρελθούση εὐεστοῖ.

930. είπον τάδ', ώς πράσσοιμ' ἄν εὐθαρσης έγὼ probabiliter conj. Weil. Qu. εἰ πάντα πράσσοιμ' ὧδ', ἄν εὐθαρσης ἐγὼ, vel εἰ πάντα δ' ὧδ' ἔπρασσον, εὐθαρσης ἄν ην, vel εἰ πάντα τὼς πράσσοιμεν.

931. καὶ μὴν τόδ' εἰπὶ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί] καὶ μὴν τόδ' εἶκε (Karst.) κἄν παρὰ γνόμην εμοὶ Herwerden. "Ita, inquit,

recte habet Agamemnonis responsum, $\gamma\nu\omega\mu\eta\nu$ etc." $\tau\delta\delta$ ' $\epsilon l\varkappa\epsilon$ etiam Margoliouth.

932. γνώμην μὲν ἴσθι] Qu. γνώμην κάτισθι. γνώμην — διαφθεροῦντ'] I. e. οὐ μαλακὸς γενήσομαι, ut explicat Elmsleius ad Med. 1023. Cf. Med. 1055. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. Hec. 601. δ δ' ἐσθλὸς ἐσθλὸς, οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο | φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' ἀεί. Hipp. 391. Neophron. Fr. 2, 15. ἡ πολὺν πόνον — διαφθεροῦσα — ἔρχομαι. Plat. Phaed. p. 117 B. οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὕτε τοῦ χρώματος οὕτε τοῦ προσώπου. διαφθεροῦντ' ἐμέ] Corrupturum, attennaturum (i. e. mutaturum) me esse. Sed corrigendum proculdubio διαφθεροῦσ' ἐμήν.

933. ηὔξω θεοῖς δείσας ἄν ὧδ' ἔρδειν τάδε] Qu. ηὔξω θεοῖς δείσας ἄρ' ὧδ' —; vel — δείσας ποτὲ ξέξειν τάδε. δείσας] σωθείς Margoliouth.

934. είδώς γ'] Malim είδώς. ἐξεῖπον] ἱκόμην Margoliouth.

τέλος] Sc. σωτηρίας, sec. Margoliouth. Qu. γύναι.

936. ἐν ποικίλοις ἄν κάστα μοι βῆναι δοκεῖ] Qu. ἐν ποικίλοισι κάστ' ἄν ἐμβῆναι δοκεῖ. Cf. 946. ἐν ποικίλοις] Cf. Arist. Pl. 1198. Theocr. XV. 78. Eubul. III. 230.

937. Cf. Suppl. 478. ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον | ἱκτῆρος. Eur. Her. 1038.

942. ἦ καὶ σὰ vulg. ἢ κάστα Bamberger. Enger. Leg, ἢ γὰρ σύ. 943. κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὰν ἐμοί] κράτος μὲν σὰν παρεὶς ἐκὰν ἐμοὶ conj. Enger, μέντοι hic vix aptum esse monens. οὰ καὶ σὰ νίκην τῆσδε δήριος τίεις (Hart. Aurat.); Herw. Plane vitiosa sunt verba μέν τοι πάρες γ'. Qu. κράτος μὲν σὰν, πάρες δ' etc., vel πιθοῦ, κρατος γὰρ πᾶν σόν ἐσθ', ἑκὰν ἐμοί. Vel πιθοῦ κράτος τε δὰς παρεὶς ἐκὰν ἐμοί.

944. δπαί τις — λύοι] Ι. e. δπολύοι τις. Cf. Arist. Nub. 152. ταύτας δπολύσας (τὰς Περσικάς) etc. Thesm. 1183. Vesp. 1157.

945. λύοι τάχος] Corrige λῦ' ὡς τάχος. Cf. Cho. 889. δοίη (δότω?) τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος. Sept. 678. φέρ' ὡς τάχος κνημῦδας. Ag. 27. Quod ad τάχος (celeriter), cf. Sept. 58. Ag. 1110. Eum. 124. 178. Connecte autem ἔμβασιν cum ἐμβαίνονθ'. τάχος] Celeriter. Cf. 1110. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Ευπ. 124. οὐκ ἀναστήσει τάχος; 178. ἔξω — τάχος χωρεῖτε. Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας — τάγευσαι τάχος.

946. καὶ τοῖσδέ μ ' ἐμβαίνονθ'] Malim κάν —. Cf. ad 936. Vel σὺν ταῖσδε (sc. ἀρβύλαις). ϑ εῶν $\mid \mu\dot{\eta}$ τις πρόσωθεν] Qu. ϑ εῶ $\mid \pi$ ρόσωθε, $\mu\dot{\eta}$ τις —.

947. βάλοι] Lege βάλη. Cf. 904. φθόνος δ' ἀπέστω. Eur. El.

902. μή μέ τις φθόνος (φθόνω vulg.) βάλη.

948. σωματοφθορεῖν — πλοῦτον] είματοφθορεῖν — Franz. Recte. Cf. 1383. πλοῦτον είματος κακόν. Confer v. οἰκοφθορεῖν.

953. δουλίφ χρῆται ζυγφ] Cf. Fr. 518. τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης.

954. αὖτη δὲ —] Cf. Soph. Aj. 1302. ἔμμριτον δέ νιν |

δώρημ' ἐκείνω 'δωκεν 'Αλκμήνης γόνος.

955. κατεστράμμαι] Devictus sum.

957. πορφύρας πατῶν] Cf. Pherecr. II. 305. ἀπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες. Cratin. II. 41. βόλιτα χλωρὰ κῷσπωτὴν πατεῖν.

958. ἔστιν — τρέφουσα] Cf. 1050. ἐστὶ — κεκτημένη. 1179. ἔσται δεδορκώς. 1098. πεπυσμένοι | ἡμεν. Scribe (τίς δέ νιν κατασβέσει;) Qu. ἔστιν θάλασο' ήτις νιν ἂν κατασβέσαι;

960. κηκίδα παγκαίνιστον, είμάτων βαφάς] κηκίδα, παγκαίνιστον είμάτων βαφήν (sic) bene Karst. παγκάλλιστον (ut παγκάκιστος) — conj. Herw.

961. οίπος] ὄλβος Wecklein. ὄγπος Τ. Mommsen. prob. F. G.

Schmidt. Qu. oixoi, aut $\pi \lambda \tilde{\eta} \vartheta o_{S}$, aut $\tilde{\alpha} \lambda i_{S}$.

962. ἔχειν] ήμῖν Mommsen et Schmidt. Malim ἔνδον.

964. δόμοισι προυνεχθέντος] δόμοισι ad προυνεχθέντος refert Wecklein (coll. Herod. V. 62. (τὴν Πυθίην) προφέρειν σφι τὰς ᾿Αθήνας ἔλευθεροῦν). δόμοισι ad ηὐξάμην refert Weil. Idem olim θεοῖσι pro δόμοισι corrigebat.

965. $\tau \tilde{\eta} \sigma \delta \varepsilon$] Qu. $\sigma \tilde{\eta} \varsigma \gamma \varepsilon$.

966. ἵκετ' ἐς δόμους] Qu. ἵκετ' αὖ πάλιν, vel ἐξανθεῖ πάλιν, vel ἵκετ' ἐκ νέου, vel ἐκ νέου βρύει.

967. ὑπερτείνασα] Qu. ὑπερτείνουσα. Idem requirit Margoliouth. Anglice, casting a shade over Sirius. σειρίου κυνός] Cf. Soph. Fr. 941. Hesiod. Op. 585. 607. Hom. Il. χ΄. 29.

969. σημαίνεις μολόν] σημαίνεις μολὸν Voss. al. σημαίνει μολὸν al. (Recte, opinor.) θερμαίνει δόμον [δόμους?] F. G. Schmidt. Cf. 293. σημαίνει μολόν.

970. ὅμφακος πικρᾶς] Cf. Theorr. XI. 21. φιαρωτέρα ὅμφα-κος ὁμᾶς.

972. $\delta\tilde{\omega}\mu'$ ἐπιστρωφωμένου] Cf. Eur. Med. 666. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾶ πέδον; Sept. 648. πόλιν ἕξει δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Eum. 547. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων.

973. Ζεῦ τέλειε] Confer Crinagorae Epigr. 12. ἠοῖ ἐπ' εὐκταίη

τάδε δέζομεν ίρὰ τελείω | Ζηνί.

974. μέλοι —] Cf. Cho. 780. μέλει θεοῖσιν ὧνπες ἄν μέλη πέςι. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰς τῶνδ' ὅτοισι χοὴ μέλειν. Qu. μέλοι δέ σοι τῶνδ' ὧνπες —, vel μέλοι δέ σοί τι —.

976. δεῖμα προστατήριον —] Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc. 183. κάμοὶ προσέστη καρδία κλυδώνιον | χολῆς. 1020. πρὸς δὲ καρδία φόβος. 390. πάροιθεν δὲ πρώρας δριμὺς ἄηται κραδίας θυμός. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβω. Hom. Il. φ΄.

386. δίχα δέ σφιν ένὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. Lege προσστατήριον. δεῖμα] δεῖγμα frustra tuetur Paleius.

977. καρδίας τερασκόπου] Cf. Pers. 10. κακόμαντις — θυμός. ποτάται] Cf. Cho. 390. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἔμπας ποτάται;

979. Cf. 990. 1026. ἄμισθος Cf. Cho. 720.

980. ἀποπτύσας] Sc. αὐτό.

982. θάσσει τόχει φρενός θρόνον] Ιπο θάρσος ίζει —. Cf. 158. στάζει (θάσσει Karst.) δ' — πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἦσται etc. Soph. Oed. R. 161. ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει. Verum est εὐπιθές εὐπιθές] Cf. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν οὐ γὰρ εὐπιθής.

983. χρόνος δ' ἐπεὶ] χρόνος δ' ἐπὶ Herm. Madvig. ἐπεὶ]

Εχ quo. Cf. 39. δέκατον μεν έτος τόδ' επεί etc.

984. $\hat{\epsilon}\mu\beta$ ολα $\hat{\epsilon}_{S}$] Confer $\hat{\epsilon}\mu\beta$ άλλεσθαι (Soph. Phil. 481.) et $\hat{\epsilon}\mu\varphi$ ορτίζεσθαι. ξὰν ἀμβολα $\hat{\epsilon}_{S}$ dubitanter Schwerdt. Taking (to take on board).

985. ψαμμίας ἀκάτα] ψαμμίας ἀκτὰς Tyrwh. ψαμμίας ἀκτᾶς Madvig. ψαμμίοις ἀκμὰ παρήβησεν Margoliouth. ἀκάτα] ἀκταῖς conj. Blomf. ψαμμὸς ἀκτᾶς παρήχησεν Wecklein. Cf. Prom. 573. ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν. Eur. Iph. A. 165. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος.

988. ἀπ' δμμάτων] Cf. 813. ἀπὸ γλώσσης.

989. γλῶσσα — ἔξέχει] Cf. Soph. Fr. 668, 3. φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην etc. Arist. Thesm. 554. ὅσα γὰο ἤδησθ' ἔξέχεας ἄπαντα. Pers. 831. μηδέ τις — ὅλβον ἐκχέη μέγαν.

990. τὸν δ' ἄνευ λύρας —] Cf. Eum. 333. ἀφόρμικτος. ὑμνφοδεῖ] Corripitur prima. Cf. 1459. πολύμναστον (\check{v}). 1563. μίμνει ($\check{\iota}$). Pers. 287. μεμνῆσθαι ($\check{\epsilon}$). Eum. 382. τε ($\check{\epsilon}$) μνήμονες. V. Hephaest. ed Gaisford. p. 14.

994. ἐλπίδος — θράσος] Cf. Eur. Hec. 370. οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ | θάρσος παρ' ἡμῖν, etc.

995. οὕτοι] οὕτι (servato εὐπιθές v. 982.) Casaubon. Abresch. Recte. πρὸς ἐνδίποις φρεσίν] Cf. Cho. 1024.

997. δίναις κυκλούμενον] Cf. Soph. Fr. 713. ούμὸς ἀεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ | τροχῷ κυκλεῖται. κυκλούμενον] Qu. κυκώμενον.

1001. δγιέος μάλα γέ τοι πόλεος οὖκ ἀκόσεστον τέρμα Schwerdt. 1002. ἀκόσεστον] Qu. ἀνέφικτον. νόσος γὰρ ἀεὶ γείτων δμότοιχος ἐρείδει] Cf. Antiph. com. 295. λύπη μανίας δμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ. νόσος γὰρ (ἀεὶ) Blomf. Herm. Schwerdt. Dind. Cf. Sept. 289. μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.

1004. ἐφείδει] ἐφείπει Schwerdt. ἐπείγει F. G. Schmidt, coll. Lucian. Pseud. 31. εἰ μὲν γὰφ νόσος τις ἐπείγει, ἄπαν τὸ σῶμα θεφαπευτέον. Achill. Tat. IV. 7. 4. ἐπείγει τὸ τφαῦμα. Aristaen.

Epist. Π. 5. τὸ πάθος ἐπείγει. δμότοιχος] Cf. Callim. Η. in Cer. 117. Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος ὅς τοι ἀπεχθης | εἴη μηδ' δμότοιχος.

1005. καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφνω | δυστυχίας ἄφαντον ἔρμα conj. Ahrens, coll. Plat. Resp. VIII. 533 A.

έξαίφνης πταίσαντα ὥσπεο ποὸς ἔοματι τῆ πόλει.

1006. ἔπαισεν — ἔ ϱ μα] Cf. Soph. El. 744. λανθάνει στήλην | ἄμ ϱ αν παίσας. Qu. ἔπαισεν [κέα ϱ], —. Cf. Sept. 766 sq. Suppl. 437—445. Eum. 523—535.

1008—1012. De constructione cf. ad Sept. 681. Qu. καὶ πρὸ μέν τι — (Ahrens), vel καί τι μὲν πρὸ —, vel καὶ μέρος τι — (cf. 1574.), vel καὶ μέρος πρὸ —.

1009. τὸ μὲν πρὸ] τὸ μέν τι conj. Dind.

1013. οὐδ' ἐπόντισε σκάφος] Haec ante v. 1011. οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος collocaverit Schwerdt.

1015 sq. "Cum corruptissimo loco aeque corruptum cf. Suppl. 437 sq. Adde Eur. Suppl. 775 sq." DOBR. Qu. ἐκ Διὸς ἀμφιλαφοῦς, vel ἀμφιθαλής φυτοῖς. Cf. 1144. ἀμφιθαλή κακοῖς. πολλά τοι δόσις —] Cf. Sept. 361. πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις — φορεῖται.

1016. τε καὶ έξ] Qu. χερὸς έξ, vel τεθαλνῖ'.

1017. νῆστιν ὅλεσεν νόσον] νῆστιν ῆλασεν νόσον Herw. prob. F. G. Schmidt. et (ut videtur) Dind. in Lex. p. 429 b. Qu. — πόνον. Cf. 331. πόνος νῆστις. Cf. ad Eur. Hec. 945.

1018 sq. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν —] Cf. Cho. 520. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἴματος | ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος. Eum. 647. ἀνδρὸς δ', ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάση (αἴματ' ἐκπίη vel αἶμα καταπίη?) κόνις | ἄπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. | τούτων ἐπφδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ | οῦμός.

1019. ἐπὶ γᾶν] ἐπὶ γᾶ Karsten, convenienter poetae consuctudini, coll. Sept. 403. Pers. 506. Suppl. 90. Cho. 47. Soph. Ant. 134. ἐπὶ γᾶ πέσε. Cf. 1293. αἰμάτων εὐθνησίμων | ἀπορονέντων. 1172. ἐγὰ δὲ θερμὸν ὁοῦν τάχ' ἐν πέδω βαλῶ. ἄπαξ πεσὸν Porson.

1020. πρόπαρ libri. προπάροιθ' Triclin. Cf. Sept. 334. ἀμο-δρόπων νομίμων προπάροιθεν.

1021. ἀγκαλέσαιτ'] Cf. Pers. 621. ἀγκαλεῖσθε.

1022. οὖτιν' ἔνερθ' ᾿Ατδον | τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἀνυστὸν (aut δύναιτ' ἄν, aut θεμιστὸν) conj. Karsten. Qu. οὐδέ τιν' ἐξ Ἦτου etc. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ —] εὖτε δὲ τὸν ὀρθοδαῆ | Ζεὺς φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν Schwerdt. οὐδὲ] εὖ δὲ Wecklein.

1023. Qu. ξστία μεσομφάλω. Sed cf. ad Soph. El. 900. Qu. τοὺς φθιμένους, vel τοῦ φθιμένου. Schol. Ζεὺς αὖτ' (αὐτὸν Margol.) ἔπαυσεν etc.

1024. ἔπανσ'] ἀπέπανσεν Hartung. κατέπανσεν Wecklein, coll. Suppl. 586. εὐλαβεία] Qu. ἀβλαβεία. (Et sic Blomf.) ἀβλαβεία γε Weckl. Schol. Ven. et Farn: ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.

1026. μοῖρα μοῖραν] μοῖρά μοί τις Herwerden.

1027. είογε μὴ πλέον φέρειν] Cf. Eur. Fr. 68, 4. τὸν νοῦν τ' ἀπείογει μὴ λέγειν ἃ βούλεται. Thuc. III. 6. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης (τῆ μὲν θαλάσση?) είογον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους. πλέον

φέρειν] πλέω θροείν Herw. Malim πλείω θροείν.

1028 sq. καρδία γλῶσσαν ἄν τάδ' ἐξεχει libri et Dind. καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἄν ἐξέχει Schutz. Herw. (Recte.) καρδία γλῶσσαν ἄν παρεξέχει Schwerdt. Weil. Cf. Soph. Fr. 668, 3. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην. προφθάσασα —] Praeveniens. Angl. outstripping. Cf. Isocr. c. Dem. § 41. πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.

1030. βρέμει] Sc. καρδία. Qu. τρέμει.

1031. οὐδὲν ἐπελπομένα — ἐπτολυπεύσειν] Qu. οὐδὲν ἄν ἐλπομένα — ἐπτολυπεῦσαι.

1036. ἀμηνίτως] Ι. q. ἀνεπιφθόνως. Cf. Suppl. 975. σὺν ἀμη-

νίτω βάξει λαῶν. Achae. (Aeschyl.?) Fr. 47.
1038. κτησίου βωμοῦ] κτησίου Διὸς jure corrigit Naber. Glos-

sula in textum irrepserat.

1041. δουλίας μάζης τυχεῖν] Qu. δούλιον φέρειν ζυγόν (1226. 1072.), vel δουλίου θιγεῖν ζυγοῦ. βία] Qu. θιγεῖν. Cf. Eur. Alc. 1. ὧ δώματ' 'Αδμήτει', ἐν οἶς ἔτλην ἐγὼ | θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι, etc. Soph. Aj. 499. δουλίαν ἔξειν τροφήν. δουλίας τροφῆς τυχεῖν] Cf. Soph. El. 1183. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς. Oed. C. 1687. βίου δύσοιστον ἔξομεν τροφάν. Aesch. Ag. 104. Pluralis ζυγῶν, ut in Sept. 75. ζυγοῖσι δουλείοισι. Ag. 1226. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1042. τῆσδ'] Qu. τῆδ'. Sed cf. 1071. εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε etc. ἐπιορέποι] ἐπιορέπει requirit Naber. ἀνάγκη — τύχης] Cf.

Soph. El. 48. τέθνηκ' 'Ορέστης έξ ἀναγκαίας τύχης.

1043. ἀρχαιοπλούτων] Cf. Soph. El. 1393. ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς εδώλια. Lys. p. 156, 16. τῶν ἀρχαιοπλούτων — καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξη γεγενημένων. Confer παλαιόπλουτος, νεόπλουτος,

άρτίπλουτος (Eur. Suppl. 748.).

1045. παρὰ στάθμην] Praeter amussim. Cf. Soph. Fr. 421, 5. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν ὥστε τέκτονος | παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών. Eur. Ion. 1514. παρ' οἴαν ἤλθομεν στάθμην βίου. Theogn. 939. εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὀδόν. 543. χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, | Κύρνε, δίκην ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν. Theocr. XXV. 194. κατὰ (f. παρὰ) στάθμην ἐνόησας. Corrigendum suspicor κοὐ (pro καὶ) παρὰ στάθμην.

1046. έχεις] έξεις cum Aurato Dind. οἴσεις malit Naber.

Qu. ἔσται —, vel ἔσται δ' ἀφ' ἡμῶν.

1047. οὐ τόνδ' ἀκούεις, ὧ γύναι, σαφῆ λόγον; F. G. Schmidt. Qu. σύ τοι λέγειν νῦν οὐ θέλεις σαφῆ λόγον, vel σύ τοι λέγεις αἶνόν τιν', οὐ σαφῆ λόγον.

1048. ἐντὸς δ' ἀν οὖσα] ἐντὸς δ' άλοῦσα — F. G. Schmidt. Leg. ἐντὸς δ' ἀν οὖσα. ἀγρευμάτων] Cf. Sept. 607. ταὐτοῦ κυρήσας — ἀγρεύματος. Qu. ἀρκυστάτων.

1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'] Cf. 1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'. Soph. Oed. R. 936. τὸ δ' ἔπος ούξερῶ τάχ' ἄν | ἤδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Arist. Eq. 1057. ἀλλ' οὐκ ἄν μαχέσαιτο χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο. Xen. Cyr. V. 1. 20. εὖ ἴσθι ὅτι τοῦτο αἰσχυνοίμην ἄν εἰπεῖν· νομίζοιμι γὰρ (add. ἄν?) ἐμαυτὸν ἐοικέναι λέγοντι etc. Anab. IV. 6. 13. Qu. ἀπειθήσεις δ' ἴσως. Cf. Eur. Orest. 31. οὐκ ἀπειθήσας (ἀπιστήσας?) θεῷ. Homero semper ἀπιθεῖν legitur. ἀπειθοίης] Eadem forma est Eur. Or. 31. οὐ ἀπειθήσας θεῷ. Alibi, ubi longa secunda syllaba opus est, forma ἀπιστεῖν utebantur, ut Aeschylus Prom. 640. Unde hic facile ἀπιστοίης (cujus glossema fuerit ἀπειθοίης) reponi posset. Fort. ἀπιστοίης.

1050. ἐστὶ — κεκτημένη] Cf. 958. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα etc. Cf. Fr. 450. χελιδονίζει (i. e. βαρβαρίζειν).

1052. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγω] εἴσω φρενῶν λέγων σὰ πεῖθέ νιν λόγω, vel potius — γέγωνε πείθων νιν λόγω conj. Weckl. εἴσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, ἐκοῦσα) δέξεται λόγον tentat nescio quis. Hujusmodi aliquid desiderat Dindorfius (coll. v. 1060.), εἴσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, vel ἐκοῦσα) δέξεται λόγον. Legerim ἔσω φρενῶν γ' ἄν οὖσα πείθοιτ' ἄν λόγω. Cf. Cho. 233. ἔνδον γενοῦ etc. Eur. Her. 708. τί χρῆμα μέλλεις τῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ἄν | λιπεῖν μ' ἔρημον —; ἔσω φρενῶν λέγουσα] Qu. ᾶν ταῖς φρεσὶν κέκευθε. ἔσω libri. εἴσω Elmsl. πείθω νιν λόγω] πεῖθέ νιν λόγω Elmsl. Εd. Rev. ΧΧΧΥΠ. 81. Offensione caret πείθω νιν. Vide exempla apud Wecklein. Qu. πείσω νιν λέγειν.

1053. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων] Cf. Prom. 216. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε | ἐφαίνετ' εἶναι —. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν etc.

1055. θυραίαν] Malim θυραία (sc. οὖση) cum Casaub.

1056. έστίας μεσομφάλου] Qu. έστία μεσομφάλω.

1057. σφαγάς] Qu. σφαγαῖς. πάρος] Leg. πέλας.

1059. σχολήν Dobr. Dind.

1060. $\sigma \tilde{v} \delta'$ -] Cf. ad Soph. El. 448.

1062. ερμηνέως — τοροῦ] Cf. 616. τοροῖσιν ερμηνεῦσιν.

1063. θηρός — νεαιρέτου] Cf. Fr. 316. λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον.

1064. ἢ μαίνεταί γε] ἢ μαίνεταί τε Herm. Recte. κλύει] κυεῖ (praegnans est) Wakef. S. C. § 20. Qu. βρύει.

1067. αίματης δν ξξαφείζεσθαι μένος] Cf. Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾳ μένος. Sept. 393. χαλινῶν κατασθμαίνων μένει (μένος?). Soph. Ant. 960. δεινὸν ἀποστάζει ἀνθης όν τε μένος. Aj. 413. θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος. Virg. G. III. 203. 'spumas agit ore cruentas.' μένος] Qu. ξέος. Cf. Prom. 400. etc.

1068. οὐ μὴν πλέω δίψασ'] Leg. οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ'. Cf. Prom. 312. πλέω] πλεόν Dind. Cf. ad 868. 1299. ἀτιμωθήσομαι] Cf. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες. Cho. 626. ἀτιμωθέν. Herod.

ΙΥ. 66. ητιμωμένοι.

1071. καίνισον] Cf. Cho. 492. Soph. Tr. 867. καί τι καινίζει δόμος. Eur. Tro. 882. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν. Eur. Fr. 598, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. τῆδε] Malim τοῦτο.

1072. ὀτοτοτοῖ τοτοῖ δã] Cf. Suppl. 890. ἀτοτοτοῖ, μᾶ Γ ᾶ etc. Cho. 45. ἰὰν γαῖα μαῖα, χάριν ἀπότροπον κακῶν etc. Eum. 839. οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. Prom. 584. ἄλενε, δᾶ. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας;] Cf. 1308. φεῦ φεῦ —. τί τοῦτ' ἔφευξας; Qu. τί ταῦτ' ἄρ' ἀτότυξας; Cf. 1140. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

1078. αὖτε δυσφημοῦσα] Qu. αὖ τι —. Qu. ἥδ' αὖτε —. Vel τί δ' αὖτε — καλεῖς —;

1079. προσήχοντ'] Qu. προσήχον.

1081. ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμὸς] Mendosum. Qu. ἀγυιᾶτα μάλ' ἐπώνυμος. De hoc etymo Dobraeus laudat Plat. Crat. p. 304 C. et 405 E. Cf. Cho. 887. οῖ 'γώ· ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.

1082. ἀπώλεσας γὰ ϱ —] Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὧ καλλιφεγγὲς "Ηλι' ὡς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'. 'Απόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ. γὰ ϱ] γά ϱ μ' Karsten. Saepe enim excidisse pronomen, ut in v. 546. οὐ μόλις] οὖν μ' ὅλην F. G. Schmidt. οὐ μόλις dubitanter Dobr. Cf. Eum. 853. ϑυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών. Eur. Hel. 334. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς. Qu. οὖν μάλ' αὖ. vel αὖ μ' ὅλως.

1083. χρήσειν] χράειν Ald. κλάειν Turn. Unde λάσκειν Burges. ("Sed debuit λακήσεσθαι", Dobr.)

1087. ἄ ποῖ —] ποῖ ποῖ, vel ποῖ δὴ conj. Elmsl. ad Iph. T. 1435., coll. 1147. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;

1088. καὶ τάδ'] Qu. ταῦτά γ'.

1090. συνίστορα] Ι. q. συνειδότα. Cf. Eur. Suppl. 1174. Qu. συνειδότα.

1091. αὐτοφόνα κακά] αὐτόφονά [τε] κακὰ κάρτάνας conj. Dobr. κάρτάνας Blomf. Cf. Sept. 849. διδυμάνορα κάκ' αὐτοφόνα. Suppl. 65. αὐτοφόνως.

1092. ἀνδρὸς σφάγιον (σφαγεῖον pr.) Μ. ἀνδροσφάγιον Casaub. ἀνδροσφαγεῖον Dobr. Dind. Confer ἀνδροκτονεῖον Phryn. Bekk.

p. 28, 9.

1094. ματεύει] Qu. ματεύειν. ἀνευρήσει] Leg. ἐρευνήση. Cf. Soph. Oed. R. 725. ἀν γὰρ ἄν θεὸς | χρείαν ἐρευνῆ, ἑράδιως αὐτὸς φανεῖ.

1095. τοῖοδ' ἐπιπείθομαι] Qu. τοῖσδε πέποιθ' ἐγώ.

1096. τάδε βρέφη, σφαγάς] Qu. τὰ βρέφεα σφαγέντ'.

1098. $\tilde{\eta}$ $\mu \hat{\eta} \nu$] Qu. $\tilde{\eta} \delta \eta$.

1099. ἡμεν] ἴομεν malit Cobet V. L. p. 381. Cf. Eur. Hec. 1119. εἰ δὲ μὴ Φουγῶν | πύογους πεσόντας ἦσμεν. Arist. Fr. 198, 4. ἦσμεν. ἤστε. legitur Soph. Fr. 316. ἦσαν Eur. Cycl. 230. Rhes. 855. ἦστην Arist. Av. 19. ματεύομεν] χατεύομεν Karst. Qu. χατίζομεν.

1103. ἀλκά] ἄλκας Tyrwh., coll. Hesych. ἄλκας: ἀλέξημα, βοήθημα. et ἀλκή: δύναμις, ἰσχὸς, ἢ ἀλέξησις, ἢ μάχη. Αἰσχύλος Άγαμέμνονι. Quae ultima ad praec. v. ἄλκας referenda esse suspicatur Mein.

1104. ἀλκὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ] Cf. Cho. 826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

1109. λουτροῖσι φαιδρύνασα] Cf. Eur. Hel. 675. λούτρων καὶ κρηνῶν, | ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαίδουναν. Scribe φαιδρύνασα —;

1110. τάχος] Celeriter. Cf. ad 945. Qu. τέλος, vel ἄχος

γὰρ τάχ' ἔσται.

- 1111. δοεγομένα] ἐπορμένα Herw. "I. e. protendit manum post manum (i. e. repetitis vicibus manum, cf. Iph. T. 362.) irruens.!' Cf. Cho. 426. χερὸς δοέγματα.
- 1112. νῦν γὰρ] Fort. καὶ γάρ. •ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. Cho. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. Similiter v. 1178. χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων δεδορκώς.
- 1115. Lege ἡ δίκτυον τι (pro τί γ') "Αιδου; Ita etiam Dind. Cf. Cho. 999. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἄν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους. Prom. 1080. δίκτυον ἄτης (ἄδὖν?).

1116. ἀλλ' —] Qu. ἄρ' —;

1117. στάσις δ'] Qu. στάσις γ'.

1118. κατολολυξάτω] κατολολύξατ' & (sic) Meinekius Fr. Com. IV. 535., coll. Arist. Lys. 350. ἔασον & prob. Bamb., interpunctione post γένει posita. Qu. ἀνολολύξατ' & —. θύματος λευσίμου] θύματος λυσίμου (expiatory of the crimes of Atreus) conj. Dobr.

1119. κέλει] Qu. λέγω.

1121. Cf. 179. Suppl. 785. μελαινόχοως δε πάλλεταί μου καρδία. Cho. 175. Virg. Aen. III. 29. 'mihi frigidus horror | membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis.' Lucan. VII. 339. 'stat corde gelato | attonitus.' κροκοβαφής σταγών] Cf. 239. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδου χέουσα etc.

1122. καὶ δορία] καιρία Dind. Enger. πτώσιμος] πτωσίμοις (cadentibus) conj. Enger. Madvig.

1124. πέλει] τελεί aut πελά F. G. Schmidt, coll. 1107. 1110.

1125. Ita probabiliter Kock, ἄπεχε τᾶς βοός, τὸν ταῦρον ἐν

πεπλώδει μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι.

1126. μελαγκέρω] μελάγκερων Porson. Blomf. Boiss. Scholef. Kock. μελαγκέρω Herm. μελαγκότω Schoemann. μελαγκότω Bamberger. Hartung. Francken. μελαμπλόκω Rauchenstein. μελαγκόρω Ahrens. Qu. μελαγχίμω, vel μελαγκούκω (vel -οις). Cf. Sept. 857. μελάγκοων θεωρίδα. Schol: τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρω μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένω.

1127. λαβοῦσα] Anglice, having caught. μηχανήματι] Cf. Cho. 980. ἴδεσθε — τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίω πατοὶ πέδας δὲ

γειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνώριδα.

1128. τεύχει] κύτει Blomf. Herm. Cf. Eur. Cycl. 399. λέβητος εξ κύτος χαλκηλάτου.

1129. δολοφόνου —] Cf. 1428. φονολιβεῖ τύχᾳ. τύχαν] τέχναν Weil. στέχαν F. G. Schmidt.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν —] Cf. Soph. El. 1498 sq.

1133. κακῶν γὰρ διὰ —] κακᾶν γὰρ δυᾶν — F. G. Schmidt. κακὸν γὰρ δυᾶν — ϑρόον (pro φόβον) idem.

1134. θεσπιφδον] θεσπιφδοί recte Herm. θεσπιφδον Casaub. Karst. Qu. θεσπιφδοί aut θεσπιφδον. Cf. Eur. Hel. 145. τὴν θεσπιφδον Θεονόην. 515. ἤκουσα τὰς θεσπιφδούς κόρας etc. 859. ἡ θεσπιφδὸς Θεονόη. Soph. Fr. 401, 4. τὰς θεσπιφδούς ἱερίας Δωδωνίδας. τέχναι] Cf. 1209. τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη.

1135. φόβον — μαθεῖν] Ut in Herod. VI. 12. τέως δὲ ἦν τοῖσι Έλλησι καὶ τὸ οὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. μαθεῖν]

μάταν Both. Karst.

1137. ἐπεγχέασα] "Tam sententia quam metrum postulat $\delta \pi$ ' ἔγχεος. Cf. 1140. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δοφί. Ex qua emendatione duo prodibunt dochmii, quales exstant in v. ant. 1147." (Herw.). ἐπέγχυτον Schoemann. Enger. θρόφ — ἐπεγχέω Ahrens. Qu. ἐπεγχέων vel ἐπεγχέας. (Cf. 1260. ὡς δὲ φάρμακον | τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν (l. μῖξιν) ἐνθήσει ποτῷ.) Vel πάθος ἄτ' ἐγγὺς ὄν. θροῷ] Qu. θροεῖς (Herm.).

1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ —] Qu. οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ —, ut glossema sit εἰ μή. Cf. Arist. Vesp. 984. οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος. τί γάρ;] Schol. τί γὰρ ἄλλο; I. q. τί δ' οὖ; Cf. 1239. Cho. 880. Eum. 211. 678. Soph. Fr. 91. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας· τί γάρ; Eur. Or. 482. Sic πῶς γὰρ pro πῶς γὰρ ἄλλως infra 1374.

1141. $a\dot{v}r\tilde{a}\varsigma$] I. e. $\sigma\epsilon avr\tilde{\eta}\varsigma$. Cf. 1268. 1521. Cho. 103. Soph. Oed. C. 929. 1356.

1142. $\emph{olá}$ τις — $\emph{a}\eta\delta\emph{ων}$] Cf. Soph. Tr. 105. $\emph{olá}$ τιν' $\emph{a}\vartheta\lambda\emph{ιον}$ $\emph{δρνιν}$. 526. Eur. Hipp. 564. $\emph{μέλισσα}$ δ' $\emph{olá}$ τις $\emph{πεπόταται}$. ξον \emph{vla}

- ἀηδὼν] Cf. Arist. Av. 676. ὧ ξουθὴ - ἀηδοῖ. 744. Eur. Hel.
 1111. ἔλθ', ὧ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. Soph. El. 148. ὡ στονόεσσα, ἃ "Ιτυν αἰὲν "Ιτυν ὀλοφύρεται. νόμον ἄνομον] Ut χάριν ἄχαριν.

1143. φοιταλέαισιν (vel φοιταλέαις) φρεσίν Wecklein, coll. Prom. 598. κέντροις φοιταλέοις. Orest. 325. λύσσας μανιάδος φοιταλέον.

φεῦ, φιλοίπτοις — Dobr.

1144. In geminato *Trvv Trvv imitationem aliquam (twit twit) esse canentis aviculae monuit Karsten ad Ag. 1039.

1145. β ior] Qu. φ ilor (Karst.) aut yóror.

1147. περιβάλοντό οί] Cf. Soph. Tr. 650. ά δέ οί φίλα δάμαρ. El. 195. δτε οί (?) etc. Cratin. II. 148. "Ηραν τέ οί "Ασπασίαν τίντει.

Qu. περιβάλοντο γάρ — δέμας οί etc.

1149. σχισμός] Qu. σφαγμός.

1153. μελοτυπεῖς δμοῦ τ'] Qu. μελοτυπεῖς ἄμουσ' —. Et sic Schoemann. Cf. v. γνωμοτυπεῖν Arist. Thesm. 55. δμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις] δμοῦ μοιριδίοις νόμοις Weckl. Cf. ad v. str. 1142.

1156. Accurate respondet v. ant. 1167. ἐὼ πόνοι πόνοι πόλεος δλομένας. γάμοι — δλέθριον φίλων] Cf. Plat. Resp. 465 D. νίκην ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. Pflugk. ad Hel. 1089. ἰὼ γάμοι γάμοι] Cf. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι. 1538. ἰὼ γᾶ γᾶ. et ad Prom. 694.

1157. Σκαμάνδοου — ποτόν] Cf. Sept. 308. ὕδωο τε Διοκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων.

1159. ήνυτόμαν τροφαίς] Qu. ηὐξανόμαν —.

1160. Κωκυτόν] Qu. Κωκυτοῦ. κάχερουσίους] Αχερούσιος legitur praeterea Eur. Herc. 838. Contra Αχερόντιος Herc. 770. Alc. 443. Arist. Ran. 471.

1163. νεογνὸς ἄν μάθοι Blomf. νεογνὸς ἄν ἀτων μάθοι Karsten. (Recte, opinor.) καὶ νεογνὸς ἀν ἀφρονῶν Mein. et (om. καὶ) Eng. Qu. κὰν (καὶ) παῖς νεογνὸς (vel νεογενης, Cho. 530.) ἄν μάθοι.

ἀνθρώπων] ἄν βροτῶν Vauv. ad Soph. El. 830. Qu. ἄν θνητῶν. 1164. ὅπως] ἤπαρ Canter. Dobr., coll. 432. 792. Eur. Hipp.

1303. δηχθεῖσα κέντοοις. δήγματι] Qu. δάκει (Pind. P. II. 97.). Cf. v. ant. 1175.

1165. θρεομένας] θρουμένας Blomf. ad Sept. 78.

1166. ϑοαύματ'] ϑαύματ' Triclin. Aurat. Tyrwh. ϑοαῦμα δ' — Enger., ut τέρμα δ' in v. ant. 1177. Cf. ad Arist. Av. 466.

1167. πόλεος όλομένας τὸ πᾶν] Cf. Suppl. 781. τὸ πᾶν ἄφαντος. Soph. El. 1009. ποὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν | ήμᾶς τ' ὀλέσθαι etc.

1168. θυσίαι — πολυκανεῖς | Cf. Soph. Tr. 756. πολυθύτους τεύχειν σφαγάς.

1170. βοτῶν ποιονόμων] Cf. Suppl. 50. ἐν ποιονόμοις — τόποις. οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ $μ\dot{\eta}$ —] Lege οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ $μ\dot{\eta}$ οὐ —. Cf. ad Prom. 926. οὐδὲν γὰο αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσείν ἀτίμως. 787. Eum. 914.

1171. τὸ μὴ πόλιν —] Lege τὸ μὴ οὖ πόλιν —. Et sic Herwerden. Cf. ad Prom. 918. οὐδὲν γὰο αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μη οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. Soph. Aj. 728. ώς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μη οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. et me ad Soph. Trach. 90. πόλιν μέν ἄσπεο οὖν ἔχει παθεῖν] Qu. πόλιν μου ταῦθ' ἄπεο

πάσχει παθεῖν. Postulatur, opinor, πάσχει. ώσπερ οὖν ἔγει] Cf. Soph. Aj. 991. ὥσπερ οὖν μέλει. Cho. 96. ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ

οὖν ἀπώλετο. 888. δόλοις ολούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.

1172. θεομόνους τάχ' ἐν πέδφ βαλῶ] θεομὸν ὁοῦν — Musgr. Badham. Praef. Iph. T. p. 18. Karsten. θερμον στάγμα γαπέδω βαλώ Emper. θερμόρους τάχ' όμμα συμβαλῶ nescioquis. πέδω βαλῶ τάχα Wecklein (coll. Eum. 184. ἐμοῦσα ϑοόμβους οὖς άφείλευσας φόνου. Cho. 533. 546. Schol. Eum. 184. θρόμβους: τὰς πήξεις τοῦ αἴματος). ἐμοὶ δὲ θεσμῶν οθς τάχ' ἐν πέδω βαλῶ Margoliouth. Qu. ἐγὼ δὲ θερμὸν προυνὸν ἐπβαλῶ τάχα. (Cf. Rhes. 790. θερμός δὲ κρουνός δεσπό του παρά σφαγαῖς.) Vel έγω δὲ $\vartheta \varepsilon \rho \mu \partial \nu$ (1278.) $\alpha \dot{\nu} \tau i \chi'$ $\alpha \bar{l} \mu'$ $\dot{\epsilon}_{S}$ $\gamma \bar{\eta} \gamma$ $\beta \alpha \lambda \bar{\omega}$ ($\gamma \varepsilon \bar{\omega}$). Cf. 1293. $\alpha l \mu \dot{\alpha}$ των εὐθνησίμων | ἀπορουέντων. θερμῷ — φοινίω προσφάγματι. Fr. 183. μηδ' αἴματος πέμφιγα πρὸς πέδω βάλης. Cum θερμόνους confer φαιδρόνους (?) 1229. έν πέδω Fort. ές πέδον.

1175. δαίμων — ἐμπίτνων] Cf. 1468. δαῖμον, δς ἐμπίτνεις δώμασι —. Pers. 515. ὧ δυσπόνητε (δυσπάλαιστε?) δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρύς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. 911. ὡς ὡμοφρόνως

δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾳ. Suppl. 120. 131.

1176. $\gamma o \varepsilon \varrho \dot{a}$ | $\mu o \gamma \varepsilon \varrho \dot{a}$ F. G. Schmidt.

1177. χοησμός — | Cf. 1112. έξ αλνιγμάτων | έπαργέμοισι τέρμα δ' άμηχανῶ] τερπνὰ δ' άμηχανᾶν θεσφάτοις άμηχανῶ. Herwerden.

1179. ἔσται δεδορκώς] Cf. 869. ἤν τεθνηκώς. 1098. πεπυσμένοι $| \tilde{\eta} \mu \varepsilon v.$

1180. λαμπρός — ἐσάξειν] Cf. Soph. El. 685. εἰσῆλθε λαμπρός. Arist. Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς etc.

1181. ἐς ἥξειν (ἐσήξειν Victor.) Μ. ἐσάξειν Both. Karst. Recte. 1182. κλύζειν] Cf. Hom. Il. ψ'. 61. κύματ' ἐπ' ἢϊόνος κλύζεσκον. ξ. 392. ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε. vulg. ἀπτάς Aurat. prob. Eng. ἀγάς Ahrens. Qu. ἀπτάς vel ἀπτήν. τοῦδε] Qu. $\pi \tilde{\eta} \mu a$ (Enger).

1183. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. supra. Eur. Iph. A. 1147. ἄκουε δή νυν ἀνακαλύψω γὰρ λόγους | κοὐκέτι παρφδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.

1184. συνδρόμως] Qu. συντόνως.

1185. δινηλατούση] Cf. Trag. adesp. 356. δινηλάτην κύνα.

1187. οὐ γὰρ εὖ λέγει] οὐ γὰρ εὖ λέγειν (for it is not proper to name them) conj. Dobr., coll. Eur. Or. 404. "Sed v. mox 1190." οὐ γὰρ εὐαγὴς (ἡ στέγη) Herwerden ad Oed. R. 921. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγω; Cf. 1194. εὖ λέγει] I. e. bona et fausta dicit. Cf. 445.

1189. Connecte κῶμος συγγόνων Ἐρινύων, a revelling band of etc.

1192. πρώταρχον ἄτην] Qu. πρώταρχον ἄτης. Cf. 224. παρακοπά πρωτοπήμων. 1628. Arist. Pac. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης (αὐτῆς ἦρξεν libri) Φειδίας πράξας κακῶς.

1194. $\vartheta\eta\rho\tilde{\omega}$] $\varkappa\nu\rho\tilde{\omega}$ Herwerden ad Oed. R. 1188.

1195. θυροκόπος φλέδων] Angl. a babbling beggar. πρέ-

πουσ' ἔχοντες Cf. 30. ώς δ φουκτός ἀγγέλλων πρέπει.

1196. ἐκμαρτύρησον προυμοσάση (!) μὴ εἰδέναι — Schwerdt a 1860. προυμοσάση (!) μὴ εἰδέναι Madvig. Qu. ἐκμαρτυρήσω —, vel ἢ μαρτυρήσω —, vel τέκμαρ δὲ δώσω —. τό μ' εἰδέναι mss. Dind. τὸ μὴ εἰδέναι Dobr. τό μου εἰδέναι (!) Wecklein.

1197. λόγω] τορῶς Schiller. Recte, opinor.

1199. παιώνιον γένοιτο] ἀνεμώλιον γένοιτο tentat Madvig. "Latet sub illo παιώνιον vox quae aut vanum aut vile significet." (Madvig) · Qu. μάταιον ἄν γένοιτο.

1200. ἀλλόθρουν πόλιν] ἀλλόθρω 'ν πόλει Enger. Keck. ἀλλό-

θρουν τὸ πᾶν Weil.

1201. εἰ παρεστάτεις] Qu. εἰ 'νθάδ' ἐτράφης.

1202. μάντις μ' ᾿Απόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει] Cf. 908. als ἐπέσταλται τέλος etc. Eum. 743. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

1204 — 1206. Transponere malit Dobraeus, προτοῦ — τάδε, $\delta \beta \rho \dot{\nu} \epsilon \tau \dot{\alpha} \dot{\nu} = 1 \times 10^{-3} \, \text{m}$ καὶ —; KA. ἀλλὶ ἢν —.

vv. 1203. 1204. Inverso ordine Herm. Recte.

1205. άβρύνεται] Cf. Plat. Apol. p. 20 C. ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἡβρυνόμην ἄν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

1206. παλαιστής] Qu. ξραστής. ξμοί πνέων χάριν] Cf. 1235. ἄσπονδόν τ' "Αρη | φίλοις πνέουσαν.

1207. ἤλθετον mss.-ἠλθέτην Elmsl. ad Med. 1041. et Ach. 733.

νόμω] δμοῦ Butler. Blomf. Herw. γάμω Schoemann.

1209. τέχναισιν ένθέοις] Cf. 1134. πολυεπεῖς τέχναι θεσπιφδοί. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν (ἔνθεον φρένα libri).

1211. ἄνακτος Μ. ἄνατος Canter. Cf. schol. ἤγουν πῶς (οὐκ addit Weil.) ὀργῆς ἐπειράθης τοῦ ᾿Απόλλωνος. Cf. Soph. Oed. C. 786. κακῶν ἄνατος. κότω Qu. κότου. Idem conjicit Blomf.

1212. ώς] Εχ quo. Qu. ἔπειθον οὐδέν' ἐξ ὅτου —.

1216. ἐφυμνίοις supplet Blomf. δυσφοιμίοις Herm. Supplere possis δεινοῖς φρένας. Cf. Sept. 7. φροιμίοις πολυρρόθοις. στροβεῖ] Τοτquet, vexat. Cf. Cho. 1051. τίνες σε δόξαι στροβοῦσιν; Arist. Eq. 387. ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει. Ran. 817. τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς ὅμματα στροβήσεται.

1218. δνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν] Ι. θ. εἰκελονείρους. Cf. Prom. 448. δνειράτων | ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Eur. Fr. 25, 3. δνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα (f. μορφώματα). Arist. Av. 687. ἀνέρες εἰκε-

λόνειροι.

1219. ώσπερεί] Qu. έκ χερός.

1221. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν'] Cf. Arist. Ran. 473. τὰ σπλάγχνα — αὐτοῖσιν ἐντέροισιν. Lys. 367. τε σπλάγχν'] Qu. τὰ σπλάγχν'. γέμος] Confer βλέπος, ξέος, δέος, δόος, etc. Fort. γόμον. Cf. 444.

1222. πρέπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ἀγγέλλων πρέπει.

1223. τινά] Emphatice positum, ut in Cho. 59. φοβεῖται δέ τις. Suppl. 902. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶοιν. et ad Arist. Ran. 606.

1226. Hunc v. deleverit Herw. δούλιον] Leg. δούλειον, ut in Sept. 75. 453. 775. Altera forma non nisi metro postulante utitur noster, ut in 1041. δουλίας τροφῆς τυχεῖν. Pers. 50. Ag. 927.

1227. ἄπαρχος Μ. Qu. ἔπαρχος. Cf. Pers. 222. Cho. 663. ἀναστάτης] Qu. ἀναστατήρ (Spanh.). Cf. Sept. 1015. ἀναστατήρα Καδμείων χθονός. Cho. 303. Τροίας ἀναστατήρας. Confer ἀναλυτήρ, liberator, Cho. 159. ἀναλυτήρ δόμων. νεῶν τ'] νεῶν δ' Herw. (del. 1226.) Post κυνὸς excidisse versum ab ἔλεξε incipientem suspicatur Herwerden: non satis enim commode jungi ola cum δήξεται, et praeterea displicere locutionem γλῶσσα δήξεται.

1228. οὐκ οἰδεν οἰα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς] Qu. οὐκ οἰδεν οἶον σφόδρα μισητὴ κύων etc. Cf. Soph. Fr. 508, 3. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότω λήθουσά με | ἔσαιν' Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον. οἶα] οἵα Madvig. γλῶσσα — λείξασα] Cf. Arist. Vesp. 1033. ἑκατὸν δὲ

κύκλω κεφαλαί κολάκων οἰμωξομένων ἐλιγμῶντο.

1229. λέξασα mss. λείξασα recte Tyrwhitt. Herw. καὶ σήνασα φαιδοωπὸς Wakef. S. C. § 26. (coll. 725. φαιδοωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε etc.) λείξασα κἀκτείνασα φαιδοὸν οὖς — δήξεται sagaciter restituit Madvig, qui haec apte admonet, "Significantur aures blande jactatae et motae. — Ετ ἐκτείνασα et δήξεται sic dicuntur ut γλῶσσα μισητῆς κυνὸς intellegatur ipsa canis." Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ. Eum. 116. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. φαιδοόνους] Cf. ad 1172. ϑερμόνους (?). Legendum

φαιδρὸν οὖς. Cf. Arist. Pac. 156. χουσοχαλίνων πάταγον ψαλίων | διακινήσας φαιδροῖς ἀσίν. Soph. Fr. 619. ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὧτα κυλλαίνων κάτω.

1230. ἄτης λαθοαίου] Cf. Soph. Tr. 377. πημονὴν ὁπόστεγον λαθοαῖον. τεύξεται κακῆ τύχη] ἔτευξε νῷ κακῷ στύγη conj. Enger., coll. Cho. 993. Qu. 'τευχε σὺν κακῆ τέχνη. τεύξεται] τέξεται Herwerden. Neutrum placet. Qu. φθέγξεται. κακῆ τύχη] Ιπο κακῆ τέχνη. Ita etiam Naber.

1231. τοιαῦτα τολμῷ δῆλυς ἄρσενος φονεύς: | ἔστιν τί νιν — Tyrwhitt. (Non male, sed pro ἔστιν reponendum forsan καὶ νῦν, καίτοι, aut simile aliquid.) τοιαῦτα τολμῷ. δῆλυς ἄρσενος φονεὺς | ἔσται Elmsl. ad Her. 387., cui tamen magis Aeschyleum videtur τοιαῦτα τολμῷ δῆλυς ἄρσενος φονεύς. | εἶεν τί νιν etc. φονεὺς] De muliere, ut apud Eur. Hel. 280. Iph. T. 586. Antiph. I. § 3. τὴν τούτων μητέρα φονέα οδσαν. Sic βραβεὺς Hel. 703. διαφθορεὺς Hipp. 682. ἔρμηνεὺς El. 333.

1232. ἔστιν] ἔσται Elmsl. Enger. Recte. τί νιν καλοῦσα —;] Cf. Cho. 418. τί δ' ἄν φάντες τύχοιμεν; 313. τί σοι φάμενος ἢ τί δέξας τύχοιμ' ἄν —; Eur. Iph. T. 1321. \eth θαῦμα· πῶς σε μεϊζον ὀνόμασας τύχω; Hipp. 826. τίνα τύχαν σέθεν — προσανδῶν τύχω; Cratin. II. 47. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, \eth μείρακες, οὖκ ἄν ἁμάρτοιν (ἁμάρτοι Naber); Soph. Phil. 222. ποίας ἄν ὑμᾶς πατρίδος — τύχοιμ' ἄν εἶπών; Plat. Resp. IX. 581 Α. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἄν καλοῖμεν. Dem. p. 1483. \eth — τί ἄν εἶπὼν μήθ' ἀμαρτεῖν δοκοίην μήτε ψευσαίμην; — λίαν ὀλίγωροι, etc. p. 232, 20. ἀλλ', \eth — τί ἄν σέ τις εἶπὼν ὀρθῶς προσείποι; Alex. com. III. 428. \eth δ' ἔτερος — τί ἄν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828.

1233. ἀμφίσβαιναν] Qu. ἡ μύραιναν. V. Gloss. Cho. 981.

1234. ναυτίλων βλάβην] Qu. ναυτίλοις βλάβην.

1235. θύουσαν Άιδου mss. Qu. θυιάδα τιν' (vel Έμπουσαν), "Αιδου — . μητέρ'] μαινάδ' nescioquis, non male. Malim tamen μῆνιν propter ea quae sequuntur. ἄρη φίλοις πνέουσαν] Cf. 1206. κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Cho. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον.

1236. $\delta s \delta' - 1$ Scrib. $\delta s \delta' - 1$, Ut vero! Anglice, and how! Cf. Arist. Vesp. 900. $\delta s \delta \epsilon$ nal nlenton blene.

1237. ἐν μάχης τροπῆ | Cf. Soph. Aj. 1275. ἐν τροπῆ δορός. Rhes. 82. 116. Qu. ἐν μάχη δορός. Cf. 439. ἐν μάχη δορός. Eur. Cycl. 5. Soph. Ant. 674.

1239. ὅμοιον] Perinde est. I. e. καὶ ὅμοιον (ἐστὶν), εἴ τι μὴ πείθω τῶνδε. Cf. ad 1404. Qu. καὶ τῶνδε μέντοι σ' —, vel καὶ τῶνδέ γ' ὑμᾶς —. πείθω] Qu. πείσω. τί γάρ;] Cf. Cho. 867. οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμέν φ · τί γάρ; 672. 1239. Soph. Oed.

C. 1680. $\tau i \gamma \dot{\alpha} \varrho$, $\delta \tau \varphi$ —; Eur. Or. 482. Confer $\tau i \mu \dot{\eta} \nu$; quod in fine senarii legitur Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668. et Doricum $\sigma \dot{\alpha} \mu \dot{\alpha} \nu$; Arist. Ach. 757.

1240. τὸ μέλλον ήξει | Fort. ήξει τὸ μέλλον. Cf. Soph. Phil.

1254. ἔστω (ἔσται recte B.) τὸ μέλλον. Oed. R. 1458.

1244. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα] κλύοντ' ἀληθῆ — malit Herw. Malim κλύοντ' ἀληθῆ κοὐδὲν ἐξ., vel κλύοντα μύθους οὐδὲν ἐξηκασμένους.

1245. ἐκ δρόμου πεσών] Cf. ad Prom. 908. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι.

1247. κοίμησον στόμα] Qu. σύγκλησον —. εὔφημον —] Cf. Eur. Ion. 98. στόμα εὔφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν.

1249. $\pi\omega\varsigma$] $\pi\omega$ malit Pal.

1252. η κάρτ' ἄρ' ἄν παρεσκόπης (ει supr. η in Fl. Ven.) mss. η κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις Porson. η κάρθ' ὅρον (Musgr.) παρεσκόπεις Karst. η κάρτ' ἀρὰν παρασκοπεῖς Madvíg. Legendum η κάρτα νοῦν (sensum) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Pro παρεσκόπεις qu. παρασκοπεῖς.

1253. Qu. τίς ούκτελῶν τήνδ' οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

1254. ἐπίσταμαι] ἐπίστασαι Markl. Pors. Elmsl. 'You have heard my prophecy very fully.' (Elmsl.) "Ελλην' — φάτιν] ἐμὴν — φάτιν (meum vaticinium) malit Elmsleius ad Her. 131. ad Iph. T. 340. et in Quart. Rev. XIV. 463. In tragicorum scriptis quae supersunt quater legitur femininum Έλλην, hic et in Iph. T. 341. Έλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Έλληνος. Her. 131. στολὴν — Έλληνα. Xen. Ven. II. 4. Έλληνα φωνήν. Similiter Eur. Med. 1331. Έλλην' ἐς οἶκον.

1255. καὶ γὰο τὰ πυθόκοαντα —] Anglice, Yes and so me do the Pythian oracles: yet they are difficult to

understand.

1256. παπαῖ· νέφ τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει F. G. Schmidt.

1258. δίπους λέαινα] Cf. Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. Ut hie δίπους λέαινα dicitur Clytaemnestra, sic nuncius Aegyptiacus δίπους ὄφις Suppl. 895.

1261. μισθόν] μῖσος conj. Herw. Repone μῖξιν (sive κοᾶσιν, misturam). Cf. omnino 1137. Vel κύαθον. ἐνθήσειν] Αn

ἐμμίξειν? κότω] Qu. κότου.

1262. φωτί] Qu. τἀνδοί. Cf. ad Soph. Aj. 807. ἐπεύχεται]

Cf. Aj. 831 sq.

1263. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον] Cf. Eur. Med. 261. πόσιν δίκην (ita Elmsl. δίκη vulg.) τῶνδ' ἀντιτίσεσθαι κακῶν. Eum. 231. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα. V. Elmsl. ad Her. 852. ἀντιτίσασθαι] Leg. ἀντιτίσεσθαι. Cf. tamen 1292. ἐπεύχομαι — τυχεῖν.

1264 sq. Haec παρφδεῖ Aristophanes Eq. 1250 sq. Qu. καταyélwr. V. ad Arist. Ach. 75.

1266. σὲ μὲν] Qu. σφὲ (aut σφὼ) μέν. 1267. ἴτ' ἐς φθόρον] Cf. Sept. 252. οὖκ ἐς φθόρον σιγῶσ' άνασχήσει τάδε; Ita εἰς ὅλεθρον Oed. R. 430. 1146. et ἐς κόρακας

apud comicos.

1268. ἄλλην τιν' ἄτην mss. ἄλλην τιν' ἄτης Stanl. Dind. Qu. άλλη (vel άλλω τὸν "Αιδην —, vel άλλην τιν' άταις (Sch.) τίζετε] Leg. γεμίζετε. Cf. Suppl. 444. ἄτης γεμίζων — γόμον. Ag. 1012. δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν.

1270. Lege ἀποπτύσας ϑ ' (pro δ ').

1272. $\partial x \partial \phi \partial v$ Qu. $\partial x \partial \phi \partial v$, vel $\partial x \partial \phi \partial v \tau$, (cum Ahrens). Post διχορρόπως deleatur virgula. μάτην Frustra, sui ope data.

1273. φοιτάς] Qu. φοιβάς. καλουμένη] κακουμένη Tyrwh. Butler. Malim ἀλωμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια. Cf. Soph. Trach. κάλωμένη Heath. prob. Naber, coll. 980. φοιτάδα δεινήν νόσον. Eur. Med. 515.

1274. πτωχὸς] Annon πτωχή? Cf. Soph. Oed. C. 751. πτωχή (πτωχῶι, supr. ῆι L. πτωχῷ vulg.) διαίτη. Oed. R. 1506. πτωχὰς άλωμένας.

1275. $\kappa a v v \delta - Qu$. $\kappa a v v v \epsilon - Qu$. έκπράξας] Men-

dosum hoc videtur.

1276. ἀπήγαγ' ές — τύχας] ἀπήγαγες — δδοὺς conj. Herwerden. 1278. θερμῷ κοπείσης mss. θερμὸν κοπείσης Sch. Eng. Recte. Qu. θερμῷ δέουσαν φοινίω σταλάγματι (coll. Soph. Ant. 1225. φοιθερμόν] Cf. 1172. νίου σταλάγματος). προσφάγματι] Fortasse mendosum. Qu. σταλάγματι.

1279. Cf. Cho. 295. πάντων δ' ἄτιμον κάφιλον θνήσκειν. Hipp. 1416. οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφου | θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος έκ προθυμίας | όργαὶ κατασκήψουσιν είς τὸ σὸν δέμας. Cho. 1019. τεθνήξομεν] Cf. Arist. Ach. 325. ἄτιμος (schol. ἀτιμώρητος). τεθνήξων. Nub. 1436. τεθνήξεις. Plat. Gorg. 469 D. τεθνήξει ούτος.

1282. ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Eadem verba Cho. 1042.

1283. ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις] Cf. Eur. Herc. 1280. ξτλην — παιδοκτονήσας δώμα θριγκώσαι κακοῖς. Tro. 489. τὸ λοίσθιον δὲ, θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσα-φίξομαι. Plat. Resp. VII. 534 E. ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι — ἄσπερ θριγκός τοῖς μαθήμασιν ή διαλεκτική ήμῖν ἐπάνω κεῖσθαι — καὶ ἔχειν ήδη τέλος τὰ τῶν δημάτων; κάτεισιν] Redibit. Cf. Eur. Med. 1015. θάρσει κάτει τοι καὶ σὰ πρὸς τέκνων ἔτι.

1286. κάτοικτος] κάτοκνος Wakef. ad Trach. 298. Qu. φίάξειν] πράξειν (i. e. τίσεσθαι) Herwerden, coll. Eum. 623. πατρός φόνον πράξαι. Sic ἐκπράσσειν φόνον Eur. Med. 1305. Or.

406. etc. Qu. θήσειν aut δέξειν. Pro νιν fort. τιν'.

τὸ πρῶτον] Qu. πατρφάν. εἶχον] Lege εἶλον. Et sic Herw. probat Paleius ad Arist. Pac. 219.

1289. ἀπαλλάσσουσιν] Anglice, come off. εν] εκ Flor.

1290. loνσα πράξω] loνσ' ἄθρακτος (i. e. ἀτάρακτος) conj. Herwerden, ut ἄθρακτος praegresso κάτοκνος opponatur. lδονσ' ά 'φραζον (!) conj. idem.

1290. Post v. 1283. ponit Herm. $lo\~vσα$ κάγὼ Heath. $lo\~vσα$ πράως Ahrens. ἄραρ' $lo\~vσα$ τλήσομαι conj. Enger. ἄραρ', $lo\~vσα$ — Enger. $alvo\~vσ'$ & πράξω Weil. $lo\~vσ'$ ἀθράκτως F. Rhode. $lo\~vσ'$ ἄθρακτος (ἄφραστος?) Herw. $lo\~vσ'$ ἀτρέστως Mähly. iϑ', οὐ στενάξω — F. G. Schmidt. πράξω] Qu. πρᾶξαι vel δέξαι. Cf. 1543. τὸ κατθανεῖν] Lege τὸ μόρσιμον. Glossema est κατθανεῖν.

1292. καιρίας πληγῆς] Cf. Eur. Phoen. 1445. τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγάς, etc. Hom. Il. δ'. 185. δ'. 83. Virg. Aen.

XII. 507.

1293. Cf. 1172. ἐγὰ δὲ θερμὸν ξοῦν τάχ' ἐν πέδφ βαλῶ. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γῷ πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον — μέλαν αἶμα etc. αἰμάτων εὐθνησίμων] Cf. Plut. Anton. c. 13. ἦν δ' οὐκ εὐθάνατος ἡ πληγή. Εὐθάνατος θάνατος est apud Menandrum IV. 74. ἀσφάδαστος] Cf. ad Soph. Aj. 833. καλῶ δ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι | ξὺν ἀσφαδάστω καὶ ταχεῖ πηδήματι, | πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνω.

1294. ὅμμα συμβάλω τόδε] Cf. Soph. Aj. 447. κεὶ μὴ τόδ' ὅμμα καὶ φρένες etc. Alio sensu Eur. Iph. A. 455. πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὅμμα συμβαλῶ;

1296. μαπράν ἔτεινας] Cf. 916. Soph. Aj. 1040. μὴ τεῖνε μαπράν. Eur. Iph. A. 343. ὡς μαπράν ἔτεινον.

1298. πατεῖς] Cf. Cho. 732. ποῖ δὴ πατεῖς —; Pind. P. II. 157.

άλλ' άλλοτε πατέων όδοῖς σχολιαῖς.

1299. οὐ ξένοι χρόνφ πλέω] οὖ, — Tricl. οὐδέ μοι χρόνφ πλέον conj. Herw. ("Ita demum recte respondetur a choro, ὁ δ' ὕστατός γε etc.") οὐδέ μοι χρόνφ πλέον Schmidt. χρόνου πλέον, νel πλην τοῦ χρόνου Weckl. (πλέον malit etiam Enger.) οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὁ φίλοι χρόνοι πλέφ Margoliouth. Qu. τοῦ μορσίμου, aut χρόνος πλέως, χρόνφ πλέφ, aut χρονῷ θανεῖν (παθεῖν). Vel οὐδ' ἔχω χρόνφ πλέον (nor do I gain by delay). Vel οὐδέ μοι πλέον χρόνφ. Vel ὁ ξένοι, χρόνου πλέφ. Vel οὐδέ μοι χρόνου μέλει. ξένοι] Cf. 1315. ἰὰ ξένοι.

1300. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλάς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Cho. 631. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγω. Qu. ὁ δ' ὕστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται. (που χρόνος conjicit etiam Enger.) Vix Graecum sonat ὁ ὕστατος τοῦ χρόνου. Paleius vertit, 'he who dies last has the advantage in point of time.'

1302-1306. Hoc ordine disponit Wecklein, 1302. 1303. 1304. 1305. 1306.

1302. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσα] Cf. Arist. Ach. 490. ἀλλ' ἴσθι νυν | ἀναίσχυντος ἄν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ, ὅστις etc. τλήμων] Bono sensu, ut τλημόνως Cho. 748. ἀπ' εὐτόλμου φρενός] Cf. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. 1643. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς | οὐκ ἡνάριζες; Suppl. 307. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὅμματος. 546. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός.

1303. κατθανεῖν χάρις] Confer 550. καὶ θανεῖν πολλή χάρις.

Suppl. 960. Herod. VII. 49. Dem. p. 658, 7.

1306. τίς σ' ἀποστρέφει φόβος] Qu. τίς σε νῦν στροβεῖ φόβος, vel τίς σ' ἔχει φρένας φόβος, vel τις φρένας σ' ἔχει φόβος.

1308. Cf. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας —;

1309. φόνον — πνέουσιν] Cf. Eur. Iph. Τ. 288. πῦς πνέουσα καὶ φόνον. Act. Apost. IX. 1. Theocr. XXII. 82. φόνον ἀλλάλοισι

πνέοντας. et ad Cho. 841 sq.

1310. ἡ που τόδ' ὅζει Karst. προσόζει Herwerden. Qu. ἡ που τάδ' ὅζει (aut προσόζει). 'Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis? i. e. odor cadaveris.' (Dobr.) Qu. καὶ πῶς προσόζει —; Vel ἡ που προσόζει θυμάτων ἐφεστίων. Vel καπνός γ' ὅδ' ὅζει —. Cf. Arist. Lys. 616. τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτίπροσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. 206. Fr. 246. Vesp. 38. Philem. IV. 13.

1311. δμοιος – ὥσπερ] Cf. Eur. Or. 696. δμοιος ὥστε πῦρ

χατασβέσαι.

1312. οὐ Σύριον —] Cf. Eur. Bacch. 144. Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός. ἀγλάϊσμα δώμασιν] Cf. Eur. Hel. 289. ὁ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ. 11. El. 325. Cho. 193. Soph. El. 908.

1313. ἀλλ' εἶμι κὰν δόμοισι] Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὰ 'ν δόμοισι etc. Vel ἀλλ' εἶμι κὰν δόμοισι κωκύουσ' ἔμὴν — μοῖραν, ἀρκείτω βίος. Cf. ad Sept. 681. κἀν δόμοισι] κἀν θανοῦσι Karsten. κἀν δαμεῖσι Weil. κἀν καμοῦσι malit Schmidt, coll. Suppl. 231. Qu. κἀν νεκροῖσι. Sed cf. Soph. El. 282. ἐγὰ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας | κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς | τὴν δυστάλαιναν δαῖ' ἔπωνομασμένην | αὐτὴ πρὸς αῦτήν. De Electra. Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὰ 'ν δόμοισι —. Qu. κωκύσω γ'.

1316. δυσοίζω] Cf. Rhes. 724. μηδέν δυσοίζου (δύσοιζε?) πολε-

μίους δρᾶσαι τόδε.

1317. μαρτυρείτε] μαρτυρήτε Orell. Enger. etc. μοι τόδε] μοί

ποτε Enger.

1320. ταῦτα δ' ὡς] ταῦτά σ' ὡς Todt. ταῦτά σοι conj. Enger. Qu. ἐπιξένιά μοι ταῦτα δότε θανουμένη, aut ἐπιξένιά μοι τάδε δόθ' ὡς θανουμένη. Qu. ταῦτά γ'.

1321. οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου] Cf. ed Prom. 397. στένω

σε τᾶς οὐλομένας τύχας. Eur. Phoen. 1434. Hipp. 1409.

1322. 7] Anglice, or rather.

1323. ἐμὸν τὸν αὐτῆς] Qu. τὸν ἀμὸν αὐτῆς, vel αὐτὴ 'ς (εἰς) ἐμαυτήν. ἡλί φ mss. ἡλίου Jacobs. Recte.

1324. πρὸς ὕστατον φῶς] Qu. τόδ' ὕστατον φῶς. τοῖς ἐμοῖς

τιμαόροις] Qu. τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους.

1325. Qu. έχθροῖς φανεῖσι (φανέντας). τίνειν δμοῦ] Qu. τίνειν δίκην (vel φόνον).

1328. σκιά τις ἄν πρέψειεν Boiss. Herm. σκιᾶ τις ἄν πρέψειεν Wieseler. Con. σκία τις ἀντρέψει' ἄν (?) conj. Dobr. Qu. σκιά τις ἄν τρέψειεν (Pors.). εἰ δὲ δυστυχῆ mss. Qu. εἰ δὲ δυστυχοῖ (Bl.), vel potius ἢν δὲ δυστυχῆ.

1329. γραφήν] μόλις conj. Stanl. Kock. ύγρώσσων] Confer

ν. ὑπνώσσειν.

1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων] Qu. κἀκεῖνα τούτων.

1332. δακτυλοδείκτων] Malim δακτυλόδεικτον. Cf. Fr. 54. δακτυλόδεικτον πίμπλησι μέλος. Dem. p. 790. δακτυλοδεικτεῖν. Lucian.

Rhet. praec. 25. καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλφ.

1333. οὖτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθοων] Qu. οὔτις ἀπείργειν ἐθέλει μελάθοων. ἀπειπὼν] Leg. ἀπανδῶν (vetans). Cf. Martial. Epigr. I. 26. 5. 'Ante fores stantem dubitasne admittere famam?'

1334. μηκέτ' ἐσέλθης τάδε, φωνῶν (sic) Dind. τάδε φωνῶν (vel φ. τ.), "μηκέτ' ἐσέλθης" malit Herw. Qu. μὴ σύ γ' ἐσέλθης. Qu. μὴ στέγος ἔλθης τόδε φωνῶν (vel μὴ 'ς) —. (στέγος legitur Soph. El. 1165. τοίγας σὸ δέξαι τ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος. Aj. 307.) Vel μὴ δεῦς' εἰσέλθης, φωνῶν. Cf. Arist. Nub. 1206. μάκας ὧ Στςεφίαδες, — οἰον τὸν νίὸν τρέφεις, φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι etc. Men. IV. 205. οἱ — "σκέψομαι" λέγοντες. Cf. Cho. 313. δράσαντι παθεῖν, | τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Eur. Alc. 1004. "χαῖς', ὧ πότνι', εὖ δὲ δοίης," τοῖαί νιν προσεροῦσι φᾶμαι. Adesp. trag. Fr. 382, 9. γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι | θύοντες (βρύοντες?) ὕβρει, "τυφλὸς οὕτι γνώσεται," | οὕτω λέγοντες.

1337. θεοτίμητος] θεότιμος Herw., ob numeros. έτι connecte

cum ἄλλων, vel ἐπιδώσει (ἀπ.).

1340. ἐπικρανεῖ] ἐπικραίνοι Wecklein p. 73. Produci penultimam censet Karsten, ut in ol' ἐπικρανεῖ Eum. 950. et in ἀροῦμεν Pers. 795. Sic etiam φανῶ (ā). Qu. ἔτι δώσει.

1341. τίς ἄν οὐκ εὔξαιτο βροτῶν;] τίς ἄν οὖν — Porson. ad Eccl. 363. Cf. Soph. Oed. C. 1440. τίς ἄν οὐ καταστένοι; ἀσινεῖ

δαίμονι] Cf. Sept. 826. πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.

1343. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν] Cf. Herod. III. 64. ὅς οἱ καιρίην ἔδοξε τετύφθαι. Xen. Cyr. V. 4. 5. καιρίας μὲν πληγῆς ἁμαρτάνει, etc. Alludere videtur comicus Ran. 1214. οἴμοι, πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου. πληγὴν ἔσω] πλευρῶν ἔσω Weil. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔχω conj. Bl. ἔσω] Cf. Hom.

Π. π΄. 340. πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος. Rhes. 749. οἴα μ' δδύνη τείρει φονίου τραύματος εἴσω. Annon ξίφει?

1344. καιρίως οὐτασμένος] Cf. 1292. 1343. Eur. Andr. 1120.

ές καιρόν τυπείς.

1345. ὅμοι μάλ' αὖθις —] Cf. Arist. Ran. 1214. δευτέραν πεπληγμένος] Cf. Soph. El. 1415. ὅμοι πέπληγμαι. $H\Lambda$. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. Qu. πεπλήγμεθα.

1347. Cf. Soph. Oed. C. 1750. πέμψον, ἐάν πως διακωλύσωμεν. ἄν πως libri. ἄν πως Herm. Enger. ἄνδρες (voc.) Herw. Qu. ἡμεῖς. Aut ἤν πως ἀσφαλῆ ἤ βουλεύματα. Cf. ad Soph. Phil. 782. Qu. κοινωσώμεθ', ἤν πως, ἀσφ. β. Vel — ἡμεῖς (vel ἐνθάδ', vel αὐτοῖς, vel ἀστὶν).

1350. τάχιστά γ' έμπεσεῖν] Lege τάχιστα κάμπεσεῖν (vel κέμ-

πίτνειν).

1351. νεορρότω ξίφει] Imo νεορράντω ξίφει. Cf. Soph. Aj. 30. σὺν νεορράντω ξίφει. 828. τῷδε περὶ νεορράντω ξίφει. Aliud est νεόρρυτος. Soph. El. 894. νεορρύτους πηγὰς γάλαπτος. Vel νεοσπαδεῖ —. Eum. 42. νεοσπαδὲς ξίφος.

1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή] Cf. Pers. 413. κοὖκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Eur. El. 679. στείχειν δ' ἀκμή. Soph. El. 1337. δς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν | ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

1355. σημεῖα πράσσοντες] "Non expedio. Intelligerem σημεῖον αἴροντες." (Herw.) Qu. σημεῖα φαίνοντες. Sed cf. Arist. Ach. 755. τοῦτ' ἔπρασσον τῷ πόλει, | ὅπως etc.

1356. zléos Crimen. Anglice charge, imputation.

1357. πέδοι πατοῦντες] Cf. Cho. 643. τὸ μη θέμις — λὰξ πέδοι πατούμενον. Ag. 885. σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Karsten).

1358. ἤστινος Sie οἴστισι Arist. Pac. 1279. ἤστινος Eur. Hipp.

903. φτινι. Soph. Oed. C. 1673.

1359. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι] Qu. τοῦ δρῶντός ἐστι γὰρ τὸ βουλεῦσαι πάρος. πέρι] πάρος recte Voss. Qu. πέρα (Sch. Herm.), aut πάρος.

1362. $\tilde{\eta} \times al = j$] Anglice, even if (by so doing) we prolong our lives. Qu. $\tilde{\eta} \gamma d\varrho = j$

1365. πεπαιτέφα] Cf. Fr. 259. άνὴφ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτεφος

μόρων.

1368. μυθοῦσθαι Leg. κοινοῦσθαι (scriptum κυν.).

1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα] Cf. Soph. Fr. 224. ἃ δὲ | δόξη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. Prom. 927. ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλείειν δίχα. Soph. Trach. 426.

1370. ταύτην] Sc. τὴν γνώμην. Cf. Herod. I. 120. ἐγὼ ταύτην τὴν γνώμην πλεῖστός εἰμι. VII. 220. Qu. ταῦτ' οὖν. πληθύνομα]

Maxime inclino (propendeo). Anglice, I am most inclined. Cf. Suppl. 604. δήμου κρατοῦσα χελο ὅπη πληθύνεται (πλη-

θύεται Μ.).

1371. εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως] Hoc significare non potest εἰδέναι ὅπως κυρεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Aj. 103. 890. Qu. εἰδέναι πῶς νῦν κυρεῖ. Aut εἰδέναι μ' ὅπως κυρεῖ. Aut πῶς κυρῶν ἐσθ' εἰδέναι. τρανῶς — εἰδέναι] Cf. Eum. 45. τῆδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. Eur. El. 758. τρανῶς ὡς μάθης τύχας σέθεν. Rhes. 40. οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας. Soph. Aj. 23. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

1372. οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι] Cf. Soph. Aj. 1307. οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων. Phil. 929. Oed. R. 635. Oed. C. 978.

1374. $\pi\tilde{\omega}_S$ $\gamma\acute{a}\varrho$ $\tau\iota_S$ —;] I. e. $\pi\tilde{\omega}_S$ $\gamma\grave{a}\varrho$ $\tilde{a}\lambda\lambda\omega_S$. Cf. Eum. 607. et ad 1139. Qu. $\pi\tilde{\omega}_S$ δ ' $\tilde{a}\nu$ $\tau\iota_S$ —.

1375. πημονὴν ἀρκύστατον mss. πημονὴν ἀρκυστάτων | φράξειεν Wakef. ad Eum. 112. πημονῆς ἀρκύστατον φράξει' ἄν Schütz. πημονῆς ἀρκύστατ' ἄν φράξειεν recte Elmsl. ad Med. 416. πημονῆς ἀρκύστατ' ἄν Blomf. Lege πημονῆς ἀρκύστατ' ἄν | φράξειεν, ὕψος κρείσσον' ἐκπηδήματος.

1376. ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος] Sic Soph. Oed. R. 1374. ἔργα κρείσσον' ἀγχόνης. Cf. Pers. 97 sq. φράξειεν] φράξει' ἄν

Vauv. ad Soph. El. 830. Malim nociosov'.

1377. ἀγὼν νείκης παλαιᾶς]

1378. νίκης παλαιᾶς] νείκης — Heath. Dind. Δίκης παλαίειν Margoliouth. δίκης τελείας — γέμων Karsten, coll. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην. Cf. ad Eum. 903.

1379. ἐπ' ἐξειογασμένοις] Cf. Pers. 525. Herod. IV. 164. ἐπ' ἐξεογασμένοισι. VIII. 94. IX. 77. Soph. Aj. 377. El. 1344. τελου-

μένων είποιμ' αν.

1380. καὶ τόδ'] Qu. τοῦτό γ'.

1381. ὡς μήτε φεύγειν] ὡς pro ιστε, ut alibi apud nostrum.

1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον —] Cf. Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. Pr. 1078. εἰς ἀπέροαντον δίκτυον ἄτης. Eur. Or. 25. ἡ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' δφάσματι | ἔκτεινεν. Cf. Soph. Fr. 473. χιτών ἄπειρος. Cho. 492. Herod. I. 141. Π. 95. Men. Fr. 27. ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται.

1383. κακόν] Imo καλόν. Cf. 1383. πλοῦτον εἴματος κακόν.

Sept. 950. γᾶς πλοῦτος.

1384. δυοῖν οἰμώγμασι] δυοῖν οἰμωγμάτοιν Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 603. δυοῖν — μιασμάτων (μιασμάτοιν Elmsl.). Pers. 722. δυοῖν στρατηλατῶν (-ταῖν Elmsl.). Eur. Hel. 577. γυναικῶν (γυναικοῖν Elmsl.) δυοῖν. "Δυοῖν, ni fallor, apud Atticos duali semper jungitur, δύο vero interdum plurali." (Elmsl.) Cf. Eur. Med. 1289. δυοῖν τε παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται, | ἢν χρῆν νεοσ-

σοῖς τοῖσδε πῦρ, λόγχας, ὅπλα | φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων | χέρσου τ' ἀμοιβάς.

1385. μεθημεν αύτοῦ κῶλα] Cf. Eur. Hipp. 356. δίψω, με-

θήσω σῶμ'.

1386. τρίτην —] Cf. Fr. 52, 4. τρίτον Διός σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

1387. "Αιδη νεκρών πλωτήρος Wakef. S. C. § 40.

1388. δομαίνει πεσών] δομαίνει πνέων Wakef. S. C. § 40. ἀσθμαίνει 'κπνέων conj. Herwerden. ὀουγαίνει πεσών Enger. Qu. ὁομαίνει 'κπνέων, vel ἐκβάλλει (ἀσθμαίνει) πνέων. Cf. Soph. Ant. 1233. καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν | λευκῆ παρειῆ φοινίου σταλάγματος. "Versus aut spurius est, aut graviter corruptus." (Herw.)

1389. ἐκφυσιῶν] Αδ ἐκφυσιόω, opinor, non ἐκφυσιώω. Confer ἐμφυσιοῦν, Xen. Lac. IV. 3. 4. τὸ αἰδεῖσθαι — ἐμφυσιῶσαι βουλόμενος αὐτοῖς. Alia forma ἐκφυσῶν est Prom. 720. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσῷ μένος. αἴματος σφαγὴν] Cf. Eum. 428. αἴματος καθαροίου σφαγαί. Soph. Trach. 573. ἐἀν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν ἐνέγκη. Ant. 1238. καὶ φυσιῶν (κἀκφυσιῶν?) ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν | λευκῆ παρειῷ φοινίου σταλάγματος. Aj. 1238. φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας | πληγῆς μελανθὲς αἰμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. 918. Rhes. 790. σφαγὴν] Qu. πνοὴν, ut in Sophoclis loco Ant. 1238.

1390. ἐρεμνῆ] Cf. Soph. Aj. 376. Ant. 700. Eur. Her. 219.

άδου τ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν.

1391. διὸς νόσω γᾶν εἰ mss. διοσδότω γάνει sagaciter Porson. Blomf. Cf. Eum. 626. διοσδότοις σκήπτροισι. Sept. 948. διοσδότων άχέων.

1392. Cf. Hom. II. ψ'. 597. τοῖο δὲ θυμὸς | ἰάνθη ώσεί τε περὶ

σταχύεσσιν εέρση | ληΐου άλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.

1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'] Cf. 1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. Cho. 99. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (τυγχάνει plerique libri) τάδε. Oed. R. 937. ἤδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Eur. Iph. A. 227. Astyd. Fr. 5. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που (τοῖς) κάτω (κατὰ?) χθονός. et Eur. Iph. A. 649. ἰδοὺ, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὁρῶν, τέκνον. ἐγὰ δ' ἐπεύχομαι] ἐγὰ δέ γ' ἤδομαι F. G. Schmidt. ἐπεύχομαι] Qu. ἀλγύνομαι.

1395. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' mss. εἰ δ' ἦν πρέπον τόδ', ὥστ' — Karsten. εἰ δ' ἦν πρέπον τῷδ' ὧστ' — Herm. Qu. εἰ δ' ἦν πρεπόντως τῷδ' —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον τοιῷδ' (vel τούτῳ γ') —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον πάντως (at all) —. (Ita etiam Schn. prob.

Dind.) Vel $\epsilon i \delta' \tilde{\eta} \nu \pi \rho \epsilon \pi \rho \nu \chi o \alpha \varsigma$ —.

1397. κρατῆρ' — πλήσας] Cf. Soph. Oed. C. 480. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ (sc. κρατῆρα); κρατῆρ' — κακῶν] Aliter Aristophanes Ach. 936. κρατὴρ κακῶν (sycophanta).

1401. ἀφράσμενος | ἀφράδμονος Blomf. Imprudentis. Adverbium ἀφρασμόνως legitur Ag. 290. Pers. 417.

1403. αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις] Sub. εἴτε. Cf. Soph. Tr. 236. ποῦ γῆς πατρώας εἴτε βαρβάρου; λέγε. Hor. Od. I. 3. 16. 'Tollere seu ponere vult freta.' Qu. αἰνεῖν μ ' εἴτε καὶ ψέγειν θέλεις.

1404. 8µ0101 Tantundem est, perinde est. Angl. 'is all one.' Cf. 1239. Eur. Suppl. 1069. δμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' έλων χερί. Alex. com. ΙΙΙ. 488. ήδύ γε το πῶμα. ποδαπος ο Βρόμιος, Τούφη; | ΤΡ. Θάσιος. Α. δμοιον.

1405. νεμφὸς δὲ, τῆσδε —] Qu. νεμφὸς δ' ἐκ τῆσδε —. χερὸς ἔργον] Cf. Eur. Herc. 1138. ἡ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς έμης; | ΑΜΦ. μιᾶς ἄπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε. Plut. Eumen. 17.

πάντως κάκεῖ κτεινόμενος υμέτερον ἔργον εἰμί. Brut. 33.

1406. ἔργον] Qu. κεῖται (1438. 1492.) 1407. χθονοτρεφές] Qu. χθονοτραφές.

1408. δρώμενον mss. δρόμενον Canter. ὄρμενον Abresch. Gl. Farn. κινηθέν, γεγονός. φντᾶς — άλός] Cf. Eum. 452. φντοῖς πόροις. Soph. Aj. 883. δυτών Βοσπορίων ποταμών. Oed. C. 1598. ρυτῶν ύδάτων.

1409. Qu. — ἀράς; Cf. Vesp. 96. ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνία. Cf. Hom. Il. ς'. 270. σὺν θυέεσσι. θ'. 499. Hesiod. Op. 336.

σπονδήσι θύεσσί τε ίλάσκεσθαι.

- 1410. ἀπέδικες ἀπέτεμες ἄπολις δ' ἔσει mss. ἀπόδικος ἀπόθεμίς τ' ἀπόπολίς τ' ἔσει Herwerden, coll. Homerico illo (Il. ί. 63.) ἀφρήτωρ, αθέμιστος, ανέστιος etc. Qu. απόδικος (αθέμιτος, αφιλος αξο'), ἀπότιμος, ἄπολίς (ἄφιλός) τ' ἔσει.
- 1411. μῖσος ὄβοιμον] Odium grave. Cf. 1411. ἀπόπολις δ' ἔσει, μίσος άστοις. Sept. 794. πέπτωκεν άνδοων δβοίμων κομπάσματα.
- 1414. οὐδὲν τόδ'] Qu. οὐδέν ποτ', aut οὐδεν τότ'. Qu. $\vartheta \rho o \tilde{\omega} v$.

1415. μόρον] Qu. μόρου.

1416. εὐπόχοις νομεύμασιν] Cf. Cratin. ap. schol. Av. 121. γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. Cf. ad Soph. Tr. 675. Oed. C. 475.

1419. $\chi \varrho \dot{\eta} \mid \chi \varrho \ddot{\eta} \nu$ Pors. Elmsl. ad Her. 959. σ' $\dot{\alpha} \nu \delta \varrho \eta \lambda \alpha \tau \epsilon \tilde{\iota} \nu \mid$

Cf. Eum. 221. Θρέστην — ἀνδοηλατεῖν. Plat. 565 E.

1420. μασμάτων ἄποιν'] Accusativus appositionis. Cf. Eur. Herc. 224 sq. Andr. 291. Alc. 7. Hec. 1074.

1421 sq. λέγω δέ σοι | τοιαῦτ' (ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη |

έκ τῶν δμοίων)· χειρὶ — Herwerden.

1422. παρεσκευασμένης] παρεσκευασμένον Madvig. "Jubeo te talia minari ut paratum, i. e. jubeo ita tantum talia minari, si ώς παρεσκευασμένη: | χρῆν σε Butler. Qu. paratus es." Recte. παρεσκευασμένω (vel -ov).

1424. ἄρχειν mss. ἄρξειν σ' Dind. ἄρχειν jure tuetur Madvig.

τουμπαλιν] Cf. Prom. 203. κραίνη] κράνη Herwerden. 1425. γνώσει διδαχθείς δψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν] Cf. Soph. Oed. C. 1264. άγὼ πανώλης ὀψὲ γοῦν ἐκμανθάνω. Arist. Vesp. 217. νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν.

1426. περίφουα] Cf. Suppl. 757. δ'] Qu. τ'.

1427. λιβός ἐπ' δμμάτων αἵματος ἐμποεποῦς conj. Enger.

1428. φονολιβεῖ τύχα] Cf. 1129. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

1430. τύμμα τύμματι τίσαι] Cf. Cho. 312. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν | πληγὴν τινέτω.

1431. καὶ τήνδ' ἀκούεις] καὶ μὴν ἄκουέ γ' (aut ἄκουσον) Her-

werden, cui displicet καὶ τήνδ'.

1432. μὰ την —] Cf. Soph. Tr. 808. ὧν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινός τ'. Aj. 1390. Eur. Med. 1386.

1433. "Ατην] Malim "Ατην τ' aut 'Αράν τ'. Cf. Sept. 70. 'Αρά τ' 'Ερινὺς πατρὸς etc. Sept. 1055. ὧ Κῆρες 'Ερινύες. Soph. Aj. 1390. ποίγαρ σφε — μνήμων τ' 'Ερινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοὺς κακῶς φθείρειαν. Τr. 808. ὧν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' 'Ερινύς τ'. Eur. Med. 1386. ἀλλά σ' 'Ερινὺς ὀλέσειε τέκνων | φονία τε Δίκη.

1434. οὔ μοι φόβου μέλαθοον ἐλπὶς ἐμπατεῖ (ἐμπατεῖν Vict.) mss. Qu. οὔτοι φοβοῦμαι μέλαθο' ἔμ' ἄν τιν' ἐμπεσεῖν, vel οὔ μοι φόβος μέλαθον ἄν τιν' ἐμπατεῖν, vel — μέλαθοα ταῦτ' ἔτ' ἐμπατεῖν, vel οὔ μοι φόβος μέλαθον ἐστιν ἐμπατεῖν. Cf. 957. εἶμ' ἔς δόμων μέλαθοα. 851. ἐς μέλαθοα. 851. ἐς μέλαθοα καὶ δόμους ἐφεστίους | ἐλθών. Locus nondum emendatus. φόβου] φόνου conj. Herw. ad Oed. R. 1432. et Weckl.

1435. αἴθη πῦρ] Cf. Soph. Phil. 1033. αἴθειν ίρά.

1436. ὡς τὸ πρόσθεν] Ĉf. Arist. Eq. 751. ἀλλ' ἐς (ὡς Br. etc.) τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα. Lucian. Fug. 2.

1437. Lacuna trium versuum hic ponenda.

1442. ναυτίλων] Leg. ναυτικών. Cf. Soph. Aj. 3. σκηναῖς ναυτικαῖς. 1277. νεών — ναυτικοῖς εδωλίοις. 1278. ναυτικὰ σκάφη. Ναυτίλος significat i. q. ναύτης, navita. Conferri fortasse non debet Phil. 220. ναυτίλω πλάτη.

1443. ἰστοτριβής] Producta secunda. Cf. ad Soph. Aj. 751. Redde Anglice, a joint-frequenter with him of the ships'

benches.

1446. φιλήτως] De femina dictum ut φονεύς 1231.

1447. εὐνῆς] εὕνους conj. Herw. χλιδῆς] χλιδῆ Musgr. Blomf. Recte. Redde, prae luxu. Cf. Prom. 436. μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' αἰθαδία | σιγᾶν με. 466. Pers. 608. Eur. Tro. 975. αι παιδιαῖσι και χλιδῆ — ἤλθον πρὸς Ἰδην. Qu. τήνδε τὴν χλιδήν. Qu. εὐνῆ — τήνδ' ἐμῆ χλιδήν. Connecte παροψώνημα χλιδῆς. Similiter Eur. Iph. A. 951. δ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον. Arist. Fr. 236. πάσαις γυναιξὶν ὅσπερ παροψὶς μοιχός.

Sotad. Fr. 3. παροψίς είναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω: | τοῦτον μασαται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

1449. δεμνιστήρης | Cf. 53. δεμνιστήρης πόνος.

1450. φέρουσα χήμῖν Weil. Qu. φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν (Herm.). Vel φέρουσα χήμῖν. τὸν αἰεὶ — ὕπνον] Ut ὁ ἀεὶ χρόνος dictum. Cf. Soph. Oed. C. 1698. ὧ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος. Plat. Gorg. 525. τὸν ἀεὶ χρόνον.

1453. Siai] Cf. 448.

1454. ἀπέφθισεν βίον] Cf. Soph. Aj. 1027. ἔμελλέ σ' Εκτωρ καὶ θανόντ' ἀποφθίσειν. Τr. 709. τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρήζων. Fort. ἀπέψυξεν (aut ἀπέπνευσεν, 1493.) βίον.

1455. ἰὼ παρανόμους Ἑλένα mss. ἰὼ Ἑλένα κατ' ἐπωνυμίαν conj. Keck. ἰὼ σὰ παρώνυμος οὖσ' Ἑλένα Weckl., coll. Eum. 8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

1459. ἀπηνθίσω] Cf. 1662. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ιδδ' ἀπανθίσαι (l. ἀκοντίσαι).

1468. δαίμον —] Cf. 1175. δαίμων υπερβαρής έμπίτνων.

1471. καρδιόδηκτον Cf. Rhes. 546. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι.

1474. υμνον υμνεῖν ἐπεύχεται mss. Qu. υμνον υμνεῖς. ἀπεύχετον (δόμοις).

1475. νῦν δ'] Qu. νῦν γ'.

1476. τριπάχυιον] Qu. τριπάλαιον (Blomf., cf. 1501. δ παλαιὸς δριμὸς ἀλάστωρ Άτρέως etc.). τριπάχυντον Bamberg. Cf. Sept. 770. δλβος ἄγαν παγυνθείς.

1479. νείσει libri. νείκει Scal. δήσει (contentione, coll. 942.) Herw. Qu. καἰεὶ (κἀεὶ), καὶ ἀεὶ, νεὶ δεινός. ποὶν καταλῆξαι —] Cf. Sept. 740. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

1480. axos] Qu. ayos.

1481. μέγαν — δαίμονα καὶ βασύμηνιν] Cf. Eum. 928. μεγά-λας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

1483. alvor Fort. alvor. ατηράς τύχας Qu. ατηράς δύας.

Cf. Prom. 746. δυσχείμερον γε πέλαγος άτηρᾶς δύης.

1493. 1517. βίον ἐκπνέων] Cf. ad Soph. Aj. 1031. ἀπέψυξεν βίον. Eur. Hel. 142. σφαγαῖς — ἐκπνεῦσαι βίον. ἀκυρέστου] Qu. ἀκόρεστον.

1494. Distingue sic, ἐκπνέων, ἄμοι μοι, κοίταν —.

1496. ἀμφιτόμφ —] Cf. Eur. El. 164. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις.

1498. μηδ' ἐπιλεχθῆς] μηδ' ἐπενέγκης | ᾿Αγαγεμνονίαν εὐνὰν (vel potius κοίταν) ἀλόχφ conj. Enger. Qu. μὴ τόδε λέξης (Ahrens.) Redde Anglice, and do not consider. Cf. Herod. I. 78. II. 120. VI. 9. etc.

1499. εἶναί μ' ἄλοχον] κτεῖναί μ' ἄλοχον L. Schmidt. καίνειν ἄλοχον F. G. Schmidt.

1501. δριμύς ἀλάστωρ] Cf. ad Arist. Pac. 349. δικαστήν δριμύν.

αλάστως — τόνδ' απέτισεν] Cf. Cho. 651. τίνει μύσος χρόνφ

κλυτά βυσσόφοων Έρινύς.

1502. θοινατῆρος] Anglice, entertainer. Cf. Prom. 1024. διαρταμήσει σώματος μέγα δάκος, | ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος, | κελαινόβρωτόν θ' ἤπαρ ἐκθοινήσεται. Θοίνη legitur Prom. 530. Fr. 266, 6.

1504. τέλεον] Adultum.

1507. πῶ πῶ mss. Qu. ποῦ ποῦ;

1509. βιάζεται] Leg. πιαίνεται. Vel ελθεῖν pro μέλας.

1511. ὅποι δὲ καὶ —] ὅ τοι δίκην προβαίνων | πάχνας κου-

οοβόρου παρέξει conj. Butler. Leg. ὅποι δίκαν —.

1512. πάχνα —] Cf. Cho. 83. κουφαίοις πένθεσιν παχνουμένα. Qu. πάχνας κουφοβόρου. ὅποι — προβαίνων] Cf. Soph. El. 1384. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἄρης.

1524. Post ἔθηκ' pone virgulam.

1525. ἀερθέν] ἀερθείς legitur Eur. Fr. 911, 3. ἀερθῶ Andr. 849.

1526. τὴν πολύκλαυτόν τ' mss. τὴν πολυκλαύτην Pors. ad Med. 822. (Ut ἀδμήτη Suppl. 140. Soph. Oed. C. 1321. El. 1239. ἀτανρώτη Arist. Lys. 217. εὐφιλήταν Sept. 108. et similia.) τὴν πολύκλαυτον ἀνάξια δράσας (del. τ' Ἰφιγένειαν) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. Qu. τὴν πολύκλαυτόν γ' — .

1527. ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων] Corrigo νηλέα δράσας, νηλέα πάσχων. Cf. Cho. 242. τῆς τυθείσης νηλεῶς δμοσπόρου. Pr. 240. ἀλλὰ νηλεῶς (ἀλλ' ἀνηλεῶς multa apogr.) ὧδ' ἐρούθμισμαι. Ag. 1564. Eum. 868. εὐ δρῶσαν, εὐ πάσχουσαν. Pers. 813. τοίγαρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσι. Cho. 313. Soph. Fr. 18. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

1529. ξιφοδηλήτω θανάτω] Cf. Cho. 729. ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Prom. 860. θηλυκτόνω | ἄρει δαμέντων. ξιφοδηλήτω passive hic accipiendum. Cf. ad Soph. Trach. 357. δ διπτὸς Ἰφίτου μόρος.

Activum est Cho. 717.

1530. στερηθεὶς] πτερωθεὶς Wakef. S. C. § 25. ἀμηχανῶ — ὅπα τράπωμαι] Cf. Eur. Or. 627. ΄ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. Herc. 1105. ποῦ ποτ' ἀν (εἴμ'?) ἀμηχανῶ. Soph. Phil. 337. ἀμηχανῶ δὲ πότερον — στένω.

1531. εὐπάλαμνον μέριμναν mss. εὐπάλαμον — Porson. Leg. εὐπαλάμων μεριμνᾶν. Ita et Karsten, ut nunc video. Qu. εὐπα-

λάμου μερίμνας.

1532. ὅπα] ὅποι Elmsl. ad Her. 595. πίτνοντος οἴκου] Cf. Eum. 518. ἐπεὶ δὴ πίτνει δόμος δίκας. Hor. Od. III. 16. 11. 'Concidit auguris | Argivi domus ob lucrum | demersa exitio.'

1533. Qu. δομοσφαλοῦς.

1535. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο ποᾶγμα θήγει βλάβης ποὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖοα] Correxerim θήγει δ' — θηγάνην βλάβην (aut βλάβης) etc. Cf. Eum. 859. σὶ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλης | μήδ' αίματηρὰς ϑηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων. ϑήγει mss. ϑηγάνει (acuit) Herm. ex Hesychii glossa, ϑηγάνει: ὀξύνει. Corrigendum suspicor ϑηγάνην. Cf. Eum. 859. Contra analogiam peccare videtur ϑηγάνειν. Cf. Cho. 647. Qu. δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα ϑήγεται ξίφος (βέλος) (aut ϑήγει καὶ βλάβαν). Verbum etiam ἀκονᾶν idoneum ad sensum foret. βλάβης] Qu. βέλος.

1536. θήγει βλάβης mss. Qu. θηγάναις μάχαιραν (Musgr.

prob. Eng.)

1540. δροίτας Cf. Cho. 999. Eum. 633.

1546. μεγάλων] μυσαρῶν aut μιαρῶν Mähly. μελέων F. G. Schmidt, coll. Cho. 1007. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων. ἀδίκως] αἰκῶς F. G. Schmidt. Qu. ἀδίκων.

1547. ἐπιτύμβιος αἶνος] Qu. ἐπιτύμβιον αἶνον (Stanl.). Cf. Cho.

335. ἐπιτύμβιος ϑρῆνος. 342.

1549. σὺν δακούοις (δακούοιν Fl.) ἰάπτων mss. σὺν δακούοις χεροῖν ἰάπτων Wecklein. Cf. Rhian. Stob. Flor. IV. 34. μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει | ἀχνύμενος.

1553. καὶ καταθάψομεν] Qu. καί νιν θάψομεν.

1561. δύσμαγα] Qu. δύσκοιτα vel δύσπορα. Cf. Suppl. 397.

ούκ εὔκριτον τὸ κρίμα.

1563. μίμνοντος] Qu. θάσσοντος, vel μίμνει δ' ἐνίζοντος —, vel potius μίμνει γὰρ (δ' ἔθ') ίζοντος —. Cf. Eum. 18. ίζει τετάρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Ag. 955. θάρσος εὐπιθὲς ίζει φρενὸς φίλον θρόνον. Vix recte se habet vulgata μίμνει δὲ μίμνοντος.

1564. παθεῖν τὸν ἔρξαντα] Cf. Cho. 313. "δράσαντι παθεῖν," τριγέρων μῖθος τᾶδε φωνει. Pers. 813. Soph. El. 1026. Fr. 11. Eur. Or. 403. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Crinagor. Epigr. 1. πέπονθας οἶ' ἔρεξας ἐσθλὸν ἡ δίκη. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

1565. γονάν ἀραῖον — δόμων] Cf. Cho. 805. γέρων φόνος

μηκέτ' εν δόμοις τέκοι.

1566. προσάψαι mss. πρὸς ἄτα optime Hermann. Blomf. Idem ipse conjeceram. Sic προσκολλᾶσθαί τινι 'to adhere to any one.' Qu. \smile _ ἄτα γένει προσῆπται. Cf. Dionys. Hal. 7. in Suid. s. v. ἀφάψαι, ἐκείνῳ ὁ δαίμων ἄτας προσῆψεν.

1568. $\chi \varrho \eta \sigma \mu \delta \nu$] Angl. prophecy.

1569. Leg. Πλεισθενιδών. δαίμονι — δομούς θεμένη] Cf. Eum. 764. δομωμοτήσας τῷ σῷ στορατῷ.

1571. δ δὲ λοιπὸν] Anglice, and as for the future.

1575. ἀλληλοφόνους] Cf. Cho. 474. ἀπ' αὐτῶν (τῶν δωμάτων) διώκειν ἔριν αίματηράν.

1576. μανίας — ἀφελούση Ut ὀργάς ἀφαιρεῖν.

1577. ἀφελούση] Qu. ἐλαλάση. τοῦς φέγγος —] Cf. Arist. Pac. 556. Το ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα.

1578. ἤδη νῦν] Fort. νῦν ἤδη, quod legitur Nub. 295. 327. etc.

1579. γης] Qu. πάντ'.

1580. ὑφαντοῖς —] Cf. Soph. Tr. 1051. Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον. Aj. 1034. ἀρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος | κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος; Supra 1084. δίκτυον — Ἅιδα.

1585. αὐτοῦ τ' mss. αύτοῦ δ' Elmsl. ad Med. 940. Dind. Recte.

1589. τὸ μη —] Cf. ad Prom. 236.

1590. Scribe αὐτοῦ ξένια δὲ etc.

1591. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως] Cf. Eur. Med. 485. πρόθυμος μᾶλλον (i. e. προθυμοτέρα) ἢ σοφωτέρα. μόχθων — ἄλις] μόχθων — ἄκος Donaldson ad Soph. Ant. 1241.

1592. κοεουργόν ήμας] Cf. Cho. 252. βουθύτοις εν ήμασιν. Eur. Hel. 1474. βούθυτον άμεςαν. Soph. Tr. 609. ήμεςα ταυ-

ροσφάγω.

1594 sq. Simile Astyagis facinus narrat Herodotus I. 119., qui Harpago post comesas filii carnes ostendi jussit τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

ποδήρη] Cf. 898. στῦλον ποδήρη. Strab. ΙΙΙ. fin. ποδήρεις ἐνδε-

δυκότες τους χιτώνας. ἄκρους κτένας Ι. e. φάλαγγας.

1595. ἔθουπτ' ἄνωθεν mss. ἔκουπτ' ἄνωθεν Stanl. Tyrwh. ἔκουπτ' ἄνευθεν recte Blomf. Karst. ἔθουπτ' ἄνωθεν ἀνδοακὰς δατούμενος Weckl. καθήμενος recte mss. καθημένοις Casaubon. De re cf. Hygin. Fab. 88. 'qui quum vesceretur, Atreus imperavit brachia et ora puerorum afferri.' Π. Reg. IX. 35. καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὸν καὶ οὐχ εὖρον ἐν αὐτῆ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἔχνη τῶν χειρῶν.

1596. ἄσημα δ' αὐτῶν mss. Leg. τἄσημα δ' αὐτῶν.

1597. ὡς ὁρᾶς γένει] Leg. ὁ σπείρας πατήρ (γονεύς, τοκεύς). Jure in vulgata haeserunt Both. Karsten.

1599. ἄν πίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν mss. ἀμπίπτει δ' — Canter. ἀμπίπτει τ' ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν (i. e. ἀπερῶν, ut ἐξερῶν) Karsten. Qu. ἀμπίπτει τε τὰς σφαγὰς (τὴν σφαγὴν, τῆς σφαγῆς) ἐμῶν. Qu. ἤμωξε κἀμπίπτει κρέ' ἐκ σφαγῆς ἐμῶν. Cf. Phryn. Π . 318. ἀ μαλάχας μὲν ἐξεμῶν (ἐξερῶν libri). ἐρῶν] ἐμῶν Aur. Qu. τέκνων.

1600. Leg. τ '.

1602. οὕτως ὀλέσθαι Vauvill. ad Soph. El. 830.

1605. τρίτον γὰρ —] Ιτα Prom. 774. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Qu. τρίτον γὰρ ὅντα παῖδά μ' ἀθλίφ πατρί aut — ὅντα μ' ἄμα τρισαθλίφ πατρί. ἐπὶ δύ ἀθλίφ Ahrens. ἐπὶ δυσαθλίφ G. C. W. Schneider. ἐπὶ τρισαθλίφ Mein. οὖν με παῖδ' ἔτ' ἀθλίφ Davies. αὐτὸν ὅντα μ' ἀθλίφ Wecklein. ὅντα με τέκνον (μ' νἱὰν, παῖδα) ἀθλίφ Herwerden. ἔρνος ἀθλίφ F. G. Schmidt.

1608. θυραῖος ών] Ι. ε. καίπερ οὐ παρών.

1609. δυσβουλίας | εὐβουλίας Karst. Recte, opinor.

1611. ἰδόττα τοῦτον] Malim ἰδόττι τοῦτον, aut τοῦτόν γ' ἰδόττι. Cf. Hom. Il. 22, 109. ἔμοὶ δὲ τότ' ἄν πολὺ κέρδιον εἴη, ᾿Αχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι. Cf. tamen Cho. 408. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ τόγδε κλύουσαν οἶκτον. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος άδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων. Eur. Med. 814. σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τάδ' ἔστὶ, μὴ πάσχουσαν ὡς ἔγὼ κακῶς. Vide omnino Elmsl. ad Her. 693. τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν] Cf. Eur. Med. 982. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται.

1612. \emph{i} $\emph{βρίζειν}$ έν κακοῖσιν] Cf. Soph. Aj. 1151. $\emph{δ}$ ς έν κακοῖς \emph{i} $\emph{βριζε}$ τοῖσι τῶν πέλας. 1092. $\emph{μ}$ $\emph{γ}$ $\emph{ψ}$ $\emph{ψ}$ ανοῦσιν $\emph{ψ}$ $\emph{βριστη}$ ς γένη.

 $o\dot{v}$ $\sigma\dot{\epsilon}\beta\omega$] Qu. $o\dot{v}$ $\vartheta\dot{\epsilon}\lambda\omega$, aut $o\dot{v}$ $\varphi\iota\lambda\tilde{\omega}$.

1614. Qu. μόνον δ' ἐπ' αὐτῷ, aut potius μόνον δὲ κείνῳ (coll. 1627. 1634.). ἔποικτον] ἔπακτον Blomf.

1616. λευσίμους ἀράς] Cf. Soph. Aj. 254. πεφόβημαι λιθόλευστον "Αρη.

1617. προσήμενος κώπη] Cf. Arist. Ran. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώ-

πην. 200. ίζω 'πὶ κώπην.

1618 sq. τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός] Cf. Eur. Phoen. 72. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς (ζυγῷ?) | καθέζετ' ἀρχῆς. Ion. 595. ἢν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὁρμηθεὶς ζυγὸν | ζητῶ τις εἰναι, etc. Hel. 1532. ζυγῶν τε πεντήκοντα κάρετμῶν μέτρα | ἔχουσαν (ναῦν, hic proprie). Schol. οἱ γὰρ ζυγοὶ (l. ζύγιοι aut ζυγῖται) —. Cf. schol. Arist. Ach. 161. V. Herw. ad Oed. R. 923.

1619. διδάσκεσθαι βαρὺ —] Cf. Soph. Ant. 726. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ | φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

Connectendum videtur διδάσκεσθαι cum σωφρονεῖν.

1620. σωφρονεῖν εἰρημένον mss. σωφρονεῖν κεχρημένον Elmsl. ad Her. 801. Karst., coll. Pers. 829. πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχημένον | πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι. Sed κεχρημένω potius postularetur. Cf. 1611. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ | ἰδόντα (imo ἰδόντι).

1621. νήστιδες δύαι] Cf. Prom. 621. νήστισιν αἰκίαις. Eur. Iph. T. 973. νῆστις βορᾶς. τὸ γῆρας] τὸ δῖγος ingeniose et, ni fallor, vere corrigit Margoliouth, coll. Plat. Euthyphr. p. 4 D. $\delta \pi \delta$ γάρ

λιμοῦ καὶ δίγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει.

1623. οὐχ ὁρᾶς ὁρῶν τάδε] Cf. Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τὰμφανἤ. τάδε;] Qu. τάδε (sic). ἰατρομάντεις] Cf. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

1625. γύναι, σ \dot{v} —] Qu. γυναικ \dot{t} (\ddot{a} μα) — .

1626. αἰσχύνουσ'] Leg. αἰσχύνας aut αἰσχύνων.

1627. Cf. 1634. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον.

1628. κλαυμάτων ἀρχηγενῆ] Cf. Eur. Hipp. 881. αλαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.

1629. 'Ορφεῖ — χαρᾳ̃] Cf. Eur. Bacch. 561. ἔνθα ποτ' 'Ορφεὺς κιθαρίζων ξύναγεν δένδρεα Μούσαις, ξύναγεν θῆρας ἀγρώτας. ' 'Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν] Cf. Suppl. 768. εἶναι βύβλον (\check{v}) δὲ καρπὸς etc. Soph. Oed. R. 717. παίδων δὲ βλάστας etc. El. 1400. πασῶν ἔβλαστε — .

1630. πάντ' ἀπὸ φθογγῆς] Qu. πάνθ' ὑπὸ φθογγῆς.

1631. ἠπίοις ὁλάγμασιν] νηπίοις ὁλάγμασιν Jacob. Karsten. Recte proculdubio. Cf. 1672. ματαίων τῶνδ' ὁλαγμάτων.

1632. ἄξει] Qu. κνίζεις, provocas, irritas.

1634. δς οὖκ] Lege ὅστις γ'. Qu. ὅς γ'. Et sic Karsten. Cf. 1400. Soph. Phil. 1266. οὖ γάρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα, | ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαθὼν | ἀπεστέρηκας.

1636. Qu. αλλ' ἐπεὶ δοκεῖ. Qu. καὶ λέγειν.

1637. ἐχθρὸς ἢ] ἐχθρὸς ἀν Herwerden. Deinde ἔχων δὲ τοῦδε σκῆπτρα νῦν πειράσομαι | ἄρχειν πολιτῶν (ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων — codd.) conj. idem. παλαιγενής]Ι. q. παλαιός.

1638. πρατῶν δὲ —] Qu. ἐκ τῶν δὲ — Jacob. Recte, opinor. 1639. Cf. Soph. El. 1462. ὡς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος | ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν | στό μια δέχηται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν | ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύση φρένας. Diodor. Sic. II. 19. τῶν ζώων ἀπειθούντων τοῖς χαλινοῖς. πειθάνορα] Imo, ni fallor, πεισάνορα, ut τρυσάνωρ, δεισάνωρ, ἡηξάνωρ, φυξάνωρ, φθισήνωρ, όλεσήνωρ (Theogn. 399. δλεσήνορας ὅρκους), Στησήνωρ (Herod. V. 113. sive Στασάνωρ Strab. XIV. p. 683.), Πεισίστρατος, πεισίβροτος (Aesch. Cho. 361.), etc. Sed πείθαρχος est Pers. 366. et Πειθήνωρ, ni fallor, alicubi. Cf. στυγάνωρ (Prom. 724.), φιλάνωρ, etc.

1640. Qu. ζεύξω βαρείαις ξυμφοραίς, vel βαρείαις έν δύαις, vel βαρείαις άλύσεσιν, vel ζεύξω 'ν βαρείαις συμφοραίς —. (Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά. Sept. 314. βαρείας — τύγας. Ag. 199. βαρεία — κήρ. Suppl. 105. πάθεα — βαρέα.) Vel ζεύξω δύαισι νήστισιν —. (Ipse Aegisthus minatur supra 1621. δεσμοί δὲ καὶ τὸ γῆρας (Ι. δίγος) αί τε νήστιδες | δύαι, διδάσκειν έξοχώτατοι φρενών | ιατρομάντεις. Cf. Prom. 622. νήστισιν αίκιαις.) Recte animadvertit Madvig, "In litteris οντιμη latet dativus substantivi feminini generis cum βαρείαις (littera σ intercidit ante σειραφόρον) significansque frenos frenorumve aliquam partem. Hvíais, quod et versui et sententiae (?) satisfacit, a litteris videtur nimium discedere, sed utar eo donec propius repertum erit." Cf. Prom. 107. aráyxais ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Eur. Hel. 262. τίνι πότμω συνεζύγην; Hipp. 1389. οία ζεύξω — σειραφόρον] Cf. 842. ζευχθείς ξυμφορά ξυνεζύγης. ετοιμος ήν έμοι σειραφόρος. Herod. VII. 85. χρέονται σειρησι (fuβαρείαις] παριείς nibus, restibus) πεπλεγμένησι έξ ξμάντων. Margoliouth. Ellipsin in βαρείαις (ζεύγλαις) tuetur Karsten (coll.

καιρίαν παίειν, ἴσην τίνειν, εὐθεῖαν κρίνειν, τροπαίαν πνεῖν, τρίτην ἐπενδίδωμι, διανταίαν οὐτάζειν, εὐθεῖαν ἔρπειν, etc.) Sed, loco diu perpenso, sic potius corrigendum suspicor ζεύξω βαρείαις ζύγιον, οὐ σειραφόρον etc. Prom. 462. κάζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖοι κνώδαλα | ζεύγλαισι δουλεύοντα. οὖτι μὴ mss. οὖτι μὴν — Wieseler. Karsten, coll. Soph. Phil. 1275. ἀλλ' οὖτι μὴν (δὴ?) νῦν. Qu. οὖτι δὴ, vel οὐχ ὅπως, vel οὐκέθ' ὡς.

1641. Cf. Soph. Fr. 727. σὸ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εἰφορβία. δυσφιλης] δυσφιλεῖ Scal. Dind. conj. Karsten. I, e. odiosus. Cf. 1232. Cho. 624. 637. 1058. Eum. 54. Soph. Oed. C. 1258. ἐσθῆτι σὺν τοιᾶδε, τῆς ὁ δυσφιλης | γέρων γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Post πῶλον virgula tantum distinxerim, quum ad κριθῶντα spectent verba ἀλλ' ὅμως etc. ὁ δυσφιλης — ξύνοικος] Respicere videtur Sophocles Oed. C. 1258. τῆς (ἐσθῆτος) ὁ δυσφιλης | γέρων γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Cf. Simonid. Amorg. 6, 101. οὐδ' αἰψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται, | ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν. Supra 495. κόνις πηλοῦ ξύνουρος. Soph. Fr. 686. (λιμὸς) βαρὺς ξύνοικος, ὡ φίλοι, βαρύς.

1642. μαλθακόν σφ' ἐπόψεται mss. μαλθακόν σφε πέψεται Karst., coll. Arist. Vesp. 645. την γὰο ἐμην ὀογην πεπᾶνει χαλεπὸν etc. Herod. I. 161. οὐδεὶς — πέμματα ἐπέσσετο etc. Qu. μαλθακόν σφε θήσεται.

1644. ἀλλὰ σὺν γυνὴ — ἔκτειν'] ἀλλὰ σὴ γυνὴ Stanl. Cf. Soph. El. 302. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. Lege ἀλλά νιν —.

1645. χώρας μίασμα] Cf. Cho. 1028. πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.

1649. δοκεῖς mss. δοκεῖ recte Aur. Cf. Sept. 635. γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς (δοκεῖ recte M. sup. σοι). et ad Ant. 1102.

1650. 1651. εἶα δὴ] Cf. Eur. Fr. 693. εἶα δή. 781, 8. ἀλλ' εἶα. 1650. τοὖργον οὖχ ἐκὰς τόδε] Cf. Soph. Ph. 26. τοὖργον οὖ μακρὰν λέγεις.

1651. πρόκωπον] Qu. πρόκωπος. Cf. Eur. Or. 1477. πρόκωπον ξίφος ἐν γεροῖν ἔγων. Confer μονόκωπος (Eur.).

1652. ἀλλὰ μὴν κάγὼ —] Cf. Arist. Ach. 428. οὐ Βελλεροφόντης: ἀλλὰ μὴν (κάκεῖνος μὲν vulg.) κάκεῖνος ἦν | χωλὸς, etc.

1653. δεχομένοις λέγεις —] δεχομένοις λέγεις τὸν ὄονιν (gl. θανεῖν σε?) Herw. ad Oed. R. 52. Cf. ad Soph. El. 668. ἐδεξάμην τὸ δηθέν. Pl. 63. Herod. I. 63. φὰς δίκεσθαι τὸ δηθέν. VIII. 114. δεξάμενος τὸ δηθέν. Eur. Herc. 1185. εὔφημα φώνει. ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. Soph. Aj. 591. τοῖς ἀκούουσιν λέγε. Ion. 573. Arist. Pl. 63. τὴν τύχην δ' ἐρώμεθα] Cf. 1663. δαίμονος πειρωμένους. Sept. 506. θέλων ἐξιστορῆσαι (i. e. ἐκπειραθῆναι) μοῖραν ἐν χρεία τύχης. Legerim τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα. ἐρούμεθα libri. ἐρώμεθα Schütz. Blomf. αἰρούμεθα Canter. Tyrwhitt. Karst.,

coll. Suppl. 380. ἀμηχανῶ δὴ — δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην έλεῖν (?). Θανεῖν σε] Qu. Θανεῖσθαι.

1655. εξαμήσαι — δόστηνον θέρος] Cf. Pers. 822. όθεν πάγ-

κλαυτον έξαμᾶ θέρος. πολλά Leg. κάρτα.

1656. Cf. Eur. Alc. 673. παύσασθ' ἄλις γὰο ἡ παροῦσα συμφορά. Ion. 975. καὶ νῦν πήματων ἄδην ἔχω. ἄλις γ' ὑπάρχει] Lege ἄδην —. Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Pr. 585. Vel πημονῆς δέ γ' (γὰρ) ἄλις ὑπάρχει. μηδὲν ἡματώμεθα mss. μηδὲν αἰματώμεθα Stanl. μηδ' ἔθ' αἰματώμεθα Blomf. Karst. Malim

μηκέθ' αξματώμεθα.

1657. στείχετ' ἔνδον οἱ γέροντες πρὸς δόμους χοὶ πεπρωμένους | πρὶν παθεῖν Wakef. S. C. § 30. στεῖχε καὶ σὰ χοὶ γέροντες Herm. Franz. Dind. Schwerdt. ("Sed Aegistho quae dicenda erant superioribus versibus absoluta sunt; hae minae et jussa nihil omnino ad eum pertinent", ut monuit Madvig.) στείχετ' ἤδη χοὶ γέροντες Μαdvig. Qu. στείχετ', ὡ γέροντες, εἴσω —. (Exciderat εἴσω post simile -ες). Vel στείχεθ' ὁμεῖς οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένοις | πρὶν παθεῖν εἴξαντες. πεπρωμένους τούσδε libri. πεπρωμένους Scal. πεπρωμένους (i. e. rebus fato decretis) Madvig, Jure miratur Karsten non offendisse criticos in δόμους πεπρωμένους.

1658. ποὶν παθεῖν ἔοξαντας αἰνά· χοῆν τάδ' — Schneidewin. εἴξαντε καιρῷ Sch. στέρξαι δὲ καιρὸν Faehse. Qu. ἔρξαι τόδ' ἔργον, vel ἔρξαι δὲ καιρόν. ἔρξαντες recte Madvig. καιρόν]

αἰνεῖν alii. ἀρχεῖν Madvig. Qu. άξεπράξαμεν.

1659. εἶ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ' ἔχοίμεθ' ἄν mss. εἶ — ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν Herm. (Cf. 1653.) εἶ — τοἔμπαλιν, δεχοίμεθ' ἄν Wecklein. (Quod ad τοἔμπαλιν, Wecklein confert Pers. 223. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε. Ag. 1424. τοἔμπαλιν. Prom. 202. Xen. Cyr. VIII. 4. 32. Herod. II. 19.) Qu. εἶ δέ πως (τις) μόχθων γένοιτο τῶνδε λύσις, ἔλοίμεθ' ἄν.

1661. θανείν zτανείν Elmsl. Frequens horum verborum est

confusio. $\pi a \vartheta \tilde{\epsilon i \nu}$ Leg. $\mu a \vartheta \tilde{\epsilon i \nu}$.

1662. ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι feliciter Wakefield. Karsten. Quod et ipse conjeceram. Cf. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασ' ἃ μή 'στι καίρια, etc. Qu. ματαίαν γλῶσσαν ἐξακοντίσαι. Anth. Pal. VII. 405. 6. ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. Trag. adesp. 442. αἰσχρόν γ' ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίση λόγους. Eur. Suppl. 456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα. Tro. 114. ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς 'Οδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Eur. Iph. T. 362. ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Cf. 1459. ἀπηνθίσω.

1663. κάκβαλεῖν ἔπη] Cf. Cho. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη. Herod. VI. 69. ἔγνω ὡς ἀνοίη τὸ ἔπος ἐκβάλοι τοῦτο. Hom. Od. 4, 503. εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε. Plat. Resp. V. 473 E. Crit. 46 B. Ep. VII. 344 D. Hippocrat. init. ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ὁημάτων ἐκβάλωμεν. Arist. Ran. 595. εἰ — ἐκβαλεῖς τι μαλθακόν.

1664. σώφρονος γνώμης δ' άμαρτῆτον κρατοῦντα mss. σώφρονος γνώμης άμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα προσκυνεῖν Peil., coll. Prom. 936. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Qu. τοὺς κρατοῦντας οὐ πρέπει, vel τὸν κρατοῦντ' οὐ καίριον. γνώμης δ'] Lege γνώμης ϑ '.

1665. προσσαίνειν] Cf. Prom. 835. τῶν δὲ προσσαίνει σε τί; Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χουσηλάτου — προσσαίνουσί με.

1667. ἀπευθύνη] Cf. Soph. Aj. 71. τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας | δεσμοῖς ἀπευθύνοντα. 542.

1668. οἶδ' ἐγὰ —] Cf. Eubul. com. III. 208. κλεινὰς ᾿Αθήνας ἐκπερᾶν, | οὖ ἑᾶστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι | κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι. Eur. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. Phoen. 396. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος. Soph. Ant. 1262. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. Menand. mon. 42. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

1669. πρᾶσσε, πιαίνου] παῖς, ἀγάλλου δὴ F. G. Schmidt. Qu. πρᾶσσ' ἄ σοι δοκεῖ. πρᾶσσε] Prosper. Cf. Prom. 939. δράτω, κρατείτω — ὅπως θέλει. Qu. καὶ σὰ πιαίνου —. ἐπεὶ πάρα] Redde, quandoquidem licet.

1670. $\mu\omega\varrho$ ίας] Sermonis stulti. Sic alibi $\mu\tilde{\omega}\varrho\alpha$ ἔπη. χ ά ϱ ιν] χ ϱ όν ω conj. Weckl., coll. 1666. Suppl. 732. Cho. 935. 295. Ag. 702. Eum. 498. τῆσδ' ἐπη ϱ είας, γέ ϱ ον F. G. Schmidt. Qu. τῆσδε $\mu\omega\varrho$ ίας, γέ ϱ ον. ἴσθι — δώσων] Cf. Soph. El. 298. Aj. 1174. Ant. 1065. 460. Arist. Ach. 325.

1672. μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὁλαγμάτων] Criminationum, objurgationum. ματαίων τῶνδ' ὁλάγμαθ', ὡς ἐγὼ Rauchenstein. Fort. μάταια ταῦθ' ὁλάγμαθ', ὡς ἐγὼ —. (προτιμᾶν τι est Eum. 640. 739.) Cf. ad Pl. 883. οὐδὲν προτιμῶ σον. Dem. p. 80. κινδύνους, ὧν οὐδὲν προτιμᾶ. ματαίων — ὁλαγμάτων] Cf. 1631. νηπίοις ὁλάγμασιν. Arist. Vesp. 140. Αἴσωπον — θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὁλάκτει κύων.

1673. Qu. τῶνδε πημάτων τέλος (ἄκος, λύσιν). Cf. 1658. (Fortasse excidit νοχ τέλος propter subjects verba τέλος Άγαμέμνονος). Vel τῶνδε τῶν μόχθων ἄκος. (Cf. 1659. εἰ δέ τις μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄκη, δεχοίμεθ' ἄν.) Vel πάντα τὰν δόμοις καλῶς.

CHOEPHOROE.

1. πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη] Cf. 489. 583. 985. 1063. et 127. πατρῷων δωμάτων ἐπισκόπους. Sept. 640. καλεῖ πατρῷας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν | τῶν ὧν γενέσθαι. Eum. 220. 224. Ag. 1270. 1579.

Diphil. com. IV. 388. \eth τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον. Soph. El. 1374. χωρεῖν ἔσω (ἔργον νὼ) πατρῷα προσκύσανθ' ἔδη | θεῶν. γθόνιε | Cf. 125.

4. τύμβου δ' ἐπ' ὅχθ<math>ω τωδε] τύμβου — τωδε corrigit Naber,

coll. 200. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε.

5. κλύειν, ἀκοῦσαι valet auditu percipere (ξυνιέναι), κλύειν simpliciter audire, ut monuit Klausen. Cf. ad Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Eur. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα.

6. πλόκαμον — πενθητήριον] Sic κόμα πενθήρης Eur. Phoen. 332. πένθιμοι κουραί Suppl. 972. Cf. λυμαντήριος Ag. 1438. etc.

8. παρών φμωξα] Cf. 1014. νῦν ἀποιμώζω παρών (αὐτόν).

11. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα] Cf. 17. 24. Eur. Hel. 1204. "Απολλον, ώς ἐσθῆτι δυσμόρφω πρέπει. Alc. 1050. ώς ἐσθῆτι καὶ κόσμω πρέπει. 512. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρεπεις ἐσθήμασιν.

12. νερτέροις Qu. νερτέρων.

14. ἐπεικάσας τύχω] Cf. 949. Δίκαν δέ νιν etc. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; Suppl. 558. Eur. Iph. T. 1321. ὧ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνόμασας τύχω; Hipp. 825. τίνα τύχαν σέθεν | βαρύποτμον, γύναι, προσαυδῶν τύχω; Soph. El. 663. ǯ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κῦρω | κείνου; Phil. 222.

16. οὐδέν ποτ' ἄλλο] Cf. ad Ārist. Vesp. 984.

17. τὴν ἐμὴν] τήνδ' ἐμὴν Blomf. ad Pers. 690. πένθει λυγρῷ πρέπουσαν] Cf. 731. Eur. Alc. 512. τί χρῆμα κουρῷ τῆδε πενθίμω πρέπεις; Iph. A. 1618. πένθους λυγροῦ. Cf. Pers. 609. Eum. 107. Soph. El. 1187. δρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

19. γενοῦ δὲ] Leg. γενοῦ τε. θέλων ἐμοί] θέλοντί μοι Herw., coll. 522. θέλοντι δ' εἴπερ οἴοθ' ἐμοὶ φράσον τάδε. θέλων] Cf. 814. ξυλλάβοι — θέλων. 522. 765. 793. 814. Suppl. 144. Ag. 644. Pind. Isthm. VI. 43. θυμῷ θέλων ἀρὰν ἀκούσας. Soph. Fr. 607. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

21. προστροπή] Supplicatio. Cf. Eur. Her. 109. ίκεσίαν —

ξένων προστροπάν.

23. χοᾶν Casaub. malit Blomf. δξύχειοι σὺν κτύπω] Cf. Arist. Ran. 1361. ὧ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας δξυτάταιν

γεροῖν Έχάτα (ex Aeschylo).

24. παρηΐς —] Cf. Eur. Andr. 828. σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δάΐ' ἀμύγματα ϑήσομαι. Suppl. 76. διὰ παρῆδος ὅνυχα λευκὸν αίματοῦτε χρῶτά τε φόνιον. Hec. 653. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. ἄλοκι] Cf. Rhes. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών. Herc. 164. δορὸς ταχεῖαν (βαθεῖαν?) ἄλοκα.

26. δι' αἰῶνος] Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. ἰυγμοῖς] Cf. Eur. Her. 127. τί δῆτ' ἰυγμῶν ἤδ' ἐδεῖτο συμφορά; Ab ἰύζειν

(i. e. ἰοὺ λέγειν). Confer v. μυγμός a μύζω.

28. ύφασμάτων λακίδες Cf. Pers. 835. λακίδες ἀμφὶ σώματι | στημοροαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Arist. Ach. 423. λακίδας — πέπλων (trag.). ἔφλαδον] Dissiluerunt. Cf. Theocr. V. 148. ἄλγεσιν] Qu. ἀλγέων.

32. τορὸς — φόβος] Cf. 35. Prom. 181. διάτορος φόβος, Cf.

ad Sept. 564.

33. δόμων] Qu. φρενῶν.

34. κότον πνέων] Cf. 951. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον. Soph. El. 610. μένος πνέουσαν.

36. εν δώμασιν βαρύς πίτνων] Cf. Pers. 515. ώς άγαν βα-

ους etc. Suppl. 650. βαούς δ' ἐφίζει.

- 40. περιθύμως] Cf. Sept. 725. περιθύμους κατάρας. Soph. El. 128. ὡς ὁ τάδε πορὼν ὅλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. 1466. Ant. 1259. Tr. 808.
 - 41. τοῖς κτανοῦσί τ'] τοῖς κρατοῦσί τ' Naber.

42. τοιῶνδε (pro τοιάνδε) — κακῶν malit Herwerden.

43. χάριν ἄχαριν] χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566., coll. v. ant. 54. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν. Cf. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο (ἀχάριτον ἄλετο Elmsl.). Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἀχάριτον Elmsl.). Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.). Cf. Ag. 1545. ἄχαριν χάριν.

45. γαῖα μαῖα] Cf. 66. ὁπὸ χθονὸς τροφοῦ. Sept. 16. γῆ τε μητρί. Prom. 90. παμμῆτος τε γῆ. Eur. Fr. 944. καὶ Γαῖα μῆτες.

ἰάλλει] Cf. 497. Prom. 659. Supra *ἰαλτὸς* 22.

46. ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν] Cf. ad Ag. 1663. ἐκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα.

Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.

48. πεσόντος αΐματος πέδ ϕ] Cf. Eum. 471. πέδ ϕ πεσών. Eur. Ion. 457. iος — πέδ ϕ πεσών. Or. 88. δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδ ϕ . π έδ ϕ] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

51. βροτοστυγείς] Cf. Prom. 824. Γοργόνες βροτοστυγείς.

52. ἀνήλιοι] Ιπο ἀνάλιοι. δνόφοι καλύπτουσι δόμους] Cf. Eum. 380. δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται (?). Pers. 535. ἄστυ τὸ Σούσων — πένθει δνοφεροῦ κατέκρυψας. Infra 811. δνοφεροῦς καλύπτρας.

54. ἀδάματον] Cf. Soph. Oed. R. 1314. ἄφατον ἀδάματόν τε

καὶ δυσούριστον.

- 59. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ'] τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' Rossbach de Chor. p. 11.
- 60. θεός τε -] Cf. Eur. Hel. 560. δ θεοί θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλους.
- 62. $\hat{\epsilon}\nu$ $\varphi \hat{\alpha}\epsilon \iota$] In luce, in vita, i. e. in plena luce, in media vita.
- 63 sq. Cf. 1009. $\mu i \mu \nu \nu \nu \tau \iota \delta \dot{\epsilon} \lambda \alpha \dot{\iota} \lambda \sigma \delta \delta \dot{\epsilon} \delta \nu \delta \dot{\epsilon}$. "The very word 'twilight' is the time tween light and darkness. $\Phi \dot{a} o \varsigma$ has

been mentioned just before, and is therefore easily understood to be the other limit of the μεταίχμιον." (Green on Aves v. 187.).

- 64. μένει χρονίζοντ' ἄχη] μένει χρονίζοντας ἄχη Dind. μένει χρονίζοντ' ἀτυχῆ Herm. ἄχη χρονίζοντα βλύειν Weil. τὸ δ' μένει χρονίζον τε βρύει Κ. Ο. Muller. Qu. μένειν χρονίζοντα ποιεῖ, vel μένειν χρονίζοντ' αὖτ' ἐᾱͅ. (Schol. ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλω ἐᾱͅ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη.) βρύει ex v. 70. venisse vidit Hermann.
- 65. ἄχραντος mss. ἄχρανος (i. e. pura, mera) Schütz. Dind. Recte fortasse. Qu. ἄφαντος obscura. Cf. ad Soph. Trach. 743. φανθέν (al. κρανθέν). Sed nil temere mutandum. Tres status indicantur, lux (vita media), crepusculum (senectus), mors. His adjunguntur epitheta ταχεῖα, χρονία, ἄχραντος (irrita). Schol. ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' δρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς ὅμως ὁ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν ἑαυτὸν.

66. ἔκποθεν mss. ἐκποθένθ' Schütz. δι' αΐμ' ἄπαξ ποθέν δ'
— Wecklein, coll. Ag. 1019. Eum. 647. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ]

Cf. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα.

67. τίτας] Ι. e. vindex. Cf. Ag. 72. ημεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας (impunitus). Forma Homerica est ἄντιτος, ΙΙ. ω'. 213. Sed legerim μέλας. Sic Eur. El. 318. αἶμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?).

69. διαλγής ἄτα] Qu. βαρεῖ' ἄτα.

71. οἴγοντι] θιγόντι Scal. Steph. Blomf. Bamb. Recte. Cf. 66. οὔτι] οὔτε Both. Herm. etc. νυμφικῶν εδωλίων] Cf. Sept. 454. πωλικῶν θ' εδωλίων. Soph. Aj. 1277. ναυτικοῖς εδωλίοις.

72. $\pi \delta g o i$] An $\delta \delta o i$? $\delta \delta o \tilde{v}$] An $\delta \mu o \tilde{v}$?

73. βαίνοντες] Απ δέοντες?

74. lovσav] κλύσειαν αν Bamb. Franz. Recte. Idem et ipse conjeceram.

77. δούλιον] δούλιόν μ' Conington. Recte.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] Cf. Solon. ap. Diogen. II. 99. ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κάδικα.

79. πρέποντ'] Αη δοκοῦντ'?

80. φερομένων] Απ φερομέναν?

81. κρατούση Leg. κρατούσα. δακρύω δακρυχέω V. D. in Class. Journ. II. 564. δακρύω corruptum jure habet Porson. τφ' είμάτων Cf. Soph. Aj. 1145. τφ' είματος κρυφείς (κρυβείς al.). Eur. Hec. 346. δεξιὰν τφ' είματος κρύπτοντα.

82. δεσπόταν mss. δεσποτᾶν Stanl. Cf. ad 53.

83. πένθεσιν παχνουμένη] Cf. Eur. Hipp. 803. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήψατο. | ΘΗ. λύπη παχνωθεῖσ' ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινός; Ag. 1512. πάχνα κουροβόρω. Lege — παχνουμένα.

84. δωμάτων εὐθήμονες] Cf. Apoll. Rhod. I. 569. τοῖσι δὲ

φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῆ etc.

87. $\tau \dot{\nu} \mu \beta \omega$] $\tau \dot{\iota} \varphi \tilde{\omega}$ Ahrens. Cf. 118. 91. Om. $\delta \dot{\epsilon}$.

89. παρά | Απ τάδε?

91. $\tau \tilde{\omega} \tilde{\nu} \delta' - \vartheta \acute{\alpha} \varrho \sigma \sigma_{\mathcal{S}}$] Cf. Prom. 16. $\tau \tilde{\omega} \nu \delta \epsilon \tau \acute{\alpha} \iota \iota \omega \nu \delta'$ έχω τί $\varphi \tilde{\omega}$] Cf. Eur. Hel. 572. έγὼ δὲ Μενέλεψ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί $\varphi \tilde{\omega}$. Soph. Oed. C. 317. καί $\varphi \eta \mu \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ κοὐκ ἔχω τί $\varphi \tilde{\omega}$. Prom. 925. οὐδ' ἔχω τίς (l. τί) ἄν γενοίμαν.

92. χέουσα τόνδε πέλανον | Cf. Eur. Fr. 912, 2. σοὶ τῷ πάν-

των μεδέοντι χοὴν | πέλανόν τε φέρω.

- 94. ἔστ' mss. τσ' Bamberg. Dind. ἔσθλ' Elmsl. ad Her. 387., coll. Pers. 222. (Recte. Cf. 148. et Pers. 220. πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε ἐσθλά σοι πέμπειν etc.) εὖ τ' Elmsl., coll. Eur. Alc. 1007. Andr. 751. Qu. ἔστ', ἀντιδοῦναι —.
 - 95. τε mss. γε Stanl. Blomf. τῶν κακῶν] τῶν καλῶν Elmsl. l. l.
 - 97. πατήρ, τάδ' ἐκχέασα] Qu. πατήρ ποτ' (vel τότ') ἐκχέουσα.
 - 98. ἐκπέμψας] An ἔκρίψας? Qu. ἐκπέμψας, πάλιν, | δικοῦσα etc.
- 99. ἀστρόφοισιν ὅμμασιν] Cf. Theorr. XXIV. 94. ἄψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος.

100. ἐστὲ] Estote.

102. ἔνδον καρδίας] An αὐτὰ καρδία? Requiritur enim ob-

jectum.

105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (sic L. τυγχάνει al.) τάδε. Ag. 1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. 1365. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'. et Horatianum illud, 'si quid no visti rectius istis, | candidus imperti.' εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Fr. 65 a. Ζεύς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον. ἔχοις] ἔχεις Jacobs. Blomf. Male. Cf. Ag. 1049.

109. σεμνά] Απ χρηστά?

111. πρώτον μέν αύτην] Απ πρώτον σεαυτήν? Sed cf. Ag. 1544. κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς. αὐτὴν] Pro ἐμαυτήν. Cf. 1014.

112. ἐπεύξομαι mss. ἐπεύξωμαι Dobr. Dind. Recte.

- 113. $\tilde{\eta}\delta\eta$ $\varphi\varrho\dot{\alpha}\sigma ai$] $\tilde{\eta}\delta\eta$ ' $\varphi\varrho\alpha\sigma\alpha\varsigma$ Naber, quum incongruum hic sit verbum medium $\varphi\varrho\dot{\alpha}\zeta\epsilon\sigma\vartheta ai$.
- 115. κεὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως] Cf. ad Sept. 718. καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
- 116. τοῦτο κάφρένωσας —] Qu. τοῦτό μ' ἐφρένωσας οὐ λελησμένον.
 - 121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τόδ'.

122. μοὐστὶν] Qu. μ' αἰτεῖν.

- 124. (ἄρηξον), Έρμῆ supplent Herm. Kl. (ἐριούνι') Έρμῆ Nauck. ad Fr. 729. Cf. Eur. Hec. 791. οὖτε τοὺς γῆς νέρθεν οὖτε τοὺς ἄνω δείσας. Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis'.
 - 125. Cf. Sept. 640. καλε $\tilde{\iota}$ ϑ εο $\dot{\upsilon}$ ς $\dot{\epsilon}$ ποπτ $\tilde{\eta}$ ρας γενέσ ϑ αι. κηρ $\dot{\upsilon}$ ξας] Ι. q. καλέσας. Έρμ $\tilde{\eta}$ χ ϑ όνιε] Cf. ad 1.

126. πατρώων —] Cf. Sept. 648. Suppl. 325. Eur. El. 209. δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 690. ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπου. 903. όποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον. Sept. 272. θεοῖς πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις. Soph. Aj. 976. βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

129. χέουσα — χέονιβας] Cf. Soph. El. 84. πατρὸς χέοντες λουτρά. βροτοῖς] Leg. νεμροῖς aut φθιτοῖς (Herm.). Cf. ad Soph.

ΕΙ. 1066. Το χθονία βροτοῖσι (φθιτοῖσι?) φάμα.

130. πατέρ' (πατέρ G.) ἐποίκτειρον (ἐποικτείροντ' G.) ἐμὲ mss. Qu. καλοῦσα πατέρ', ἐποικτείρειν ἐμὲ etc. Vel καλῶ σε, πάτερ, ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ | φράσον τ' 'Ορέστην πῶς ἀνάξομεν (κατ.) δόμους.

- 131. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] τῶνδ' ἀνάστατον (aut ἀπόξενον) δόμων F. G. Schmidt, coll. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39. Trag. adesp. 325, 2. Qu. σῶν κατάστησον δόμοις. πῶς ἀνάξομεν δόμοις φῶς τ' ἄναψον ἐν δόμοις V. D. in Class. Mus. I. 267. Qu. πῶς ἀνάξομεν (vel κατ.) φράσον. Vel ὡς ἀνάσσωμεν. Qu. φράσον. Vel σῶν καθιστάναι δόμοις. Vel potius σῶν κατάγαγέ μοι δόμους (κατάστησον δόμοις). Qu. ὧδε πέμψον ἐς δόμους. Cf. 139. Pro πῶς fort. σῶν, aut ὧδ', aut ὡς.
- 133. πεπραμένοι ἀλώμεθα] Orestes et Electra, quum revera unus ille exul sit. Cf. 254. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Cf. 915. διχῶς (αἰσχρῶς?) ἐπράθην ἀν ἐλευθέρου πατρός.

134. ἀντηλλάξατο] Pro viro priore.

135. ἀντίδουλος] Cf. Fr. 194. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύοων γονὰς | δοὺς ἀντίδουλα. ἐκ δὲ χρημάτων] Ιπο ἐκ δὲ δωμάτων. Vel ἀπὸ δὲ χρημάτων. Cf. 275. ἀποχρημάτοιοι ζημίαις ταυρούμενον.

137. πόνοισι] θρόνοισι Schmidt (coll. 975. σεμνοί μεν ήσαν εν θρόνοις τόθ' ήμενοι. Eur. Andr. 699.) δόμοισι malit Naber.

138. σὺν τύχη τινὶ] Cf. Sept. 472. σὺν τύχη δέ τφ. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τφ | σωτῆρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τφ.

140. σωφονεστέραν πολὺ] σωφονεστέραν τρόπους F. G. Schmidt, coll. Men. Fr. 160. ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι. σωφρονεστέρα πολὺ (et mox εὐσεβεστέρα) Mein. Recte, opinor. Cf. Hor. Epist. I. 16, 61. 'Da mihi fallere, da justo sanctoque videri.'

143. λέγω] Fort. αἰτῶ. φανῆναί σου, πάτερ mss. φανῆναί σ', ὧ πάτερ, Blomf. Recte, opinor. φανῆναι — τιμάορον] Cf. Soph. El. 1155. ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?).

144. ἀντικατθανεῖν] ἀντικατακτανεῖν v. l. ap. schol. Unde ἀνταποκτανεῖν conj. Dobr. coll. Hec. 266. Vide Iph. T. 715. Qu. ἀνταποκτανεῖν δίκην. δίκη Pors. Blomf. Cf. Ag. 331. infra 490. τιμάορον] Forma soluta ut αὐτοέντης (αὐθέντης).

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς] τῆς καλῆς ἀρᾶς Blomf. ἐν μέσ φ] Cf. Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815.

147. η μῖν δὲ πομπὸς ἴσθι —] Cf. 94. Pers. 645. πέμπετε δ' ἄνω οἶον κτλ. 220. πρευμεν $\tilde{\eta}$ δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμ-

πειν τέχνω τε γῆς ἔνεοθεν ές φάος.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] κωκυτοὺς ἀπανθίζειν conj. Con., coll. Suppl. 72. γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι. Qu. ὑμᾶς δὲ κωκυτοὺς ἐπευφημεῖν χοεών. ἐπανθίζειν] Cf. Sept. 951. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμους (γενεὰν Herm.).

151. παιᾶνα —] Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηχήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνθῳ θεῷ. Pers. 619. χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους

έπευφημείτε. Eur. Suppl. 99. νεκρών τε θρήνους.

152. παναχὲς] Gl. ἠχητικόν. Schol. καναχηδόν δαπρύετε. δλόμενον] ὀρόμενον Naber, coll. Sept. 87. ὀρόμενον καπὸν ἀλεύσατε. 117. πῦμα — καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 423. et ad Suppl. 782. Mendosum videtur ὀλόμενον.

154. πρὸς ἔρυμα —] Cf. 926. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον

μάτην. κακῶν κεδνῶν τ'] κεδνῶν κακῶν τ' Blomf.

156. πρὸς ἔρυμα τόδε] κλύε δέ μοι, σέβας, κλύ', ὧ δέσποτ'

Bamberg. prob. Weckl.

157. ἔξ ἀμανρᾶς φρενός] Cf. 853. Ag. 546. ὡς πόλλ' ἀμανρᾶς ἐκ φρενός μ ' ἀναστένειν. 805. ἐπ ἄκρας φρενός.

158. σέβας, ὧ δέσποτ'] Απ τάδ' ἔπη, δέσποτ'.

160. ἀνης — Σκύθης I. e. ferrum, ferreum telum.

167. δοχεῖται δὲ καρδία φόβω] Cf. 1024. πρὸς δὲ καρδία etc. Prom. 881. κραδία δὲ φόβω φρένα λακτίζει. Eur. Bacch. 1289. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει. Herc. 871. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ κατανλήσω φόβω. Callim. H. Del. 139. φόβω δ' ἀρχήσατο πᾶσα | Θεσσαλίη. Arist. Nub. 1392. οἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας | πηδᾶν ὅ τι λέξει. Anaxandr. III. 198. ὧ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος: | ὀρχεῖ γὰρ εὐθὺς, ἄν (l. ἄν τιν') ἴδης δεδοικότα. Trag. Fr. adesp. 143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται.

168-204. Cf. Soph. El. 909. Eur. El. 509-527.

168. τομαΐον — βόστουχον] Ι. e. sectum cincinnum. Cf. 229. Eur. Alc. 100. χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαΐος. Nicand. Ther. 52. καὶ ἡ πριόνεσσι τομαίη | κέδρος. Eur. Iph. T. 703. καὶ δάκου' ἀδελφὴ καὶ κόμας δότω τάφω. Alio sensu ἄκος τομαΐον 539. Suppl. 268. τάφω] Qu. πέλας (gl. τοῦ τάφου).

170. εὐξύμβολον — δοξάσαι | Cf. Soph. Tr. 694. ἄφραστον

άξύμβλητον άνθοώπω μαθείν.

172. οὐν ἔστιν — νιν] Redde, There is no one except me (one) to have cut it. Cf. Ag. 620. οὐν ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Prom. 291. οὐν ἔστιν ὅτω μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Eur. Alc. 52. οὐν ἔσθ' ὅπως "Αλκηστις ἐς γῆρας μόλοι. Qu. οὐν ἔσθ' ὅς ἄν νιν πλὴν ἐμοῦ γ' ἐκείρετο. Vel — πλὴν ἐμοῦ σφ' ἐκείρατ' ἄν. Cf. 189. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ τεκοῦσ' ἐκείρατο. De

173. πενθήσαι τριχί] Cf. 8. Eur. Or. 458. κουρά πενθίμφ. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί.

174. δμόπτερος] Cf. Pers. 559. Eur. El. 530. βοστρύχους δμοπτέρους. Aesch. Suppl. 328. πόνου δ' ἴδοις ἄν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.

175. τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν] Cf. Eur. Iph. T. 256. ἐκεῖσε δὴ ἀπάνελθε ποῦ νιν εἴλετε | τρόπω θ' ὁποίω· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω. 493. τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω. Soph. Phil. 233. Ελληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

177. μων οδν Cf. ad Arist. Pac. 527. Qu. μή νυν — η τόδε.

178. προσείδεται] Cf. Ag. 772. είδομέναν τοκεῦσιν.

180. κουρίμην] Leg. κούριμον. Cf. Agathon. Fr. 3. κουρίμου χάριν τριχός. Eur. Or. 955. σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα κούριμον.

181. εὐδάκουτα] Cf. Ag. 442. ψῆγμα δυσδάκουτον. Qu. aὖδακουτά.

183. καρδίας] Leg. καρδία. Cf. Pers. 880. τῆδε γᾶ προσήμεναι. Ag. 1191. δώμασιν προσήμεναι. 1617. νερτέρα προσήμενος κώπη. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Sept. 696. μοι — προσιζάνει. Ag. 834. ἰὸς καρδίαν (l. καρδία) προσήμενος. 976. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 179. 1121.

185. δίψιοι] δίπτυχοι Herw. Qu. δακούων.

186. πλημμυρίδος] Cf. Eur. Alc. 181. πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλμοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

187. ἐλπίσω] Aoristi subjunctivus. Cf. 171. $\pi\tilde{\omega}_{\mathcal{S}} = \mu \acute{a}\vartheta_{\omega}$; 844. $\pi\tilde{\omega}_{\mathcal{S}}$ ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;

188. τῆσδε δεσπόζειν φόβης] Cf. Ag. 543. τοῦδε δεσπόσω λόγου. Pers. 241.

189. ἀλλ' οὐδὲ μὴν] Anglice, nor yet, still less etc. νιν - ἐκείρατο] Cf. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. νιν] Sc. τὴν φόβην.

190. έμη δὲ μήτης —] Cf. Soph. El. 1194. μήτης καλείται,

μητοί δ' οὐδὲν έξισοῖ (ἔστ' ἴση?).

191. δύσθεον] Qu. δυσμενές.

192. ἐγὰ δ' ὅπως —] ἐγὰ δὲ πῶς —; conj. Blomf. Schol. λείπει οὐκ ἔχω. τάδ' αἰνέσω] Qu. φάσκω (λέξω) οὐκ ἔχω. Id enim postulat sensus.

193. ἀγλάϊσμα] Cf. Soph. El. 908. μή του τόδ' ἀγλάϊσμα πλην κείνου μολεῖν. (De cincinno Orestis in tumulo Agamemnonis reperto.) Eur. El. 325. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων. Hel. 11. 289. Ag. 1312.

194. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος] Cf. Eur. Ion. 685. οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα etc. Epigr. inc. Anal. III. p. 157. ἀπρήκτοις ἐλπίσι φαινόμεθα (σαιν. recte Pors.).

195. εὖφρον'] ἢ φρέν' F. G. Schmidt. Leg ἔμφρον' (intel-

ligent). Cf. 517.

196. 'κινυσσόμην] Cf. Prom. 157. τῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' δ τάλας — πέπονθα.

197. ἀλλ' εὖ σαφηνῆ mss. ἀλλ' ἢ παρῆν μοι F. G. Schmidt. Qu. ἀλλ' εὖ σάφ' ἤδη, ut jam Porson. ἀποπτύσαι] ἀποπτύξαι Porson. Qu. ἀποπτύσαι, vel ἀπέπτυσα.

199. η] Or whether. Qu. η ξυγγενής εἰ θηκε συμπενθῶν,

ἔχειν?

200. τιμήν] τιμή P. Voss.

203. στροβούμεθα] Cf. Arist. Ran. 817. μανίας ὑπὸ δεινῆς

δμματα στοοβήσεται.

- 206. ποδῶν δ' ὅμοιοι Μ. ποδῶν ὅμοιοι Turn. Qu. αὐτῷ θ' ὅμοιοι (i. e. τοῖς ποσὶν αὐτοῦ), vel ποθῶν ὅμοιοι τοῖς ἐμοῖσι κάμφερεῖς.
- 210. συμβαίνουσι τοῖς —] Cf. Herod. Π. 3. ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι ἐν Μέμφι. Arist. Eq. 220. χρησμοί τε συμβαίνουσι etc. Soph. Tr. 1164.

212. τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα] Angl. 'declaring the

ratification of your prayers (so far).'

- 213. ἐπαγγέλλουσα] Requiritur participium (αἰτοῦσα, rogans) significans, quo sensu ut usurpetur ἐπαγγέλλειν vereor. Qu. εὐχὰς $\sim (ἐμὰς?)$ αἰτοῦσα.
- 214. ἐπεὶ κυρῶ;] Cf. Arist. Ran. 655. ἐπεὶ προτιμῆς γ' οὐδέν; Plat. Gorg. 474 Β. ἐπεὶ σὸ δέξαι' ἄν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; ἕκατι δαιμόνων] Cf. 436. 437. Eum. 759. Arist. Lys. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ. Pind. Isthm. IV. 1. ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία κέλευθος. Archil. Fr. 68. θεῶν ἕκητι. Eur. Ion. 1357. Herc. 277.
- 215. εἰς ὄψιν ἥκεις —] ῆκουσ' requirit Naber. Cf. Eur. Phoen. 201. πόθου | ἐς τέρψιν ἦλθες ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν. Soph. El. 2.
 - 216. καλουμένη] Invocanti, auxilium imploranti.
- 217. πολλά σ' ἐκπαγλουμένην Qu. πολλά σοι καλουμένη. Vel πολλά σοὐκπαγλουμένη (σοι ἐκπ.).
- 218. πρὸς τί] Angl. in what respect. δῆτα] Malim δὴ γού. κατευγμάτων] Qu. τῶν εἰγμάτων.
- 220. δόλον πλέκεις;] Cf. Fr. 312. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Plat. Conv. 203 D. θηφευτὴς δεινὸς, ἀεί τινας πλέκων μηχανὰς καὶ πόριμος, Aelian. H. A. III. 30. πλέκειν μηχανὰς δεινότατος. Arist. Vesp. 644. Lys. 727. Eur. Andr. 66. Sic alibi πλέκειν μηχανὰς, παλάμας, λόγους, etc.

221: αὐτὸς κατ' αὐτοῦ mss. Lege αὐτὸς καθ' αύτοῦ, vel κατ' αὐτὸς αύτοῦ —. αὐτοῦ] I. e. ἐμαυτοῦ. Sic αὐτῶν (pro ἡμῶν αὐτῶν) Sept. 181. Cf. Soph. Oed. R. 138. Aj. 1132. El. 285.

222 sq. Cf. Soph. El. 880. άλλ' ή μέμηνας, ὧ τάλαινα, κάπὶ

τοῖς | σαυτῆς κακοῖσι κάπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς;

223 sq. Cf. Arist. Eq. 365. ἐγὰν δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. | XO. νὴ τὸν Ποσειδῶ κάμὲ τἄρ', ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκης.

223. ἐμοῖσιν ἄρ' mss. ἐμοῖσιν Vict. Dind. ἐμοῖς ἄρ' Turn. Pors. Legendum aut ἐμοῖς ἄρ' aut ἐμοῖς τἄρ'. Cf. Arist. Eq. 366. νη

τὸν Ποσειδῶ κάμὲ τἄρ' (ἔλξεις), ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκης.

224. τάδ' έγώ σε mss. ἄρα σ' έγώ Dind. Leg. τάδε σ' έγώ. Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω (τὸ ὅνομα). Eur. Med. 352. τάδε σ' έγὼ προσεννέπω.

227. ἰχνοσποποῦσα | Compositum ἐξιχνοσποπεῖν legitur Soph.

Tr. 271. Aj. 997.

228. δρᾶν] φωρᾶν F. G. Schmidt.

229. Cf. 168. $\delta \varrho \tilde{\omega}$ τομαΐον τόνδε βόστουχον τάφ ω . $\delta \nu$ επτε $\varrho \dot{\omega} \vartheta \eta_{\mathcal{S}}$] Cf. Eur. Or. 876. Arist. Av. 1443. Orest. 876. $\mu \tilde{\omega} \nu \nu$ πολεμίων πάρα | $\delta \nu$ δυν

συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ mss. συμμέτρου τῷ σῷ ποδὶ Pal. ξυμμέτροις τῷ σῷ ποδὶ conj. idem, coll. Eur. El. 533. συμμέτροισι σῷ κάρᾳ (i. e. σοὶ) malit Herwerden, qui tamen versum abesse malit. Qu. σαυτῆς ἀδελφῷ ξυνεμέτρου τὸν σὸν πόδα.

230. τὸ μὴ Μ. τομή Turn. Qu. κομῆ. Cf. Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῆ κόμη. 532. σὰ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης

σκέψαι βάσιν, εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

232. εἰς δὲ mss. ἡδὲ Turn. Dind. Qu. ἐν δὲ, vel ἔτι δέ. σπάϑης] Cf. Plat. Lys. 208. τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος — ἄπτεσθαι ϑήρειον γραφήν] Cf. Plaut. Pseud. I. 2. 'belluata conchyliata tapetia.'

233. ἔνδον γενοῦ] Call your thoughts home. Cf. Ag. 1052. Eur. Her. 700. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ἄν. 709. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ἄν; Herod. I. 119. ἰδών τε οὕτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται. Soph. Phil. 950. ἐν σαυτῷ γενοῦ. Pers. Sat. IV. 52. 'tecum habita etc.' χαρᾳ δὲ —] Cf. Soph. El. 1271. τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ | δέδοικα λίαν ἡδονῆ νικωμένην.

234. οἶδα] οἶσθα malit Herwerden. Cf. Soph. Aj. 1359. ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί. Oed. C. 615. τὰ τερπνὰ πικρὰ

γίγνεται καθθις φίλα. 606.

235. μέλημα δώμασιν πατρὸς] Cf. Arist. Eccl. 905. τῷ θανάτ φ μέλημα. 973.

236. σωτηρίου Qu. σωτηρία.

238. ὦ τερπνὸν ὄμμα] Cf. Ach. 1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα. ὄμμα| öνομα Valck. ad Phoen. 415. Bl. Pors. ad Orest. 1080. Herm. ad Hec. 433. Praestat ὄμμα.

239. δμοῦ: προσαυδᾶν δ' ἔστ' (vel προσαυδᾶν δή σ') ἀναγκαίως έγει) F. G. Schmidt. Qu. έμοι προσανδαν σ' έστ' —. άναγκαίως έχον. Nisi quidem σε pro τε legas in v. prox. 240. ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Arist. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' έστ' ἀναγκαίως ἔχον (sc. δίπτειν). Vesp. 261. Antiph. com. III. 29. ην πασιν έλθειν έστ' αναγκαίως έχον.

240. ές σέ μοι δέπει] Lege ές σέ τοι δέπει. Cf. 8oph. Oed.

R. 847. σαφῶς | τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔογον εἰς ἐμὰ ῥέπον.

242. rηλεῶς] Anglice, ruthlessly. Cf. Prom. 240.

243 sq. Lege — φέρων. | μόνον Κράτος τε etc. Cf. Soph. Tr. 596 μόνον παρ' ύμῶν εἶ στεγοίμεθα.

243. σέβας φέρων] σέλας φέρων Schutz. Hart. σέβας ϑ ' δρᾶν F. G. Schmidt. Qu. σέβας ϑ ' ἄμα.

244. Cf. Soph. El. 477. Δίκα δίκαια φερομένα γεροῖν κράτη. συγγένοιτο] Annon συγγένοιντο?

248. πλεκταῖσι] Anglice, nooses. Cf. Eur. Iph. T. 1408. ἄλλοι · δὲ πλεκτὰς ἐξανῆσαν ἀγκύλας. Ion. 1164. Tro. 958. 1010. Plat. com. II. 673. πουλύποδος πλεκτή. II. 622. τήνδε σοι πλεκτήν καθ $\tilde{\omega}$ — ; Plat. Legg. 824 B. Suspectum πλεκταῖσι. Qu. ἐν πλεκτάναις δς έθανε etc. I. q. πλεκτάναις, coils, wreaths. πλεχταῖσι χαὶ σπειράμασιν] Cf. Sept. 495. ὄφεων πλεκτά-ναισι καὶ σπειράμασι. Soph. Fr. 480, 5. στεφανωσαμένη | — πλεκταῖς | ἀμῶν σπείραισι δράκοντων. Arist. Fr. 426. χθονία θ' Εκάτη | σπείρας όφεων ελελισπειράμασιν] Anth. P. App. 109. αίῶνος ζομένη (είλιξαμένη Pors.). σπείραμα.

249. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους —] Cf. Soph. Tr. 942. ἐκ δυοῖν — ἀρφανισμένος βίου.

250. ἐντελης] ἐντελεῖς Pauw. Herw. Recte, opinor.

251. πατρώαν] πατρώοις recte Herwerden. σκηνήμασιν] σκηνώμασιν Herw. Schol. τῆ καλιῆ. S. Matth. V. 20. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (ἔχει).

252-254. οὕτω δὲ —] Hos tres versus interpolatori tribuit Herwerden. "Ne addere quidem, inquit, eos potuit poeta propter formam orationis qua usus est in praegressis, iδοῦ δὲ γένναν etc. — Ejectis autem iis pulchre praegressa excipiunt haec, καὶ τοῦ θυτῆρος etc."

253. ίδεῖν πάρεστι, πατρὸς ἐστερημένω | ἄμφω, φυγήν τ' — F. G. Schmidt. πατροστερές γένος idem. πατροστερή | Confer

δμματοστερής, ήλιοστερής, etc.

254. Cf. ad 133.

255. καὶ τοῦ θυτῆρος] Qu. τοῦ γὰρ θυτῆρος.

256. νεοσσούς] Cf. Eur. Andr. 441. $\tilde{\eta}$ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

257. χειρός] χάριτος F. G. Schmidt.

259. εὐπειθη (sup. ι) mss. εὐπιθη Blomf. ad Prom. 341.

260. avarveis Scribendum avarveis. Id quod ostendit compositum apavaireovai.

261. βουθύτοις ἐν ἤμασι] Cf. Ag. 1592. κρεουργόν ἤμαρ. Soph.

Τr. 609. ημέρα ταυροσφάγω.

262. κόμιζ'] Cura. ἄφειας μέγαν] Cf. 791. ἐπεί νιν μέγαν ἄφας etc. Cf. Arist. Vesp. 1023. μέγας ἀφθείς. Plut. Anton. 18.

μέγας ἀρθείς.

266. ἀπαγγείλη] Lege ἀπαγγελεῖ. γλώσσης χάριν] Anglice, for the sake of that (gossip). Cf. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. Hinc χαριτογλωσσεῖν Prom. 294. δὲ] Leg. τε.

268. κηκίδι πισσήσει φλογός] Anglice, in the spurting pitch of the pine-wood fire. Cf. 1012. φόνου—κηκίς. 384. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πευκάεντ' δλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου etc. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. μυδῶσα κηκίς (i. q. ἀτμὸς) μηρίων ἐτήκετο etc. θανόντας] φθίνοντας F. G. Schmidt. Qu. θνήσκοντας.

269. Λοξίου μεγασθενής χρησμός mss. Leg. Λοξίας μεγασθε-

νης | χρησμοῖς (297) κελεύων τόνδε etc.

271. κάξορθιάζων] Malim κάπορθιάζων, ut in Ag. 29. Pers. 1051. Cf. ad 954.

272. Cf. Soph. Ant. 88. θερμήν έπὶ ψυχροῖσι καρδίαν έχεις.

273. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους mss. τοὺς διπλοῦς πατροκτόνους F. G. Schmidt. Fort. τοῦ πατρὸς τοὺς προστρόπους. Vulgata certe tolerari nequit.

274. 'Αργεῖαι γένος έξευχόμεσθα] Cf. Suppl. 272. γένος τ' αν

έξεύχοιο. Fort. Άργεῖον γένος —.

275. Saevientem in eos mulctis non pecuniae (sed sanguinis) Steph. prob. Dobr. ad Ag. 82. V. Blomf. Gl. Ag. 81. ἀποχρημάτοισι] Cf. 136. ἐκ (ἀπὸ?) δὲ χρημάτων | φεύγων 'Ορέ-

στης ἐστί. Cf. ἀπόξενος, ἀπότιμος, ἀπόπολις, etc. ταυρούμενον] Cf. Eur. Med. 91. ἤδη γὰρ εἶδον ὅμμα νιν ταυρουμένην. 184. τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν.

276. $\tau \tilde{\eta} \varphi i \lambda \eta \psi v \chi \tilde{\eta}$] Anglice, 'with my own dear life.'

278. δυσφοόνων μειλίγματα] δυσφόρου δηλήματα F. G. Schmidt. (δυσφόρου jam Ahrens). "I. e. Furiarum." (Dobr.) Lege νερτέρων.

279. βροτοῖς] τορῶς F. G. Schmidt. βροτοῖσι φάσκων conj.

Blomf. Qu. τάσδε νῷν νόσους, vel βλαστάνειν νόσους.

280. ἀγρίαις γνάθοις Cf. Prom. 368.

281. λειχῆνας] Cf. Eum. 785. λειχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος. ἀρχαίαν φύσιν] Angl. its original (normal) substance (tissue).

282. I. e. morbo usque ad senectutem vexatum iri.

(Dobr.) An ἐπαντελεῖν?

283. ἐφώνει] ἔφαινε F. G. Schmidt. Quod etiam mihi in mentem venerat. προσβολὰς Ἐρινύων] Cf. Eum. 600. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν. Eur. El. 824. πύλαι δὲ — κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς. Antiphont. 123, 22. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι. Pers. 786. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

284. τελουμένας] Anglice, brought about.

285. λαμπρὸν ἐν σκότω νωμῶντ' ὀφρύν] Cf. Suppl. 87. πάντα τοι φλεγέθει κὰν σκότω. "Excidit versus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum haec (278—286.) universe de quovis patris caedem ulciscente, non de Oreste solo." (Dobr.)

289. διώπεσθαι Ald. Dind. διώπεται Rob. Recte. Porsoni διωπάθει ut barbarum jure damnat Elmsleius ad Med. p. 113.

290. πλάστιγγι] μάστιγι malit Herw., non obstante auctoritate Etymol. M. p. 674, 20. πλάστιγξ: ή μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν. παρ' Αἰσγύλφ. Cf. Sept. 590. Prom. 685.

[~]291. Cf. Ag. 507. οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν — θανὼν μεθέξειν

φιλτάτου τάφου μέρος. οὔτε — οὖ] Ut in Prom. 450.

292. φιλοσπόνδου λιβός] Cf. Sept. 180. φιλοθύτων δογίων. λιβός] Cf. Eum. 54. ἐξ ἀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. Fr. 68. ἀφθονεστέραν λίβα. Fr. 52. Διὸς σωτῆρος εὐπταίαν λίβα. Non legitur alibi vox λὶψ apud Tragicos.

293. βωμῶν δ³ ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς | μῆνιν δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινὰ Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 233.

294. μῆνιν· δέχεσθαι δ' Elmsl. ad Oed. R. 817. Qu. δέχεσθαι μηδὲ —. Displicet οὔτε et οὐδέ. οὔτε συλλύειν] Imo οὐδὲ συλλύειν. Cf. ad Ag. 532. Arist. Av. 694. et Soph. Phil. 771. συλλύειν] Cum Porsono una deversari explicat Dobr. 'operam praestare in explando scelere' Blomf. συνθύειν Porsono tribuit Burges. ad Tro. p. 195. Qu. συνναίειν. Scholiasta per συνοικεῖν explicat.

295. πάντων δ' ἔρημον aut πάντως δ' ἄτιμον F. G. Schmidt. Cf. 635. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται. Ag. 1279. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ

θεῶν τεθνήξομεν.

296. πάμφθαστος μόρος est μόρος όξ τις πᾶς (παντάπασι φθείρεται. Sic δημόλευστος μόρος, διπτὸς μόρος Soph. Trach. 357.

297 sq. πεποιθέναι, | κεί μη 'πεποίθη, τούργον έξεργαστέον, |

(πολλοί γάο — ἀχηνία) Dobr. Scribe πεποιθέναι; (sic).

301. χοημάτων άχηνία] Cf. Ag. 419. δμμάτων δ' έν άχηνίας (άχηνία?). Arist. Fr. 91. νόσω βιασθείς ἢ φίλων άχηνία;

302. $\tau \dot{\rho} \mu \dot{\eta}$ —] Cf. ad Prom. 236.

303. εὐδόξ ω $\varphi \varrho$ ενὶ] εὐτόλμ ω $\varphi \varrho$ ενὶ aut εὐδόξ ω δορὶ F. G. Schmidt. Imo — χερί. Solennis est haec confusio.

305. τάχ' εἴσεται] Malim τάχ' εἴσομαι. θήλεια γάρ φρήν τῆσδε γῆς (aut γῆς ἐμῆς) ἀρχηγέταις F. G. Schmidt. εἴσεται] εἴσομαι Herm. Keck. δηλώσεται F. G. Schmidt. εἰ δ' ἐμὴ nescioquis in Rhen. Mus. X. 462. ἡ δ' ἐμὴ — τάχ' εἴσεται F. G. Schmidt.

308. μεταβαίνει] Vitiosum hoc est. Qu. τάδε κραίνει. Vel

διορίζει, vel διακρίνει, vel δότε ταῦτα.

312. Confer Ag. 1430. έτι σε χρή — τύμμα τύμματι τίσαι. Recte se habent in anapaestis vulgares formae πληγής et πληγήν. Cf. 403.

313. δράσαντι παθεῖν] Malim cum Blomfieldo δράσαντα παθείν. Sic Ag. 1563. μίμνει δὲ — παθείν τὸν ἔρξαντα. Cf. Fr. 282. δράσαντι γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Ag. 533. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Soph. Fr. 11. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεί. 209. τὸν δοῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Eur. Herc. 727. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς | κακόν τι πράξειν. Pind. N. IV. 32. έπεὶ φέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Pers. 813. Eum. 868. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων δρῶν γὰρ ἔχαιρες. Theogn. 593. εἶ **ἔρδων εὖ πάσχε.**

314. τριγέρων μῦθος] Cf. Ag. 750. γέρων λόγος. Cho. 805. γέρων φόνος. Fr. 316. γέρον γράμμα. Cf. Ag. 1332. δακτυλοδείκτῶν δ' | οὔτις ἀπειπὼν εἴογει μελάθοων, | μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.

315. & πάτερ αἰνόπατερ] Cf. Ag. 389. φῶς αἰνολαμπές. Qu. αἰνόπατος, ut ἀπάτως, εὐπάτως, ἀμήτως, δυσμήτως, etc. σοι —;] Cf. 418. τί δ' αν φάντες τύχοιμεν; et ad 997.

316. φάμενος Medium ut φάσθαι Pers. 701. τύχοιμ' ἀνέκαθεν Qu. τύχοιμ' αν σέθεν οὐρίσας, vel τύχοιμ' αν κεῖσ' ἐπουρί-

σας, vel τύχοιμ' ἄν ἕκαθεν (Suppl. 416.).

321. κέκληνται mss. κεκλῆντ' ἄν Blomf. κέκληνται Wecklein. προσθοδόμοις] Schol. τοῖς πρότερον ἐσγηκόσι δόμον. Qu. ἔνδικος (330) πρόσθε δόμων Άτρειδᾶν.

320. σκότω φάος Ισόμοιρον] Malim σκότον — cum Piersono.

Cf. Soph. El. 86. & φάος άγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοις' ἀήρ.

326. φαίνει] Sc. δ θανών, opinor.

328. δ βλάπτων] Αη δ καίνων?

329. καὶ τεκόντων] καὶ τὸ κεῦθος Weckl. Qu. τῶν τεκόντων. 334. ἐπιτύμβιος] Cf. Theocr. VII. 23. ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλί-

δες. Cf. v. ἐπιμαστίδιος (Sept. 349. etc.).

338. τί τῶνδ' εἶπερ] Cf. Suppl. 600. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.

339. ἀτρίακτος] Cf. δυσπάλαιστος 692.

340. χρήζων] Ι. q. εἰ χρήζοι.

344. νεοκράτα φίλον νεοκράτα φιάλην Weckl., coll. Hom. Il. ζ. 528. πρητήρα στήσασθαι έλεύθερου έν μεγάροισιν. Hesych. νεοκράτας: νεωστί κεκερασμένας. νεόκρατοί τινες κρατήρες ελέγοντο. Cf. Fr. 336. νεοκράτας σπονδάς. Etym. M. 537, 47. καὶ νεοκράτας σπονδάς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Eur. Hipp. 253. χρῆν

γὰο μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι. Herod. IV. 152. φιλίαι συνεκρήθησαν. VII. 151. φιλίην συνεκεράσαντο. Plat. com. ap. Athen. 665 C. νεοκρᾶτά (νεόκρατά vulg.) τις ποιείτω. Arist. Pac. 996—998. Cf. v. εὐκράς (Eur. Fr. 504, 2. βίος — εὐκράς). κομίσειεν Porson. Exciderat duae postremae syllabae propter proxime sequens εἰ.

345-353. Oresti tribuit Tyrwhitt.

345 sq. Cf. Hom. Od. ξ. 366. ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι | πάγχν μάλ' ὅττι μιν οὖτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν | ἤὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε. | τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαῖοι, | ἤδέ κε καὶ ῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω. ω'. 30-33. (Dobr.) εἰ γὰρ —] Cf. Eur. Andr. 1184. εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίφ ἤναρε δαίμων. Soph. El. 95 sq.

347. δορίδματος] δορίκμητος malit Blomf.

- 350. alῶva mss. alῶ Ahrens, coll. Bekk. Anecd. I. 363, 17. alῶ τὸν alῶva κατ' ἀποκοπὴν Alσχύλος εἶπε. prob. Weckl. Cf. ad Ag. 229. Eur. Phoen. 1520.
- 351. πολύχωστον τάφον] Cf. [Eur.] Rhes. 414. οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται πεσόντες. V. Blomf. Gl. Sept. 947.

354 — 362. Choro tribuit Tyrwhitt.

- 357. ἀνάπτωρ] Cf. Eur. Iph. T. 1414. πόντου ἀνάπτωρ. Tro. 1217. ἀνάπτωρ πόλεως.
- 359. "Duplici de causa, inquit, suspectum est $\ell \varkappa \tilde{\epsilon}$: nam et modo lectum est in antecedentibus et otiosum est post $\chi \vartheta o \nu i \omega \nu$. Aptum videtur $\pi \ell \lambda \epsilon \iota$."

363-371. Electrae tribuit Tyrwhitt.

- 365. ἄλλων] Qu. ἄλλω. δορικμῆτι] δουρικμῆτι Blomf. Similia sunt σιδηροκμής (Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμῆσιν) et ἀνδροκμής.
- 366. τέθαψαι mss. τεθάφθαι Ahrens. Weckl. Malim ταφῆναι (ut mox δαμῆναι). Schol. λείπει τὸ ἄφειλες.

368. νιν ούτω δαμηναί] Qu. σ' ύπ' άλλοις δαμηναί.

- 369. Supplere possis \vec{ov} δ' \vec{av} vel δ δ' \vec{av} . Mox fort. $\vartheta a \nu a \tau a \varphi o \rho o \nu$.
 - 370. πρόσσω mss. πρόσω Pors. Qu. πόρσω.

371. ἄπειρον] Απ ἄπειρος?

374. Legerim oðvrā yáo.

375. διπλης — μαράγνης] Cf. ad Ag. 642. πολλούς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων | ἄνδρας διπλη μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ. Prom. 691. ἀμφάκει κέντρω. Aj. 242. παίει μάστιγι διπλη. Oed. R. 809. διπλοῖς κέντροισι. Fr. 137. μάσθλητα δίγονον. Rhes. 817. ἤτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστὴς μόρος.

376. τῶν μὲν ἀρωγαὶ κατὰ γῆς ἤδη] Qu. τῶν μὲν κατὰ γῆς |

είσιν άρωγοί.

379. γεγένηται] Qu. πράτος ἔσται.

380 — 384. Oresti dat Tyrwhitt.

380. $\tau \varepsilon$] Imo $\tau \iota$. Et sic Lud. Dind.

381. ἀμπέμπων] Qu. ἄμπεμψον.

382. δστερόποινον άταν —] Cf. Ag. 58. δστερόποινον πέμπει

παραβᾶσιν ἐρινύν.

383. Cf. Hom. Il. δ΄. 160. εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' 'Ολύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, | ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, | οὐν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. βροτῶν] Αη φονέων. Vel δὸς τῷ —?

384. Cf. 268. οὖς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε | ϑανόντας ἐν κηκῖδι πισσήσει φλόγος. τοκεῦσι] τόκοισι (mit Zinsen gezahlt) Weckl, coll. Homeri verbis σύν τε μεγάλω ἀπέτισαν.

385. πευκάεντ' όλολυγμὸν] Soph. Oed. Col. 1610. φθόγγον —

πικρόν. Ant. 423. πικρᾶς (λυγρᾶς?) ὄρνιθος.

386. Qu. τί γὰο κεύθω; φοενὸς ἔνδον —. Schol. τῆς ὄψεώς μου.

387. φρενός — ποτάται Qu. φρένες — ποτώνται.

388. Cf. 259 sq.

389. ἔμπας] ἐντὸς Martin. Schoemann. Hart. ὀργὰ F. G. Schmidt. οἶον pro θεῖον Herm. τί γὰρ κεύθω φρενὸς ἰόν; ἔμπας — Ahrens. Cf. Hom. Π. φ΄. 386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεοὶ θυμὸς ἄητο.

391. δριμύς ἄηται κραδίας] δριμύς ἀήτας, κραδίας — Blomf.

392. ἔγκοτον] Qu. ἔμμοτον (471.)

394—399. Électrae tribuit Tyrwhitt.

396. δαΐξας] Cf. Ag. 208. εὶ τέμνον δαΐζω.

400-404. Choro tribuit Tyrwhitt.

400. νόμος μέν] Qu. νόμος τις.

401. χυμένας ές πέδον] Cf. Eum. 263. αἶμα ματρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον, παπαῖ, τὸ διερὸν πέδοι (πέδῳ) χύμενον οἴχεται. Eur. Her. 76. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ | χύμενον, ὧ τάλας.

403. προτέρων mss. πρότερον Pors. etc. Cf. Eum. 934. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματα. et ad Arist. Nub. 1029. οἱ ζῶντες τότ'

έπὶ τῶν προτέρων.

404. Cf. Philem. com. IV. 34. κακά πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἔτερα συλλέγει. ἐπάγουσαν] ἐπάγουσιν Βigot. ἐπάγουσ' ἔτ' conj. Butl.

405-409. $\pi o \tilde{\imath} - \tilde{\varpi} Z \epsilon \tilde{\imath}$] Oresti haec tribuunt Tyrwhittet Wecklein.

405. ποῖ ποῖ] Praestat ποῦ ποῦ.

408. Qu. τῶν κάτω ἄτιμα.

409. δωμάτων ἄτιμα] Qu. δώματ' ὅντ' ἄτιμα. $\pi \tilde{a}$] $\pi o \tilde{a}$ Elmsl. ad Her. 595. Recte.

410 sq. κλύουσαν οἶκτον] Schol. κλύουσαν. ἀντὶ τοῦ κλυούση. Qu. κλυούσα, vel κλύουσά γ', vel κλύουσα θρῆνον. Cf. ad Ag. 1622. Sept. 564. τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἵσταται | μεγάλα μεγαληγόρων

κλυούσα | ἀνοσίων ἀνδρῶν. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος άδυπνόων κλύουσαν (κλύουσά γ'?) ἀρτίως ὀνειράτων. Suppl. 785. κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου (μοι?) καρδία.

411. πέπαλται — μοι φίλον κέας] Cf. Soph. Oed. R. 153.

εκτέταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων.

412. σπλάγχνα δὲ] Lege σπλάγχνα τε.

415. ἐπάρη Pal. ἐπάρη μ' conj. Con. Qu. ἐπ' ἀλκάν.

416. θρασέ'] Qu. θράσος.

- 417. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς] Qu. πρὸς τὸ φερόμενον καλῶς.
- 418. εἰπόντες Blomf. Cf. 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ξέξας τύχοιμ' ἄν ; 997. Ag. 1233. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς | δάκος τύχοιμ' ἄν ; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἄν καλοῦμεν.
- 419. πρός γε τῶν τεκομένων; πάρεστι σαίνειν] Leg. τῶν τεκομένων πάρεστι σαίνειν;

423. εἴτε Qu. ἔν τε.

- 425 sq. Čf. Sept. 855. ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πένθιμον) χεροῖν πίτυλον. Eur. Tro. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα χειρός.
- 425. ἀπριγδόπληκτα] Lege ἀπριγδόπλακτα. Cf. 446. δίκαν. Απριγδα legitur Pers. 1057. 1063. Et sic Herwerden. πολυπλάνητα δ'] Lege πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ χερὸς —] Leg. τε χερὸς —. χερὸς ὀρέγματα] Cf.

Ag. 1111. προτείνει δὲ χεὶο ἐκ χερὸς ὀρέγματα.

- 427. ἄνωθεν] κάτωθεν aut potius ἔνερθεν malit Herwerden. κτύπω δ' —] Cf. Soph. El. 90. Eur. Andr. 1187.
 - 428. ἀμὸν] Qu. αὐτοῦ vel ἀνδρός.
 - 429. 10 semel Well. Cf. v. ant. 451.
- 435. ἀτίμωσιν τίσει] Cf. Ag. 700. ἀτίμωσιν πρασσομένα. 1529. τίσας ἄπερ ἔρξεν. ἄρα] Qu. τἄρα aut ἄδε.

436. Cf. 214. εματι — Cf. Soph. Ag. 489. θεοῖς γὰρ ὧδ'

έδοξέ που | καὶ σῆ μάλιστα χειρί.

437. πνεύσας γονίας] Cf. ad Arist. Eq. 437. ώς ούτος ήτοι

καικίας ή συκοφαντίας πνεῖ.

- 438. $vo\sigma \rho i\sigma a_{\mathcal{S}}$] Sc. βiov (Soph. Phil. 1427.). Cf. 491. Eum. 211. Phil. 684.
 - 439. XO. praef. Ahrens. Conington.

440. ἄπερ] Qu. ἄπερ. 'And she was the author of the deed,

she who thus ignominiously buries him.'

442. alωνι σω Ι. e. Orestis. ἄφεωντος Γ. Pherecr. ap. Poll. X. 183. πεωίεωντος. Qu. ἄφεωντος. Cf. ad Soph. Aj. 593. πολυσινοῦς Γ. ἀσινης Sept. 826.

447. πολυσίνους (eraso alt. ς) M. πολυσινοῦς Blomf. Dind.

449. χαίρουσα] δέουσα conj. Dobr. πολύδακουν γόον] Cf. Arist. Th. 1041. πολυδάκουτον 'Αΐδα γόον.

450. Qu. εν φρενῶν δέλτοις (δέλτω) γράφου. Vel εν φρεσίν

(τεαῖς) γράφου.

451 sq. δι' ότων δὲ συντέτραινε μῦθον] Cf. 55. δι' ότων φρενός τε δαμίας περαῖνον.

452. ἡσύχω] Leg. ἀσύχω. Cf. 446. δίκαν (sed δίκην Dind.).

454. δογά μαθεῖν] Cf. ad Av. 462. Bekk. Anecd. 7, 3. ἀκοῦσαι δογῶ. αὐτός] Orestes? Qu. αὐθις.

455. καθήκειν] Anglice, to come down. Per δομᾶν κατ'

αὐτὸν explicat scholiasta. Reponendum suspicor μεθήμειν.

458. ὦδ'] Leg. ἥδ'. κεκλαυμένα] Flens. Cf. Soph. Oed. R. 1490. κεκλαυμένα Tyrwhitt. Loqui enim hic Orestem.

462. δίκας supplet Herm. Suppleas δίκην, τάδε, vel δόμοις. 463. τρόμος μ' ὑφέρπει] Cf. Ag. 270. χαρά μ' ὑφέρπει. Soph.

ΕΙ. 1112. τί δ' ἔστιν, ὧ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

465. δ'] Leg. τ'.

466. ἐγγενης] Inherent in the family. Cf. Ag. 1566. κεκόλ-

ληται γένος πρός άτα.

471. ἔμμοτον] ἔντομον Herw., coll. Ag. 17. Cho. 539. Inhaerens. I. q. ἔμπεδον, quod fortasse reponendum. Vel ἔμφντον. Cf. Ag. 1565. τίς ἄν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

472. τῶνδ' ἄκος] τῶν δ' ἄκος Sch. Leg. τοῖσδ' ἄχος. οὐδ' ἀπ' ἄλλων] Cf. Fr. 135. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτε-

ροῖς | άλισκόμεσθα.

474. δι' ωμάν έριν αίματηράν] Cf. Ag. 698. δι' έριν αίματόεσσαν.

478. ἐπὶ νίκη recte P.

480. αἰτουμένφ Turn. Recte. Cf. 784. παραιτουμένα μοι — δὸς τύχας.

481—483. Oresti tribuunt Tyrwh. Schütz. Butler.

481. χοείαν] Anglice, request.

482. Φυγεῖν μέγαν] τυχεῖν γάμων Schütz. Herw. ad Oed R. 1208. ("certissima emendatio"), coll. 486 sq., quae respondent vv. 481 sq., ut 483 sq. respondent vv. 479 sq. τυχεῖν με γάμβου θεῖσαν — tentat Herw. ("Hanc certe requiri sententiam apparet e v. 486. κἀγὼ χοάς σοι — γαμηλίους"). θανεῖν μέγαν Schoemann. Qu. φυγεῖν με γᾶν (γᾶς) — δίκην (βλάβην), vel φυγεῖν μ΄ ἄχος — μέγα, vel φυγεῖν μέγ ἐμὲ — κακόν, vel φυγεῖν με γαῖαν θεῖσαν etc. Nisi addatur με vel ἐμὲ, προσθεῖσα requiretur, non προσθεῖσαν. Post Αἰγίσθω φθόρον supplent Herm. F. G. Schmidt. πόνον aut μόθον conj. Dind. κότον, βλάβην, δόλον, δόλους, μόρον alii. Qu. φθόρον, μόρον, κακὸν, aut πότμον.

483. OP. praef. Tyrwhitt.

485. κνισωτοῖς χθονός] Fort. κνισητοῖς, vel τῶν κατά χθονός.

486. παγκληφίας] Cf. Eur. Ion. 827.

487. γαμηλίους] πανηλίους Mein. πανημέρους F. G. Schmidt. Qu. γαμηλίου, vel πανήμερον.

488. τόνδε πρεσβεύσω τάφον] Cf. Eum. 1. πρώτον μέν εὐχῆ

τῆδε πρεσβεύω — Γαῖαν.

- 489. & γαῖ', ἄνες μοι πατέρ'] Cf. Pers. 650. 'Αϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης Δαρεῖον. ἐποπτεῦσα] Inspicere, ut deum. Cf. v. ἐπαπούειν de diis usurpari solitum.
- 490. δὸς δὲ γ' Blomf. ad Sept. 212. δὸς σὰ δυσμόρουν κράτος Herw. δὸς δὲ τοῖνδ' εἴφρων (vel ὀρθοῦν, coll. 584.) κράτος F. G. Schmidt. Qu. δὸς δὸς εἴμροφον κράτος. Vel δὸς σὰ δ'. Vel σὰ δὲ δὸς —. (Post σα nimirum exciderat σύ.) Vel τ Περσέφασσ', ἐμοὶ δέ γ' (gl. δός). εἴμροφον κράτος] Cf. Soph. Õed. R. 183. εὖῶπα πέμψον ἀλκάν.
- 491. ἐνοσφίσθης] Sub. βίου. Absolute dictum, ut in v. 438. ἔπειτ' ἐγὰ νοσφίσας ὁλοίμαν. Eum. 211. Sept. 982. (?). Qu. μέμνησο λουτρὸν ῷ σ' ἐνόσφισαν (vel ῷ 'ξενεσφίσθης), πάτερ. Utique accusativus est v. prox. Vel ἔνθ' ἐδεσμούθης. οἶς] 'In quibus.' Fort. ἔνθ'.
- 492. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον] Cf. Ag. 1382. Qu. μέμνησο τάμφίβληστρον. ἐκαίνισαν] ἐκαινέτην Valck. ad Phoen. 1310. Eur. Fr. 598, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Qu. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας. Post μέμνησο enim postularetur genitivus ἀμφιβλήστρου. Vel ῷ σ' ἐκαίνισαν. Qu. ἐνόσφισαν.
- 493. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις —] Qu. πέδαις ἀχαλκεύτοις δ' —. Cf. Ag. 1599. 946. 1361. Pers. 821. 831. Sept. 538. Soph. Ant. 57. κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν. Eur. Phoen. 1392. τίθησι, Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί. Oed. R. 779. Aj. 435. 1342. Phil. 427. Oed. C. 1317. ἐθηρεύθης] ὅτ' ἡγρεύθης bene Naber. Malim πέδαις δ' ἀχαλκεύτοισιν ἡγρεύθης, πάτερ. πέδαις ἀχαλκεύτοις] Cf. Eur. Fr. 598. αἰδοῦς ἁχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις.

495. ἄς' ἐξεγείςει —; j Cf. Eur. Or. 1236. οὔκουν ὀνείδη τάδε

κλύων δύσει τέκνα;

496. δεθὸν αἴρεις — κάρα] Cf. Eur. El. 942. ἡ μὲν γὰρ ἀεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά (κάρα Tyrwhitt). Ovid. Trist. IV. 3. 81. 'caputque | conspicuum pietas qua tua tollat habet.'

501. ιδών — οἴκτειρε] Cf. Prom. 352. ιδών φκτειρα. Suppl.

486. οἰκτίσας ἰδὼν τάδε.

- 502. γόνον] γόον Bamb. Recte, opinor. Qu. ἄρσενά ϑ ' όμοῦ σὸν γόνον.
 - 504. Qu. οὔπω γὰο οὖν τέθνηκας.

505. κληδόνες] Cf. 1043. Soph. Oed. C. 258.

507. κλωστῆρα — λίνου] Cf. Eur. Fr. 1001. λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών. Arist. Ran. 1349. κλωστῆρα ποιοῦσ'. Lys. 567.

Eur. Tro. 536. κλωστοῦ — ἀμφιβόλοις λίνοισι. Herod. V. 12. κλώθουσαν λῖνον (λίνον?). ἐκ βυθοῦ] Cf. Arist. Eq. 609. ἐκ βυθοῦ θηρώμενοι. Ran. 247.

508. τοιάδ'] Qu. γὰρ τάδ'.

509. λόγον] An γόον? F. G. Schmidt. Cf. Prom. 782. μηδ'

ἀτιμάσης λόγους.

510. καὶ μὴν —] καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τίμα τὸν λόγον Canter. Choro haec tribuit Canter; Pyladis ea potius esse censet Tyrwhitt. Qu. ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον. ἀμεμφῆ — λόγον] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφής. Suppl. 581. παῖδ' ἀμεμφῆ. Sept. 909. ἀμεμφία. Suppl. 576. Soph. Fr. 259.

511. ἀνοιμώκτου] Schol. πολυθουλήτου (πολυθοηνήτου s. Enger). Unde μάλ' οἰμωκτοῦ F. G. Schmidt. τύχης] στέγους (i. e. τάφου)

F. G. Schmidt, coll. Soph. Ant. 888. Qu. $\tau a \varphi \tilde{\eta} \varsigma$.

514. Cf. 1022. Prom. 883. ἔξω δὲ δοόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργω. Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσών.

515. ἐκ τίνος λόγου —;] Cf. Eur. Andr. 549. ἐκ τίνος λόγου

νοσεῖ;

516. τιμῶσ'] τίνουσ' (aut ποινὰς ἀνηκέστου πάθους) F. G. Schmidt. Idem confert Plut. Mor. p. 320 E. τὸ Ῥωμύλου πάθος καὶ τὴν

δμοιότητα τιμῶντες.

520 sq. τὰ πάντα —] De constructione cf. ad Sept. 681. Eur. Fr. 411, 4. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα, | πύθοιντ' ἄν ἁστοὶ πάντες etc. Arist. Fr. 509. Eur. Phoen. 290. Iph. T. 675. κοινῆ δὲ πλεύσας δεῖ με καὶ κοινῆ θανεῖν. Arist. Pac. 1242-1244. Cycl. 333. δοραῖοι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν | καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει. Eur. Fr. 579. πάλαι δέ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπεῖργε.

521. ὦδ' ἔχει λόγος] Sc. μοι.

522. θέλοντι] Ι. q. χρήζοντι. Cf. Suppl. 144.

527. Cf. Eur. Or. 402. έδοξ' ίδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

528. ποῖ τελευτᾳ — λόγος] Cf. 1075. ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν | μένος ἄτης; Pers. 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγου τελευτήν; 741. ποῖ τελευτᾶν; 735. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος;

529 sq. Ita Tyrwhitt, $\dot{X}O$. ἐν σπαργάνοισι — δίκην. | OP. τίνος — δάκος; | XO. αὐτὴ — ἐν τῷ 'νείρατι (sic). Qu. ἐν σπαρ-

γάνοις τε.

529. δομίσαι] άρμόσαι Naber, coll. Hipp. 1189. αὐταῖς ἐν ἀρβύλαισιν άρμόσας πόδα. Or. 233. Bacch. 231. Malim εὐνάσαι.

530. Transpone βορᾶς τινός.

531. μαστὸν est 545. Cf. Eur. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον. Hom. Il. ί. 489. οἶνον ἐπισχών. ἐν τῶνείρατι Stanl. Tyrwh. alii.

532. ὖποστύγος mss. ὑπὸ στύγους recte Schutz. Blomf. Qu.

δάκους ὕπο.

533. θρόμβον αἵματος σπάσαι] Cf. 546. Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάση κόνις. Eum. 184. Plat. Crit. p. 120 A. θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος. S. Luc. Evang. XXII. 44. θρόμβοι αἵματος.

535. ἐξ ὕπνου] Post somnum. Cf. Eur. Bacch. 689. ἐξ ὕπνου

κινεῖν δέμας.

- 536. πολλοὶ δ' ἀνήθοντ' (vel δοῦλοι δ' ἀνῆθον λαμπτῆρας, ob verba δεσποίνης χάριν) conj. Herw., transitivo sensus semper apud Tragicos usurpari verbum αἴθειν admonens, excepto Soph. Aj. 286. ἡνίχ' ἔσπεροι | λαμπτῆρες οὐκέτ' ἦθον. ἀνῆλθον λαμπτῆρες] Anglice, blazed up. Cf. Arist. Thesm. 280. ὧ Θρᾶττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων | ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ (ἀνέρχεται') τῆς λιγνύος. Sed corrigendum ἦθον (Valck.).
- 537. λαμπτῆρες] λαμπτῆρας Cobet. F. G. Schmidt, quorum ille ad πολλοὶ τῶν δμώων subintelligit, hujus correctio versus 536. nimis audax est. Cf. Trag. adesp. 335. ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας. Theocr. XXIV. 46-52.
- 539. ἄκος τομαῖον] Cf. Suppl. 268. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας. Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Pers. 631. κακῶν ἄκος. Eur. Hipp. 595. τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. Cho. 168. τομαῖον βόστουχον.
- 540. ἀλλ' εὔχομαι γ $\tilde{\eta}$ —] Cf. Eur. El. 677. καὶ γ $\tilde{\eta}$ τ' ἄνασσα, χεῖρας $\tilde{\eta}$ δίδωμ' ἐμὰς, | σύ τ', ὧ κάτω γ $\tilde{\eta}$ ς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, ἄμον' ἄμονε etc.
 - 542. συγκόλλως] Cf. Suppl. 310. Sept. 375. εἰς ἀρτίκολλον.
 - 543. τὸν αὐτὸν χῶρον] Ι. e. νηδύν.
- 544. οὕφις] Fort. δ δράκων. ώπλίζετο Pors. Dind. ηὐλίζετο alii. είλίσσετο Faehse. Qu. _ ἐν ἀμοῖς σπαργάνοις είλίσσετο (ηὐνά-ζετο), vel οὕφις πρὸς ἀμὰ σπάργαν' εἰσελίσσετο.
 - 545. $\ell\mu\delta\nu$] An $\ell\mu\delta\tilde{\nu}$?
 - 546. δ '] τ ' recte Herm.
- 547. Lege ἀμφὶ τάρβει τοῦδ' πάθους (pro τῷδ' πάθει). Cf. 35. ἔλακε περὶ φόβ φ .
- 548. ώς ἔθοεψεν] Qu. η γ' ἔθοεψεν, vel η 'ξέθοεψεν. ἔκπα-γλον τέρας] Cf. Ag. 862. ἔκπαγλον κακόν.
 - 550. πτείνω] πτενῶ recte Turn.
 - 552. Qu. γένοιτο ταύτη (vel ταῦτα), vel γένοιτό γ'.
 - 553. Qu. τοὺς δέ γ' αὖ τί μὴ (sc. ποιεῖν) χρέων.
 - 554. Qu. ἔσω | αἰνῶ, καλύπτειν δ' αὖ σε.
 - 555. Fort. κούπτειν δ' (τ') ἐπαινῶ. τάσδε] Chorum.
- 557. Fort. δόλφ γε. ληφθέντες θάνωσιν] Qu. θάνωσιν ληφθέντες. Vel ληφθέντες θάνωσιν. Vel ληφθῶσι κὰν ταὐτῷ βρόχφ.
 - 558. ἐφήμισεν] Cf. Ag. 1162. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
 - 559. $\tilde{\alpha}\nu a\xi \tau \delta \pi \varrho i\nu$ Manifesto spurium esse contendit Herw.

μάντις ἀψευδης] Cf. Eur. Fr. 875 N. μάντις ἀψευδέστατος. Quod fortasse hic reponendum. τὸ πρίν] τὸ πᾶν F. G. Schmidt.

561. ἐφερχίους libri. ἐφ' ἐρχείους Turn. Idem error librorum

est Soph. Ant. 487. Aj. 108.

562. Fort. ξένος γε, ut hospes. Qu. κάκ δοουξένων δόμιον.

Cf. 914. ἐς δόμους δορυξένους. Versus fortasse interpolatus.

563. οἴσομεν libri. ήσομεν Turn. Herm. etc. Ĉf. ad Soph. Tr. 323. οὖ τάρα — ἐξ ἴσου — διοίσει (διήσει al.) γλῶσσαν. Παρ-

νησίδα] Malim Παρνησσίδα.

565. καὶ δὴ —] Suppose the servants — vertit Dobr., coll. Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθνᾶσι. Adde Orest. 1108. καὶ δὴ πάντ' ἀποσφαγίζεται. φαιδοᾶ φοενὶ] Qu. φαιδοᾶ κάρα (i. q. προσώπω). Cf. Ag. 520. φαιδροῖσι καὶ νῦν ὅμμασι | δέξασθε κόσμω βασιλέα.

566. δαιμονᾶ] Cf. Sept. 1009. δαιμονῶντες ἐν (?) ἄτα. Phoen

902. ως δαιμονώντας κάνατρέψοντας πόλιν.

567. ὅστ' ἐπεικάζειν] ιστ' ἐποικτίζειν Herw. ad Oed. R. 1296. Qu. ιστε θαυμάζειν (vel θυμαίνειν) τινὰ, vel ιστ' ἀπαυγάζειν τινά, vel ιστ' ἐπαυγάζειν (ἀπ.), vel ιστε νω 'σιδεῖν.

569. Leg. ἀπείργετε, | Αἴγισθος εἴπερ —. Ad θυρωρούς (565.)

dictum.

- 570. εἴπερ οἶδεν] εἴπερ ἔνδον Herw. οὐ παρεῖδ' ἄν Naber. Αἴγισθος εἴπερ ἔνδον ἐν δόμοις παρὼν F. G. Schmidt. (ἔνδον jam Herw. ἐν δόμοις Dind.). Qu. εἴπερ ἐστίν. Sic intus domique Cicer. de Sen. 4, 12.
 - 571. Ερκείον] Qu. ερκείων. Cf. 561. ερκείους πύλας. 642. ἀμείψων] Qu. ἀμείψας.

572. zázeírov] Qu. exeíror.

573. ἢ κἀκ δόμων ἔπεισί [πρόσεισι?] μοι κατὰ στόμα F. G. Schmidt. Qu. ἢ καὶ μολόντα μ' ἔνδοθεν (εὐθέως) —. ἔπειτά μοι] ἔναντά μου Wakef. S. C. § 149. ἔναντα etiam Sch. Butler. κατὰ στόμα] Angl. face to face. Cf. Eur. Her. 801. Rhes. 409. Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα.

574. "σάφ' ἴσθι — βαλεῖ"] Be assured (he does know) and is present before you. Qu. ἐρεῖ μ' ἐσιέναι —, vel προσστήσεται —,

vel προσερεί —. βαλείν] Qu. βαλεί.

575. ποδαπὸς δ ξένος; Cf. 657.

576. ποδώκει — χαλκεύματι] Cf. Sept. 623. ποδώκες όμμα.

Qu. ποδήρει — δεσμεύματι.

577. φόνου — ὑπεσπανισμένη] Cf. Pers. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. 1023. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Eur. Or. 1051. φίλων — ἐσπανίσμεθ'. Soph. Aj. 740. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;

578. ἄπρατον αΐμα πίεται] Cf. Soph. El. 785. τοὐμὸν ἐκπίνονο' ἀεὶ | ψυχῆς ἄπρατον αΐμα. Tr. 1055. ἐκ δὲ χλωρὸν αΐμά μου |

πέπωχεν.

580. ἀρτίχολλα] Per ἡρμοσμένα explicat Hesychius. Cf. Sept. 373. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος, | εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθείν. Soph. Tr. 768. προσπτύσσεται | πλευραίσιν άρτί-

κολλος — χιτών. 687. ἀρτίχριστος.

581. $\psi \mu \tilde{\nu} \delta' \epsilon \pi \alpha i \nu \tilde{\omega}$ —] Imo $\psi \mu \tilde{\alpha} \varsigma$ —. Cf. Suppl. 997. $\psi \mu \tilde{\alpha} \varsigma$ δ' ἐπαινῶ μὴ καταισγύνειν ἐμέ. Eur. Andr. 554. δώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν. Soph. Oed. C. 664. γλῶσσαν εὔφημον φέρειν] Cf. ad Trach. 323. Ant. 1089. Qu. φορείν. Sic Alex. com. III. 423. τὸ στόμ' ώς κομψὸν φορεῖ. Sed cf. Suppl. 994. πᾶς δ' ἐν (ἐπὶ?) μετοίκω γλώσσαν εύτυκον φέρει κακήν.

582. Cf. Eur. Fr. 417, 2. σιγᾶν & ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. 583. τὰ δ' ἄλλα τούτ φ , —] τὰ δ' ἄλλα τ $\tilde{\varphi}$ θε $\tilde{\varphi}$ δε \tilde{v} $\tilde{\varphi}$ έποπτεῦσαι λέγω corr. Both. prob. V. D. in Class. Journ. III. 291.

Idem et ipse conjeceram. Post $\lambda \acute{e}\gamma \omega$ virgulam tolle. 584. δρθώσαντί μοι] Qu. δρθῶσαί τέ μοι. ξιφηφόρους ανώνας | Cf. 729. ξιφοδηλήτοισιν ανώσιν.

585. ἄχη] Qu. γένη, vel δάκη.

586. πόντιαί τ' ἀγκάλαι] Cf. ad Arist. Ran. 704. κυμάτων έν άγκάλαις. Prom. 1019. πετραία δ' άγκάλη σε βαστάσει. Fr. 301. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Eur. Hel. 1062. πελαγίας ἐς άγκάλας. 1436. πελαγίους ές άγκάλας. Or. 1376. Nausicrat. com. IV. 575. πελαγίοις εν άγκάλαις. πόντιαι] Απ πόντιοι? ποντίας bis habet Soph. Ant. 587. Phil. 269. ποντία Oed. Col. 1659. sed ποντίους (ποντίας?) αὐλῶνας Τr. 100. τ' Leg. δ' .

589. πλάθουσι] πλήθουσι malit Con., quum formam Doricam non admittere videatur hoc verbum. Fort. γέμουσι, vel πλήρεις ἔβλαστον δὲ καὶ (κάκ) πεδαιχμίου λαμπάδος πεδαόρου.

591. ανεμοέντων αιγίδων φράσαι mss. κανεμόεντ' αν αιγίδων φράσαις Blomf. et (φράσαι) Dind. κάνεμοέντων suspectum habet Wecklein.

592. αιγίδων φράσαι κότον] Qu. έρπετῶν φῦλ' ἄσκοπα (ἄφθονα). 594. ἀλλ' — λέγοι; Postulatur particula ἄν. Qu. ἀλλ' ὑπέρτολμον τίς ἄν φοόνημ' ἀνδρὸς λέγοι; Cf. Soph. Ant. 613. φρόνιν (forma epica, ut πιθήσασα 616) τίς ἄν λέγοι Herw. Qu. 🔾 τις ἄν λέγοι. Vel φρόνημ' οὐκ ἄν λέγοις. Omitti enim nequit ἄν. Glossema fortasse est φρόνημα.

595. φρόνημα τίς | Lege φρόνημά τις. Qu. φρόνημ' ἄν τις

λέγοι] λέγη Blomf. in M. C. I. 100. λέγοι — ;

596. τλημόνων | Cf. Soph. El. 439. τλημονεστάτη γυνή | πασῶν έβλαστε. Eur. Her. 570. τλημονεστάτην — πασῶν γυναικῶν. Lege φρεσίν] Corr. φύσιν.

598. βροτῶν; Scrib. βροτῶν — (sic).

600. ἀπέρωτος ἔρως | Cf. Eur. Or. 163. ἀπόφονον — φόνον. Sic χάρις ἀχάριτος, etc.

- 605. παιδολύμας] Frustra παιδολυμὰς Dind. Cf. v. ἰχθυολύμης Arist. Pac. 814. δικολύμης, etc. Confer etiam παιδολέτως Sept. 726. παιδοβόρος Cho. 1068. τὰν] Qu. ἄν.
 - 606. πυρδαῆτιν] Qu. πυρδαῆ δεινάν.

607. καταίθουσα] καίουσα Pors. Cf. ad v. ant. 617.

610. σύμμετρον] Cf. Soph. Oed. R. 84. 1113. Eur. Alc. 26. ξυμμέτρως δ' ἀφίκετο. μολών ματρόθεν] Cf. Sept. 644. φυγόντα μητρόθεν σκότον.

612. μοιρόπραντον ές ἄμαρ] Cf. Eum. 392. θεσμόν τὸν μοιρό-

κραντον.

- 613. ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. ἄλλαν δ' ἔστιν Herm. ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις ψέγειν F. G. Schmidt, coll. Eur. Fr. 658, 1. στυγεῖν] στυγῶ Weil.
- 615. ἐχθοῶν ὑπαὶ] Ita Eum. 417. γῆς ὑπαί. Ag. 1133. κακῶν — διαί. 1453. γυναικὸς διαί. 892. 944. Eur. El. 1187. τέκνων ὑπαί.
- 616. πειθήσασα mss. πιθήσασα Abresch. πεισθεῖσα Heath. Blomf. Recte, opinor. Cf. ad v. str. 606.
 - 617. ἐπ' ἀνδοὶ δήας ἐπεικότως ἔβαν V. D. apud Scholef.

Praef. p. II.

- 618. χουσεοδμάτοισιν (ut ἐρίδματος Ag. 1461.) conj. Con. χουσεοκμήτοισιν Herm. Qu. χουσεοτύκτοισιν.
- 619. ἀθανάτας τριχὸς] Cf. Arist. Nub. 289. ἀθανάτας ἰδέας. Thesm. 1052. ἀθανάταν φλόγα (in parodia). Soph. Ant. 338. γᾶν ἄφθιτον ἀκαμάταν. Eur. Phoen. 237. ἀθανάτας θεοῦ.
- 624. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς] ἄκαιρος δ' δ δυσφιλὲς Herm. probat Karsten. ad Agam. 715. ἀκαίρως τὸ δυσφιλὲς malit Herwerden, quum valde importuna hic videatur particula δέ ἀκαίρως] ἐγείρω Faehse. ἀφαιρῶ Wecklein.

626. γυναικοβούλους —] Cf. Ag. 11. γυναικός ἀνδοόβουλον

— κέαρ.

628. σέβω, | τίων ἀθέρμαντον — Herwerden. λαοῖς (conj. Con.) Pal. δηΐοις mss. δήοισιν Pors. δάοισιν Dind. ἐπὶ κότω] ἔγκότω Heimsoeth. ἐμφόβω (aut aliud quid simile) Herwerden, coll. Soph. Oed. C. 39.

629. έστίαν] Qu. έστία.

- 630. γυναικείαν αἰχμάν] Cf. Ag. 483. γυναικὸς αἰχμῷ πρέπει. Qu. γυναικείαν τ' ὀργάν.
- 631. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλάς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Ag. 1300. δ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Soph. Oed. R. 1365. εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν. Plut. Cleom. 10. τρυφάς καὶ πολυτελείας καὶ χρέα καὶ (κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγφ) δανεισμοὺς καὶ τὰ πρεσβύτερα τούτων κακὰ πενίαν καὶ πλοῦτον etc. πρεσβεύειν τινὸς (i. e. πρεσβύτερον εἶναι) est Herod. VII. 2.

- 632. γοᾶται] βοᾶται (i. e. περιβόητόν ἐστι) Blomf. Recte, opinor. γοᾶται δὲ γᾶ πάθος Herm. Qu. βοᾶται δὲ δὴ πάθος —. Sed v. 808. δήποθεν] Qu. δὴ πάθος, vel πᾶς (vel τις) πάθος.
 - 634. τὸ δεινὸν αὖ] Qu. τὰ δεινὰ πᾶς.

635. ἄχει Qu. ἄγει, ut dativus causae sit.

636. ἀτιμωθέν] Leg. ἀτιμασθέν. Idem malit Karsten. ad Ag. 965. οἴχεται] Qu. ἔχθεται.

638. ἀγείρω] Qu. ἐγείρω.

640. διανταίαν] Sc. πληγήν. Cf. Sept. 894. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Ag. 1345. δευτέραν πεπληγμένους. Soph. Ant. 1309. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει; El. 195. ἀνταία γενύων — πλαγά. 1415. Eur. Andr. 842. ἀνταίαν — πλαγάν. Ion. 766. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.

641. τὸ μὴ θέμις | Cf. Suppl. 335. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ

μη θέμις λέγεις;

642. Qu. τὸ γὰρ δίκαιον οὐ λὰξ πέδοι πατεῖν θέμις, τᾶς —. Vel τὸ γὰρ θέμις τινὲς — πατοῦσι νῦν. λὰξ πέδοι πατούμενον] Cf. Ag. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. 795. τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Καrsten). Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ δρῶ πατούμενα. 540. μηδέ νιν (Δίκας βωμὸν) κέρδος ἰδὼν ἀθέφ ποδὶ λὰξ ἀτίσης (l. πατήσης). 110. Soph. Fr. 606. ἐν ἢ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λάγδην πατεῖται, etc. Theogn. 847. λὰξ ἔπίβα δήμω κενεόφρονι, etc.

643. πέδον] πέδοι Herm. Cf. Ag. 1357.

645. Qu. παρεκβάντος (sc. τινός), virgula post πατούμενον posita. οὐ θεμιστῶς] Cf. Sept. 694. οὐ θεμιστοῦ.

646. δίκας δ' —] Cf. Åg. 1535. Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα

θηγάνει βλάβης (βέλος?) πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

647. προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός] Cf. Soph. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, | κάκεῖνον Ἅιδης δημιουργός ἄγριος; 649. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις] Cf. Ag. 864. Cho. 649.

650. τῶν ϑ' αἰμάτων παλαιτέρων τίνει Blomf. Vereor ut τίνει significare queat punit. Lege αἰμάτων. V. schol. παλαιτέρων Qu. παλαισύτων. Post παλαιτέρων virgulam deleverim. τίνει Qu. πράσσει, vel τίνη.

653. έρκείας] Qu. έρκείου. Cf. 554. έρκείους πύλας. 564.

655. Cf. Arist. Pac. 663. εἶεν ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μαν-

θάκω. 1284. είεν· ἐκόρεσθεν etc.

656. εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαι (sic) mss. εἴπερ φιλοξένη 'στὶν Αἰγίσθου βία (βία Turn.) Pors. Blomf. εἴπερ φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία Elmsl. in Class. Journ. VI. 221. "None of the examples produced by Porson on this passage and in his note on Med. 822. are sufficient to justify the use of φιλοξένη in a tragic iambic. The feminine termination is peculiar and inadmissible in the present instance, as the Poet by virtue of the σχημα πρὸς

τὸ σημαινόμενον has taken the liberty of joining the words Alγίσθου βία to a masculine adjective in the same play v. 893. οἴ 'γὰ, τέθνημας, φίλτατ' (non φιλτάτη) Αἰγίσθου βία." Quod ad τις, confert Prom. 695. φόβου πλέα τις εἶ. Soph. Aj. 1266. Ph. 519. Eur. Iph. A. 1012. Hel. 911. Arist. Av. 924. 1328. et ad Med. 807. εἴπερ φιλόξεν' ἐστιν, Αἰγίσθου βίαν Herm. Dind. Recte. Cf. Eur. Alc. 817. ἄγαν γ' ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 574. δόμους ἐχθροξένους.

657. εἶεν ἀκούω] Sic incipit senarius etiam in Arist. Pac. 663. εἶεν ἀκούω. ταῦτ ἐπικαλεῖς; μανθάνω. 1284. εἶεν ἐκόρεσθεν etc. ποδαπὸς ὁ ξένος;] Cf. 575. Eur. Hel. 1206. ποδαπὸς δ' δδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν; Arist. Av. 1201. Eq. 663.

660. νυκτός — σκοτεινόν] Cf. Pers. 428. κελαινής νυκτός δμμα.

Eur. Iph. T. 105. ὅταν δὲ νυκτὸς ὅμμα λυγαίας μόλη, etc.

662. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων] Cf. Soph. Fr. 258. πανδόκος ξενόστασις.

664. γυνη τόπαρχος] Qu. γυνη μέν άρκεῖ γ', ἄνδρα δ' εὐπρ. Vel γυνη πανάρκης.

665. λεχθεῖσιν mss. λέσχαισιν Emper. Herm. Recte. Cf. Schol.

ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας δμιλίαις. Idem ipse conjeceram.

666. είπε θαρσήσας δ' ἀνηρ] Qu. είπε δ' εὐθαρσης ἀνηρ.

είπε] Loqui solet.

667. ἐμφανὲς τέκμας] Cf. Soph. El. 1109. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Qu. τοῖσδε πρόσφορα.

- 670. πόνων θελκτήρια] Sic M. Idem probat Herwerden. θελκτηρία | στρωμνή Wakef. S. C. §. 164. καὶ πόνων θελκτηρία [θελκτηρίας?] | στρωμνής τε κακῶν θ' εἰμάτων παρουσία conj. Herw., coll. Od. γ'. 346 sq.
- 671. στοωμνή καλῶν τε βρωμάτων παρουσία Herwerden. Qui tamen versum interpolatori tribuit. Cf. Com. anon. IV. 684. στοωμνάς άλουργούς. Vix placet παρουσία post praecedens πάρεστι (668.). δικαίων] I. e. benignorum.

676. ἀπεζύγην πόδας] Cf. 1044. ἐπιζευχθῆς στόμα. Qu. ἀπε-

ζύγην μολεῖν (set out to come).

680. κίεις] Cf. Suppl. 500. κίω. Pers. 1069. κίε. Mire dictum. Satis notus est aoristus ἔκιον et κιὸν, non item praesens κίω. V. Cobet. V. L. p. 129.

682. τεθνεῶτ' 'Ορέστην εἰπὲ] Cf. Soph. El. 676. θανόντ' 'Ορέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω. τεθνεῶτ'] θανόντ' conj. Elmsl. ad Eur. Suppl. 273. τέκνων τεθνεώτων κομίσαι δέμας (ubi τέκνων δμαθέντων proponit). Nusquam alibi, ut videtur, legitur forma τεθνεώς apud tragicos.

683. δόξα νικήσει φίλων] Cf. Soph. Ant. 233.

684. είτ οὖν μέτοικον] είθ ώς μέτοικον Herwerden, qui, "Librarii oculi propter simile initium a posteriori versu ad priorem videntur aberrasse." Recte, opinor. Eundem offendit ɛt͡r oðv in utroque membro positum, quod nunquam fieri videatur. Confert hac de re Ag. 491. 843. Oed. R. 1049. El. 199. 560. et Phil. 345.

685. ἐφετμὰς —] Cf. Soph. Oed. C. 1602. τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ | ταχεῖ ἀπόρευσαν σὰν χρόνω. Iph. Τ. 716 δρκον δότω μοι τάσδε πορθημεύσειν γραφὰς | πρὸς Ἅργος.

686. λέβητος — Αg. 422. ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας. 687. κέκευθεν] Transitivum, ut in Pers. 654. φίλα γὰο κέκευθεν ἥθη (ὄχθος). Soph. El. 1120. εἴπεο τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος. Eur. Hec. 880. Ion. 1389. Iph. A. 111. Rhes. 171. 621. Hom. Il. γ'. 118. Od. ζ'. 303.

690. τὸν τεκόντα δ'] τὸν κλύοντα δ' Heimsoeth. prob. Wecklein. τὸν τεκόντα δ' εἰκός σ' εἰδέναι Madvig. οὐκ οἶδα νέον (?)

ηκων, σε δ' είκος •είδεναι F. G. Schmidt.

692. ὧ δυσπάλαιστε — ἀρὰ] Cf. 338. ἀτρίακτος ἄτα. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Eur. Alc. 910. τύχα δυσπάλαιστος.

693-696. πολλά — καὶ νῦν] Cf. Aj. 1. ἀεὶ μὲν καὶ νῦν —. 693. πόλλ' ἐπωπᾶς] Cf. Eum. 275. δελτογράφω δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. 929. Com. anon. IV. 674. Μήτιχος δ' ἄρτους ἐποπτᾶ (ἐπωπᾶ Herw.), Μήτιχος δὲ τἄλφιτα. Hesychius, Ἐπωπᾶ: ἐφορᾶ, ἐποπτεύει. Qu. ως πόλλ' ἄπωθεν (vel ἀπόντα —, vel ως πολλά σώματ' έκποδών —.

695. ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων] Suspectum. Cf. Herod. III. 32. ταύτην ποτέ σὺ τὴν θρίδακα ἐμιμήσαο, τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλώσας.

697. ἔξω κομίζων —] Cf. omnino Soph. Ant. 444. σὺ μὲν κομίζοις αν σεαυτόν ή θέλεις | έξω βαρείας αιτίας. Phil. 1260. ἴσως ἄν ἐχτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. Hor. Sat. II. 7. 27. 'nequicquam coeno cupiens evellere plantam.' Similiter fere Eur. Her. 169. εἰ γέροντος είνεχα | τύμβου — είς ἄντλον ἐμβήσει πόδα. κομίζων] Conveying, directing. Inest notio motus. Qu. κομίζειν. φίλων] θανών inconsulto malit Naber. Fort. $\beta\eta\lambda o\tilde{v}$.

698. καλής] καλή conj. Weckl. κακής Pearson. ἄλης vel ἄσης conj. Con. ζάλης Emper. Herm. Bamberg. prob. Dind. et Herw. Recte. Cf. Prom. 371. πυρπνόου ζάλης. Ag. 656. ζάλη τ' δμβροκτύπφ. 665, κύματος ζάλην. Qu. κακῆς, vel καλή. Fr. 64 a. ένθουσιά δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη. In ἐγγράφει Dobraeo videtur latere αναστρέφειν. Cf. Ag. 1460. ήτις τότ' έν δόμοις. et Soph.

El. 809.

699. παροῦσαν] 'Αρὰν (the family curse) intelligit Rogers ad Pac. 1180. "The death of Orestes proves that the Aga is still present at its post, still engaged on active service." bayeñoar Herwerden, fretus loco Ag. 505. πολλῶν δαγεισῶν ἐλπίδων μᾶς τυχών. Schol: τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρῷ: ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. Quem tamen etiam φθαρεῖσαν ante oculos habuisse videri censet. Neque inepta alicujus memoratur conjectura πεσοῦσαν. Qu. — ἦν παροῦσ' ἀποίχεται. Vel — ἦν φυγοῦσ' (vel θανὰν) ἀποίχεται (διοίχεται). Vel — ἄφαντος οἴχεται. Cf. 776. 'Ορέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων. ἐγγράφει] Cui opponi solet ἐξαλείφειν (Pac. 1181. Plat. Resp. VI. 501 C.). παρ' οὐδὲν ἐγγράφει Butler. ἀντρέπει (Orestes) conj. Herw., qui aut ἔγγραφε aut ἔγγράφον (schol. τάξον) requirit. ἡφανισμένην γράφεις Heimsoeth. ἀραῖον ἔγγραφε Weckl. ex schol. (ἔγγραφε Schneid. Ahrens. Weckl. sec. schol. τάξον). ἰατρὸς] ἰαντὸς Wecklein. Cf. ad Suppl. 649.

700. ὤδ' εὐδαίμοσιν] Qu. ὤδε κειμένοις.

701. κεδνῶν — πραγμάτων] Cf. Eur. Alc. 605. κεδνὰ πράξειν. Tro. 684. πράξειν τι κεδνόν. Emphaticum est κεδνῶν.

705. καρανῶσαι] Perficere. Cf. 528. και ποῖ τελευτᾳ καὶ καρανοῦται λόγος; Hesychius καρανοῦσῶω per τελειοῦσῶω et καρανούσῶυ per κορυφώσει explicat. Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι. φίλοις] "Quinam sunt amici? Clytaemnestra et Aegisthus, an Strophius? Hunc semel per breve temporis momentum viderat, Clytaemnestram nunc primum videt; verum haec hospitio hominem comiter excipit. Cf. 668 sq. et compara 702 sq. et 708." (Herw.).

706. κατεξενωμένον] κατηξιωμένον (i. e. dignum judicatum, jussum) conj. Herwerden, coll. Ag. 572. "Hoc si verum est, inquit, suspiceris φίλοις de Strophio dictum esse, et virgulam male abesse." Utique nusquam alibi reperitur verbum καταξενοῦν. καταινέσαντα] Anglice, 'when I had promised to do so.'

707. ἀξίως Μ. ἀξίων Pauw. Recte. Post φίλος ponatur colon. 710. 711. Interpolatori tribuit Herwerden, cui, praeter τυγχάνειν τὰ πρόσφορα, displicent duo incuriosius dicta, ἡμερεύοντας (i. e. diem degentes) et μακρᾶς κελεύθου πρόσφορα. Qu. ἐκπεπαυμένους — μακρᾶς κελεύθου. Verba μακρᾶς κελεύθου ad τὰ πρόσφορα refert Abreschius, coll. Eur. Hel. 515. τὰ πρόσφορα | τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι, probante Linwood.

710. ἔσθ' ὁ καιρὸς] Cf. Arist. Thesm. 661. ὡς ὁ καιρὸς μὴ μέλλειν ἔτι. Plut. 255. σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν. ἡμερεύσιτας] Qu. ἡμερεύσαντας, aut ἡσυχάζοντας. Sed aut spurius est hic locus, aut latet aliquod vitium. Cf. v. ἀφημερεύειν (diem extra stationem agere) Dem. p. 238, 9.

711. μακρᾶς κελεύθου] Qu. μακρὰς κελεύθους. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα Vel τυγχάνειν τῶν προσφόρων. Cf. Soph. Phil. 552. προστυχόντι τῶν ἴσων.

712. ἄγ' —] Cf. Eur. Alc. 562. ἡγοῦ σὺ, τῶνδε δωμάτων

έξωπίους | ξενώνας οίξας.

713. δπισθόπουν δὲ (imo τε) τόνδε καὶ ξυνέμπορον (Pyladem) Pauw. et (τε) Herm. prob. Herwerden, coll. 561. 675. Cf. Trag. Adesp. 470. δπισθόπους δίκη.

714. δώμασιν] Qu. σώμασιν.

721. ἰσχὺν] Fort. ἀχὰν (vel ἰαχάν).

722. καὶ πότνι'] Qu. Το πότνι'. άπτη χώματος] Cf. Soph, Oed. R. 184. ἀχτὰν παρὰ βώμιον.

723. νανάρχω] νανάρχου conj. Dobr.

725. ἐπάρηξον] Adjuva. Cf. Soph. El. 1197. Eur. El. 1350. Hinc ἐπαρωγός.

726. Cf. Sept. 94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.

727. χθόνιον δ' Έρμῆν] νύχιόν θ' Έρμῆν | τούσδ' έφοδεῦσαι Herm. ap. Erf. ad Soph. El. 111. Leg. γθόνιόν θ' —.

728. καὶ τὸν νύχιον] Qu. πομπὸν νύχιον.

729. ξιφ.] Cf. 584. ξιφηφόρους αγώνας. Ag. 1528.

- 730. FOLKEY Choro haec tribuit Schol. et sic Tyrwh. Both. prob. Blomf. "Lege XO. (δ ξένος ironice)." (Dobr.) κακόν | Cf. Eum. 125.
- 731. κεκλαυμένην] Cf. 458. Soph. Oed. R. 1490. κεκλαυμέναι πρός οίκον ίξεσθ'.
- 732. πατεῖς] Malim περᾶς. Κίλισσα] Cf. Κρησσα, Φοίνισσα, Λ ίβυσσα, Θ ο $\tilde{\eta}$ σσα. πύλας] πάρος Herwerden.
- 733. ἄμισθος] ἄμικτος (insociabilis) Herwerden. Schol. κακόμισθος. Cf. Ag. 979. ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.
- 738. θέτο mss. ἔθετο Heath. Qu. ἤστο (sedebat). σκυθρωπον mss. σκυθρωπῶν Vict. Qu. σκυθρωπός.

740. ἔχει] Qu. ἔχειν. 742. ἡ δὴ —] Qu. ἡ μὴν —. εὐφρανεῖ νόον] Qu. εὐφρανεῖ φρένας. Cf. 772. Vel εὐφρανθήσεται. Sed cf. ad Soph. Oed. R. 153.

747. ἀνεσχόμην] Qu. ἡνεσχόμην.

748. τλημόνως Cf. Eur. Suppl. 947. μένειν χρη τλημόνως.

- 750. μητρόθεν δεδεγμένοι] Cf. Arist. Ach. 478. σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη. Post h. v. notanda forsan lacuna, et fortasse etiam post 751.
 - 751. xal] Qu. ex. νυκτιπλάγκτων] Qu. νυκτίπλαγκτον.

752. ἀνωφέλητ'] Qu. ἀνωφελῆ τ'.

754. τρόπω φρενός πόρω φρενός (i. e. conjectura) Herw.

756. η λιμός mss. εί λιμός Stanl. η λιμός (sc. πιέζει αὐτόν) η διψη τις Elmsl. ad Med. 480. η δίψη νιν Herw. Cf. ad 890. 768. Malim η δίψ' αὐτὸν (vel δίψος νιν). Utique δίψη non magis Atticum est quam γλώσση. Praeterea postulari videtur pronomen. Alia res est apud epicos. V. Il. ϵ' . 671. β' . 299. etc. De η pro εί posito cf. ad Prom. 779.

757. αὐτάρχης | αὐτάρχης (?) conj. Bl. ἀχρατής (i. e. incon-

tinens) Herwerden. αὐτάρκης legitur Soph. Oed. C. 1057.

758. πρόμαντις] Praesaga. Cf. Soph. El. 475. Eur. Or. 1444. ά δ' ἐφείπετ', οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλ'. Andr. 1041. αἰαῖ. πρόμαντις ϑυμὸς ὥς τι προσδοκῶν. Hel. 338. μὴ πρόμαντις ἀλγέων προλάμβαν', ὧ φίλα, γόους.

759. φαιδούντρια] Α φαιδούνειν (Ag. 1109. 1120.). Post h. v.

lacuna forsan statuenda est.

761. ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε] ἔγνων διπλᾶς γὰς — Dobr. Qu. διπλᾶς δὴ τάσδε, vel ἐγὼ δὲ διπλᾶς τάσδε, vel ἐγὼ διπλᾶς τοιάσδε. 762. ἐξεδεξάμην] Leg. ἐξεθρεψάμην.

765. τῶνδε — λόγων mss. τόνδε — λόγον malit Bl., coll. 736.

φάτιν | ελθών πύθηται τήνδε. 743. εὖτ' ἄν πύθηται μῦθον.

767. $\tilde{\eta}$ $\pi\tilde{\omega}_{S}$; vulg. $\pi\tilde{\omega}_{S}$ $\varphi\tilde{\eta}_{S}$; Valck. ad Phoen. 923. τ í $\pi\tilde{\omega}_{S}$; Canter. $\tilde{\sigma}\pi\omega_{S}$ Blomf. Gl. Ag. 259. Recte. Qu. τ í $\varphi\tilde{\eta}_{S}$;

768. ἢ mss. εἰ Turn. Qu. ἢ —; Qu. εἴτε σὺν βαιᾳ (σμικρᾳ) χερὶ. μονοστιβῆ] Eodem sensu μονόστολος, μονόζωνος, οἰόζωνος (Soph: Oed. R. 846.).

771. κλύη] Qu. κίη.

772. ὅσον τάχιστα] Qu. ὅσον μάλιστα. Vel ὅσον τάχισθ' ἅ γ' εὐφρανεῖ (ἃ κηλήσει, ἃ κουφιεῖ) φρένα. Sub. κλύη. γηθούση φρενί] Qu. φρενὶ γεγηθότα. Vel χαιρούση φρενί. Hesychius. ἐγεγήθει per ἔχαιρεν explicat,

773. Cf. 849 sq. κουπτὸς δοθοῦται — λόγος] Anglice, a concealed (designing) message is made to appear right. Qu. λέχριος. εὐάγγελος γὰρ κῦρος δοθώσει (δοθούση Med.) λόγος F. W. Schmidt. Cf. Eur. Ion. 760. εἴφ', ὡς στέγεις γε συμφοράν τιν' εἰς ἐμέ.

774. $\mathring{a}\lambda\lambda'\mathring{\eta}$ $\varphi\varphi ov\tilde{e}is$ $e\tilde{v}$ —;] $\mathring{a}\lambda\lambda'\mathring{\eta}$ $\sigma\acute{v}$ γ' $e\~v\varphi \varphi \omega v$ F. G. Schmidt. Anglice, art thou of sound mind? Cf. Soph. El. 879. $\mathring{a}\lambda\lambda'\mathring{\eta}$ $\mu\acute{e}\mu\eta\nu as$ —; Arist. Vesp. 8. $\mathring{a}\lambda\lambda'\mathring{\eta}$ $\pi a\varphi a\varphi \varphi ov\tilde{e}is$ —; Fr. 178.

ηγγελμένοις | Cf. 770.

775. ἀλλ' ἢ mss. Qu. ἄλλην (aut αἴραν). τροπαίαν] τρόπαιον vel τρόπαια Pors. prob. Blomf. Con. ϑήσει] Malim στήσει. Cf. Sept. 276. ἐπεύχομαι | ϑήσειν (στήσειν?) τροπαῖα τῶν κακῶν. Eur. Or. 704. στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν. etc. Qu. τροπαῖα vel τροπαῖον. τροπαίαν — κακῶν] Cf. Sept. 706, λήματος ἐν τροπαία. Ag. 219. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Arist. Probl. 26, 5.

780. μέλει θεοῖσιν —] Cf. Ag. 974. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἄν μέλλης τελεῖν. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλἐιν. 782. γένοιτο δ' —] Cf. Ag. 674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. σὺν

θεῶν δόσει] σὺν θεῷ δόμοις conj. Herw.

785. δὸς τύχας δ' εὖ τυχεῖν κυρίοις (sc. Oresti) | τὰ σώφροσιν, μαιομένοις διαδικάσαι: | πᾶν ἔπος ἔλακον, Ζεῦ. | σὰ δέ νιν φυλάσ-

σοις Dyer p. 22. Qu. δὸς τύχας τυχεῖν δόμων κυρίοις τοῖς σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν (sc. ἡμῖν) διὰ δίκας σοι πᾶν ἔπος. ἐμοῦ κυρίοις Ahrens. δόμου κυρίοις Con. Qu. δόμων κυρίοις.

786. τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν Herm. et (ἔχειν) Dind.

787. διαδικάσαι] διὰ δίκας schol.

788. νιν | Sc. τοὺς κυρίους, opinor. Qu. εὖ δέ νιν φυλάσσοις.

790. $\tau \tilde{\omega} \nu$] Leg. $\tau o \dot{\nu} \varsigma$.

791. νιν μέγαν ἄφας] Cf. 262. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἄν ἄφειας μέγαν | δόμον. Arist. Vesp. 1023. ἀρθεὶς δὲ μέγας etc. Sic ὑψηλὸν αἴφειν Eur. Suppl. 564. Her. 322. De constructione cf. ad Sept. 681. Sensus est, ἐπεὶ μέγαν αἶφέ νιν καί σοι ἀμείψει etc.

793. θέλων] Qu. θύματ'. παλίμποινα] Cf. v. ἀντίποινα.

795. εν δρόμω] εὐδρόμω Both. Qu. καὶ δρόμω προστίθει μέτρον. προστίθει (imperativus).

796. μέτρον] Modum. Angl. a limit. Cf. Soph. El. 236. καλ

τί μέτρον κακότητος έφυ —; Qu. τέλος. Qu. εὔπεδον.

- 797. δίχας σωζόμενον δυθμὸν Faehse. τίς ἄν σωζόμενον τοῦτ' ἔδοι ἄν | δάπεδον ἀνομένων βημάτων ὄφεγμα; Dyer p. 20. Schol. ἀντὶ τοῦ εὖτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν. Qui plane adjectivum aliquod hic legebat. Qu. τίν' ἄν σωζόμενον δυθμὸν τοῦτ' ἔδοι δάπεδον —;
- 799. ἀνομένων] Suppl. 53. ἀνόμενα (Pors.). Sept. 710. ἄνη τις (Dobr.). Arist. Vesp. 368. ἄνοντας. Fr. 156, 2. οὖτ' ἄν τι θύων οὖτ' ἔπισπένδων ἄνοις. Eur. Andr. 1132. Phrynich. (?) I. 159. ἄνοις.
- 801. νομίζετε] Ι. q. νέμετε. Qu. καθίζετε. πλουτογαθή] Cf. φιλογαθής Sept. 918.
 - 802. κλύετε, σύμφοονες] Qu. κλῦτ', ἐΰφοονες.

804. λύσασθ'] Qu. τίσασθ'.

805. Cf. Ag. 1565. τίς ἄν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

- 807. εὖ δὸς] Cf. Soph. Oed. R. $10\bar{8}1$. τύχης τῆς εὖ διδούσης. Oed. C. 642. 1435. τῶν εὖ διδόντων. ἀνιδεῖν] ἀνέχειν (emergere) Herwerden, coll. Herod. VIII. 8. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὖ πρότερον ἀνέσχε (i. e. ἀνέδυ) πρὶν etc. Proxime sequitur ἰδεῖν. Fort. αὖ ἰδεῖν. δόμον ἀνδρὸς] Qu. δόμονς πατρός.
- 809. viv] Orestem. "May his eyes be closed by death, honourably, etc." (Dobr.)

810. Qu. λαμπρον ίδεῖν φάος.

- 811. Qu. δμμασιν έκ δνοφερᾶς καλύπτρας. (Et sic Herm. Cf. 52. δνόφοι καλύπτουσιν δόμους.) Vel δμμασι δνοφερᾶς ἀντὶ καλύπτρας.
- 812. ξυλλάβοι δ' —] Cf. Arist. Vesp. 733. σολ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος. Pac. 437.
- 813. ἐπιφορώτατος Μ. φορώτατος θεῶν Dind. Leg. ἐπεὶ φορώτατος. Et sic Emper. Cf. ad Soph. Fr. 258. παῖς ὁ Maíaς —]

Cf. Soph. El. 1395. δ Μαίας δ è παῖς Έρμῆς σφ' ἄγει etc. Eur. Med. 754. ἀλλά σ' δ Μαίας πομπαῖος ἄναξ πελάσειε δόμοις. Rhes. 216.

814. οὐρίσι οὐρίσαι conj. Con. θέλων] Cf. ad 19. Malim τελῶν vel φέρων.

819. πλοῦτον] πολὺν Bl. πάλιν conj. id.

822. αρεκτόν — νόμον] Cf. Soph. Fr. 414. θρεκτοῖσι (αρεκτ. al.) νόμοις.

823. γοητῶν] Qu. γοατῶν (ploratorum). Aliud est γοήτων ab γόης praestigiator.

826. ἀποστατεῖ φίλων] Cf. Fr. 156. 287. Arist. Av. 311. οὐκ

ἀποστατῶ φίλων. Ag. 1104. ἀλκὰ δ' έκὰς ἀποστατεῖ.

827 sq. I. e. 'matri dicenti tibi nata tu vocem patris enuntiabis.' In Schol. καιφὸς ἔφγων, ἐπιβαλοῦ Con.

828. ἐπαῦσας Μ. ἐπαῦσας Seidler. Qu. ἐπαῦσας πατροφόντη (the murderer of your father).

829. αὐδὰν] Qu. αἴσαν (927), vel οἴτον, vel αὔδα, vel αὐδῶν. 830. περαίνων] πέραιν' οὐκ Bl. ἄταν] Caedem intellige. Qu. αἴσαν aut ἔργον.

831. Περσέως τ'] Leg. Περσέως δ'.

832. σχεθών] Anglice having taken. σχεδοάν έχων Weil. Participium excidisse suspicatur Wecklein, a quo penderet participium προπράσσων.

834. προπράσσων] Qu. προτάσσων. Vel ἄνωθ' ἐπαρήγων.

835. χάριτος mss. χάριτας Bigot. Herm. Schütz. Dind. Weckl. prob. Blomf. δογᾶς] δομάνας Weckl. coll. schol. ad Sept. 346. et Bacch. 611. λυπρᾶς mss. λυγρᾶς Blomf. Herm. Weckl. etc.

836. $\tau i \vartheta \epsilon i \varsigma$] Qu. $\tau i \vartheta \epsilon i$ (imper.).

837. Qu. τὸν αἴτιόν τ' ἐξαπόλλυ μόρου. δ'] Ιπο τ'.

838. ὑπάγγελος] ὑπ' ἄγγελος Ald. ὑπ' ἀγγέλου conj. Bl. Ipse malim ὑπ' ἀγγέλων. Cf. Soph. Aj. 289. Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθείς ἀφορμᾶ πεῖραν —; Tr. 391. οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. Vox nihili est ὑπάγγελος, quod substantivum foret ut ἐξάγγελος.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. ἀμφέρειν] ἄν φέρειν Bl. ad Sept. 740. καινὸν οὖν φέρειν δόμοις | γένοιτ' ἄν ἄχθος αίματοσταγεῖ φόνω F. G. Schmidt, coll. Ag. 1309. φόνον δόμοι πνέουσιν αίματοσταγῆ. Malim ἕτερον αὖ.

842. δειματοστάγ' ές φόνφ mss. Leg. αίματοσταγεῖ φόνφ. Idem

proponit F. G. Schmidt. Recte. Cf. Ag. 1309.

843. ελκαίνοντι καὶ δεδηγμένω mss. ελκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις Bamberg. Dind. τῷ πρόσθεν ελκος καινὸν ἔτι δεδηγμένοις (sc. δόμοις) conj. Herw.

844. καὶ βλέποντα] Fort. χάτυμ' όντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματουμένων, vel δείματος πλέφ λόγοι. 846. θνήσκοντες] θνήσκοντος Port. (Recte, ni fallor. Cf. 852.). θέλγοντες conj. Herw. λάσκοντες Herw. ad Oed. R. 780. (V. Alexin Athen. IX. 379 C.) φάσκοντες F. G. Schmidt. Qu. λάσκοντες.

847. φρενί] σαφῶς Hartung. τορὸν F. G. Schmidt. Qu. σαφῶς

vel τορῶς.

848-850. Choro dat Tvrwhitt.

849. οὔτις ἀγγέλων φθόνος | τῶν αὐτὸν αὐτοῦ γ' (ut Ag. 835. τοῖς αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βάρυνεται) ἄνδρα π. π. conj. Herw. Qu. — εἰ μή τις αὐτῶν πάντα πεύσεται πάρα. Cf. Dem. p. 529, 11. οὐδὲν οἰον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Soph. Fr. 63. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾳ. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

850. αὐτὸς mss. αὐτὸν Sch. Dind. αὐτόσ' conj. Con. Qu. ἔν-

δον, vel παντός.

854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψει' ἄν Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 67. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν melius idem ad Med. 416. qui nihil apud Atticos poetas rarius esse vocali ε ante particulam ἄν elisa monet. οὔτοι — κλέψειαν Pal. Con. Qu. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειας. Cf. Hes. Theog. 613. ὧς οὖκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον. Aesch. Cho. 646. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. Soph. Ant. 854. ὑψηλὸν ἔς Δίκας βάθρον προσέπεσες πολύ.

856. τάδ'] Qu. τί σ', vel τίτ', vel τί — ἔπος εὖνοίας (vel εὖνοία); κἀπιθεάζουσ'] Cf. Eur. Med. 1406. τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας etc. Thuc. VIII. 53. μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν.

858. ἀνύσωμαι] Cf. Prom. 725. την πρίν γε χρείαν ηνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. πῶς ἴσον] Qu. ποῖ' ἔπε', vel πῶς ἄν ἴσ' εἰποῦσ'

άνυσαίμαν.

860. κοπάνων ἀνδροδαΐκτων] Cf. Arist. Ran. 1264. Φθιῶτ' ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτων ἀκούων, ἰἡ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; (Aesch. Fr. 131. ἀνδροδάϊκτον — κόπον.) Cho. 889. ἀνδροκμῆτα πέλεκυν. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. 956. Suppl. 619. Confer v. ἐπικόπανον. Men. IV. 79. ἡγεῖταί μ' ὅλως | ἐπικόπανόν τι.

861. πειραί mss. πρώραι (i. e. στόματα, mucrones) tentat Herwerden, coll. Prom. 423. δξυπρώροισι βρέμων ἐν αίχμαῖς.

862. $\tilde{\eta}$ $\pi \acute{a} vv$] Vix placet. Qu. $\pi \acute{a} vv$ $\delta \grave{\eta}$, aut $\pi \acute{a} \mu \pi a v$.

864. ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις Pors. Qu. ἀρχαῖοι πολισσονόμοις. δαίων (accendens) Pors. Tyrwh. Fort. αἴθων. Cf. Ag. 1444. ἕως ἀν αἴθη πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς | Αἴγισθος. Deinde virgulam dele post δαίων vulgo positam, ut ab eo verbo pendeat ἀρχάς. Zeugma facile esse fingas.

866. μόνος ἐφέδροις Madvig. Qu. τρίτος ώς ἔφεδρος. Vel

μόνος ἄν ἐφέδρου. Soph. Oed. C. 1250. ἀνδρῶν γε μοῦνος. ἔφεδρος] Cf. Rhes. 119. νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως. Ran. 792.

870. $\mu\acute{a}\lambda a$] Leg. $\mu\acute{a}\lambda'$ $a\mathring{v}$. Qu. $\mathring{\varepsilon}$ $\mathring{\varepsilon}$ $\mu\acute{a}\lambda'$ $a\mathring{v}$, Aegistho con-

tinuatum.

874. μάχης — τέλος] Cf. Suppl. 475. διὰ μάχης ήξω τέλους (f. δορός). Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος εν μάχα. Suppl. 603. ποῖ κεκύρωται τέλος; Eum. 544. κύριον μένει τέλος.

875. πανοίμοι] μάλ' οἴμοι conj. Cant. Qu. οἴμοι, μάλ' οἴμοι

(vel $a\vec{v}\vartheta\iota\varsigma$).

878. πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε] Cf. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κλῆθοα λύσαντες μοχλοῖς. Soph. El. 1596. Qu. ὅπως τάχιστά μοι γυναικείους πύλας, | μοχλοὺς χαλᾶτε.

879. καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ] Frustra γε pro δε Bl. Arcte

cohaerent particulae καὶ μάλα, ut καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, etc.

880. οὐχ ὥστ' Pors. οὐχ ὡς δ' Wordsworth. Qu. ὡς τάχος —. Vel οὐδεὶς ἀρήξει διαπεπραγμένω; τί γάρ;] Cf. Ag. 1239. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ; Soph. Oed. C. 1680. Similiter in fine senarii τί μή; Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668.

liter in fine senarii τί μή; Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668. 881. Cf. Eum. 94. εύδοιτ' ἄν, ἀὴ, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ; S. Matth. Ev. 26, 45. καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε.

έγείρεσθε, άγωμεν. S. Marc. Ev. 14, 41.

882. $\pi o \tilde{\imath}$] $\pi o \tilde{\imath}$ Elmsl. ad Iph. T. 358. Cf. Herc. 74. $\pi o \tilde{\imath}$ ($\pi o \tilde{\imath}$ Elmsl.) $\pi a \tilde{\imath} \dot{\eta} \varrho$ ἄπεστι $\gamma \tilde{\eta} \varsigma$; ἄπραντα $\beta \dot{\alpha} \zeta \omega$] Cf. Ag. 248. Trag. adesp. 414. ἄπραντα $\gamma \dot{\alpha} \varrho$ μ ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός. Pind. Ol. II. 87. Qu. ἄπραντα $\beta \dot{\alpha} \zeta \omega$; (sie).

883. 884. Hos duos versus suspectos habet Herwerden. Neque enim servo neque Choro bene eos convenire. Praeterea, inquit, his deletis servi verba $\pi o \tilde{v}$ Κλυταιμνήστ ρa ; τί $\delta \rho \tilde{a}$; melius statim exciperet reginae quaestio, τί δ ' ἐστὶ χ $\rho \tilde{\eta} \mu a$; etc.

883. ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν πεσεῖσθαι Abresch. (coll. Ag. 1277.) ἐπὶ ξυροῦ πέλειν | αὐχὴν πεσεῖσθαι Herwerden. Ipse suadeo ἐπι-

ξήνου πέλας | αὐχὴν ἔσεσθαι etc.

884. πεσεῖσθαί] Qu. ἔσεσθαι, vel τεμεῖσθαι (?). πρὸς δίκης]

Qu. πρός τινος (vel ξένων).

885. τίνα βοὴν ἴστης δόμοις;] Cf. Soph. Phil. 1263. τίς αὖ πας' ἄντροις ϑόρυβος ἴσταται βοῆς; Eur. Iph. T. 1307. τίς ἀμφὶ δῶμα ϑεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν; Her. 73. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας | ἔστηκε; 656. τί γὰρ βοὴν ἔστησας, ἄγγελον φόβου; Or. 1529. στῆσαι — κραυγήν. Iph. A. 1039. ἔστασεν ἰαχάν. Arist. Thesm. 6. et Elmsl. ad Heracl. 656.

886. τὸν ζῶντα —] Cf. Soph. El. 1419. ζῶσιν οἱ γῆς ὑπαὶ κείμενοι. παλίρουτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες. 1476-1480. AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυσιάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι | ζῶντας

θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα; |AI. οἴμοι, ξυνῆκα τοὕπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως |ὄδ' οὐκ 'Ορέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

887. Cf. Soph. El. 1479. οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος. Ag. 1113. οὔπω

ξυνημα νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων — ἀμηγανῶ.

888. ὤσπερ οὖν] ὤσπερ οὖς Porson. Cf. 96. Ag. 1171, 1427.

Plat. Crat. p. 405 C. Redde, just as in fact.

889. δοίη] Pro δότω. Cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Qu. δότω. Qu. διδῷ, vel δώσει—; ἀνδροκμῆτα πέλεκυν] ἀνδροδμῆτα πέλεκυν requirit Karsten. ad Agam. 724. (Cf. ad Soph. Aj. 318.). Cf. 860. κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.

890. Qu. "iν' ἴδωμεν. η mss. εἰ Turn. Recte. Cf. ad 768.

890. Prom. 799. Soph. Ant. 1217.

891. ἐνταῦθα — κακοῦ] Similiter Eur. Iph. A. 21. καὶ μὴν τὸ

καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.

893. φίλτατ' Αἰγίσθου βία] Ut φίλε τέκνον, etc. Fort. φιλτάτη Αἰγίσθου βία. Cf. Eur. Phoen. 56. κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν. Pind. Ol. I. 142. έλεν δ' Οἰνομάου βίαν.

896. τόνδε δ'] Qu. τόνδε τ', vel τόνδ' ἐπαίδεσαι.

897. βρίζων ἄμα] Whilst sleeping. Cf. ad Arist. Eccl. 92 ξαίνουσ' ἄμα. Ran. 1242. μεταξὺ θύων.

898. εὐτραφὲς γάλα] Active accipiendum. Cf. Sept. 308. ὕδωρ

τε Διοκαΐον, εὐτραφέστατον πωμάτων etc.

899. μητέο' αἰδεσθῶ κτανεῖν;] Cf. Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ἠδοῦντο συλᾶν. Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027.

κατηδέσθη κτανεῖν.

900. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ mss. ποῦ δῆτά σοι τὰ λοιπὰ conj. Blomf. ποῦ δῆτα τὰ τορὰ F. G. Schmidt. Qu. παλαιὰ, vel τὰ πιστά. Legerim τὰ σεμνὰ, vel τὰ κλεινά. Cf. Soph. Oed. R. 952. τὰ σέμν τν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὧ θεῶν μαντεύματα, | τν' ἐστέ. Trag. adesp. 372. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα —;

901. πιστὰ δ' εὐορκώματα;] εὐορκήματα veram lectionem esse suspicatur Blomf. Lege ποῦ τὰ πίσθ' δρκώματα; Qu. ποῦ δὴ τὰ κλειτά. Leg. πιστά τ'. πυθόχρηστα] Cf. Ag. 1255. τὰ πυθό-

κραντα.

903. κρίνω σὲ νικᾶν] Cf. Arist. Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Eccl. 1155. Av. 1102. Ach. 1117. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Arg. Ran. I. κρίνας — τὸν Αἰσχύλον νικᾶν.

904. πρὸς αὐτὸν —] I. e. prope illum. Cf. 926. παρ' αὐτὸν

requirit Herwerden.

905. ήγήσω | Qu. ἐξηγοῦ vel ἐνόμιζες.

906. Cf. Eur. El. 1144. νυμφεύσει δὲ κάν Αιδου δόμοις | ώπες

ξυνηῦδες ἐν φάει.

908. νῦν δὲ —] Imo σὺν δὲ —. Et sic Auratus. Nullum sensum praebet vulgata. γηρᾶναι] γηράναι Dind. Eadem forma est Soph. Oed. C. 870. Participium est γηράς.

909. πατροκτονοῦσα] Patrem meum occidens. Cf. 974. 1015.

910. παραιτία] Ι. q. μεταιτία.

911. Μοῖο' ἐπόρσυνεν] Qu. Μοῖρα πορσυνεῖ.

912. σεβίζει] Qu. σέβεις σύ (vel τάς).

914. Cf. Soph. Oed. C. 632. ότου — ή δορύξενος | κοινή παρ'

ημῖν αἰέν ἐστιν ἑστία.

- 915. διχῶς] αἰσχοῶς Heath. αἰκῶς vel ἀδίκως Both. Qu. αἰκῶς (cf. Soph. El. 216.), vel αἰσχοῶς. Cf. 133. πεποραμένοι γὰο νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
- 916. δ τῖμος] Pretium. Hoc vocabulo usus est Archilochus apud Athen. I. 7 F. ὧν οὕτε τῖμον εἰσήνεγκας.

917. σου] Qu. σοι.

918. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως] Cf. Ach. 465. μὴ ἀλλά μοι δὸς εν μόνον. μάτας] Errores. Cf. Suppl. 820. μάταισι πολυθοίοις.

920. ἄλγος —] Cf. Ag. 771. τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος

δίχα | ήσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν.

- 923. σύ τοι σεαυτήν —] Cf. Eur. Her. 733. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δρᾶν. Soph. El. 624. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ. Aj. 1368.
- 924. ὅρα, φύλαξαι] ὁ παῖ, F. G. Schmidt. Cf. Eur. Iph. T. 67. ὅρα, φυλάσσου μὴ etc. κύνας] Cf. 1054. Soph. El. 1388. μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες. Arist. Ran. 472. Κωκυτοῦ περίδρομοι κύνες. Eur. El. 1342. Lycophr. 669. ποία δ' Έρινὺς, μιξοπάρθενος κύων.

926. θρηνεῖν — πρὸς τύμβον] Cf. 904. Schol. καὶ (ἤγουν Βl.). 927. αἶσα] Qu. αἶμα. σοὐρίζει] I. e. σοι ὁρίζει. Similis crasis est σοὔπισθεν (σοι ὅπ.) Arist. Thesm. 158. Fort. σωρίζει, ut ὥρνιθες (οἱ ὄρνιθες) Arist. Av. 1281.

928. ὄφιν ἐθοεψάμην mss. ἐθοεψάμην ὄφιν Pors. Recte. Producitur posterior in ὄφιν, ut in κόνιν Prom. 1084. Suppl. 180. 783.

929. ούξ ὀνειράτων φόβος] Cf. 32. τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος, δόμων (φρενῶν?) ὀνειρόμαντις, etc.

930. ἔκανές γ'] κάνες γ' Μ. ἔκανες (om. γ') Herm. Recte.

931. τῶνδε] τοῖνδε Weckl., coll. Pers. 720. διπλοῦν μέτωπον ἡν δυοῖν στρατευμάτοιν. Qu. τήνδε.

932. πολλῶν αἰμάτων] μελέων — F. W. Schmidt, coll. Ag. 716. μέλεον αἰμ' ἀνατλᾶσα. Eur. Or. 192. μέλεον — αἰμα δοὺς etc. Phoen. 933. φόνιον αἰμα. ἐπήμρισεν] Qu. ἐξήμρισε.

933. αἰρούμεθα] αἰτούμεθα Musgr. Herm. αἰτούμεθα vel αἰτώμεθα conj. Bl. (Recte.) ἀρώμεθα Herm. Fort. αἰτώμεθα. Qu. τοῦτο δὴ 'ξαιτούμεθα. Vel τοῦτο θεοὺς αἰτούμεθα. ὅμως] Qu. ὁμῶς.

934. ὀφθαλμὸν οἴκων] Cf. Pers. 168. Pind. Ol. VI. 16. ποθέω στρατίᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Eur. Andr. 406. παῖς — ὀφθαλμὸς βίον.

935. Πριαμίδαις] Qu. Πελοπίδαις.

937. ἔμολε δ' εἰς δόμον —] Cf. Eur. Or. 1400. ἤλθον ἐς δόμους — λέοντες Έλλανες δύο διδύμω. Intelligentur Orestes et Pylades. 938. $\delta i \pi \lambda o \tilde{v}_{\varsigma}$] Malim $\delta i \pi \lambda o \tilde{v}_{\varsigma} \delta'$.

940. ἔλακε mss. ἔλασε videtur legisse schol., qui explicet ἔλασεν δε είς το τέλος τοῦ δρόμου, ὅ ἐστιν ἤνυσε τον ἀγῶνα. Qu. ἔμολε. ές τὸ πᾶν] Qu. αὖ τὸ πᾶν, vel ές δόμους.

941. θεόθεν — ώρμημένος] Cf. Soph. El. 70. σοῦ γὰρ ἔρχο-

μαι | δίκη καθαρτής πρός θεῶν ὡρμημένος.

942. ἐπολολύξατ' ὧ] Cf. Ag. 1216. κατολολύξατ' ὧ etc. Qu. dνολολύξaτ' d —.

943. ἀναφυγάς] Qu. ἀποφυγάς.

945. δυσοίμου] δυσοίστου Hart. prob. F. G. Schmidt.

946. Φ μέλει] Qu. ἄ μέλει.

947. Schol. πάρεστιν (παρέστη?) εν τῆ πρὸς Αἴγισθον μάχη καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους.

948. εν μάγα γερός εν μάχαις — Blomf. Sic alibi εν μάχη δορός. έτήτυμος] Qu. έτητύμφ.

949. Δίκαν δέ νιν —] Cf. 12.

952. δλέθριον πνέουσ' — κότον] Cf. Ag. 1206. κάρτ' έμοὶ πνέων χάριν. 1235. ἄσπονδόν τ' ἀρὰν | φίλοις πνέουσαν. 33. κότον πνέων. Eum. 840. πγέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον. Aesch. Ag. 375. 1235. 1309. Eur. Rhes. 756. θυμὸν πνέουσαι. έν έχθοοῖς] Malim ἐπ' ἐχθροῖς.

953 sq. Dyer (Tent. Aesch. p. 9) disponit sic, τάπερ δ Λοξίας μέγαν έχων μυχὸν | χθονὸς ἐπ' ὅχθη, ἄξενα καὶ δόλοις | ἐς δολίαν βλαπτομέναν | θείς, ἀνεποίχεται.

953. Παρνάσιος Μαλίτ Παρνάσσιος.

954. χθονὸς ἐπ' ὅχθει] Leg. χθονὸς ἐπ' ὁμφαλῷ. 956. χρονισθεῖσαν] Cf. Ag. 727. χρονισθείς. Trag. Fr. adesp. 516. μελέτη γρονιοθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.

958. μρατείται] μρατεί τε Elmsl. alii. μρατεί τοί πως τὸ θείον

Dyer p. 14.

960. ἄξιον δ' | ἄξια δ' Herm. ἄξιον Well. Qu. πρέπει δ'. Cf. v. ant. 971.

961 sq. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφηρέθην | ψάλιον οἴκων. |

ἄνα γε μὰν, δόμοι πολύν ἄγαν χρόνον | etc. Dyer p. 14.

962. μέγα — ψάλιον οἴκων] Cf. Ag. 131. προτυπέν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν. 510. τοιόνδε Τροία περιβαλών ζευκτήριον. Qu. μεγάλ' ἀφηρέθη ψάλια δωμάτων.

963. ἄναγ' ἐμὰν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετής ἔκειθ') làr Elmsl. ad Med. 50., de vocabulo làr (vocem) coll. Pers. 940.

Qu. ἀνάγετ' (vel ἀνέχετ'), ὧ δόμοι.

964. χαμαιπετεῖς] Cf. Ag. 920. χαμαιπετές βόαμα. ี่ะหะเชษิ

ἀεὶ] Lege ἔκεισθε δή.

965. χρόνος] χορὸς confidenter reponit Elmsleius ad Med. 50. Qu. παντελής ἀρχός.

966 sq. ὅταν ἀφ' ἐστίας | μύσος πᾶν ἐλάση καθαρμοῖς | ἀτᾶν ἐλατηρίοις, τύχη δ' εὐπροσώπφ κοίτq | τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαί τε θρεομένοις. | μηδ' [οὐδ'?] οἴκοι δόμων | πεσοῦνται πάλιν. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν Dyer p. 14.

967. πᾶν ἐλάση μύσος (dochm. ut 959, 961, 972.) Butl. prob. Peil. ἐλαθῆ conj. Con. Leg. πᾶν ἐλαθῆ μύσος. Cf. Eum. 283.

μίασμα — καθαρμοῖς ηλάθη χοιροκτόνοις.

968. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἔλατηρίοις Schutz. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἀλιτηρίων (μύσος) conj. Con.

969. Qu. τύχα δ' εὐπροσώπω.

970. ἀχοῦσαι] Qu. ἄν εἴη.

973. διπλῆν τυραννίδα] Cf. Ag. 1673. ἐγὼ | καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων τέλος.

974. πατροκτόνους | Cf. 909. 1015.

975. σεμνοί —] ξυνοί (i. e. κοινοί) conj. Mehler. Mnem. VI. 107. ξυνοί aut σύμπνοι Herw. δμόνοι Naber. Qu. κοινοί vel σύμπλοι. Imitatur Euripides Andr. 699. σεμνοί δ' ἐν ἀρχαῖς ῆμενοι κατὰ πτόλιν | φρονοῦσι δήμου μεῖζον. Cf. Herod. II. 173. σὲ γὰρ χρῆν ἐν θρόνω σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα.

976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ. πάθη] πάθει Mehler. Ĥerw.

977. ὅρκος τ΄] Qu. ὅρκος δ'. Qu. ὅρκοις δ' ἐμμένει πιστώματα.

978. ξυνώμοσαν μὲν] ξυνώμοσαν γὰο Herwerden.

980. αὖτε] αὐτὸ (sc. τὸ μηχάνημα) conj. Bl. τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν] Cf. Ag. 1420. et v. ἐποπτεύειν.

981. μηχάνημα] Cf. Ag. 1127.

982. χειφοῖν καὶ ποδοῖν mss. χειφῶν καὶ ποδῶν Vauv. ad Soph. El. 1411. ποδοῖν ξυνωφίδα] Angl. couplet for the feet.

984. στέγαστρον ἀνδρὸς] ἀνδρὸς pro θηρός (998. ἄγρευμα

θηρός). Confer στεγανὸν δίκτυον Ag. 358.

985. δ πάντ' —] Cf. Fr. 178, 5. δ παντόπτης "Ηλιος.

986. "Ηλιος — ἐν δίκη ποτὲ] Hic Sol et Apollo unus et idem sunt. Distinguuntur in Suppl. 208.

989. οὐ ψέγω μόρον mss. οὐ λέγω μόρον corr. ex schol. οὐ λέγω πότμον Heimsoeth. οὐ λέγω δίκην F. G. Schmidt. Leg. οὐ ψέγω πότμον. Cf. ad Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεἰρ | στάζει θυηλῆς *Αρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν (λέγειν the mss.).

992. δπὸ ζώνην] Ιmo δπὸ ζώνης. Cf. Eur. Suppl. 920. ἔφερον (σε) δφ' ἥπατος. Hec. 750. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὅπο.

Et ita semper, ut ὑπὸ μάλης. Apoll. Rh. IV. 1109.

993 sq. Ita Dobraeus, βάρος, (φίλον — κακόν) | τί σοι (ο Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ — μαλ' εὐστομῶν; | ἄρκυν δ' — πέπλους | ἄγρευμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | τοιοῦτον —

993. ὡς φαίνει κακὸν] Qu. ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν, vel ὡς πάρεστ' ἰδεῖν. In fine versus virgulam tantum posuerim.

994. τ' (supr. γ) ἤτ' ἔχιδν' Μ. γ' ἢ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἤτ' — Rob. εἴτ' — Herm. Dobr. "Sibi respondet, Nempe videtur ut muraena (sive quis viperam vocare mavult) tactu ipso infectura." (Dobr.) Qu. μύραιναν ἢ 'χιδναν πλέον | σήπειν θιγοῦσαν ἄν τιν' (ἄνδρ' ἄν) —; Vel μύραιν' ὅπως ἢ 'χιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἢ κἄχιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἄνδρ' ἢ 'χιδνά τις —; Cf. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ —; Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. μύραιν'] Cf. Com. anon. IV. 657. ὧ προδότι — και μύραινα σύ. Hesych. μύραινα: ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. Inter bestias saevissimas numeratur. Cf. ad Arist. Ran. 475. ἔχιδν'] Cf. Alc. 310. ἐχίδνης οὐδὲν ἢπιωτέρα. Ion. 1266. οἴαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς | δράκοντ' ἀναβλέποντα (?) φοινίαν φλόγα. Ran. 473. "Εχιδνά δ' ἔκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται | Ταρτησοία μύραινα etc.

995. θιγοῦσα μᾶλλον αν δεδηγμένον Madvig.

996. In fine versus interrogandum.

997. τί νυν προσειπών νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν conj. Herw. Qu. τί ἄν προσειπών νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Vel τί νιν προσειπών ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Qu. τί νιν προσειπών ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστόμει. Vel τί νιν προσειπών ἄν τύχοιμι δυσφιλές; Cf. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ξέξας τύχοιμ' ἄν; 412. τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; 309 sq. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; 603. πῶς δῆτ' ἄν εἰπών κεδνὰ τὰληθῆ τύχοις; 785. πῶς σε προσείπω; Dem. de Cor. 22. εἶτ', ὧ — τί ᾶν εἰπών σέ τις δρθῶς προσείποι; Arist. Nub. 1378. ὧ — τί σ' εἴπω; Andoc. p. 17, 3. τί χρὴ τοὕνομα —; Alex. III. 428. δ δ' ἔτερος — τί ἄν | τύχοιμ' ὀνόμασας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828. εὐστομῶν] I. q. εὐφημῶν, εὐ λέγων. Cf. Arist. Nub. 833. εὐστόμει. Soph. Phil. 187. εὕστομ' ἔχε.

998. ἄγρευμα θηρὸς] Cf. 1002. Ευπ. 460, κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν | κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Annon ἄγρευμα θηρῶν?

999. Leg. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἄν εἴποις —. Cf. Ag. 1114. τί τόδε φαίνεται; ἢ δίκτυόν τι (τόδ'?) "Αιδου; | ἆρ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναίτια φόνου; δροίτης Cf. Ag. 1540. Eum. 633.

1000. ποδιστήρας πέπλους] Confer ἐνδυτὴρ (Soph. Tr. 674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον), et μασχαλιστήρ. Qu. κάμποδιστήρας.

1002. ἀπαιόλημα] Cf. Fr. 121. δδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων. et ad Soph. Aj. 381. ἄλημα στρατοῦ. κάργυροστερῆ βίον νομίζων] Qu. κάργυροστερεῖ | βίω νομίζων.

1004. θερμαίνοι] θέρμ' ἄνοι Dind. κερδαίνοι (?) Naber. Verum videtur καλχαίνοι (meditaretur). φρενί] φρένα Bl. Qu. πολλά

θέρμ' ἄνοι χερί. Cf. ad 303. πόλλ' ἄν εὐφραίνοι φρένα. 742. Cf. 272. $\delta \varphi$ ' ἤπαρ θερμὸν. Soph. Trach. 1046. Τα πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ — μοχθήσας ἐγώ. Eur. Andr. 1109. δ δ' οὐδεν ἤνεν.

1005. ξύνοιχος] Qu. ξύνευνος. Sed cf. 909. μη | γένοπ'] De hac positione particulae μη cf. Soph. Ant. 324. Eur. Med. 1053.

Elmsl. ad Her. 1016.

1008. διεπράχθης] διεπράχθη Heimsoeth.

1009. μίμνοντι] δράσαντι (Schütz.) aut καίνοντι F. G. Schmidt. Qu. δράσαντι vel ἔρξαντι. Schol. τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1011. ἔβαψεν — ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς ᾿Αργείων στρατῷ. Pr. 863. δίθημτον ἐν σφαγαῖοι βάψασα ξίφος. Αἰγισθου] Αἴγισθος requirit Naber.

1012. φόνου — κηκὶς] Cf. 268. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. Phil. 784. στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ | κηκῖον αΙμα. 696. αἰμάδα κηκιομέναν ελκέων. ξὺν χρόνω ξυμβάλλεται — φθείρουσα] Anglice, contributes with time to efface. τῷ χρόνω expectabat Herwerden. Cf. Soph. Tr. 173. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου | τοῦ νῦν παρόντος. Eur. Med. 288. συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος. Thuc. III. 36. καὶ προσξυνεβάλετο οἰκ ελάχιστον τῆς δρμῆς (δργῆς?) αἱ Πελοποννησίων νῆςς etc.

1013. τοῦ ποικίλματος] Cf. ad Ag. 835. Plat. Hipp. Maj. p. 298 A. τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ήμᾶς. Arist. Plut. 530. οὖθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι

ποιχιλομόρφων.

1014. νῦν αὐτὸν αἰνῶ mss. νῦν ταὐτὸν αἰνῶ conj. Bl. νῦν δ' αὖ τόδ' αἰνῶ conj. Sch. prob. Butler. Qu. νῦν μὲν τόδ' αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω παρών, vel νῦν πατέρα θρηνῶ, —. παρὼν] μόρον malit Bl., coll. Ag. 329. ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον. Cf. 8. οὐ γὰρ παρὼν ἤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον.

1015 sq. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶ τόδε, | νῦν ταὐτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω πάλιν: | ἀλγῶ γὰρ ἔργα — tentat

Herw. δ πρίν ποτ' ήνουν, νῦν ἀποιμώζω παρὸν idem.

1015. πατροκτόνον] Cf. 909. 974. ϑ] Leg. δ'. προσφωνῶν] προσβλέπων Schutz. F. G. Schmidt.

1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα] Qu. ἀλγῶ τό τ' ἔργον. γένος τε πᾶν] Cf. Soph. El. 1121. ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ — κλαύσω etc. Qu. γένος δὲ πᾶν.

1017. ἔχων] ἔχον conj. Stanl. μιάσματα] Qu. τεκμήρια, vel

γε δείγματα.

1018. ἀσινή βίστον vulg. ἀσινής βίσν Herw., coll. Eum. 305. ἀσινής δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Qu. ἄτας δίχ'. Vel ἀμείβει (ἀμείψει). Vel διαπαντὸς τίμιος ἄξει. Cf. v. str. 1008.

1019. διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται] διὰ παντὸς — Heath. Blomf. διὰ πάντ' ἀτηρὸν ἀμείψει Herw. ἄτιμος corruptum est. Qu. διὰ πάντ' ἄτης δίχ' ἀμείψει (vel ἄτες ἄξει), vel διὰ πάντ' ἄν ἄνατος ἀμείψαι.

1020. μόχθος δ' δ μεν αὐτίχ', δ δ' ήξει] μόχθων δ' δ μεν αὐτίχ', δ δ' ήξει Heath. Blomf. Nihil opus. Cf. Ag. 445. στένουσι

δ' ε \tilde{v} λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ώς μάχης ἴδρις, τὸν δ' —.

1021. ἀλλ', ὡς ἄν εἰδῆτ'] ἀλλ', ὡς τάδ' εἰδῆς Blomf., coll. 439, ὡς τόδ' εἰδῆς. Eur. Or. 527. Phoen. 1011. Iph. A. 1435. Arist. Pl. 112. ὅπη τελεῖ] ὅποι τελεῖ Blomf. Cf. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ. Pers. 225. Soph. El. 1419. τελοῦσ' ἀραί.

1022. ήνιοστροφῶ] Formatum ut οἰακοστροφῶ. Eur. Phoen. 175. δς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς. Soph. El. 731. ἡνιοστρόφος.

Qu. Εσπερ γάρ ιπποι μ' ήνιοστρόφον —.

1023. ἐξωτέρω] Qu. ἔξω τανῦν. Cf. Prom. 883. ἔξω δὲ δρό-

μου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργω.

1024. φρένες δύσαρκτοι] Cf. Pers. 193. εὔαρκτον στόμα. πρὸς δὲ καρδία κότος | ἄδειν ἔτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβφ Schutz. Qu. πρὸς δὲ καρδία φόβφ | ἄδειν ἔτοιμός ἐσθ' ὑπορχεῖσθαι θ' ἄμα. Vel πρὸς δὲ καρδία φόβφ | πηδᾶν ἔτοιμος ἡδ' ὑπορχεῖσθαι κότφ. Vel πρὸς δὲ καρδία φρεσὶν — φόβφ. Leg. πρὸς δὲ καρδία λοβὸς etc. (Cf. Eum. 158. ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.) Cf. 167. δρχεῖται δὲ καρδία φόβφ. Prom. 881. κραδία δὲ φόβφ φρένα λακτίζει (i. e. πηδῆ). Ag. 995. πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν — κυκλούμενον κέαρ.

1025. ἄδειν Ald. ἄδειν Sch. Bl. Lege πηδᾶν. Cf. Arist. Nub. 1392. Qu. ἴζειν. Vel ἄσσειν. Cf. Ag. 982. θάφσος ἴσχει (ἴζει?) φρενὸς θρόνον. ὑπορχεῖσθαι] I. e. concitato motu saltare. κότφ] κρότφ Abresch. χοροὺς Schmidt. Imo φόβφ.

1028. θεῶν στύγος] Cf. Sept. 653. θεῶν μέγα στύγος. Eum. 644. στύγη θεῶν. Ag. 1645. χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων.

Eur. Or. 475. στύγημ' έμόν. Hipp. 409. μίσημα πᾶσιν.

1029. φίλτρα] Qu. κέντρα. Corruptelam suspicatur Pauw. πλειστηρίζομαι] πλεῖσϑ' δρίζομαι conj. Con.

1031. πράξαντι] Qu. πράξαντα, ut mox παρέντα.

1033. προσίξεται] ἐφίξεται recte Schutz. Cf. Isocr. p. 64 B. τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; p. 80 B. οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν. τόξω] Απ δόξη? Cf. Suppl. 473. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.

1035. θαλλῷ καὶ στέφει] Cf. Eum. 43. ἔχοντ' ἐλαίας ὑψιγέννητον κλάδον | λήνει μεγίστω σωφρόνως ἐστεμμένον. Eur. Suppl. 10. ἱκτῆρι θαλλῷ. Iph. T. 1101. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας. Soph. Oed. R. 3. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. Oed. C. 474.

1036. Λοξίου πέδου] Cf. Eur. Íph. T. 972. άγνὸν — Φοίβου

πέδον. Andr. 1086.

1038. φεύφων — αίμα κακὸν] Cf. Eur. Suppl. 148. αίμα συγγενὲς φεύγων. Hipp. 35. μίασμα φεύγων αἵματος. Herc. 831. Ήρα προσάψαι κοινὸν αίμ αὐτῷ θέλει. ἐφέστιον] ἐφ' ἑστίαν Turn. Fortasse recte.

1039. ἐφίετο] Mandabat, jubebat. Cf. Soph. El. 51. 1111.

Phil. 770. Oed. R. 766. Aj. 116. 991. Tr. 286.

1040. 1041. Inverso ordine forsan legendi. καὶ μαρτυρεῖν μὲν — $| \tau \dot{\alpha} \dot{\delta}'$ ἐν χρόν ω — Dobr. Blomf. Scholef.

1040. τὰ δ'] Lege τάδ', haec. ἐν χρόνω] Qu. ἐν δίκη.

λέγω] Qu. θέλω.

1041. καταμαρτυρείν ὅπως Wak. S. C. § 129. Qu. συμμαρ-

τυρείν. Qu. θεί ' ώς ἐπορσύνθη κακά.

1042. ἐγὰν δ'] φ εύγω δ' Weil. ἐλῶν δ'(?) — F. G. Schmidt. Qu. ἔρρω δ' —. Cf. Ag. 1253. ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Cf. Ag. 1282. φ υγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. τῆσδε] εἰμι conj. Dobr. Wecklein.

1044. ἐπιζευχθῆς] Medio sensu accipiendum videtur. ἀλλ' εὐ γ' ἔπραξας μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς, μηδ' — Tyrwh. ἀλλ' εὖ γε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα — μήτ' — Pors. Lege ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μήτ' ἐπιζευχθῆς (vel μήτε τι ζευχθῆς) στόμα etc. Cf. Suppl. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί. Soph. El. 1102. Cum ἐπιζευχθῆς στόμα ef. 676. ἀπεζύγην πόδας. et Eum. 405. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. στόμα] Forsan ποτε.

1045. ἐπιγλωσσῶ κακά] Cf. ad Prom. 964. Hesych. ἐπιγλωσσῶ ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

1047. εὐπετῶς] εὐπόρως F. G. Schmidt. Redde fauste, col-

lata locutione εὖ πίπτειν.

1048. δμωαί Μ. ποῖαι Herm. Dind. ἀμαί F. G. Schmidt.

1049. φαιοχίτωνες] Cf. Plat. Tim. 68 D. φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει). ibid. ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ. Resp. IX. 585 A. πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες. Antiph. com. III. 17. λευκὴ χλανὶς, φαιὸς χιτωντίσκος. Plut. Ant. 80. φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος. Vit. Eurip. αὐτὸν μὲν ἱματίφ φαιῷ προελθεῖν. Eum. 375. ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν. Qu. μελαγχίτωνες. Cf. Cho. 9. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. πεπλεκτανημέναι] Nomen πλεκτάνη legitur Sept. 495. Fr. 265. Arist. Av. 1517.

1051. Cf. Suppl. 602. ὧ χαῖρε πρέσβν, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί. δόξαι] Imagines, hallucinationes. Anglice fancies. Cf. Isocr. p. 314 A. ψενδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούονσιν. Soph. Aj. 52. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὅμμασι | γνώμας (i. q. δόξας) βαλοῦσα, τῆς ἀνημέστου χαρᾶς. 1091. γνώμας ὑποστήσας σοφάς. Cels. IV. 8. 'Quidam imaginibus falluntur, qualem insanientem Ajacem vel Orestem poetarum fabulae ferunt'

1052. μὴ φοβοῦ νικῶν] μὴ φόβου νικῶ Porson. F. G. Schmidt. Dind. Herw. νικῶν πολύ] νικῶν λίαν Herw. πάνυ F. G. Schmidt., coll. Hesychio, λίαν: σφόδοα, πολὺ, πάνυ, ἄγαν. Temere. Cf. Arist. Nub. 1335. Thuc. VII. 34. οἵ τ' ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων.

1053. πημάτων] Qu. δειμάτων. ξμοί] Qu. μόνον.

1055. Cf. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἶμα καὶ μαραίνεται χερός. 1058. Cf. Eum. 54. ἐκ δ' δμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα.

1059. ἔσται καθαρμὸς Elmsl. ad Oed. R. 60. εἶς σοι — Erf. οἶσθ' οὖ — Wieseler. εἴσ' οἱ καθαρμοὶ Weckl. Qu. ἔστιν (vel ἔσται) καθαρμός. Λοξίον δὲ προσθιγὼν ἐλεύθερον σε —] Leg. προσθιγώντα Λοξίας —, vel Λοξίον δὲ προσθιγὼν | ἐλεύθερος σὰ τῶνδε πημάτων ἔσει. Cf. Eum. 645. πέδας μὲν ἄν λύσειεν ἔστι τοῦδ' ἄκος. Si recte se habet vulgata, cf. Arist. Fr. 509.

1060. Qu. ἐλεύθερος σὰ τῶνδε πημάτων κτίσει (vel ἔσει). Vel ἐλεύθερος πᾶς. κτίσει passive, pro κτισθήσει. Cf. ad Sept. 681.

1067. χειμών — ἐτελέσθη] Cf. Ag. 635. χειμῶνα τελευτῆσαι. γονίας] στονίας (vel πονίας) conj. Blomf. Qu. φονίας, vel κτονίας (?). Hesych. γονίας εὐχερής (δυσχερής? cf. schol. χαλεπόν πνεῦμα). Αἰσχύλος 'Αγαμέμνονι. ἐτελέσθη] τετέλεσται Both.

1068. παιδοβόροι — μόχθοι] Cf. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. Cum παιδοβόρος cf. θυμοβόρος Ag. 103. παιδόβοροι Valck. ad Phoen. 1576.

1069. τάλανές τε Θυέστου] Qu. τάλανός γε Θυέστου.

1070. ἀνδρός] Qu. αὖθις.

1071. 1072. Haec ἐν μέσφ accipienda sunt.

1074. Scribe ἢ μόρον εἴπω; Similiter Aj. 1311. ϑανεῖν — τῆς σῆς ὑπὲρ | γυναικὸς, ἢ σοῦ τοῦ ϑ' ὁμαίμονος λέγω; μόρον] Rem pro persona. Cf. Sept. 751. ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ (Laius Oedipum).

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ Sc. μένος ἄτης. Angl. how far will it work? Sed post κρανεῖ postularetur objectum. An ποῖ δῆτα τελεῖ. Qu. ποῖα κρανεῖ δή? ποῖ καταλήξει] Qu. ποῖ ποτε λήξει. Thuc. I. 51. 2. ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα.

1076. μετακοιμισθέν mss. μέγα κοιμισθέν Valck. Leg. κατακοιμισθέν. Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γὰο κατευνασθέν τόδ' αὖ κινεῖς κακόν (ita enim legerim).

EUMENIDES.

1. τῆδε πρεσβεύω] τήνδε πρεσβεύω malit Wakefield. Cf. Cho. 488. πάττων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

πρωτόμαντιν] Qu. πρωτόπλαστον. ἐκ δὲ τῆς] Cf. Sept.
 197. χώτι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 439, 1047. Prom. 237. Soph. Oed.

C. 742. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. Eur. Alc. 264. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ

δὲ τῶν μάλιστ' ἔμοί.

3. $\mathring{\eta}$ δ $\mathring{\eta}$ το —] $\mathring{\eta}$ δ $\mathring{\eta}$ τα — Wakef. Naber (coll. 399. $\mathring{\eta}$ ν δ $\mathring{\eta}$ τ' (?) 'Αχαι $\mathring{\alpha}$ ν ἄχτορές τε καὶ πρόμοι. Eur. Fr. 340.). $\mathring{\eta}$ δ $\mathring{\eta}$ 'πο μητρός Herw. Qu. $\mathring{\eta}$ δ $\mathring{\eta}$ ἀπὸ ματρός, vel $\mathring{\eta}$ φ \mathring{v} σα μητρός δεντέρα.

4. ώς λόγος τις] Qu. ώς λέγουσιν.

6. Τιτανίς ἄλλη, παῖς χθονὸς distinguendum censet Wakef. ἄλλη] Qu. aἰνή.

7. δίδωσι δ'] δίδωσιν Μ. Quod recipiendum.

11. Παρνησοῦ] Codices exhibent Παρνησοίδα (sic) Cho. 563.

13. κελευθοποιοί] Anglice, pioneers.

16. χώρας — πουμνήτης] Gubernator. Cf. 765. ἄνδρα — πουμνήτην γθονός. Soph. Fr. 470, 1. πρωρατής στρατοῦ.

17. Qu. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ένθέου κτίσας ἴδοιν. Cf. Ag. 1209.

τέχναισιν ενθέοις ήρημένη.

20. φροιμ.] Ag. 1354.

21. ἐν λόγοις] Lege εὐλόγως. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Ag. 1300. δ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Cho. 632. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγω.

22. Κωρυκίς πέτρα] Cf. Eur. Bacch. 559. κορυφαίς Κωρυκίαις.

Strab. p. 417 A.

23. ἀναστροφή] ἀναστροφὰ Med. Guelf. Ald. ἀναστροφαὶ recte Fl. F. Ven. Nisi praestat ἐπιστροφαί.

24. οὐκ ἀμνήμονα (fama celebratum) Herw.

26. Cf. Eur. Ändr. 837. ἀλγεῖς φόνον ξάψασα συγγόνω σέθεν; 911. Alc. 552. ὑπορράπτεις λόγους. Iph. T. 681. ξάψαι μόρον σοι. Hom. Od. γ΄. 118. κακὰ ξάπτομεν. II. 421. Τηλεμάχω θάνατόν τε μόρον τε | ξάπτεις. Ter. Phorm. III. 2. 6.

28. καλοῦσα] Qu. κλέουσα (κλείουσα, κλήζουσα).

32. ἴτων] Contracte ex ἴτωσαν. Altera forma ἴοντων est Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C.

33. μαντεύομαι] μαντεύσομαι commendat Naber.

34. δρακείν Cf. Ag. 602. Eum. 167. προσδρακείν.

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν] δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν Herwerden, coll. Ag. 1396. τάδ' ἄν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. ἀντίπαις] Confer ἀντίδουλος Cho. 136.

41. αἴματι | στάζοντα χεῖρας] Cf. Soph. Aj. 10. κάρα | στάζων ἱδρῶτι, Eur. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῷ γένειον. Suppl. 586. στόμα |

άφοῷ καταστάζοντα.

- 42. νεοσπαδές] νεοσφαγές conj. Wakef. I. q. νεόσπασιον. Cf. Soph. Ant. 1216. άρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ (λιθοσπάδα?). νεοσπάς legitur Ant. 1201. Fr. 445.
 - 43. ἐλαίας κλάδον] L e. ϑαλλόν (v. Hesych. h. v.).

- 44. 45. ἀργῆτι μαλλῷ σωφρόνως ἐστεμμένον (ejectis reliquis) F. G. Schmidt.
- 44. λήνει μεγίστω vulg. λήνει μὲν οἰὸς Arnald. ap. Valck. ad Phoen. 994. λήνει δ' ελικτῷ Herw. Qu. λήνει 'ξελικτῷ, vel λήνει 'λαχίστω, vel potius στέφει —. Cf. Cho. 1035. ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι. μεγίστω] κτενιστῷ Hart. Mein. περισσῷ Todt. Mendosum certe est μεγίστω. Qu. χλωρᾶς μέγιστον.
- 45. τρανῶς ἐρῶ] Cf. Ag. 1371. τρανῶς εἰδέναι. ἀργῆτι μαλλῷ] Cf. Soph. Tr. 675. ἀργῆτ' οἰὸς εὐέρου πόκφ. Oed. C. 676. τὸν ἀργῆτα Κολωνόν. Qu. ἀργητομάλλ φ . Cf. ∇ . στρεψίμαλλος.

48. οὖτοι γυναῖκας —] Cf. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, —.

Straton. IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

- 49. Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield, οὐδ' Άρπνίαισι τὰς γὰρ ἐπτερωμένας. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 488. αὖτε] Qu. αὖ σφε.
- 50. εἶδόν ποι' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποι' εἶδον, ut in Soph. Aj. 1142. ἤδη ποι' εἶδον ἄνδρ' ἐγὰ γλώσση θρασὺν etc. γεγραμμένας] Depictas. Cf. Arist. Ach. 992. ὅσπερ ὁ γεγραμμένος (Ἔρως). Lys. 680. Vesp. 97. Ran. 538. 938.
- 52. μέλαιναι δ' ές τὸ πᾶν βδελύκτροποι mss. Qu. μέλαιναί τ', ές τὸ πᾶν βδελύκτροποι, νel μέλαιναι κάς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.

 $\vec{\epsilon}\varsigma \ \tau \hat{o} \ \pi \tilde{a} r$] Cf. 401.

- 53. οὐ πλατοῖσι (i. e. ἀπλάτοισι) Elmsl. ad Med. 149. Cf. ad Prom. 371. 715.
- 54. δία] λίβα recte Burges. Fort. λείβουσιν αἶμα δυσφιλές. Cf. Fr. 68. ἀφθονεστέραν λίβα. Fr. 52. Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. Cho. 290. φιλοσπόνδου λιβός. Eum. 164. φονολιβῆ θρόμβον. Cho. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές.
- 59. avati] Cf. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1357. Arist.

Eccl. 1042.

- 60. ταὐτεῦθεν μελέσθω] Cf. Soph. El. 1436. τἀνθάδ' ἄν μέλοιτ' ἐμοί. 74. σολ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω etc. 1339. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι;
 - 62. Ιατρόμαντις Cf. Suppl. 260. Ιατρόμαντις παῖς ᾿Απόλλωνος.
- 63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις] καὶ τοῖς ἀνάγνοις F. G. Schmidt. καὶ τοῖσι ναοῖς λυμάτων καθάρσιος malit idem. δωμάτων] δειμάτων Wakef., coll. Soph. El. 635. ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. Fort. πημάτων.

64. οὔτοι προδώσω] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγα-

σθενής | χοησμός.

65. καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν] καὶ πρόσω γ' — Blomf. καὶ πρόσωθ' — Pors. ad Pers. 609. Wakef. Sic κάτωθε (Alex. Eubul.), ἔμπροσθε (Nicomach.) ἄνωθε (Eccl. 693.). Leg. κοὐ πρόσωθ' Cf. 297. καὶ πρόσωθεν ἄν.

66. πέπων] Cf. Fr. 244. ἀνὴο δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Soph. Oed. C. 450. δ μόχθος ἦν πέπων. Tr. 728. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας | ὀργὴ πέπειρα.

68. ὕπνω πεσοῦσαι] ὕπνω πεσοῦσα Μ. ὅπνω πρέπουσι Faehse. ὅπνω σ' ἐλῶσι Sch. ὕπνω πεσοῦνταί γ' Wakef. ὅπνω παρεῖνται conj. Weckl. Qu. ὅπνω δαμεῖσαι (vel 'δάμησαν, vel δέδμηνται). Vel ὅπνω πεσούσας τὰς καταπτύστους κόρας, | Νυκτὸς παλαιὰς παῖδας. Vel ὅπνω πεδῶνται. (Soph. Aj. 676. ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὅπνος | λύει πεδήσας.) I. q. εἰς ὅπνον πεσοῦσαι, ut in Soph. Phil. 826. ὡς ἄν εἰς ὅπνον πέση. Cf. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω etc. Eur. Or. 88. δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε. et infra 148. ὅπνω κρατηθεῖσα. Ag. 281. ὅπνω νικώμενος. 886.

69. Cf. 416. 792. 822. 1034. 322. 745. 845. 879. Hesiod. Th. 758. ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδος ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν. παλαιαὶ]

Qu. μελαίνης.

76. $\beta \epsilon \beta \tilde{\omega} \tilde{\alpha}$ ἄλαισι (erroribus) Herw., qui versum suspectum habet. Qu. $\beta \epsilon \beta \tilde{\omega} \tilde{\alpha} \dot{\alpha} \dot{\gamma}$ ἀεὶ, vel $\beta \epsilon \beta \tilde{\omega} \tilde{\alpha} \dot{\alpha} \dot{\alpha} \dot{\alpha}$. Idem haeret in πλανοσιβῆ χθόνα. Qu. τὴν χθονοσιβῆ πλάνην.

77. περιρούτας πόλεις] περιρούτους conj. Dind. Recte, opinor. 78. βουπολούμενος] Cf. Ag. 669. ἐβουπολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος.

79. Παλλάδος ποτὶ πτόλιν] Nonnihil suspectum ποτὶ in senario. Cf. Sept. 295. [346.] Ag. 725. Qu. Παλλάδος θεᾶς πόλιν. Cf. Pers. 348. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 224. δίκας δὲ Παλλάς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Vel Παλλάδος σεμνὴν πόλιν. Sed fortasse non magis offendere debet ποτὶ in senario quam πτόλις, μάσσων, πολλὸς, etc.

80. ἄγκαθεν λαβών] Cf. Hom. Il. ψ'. 711. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χεροί στιβαρῆσιν. Schol. εἰς τὰς ἀγκάλας.

88. μη φόβος σε νικάτω φρένας] Cf. Suppl. 284. φόβος μ'

έχει φρένας.

89. καὶ κοινοῦ πατρὸς] Malim κάκ —. Cf. Soph. El. 325. τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν.

90. Cf. Rhes. 158. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις | Δόλων. 94. Cf. Cho. 881. ἰοὺ ἰού. κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην | ἄκραντα βάζω. Eur. Phoen. 1067. ἀὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; 1069. ἀὴ μάλ' αὖθις. Iph. T. 1304. ἀὴ, χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω. Cf. Eur. Hel. 435. ἀὴ, τίς ἀν πυλωρὸς —; 1180. ἀὴ, χαλᾶτε κλῆθρα. Ion. 907. ἀὴ, τὸν Λατοῦς αὐδῶ. Xen. Cyneg. VI. 19. ἀναβοῶντα, ἢ κατεῖδες, ἀὴ, τὰς κύνας; Male post εὕδοιτ' ἀν interrogatur. Cf. S. Matth. Ev. 26, 45. S. Marc. 14, 41. τί δεῖ] Suspectum habet Elmsleius ad Med. 552.

95. Qu. δδέ γ' ητιμασμένη.

96. ως μέν mss. ων μέν Tyrwhitt. Wakef. Herw. etc. (ως γάρ

έκτανον — οὐκ ἐκνίπτεται), | αἰσχοῶς ἀλῶμαι tentat Herw. Qu. $\delta v \gamma d \varrho$ —, vel of $\delta \epsilon \gamma' \epsilon \pi \tau a v o v$.

97. εκλείπεται] εκνίπτομαι conj. Herw. Qu. εκδύομαι vel αναί-

νομαι.

98. $ai\sigma\gamma\rho\tilde{\omega}\varsigma$ δ '] Lege $ai\sigma\gamma\rho\tilde{\omega}\varsigma$ (om. δ ').

100 sq. παθοῦσα — μηνίεται] De constructione cf. ad Sept. 681. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, γένοιτο μῦθος αν θελατήριος.

100. Cf. Eur. Iph. A. 932. ὧ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλ-

τάτων.

101. ὑπέρ μου] Ita Bacch. 804. εἴς με. Or. 734. Arist. Vesp.

1358. περί μου.

103. καρδία σέθεν (s. Pauw. et Rob.) Wakef. καιρίας σέθεν conj. idem. καρδίας ὅθεν Herm. Dind. Vulgatam tuetur Herwer-

den. Qu. καρδίας έμοῦ.

104. δμμασιν λαμπούνεται Cf. Arist. Pl. 636. αντί γαο τυφλοῦ έξωμμάτωται καὶ λελάμπουνται κόρας. Eur. Hec. 1028. οὐ γάο ποτ' όμμα λαμπρον ένθήσεις κόραις. Cho. 854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν ώμματωμένην.

105. $\ell r \ \eta \mu \ell q q$ — Haec abesse malit Herwerden.

106. $\mathring{\eta}$ πολλ $\mathring{\alpha}$ μ $\mathring{\epsilon}$ ν δ $\mathring{\eta}$ — $\mathring{\epsilon}$ λείξατε] Cf. 144. $\mathring{\eta}$ πολλ $\mathring{\alpha}$ δ $\mathring{\eta}$ παθοῦσα etc. Suspectum nonnihil μέν.

107. Cf. Cho. 15. χοάς φερούσις νερτέροις μειλίγματα. Pers.

609. χοάς φέρουσ', ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.

109. ώραν Cf. Herod. II. 2. την ώρην επαγινέειν σφίσιν αίγας. Eur. Bacch. 722. αι δε την τεταγμένην ι ωραν εκίνουν θύρσον etc. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Qu. ωρας — κοινῆς. Adverbialiter positum. Sic ἀωρίαν Arist. Ach. 23.

110. Cf. ad 540. Soph. Ant. 1265. λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.

111. καὶ ταῦτα] καὶ κάρτα Herw., qui, "Si καὶ ταῦτα sanum esset, haud dubie sequi debuisset part. δρούσας".

112. καὶ ταῦτα] καὶ κάρτα Herwerden. καιρῷ τε F. G. Schmidt. άρκυστάτων] Cf. Pers. 99. παράγει βροτόν είς άρκύστατα. Ag. 1375. Soph. El. 1476.

113. υμῖν ἐγκατιλλώψας] Cf. Fr. 211. σὺ δ' δ σταθμοῦχος έγκατιλλώψας ἄθρει. Hesychius, έγκατιλλῶψαι: έγκαταμυκτηρίσαι (- ώψας - ίσας?). Philem. IV. 45. Sic έγχάσκειν τινί.

114. ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα] ἠκούσαθ' ὧν conj. Wakef. ἀκούσαθ'

ων — Aurat. Herm. Schutz. Recte.

118. μύζοιτ' ἄν Cf. 119. 189. Men. Fr. S1. ἔμυξεν (i. e. ἐστέ-

 $\nu \alpha \xi \varepsilon \nu$). Male post $\mu \psi \zeta o \iota \tau$ a interrogatur.

119. φίλοις] ἐχθοῖς Hartung. ἄλλοις Naber. Fortasse recte. οὖκ ἐμοὶ Schutz. prob. Dobr. Oresti. V. Valck. ad Phoen. 437. προσίατορες] Sc. θεοί. et adde Ag. 1207. Eur. Iph. A. 932. Sic Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1.

122. μητρός] μιαρός F. G. Schmidt.

124. ἄζεις] ἄζειν legitur etiam Arist. Vesp. 1526. ἐπώζειν

Av. 266. τάχος Celeriter. Cf. ad Ag. 945.

125. πέπρακται] τέτακται Wakef., coll. schol. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; et vv. 71. 208. 642. Cf. Cho. 730. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.

127. ὕπνος πόνος τε — συνωμόται] Cf. Ag. 650. ξυνώμοσαν

γάρ όντες έχθιστοι τὸ πρὶν | πῦρ καὶ θάλασσα.

128. δοακαίνης] Cf. Eur. Bacch. 1357. Iph. T. 286. εξεκήοαναν] Hesychius, εξεκήοανεν: εξέφθεισεν. Id. κηραίνειν: βλάπτειν.
130. φράζου] δράσσου conj. Wakef. Recte, ni fallor.

131. κλαγγάνεις δ'] Leg. κλαγγάνεις. ἐκλείπων Blomf. ad

Sept. 55.

137. σὰ δ' αἰματηρὸν —] σοῦ δ' αἰματηρὸν — Wakef. σοῦ δ' — Weckl., coll. Hesych. σοῦ: τὰι, τρέχε, ὅρμα. Cf. Sept. 31. δρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε. τῷ] Qu. τῷ. Post τῷ interpungit Wecklein, de hac vi articuli coll. 7. 255. 355. 336. 174. Sept. 197. 385. 509. 912. Suppl. 439. 1047. 1055. Prom. 234. Ag. 7. σἰδ] σὰ δ' Pearson. Pors. Herm. ἐπουρίσασα τῷ] ἐπουρίσασ' ἔπου F. G. Schmidt. ἐπουρίσασ' ἄγρᾳ idem. Cf. Eur. Andr. 611. ἀλλ' οὖιι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας.

138. $d\tau\mu\tilde{\varphi}$] $a\dot{v}\tau\tilde{\varphi}$ F. G. Schmidt.

139. μάραινε δευτέροις διώγμασιν] μάραινε δ' άγρίοις (vel εὐπτέροις) — F. G. Schmidt. Qu. μάραινέ τ' —.

140. ἔγειρε καὶ σ \grave{v} —] Qu. ἔγειρε ρεν σ \grave{v} — .

141. κάπολακτίσασ' —] Cf. Suppl. 944. πεσήματ' ἀνδοῶν κάπολακτισμοὶ βίου. Soph. Phil. 645. Arist. Av. 202 sq. ἴδωμεν] Cf. ad Soph. Phil. 645.

142. ματᾶ] Cf. Prom. 51. Sept. 37. εἴ τι —] εἰ τὸ — conj.

Wakef.

144. $\tilde{\eta}$] Qu. $\tilde{\omega}$ (vel $\tilde{\omega}$) —.

147. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν] Virg. G. IV. 409. 'vinclis excidit.' Cf. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ἄρουσεν. Eur. Alc. 144. πέπτωκεν] Qu. πέφευγεν.

150. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος. 779. Post καθιππάσω virgula tantum interpunge. γραίας δαίμονας] Qu. γραίαν δαιμόνων, aut γραίας δαίμονος.

153. δ '] γ ' Wakef.

157. μεσολαβεῖ κέντρω] Cf. Hom. II. φ'. 172. μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὅχθης μείλινον ἔγχος.

159. Schol. λείπει τὸ ὡς.

161. βαρὰ τὸ —] Qu. βαρύ τι —. Et sic Wakef. περιβαρν, χροὸς ἔχειν conj. Wakef. Cf. Sept. 834. κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. Virg. G. II. 484.

164. θοόνον mss. θοόμβον Wakef. Cf. Cho. 523. 546. Soph. Tr. 712. φονολιβή Pauw. Wakef. Cf. 54. δυσφιλή λίβα.

167. προσδρακείν] Simplex δρακείν legitur Ag. 602. Eum. 34.

Cf. ad Prom. 903.

ἀράμενον ἄγος | Cf. Sept. 1008. ἄνος μενον, qui id suscepit. δὲ καὶ θανών κεκτήσεται. Αj. 193. μη — κακάν φάτιν ἄρη.

169. μάντις, & Wakef.

- 170. αὐτόσσυτος | Ι. e. αὐτοκέλευστος (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503. αὐτόσουτος offendit ob duplex σσ. Cf. ad Prom. 643. αὐτό-Wakef. Schol. αὐτὸς αύτὸν καλέσας ἐπὶ τὸ μιᾶναι τὸν ναὸν corr. Wakef.
- 174. κάμοί γε P. κάμοί 'στι Wakef. κάμοιγε conj. Blomf. ad καὶ τὸν] Qu. καί νιν. Sept. 469.

175. έλευθεροῦται] Qu. έλευθεροῖτ' ἄν. ύπό τε γᾶν] Malim

ύπὸ δὲ γᾶν.

176. δ' ων libri. ων δ' Pors. Malim ων. Et sic Wakef. έν κάρα] Qu. αὖ κάρα. Cf. Eur. Med. 1382. οἴδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῷ κάρα μιάστορες. Soph. El. 607. δν πολλά δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα | έπητιάσω. Qu. ετερον αὖ κάρα —.

178. μιάστος' ἐκείνου] μιάστος' ἐξ ἕθεν Wakef. Qu. μιάστοςα

χαινόν.

· 179. τάχος] Celeriter. Cf. ad Ag. 945. Rhes. 986. χωρείτε συμμάχους θ' δπλίζεσθαι τάχος | ἄνωχθε.

181. πτηνὸν ἀργηστὴν ὅσριν] Cf. Sept. 60. ἀργηστὴς ἀφρός. Theoer. XXV. 130. ἢτε κύκνοι | ἀργησταί.

182. θώμιγγος | Cf. Pers. 461. τοξικῆς δ' ἀπὸ | θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ἄλλυσαν.

185. δόμοισι] δόμοις σε conj. Wakef.

- 186. καρανιστήρες] Schol. αἱ ἀποκεφαλίζουσαι. Cf. Rhes. 817. καρανιστής (-τήρ?) μόρος.
- 187. σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ | παίδων κακοῦται χλοῦνις conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. σπέρματός τ' ἀποφθοραί | παίδων τε χλοῦνις ήδ' ἀκρωνία κακοῦ Fritzsch. Herm. κακή τε χλοῦνις conj.
- 188. Schol. γένος τι ἐνδῶν (γένος τι ἀκρίδων Herm. γένος ἔμπίδων Weckl.).
- 190. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες | Cf. Soph. Fr. 21. καὶ κατὰ ῥάχιν | ήλαυνε παίων.

191. ἀποπτύστοι] Qu. ἀποπτύστου.

195. ἐν τοῖσι πλησίοισι] ἐν τοῖσι πλουσίοισι conj. Pauw. Wakef. έν τοῖσδ' ἐναισίοισι (vel ἐναισίμοισι) Herw. πλησίοισι Pauw. Dind. πανδίποισι (?) Naber. Vulgatam tuetur Herm. Qu. ἐν (πρὸς) τοῖσδ' ἀπροσπλάτοισι (ἀπροσθίκτοισι) —, vel ἐν τοῖσδέ γ' ἀπλάτοισι —, vel ἐν τοῖσδε πάνυ σεμνοῖσι (περισέμνοισι) —. τρίβεσθαι μύσος] De locutione προστρίβεσθαί τί τινι. Cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὖτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;

199. πέλει] Qu. πέλεις. Et sic Herw. ad Oed. R. 245.

200. $\epsilon l \varsigma$] $\epsilon l \varsigma$ Cant. Wakef. Linw. $\delta \varsigma$] $\delta \nu$ Wakef. Martin. prob. Dind.

201. $\pi\tilde{\omega}\varsigma$ δή;] Cf. 431. 601.

- 203. πέμψαι] Leg. πρᾶξαι. Et sic Bigot. Aurat. πέμψας τίνειν Wakef., coll. Prom. 112. τί μήν;] Quidni? Cf. Ag. 672. λέγουσιν ήμᾶς ὡς δλωλότας τί μήν; Soph. Aj. 668. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον τί μήν; El. 1280.
 - 207. πρόσφορον μολεῖν] Qu. προσπλάζειν πρέπει. 209. κόμπασον] κομπάσει Naber. Qu. 'κόμπασας.
- 211. ήτις ἄνδρα νοσφίση] Sc. βίου. Cf. ad Cho. 438. Fr. 238. γυναικός ήτις ἀνδρός ή γεγευμένη. Sed äν additur Prom. 35. όστις äν νέον κρατή.

212. Cf. 605. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς δν κατέκτανεν.

- 213. ἠοκέσω Μ. ἠδέσω Well. ἡκέ σοι Herm. Dind. ἀοκέσει Wakef.
- 214. πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων libri). Empedocl. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης | γνῶθι. "Ήρας τελείας] Cf. Fr. 319. "Ήρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

215. Κύπρις δ'] Qu. Κύπρις τ'.

216. δθεν Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμιξον

κόρη, δθενπερ είσει πάντα etc.

- 220. τὸ μὴ γενέσθαι] τὸ μὴ μέλεσθαι Aurat. Wakef. τὸ μὴ τίνεσθαι Mein. (Fr. Com. IV. 258.) Herm. Dind. τὸ μηδ' ἔπεσθαι Petersen. Linw. Qu. τὸ μὴ ἀρέπεσθαι etc. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.
- 222. μέτειμι] Ulciscor. Cf. Soph. El. 478. Eur. Baccl. 516. τῶνδ' ὑβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σε. οἶδα] εἶδον Herm. prob. F. G. Schmidt.
- 223. τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν] τὰ δ' ἐν φόνοις θάσσουσαν F. G. Schmidt. ἡσυχαιτέραν] ἡσυχαίτερα Linw. Qu. ἡσυχαίτερον. Schol. δολιωτέραν (σχολαιοτέραν Herw.).

224. τῶνδ'] τοῦδ' (Orestis) malit Herw.

226. λόγω] ψόγω Ĥerm. prob. Schmidt. πόνον πλέον τίθου] πόνον ἄπονον τίθου F. G. Schmidt. Malim πόνον πλείω τίθου. πόνον] πόνων Wakef. Qu. πόνου. Sic Eur. Hec. 1168. πήματος πλέον.

227. λόγω] γελῶν aut ψόγω F. G. Schmidt.

228. δεχοίμην] Cf. Soph. El. 1304. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βοαχὺ | αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἴρετο — ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἄν etc.

229. ἔμπας] Cf. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. Soph. Aj. 122. παρὰ Διὸς θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις.

- 230. ἐγὰ δ', ἄγει γὰρ αἶμα μητρῷσον, δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα [καὶ κυνηγέτις] Elmsl. ad Her. 852. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα] Cf. Cho. 988. ὡς τόνδ' ἐγὰ μετῆλθον ἐν δίκη μόρον | σῆς μητρός. Ag. 1272. Eur. Bacch. 345. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον | δίκην (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι. 516. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Or. 433. συνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον (al. φόνος, φόνου). Her. 852. κἀποτίσασθαι δίκην ἔχθρούς 882. Med. 261. 1316.
- 231. καὶ κυτηγέτις mss. καὶ κυτηγετῶ Stanl. κἀκκυτηγετῶ Erf. Herm. (Fortasse recte. Cf. Eur. Ion. 1422. ὧ Zεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυτηγετῶ πότμος; V. ad Aj. 5.) κἀκκυτηγέτις (?) Linw. γ' ὡς κυτηγέτης N. φοινία (Cho. 605.) κυτηγέτις Herw., quem merito offendit praesens ἐκκυτηγετῶ. "Quid sit καὶ κυτηγέτις nondum mihi liquet." (Elmsl. ad Bacch. 346.). Legerim φῶθ' ὅπως (ἄπερ) κυτηγέτις (κυτηγέτης). Vix enim μέτειμι, sensum futurum habens, convenit cum κυτηγετῶ aut ἐκκυτηγετῶ.
 - 233. Qu. δεινή γάρ ἄν βροτοῖσι κάν θεοῖς πέλοι.

234. $\vec{\epsilon} = \vec{\eta} = \vec{$

236. δέχου δὲ] Leg. δέχου 'μέ. Idem conj. Wakefield.

237. ἀφοίβαντον] διαπεφοιβάσθαι legitur Soph. Aj. 332.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλαις ἀοίκοις conj. Ŵakef. βροτῶν] βοτῶν Herw., coll. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα | οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ρυτοῖς πόροις. Idem in πορεύμασιν offendit. Qu. καὶ βοτῶν πρὸς ρεύμασιν.

- 242. βρέτας τὸ σὸν, θεὰ, | αὐτοῦ φυλάσσων Herw., coll. 439. εἴπερ πεποιθὰς τῷ δίκη βρέτας τόδε | ἦσαι φυλάσσων etc. 79. μολὰν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν | ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὰν βρέτας. Idem conj. θεά. | τοῦτ' οὖν φυλάσσων etc. Idem denique versum Aeschylo abjudicandum suspicatur.
- 243. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω] Qu. ἐνταῦθα θάσσων ἀναμενῶ recte Stanl.
- 244. $\ell \mu \varphi a v \ell \varsigma$] $\ell \mu \varphi a v \eta \varsigma$ Blomf. ad Pers. 404. Cf. ad Pers. l. l. Qu. $\ell \mu \varphi a v \ell \varsigma$.

245. φραδαῖς] Ι. e. βουλαῖς. Cf. Cho. 941.

246. τετραυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρός αἵματος σταλαγμὸν ἐκματεύομεν Herw. αἴμα καὶ σταλαγμὸν] Ι. e. dropping blood. Cf. Fr. 340. παλαγμοῖς (σταλ.?)

αίματος χοιφοκτόνοις. Cf. Hom. Il. λ'. 535. αίματι — πεπάλακτο. v'. 500. ζ. 268. αίματι καὶ λύθοω πεπαλαγμένον.

248. μόγθοις ἀνδροκμῆσι] Cf. Cho. 1068. παιδοβόροι — μόγθοι

252. καταπτακών] κατεπτακώς Wakef.

253. δσμή βροτείων αξμάτων] Cf. Ag. 215. παρθενίου θ' αξματος όδμας (ita Ka. όργα Μ. αὐδα Farn.) περιοργώς επιθυμεί θέμις (θεὸς Ka.). Prom. 115. ἆ ἆ. τίς ἀχώ; τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής | θεόσυτος ή βρότειος; Ευτ. Hipp. 1391. & θεῖον όδμῆς πνεῦμα. με προσγελά] προσγελάν τινα Herod. V. 92. Qu. προσέβαλεν. Cf. ad Arist. Pac. 600. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Plat. Resp. III. 201 C. δπόθεν αν αυτοῖς — τι προσβάλη, ώσπερ αυρα φέρουσα ἀπὸ γρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. εἰσβάλλονι δ' είς τὸν τόπον εὐθὺς ὀσμὴ προσβάλλει. Lucian. Halc. 1. τίς ή

255. λεῦσσε τὸν] Qu. λεῦσσέ νιν. V. Weckl. Vind. p. 165.

πάντα] πάντα Wakef.

φωνή προσέβαλεν ήμιν;

256. ἀτίτας] Inultus. Hesychius, ἀτίτην ἀτιμώρητον. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Cho. 67. τίτας φόνος.

257. δ δ' αὖτέ γ' ἀλκὰν ἔχων] δ δ' αὖθις ἀγκάλαν ἔχων περὶ βρέτει Margoliouth. Qu. $\delta \delta'$ αὖ τιν' ἀλκὰν, vel $\delta \delta'$ αὖθ' $\delta \delta'$ ἀλκὰν, vel potius $\delta \delta'$ αὖτ' ἀρωγὰν, vel δ δ' αὖτ' ἐπαλκὰν (vel ἀλκὰν) ἔχων.

260. $\chi \epsilon \varrho \tilde{\omega} \nu$] $\chi \varrho \epsilon \tilde{\omega} \nu$ (ex schol.) Scal. Linw. Margoliouth. Cf.

ad 280. Qu. $\vartheta \epsilon \tilde{\omega} \nu$.

262. δυσαγκόμιστον, πάλας] δυσαγκόμιστον πάλιν conj. Wakef. 263. τὸ διερόν] Qu. τὸ δ' ἶερόν, πέδω] πέδοι Dind. Linw. V. Dind. ad Prom. 749. Cf. Cho. 399. άλλά νόμος μέν (τις?) φονίας σταγόνας χυμένας είς πέδον άλλο προσαιτεῖν αίμα. Eur. El. 486. αίμα χυθέν σιδάρω. 509. αίμά τ' οὐ πάλαι χυθέν.

265. ξουθρον — πέλανον] Cf. Pers. 818. τόσος γάρ ἔσται πέλα-

νος αίματοσταγής etc.

267. ἰσχνάνασ'] Cf. Arist. Ran. 941. ἴσχνανα. наì] Leg. vaí. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. Leg. καὶ ζῶντά

γ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαί σ', ὅπως (vel ἵνα) —.

268. ἀντιποίνους τίνης] ἀντίποιν' ώς Schütz. Cf. Pers. 476. Eur. Herc. 755. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων | τόλμα. Hec. 1074. Soph. Phil. 316. El. 592. Qu. ἀντίποιν' ὡς τίνης. ματροφόνας Malim ματροφόνου. Cf. ad 77. Qu. ματροφόνους δίκας.

269 sq. όψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον Μ. όψει δὲ κεἴ τις Schutz. Linw. Legendum videtur ὄψει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλος —. De crasi cf. ad Thesm. 536. εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς. Soph. Phil. 782. Cf. Hom. Il. γ΄. 354. Virg. Aen. VI. 608. Arist. Ran. 146 sq. άλλος] άλλον Heath. Wakef. Linw. Lege άλλος. Cf. 316. ὅστις δ' ἀλιτών etc. Prom. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. Punctum post ξένον sustulit Wakef.

270. ἢ θεὸν - ἀσε $β\~{\omega}$ ν] Qu. ἢ θεὸν - ἀδικ $\~{\omega}$ ν, aut ἢ 'ς

 $\vartheta \varepsilon \delta \nu - d\sigma \varepsilon \beta \tilde{\omega} \nu$.

- 272. τῆς δίκης ἐπάξια] Qu. τῶνδ' ἐπαξίαν δίκην. Cf. Pers. 830. Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἔπεστιν εὖθυνος βαρύς.
 - 273. εὖθυνος Cf. Pers. 828.
 - 275. πάντ' ἐπωπᾳ] Qu. πάντα νωμᾳ. V. Soph. Oed. R. 300.
- 276. ἐν κακοῖς] δὴ κακοῖς F. G. Śchmidt. ἐν (μὲν?) κακοῖς ἐπίσταμαι | πολλοῖσι καιροὺς Herwerden ex altero scholio, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου δεῖ ἐκατέρου καιρὸν γινώσκων. "Nulla in his, inquit, de lustrationibus mentio, etc." Qu. πολλούς τε καιρούς. In scholio priori pro ἀψυχήσας merito ἀτυχήσας reposuerunt Wakef. Herwerden.
- 277. καὶ λέγειν —] Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.' πολλοὺς καθαρμοὺς καὶ —] πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν F. G. Schmidt.
- 280. χερός] Connectenda videntur αίμα et χερός, ut in Cho. 1055. ποταίνιον γὰρ αίμά σοι χεροῖν ἔτι. Qu. χρόνφ, vel μαραίνεται 'κ χερός.
- 283. μίασμα —] Cf. Cho. 967. ὅταν ἀφ' ἐστίας μύσος πᾶν ἐλάση καθαρμοῖς etc. Eur. Iph. T. 384. θυσίαις βροτοκτόνοις. Herc. 1155. τεκνόκτονον μύσος. 1201. αἶμα παιδόφονον. Bacch. 139. αἶμα τραγόκτονον.
 - 285. őgois ős tis conj. Wakef.
- 286. $\chi \varrho \acute{o} vos$ —] Versum, ut vix huic loco convenientem, ejiciendum suspicatur Herw. ante v. 276. ($\varkappa \acute{a} \gamma \grave{\omega}$ —) transponendum suspicatur Buckley. $\varkappa a\vartheta a\iota \varrho \epsilon \widetilde{\iota}$] Qu. $\mu a\varrho a\acute{\iota} v\epsilon\iota$. Soph. Aj. 713. $\pi \acute{a} r\vartheta$ δ $\mu \acute{e} \gamma as$ $\chi \varrho \acute{o} vos$ $\mu a\varrho a\acute{\iota} v\epsilon\iota$. ubi plura dedi similia.
 - 291. ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401. 891. 1044. 670. ἐς τὸ πᾶν χρόνου.
 - 292. Λιβυστικοῖς] Ιπο Λιβυστικῆς.
- 293. γενεθλίου πόρου] Cf. Hom. Il. ξ'. 276. 'Ωκεανός θ', ὅσπερ γένεσις πάντεσοι τέτυκται.
 - 294. κατηρεφή] Qu. κατωφερή. Cf. 348. καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.
- 296. Qu. ταγοῦχος ώς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ θρασύς. ταγοῦχος] Correpta prima. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τᾶς ταγᾶς. Sed eadem producitur in ταγός.
- 297. ἔλθοι ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Phil. 324. Eur. Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρών μιαρός μ' ἐσίδοι, etc. Hipp. 729 sq. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὄν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν. Ubi loquitur Apollo. Prom. 321. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεύς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.
- 299. 'Αθηναίας σθένος] Ita Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος. 300. παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς παρημελήμεθα. δύσαιτ' ἄν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐθὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

302. ἐναίματον v. l. ap. schol. ἀναίματον βόσκημα δ', αίμόνων σκιὰ, vel ἀναίματόν δ', αίμόνων σκιὰν, conj. Weckl., coll. Hec. 90. λύκου αἴμονι χαλᾳ. δάϊον σκιὰν (miseram umbram) conj. Herw. ἀναίματόν σε σχῆμ' ὄν, εἴδωλον σκιᾶς F. G. Schmidt. Qu. ἀναίματόν τι σχῆμα κεἴδωλον σκιᾶς, vel ἀναίματον σχῆμ' ὄντα —. βόσκημα] Cibum. Cf. 265. ἀπὸ δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου. Soph. El. 364. ἔμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν (l. μὴ ἀλεῖπον) μόνον | βόσκημα.

304. καθιερωμένος] Cf. v. καθοσιοῦν Arist. Pl. 661.

305. καὶ ζῶν με] καὶ ζῶν γε Wakef. δαίσεις] Cf Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὖν νιν, τέκν' ἀποκτείνας, ᾿Ατρεύς.

306. ἀκούσει] ἄκουσον fortasse corrigendum arbitratur Naber.

307. χορὸν ἄψωμεν] Cf. Soph. Aj. 700. φάνηθ', ὧ θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψης (ξυνάψης?). Arist. Th. 954. ὅρμα, χώρει κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ὁυθμὸν χορείας ὅπαγε πᾶσα. Claudian. de laude Stil. II. 100. 'omnes — junxere choros.' χορὸν] Cf. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς | σύμφθογγος οὖκ εὔφωνος.

312. εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι] Forma εὐθύδικος est Ag. 761. Qu. εὐθύδικοι δ' ἐξευχόμεθ' εἶναι, vel εὐθύδικοι δ' ἀεὶ εὐχόμεθ' εἶναι. Sed confer ὀρθοδίκαιος infra 994. ἡδόμεθ' vulg.

οίμεθ' (sic) Μ. εὐχόμεθ' Herw. Qu. οἰόμεθ'.

313. τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαράν conj. Wakef.

315. ἀσινής δ' αἰῶνα διοιχνεῖ] Cf. Cho. 1018. οὅτις μερόπων ἀσινῆ βίστον | διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται (ἀσινής — ἀτηρὸν ἀμείψει Herw.).

316. άλιτων Cf. 269. ήλιτεν. Pr. 533. άλίτοιμι.

319. πράκτορες αίματος —] Cf. Soph. El. 953. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός.

321. δ μᾶτερ Νυξ] Cf. 416. Soph. Oed. C. 40. Γῆς τε καὶ

Σκότου κόραι. 104. παῖδες ἀρχαίου Σκότου.

322. Cf. Soph. Oed. R. 112. τῷδε συμπίπτει φόνφ. Tr. 880.

323. δ Λατοῦς Ινις] Cf. Suppl. 220. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν (l. Ινιν) τόνδε νῦν κικλήσκετε. 251. Παλαίχθονος Ινις. 42. et ad Ag. 718.

329. παρακοπά — φρενοδαλής] Cf. Eur. Bacch. 34. παράκοποι

φρενών. Ag. 48. φρενών κεκομμένος.

330. παραφορά] Lucian. Amor. 13. εμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας. φρενοδαλής] "φρενοδαλής suspectum. An φρενοδακής, vel φρενομανής?" (Herw.) Qu. φρενοβλαβής? quod vocabulum legitur Herod. II. 120. Eupol. II. 501. Cf. φρενόλης Sept. 756. φρενόμορος, φρενοβλαβής, φρενοπληγής, φρενομανής, θυμοφθόρος, etc.

331. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων] Ut alibi Ἅιδα γόος, etc.

333. "aὐονὴν pro κρανγὴν Simonides c. mulieres v. 20." (Dobr.) Cf. Etym. M. p. 170, 45. et 171, 52.

337. ξυμπέσωσ' αίματαροί (αίματηροί) conj. Wakef. μάταιοι] Qu. μάταιαι.

347. Cf. Hom. Il. v'. 127. ἄσσα οἱ αἶσα | γεινομένω ἐπένησε λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηο.

350. ἀπέχειν χέρας] ἀπέχειν έκας Weil.

352. πέπλων ἄκληρος] πέπλων ἀνέορτος Weil. (ex schol. οὐδαμοῦ ὅπου ἐορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρεισι, coll. Eur. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη. Quod probat Wecklein. Sed parum placet locutio πέπλων ἀνέορτος.) πέπλων ἄφαρος Weckl. (coll. Hesych. ἄφαροι: ἀνείματοι ἀνένδυτοι. Phoen. 324. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν). πέπλων ἄμμοιρος Elmsl. ad Med. 1362. Cf. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Soph. Aj. 1327. ταρῆς ἄμοιρον.

356. ἐπὶ τὸν, τὸ, διόμεναι mss. ἐπὶ τὸν δν — ἐπιτόνως διό-

μενοι Turn. prob. Wakef. ω] δν Stanl. Wakef.

360. σπευδόμεναί γ' ἀφελεῖν Δία. et mox ἐμαῖς λατρίαις (λατρείαις?) conj. Wakef. Qu. σπερχόμεναι —.

368. Qu. άλαμένα.

369. άγκαθεν mss. ἀνέκαθεν Pearson. Cf. ad Ag. 3.

372. δύσφορον ἄταν] Eadem verba sunt Soph. Aj. 643.

375. ἐπιφόνοις mss. ἐπιφόβοις conj. Wakef. ἐπιφθόνοις Heath. τόδ'] Qu. τόθ'.

378. πεπόταται] Cf. Nub. 319. ή ψυχή μου πεπότηται.

- 379. δνοφεράν τιν' άχλυν —] Cf. Pers. 535. ἄστυ τὸ Σούσων πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας. Cho. 51. ἀνήλιοι δνόφοι καλύπτουσι δόμους. αὐδᾶται] Cf. Soph. Phil. 130. αὐδωμένου. 852. αὐδῶμαι. Qu. ἐκχεῖται.
 - 381. μένει] μέλει conj. Dobr., coll. Sept. 276.

382. τε pro δέ Wakef.

383. μνήμονες σεμναί] Scrib. μνάμονες —. Cf. Prom. 516. Μοῖραι τρίμορφοι μνάμονές τ' Έρινύες. Ag. 150.

385. ἀτίετα] Cf. 839. ἀτίετον μύσος. 872. Suppl. 853. ἀτίετ' ---

εὐσεβῶν. Eur. Ion. 712. ἀτίετος φίλων.

387. ἀνηλίω λάμπα] ἀνηλίω γ' αἴγλα conj. Wakef.

388. δμῶς] Cf. 692. τό τ' ἡμας καὶ κατ' εὐφρόνην δμῶς. Prom. 736.

389. οὐχ ἄζεται] Eur. Alc. 327. Or. 1116. Her. 600. Hesychius, οὐκ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι.

392. μοιρόκραντον] Cf. Cho. 613. μοιρόκραντον ές άμαρ.

395. καίπερ τιν' ὑπὸ conj. Wakef.

398. καταφθατουμένη] Hesych. φθατήση: φθάση. Schol. καταφθάνουσαν.

399. ἄμτορες] Cf. Pers. 557. Σουσίδος φίλος ἄμτωρ. - ἡν δῆτ' --]

Suspectum $\delta \tilde{\eta} \tau'$. Cf. ad 3. $\tilde{\eta} \nu$] $\tilde{\eta}$ Wakef.

401. αὐτόποεμνον] Cf. Arist. Ran. 902. αὐτοποέμνοις | τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα. ἐς τὸ πᾶν] Cf. supra 52.

403. διώκονο' — πόδα] Cf. ad Sept. 371. σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eur. Or. 1337. ίδοὺ, διώκω τὸν ἔμὸν ἔς δόμους πόδα. Ion. 205. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι. ἄτρυτον πόδα] Cf. Pind. P. IV. 317. ἄτρυτον πόνον. Herod. IX. 52. ἔχον πόνον ἄτρυτον. Theocr. XV. 7. ά δ' όδὸς ἄτρυτος. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοισιν | ἄλγεσι μοχθίζουσαν. Eodem sensu ἀτρύμων legitur Sept. 875.

405. πώλοις —] κώλοις Wak. Herm. Dind. (Schol. ἐπὶ ὀχήματος ἔρχεται.) πνόοις Weil. "Per auras advenit Minerva aegide
tamquam alis utens eaque pedum gressum accelerans." (Herm.)
Qu. οὐδ' ἐπιζεύξασ' ὅχον. Ita etiam Weil. Cf. Cho. 1044. μήτ'
ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ.

406. καὶ νῦν δ' tuetur Linw. καινὴν δ' Cant. Schutz. Herm. Dind. δμιλίαν] Anglice company. Cf. 57. 711. 1030. Soph. Aj. 872. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν δμιλίαν.

409. βρέτας — ἐφημένφ] Cf. Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Eur. Suppl. 94. μητέρα γεραιάν βωμίαν ἐφημένην. τῷδ' ἐφημένφ ξένω] Qu. τόνδ' ἐφήμενον ξένον.

410. $\delta\mu\tilde{a}\varsigma$ δ '] Qu. $\delta\mu\tilde{a}\varsigma$ ϑ '.

411. ἀρουμέναις (-νας) conj. Wakef.

- 413. ἄμορφον ὅντα] ἄμομφον ὅντα (sine reprehensione) Rob. Herm. Elmsl. ad Med. 85., coll. 478. ὅμως δ' ἄμομφον ὅντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 681. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὧ; "Singulari casu accidit ut vox ter in una fabula ab Aeschylo usurpata extra eam apud Atticos poetas non extet." (Elmsl.) Recte. ὁμωροφοῦντα Naber. πᾶσι δ'] Qu. πάντας, virgula post λέγω posita.
 - 414. $\mathring{\eta}\delta'$] $\mathring{\eta}\delta'$ Abresch. Herw. ad Oed. R. 181.

415. γένεί Qu. λέγω.

416. νυπός αἰανῆς τέκνα Μ. Cf. 479. αἰανὴς (αἰανὴ Flor. Ven.) νόσος. 572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. 902. αἰανὴς — νόσος (ubi αἰανὴ metrum respuit). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυπὸς αἰανῆς (αἰανὴς al. qu. αἰανοῦς) κύκλος etc. Antiquam formam suspicor fuisse αἰανὴς, recentiorem αἰανὸς, quam infercire conati sint grammatici. V. Lob. et Dind. ad Aj. 672. Lege νυπτὸς αἰανῆ (aut αἰανοῦς) τέκνα. Cf. 1032. μεγάλαι φιλότιμοι νυπτὸς παῖδες ἄπαιδες. Eur. Or. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυπὶ προσφερεῖς κόρας. παλαμναῖον] Cf. Tr. 1207. Soph. El. 582.

417. φυλάσσων] Cf. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν.

419. πρόσω δικαίων] Lege πρόσω δίκης ἔστ'. τιμὰς τὰς ἐμὰς] τιμάς γε μὲν δὴ malit Wakef. Cf. 209. Eur. Iph. T. 776. ξενοφόνους τιμὰς ἔχω. Alc. 53. τιμαῖς κάμὲ τέρπεσθαι δόκει. 30. τιμὰς ἐνέρων | ἀφοριζόμενος. El. 993.

420. μάθοιμ' ἄν] Qu. χαίροιμ' ἄν.

422. $\tau o \tilde{v} \tau o$ mss. $\pi o \tilde{v}$ τo Arnald. Wakef. Tyrwh. $\sigma \varphi a \gamma \tilde{\eta} s$] $\varphi v \gamma \tilde{\eta} s$ Stanl. Tyrwh. Cf. 427. et 607.

423. ἐπιοροιζεῖ mss. ἐπιοροιζεῖς Scal. Wakef. Lege ἐπιορύζεις. 425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 361. βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Qu. ἠξίωσεν ἦς?

426. ἄλλης ἀνάγκης] άλοὺς ἀνάγκαις ἤ τινος τρέων κότον Naber. ἀλλ' ἔξ ἀνάγκης καί τινος τρέων κότον F. G. Schmidt. ἄνευ δ' ἀνάγκης κοὖ τινος τρέων κότον; idem. ἄλλαις ἀνάγκαις Both. prob. Dind. Qu. ζευχθαὶς ἀνάγκαις (ἀνάγκη δ'). ἤ τινος τρέων κότον] Cf. Ag. 549. ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; τρέων] I. q. τρέμων. Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Sept. 790. τρέω.

427 $\dot{\omega}_{\mathcal{S}}$ μητ ϱ οκτονεῖν] $\dot{\omega}_{\mathcal{S}}$ pro $\ddot{\omega}$ στε positum ut alibi apud nostrum.

429. ὅρκον — δοῦναι] Cf. Antiph. III. 149. ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ —. Apollod. IV. 457. οὐ δοῦναι θέλει] δν δοῦναι θέλω. Ahrens. Herw. Naber. εἰ δοῦναι θέλοιν (?) Dind. οὐ δοῦναι θέλοι conj. Wakef. οὐδ' εἶναι θέλει conj. id., coll. 432. ὅρκοις — λέγω.

430. δικαίως] δίκαιος Dind. Recte: cf. Pr. 868. βουλήσεται | κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαφόνος. Qu. δικαίους.

431. Scribendum sic, πῶς δή; δίδαξον. Cf. 601. 201. τῶν σοφῶν γὰς οὖ πένει] τῶν σοφῶν γὰς οὖν πέλει conj. Linw. Recte.

432. δίκαια μη νικᾶν λέγω] δίκαια δη — Wakef., qui "nihil certius est", inquit. Qu. δίκαι ἀεὶ (ὅμως) νικᾶν λέγω.

433. κοῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην] Cf. S. Johann. Ev. VII. 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

435. ἀξίαν τ' Μ. ἀξίαν Pors. ἀξίαν σ' Wakef. ἐπ' ἀξίων] ἀπ' ἀξίων Stanl. Wakef. ex Schol. ἀξίων οὖσαν γονέων. Recte. Lege ἐξ ἀξίων. Cf. Arist. Eq. 336. πονηρὸς — κὰκ πονηρῶν. Eur. Ion. 747. ὧ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἤθη φυλάσσεις.

436. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν —;] Fort. τί πρὸς τάδ'; εἰπεῖν —; 439 sq. Cf. 79.

440. $\dot{\epsilon}\mu\tilde{\eta}_{S}$ vulg. $\dot{a}\mu\tilde{\eta}_{S}$ M. $\dot{a}\mu\tilde{\eta}_{S}$ Herm. prob. Mein. (Anal. Soph. p. 280.) Qu. $\dot{\epsilon}\mu\tilde{\eta}_{S}$, quum formam Doricam non requirat metrum.

442. Schol. ἀποκρίνου τί μοι εὔγνωστον corr. Wakef.

444. Cf. 453.

446. τὸ σὸν ἐφημένου βρέτας] Cf. 446. ἐφεζομένη Μ. ἐφη-μένου Burges. Schutz. Herm.

449. αἴματος καθαρσίον] Cf. 63. 578. Sept. 680. αἴμα γὰρ καθάρσιον. αἴματος — σφαγαί] Cf. Ag. 1389. αἵματος σφαγήν. Soph. Tr. 572.

450. καθαιμάξουσιν οθήλου (in marg. ζτ) Μ. καθαιμάξωσι

νεοθήλου Turn. καθαιμάξωσιν εὐθήλου Wunder. Adv. p. 38. βοτοῦ]

Cf. Soph. Tr. 690. κτησίου βοτοῦ λάχνη. Aj. 145.

452. δυτοῖς πόροις] δυτοῖς ποτοῖς conj. Wakef., coll. Soph. Oed. C. 1597. δυτῶν ὑδάτων. Eur. Hipp. 658. δυτοῖς νασμοῖσιν. Cf. Cho. 72. πόροι (δόοι?) τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ | βαίνοντες etc. . βοτοῖσι] Cf. ad 239.

453. λέγω] ἐλῶ conj. Wakef. ἔχω idem, coll. Eur. Fr. inc. 81.

ώς δειλός εξη θάνατον εκποδών έχων. Leg. εκποδών έω.

455. Ιστορεῖς καλῶς] Ι. q. οἶσθα καλῶς. Soph.

457. Qu. ξὺν ῷ σὰ πέρσας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ῷ σὰ Τροίαν ἄπολιν ἐμπέρσας (pro Ἰλίου) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἑ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις ὅλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.

459. κελαινόφοων] Cf. Pers. 119. μελαγχίτων φοήν. Suppl. 792. μελανόχοως δὲ πάλλεταί μου καρδία. Cho. 411. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Pind. Fr. 88. μέλαιναν καρδίαν. et ad Soph. Aj. 954.

460. ἀγρεύμασιν] Cf. Cho. 998. ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα; 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πε-

δήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.

461. πρύψασα λουτρῶν mss. πρύψασ', ἃ λουτρῶν Musgr. πρύψασα, λουτρῶν τ' Wakef. Qu. λοῦτρον δ', vel δροίτη δ', vel φόνος δ'. Cf. Cho. 1010. μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθον ξίφος.

464. ἀντικτόνοις] Cf. v. ἀντίφονος ap. Soph. 468. σύ τ'] Lege σὺ δ'. Et sic P. et Wakef.

469. Cf. Soph. Aj. 1369. ώς (l. ἄσσ') ἄν σὰ πράξης, πανταχῆ χρηστός γ' ἔσει (χρηστὸς φανεῖ?). 634. ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρῶντες φίλοι; τάδ' αἰνέσω] τὰ σ' αἰνέσω F. G. Schmidt. Qu. πάντως γὰρ ἄν σοί γ' ἄν δοκῆ τάδ' αἰνέσω, νel ἄσσ' ἄν δοκῆ γὰρ, πανταχῆ τάδ' αἰνέσω. Vel κεῖμαι γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τέ σ' αἰνέσω. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμὶ σή.

470. εἴ τις] ή τις F. G. Schmidt. Qu. ή τιν' οἴεσθαι (vel εἰδέναι) τόδε | βροτὸν δικάζειν. τὸ πρᾶγμα — τόδε, | βροτοὺς δικάζειν

(judicium exercere de mortalibus) Herwerden.

471. $\beta \rho \sigma \tau \tilde{\sigma} \tilde{\varsigma}$ $\delta \rho \vartheta \tilde{\omega} \tilde{\varsigma}$ F. G. Schmidt.

472. διαιρεῖν — δίκιας] Cf. 488. 630. 749. 709. διαγνῶναι δίκην. Hor. Epist. I. 16. 42. 'quo multae magnaeque secantur judice lites.' Hesychius, διαιρεῖν: διακρίνειν, etc. Sic μαχᾶν τέμνειν τέλος Pind. Ol. XIII. 80.

473. Qu. ἄλλως τε κεί (pro καί) σὺ —. κατηστυκώς] Angl. a perfect suppliant, qui omnia recte perfecit. Cf. Eur. Fr. 821, 5. νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηστυκώς πόνων (sc. ὡς πῶλος). 41. κατηστυκέναι. νόμω] φόνου Wakef.

475. δμως δ' mss. δπως δ' Tyrwh. δπως άμομφον δνια σ'

αίρ $\tilde{\omega}$ μαι — Dobr. Cf. 670.

477 sq. De constructione cf. 100 sq. et ad Sept. 681.

477. καὶ μὴ] κεὶ μὴ — Tyrwhitt.

478. ίδς ξχ φρονημάτων —] Cf. Eum. 782. ίδν ίδν άντιπενθη (άρτ.?) μεθεῖσα καρδίας σταλάξω χθονί ('ς χθόνα?) φθοράν. Ag. 834. δύσφρων γὰρ ίδς καρδία προσήμενος etc.

479. πέδω Μ. Scribe πέδοι. Vide Dind. Lex. Aesch. h. v. alarης νόσος] alarη νόσος Flor. Ven. Cf. ad 384. alarης δρόσος conj. Wakef. Sed cf. supra 943. πέδω πεσών] Cf. Cho. 43. πεσόντος αίματος πέδω. Soph. El. 747.

480 sq. Sic fere scribendum suspicatur Dind., τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν ἀμφότερα, μένειν | πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως

τ' ἔχει.

481. Qu. πέμπειν δὲ δυσχερῆ 'στ' ἀμηνίτως ἐμοί. (Schol. πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστιν ἐμοί.) Nisi pro ἀμηχάνως reponendum ἀμήχαν' ἔστ', ut ἀδύνατα etc. ἐμοί mss. ἔχει Butl.

483. δοκίων] δοκίους malit Wakef. αίφουμένους] Reponen-

dum αίδουμένους. Qu. αίφουμένη vel αίφουμένοις.

487. τὰ βέλτατα] Cf. Suppl. 1055. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἴη.

Comparativus βέλτερος est Sept. 337. Suppl. 1070. Fr. 321.

488. διαιρεῖν] Discernere, dijudicare. Cf. ad 472. 630. ψήφφ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Plat. Prot. 339 A. Arist. Ran. 110.

489. φρεσίν] φράσειν confidenter reponit Wakef.

492. δίκα καὶ βλάβα mss. δίκα τε καὶ βλάβα (Heath.), vel potius δίκας κάτα βλάβα conj. Wakef.

500. τῶνδ' ἐφέρψει] τῶνδ' ὕφ' ἔρψει conj. Wakef.

505. λῆξις ὑποδοσίς τε μόχθων οὖκ ἔτ' εὖ βεβαία conj. Wakef.

507. παρηγορεί προσηγορεί conj. Wakef.

508. $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}$] $\mu\dot{\eta}$ $\mu\varepsilon$ Wakef.

509. τετυμμένος Fort. πεπληγμένος.

512. ταῦτά τις] Qu. τόνδε τις.

- 514. νεοπαθής Cf. v. καινοπαθής Soph. Tr. 1277.
- 515. δόμος | νόμος Wakef. Leg. βωμός δίκας. Cf. 539.
- 517. τὸ δεινὸν εὖ mss. τὸ δεινὸν αὖ Herm. τὸ θεῖον αὖ Wakef.
- 518. φρενών επίσκοπον] Cf. Ag. 175. τεύξεται φρενών τὸ πᾶν.

Infra 740. δωμάτων ἐπίσκοπον. 903.

519. δειμαίνει] δεῖ μένειν nescioquis ap. Dobr. δειμανεῖ καθήμενον ξυμφορᾳ σωφρονεῖν ὑπὸ στέγει Wakef. δειμανεῖ active usurpatum suspicionem mihi movet. Cf. ad Soph. Oed. R. 335.

520. στένει στέγει Wakef.

521. μηπέτ⁷ et καρδίας ὕπ' Wakef. φάει] Qu φόβφ aut δέει. 530. γ' pro δ' Wakef. "re clamante." ἐφορεύει] ἐφοδεύει

Musgr. Cf. ad Suppl. 622.

532. ως ετύμως] Ut ως εληθως. Cf. Soph. El. 1452. ως ετητύμως.

533. δυσσεβίας — ἔβρις τέχος Cf. ad Soph. Oed. R. 873. ύβρις φυτεύει τύραννον (ubi sensus postulat ύβριν φυτεύει τυραννίς).

539. βωμόν αἴδεσαι Δίκας] Cf. Sept. 409. τον Αλσχύνης θρό-

νον | τιμώντα.

540. λάξ άτίσης] Lege λάξ πατήσης. Cf. 110. πάντα ταῦτα λάξ δοῶ πατούμενα. Cho. 633. τὸ μὴ θέμις γὰο οὐ λάξ πέδοι πατούμενον. et Soph. Ant. 854 — 855.

541. ποινά γἆο ἐπέσται] Cf. Soph. El. 1467. εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω. Arist. Αν. 597. νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.

545. προτίων] Cf. Ant. 22. τον μέν προτίσας τον δ' ατιμά-

σας ἔχει.

548. ἐπιστροφάς δωμάτων] Cf. Sept. 645. πόλιν | εξει πατρώαν (l. πατρώων) δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.

553. παρβάταν] Cf. ad Suppl. 1048. πάρβατος. Sept. 742. παρ-

βασίαν.

554. τὰ πολλὰ φαῦλα παντόφορτ' conj. Wakef. Punctum post παντόφυρτ'] Cf. v. ἀχριτόφυρτος Sept. 360. δίχας sustulit idem.

556. λαῖφος ὅτ' ἄν λάκη, πόνοις — conj. Wakef. λαῖφος ὅτ' ἄν βάλη πνόος (νότος?) conj. id., coll. Virg. Aen. I. 103. 'talia jactanti stridens aquilone procella | velum adversa ferit'

560. ἀνδοί θερμῷ] Cf. Sept. 599. ναύταισι θερμοῖς. Soph. Tr. 1046. Ant. 88. Ar. Vesp. 918. Θεομός γὰο άνήο. Th. 735. Pl. 415.

561. ίδων εν άμηχάνοις δύας λεπάδνοις conj. Wakef. δύας λεπάδνοις conj. Blomf. ίδων άμηχάνοις δύαις λαπαδνόν Musgr. Herm. δύαις λεπάδνων postea malebat Blomf., coll. Prom. 152. ταῖσδ' άδαμαντοδέτοισι λύμαις. Qu. δύαισιν άθλοῦντ', vel δύαις συνοιχοῦντ' (σύνοιχον). άμηχάνοις δύαις λέπαδνον] Leg. άμαχάνου δύας λέπαδνον. Cf. Ag. 219. ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον. λέπαδνον] λαπαδνὸν (?) Musgr. Herm. Dind.

563. δι' αἰῶνος] διανταία (vehementi ictu, coll. Cho. 640.),

aut διανταίφ — ξοματι (adverso scopulo) tentat Herwerden.

564. ξοματι προσβαλών] Cf. Ag. 1007. ἄφαντον ξομα. 565. aἴστος] ἀστὸς Wakef. ἀστος Dind. Cf. ad Ag. 413.

'566. κατεργάθου Μ. κατειργάθου conj. Wakef. κατειργαθοῦ Dind.

567. οὐάτων Jacob. ἤ τ' οὐάτων Wakef. Cf. Soph. Aj. 17. Eur. Phoen. 1392. Τυρσηνικής σάλπιγγος ήχή. Her. 831. Rhes. 991.

569. φαινέτω] φωνείτω conj. Wakef. Recte haud dubie. Tritum est σάλπιγγος φωνή. υπέρτονον γήρυμα] Cf. Arist. Nub. 1154. βοάσομαι τάρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. Eur. Fr. 629. διφθέραι πολλών γέμουσαι Λοξίου γηουμάτων.

571. 572. Hos versus transponendos censet Wakef., nisi πόλω

 $\gamma \varepsilon$ corrigas cum Heathio. Fortasse recte.

571. ἀρήγει] προσήμει conj. Herwerden. Scholiastam enim per συμφέρει explicare, Hesychium autem προσήκει explicantem inter alia interpretamenta ponere συμφέρει. Si sanum est ἀρήγει, notandum est impersonaliter positum.

572 ές τὸν αἰανῆ χρόνον] Cf. Ag. 607. ές τὸν πολύν — χρό-

νον. Thuc. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον.

574. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] Cf. Soph. Oed. C. 839. μὴ 'πίτασσ' ἃ (f. οὖ) μὴ κρατεῖς. Aj. 1107. ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε. Hom. Il. α΄. 295. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] Cf. S. Joann. Apocal. II. 25. πλὴν δ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὖ ἄν ἤξω. (Wakef.)

575. πράγματος λέγε] Scrib. πράγματος; λέγε.

576. καὶ μαρτυρήσων ἡλθον] ξυμμαρτυρήσων ἡλθον Naber, coll. Soph. Phil. 439. ἔστι γὰρ θρόνων Elmsl. ad Med. 155. (propter vicinum δόμων). Herm. ἔστι γὰρ νόμω Burges. prob. Herm., coll. Soph. Oed. Col. 548. νόμων Wakef. Qu. ἔστι γὰρ θεῶν, vel ἔστι γοῦν ἐμός.

577. ἱπέτης ὅδ' ἀνὴρ mss. ἱπέτης ὅδ' ἀνὴρ Pors. ἱπέτης ἀνὴρ ὅδ' conj. Wakef. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν] Cf. 669. σῶν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 365. Sept. 853. Soph. El. 1386. δωμάτων ὑπό-

στεγοι. Αj. 796. σκηνης υπαυλον.

579. αὐτός] αὐτός malit Elmsleius ad Med. 155. et Herw. Cf. ad Soph. Oed. R. 458. Lege καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτός (vel καὐτός).

581. τήνδε κύρωσον δίκην] Leg. τήνδε κυρώσαι δίκην. Cf. 639.

582. δμῶν ὁ μῦθος] Vestrum est loqui. Gallice, la parole est a vous.

586. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος] Cf. Nub. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'. Scholiastam corrigendum esse ex Il. a'. 338. monet Wakef.

587. κατέκτονας] κατέκτανες Elmsl. ad Med. 774., coll. 594. κατέκτανες (in eadem sede). 605. κατέκτανε. 608. κατέκτανεν. 613. κατέκτανον. "'Απέκτονα a comicis et prosae orationis scriptoribus usurpatum est; κατέκτονα, quantum memini, a nemine." (Elmsl.)

588. τούτου δ' —] Malim τούτου γ'. Cf. Soph. Oed. R. 578. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς. El. 527. τῶνδ' ἄρνησις οὐκ

ἔνεστί μοι.

589. Εν μεν —] Cf. Eur. Or. 428. διὰ τοιῶν δ' ἀπόλλυμαι. παλαισμάτων] Cf. Ag. 171. Cho. 338. Arist. Ran. 689. Xen. Mem. Π. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.

590. οὐ κειμένφ πω] οὐ κειμένφ 'πὶ conj. Wakef. Qu. οὐ

κειμένου πω, vel οὐ κειμένω 'πι (?).

592. λέγω] λέξω Herwerden. Recte. πρὸς δέρην τεμών] πρὸς δέρην νέμων Wakef. πρὸς δέρη βαλὼν recte Herwerden, coll. Orest. 1350. φάσγανον δὲ πρὸς δέρη βαλόντες. 51. φάσγανον ἔπ' αὐχένος βαλεῖν. Iph. T. 785. Phoen. 1374. etiam Phoen. 735. Alc. 307. Subaudiendum vero ξίφει ex ξιφουλιφ.

· 593. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης] Cf. Soph. Oed. R. 525. τοῦ πρὸς

(πρός τοῦ?) δ' ἐφάνθη —; 596. καὶ δεῦρό γ' ἀεί] Malim καὶ δεῦρ' ἀεί γε. την τύχην οὐ μέμφομαι] Cf. Prom. 1073. μηδὲ — μέμψησθε τύχην. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται. Apollod. IV. 456. τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῆ τύχη μέμφοιτο διότι —;

598. ἀρωγάς δ'] Qu. ἀρωγάς. πέμπει] πέμψει recte Scal.

Vide schol. Qu. πέμποι vel πέμψαι.

599. πέπεισθι] Cf. ἄνωχθι. Qu. πέποισθα (ut οἴσθα, ἤσθα), Vel πέπεισο. In fine versus interrogationis notam posuerim.

600. δυοΐν — μιασμάτων] δυοΐν μιασμάτοιν recte Elmsl. ad Med. 798. Cf. Ag. 1384. εν δυοῖν οἰμώγμασι (1. οἰμωγμάτοιν). V. Lob. ad Aj. 1304. προσβολάς] Cf. Cho. 283. προσβολάς Έρινύων. Pac. 39. χώτου ποτ' έστι δαιμόνων ή προσβολή | οὐκ οίδ'.

606. εγώ δε μητρός της εμής εν αίματι] εγώ δε μιαράς τήσδε πῶς ἐν αἴματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere." Cf. Soph. Αj. 1305. τοὺς πρὸς αίματος. Εl. 1125. ἀλλ' ή φίλων τις ή πρὸς αϊματος φύσιν.

607. πῶς γ' εἰ Rob. (in erratis). πῶς, ἥ γ' ἔθρεψέ σ' Dobr. πῶς γάρ σ'] οὐ γάρ σ' Herwerden, qui glossatori ellipticum

usum voculae $\gamma d\rho$ explicanti $\pi \tilde{\omega} \varsigma$ tribuit.

611. ἄσπερ ἐστὶν Suspectum.

612. δικαίως] δίκαιον recte Auratus. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ δεδοακέναι | δοκῶ τόδ' αἶμα κοῖνον. Respondet Apollo δικαίως, ne dinator reponendum esse censeas, ut bene monuit Weilius.

613. δοκεῖ | δοκῶ Herwerden. τόδ' αίμα] Sub. έδρασα. Cf. Eur. Orest. 406. Πυλάδης δ συνδρῶν αἶμα καὶ μητρὸς φόνον. Soph. El. 498. 1025.

618. δ μη κελεύσοι Wakef. Leg. δ μη 'κέλευσε —.

619. $\tau o \tilde{v} \vartheta'$] $\tau o \tilde{v} \vartheta'$ conj. Faehse p. 327. ed. Herm. Recte.

σῶν δόμων ἐφέστιον] Cf. 577.

620. βουλή — πατρός Cf. Soph. El. 967. ην ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν. 1037. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; Ant. 637. αίς (γνώμαις) έγωγ' εφέψομαι.

623. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

624. Qu. μητρί (sic Aurat.) μηδαμοῦ τιμάς νεμεῖν.

625. θανεῖν] κτανεῖν Aurat. Musgr.

629. σί τ' έφήμενοι mss. οί τ' έφειμένοι (qui jussi sunt) conj. Musgr. Quod mihi ipsi in mentem venit. Anglice, those who are charged (commissioned).

630. διαιρεῖν] Dirimere controversiam. Cf. 472. 488. 749. έν διαιρέσει (ψήφων). Arist. Ran. 1100. χαλεπόν οὖν ἔργον διαιρεῖν.

Herod. IV. 23. οί τὰς διαφοράς διαιρέοντες.

631. ημποληκότα] Ι. e. πεπραγότα. Cf. ad Soph. Aj. 978. δ

φίλτατ' Αΐας — δο' ήμπόληκας ώσπερ ή φάτις κρατεί;

632. τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὕφροσιν δεδεγμένη] τὰ πλαστὰ μείλιχ' ἐν ἀφρύσι (ἀφρύσιν) — tentat Wakef. τὰ πλεῖστ' ἄμωμον (vel ἀμύμον') εὐφρόσιν — conj. Linw. Qu. τὰ πλεῖστ' ἀριστεῖ' εὐφρόνως δεδεγμένη —, vel τὰ πλεῖστ' ἄριστα (vel ἀμέμπτως) φαιδρόνους δεδεγμένη, vel τὰ πλεῖστα μύθοις εὕφροσιν —, vel ἠμποληκότα | ἄριστ' (having fared most well, having prospered in every way) ἀνελθόντ' εὐφρόνως —. Schol. πλεῖστα ηὐτυχηκότα. Lacunam post δεδεγμένη indicat Dind., post λουτρὰ Linwood. Hoc verisimilius. Quae exciderunt haec fere aut similia fuisse suspicatur Linwood, συνθέτοις λόγοις | θέλγει φρένας κλέπτουσα. εὕφροσιν] Qu. εὐφρόνως.

633. δροίτη] Cf. Ag. 1540. Cho. 999.

634. ἐν δ' — πέπλω] Cf. 460. ἀλλά νιν κελαινόφοων ἐμὴ | μήτης κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασ'. ἀτέρμονι — πέπλω] I. q. ἀπεράντω. Ag. 1392. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. φᾶρος παρεσκήνωσεν] Cf. Cho. 999. δροίτης κατασκήνωμα.

638. τοιαύτην] τοιαύτην δ' Pauw. Wakef. ώς δηχθη λεώς]

ώς δειχθη (δεχθηι M. pr. m.) λεφ Herwerden.

640. προτιμά — μόρον] Cf. 739. γυναικός οὐ προτιμήσω μόρον. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Alc. 761.

641. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον] Cf. Nub. 904 sq. 644. κνώδαλα, στύγη θεῶν] Malim κνώδαλ', ὧ στύγη θεῶν.

645. πέδας μὲν ἄν λύσειεν] πέδας — δήσειεν conj. Wakef. Qu. πέδαι μὲν ἄν λυθεῖεν. ἔστι τοῦδ' ἄκος] Cf. 649. τούτων ἐπωδάς.

Cho. 71. νυμφικῶν έδωλίων ἄκος.

647 sq. ἀνδρὸς δ'—] Cf. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσὸν — ἐπαείδων; Cho. 506. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἴματος etc. Eum. 980. μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἴμα πολιτᾶν etc. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πίη μελαμπαγὲς αἴμα φοίνιον. Cho. 66. δι' αἴματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. αἴμ' ἀνασπάση] Cf. Cho. 533. ὅστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἴματος σπάσαι. Fort. αἴμ' ἄπαξ σπάση (πίη), vel αἴμα καταπίη.

648. ἄπαξ θανόντος] Cf. Soph. El. 137. Fr. 501. Eur. Alc. 985. Hom. Il. ω΄. 549 sq. οὖτις ἔστ' ἀνάστασις] οὖκ ἔτ' ἔστ' ἀνάστασις legit Tzetzes Chil. VIII. 233., hunc locum componens cum Il.

a'. 408.

649. τούτων ἐπωδάς] Cf. 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος.

650. Cf. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Herc. 1309. ἄνδρ' Ελλάδος τὸν πρῶτον — ἄνω κάτω στρέψασα. Mnesimach. III. 569. πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει mss. Leg. οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένειν, aut τίθησι, κοὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.

652. Qu. δπερδικεῖς; ὄρα· | τὸ μητρὸς etc. Cf. ad 575.

653. πέδω πέδοι Dind. Cf. Cho. 48. πεσόντος αίματος πέδω. 291 sq. Soph. Oed. R. 236 sq.

655. ἐπιστροφάς δωμάτων] Cf. Sept. 655. πατρώων δωμάτων

τ' ἐπιστροφάς.

656. Cf. Plat. Tim. 21 B. φρατόρων (φρατέρων codex unus in schol.).

659. κύματος νεοσπόρου] Cf. Eur. Fr. 107. γέμουσα κύματος θεοσπόρου.

661. ἔσωσεν ἔρνος, οἶσι μὴ βλάψη θεός] ἔσωσεν, ώς νόσοισι μὴ βλάψη θεὸς conj. Herw. Pro οἶσι qu. ἔνθα.

665. οὐδ'] οὖκ malit Wakef. έν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη Cf. Sept. 664. ἀλλ' οὖτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον | οὖτ' ἐν τροφαῖσιν. Pind. N. I. 53. σπλάγχνων ὑπὸ ματέρος — ἀδῖνα φεύγων. Qu. εν σκότω τῷ νηδύος —. τεθραμμένη] Qu. κεκλημένη.

668. τὸ σὸν πόλισμα — | Cf. 762. χώρα τῆδε καὶ τῷ σῷ

στρατώ. 686. Αίγέως στρατώ.

674. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν] Qu. — δικαίας. Sic άμαυρᾶς εκ φρενός άναστένειν Ag. 546. φρενός εκ φιλίας είπεῖν Ag. 1491. Eur. Ion. 1313. ἀπὸ γνώμης σοφῆς.

675. dinalar Leg. dinalas. Idem conj. Blomf. Linw.

677. μένω δ' ἀκοῦσαι] Qu. θέλω δ' (aut μαιμῶ δ') —. αίδεισθε, ξένοι] Malim αίδεῖσθ', ὧ ξένοι.

678. τί γάρ; πρὸς ψμῶν —] Qu. τὰ γὰρ πρὸς ψμῶν —.

679 sq. Ita Karsten ad Ag. 238. XO. ημίν μεν ήδη παν τετόξευται βέλος, | μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κοιθήσεται. | ΑΘ. τί γὰο ποὸς ὑμῶν πῶς τιθεὶς ἄμομφος ὧ; Idem Apollini (non Choro) tribuit proxima ηκούσαθ' ὧν ηκούσατ'.

682. zgívortes] zgívortas Stanl. Wakef.

Weckl. Ipse tentabam αλεί 'φ' ξκάστων (sc. δικῶν).

685. $\pi \dot{\alpha} \gamma o \nu \delta'$ —] Accusativus absolutus.

687. aleì 'δέκαστον (i. e. άδέκαστον, άδωροδόκητον) conj. Pauw. Qu. alèr άδέκαστον. Cf. 704. κερδών άθικτον τοῦτο βουλευτήριον.

689. "Αρει δ'] Qu. "Αρει τ'.

690. σέβας] Ι. q. αίδως, respect, reverence. Saepe consociantur alδώς (αlσχύνη) et δέος (φόβος), ut et alδεῖσθαι et δεδοιиє́vai. V. ad Soph. Aj. 1079.

692. τό τ' ήμας καὶ κατ' εὐφρόνην] Fort. κατ' ήμας —. Cf. Soph. El. 259. άγω κατ' ήμας καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ etc. 780.

οὖτε νυχτὸς — οὖτ' ἐξ ἡμέρας.

693. μὴ 'πικαινόντων mss. μὴ 'πιχραινόντων Wakef.

694. βορβόρω γ' Wakef. τὸ μη άδικεῖν σχήσει] Cf. 220. 940. et ad Prom. 236.

706. Πέλοπος ἐν τόποις] Cf. Soph. Tr. 1100. Eur. Alc. 67.

708. δρθοῦσθαι δὲ χρὴ καὶ ψῆφον αἴρειν mss. Qu. δρθοῦσθαι δὲ χρὴ | ψῆφον δικαίαν (vel δικαίως). Cf. 675. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eur. Hipp. 247. τὸ γὰρ δρθοῦσθαι γνώμαν δδυνᾶ. Vel δρθῶς δέ σφε χρὴ —. Vel εὐθεῖαν δὲ χρὴ —. Vel δρθῶσαι δὲ χρὴ | τὴν ψῆφον ἱμᾶς.

709. ψηφον αίζειν] Qu. ψηφον αίζειν. Cf. supra ψηφον διαι-

φεῖν. διαγνῶναι δίκην] Cf. 472. διαιφεῖν — δίκας.

711. Cf. 720. 406. 1030.

713. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Cf. Sept. 618. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

714. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Sept. 618. εἰ καρπὸς (κῦρος?)

ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

715. αίματηρὰ πράγματ'] Cf. Arist. Vesp. 1496. μανικὰ πράγματα. οὐ λαχὼν σέβεις] οὐ καλῶς σέβεις F. G. Schmidt. Cf. Arist. Pl. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Pac. 348.

716. μένων] μολών conj. Dobr.

724. Μοίρας ἔπεισας] Μοίρας γε πείσας malit Wakef.

727. σύ τοι παλαιὰς —] Cf. 723. τοιαῦτ' ἔδοασας etc. Eur. Alc. 11. παιδὸς Φέρητος, δν θανεῖν ἔρουσάμην | Μοίρας δολώσας. παλαιὰς δαίμονας] πάλαι τὰς δαίμονας Faehse. Wakef. ob seq. ἀρχαίας θεάς. παλαιοὺς δὴ νόμους Sch. Cf. Aesch. Eum. 179. παλαιγενεῖς — Μοίρας.

728. οἴνω] δόλω conj. Wakef. ἀρχαίας θεάς] ἀρχαίας νέος

Fachse.

730. ἐμεῖ τὸν ἰὸν] Malim ἐμεῖ σὸν ἰόν. Cf. Stat. Theb. III. 291. 'longum | reptat et Illyricas ejectat virus in herbas.'

731. ἐπεὶ] εἰ καὶ Herwerden. καθιππάζει με] Cf. 150. νέος

δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω. 779.

733. ἀμφίβολον libri. ἀμφίβουλος Turn. ἀμφίβολος ἔτ' — Herw. ex schol. τέως γὰς ἐν ἀμφιβόλω ἔχω τὸ ὀιρίζεσθαι.

735. μένω (μενῶ?) Herwerden. Qu. θέλω.

- 738. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός] Cf. Eur. El. 1107. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων.
- 740. δωμάτων ἐπίσκοπον] Angl. on his reaching his home. Cf. 518. Cho. 127. πατρώων δωμάτων ἐπισκόπους.
- 741. νικῆ —] Cf. Eur. Iph. T. 1472. Arist. Ran. 684. ὡς ἀπολεῖται, κὰν ἴσαι γένωνται.
- 742 sq. ἐκβάλλεθ' —] Imitari videtur Comicus in Vesp. 993. ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. BΔ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθε; | ΦΙ. δείξειν ἔοικεν. BΔ. ἐκπέφευγας, ὧ Λάβης.
- 742. δοθουμένων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Sept. 261. εὖ ξυντυχόντων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἴποιμ' ἄν. Aj. 981. ὡς ὧδ' ἐχόντων.
- 743. Cf. Ag. 908. αξς ἐπέσταλται τέλος | πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. 1202.

744. πῶς ἀγὼν κριθήσεται;] Articulum ante ἀγὼν jure desiderat Wakefield. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθήσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

747. ημῖν γὰο —] Cf. Arist. Ach. 71. σφόδοα γὰο ἐσωζόμην έγω etc. πρόσω] Posthac. τιμάς νέμειν Fort. τιμάς

ἔχειν.

748. πεμπάζετ'] Cf. Pers. 981. πεμπαστάν. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰο, ἐπὴν πάντας πεμπάσσεται ἠδὲ ἔδηται, λέξεται ἐν μέσσοισι

749. εν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφω διαιρείν τουδε πράγματος πέρι. 472. 488. Schol. διακρίσει των λευχῶν καὶ μελαινῶν.

750. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ'] γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig.

ταροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μέγα] μιᾶς F. G. Schmidt. 751. βαλοῦσά τ'] Qu. φρονοῦσα δ'. κρατοῦσα δ' οἶκον ψῆφος δοθώσει μέγαν (aut δοθώσειεν αν) F. G. Schmidt.

752. ἀνὴρ ὅδ'] Qu. ἀνὴρ ὅδ' —. Cf. ad 577.

753. ἴσον —] Cf. Eur. El. 1265. ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μή θανεῖν δίκη | ψῆφοι τεθεῖσαι. 1268. Iph. T. 1469. Arist. Ran. 685.

755. ἐστερημένου] Sc. ἐμοῦ in ἐμοὺς latens. ἐστερημένου, σύ τοι — Dobr. ut vitetur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Έλλήνων μ' έρεῖ.

757. 'Αργεῖος ἀνὴρ αὖθις mss. 'Αργει θ' ὅδ' ἀνὴρ αὖθις Martin. Aογει τ' ἀνὴρ ὅδ' αὖθις Hartung. Qu. "Aογος τ' ἐλήλυθ' —, vel άψορρος άνηρ αξθις. αὖθις ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρώοις mss. Qu. αδθις αδ τὰ χρήματα έχει πατρώα (v. Soph. El. 960.), vel δώματα | οἰκεῖ πατρῷα, νει αὖθις αὖτ' ἐν δώμασιν | οἰκεῖ πατρώοις. Post πατρώοις versum unum excidisse suspicatur Wakef., την πατρώαν θ' έστίαν | ἄμεμπτος ίζει.

759. Παλλάδος — ἔκατι] Cf. Suppl. 445. γένοιτ' ἄν ἄλλα κτη-

σίου Λιὸς χάριν. et ad Arist. Lys. 306.

760. αίδεσθείς day θεσθείς F. G. Schmidt.

761. δρῶν] στυγῶν Weil. παρείς Wecklein. σώζει σφε μητρώας γε συνδίκους σοβῶν F. G. Schmidt. Qu. έλών (having cast).

764. δρκωμοτήσας — στρατῷ] Ιτα ὅρκους τίθεσθαί τιν Ας.

1569. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν | δοκους θεμένη.

765. μήτοι] Qu. μήποτε. πουμνήτην χθονός] Cf. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ. Eur. Med. 770. πρυμνήτην κάλων. Sept. 2. ὄστις φυλάσσει πρᾶγος (πράγματ'?) ἐν πρύμνη πόλεως.

766. ἐποίσειν] ἐσήσειν Turn. ἐσοίσειν conj. Wakef. Lege ἐπάξειν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ' ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβών ἐπακτόν. δόρν] Exercitum, ut in Eur. Fr. 213. δλίγον άλκιμον δόρυ | κρεΐσσον στρατηγώ μυρίου στρατεύματος.

768. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι νῦν δρκώματα mss. Qu. τοὺς τάμὰ παρβαίνοντας ίέρ' δρκώματα, vel τὸν τάμὰ παρβαίνοντα ταῦθ'

δοχώματα.

769. ἀμηχάνοισι (ἀμηχάνοις Μ.) πράξομεν δυσπραξίαις mss. "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum, ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας." (Herw.) Lege ἀμηχάνοις (sic M. Guelf. Ald.) ταράξομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους παρέξομεν (Eng.) δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους ἐφήσομεν δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους δὴ πέμψομεν —. δυσπραξίαις] Cf. Soph. Aj. 759. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.). Eur. Hipp. 915. οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας. 1405. ἤμωξα πατρὸς δυσπραξίας.

770. παρόρνιθας (sc. όδους), πόνους τιθέντες, ώς αὐτοῖσι μετα-

μέλη πόρος conj. Dobr.

772. δοθουμένων δὲ καὶ πόλιν vulg. δοθουμένοις — N. Turn. Cf. Sept. 260. εὖ ξυντυχόντων (sc. πραγμάτων). et ad Soph. El. 1344. ed. meae. Qu. δοθοῦ νόμο δὲ τὴν πόλιν —.

773. συμμάχω δορί Cf. Soph. Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Hom. Il.

σ΄. 309. ξυνός Ένυάλιος.

774. ἐσμὲν εὐμενέστεροι] Lege ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι. Idem conjicit Dobr.

777. σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορὸς σωτήριον.

778. Interpunge sic, lω, θεοὶ νεώτεροι, —.

779. είλεσθέ μου] Malim είλεσθ' έμοῦ.

782. lòv lòv ἀντιπενθῆ] lòv lòv ἀντιπαθῆ conj. Wakef. Qu.

ίὸν ἰὸν ἀρτιπενθη, et mox σταλάξω 'ς χθόνα (πέδον).

784. χθονιαφόρον mss. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakef. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἄφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν. χθονὶ χέομαι Margoliouth.

788. γένωμαι;] Qu. τί μῶμαι (vel εἔπω); βοστοφθόρους] βοτοφθόρους malit Wakef. Cf. ad 907. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn.

βαλών Wakef.

789. 819. γελώμαι πολίταις δύσοισθ' ἄπαθον Herm. Dind.

790. δύσοισθ'] δύσοικτ' (i. e. δυσθοήνητα Hesych.) Karsten. ad Agam. 1176.

797. λαμπρά μαρτύρια] Cf. Soph. Tr. 1174. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ

λαμπρά (schol. φανερά, σαφή) συμβαίνει.

800. τῆ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον σκήψητε] Cf. ad Med. 84. Et sic Elmsleius ad Med. 93. prob. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. Sed Prom. 749. πέδφ σκήψασαν. Sept. 429. πέδφ σκήψασαν. Media vox hic aliena foret.

802. ἀφεῖσαι] Qu. ἐφεῖσαι. δαιμόνων] λαιμάτων aut πλευμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. Hoc verum videtur, et probat Dobraeus. "Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καφδίας σταλαγμὸν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) λαιγμάτων σταλάγματα Wecklein (Zon. p. 1288. λαῖγμα: ἑερὸν θῦμα.)

803. $ai\chi\mu\dot{\alpha}\varsigma$] Leg. $ai\chi\mu oi\varsigma$. Et sic marg. Voss. Scal. et Spanh. ad Callim. H. Dian. 125.

804. $\pi a \nu \delta [\kappa \omega_S]$ $\delta \nu \tau l$ $\tau \tilde{\omega} \nu \delta'$ conj. Herw., quum mox sequatur $\tilde{\epsilon} \nu \delta [\kappa \omega_S]$.

805. ἐνδίκου χθονὸς] Leg. ἐν μυχοῖς χθονός. Cf. 1036. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν.

806. Virgula distingue post ἐσχάραις. λιπαροθρόνοισιν] Cf. incert. apud Stob. Ecl. I. 6. 12. λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς Δίκαν καὶ — Εἰράναν.

815. λειχήν] Cf. 785. Cho. 281. λειχήνας εξέσθοντας άρχαίαν

φύσιν.

819. τί δέξω; γένωμαι;] Qu. τί δέξω; τι εἴπω (vel λέξω);

825. στήσητε] κτίσητε malit Herw. Qu. στήσησθε vel θρέψητε. χθόνα] χόλον Madvig. Recte.

826. πέποιθά] Qu. πάρημαι (assideo).

827. οίδα] Qu. ἴσχω.

828. *ėv ȯ́*[] Qu. *ėv ol̇́c*.

829. εὐπειθής] Scrib. εὐπιθής. Qu. ἢν πίθη γ'.

830. μὴ ἀκβάλης ἐπὶ χθόνα] Leg. μὴ ἀκβάλης ἔπη χθονὸς | καρπὸν φθεροῦντα —, vel γλώσση ματαία μὴ ἀκβάλης ἔπη κακά. Recte enim dicitur ἐκβαλεῖν ἔπη. Cf. Ag. 1663.

831. καρπόν φέροντα] καρπόν φθεροῦν τι conj. Wakef.

833. σεμνότιμος] Cf. Cho. 356. σεμνότιμος ἀνάκτωο.

834. πολλης] φίλης aut καλης malit Wakef., cui jure displicet vulgata. πολλη idem S. C. § 190. τησδ' ἔτ'] Qu. τησδέ γ'.

835. γαμηλίου λέχους fere malit Wakef., coll. Eur. Or. 1054. τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους etc. Post τέλους virgula ponatur.

836. τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον] Cf. Soph. El. 1057. τἄμ' ἐπαινέ-

σεις ἔπη. 1044.

837. ἐμὲ παθεῖν τάδε] Cf. Soph. Aj. 410. τοίαδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς etc. Arist. Vesp. 835. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.

838. παλαιόφοντα] Cf. Suppl. 601. πατής φυτουργός — γένους παλαιόφοων μέγας τέκτων etc. Confer παλαιόγονος Plat. com. II.

646. et παλαιογενής Nub. 358.

839. ἀτίετον μύσος] Cf. 872. Eum. 385. Suppl. 853.

840. πνέω — κότον] Cf. 873. Cho. 33. ἐξ ὅπνου κότον πνέων. 34. κότον πνέων. 951. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον. Soph. El. 610. Eur. Iph. T. 288. πῦρ' πνέουσα καὶ φόνον. Hom. Il. β'. 537. μένεα πνείοντες Ἦραντες. Cho. 940.

841. $\delta \tilde{a}$ $\varphi \epsilon \tilde{v}$] Cf. Eur. Phoen. 1304. $\varphi \epsilon \tilde{v}$ $\delta \tilde{a}$. Arist. Lys. 198. et ad Prom. 570. άλευ $\delta \tilde{a}$ (sic Dind.). Cf. Ag. 1072. δτοτοτοῖ πόποι $\delta \tilde{a}$. Soph. Phil. 100. τί οὖν μ ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;

843. $\pi \lambda \epsilon \nu \rho ds$] Legitur item in anaepaestis etiam Soph. Aj. 1410. Apud Homerum II. 20, 170. 23, 716. 24, 19. etc.

844. θυμὸν ἄϊε σύ μου ἄϊε conj. Wakef.

845 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. Π. 654. $r \dot{v} \xi$ ἀπὸ γάρ με τι- | μᾶν δαμίαν νέων θεῶν | δυσπάλαμοι παρ' οὐ- | δέν ἦραν δόλοι.

848. καὶ τῷ γε μὴν (i. e. in học sane.) σὰ conj. Wakef. Qu. καίτοι σὰ μέν γὰ εἶ —. δργὰς ξυνοίσω σοι] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate provectiori. Cf. Eur. Med. 870. τὰς δὰ ἐμὰς δργὰς φέρειν | εἰκός σὰ, ἐπεὶ etc. Alc. 371. ἐγώ σοι πένθος λυπρὰν συνοίσω τῆσδε.

849. καίτοι μὲν σὰ mss. καίτοι μὲν εἶ σὰ Abresch. καὶ τῷ μὲν εἶ σὰ Wakef. Wieseler. Lege καὶ μὴν ἔφυς σὰ κάρτ' ἐμοῦ

σοφωτέρα.

851. $v\mu \tilde{\epsilon} s$ δ ' $\tilde{\epsilon} s$ —] Leg. $v\mu \tilde{\epsilon} s$ δ ' $\tilde{\epsilon} \tau$ ' —.

856. γυναικείων στόλων] Cf. Pers. 123. γυναικοπληθής δμιλος.

857. ὄσην] ὅσων vel οΐαν Dobr.

858. μὴ βάλης] Qu. μὴ 'μβάλης.

860. ἀοίνοις ἐμμανεῖς ὑνώμασι, vel ἀοίνοις ἐμμανεῖσα ψύμασι conj. Wakef.

861. ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν] ἐκζέουσ' — Bergk. Comm. p. 236., coll. Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον. Qu. ἐμβαλοῦσα (vel ἐντιθεῖσα) καρδίαν etc.

863. ἄρη ἐμφύλιον] Cf. Arist. Pac. 1098. δς πολέμου ἔραται

ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

864. οὐ μόλις παρών] δς μόλις παρῷ conj. P. οὐ μῶλος παρών Wakef. (coll. II. β΄. 401. εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον "Αρηος). οὐ στάσις μερῶν Faehse. οὐ τηλοῦ περ ἀν conj. Herw., coll. schol. οὐ μακράν. ἐνάλιός τ' ἀγών F. G. Schmidt. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρών.

866. evoluíov — ŏovidos] Cf. Arist. Pac. 788. ŏotvyas oluo-

γενεῖς. Poll. X. 156. τὰς ἐνοιπιδίας (ἐνοιπιδίους?) ὅρνιθας.

869. χώρας — θεοφιλεστάτης] Cf. Soph. Oed. C. 258 sq. Eupol. 307. πόλιν γε θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσι etc.

876. πλευράς δδύνα] πλευράς, ὤ, δύα Wieseler.

885. άγνὸν — σέβας] Cf. Fr. 134. σέβας — μηρῶν άγνόν. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

887. σὰ δ' οὖν μένοις ἄν] Cf. Soph. Ant. 751. ἡ δ' οὖν ϑα-νεῖται. Lege σὰ τἄν μένοις ἄν.

890. τῆσδε γαμόρ φ χθονὸς V. D. (Dobr.) in Class. Journ. II. 654., coll. Hesychio, γάμοροι. — μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. et V. D. in Quart. Rev. IX. 352. τῆδ' (hic loci), ἐπ' εὐμοίρου χθονὸς conj. Wakef. Qu. τῆσδ' ἐπ' εὐμοίρου χθονός.

891. *Exerv*] *Exerv* Elmsl. ad Iph. T. 1081.

894. καὶ δὴ δέδεγμαι τίς —;] Cf. Eur. Med. 386. εἶεν καὶ

δη τεθνᾶσι τίς με δέξεται πόλις;

εθνᾶσι τίς με δέξεται πόλις; μένει] μενεῖ Herw. 895. εὐθενεῖν] Cf. 908. χαρπὸν — εὐθενοῦντα. 944. μῆλά τ' εὐθενοῦντα. Cratin. Π. 231. ηνίκ' εὐθένει. Hinc εὐθένεια Arist Rhet. I. 5. 3. Formae Ionicae sunt εὐθηνέειν et εὐθηνίη, Herod. I. 66. II. 91. 124. I. 85.

896. ἄστε με Malim ὥστ' ἐμέ.

899. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ] Hic μὴ λέγειν valet κρύπτειν. Alioqui οὐ λέγειν dicendum fuisset. Qu. ἔθος τι γάο μοι, aut εἴωθ' ἐγὼ γὰο —. μὴ λέγειν & μὴ τελῶ] δὴ

λέγειν — F. G. Schmidt.

900. θέλξειν] Malim θέλξαι. μεθίσταμαι κότου] Cf. Arist. Pl. 365. ώς πολύ μεθέστηχ' ών πρότερον είχεν τρόπων. Vesp. 1450. ζηλῶ — τὸν πρέσβυν οί μετέστη ξηρῶν τρόπων. Rhes. 295. μετέστημεν φόβου. Med. 898. σπονδαί γάρ ήμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος (μεθέσταμεν χόλου?) et ad Soph. Aj. 717.

903. δποῖα νίκης —] Cf. Soph. Aj. 976. σίγησον αὐδὴν γὰς δοκῶ Τεύκρου κλύειν | βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. Arcte cohaerent vv. μη κακης. Post ἐπίσκοπα virgulam tantum posuerim.

νίκης — κακής] Cf. Sept. 716. νίκην — κακήν. νίκης vulg. tuetur Bl. coll. Sept. 716. veixns Herm. ad Aj. 955. Linw. "quod de certamine inter Minervam et Furias feliciter diremto intelligas."

904. ποντίας δρόσου] Cf. Eur. Iph. T. 255. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλία δρόσφ. Virg. G. IV. 432. 'rorem late dispersit amaταῦτα] Qu. πάντα.

905. κανέμων αήματα] Cf. Ag. 1418. Θοηκίων αημάτων. Soph.

Αj. 674. δεινών τ' (δεινόν τ'?) ἄημα πνευμάτων.

906. εὐηλίως] εὐηνίως (i. e. placidos, bene temperatos) malit Wakef. Curribus enim ventos instrui in poetarum fabulis, ut in Virg. Aen. II. 417. Qu. εὐηνέμως vel εὐηνέμων.

907. βροτῶν] βοτῶν Stanl. Wakef. Linw. Recte. Cf. ad 788.

ἐπίρουτον] Qu. ἀνήριθμον, vel πολύρουτον, vel ἀείρουτον.

εὐθενοῦντα] Cf. 895. Dem. p. 94, 3. 908. χρόνω Ιπο νόσω. 909. βροτείων σπερμάτων Cf. Fr. 294. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ'

έφήμερα φρονεῖ. 910. τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις mss. Leg. τῶν

δ' εὐσεβούντων εὐφορωτάτην πόλιν.

912. τὸ μὲν δίκαιον τοῦδ' Faehse. τῶνδ' ἀπένθητον] Qu. κεὐσεβῶν θνήτῶν, vel τῶν τε φιλοθέων, vel πᾶν ἀπόρθητον.

914. πρεπτῶν] Cf. Arist. Lys. 1298. πρεπτὸν — σιόν (᾿Απόλλω).

ἀνέξομαι] Qu. ἀφέξομαι. Et sic Madvig.

915. τήνδ' ἀστύνικον] τὴν — Guelf. Ald. Cf. Sept. 221. ἀστυδρομουμέναν πόλιν. Qu. την καλλίνικον (vel παντόνικον). Qu. είναι vel πέλειν.

916. Παλλάδος ξυνοικίαν] Cf. Arist. Thesm. 273. την Ίπποκράτους ξυνοικίαν.

921. $\tilde{q}\tau'$] $\tilde{q}\varsigma$ vel \tilde{q} conj. Wakef.

922 sq. Hace sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. ἄ τ' ἐγὰν κατεύχομαι | θεσπίσασα πρευμενῶς | ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους —.

924. τύχας τόκους suadet Wakef. Vocem βίου, nec sensui

nec metro convenientem, amotam velit Wakef.

925. γαίας] γαίας τ^i conj. Wakef. εξαμβρόσαι mss. εξαμβρῖσαι vel potius εξαμβρῦσαι (Pauw.) conj. Wakef. Qu. εξαμβλῦσαι, vel εξαμβρῦσαι.

928. Cf. Ag. 1481. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν

αίνεῖς.

929. κατανασσαμένη] Cf. Eur. Iph. T. 1259. ἀπενάσσατο.

931. διέπειν] Cf. Pers. 105. πολέμους — διέπειν.

932. δ δὲ μἦ κύρσας] ὅ γε μὴν κύρσας Herw., coll. Prom. 871. Sept. 1062. Ag. 1378. Qu. δ δὲ δὴ κύρσας. βαρέων Μ. βαρεῶν (pro βαρειῶν) Ahrens. Dind. Nullum tamen hujus licentiae, quod sciam, exstat exemplum. Cf. ad Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχών ἀγνῶτος, etc. Oed. C. 1482. ἐναισίου δέ σου τύχοιμι. Phil. 320.

939. $\varphi \lambda \circ \gamma \mu \circ \varsigma \quad \tau' - \mu \tilde{\eta} \lambda \circ \tau'$] Qu. $\varphi \lambda \circ \gamma \mu \circ \varsigma \quad \delta' \quad \text{et} \quad \mu \tilde{\eta} \lambda \circ \delta'$.

τὰν ἐμὰν χάριν λέγω] Quod meum est beneficium.

- 940. δμματοστερής] Cf. Philostr. Her. p. 76. Boiss. σὸ δὲ, ἐπειδὴ φιλεῖς που τὰς ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περί αὐταῖς δέδοικας; Τί δὲ ἄλλο γ', ἔφη, ἢ τὰς χαλάζας, ὑφ' ὧν ἐκτυφλοῦνταί τε καὶ ξήγνυνται (Blomf.) δμματοστερής passivum est Oed. C. 1260. Activa sunt ἀργυροστερής Cho. 1002. ἡλιοστερής Soph. Oed. C. 313.
- 941. δουν τόπων] δουν τόκων Both. δουν λόπων Wecklein. τόπων mendosum est. Qu. τὸ μὴ πέρα τι βλαστάνειν, vel τὸ μὴ πέραν δουν πρόσω, vel δους ἄπρους, vel potius δουν (δους) χθονός. Cf. Phoen. 670. ἔνθεν ἔξανῆκε γᾶ πάνοπλον δψιν ὑπὲρ ἄπρων δοων χθονός. τὸ μὴ περᾶν —] Hoc pendet ab δμματοστερὴς, etc. Cf. 220. 694. et ad Prom. 236.

942. alarης — νόσος] Cf. 447. ἄφερτος alarης (al. alarη)

νόσος. 416. Νυκτός αἰανῆς (αἰανοῦς?) τέκνα.

944 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. Π. 653. μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ | ξὺν διπλοῖσιν ἐμβούοι-|σιν τοέφοι χοόνω τεταγμένω γόνος etc. Lege μῆλα δ' εὐθενοῦντα γᾶ ξὺν — τοέφοι etc. Cf. Soph. Oed. R. 25.

944. εὐθενοῦντ' ἄγαν Μ. εὐθενοῦντα Πὰν Mein. Weckl. εὐθε-

νοῦντα γᾶ Dobr. Arist. (66.)

946. τρέφοι] τράφοι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488. Leg. φέροι. τεταγμέν ϕ] τεταγμέν ϕ πέδον conj. Wakef. γόνος \sim $_$] γόνος δ' ἀεὶ Musgr. P. γόνος δὲ γᾶς Mein. prob. Weckl.

947. πλουτόχθων, ξομαία δαιμόνων δόσις, τίοι conj. Wakef.

950. ἐπικρανεῖ Producitur, ut videtur, penultima ut in ἐπικρανεῖ Ag. 1340.

951. μέγα γάρ δύναται —] Cf. Sept. 977. μέλαιν' Έρινθς, ή

μεγασθενής τις εί.

952. περί παρά Bigot. P. et mox φανερῶν P. Qu. παρά τε θνητῶν | ἀνδρῶν τελέως διαπράσσουσιν.

954. τοῖς μὲν ἀοιδάς —] Cf. Soph. Aj. 383. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς

καὶ γελᾶ χὢδύρεται.

955. Qu. παρέχουσι (-σιν).

956. Ut hic τύχαι ἀνδροκμῆτες (i. e. καματώδεις) memorantur, sic τύχαι θανάσιμοι Ag. 1276.

960. κύρι' ἔχοντες Qu. κῦρος ἔχοντες, vel κύριοι ὄντες.

- 961. θεαί, τῶν Μοῖραι vulg. θεοί καὶ Μοῖραι Butl. Qu. θεοί, жаì — .
 - 964. μετάχοινοι] Qu. μεγάλ' εὖνοι. Vel μέν 🔾 _ _ .

965. παντί χρόνω δ'] Qu. παντί δόμω δ' —

968. τάδε τοι — γάνυμαι Cf. Ach. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην.

970. δμματα] Qu. οὖνομα.

- ἐπωπῷ] ἐνώμα idem. Qu. στόμ' ἐνώμα, 971. ὅτι μοι Wakef. vel ἔδωχα.
- 973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Cf. Eur. Her. 70. ἱκέται δ' ὅντες ἀγοραίου Διὸς | βιαζόμεσθα. Arist. Eq. 497. καί σε φύλαττοι Ζεὺς αγοραΐος. Herod. V. 46. απέκτειναν καταφυγόντα νιν έπι Διός αγοgaíov βωμόν. et ad Sept. 272.
- 974. νικᾶ δ' ἀγαθῶν] νίκα (victoria) Wakef. Qu. βρίθα δ ' ἀγαθῶν, vel πηγὴ δ ' —, vel καὶ νῦν —.

975. ήμετέρα Qu. ήδε πλέα, vel ήδ' ἔσται, vel ή μεγάλη.

976. στάσιν — βρέμειν] Cf. Virg. Aen. I. 295. 'furor impius - fremit horridus ore cruento.' Lucan. IX. 217. 'fremit interea discordia vulgi.' (Wakef.)

978. τᾶδ' ἐπεύχομαι] Qu. τᾶδέ γ' εὔχομαι.

980. πιοῦσα κόνις μέλαν αίμα] Cf. 647. Sept. 736. ἐπειδάν χθονία κόνις πίη μελαμπαγές αξμα.

982. ἀντιφόνως] Cf. ad Sept. 892.

983 sq. Sallust. Bell. Cat. 20. 'nam idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est.' (Wakef.)

983. άρπαλίσαι] Cf. Sept. 243. κωκυτοῖσιν άρπαλίζετε (αὐτούς). Connecte άρπαλίσαι πόλεως, ut alibi άρπάζειν τί τινος.

984. ἀντιδιδοῖεν] ἀντιδίδωμι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488.

986. στυγεῖν] Qu. στύγος.

989. ευρίσκεις] Qu. ευρίσκω.

990. μέγα κέρδος δρῶ] Cf. Arist. Av. 417. δρῷ τι κέρδος **ἐνθάδ' ἄξιον** μονῆς.

994. και γῆν και πόλιν δρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες] Confer εὐθυδίκαιος Eum. 312. ὀρθοδίκας (Dor.) Pind. P. XI. 15. εὐθύδικος Ag. 761. πόλιν] Qu. βίον. διάγοντες] Leg. διέποντες.

996. χαίρετε χαίρετ' εναισιμόπλουτοι (vel ερασμιόπλουτοι) conj. Blomf. Sic άρχαιόπλουτος Ag. 1043. Qu. χαίρετε χαίρετ' εναισίμω αΐση πλούτου.

997. ἀστικὸς in Lex. Seg. p. 454. et p. 456. ἀστυκὸς Theocr. έναισιμίαις Μ. έν αδοιμίαισιν Tricl. Praestat έναισι-

μίαισι. Dicitur enim χαίρειν τινί potius quam εν τινι.

998. ἴκταρ ἥμενοι Διός] Scribe ἴκταρ ἥμενοι Διὸς | παρθένου φίλας (i. e. juxta Parthenonem). Cf. Ag. 117. φανέντες ἴκταρ με-

λάθοων.

999. παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες έν χρόνφ mss. Qu. παρθένου φίλας κόρας σωφρονοῦντες, ώς πρέπει, νel — φίλ' αὐτῆ φοονούντες, ώς πρέπει (vel είσαεί). Vel — ἀεί τ' εὐσεβούντες, ώς πρέπει.

1002. ὑπὸ πτεροῖς ὄντας] Cf. Eur. Her. 10. τὰ κείνου τέκν'

ἔχων ὑπὸ πτεροῖς | σώζω τάδ'. Andr. 441. 504. Tro. 750.

1005. ίερον leρῶν Malit Wakef.

1008. χώρας κατέχειν] χωρίς κατέχειν Linw., coll. Pers. 223.

Ag. 637. Leg. γώρας ἀπέγειν. Idem proponit Naber.

1013. ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια] Cf. Arist. Ran. 1530. τῆ τε πόλει μεγάλων αγαθών αγαθάς έπινοίας (διανοίας?). 1059. Pac. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις.

1014. Qu. χαίρετε χαίρετ', ἐπανδιπλοίζω (Herm. Linw.), vel — ἔπος διπλοίζω (Dind.), vel — ἐπανδιπλοίζω. Cf. ad v. str. 996. Αg. 809. δύσφρων γὰρ ίὸς καρδία προσήμενος | ἄχθος διπλοίζει ωτώ πεπαμέν νόσον. Legitur ἐπαναδιπλάζειν (iterare) Prom. 817. έπιδιπλοίζω, ut notam marginalem, vocem χαίζετε repetendam esse indicantem, delent Pierson. ad Moer. p. 275. et Wakefield. avous] eis avous conj. Wakef.

1016. Qu. Παλλάδος χώραν έχοντες.

1021. $alv\tilde{\omega}$ $\delta \hat{\epsilon}$ Qu. $alv\tilde{\omega}$ $\tau \epsilon$.

1022. φέγγη λαμπάδων —] Cf. Arist. Ran. 344. <math>φλογλ φέγγεται (?) δε λειμών. 350. συ δε λαμπάδι φέγγων (φαίνων?) etc.

1023. Qu. κατά χθονός.

1024. αίτε Cf. Pers. 297. δστ'.

1025. δμμα — χθονός] Cf. Eur. Andr. 406. είς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπός, δφθαλμός βίου.

1026. εξίκοιτ' αν Qu. εξήκουσιν, νel εξήκει τόδ'.

1027. παίδων γυναικών] Cf. Soph. Ant. 1093. ἀνδρών γυναικῶν. Arist. Ran. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν. Ephipp. III. 337. ὄνων ιππων στάσεις.

1028. φοινικοβάπτοις] Cf. κροκοβαφής infra 1121. ἐνδυτοῖς| ένδυτοί δ' conj. Wakef. Lege ένδυτοί σ φ '. Etiam alibi σ φ ' in σ' aut ς mutatum vidi in Sophoclis libris. Cf. Eur. Ion. 23. στέμμασί γ' ἐνδυτός. Qu. ἐνδυτῶν.

1029. τιμᾶτε] προβᾶτε (πρόβατε debebat) Pal. ad Ach. 257.

1031. Qu. τὸ λοιπὸν εὐοδῷ τὰ σύμφος', ὡς πρέπει (πρέπει

Ald.). Post χωρίται plene distinguendum.

1032. βᾶτ' ἐν δόμω] βᾶτε δόμω Wellau. βᾶτε δόμους Emper. Pal. Herw. βᾶτε δομω Naber, coll. ad Aesch. Fr. 386. Arist. Av. 1710. βᾶτε δόμον Herwerden. et olim Herm. Leg. βᾶτε δομω, vel βᾶτε κάτω.

1034. $\delta \pi'$ εὖφρονι πομπῆ] Cf. Hom. II. ζ' . 171. ϑεῶν $\delta \pi'$ ἀμύμονι πομπῆ. Od. ε΄. 32. οὖτε ϑεῶν πομπῆ cte. Eur. Tro. 544. παρθένοι δ' — βοὰν ἔμελπον εὖφρον'.

1035. τύχα τε | τύχοιτε Wakefield. τύχοιτ' αν Heimsoeth. Qu.

λιταίς τε. Cf. ad 1034.

1036. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν] γᾶς ὑπὸ κεῦθος, ἵν' — τύχητε Herwerden, coll. Suppl. 779. κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που. Soph. Ant. 818. κεῦθος νεκύων. Eur. Alc. 875. Cf. Eur. Hec. 1. νεκρῶν κευθμῶνα.

1037. ἐρίσεπται] Confer εὔσεπτος et ἄσεπτος apud Soph. Oed.

R. 864. 890. Qu. περίσεπτοι τύχοιτε.

1040. ἴλαοι δὲ καὶ εὖφρονες ἀεὶ Linw. Malim ἴλαοι δὲ καὶ εὖφρονες αἴα (vel ἡμῖν), vel — εὖφρονέουσαι, vel ἴλαοι τῷδ΄ εὖφρονες αἴα. Media in ἴλαος plerumque corripitur (Oed. C. 1481. Hom. II. ί. 635. τ΄. 178.), sed eadem interdum producitur (II. α΄. 583. Theocr. V. 18. αἴτε (Νύμφαι) μοι ἴλαοί τε καὶ εὖμενέες τελέθοιεν. εὐθύφρονες] Cyrill. c. Julian. III. p. 107. τὸν εὐθύφρονα καὶ δίκαιον 'Αβέλ.

1046. οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα mss. Qu. οὕτω Μοῖρά τε τάδ' ἔκραναν. Cf. Soph. Phil. 1466. ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει — χὰ πανδαμάτωρ δαίμων (i. θ. Ζεὺς), δς ταῦτ' ἐπέκρανεν. Eur. El. 1247. τἀντεῦθεν δὲ χρὴ | πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι. συγκατέβα] Imo συγκατέβαν. Cf. Cho. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὰ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Eur. Andr. 506. σῷ πτέρυγι συγκα-

ταβαίνω. Εl. 1247.

ADDENDA.

(PROMETHEUS VINCTUS.)

- 2. Σκύθην ες οίμον] Leg. Σκύθην ες αΐαν. Sic δοῦλον γένος Orest. 1115. ἄνθρωπον ήθος Trag. adesp. 451. Έλλην στρατὸς Pers. 452.
- 5. δχμάσαι] Cf. 618. ἄχμασεν. Eur. Or. 265. μέσον μ' δχμάζεις. El. 817. ἵππους δχμάζει. Cycl. 482. δαλοῦ κώπην διμάσας.
- 6. Imitatur Simonides Fr. v. 116. καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδη.

18. αἰπυμήτης] Annon αἰπύμητις? Confer μεγαλόμητις Ag. 1426.

- 22. Cf. Theodect. 10, 1. & καλλιφεγγη λαμπάδ' εξλίσσων φλογὸς | "Ηλιε. Trag. adesp. 161. χρόαν δὲ τὴν σὴν ῆλιος λάμπων (βάλλων conj. Nauck.) φλογὶ | αἰγυπτιώσει.
 - 30. πέρα δίκης] Similiter καιροῦ πέρα 507.
 - 36. κατοικτίζει Lamentaris. Cf. Pers. 1063. Eum. 121.
- 39. τὸ συγγενές Cf. Fr. 305 N. τὸ συγγενές γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται. Sept. 1031. Eur. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. Soph. El. 770. Eur. Tro. 51. αὶ συγγενεῖς ὁμιλίαι φίλτρον οὐ σμικοὸν φρενῶν.

49. θεοῖσι κοιρανεῖν] Cf. 940. ἄρξει θεοῖς. 958. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Pers. 214. τῆσδε κοιρανεῖ (δεσπόσει aut ποιμανεῖ conj.

Dind.) $\chi \theta o \nu \delta \varsigma$.

54. ψάλια] I. e. armillae. Corrigendum ψέλια (ut in apogr. Guelph.), quod ut magis consonum cum proximis jure adscivit Dind. Cf. ad Cho. 962. Cf. 562. τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον. Schol. ψάλιά ἐστι κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων.

- 66. σῶν ὕπερ στένω πόνων] σῶν ὅσον στένω πόνων Heimsoeth. prob. Dind, coll. Phoen. 1425. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, ὅσον στένω. Dindorfio correctoris oculus ad prox. v. 67. aberrasse videtur.
 - 73. ἐπιθωύξω] Cf. 277. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο.
 - 87. Xen. Mem. I. 2. 22. είς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?).
 - 93. δέρχθηθ'] Cf. 141. δέρχθητ', ἐσίδεσθε. 546. ἐδέρχθης.
 - 101. τί φημί; Admirantis exclamatio. Cf. Soph. Oed. R. 1471.

105. Cf. Eur. Hel. 514. δεινής ανάγκης οὐδεν Ισγύειν πλέον. Fr. 475. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον (ἐστὶν ἰσχυρὸν?) ζυγόν. άδήριτον] Ι. q. ἄμαχον.

108. ἀνάγκαις — ἐνέζευγμαι] Cf. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν

ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν).

112. Cf. 620. ποινάς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

113. δπαιθρίοις δεσμοῖσι] Cf. Ag. 335. δπαιθρίων πάγων.

115. ἀφεγγης] Fort. ἄφοαστος.

- 126. Cf. Ag. 893. λεπταῖς κώνωπος διπαῖς. Eur. Fr. 597, 5. δίδυμαί τ' ἄρκτοι \mid ταῖς ἀκυπλάνοις πτερύγων διπαῖς \mid τὸν 'Ατλάντειον τηροῦσι πόλον.
- 150. νεοχμοῖς νόμοις κρατύνει] Cf. 403. Ζεὺς δ' ιδίοις νόμοις χρατύνων.

151. ἀιστοί] Cf. 232. ἀιστώσας γένος τὸ πᾶν.

153. ἀπέραντον] Qu. ἀπέρατον (unfathomable). Cf. ad 1078. είς ἀπέραντον (ἀπέρατον?) δίκτυον ἄτης. et Suppl. 1049. Διὸς φρην απέρατος.

159. ἐπίχαρτα] Cf. Ag. 722.

160. τίς $\dot{\omega}\delta\varepsilon$ — $\dot{\delta}\tau\omega$ — ;] Cf. Trag. adesp. 118. τίς $\dot{\omega}\delta\varepsilon$ $\mu\tilde{\omega}$ ρος δστις —;

206. alμύλας | Cf. Eur. Fr. 1095.

- 209. Θέμις καὶ Γαῖα] Θέμις enim eadem quae Γαῖα, ut in inscriptione vetere Attica leρίας Γης Θέμιδος.
 - 212. πρός τὸ καρτερόν] Cf. Ag. 130. πρὸς τὸ βίαιον.

216. Cf. Ag. 1053. Arist. Eq. 30.

228. τὸν πατρώον ες θρόνον καθέζετ'] Cf. Thuc. I. 24. καθεζόμενοι ές τὸ Ἡραΐον. 51. 71. Π. 19. ΠΙ. 75. 108.

232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν] Cf. 151. τὰ πρὶν — νῦν ἀϊστοῖ.

668. δς πᾶν έξαϊστώσει γένος.

236. $\tau \delta \mu \dot{\eta}$ — Cf. 865. Pers. 292. Ag. 15. 569. 1589. Cho. 302. Eum. 220. 941.

276. προσιζάνει] Cf. Sept. 696.

300. πετοηρεφή | Cf. Eur. Cycl. 72. Ion. 1400. Μακράς πε-

312. λόγους δίψεις] Cf. Ag. 1068. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ

παράφρων | ἔρριψας ἔπος;

- 325. Cf. Plat. Legg. I. p. 638. πειρώμενος αν αρα δύνωμαι — δηλοῦν. Contulit Dind.
 - 328. περισσόφρων] Cf. Eur. Fr. 924, 2. τί περισσά φρονείς;
 - 330. έκτὸς αίτίας κυρεῖς] Cf. Cho. 1031. έκτὸς αίτίας κακῆς είναι. 354. θοῦρον] Ι. q. θούριον. Cf. Fr. 196, 2. καὶ θοῦρός περ ἄν.
 - 371. πυρπνόου ζάλης] Cf. Ag. 656. ζάλη τ' δμβροκτύπφ.
- 397. στένω σε τύχας | Cf. Ag. 1321. ολετείοω σε θεσφάτου μόρου.

403. Ζεὺς δ' ιδίοις νόμοις πρατύνων] Cf. 150, νεοχμοῖς — νόμοις Ζεὺς — πρατύνει.

406. Cf. Pers. 548. πρόπασα μέν στένει γαί'.

411. νέμονται] Forma media, ut in 422. οδ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται (νέμουσι al.). Sept. 233. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται.

422. νέμουσι Μ. νέμονται correctum ex lemmate schol. et

apogr. Cf. ad 411.

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. Ag. 1623. οὐχ δρᾶς δρῶν τάδε; ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι] Cf. Ag. 1218. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν.

457. ἔπρασσον] Qu. διῆγον. ἀντολάς — ἄστρων] Cf. Ag. 7. ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων

ἐπ' ἀντολαῖς.

458. δυσηρίτους δύσεις] δυσηρίτους δδούς Stob. Ecl. phys. I. 1. 486. μληδόνας — δυσηρίτους. Ag. 981. δυσηρίτων δνειράτων.

459. Cf. Trag. adesp. 470, 3. πρώτα μέν τὸν πάνσοφον | ἀρι-

θμον ηθοηκ' (ηθοον?) έξοχον σοφισμάτων.

462. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] Ι. e. subjugiis. Cf. Med. 479. ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλαισι. Hom. Il. 19, 405. πᾶσα δὲ χαίτη | ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν.

463. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] Cf. Eum. 351 sq. 339. Pind. Fr. 97, 3. ύπὸ ζεύγλαις ἄφύκτοις κακῶν. Eur. Fr. 285, 10.

ύπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών.

466. ἄγαλμα — χλιδῆς] Cf. Ag. 741. ἄγαλμα πλούτου. 1447. εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

473 sq. κακὸς δ' Ιατρὸς ὥς τις] ἄλλων δ' Ιατρὸς αὐτος Nauck.

ad Eur. Fr. 1086.

482. Cf. Pind. P. V. 64. δ καὶ βαρείων νόσων ἀκέσματ' — νέμει.

492. στέργηθρα] Cf. Cho. 241. Eum. 192.

497. ὀσφύν M. ὀσφῦν secundum Herodiani regulam Dind. Lex. h. v.

498. ὥδωσα] Ι. q. εἰσηγησάμην, praemonstravi. Cf. 813. οὖτός σ' δδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Ag. 177. τὸν φρονεῖν βροτοὺς δδώσαντα.

499. ἐπάργεμα] Obscura. Cf. Ag. 1113. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Cho. 665. ἐπαργέμους λόγους.

504. φλῦσαι] Cf. Sept. 661. φλύοντα.

505. Cf. Eur. Fr. 362, 5. βραχεῖ δὲ μύθω πολλὰ συλλαβών ἔρῷ.

516. μνήμονές τ' Έρινύες] Cf. Eum. 383. κακῶν τε μνάμονες σεμναί.

518. την πεποωμένην] Sub. alσαν (103) vel μοίοαν. Cf. Ag. 68. το πεποωμένον. 684. τοῦ πεποωμένου.

533. ἀλίτοιμι] Αδ ἀλιταίνω. Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλιτών. 536. τὸν μακρὸν βίον τείνειν] Malim τὸν βίον μακρὸν τείνειν. Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες. Ιοπ. 625. αἰῶνα τείνειν. Anth. P. VII. 178. εὐαίων (εὐαίων'?) ἀσινῆ τείνοις βίον.

537. τον μακρον τείνειν βίον Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες.

581. παράκοπον] Mente commotam, dementem. Cf. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Hipp. 238. παρακόπτει φρένας. Eum. 330. παρακοπὰ — φρενοδαλής. 342. Ag. 223.

585. ἄδην Cf. Ag. 828. ἄδην ἔλειξαν αξματος τυραννικοῦ.

592. Ἡρα στυγητὸς] Quum nusquam alibi apud probos et antiquos scriptores occurrat simplex participium (compositum θεοστύγητος legitur Cho. 635.), ἡραστύγητος (aut ἡρα.) restituendum suspicatur F. D. Morice, coll. ἀρείφατος, ναυσίπορος, κηρεσσιφόρητος, ᾿Αργειφόντης, etc. Ipse malim ἡροστύγητος, formatum ut Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος, etc. Confer etiam v. ἡφαιστότευκτος Soph. Phil. 987. Ipse tentabam Ἡρας στύγημα, coll. Eur. Or. 480. ὁ στύγημα. Sic μίσημα, ἔχθημα, etc. Vel Ἡρας στύγηθρον. In codice Mediceo lectio est ἡι ρ α, ut monuit Morice. Confer ad Ag. 294.

605. Cf. Pers. 807. οδ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.

606. τί μὴ χοὴ τί Μ. τί μῆχαο ἢ τί Elmsl. μῆχαο legitur Ag. 199. Suppl. 394. 594.

612. Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς δλβοδόταν.

620. ποινάς — ἀμπλακημάτων τίνεις] Cf. 563. τίνος ἀμπλακίας ποιναῖς ὀλέκει; 112. τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.

622. νήστισιν αλκίαις] Cf. Ag. 1621. νήστιδες δύαι.

637. Cf. Eur. Fr. 563, 1. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποδύρασθαι πάλιν (κακὰ aut πάθη?). Soph. El. 1122. ξὺν τῆδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ.

656. ποτάσθω — εὐχά] Cf. Sept. 84. βοὰ ποτᾶται.

657. νυκτίφοιτ'] Sic apographa. νυκτίφαντ' Μ. Cf. Ag. 82. δνας ήμερόφοιτον (ήμερόφατον Μ. ήμερόφαντον Tricl.).

668. δς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος] Cf. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν. 674. ὀξυστόμφ μύωπι] Cf. 803. Arist. Av. 244. ὀξυστόμους ἐμπίδας.

675. μύωπι] Asilo, oestro. Cf. Suppl. 307. βοηλάτην μύωπα. 676. εὔποτον — Κερχνείας δέος] Cf. 812. ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον δέος. 400. Ag. 901. πηγαῖον δέος.

677. Λέονης ἄποην τε Μ. Λέονης ἄποον τε apographa al. Λέονης τε πρήνην probabiliter corrigit Canter. Saltem ἄποαν dixisset Aeschylus.

688. ηὔχουν correctum ex schol. Cf. 338. Pers. 741. Ag. 506. 696. πρῶγε Μ. pr. πρῶιγε corr. δ super ω m. rec. (i. e. πρό γε). (Recte, ni fallor. Cf. Ag. 252. ἴσον δὲ τῷ προστένειν.) πρώ γε Br. Dind. Phrynichus (Bekk. 61, 18.) πρώ per πρὸ καιροῦ

(i. e. praemature) explicat. φόρον πλέα] Cf. Pers. 603. ἐμοὶ — πάντα — φόρον πλέα.

707. Cf. 791. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ήλιοστιβεῖς.

713. ἐκπερᾶν χθόνα] Cf. 731. Eum. 240.

749. πέδω σκήψασα] Cf. ad Sept. 429. Διὸς | ἔριν (?) πέδοι σκήψασαν.

774. τρίτος γε —] Cf. Ag. 1605. τρίτον γάρ όντα μ' ἐπὶ δέκ'

άθλίω πατοί etc.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν] Cf. ad 918.

789. Cf. Eum. 275. δελτογράφω δὲ πάντ' ἐπωπῷ φρενί. Suppl. 179. τἄμ' ἔπη δελτούμενος. Soph. Fr. 535. θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους.

791. ήλιοστιβεῖς] ήλίου στρέφου optima est Dindorfii correctio, qui apte confert 707. ἐνθένδ' ήλίου πρὸς ἀντολὰς | στρέψασα σαυτήν στεῖχ' ἀνηρότους γύας.

792. περώσα] παρεῖσα Heimsoeth. prob. Dind.

794. al Φορκίδες] Φορκίδες incripta fuit Aeschyli fabula (Fr. 252. 253.).

801. τοιοῦτο μέν σοι] τοιοῦτον εν σοι Elmsl.

803. ἀπραγεῖς Μ. ἀπλαγγεῖς Dind. Cf. Cho. 535. πέπλαγεν (sic M. πέπλαγγεν H. Ahr. πέπραγεν Rob.). De productione primae syllabae cf. Eum. 403. ἄτρυτον πόδα.

805. στρατόν — ἱπποβάμον'] Cf. Soph. Tr. 1095. ἄμικτον ἱπ-

ποβάμονα στρατόν | θηρῶν.

808. κελαινόν φῦλον] κελαινόφυλον cum Wieselero malit Dind.

Correctio parum probabilis.

811. ἔξίκη καταβασμὸν] Cum πρὸς addito 792. ἔς τ' ἄν ἔξίκη | πρὸς Γοργόνεια πεδία. cum ἐπὶ addito Ag. 303. ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον. καταβασμὸν] Annon καταβαθμόν?

812. εὔποτον δέος] Ι. q. δεῦμα. Cf. Prom. 676. εὔποτον —

Κερχνείας δέος Ag. 901.

817. ἐπαναδίπλαζε] ἐπανδίπλαζε Dind. Fort. ἐπαναδίπλοιζε (vel ἐπανδ.). Cf. ad Ag. 835. διπλοίζω. Eum. 1014. ἔπος διπλοίζω. 835. προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. Hipp. 866.

838. παλιμπλάγκτοισι] Retro errantibus, retro versis.

Cf. v. παλιντυχής Ag. 464.

849. Cf. Trag. adesp. 458, 7. δ δὲ λαβὼν χερὶ (τὸ κρέας) | ἔγνω καφήσας.

853. γέννα πεντηκοντάπαις] Cf. Suppl. 320. άδελφὸς πεντη-

κοντάπαις.

863. ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς ᾿Αργείων στρατῷ. Eur. Phoen. 1577. Iph. T. 1372. Virg. Aen. XII. 358.

871. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε] Qu. σπορᾶς γε μὲν δὴ 'κ τῆσδε. Cf. Suppl. 273. μακράν γε μὲν δὴ ἑῆσιν etc.

881. κραδία δε φόβω φρένα λακτίζει] Cf. Ag. 994. σπλάγχνα δ' οὕτι ματάζει, πρὸς ενδίκοις φρεσίν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.

883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι] Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσών. 884. πνεύματι μάργω] Malim πνεύματι λάβρω, ut est in

Pers. 110.

885, παίουσ'] πιαίουσ' frustra Karsten ad Ag. 1502.

899. γάμω δαπιομέναν mss. άμαλαπιομέναν (?) Weil. Quam emendationem egregiam habet Dind. Mihi longe probabilior videtur correctio δαρδαπιομέναν (vellicatam, vexatam). Cf. Arist. Ran. 66. τοιουτοσί τοι νῦν με δαρδάπτει πόθος. Possis etiam ἀμαθυνομέναν.

904. ἄπορα πόριμος] Cf. ad Ag. 1616.

905, τίς ἄν γενοίμαν] Leg. τί —. Cf. Sept. 297. τί γένωμα; 910. πατρὸς δ' ἀρὰ —] Cf. Sept. 655. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

911. ἀρὰ Κρόνου μρανθήσεται] Cf. Ag. 457. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει μύσος.

918. Cf. 787. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ οὐ

πόλιν — παθεῖν. Eum. 914.

922. περαυνοῦ πρείσσον' — φλόγα] Cf. Pind. Isthm. VII. 34. δς περαυνοῦ τε πρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερί etc.

926. πταίσας —] Cf. Ag. 1624. μή πταίσας μογῆς.

930. Ζηνός M. Διός apographa multa. Nescio an recte.

941. τὸν Διὸς τρόχιν] τὸν Διὸς λάτριν bene Nauck. ad Eur. Fr. 955. Δήμητρος λάτριν. Cf. Eur. Ion. 4. δαιμόνων λάτριν.

944. σὲ τὸν σοφιστὴν —] Cf. 62. Soph. Aj. 71. 1221. El. 1445. Ant. 441. Eur. Med. 272. Hel. 547. Herc. 1201. Bacch. 905.

980. Cf. Thesp. 3, 3. τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται (Ζεύς).

981. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων όμοῦ. Ag. 894. πάθη — πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.

985. ἄν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν] Cf. 821. τούτων θεοῖσι χρη πολύ-

μνηστον χάριν | τίνειν.

987. παῖς —] Cf. Ag. 277. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

1006. Cf. Arist. Ach. 543. η πολλοῦ γε δεῖ.

1022. Διὸς — πτηνὸς κύων] Cf. Ag. 136. πτανοῖσιν κυσί πατρός.

1044. $\pi v \varrho \delta s$] I. e. fulminis, ut in Ag. 651.

1057. ή τοῦδε τύχη (vel τῆ τοῦδε τύχη) Dind., coll. 1059. πημοσύναις — ταῖς τοῦδε.

1065. παρέσυρας ἔπος] Cf. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ παρά-

φρων ἔρριψας ἔπος;

1073. μηδὲ — μέμψησθε τύχην] Cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται.

1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] Sensus, ni fallor, requirit ἀπέρατον, i. q. δυσεκπέρατον. Cf. Pr. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον (ubi item forsan ἀπέρατον reponendum. Fr. 283). τῷ περῶντι τὴν δίκην (i. e. τῷ πέρα τῆς δίκης βαίνοντι). Cf. etiam Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον ὥσπερ ἰχθύων | περιστιγίζω.

1079. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ'] Cf. Theophil. com. III. 631. τούτων τινὰ | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αι μαστροποί.

1082. Cf. Eur. Suppl. 710. ἄσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. 783.

1087. ἀντίπνουν] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Ĉf. Ag. 146. ἀντιπνόους — αὖρας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

2. πράγος] Qu. πράγματ'.

3. Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνφ.

12. πολὺν] πάλιν anon. ap. Butler. prob. Dind. 16. γῆ — τροφῷ] Cf. Cho. 66. χθονὸς τροφοῦ.

36. σκοποὺς — καὶ κατοπτῆρας] Eadem vocabula conjungit Jo. Cinnamus p. 157 D., ut monuit Dind.

43. ταυροσφαγοῦντες] μηλοσφαγοῦντες Weil. et Herwerden ex

Arist. Lys. 189.

45. "Αρη τ' Έννὼ] Haec arcte conjungenda esse olim putabam, ut una tantum persona indicaretur. Saepenumero enim consociantur "Αρης et Έννώ. Hom. II. ε΄. 592. ἡρχε δ' ἄρα σφιν "Αρης καὶ πότνι' Έννώ. Lyc. Alex. 518. τοὺς "Αρης ἐφίλατο | καὶ δῖ' Έννώ. Anth. P. IX. 283. Nonn. XXXIII. 156. Paus. I. 8. 5. Cornut. de N. D. p. 56. Schol. Arist. Pac. 457. Nunc aliam viam tentandam esse video: quin enim diversae personae sint "Αρης et Έννὼ non dubitari potest. Loci qui interpretes mire torsit et vexavit emendationem nunc demum videor mihi reperisse. Corrigendum "Αρη τ' Έννώ τ' ἢδ' ἀναίματον Φόβον. Quivis concedet multo aptius epithetum Φόβον esse ἀναίματος (exsanguis) quam φιλαίματος (cruentus), quod "Αρει potius convenit. Alia ratio est loci v. 70. 'Αρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς, ubi eadem persona sunt 'Αρὰ et Ἐρινὺς. Cf. Ag. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην, | "Ατην ("Ατην τ'?), 'Ερινύν θ'.

49. τοῖς τεκοῦσιν] Cf. Cho. 681. Pers. 245. Eur. Alc. 964.

στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας.

58. τάγευσαι τάχος] Fort. τᾶσσ' ὅσον τάχος. τάγευσαι] Ordina.

60. πονίει] Ι. q. έγκονεῖ. Cf. Pers. 163. πονίσας.

69. $\tilde{\omega}$ Ze \tilde{v} te kal $\Gamma \tilde{\eta}$] Cf. Suppl. 892. 901. $\Gamma \tilde{a} \leq \pi a \tilde{i}$ Ze \tilde{v} (l. $\Gamma \tilde{a}$ kal Ze \tilde{v}).

- 70. 'Αρά τ' Έρινὺς] Cf. Ag. 1433. 'Άτην Έρινύν τε.
- 71. Cf. 833. Cho. 692. & δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων 'Αρά.
- 73. φθόγγον χέουσαν] Cf. Suppl. 631. εὐκταῖα χεούσας.
- 75. μήποτε σχέθειν Μ. Schol. μὴ ὁπεξελθεῖν (ὑπελθεῖν Weil.) ζυγὸν δουλείας. Qui verbum compositum legisse videtur. μήποι ἐνσχεθεῖν conj. Dind. Corrigendum suspicor μὴ χοῆσθαί ποτέ. Cf. Ag. 953. ἐκὰν γὰο οὐδεἰς δουλίω χοῆται ζυγῷ. et praeterea cf. 471. 793. Ag. 1226. Pers. 50.
- 78. θροῦμαι] Cf. Ag. 1165. μιτυρὰ (φοβερὰ aut μέλεα?) θρεομέτας. Cho. 970. θρεομέτοις. Suppl. 112. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομέτα.
 - 84. βοὰ ποτᾶται] Cf. Suppl. 656. ποτάσθω εὐχά.
 - 89. Soph. Ant. 107. τον λεύκασπιν Άργοθεν.
 - 94. Cf. Cho. 726.
- 103. οὐχ ἐνὸς δορός] I. e. of more than one spear. Frequens meiosis. Cf. Eur. Fr. 271. τῆς τύχης δ' οὐχ εἶς τρόπος. 547. ἐνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή. Cycl. 513. στεφάνων οὐ μία χροιά. Suppl. 96. οὐχ ἕνα ἑυθμὸν | κακῶν ἐχούσας. Hor. Od. IV. 2. 50. 'non semel dicam, Io triumphe.' Aliquando altera clausula additur, ut in Eur. Med. 939. εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἕν ἀλλὰ μυρία.
- 113. δοχμολόφων mss. δοχμολοφᾶν (a δοχμολόφας) Br. Dind. Nil mutandum, opinor.
 - 121. φόβος] ψόφος recte Wakef.
- 124. πρέποντες στρατοῦ δορυσόφ σαγὰ πύλαις εβδόμαις προσίστανται] μέδοντες στρατοῦ δορυσόφ σαγὰ πρέποντες πύλαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. Sic Cho. 12. δμήγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. 24. πρέπει παρητς αίματοῦσσ' ἀμυγμοῖς. 18.

128. ὁνοίπολις] Cf. Soph. Oed. R. 72. ὅ τι δοῶν — τήνδε ὁνοαίμην πόλιν. Confer epithetum σωσίπολις Arist. Ach. 163.

- 155. επιμαίνεται] Cf. Ag. 1427. φονολιβεῖ τύχα φρὴν επιμαίνεται.
- 158. ἔρχεται] Qu. ἄπτεται.
- 170. ετεροφώνω στρατῷ] ετεροβάγμονι conj. Herm. I. q. ἀλλογλώσσω (ἀλλόθοω) στρατῷ. S. Paul. I. Epist. Cor. XIV. 21. ἐν ετερογλώσσοις.
- 180. λευστήρα δήμου μόρον] Cf. Ag. 1616. δημορριφεῖς λευσίμους ἀράς. φιλοφύτων] Malim φιλοθύτου (πόλεος), nisi corrigendum potius πολυθύτων (ὀργίων).
 - 186. λακάζειν] Cf. Suppl. 873. λάκαζε.
- 187. ἐν εὐεστοῖ φίλη] Eadem verba sunt Ag. 929. βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.
- 191. διαδρόμους φυγάς] Discurrentes (i. e. discurrentium) fugas.
 - 195. Versum interpolatum habet Dind., quum Aeschyli versus

excidisset, cujus sensus fuerit τοίγαο προφωνῶ πᾶσιν ἡσύχως έχειν. Utique nimis abrupte sequitur v. 196. κεί μή τις —.

202. Cf. Arist. Lys. 128. ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί δράσετε;

224. Cf. Xen. Anab. III. 1. 38. ή μεν γάρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ή δὲ ἀταξία πολλοὺς ήδη ἀπολώλεκεν. Soph. Ant. 675. τῶν δ' δοθουμένων | σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ή πειθαρχία.

227. τὸν ἀμάγανον] Inopem, consilii expertem. Anglice

him who is in a helpless state.

233. πόλιν νεμόμεθ'] Cf. Pr. 422. οδ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται. Eum. 72.

240. ταρβοσύνω | Substantivo ταρβοσύνη utitur Homerus, ad-

jectivum ταρβόσυνος nusquam alibi occurrit.

- 243. κωκυτοῖσιν άρπαλίζετε] Corruptum videtur. Cf. Cho. 150. υμάς δε κωκυτοῖς επανθίζειν (i. θ. στέφειν) νόμος. Eum. 982. μηδε πιοῦσα κόνις μέλαν αξμα — ποινάς ἀντιφόνους ἄτας άρπαλίσαι πόλεως. Qu. κωκυτοῖς ἐπί σφ' ἀνθίζετε (per tmesin).
- 264. τοῦτ' τοὖπος αίροῦμαι σέθεν] Cf. Ag. 1654. οὐκ ἀναίνομαι θανείν. | ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανείν σε την τύχην αίρούμεθα.

271. χώρας πολισσούχοις θεοῖς | Cf. 109. Ag. 338. τοὺς πολισ-

σούχους θεούς — γῆς.

273. Leg. ὕδασιν Ἰσμηνοῦ λέγω.

- 277. θήσειν τροπαΐα τῶν κακῶν] Qu. στήσειν —. Cf. ad Cho. 775. Eur. Or. 704. στῆσαι τροπαῖα τῶν κακῶν.
- 281. οὐ γάρ τι μᾶλλον —] Cf. Fr. 362. οὖτ' ἐν στέγη τις ήμενος παρ' έστία | φεύγει τι μαλλον τον πεπρωμένον μόρον.

282. ἐγὰν δ' ἐπ' ἄνδρας | ἐγὰν δέ γ' ἄνδρας recte Blomf. ἐγὰν

δὲ φῶτας conj. Blomf.

σμικρον τρόπον.

- 287. γείτονες καρδίας μέριμναι] Cf. Ag. 1004. νόσος γάρ ἀεὶ | γείτων δμότοιχος ἐρείδει. Antiph. Stob. Fl. 49, 27. λύπη μανίας δμότοιχος.
 - 291. λεχέων] λεχαίων Lachmann. Qu. λεχηρῶν.
 - 297. τί γένωμαι;] Cf. Pr. 905. οὐδ' ἔχω τις (l. τί) ἄν γενοίμαν.
 - 308. εὐτραφέστατον πωμάτων] Cf. Cho. 898. εὐτραφὲς γάλα.
 - 314. ἀνδοολέτειοαν] Cf. Ag. 1465. ἀνδοολέτειοα (Έλένη).

323. Cf. Rhes. 716. ψαφαρόχρουν κάρα έχων.

- 331. διαμείψαι] Cf. Eur. Iph. T. 398. 'Ασιητίδα (γαίαν) Εὐρώπας διαμεῖψαι.
 - 344. μιαίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μιαίνων τὴν δίκην.
- 346. δοκάνη πυργώτις] Qu. πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. άπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
- 348. βλαχαλ δ' αίματόεσσαι —] Cf. Eur. Cycl. 58. ποθοῦσί σ' άμερόκοιτοι βλαχαί σμικρών τεκέων.

349. ἐπιμαστιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμαστίδιον γόνον. Cf. ἐπιτυμβίδιος, ἐπινυμφίδιος.

363. καινοπήμονος Cf. vv. πρωτοπήμων, ἀπήμων.

367. ἐλπίς ἐστι — μολεῖν] Futurum est Ag. 679. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν. Cf. ad Ag. 675. Μενέλεων — προσδόκα μολεῖν (l. ϑανεῖν).

370. πευθώ] Nuntium. Vocabulum non alibi legitur. Cf.

ad Ag. 870.

371. διώκων —] Cf. Eum. 403. ἔνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτουτον πόδα. Eur. Orest. 1337.

373. είς ἀρτίκολλον] Ι. e. ἀρτικόλλως. Cf. ad Cho. 580.

390. Cf. Pers. 239. τοξουλιός άλιη διὰ χερῶν ἀὐτοῖς πρέπει; Ag. 241. 389. 431.

391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eq.

1124. ταῦτ' ἡλιθιάζω. Eur. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω;

393. Cf. Ag. 1067. ποιν αξματηρόν εξαφρίζεσθαι μένος. Soph. Ant. 959 ούτω τᾶς μανίας δεινόν ἀποστάζει ἀνθηρόν τι μένος.

394. δομαίνει] Aestuat animo. Anglice, chafes. Cf. Hom.

ΙΙ. α΄. 193. δομαίνε κατά φρένα καὶ κατά θυμόν.

405. $\partial g \partial \tilde{\omega}_{S} \longrightarrow]$ Cf. 814. $\partial g \partial \tilde{\omega}_{S}$ κατ' ἐπωνυμίαν. Suppl. 258. εὐλόγως ἐπώνυμον. Soph. Fr. 880. $\partial g \partial \tilde{\omega}_{S}$ δ' 'Οδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακῶς (κακῶν?).

409. τον αlσχύνης θρόνον τιμώντα] Ι. e. alδούς. Cf. Eum. 542.

βωμὸν αἴδεσαι δίκας. Arist. Nub. 995. τῆς αἰδοῦς — τἄγαλμα.

410. τιμώντα] Magis, ni fallor, conveniret σέβοντα.

428. ovoć viv etiam Heimsoeth.

429. ἔριν πέδοι σκήψασαν —] Vitio haec laborant. Corrigo κεραυνὸν ἄν σκήψαντ' ἄν ἐμποδών σχεθεῖν. Similia de Capaneo habet Euripides Phoen. 1175. μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς | τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων έλεῖν πόλιν.

431. Cf. Ag. 1244. κλύοντ' άληθη κοὐδεν εξηκασμένα.

441. θεοὺς ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum. 385. μηδέ νιν — ποδὶ λὰξ ἀτίσης. Fr. 103. ἀτίσεις.

447. $dv\eta\varrho$ δ' $\ell\pi'$ $a\vartheta\tau\tilde{\varphi}$ —] Cf. Eur. Her. 837. $dv\eta\varrho$ δ' $\ell\pi'$

άνδοι στάς εκαρτέρει μάχη.

455. πωλικῶν ϑ , ξδωλίων] Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ξδωλίων. Aj. 1277. ναυτικοῖς ξδωλίοις.

461. ἐμβοιμωμένας] Cf. Eur. Fr. 1083. ἐμβοιμώμενος (i. e.

έπιτιμῶν).

463. φιμοί] Cf. Fr. 341 D. πώλους — φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

465. οὐ σμικρὸν τρόπον] Cf. 463. τὸν μέγαν τρόπον.

467. πύργον] Qu. πέργαμ'. Cf. ad Ag. 825.

472. σὺν τύχη δέ τῷ] Cf. Cho. 138. σὺν τύχη τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τῷ | σωτῆρι βαίη. Αj. 853. σὺν τάχει τινί.

473. Leg. πέπεμπται κόμπον. Ita etiam Herm. Cf. Eur. Suppl. 909. φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων. 904. οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.

489. πολλήν] Suspectum.

490. ἔφριξα] Cf. 720. Fr. 384. ἔφριξ'· ἔρῶ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. Pr. 540. 695. Ag. 1243. Suppl. 345. δινήσαντος] Cf. Theocr. XIX. 10. ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα. Herod. IX. 74. ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμὰ ἀτρεμιζούσης ἐφόρεε ἐπίσημον (ἐπίσημα?) ἄγκυραν.

492. ἄπασεν] Praestitit. Suspectum. Qu. ἔκτισεν. Cf. ad 256.

494. λιγνὺν - πυρὸς κάσιν] Similiter Ag. 495. πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις.

495. περίδοομον κύτος] Cf. Suppl. 349. φυγάδα περίδοομον (circumcurrentem). Eur. El. 455. περιδοόμφ μὲν ἴτυος ἔδοα —.

498. φόβον βλέπων] An φόνον βλέπων? Cf. Prom. 355. συςίζων φόνον (φόβον al.). θυιὰς ὡς Cf. 836. Suppl. 564.

500. πομπάζεται Mendosum.

533. βλάστημα καλλίποωρον] Cf. Ag. 236. στόματος τε καλλιπρώρου. ἀνδρόπαις] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην ἀπώλεσα. De Troilo dictum.

543. Post $\varphi \tilde{\omega} \tau a$ virgula distinguendum.

548. ἐπτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Ag. 729. χάριν τροφᾶς — ἀμείβων.

564. τριχός δ' δρθιος πλόκαμος ισταται] Cf. v. δρθόθριξ Cho. 32.

- 570. πρός πύλαις τεταγμένος] Cf. Ag. 331. πρός αρίστοισιν τάσσει.
- 579. διὰ στόμα] Cf. Eur. Or. 103. ¾Αργει τ' ἀναβοῷ διὰ στόμα. Hom. Il. ξ. 90. μῦθον δν οὔ τις ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο. 584. πηγὴν κατασβέσει] Cf. Ag. 888. πηγαὶ κατεσβήκασιν.
- 590. ἀσπίδ' εὔκηλον Μ. Leg. ἀσπίδ' εὔκυκλον. Et sic γο. in M. Cf. ad 629. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον (γο. εὔθετον) σάκος. ἔχων Μ. νέμων γο. in M. Recte.

591. σῆμα δ' οὖκ ἐπῆν κύκλω] Cf. Phoen. 1118. δ μάντις 'Αμφιάραος, οὐ σημεῖ' ἔχων | ὑβρισμέν' (ὑβιστίκ'?) ἀλλὰ σωφρόνως

ἄσημ' δπλα.

592. οὐ γὰο δοκεῖν —] Cf. Ag. 788. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτίουσι δίκην παραβάντες. Philem. IV. 37. εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.

593. Cf. Suppl. 407. δεί τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Ag.

502. αὐτὸς φρενών καρποῖτο τὴν άμαρτίαν.

596. πέμπειν ἐπαινῶ] Qu. πέμπειν παραινῶ. Cf. Cho. 581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὖφημον φέρειν. 903. Pers. 224. Prom. 307. Sed cf. Suppl. 996. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

602. ναύταισι θερμοῖς] Cf. Eum. 560. γελά δε δαίμων έπ'

άνδοι θεομφ.

603. πανουργίαι τινί Μ. πανουργίας πλέως Dind., coll. Cratin. ΙΙ. 20. πλέως (πλέως Mein.).

607. θεοῦ μάστιγι] Cf. Pr. 682. Ag. 642. Rhes. 37. Πανὸς

τρομερά μάστιγι φοβεί.

608. ἀγρεύματος] Ι. e. δικτύου. Cf. ad Ag. 1048.

618. εί καρπὸς —] Cf. Eum. 713. χρησμοὺς — ἀκαρπώτους. Qu. εἰ κῦρος ---.

622. σάρκα — ήβῶσαν] Cf. Fr. 178, 5. ήβῶσα χείο. φύει]

Leg. φέρει aut φορεῖ.

624. Similiter Miltonus noster (Par. Lost. IV.) 'As flame they part, | Half wheeling to the shield, half to the spear.'

635. άλώσιμον παιᾶν'] Cf. Ag. 10. άλώσιμόν τε βάξιν. 639.

πτωσίμου στρατοῦ.

636. ξυμφέρεσθαι] Leg. ξυμπλέκεσθαι.

637. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς (τῶς pr. m.) ἀνδοηλάτην Μ. ή ζῶντ' ἀτιμαστῆρ' ὅπως ἀνδρηλάτην Dind. Leg. ή ζῶντ' ἀτιμαστῆρι τώς σ' ἀνδρηλάτη | φυγῆ —. 641. λιτῶν τῶν ὧν] Cf. Eum. 367. λέσχας ἄς.

642. καινοπηγές Qu. καινόπηκτον. Usitata forma est καινοεύκυκλον (γο. εύθετον in M.) σάκος. εύθετον praefert παγής. Wecklein. Fortasse recte.

648. πατρώαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς] Leg. πατρώων δω-

μάτων τ' —.

649. ή Διὸς παῖς — Δίκη] Cf. Cho. 948. ἐτήτυμος Διὸς κόρα

 $(\Delta i \times \eta).$

653. θεῶν μέγα στύγος] Cf. Eum. 644. ὁ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν. Cho. 1028. Apoll. Rhod. IV. 445. σχέτλι' Έρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισι.

655. $\delta \dot{\eta} \ \nu \tilde{\nu} \nu$] Qu. $\nu \tilde{\nu} \nu \ \delta \dot{\eta}$. άραὶ τελεσφόροι] Cf. 832. τελεία

γένεος Οιδίπου τ' ἀρά.

659. ὅπη τελεῖ | Cf. Cho. 1021. οὐ γὰο οἶδ' ὅπη τελεῖ. 661. φλύοντα] Cf. Prom. 504. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.

664. φυγόντα μητρόθεν σκότον] Cf. Eum. 665. εν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Pind. N. I. 53. σπλάγχνων δπό ματέρος **ἀδῖνα** φεύγων.

670. $\tilde{\eta}$ $\delta \tilde{\eta} \tau'$] Leg. $\tilde{\eta}$ $\mu \dot{\eta} \nu$.

675. φέρ' ώς τάχος — Cf. Phoen. 779. εκφέρετε τεύχη πάν-

οπλά τ' ἀμφιβλήματα.

676. πετρών (cras. acc. s. ε.) M. Leg. πέτρων (lapidum). Cf. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων άλεωρήν.

694. of ϑ emoto \tilde{v}] Cf. Cho. 645. of ϑ emot $\tilde{\omega}$ s. εύφαμον δ'

ἐπὶ βωμοῖς μοῦσαν θείατ' ἀοιδοὶ recte Herm. Dind.

695. τελεῖ (sup. εία a m. rec.) M. τάλαιν' Wordsworth. 702. παρημελήμεθα] Cf. Eum. 300. παρημελημένον.

705. δαίμων — πνεύματι] Cf. Eur. El. 1147. μετάτροποι πνέουσιν αξοαι δόμων.

706. λήματος εν τροπαία] Leg. χείματος —. Cf. Ag. 219.

φρενός πνέων δυσσεβή τροπαίαν.

713. οὐδὲ χρή] Scrib. οὐ δὲ χρή.

- 716. νίκην κακήν] Cf. Eum. 903. δποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα.
 - 721. $\pi aval\eta \vartheta \tilde{\eta}$] Cf. Suppl. 85. $\epsilon \tilde{v}$ $\pi aval\eta \vartheta \tilde{\omega}_{\varsigma}$ ($\kappa a \tilde{\iota} d \lambda$.?).
 - 725. περιθύμως] Cf. Cho. 40. Confer περιοργῶς Ag. 216.
 - 726. παιδολέτως δ' έρις] Qu. παιδολέτεις' έρις.

728. ἐπινωμą̃] Tribuit. Cf. Eum. 311. Ag. 781.

- 733. πεδίων άμοίρους] Cf. Soph. Aj. 1327. ταφης άμοιρον.
- 734. αὐτοκτόνως] Cf. Ag. 1635. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
- 736. χθονία] νερτέρα jure malit Weil. νερτέρα χθών legitur Eur. Alc. 47. Herc. 335. Fr. 450.
- 737. μελαμπαγές αίμα φοίνιον] Ut apud Homerum (Od. 18, 97.) ήλθε κατά στόμα φοίνιον αίμα.
- 763. τείνει] Intransitive. Cf. Suppl. 93. δαυλοί πραπίδων τείνουσιν πόροι.
 - 766. doai] Leg. doar cum Bothio.

767. καταλλαγαί Απ καταστροφαί?

768. τὰ δ'] Fort. τά τ'. τὰ δ' δλοὰ πελόμεν'] τὰ δ' δλό' ἐπιπλόμεν' Weil., coll. Oed. R. 184. νέφος ἐπιπλόμενον. πελόμεν' οὐ] πενομένους Buecheler. παρέρχεται] Cf. Dem. pro Cor. p. 291. τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῆ πόλει παραστάντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφος.

769. ἐμβολῶν] Leg. ἐμβολάν.

770. ἀνδοῶν] Qu. φωτῶν, hiatus vitandi causa. ὅλβος ἄγαν παχυνθεὶς] Ι. Θ. μέγας τελεσθείς. Ag. 752. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὅλβον τεχνοῦσθαι. Cf. Suppl. 618. ໂκεσίου Διὸς κότον — παχῦναι.

- 774. πόλεως] Leg. πολίται. Cf. v. str. 768. ὁ πολύβοτός τ' αἰῶν] πολύβατος (sic) schol. ὁ πολύβατός τ' ἀγῶν certissima emendatione Weil. prob. Dind., coll. Pind. Fr. 45, 3. πολύβατον ἄστεος ὁμφαλόν. Cf. schol. Ven. B. Il. 24, 1. παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγῶν ἡ ἀγορὰ, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώναρχον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους (Suppl. 189. 242. 332. 355.). Ζεὺς ἀγοραῖος memoratur Eum. 973.
- 776. άρπαξάνδραν] Ut *Αλεξάνδρα. Qu. άρπάξανδρον. Formatum ut ταραξιππόστρατος, κυκησίτεφρος, πηδησίστρατος, etc.

802. δυσβουλίας] Cf. Ag. 1609. πᾶσαν συνάψας μηχανήν δυσβουλίας.

811. ἠναίροντ' ἄγαν] ἠναίροντ' ἄρα Mein. Aliud quid reponendum.

824. τούσδε δύεσθε * * *] Cf. Eur. El. 1318. σύγγονε φίλτατε· | διὰ γὰο —.

825. χαίρω κάπολολύξω] Cf. Ag. 28. δόμοις ολολυγμόν εὐφη-

μούντα — ἐπορθιάζειν. Hom. Od. 3, 450.

826. Cum hoc versu paroemiaco cf. Ag. 366. βέλος ηλίθιον σκήψειεν. ἀσινεῖ σωτῆρι] Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι. Eum. 315. τύχη addidit Scholef.

828. ασινεί σωτήρι (τύχη) Dind. Cf. Ag. 1341. ασινεί δαί-

μονι φῦναι.

832. μέλαινα — 'Αρά] Confer 988. μέλαιν' Ἐρινύς. Ευπ. 52. τελεία — ἀρά] Cf. 655. πατρὸς δη νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Ag. 1437. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην.

834. κακόν με — κούος] Cf. ad Ag. 1122.

850. κάκ' αὐτοφόνα] Cf. Ag. 1091. πολλὰ συνίστορα αὐτο-

φόνα κακά.

855. πόμπιμον] Qu. κουρίμω. Cf. Eur. Tro. 281. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα (τιθεῖσα?) χειρός. Vel πένθιμον.

861. ήκουσ' αίδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρὸν] Cf. Ag. 1536. Δίκα δ'

έπ' ἄλλο ποᾶγμα θήγει —.

866. δίκη] Ι. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Eum. 277.

867. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὅμνον Ἐρινύος] Cf. Eum. 331. ὅμνος ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος. 343. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὅποτ' ἐκλείπει χορὸς | δύσφθογγος, οὖκ εὕφωνος. 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.

868. "Aıða] Leg. "Aıða.

872. στένομαι] Vox media, ut in Pers. 62. οθς — πᾶσα χθών — στένεται.

873. ἐκ φρενὸς] Cf. 919. ὀρθῶς] Qu. ὀρθᾶς. Attamen ἐκ φρενὸς (ex animo) legitur 919.

875. κακῶν ἀτρύμονες] Passivo sensu. I. q. ἄτρυτοι (Eum. 403.).

885. ἤδη] τί δη Lachm. Dind.

886. πατρὸς Οἰδιπόδα] τὰ πρὸς Οἰδιπόδα recte Francken.

909. ἀμεμφία] Legitur tantum hic et Soph. Fr. 259.

919. ἐκ φρενὸς] Ι. q. ἀπὸ γνώμης Eum. 675. Cf. 873.

920. κλαομένας] Schol. θοηνούσης. Cf. Ag. 1096. κλαόμενα βρέφη. Cho. 458. κεκλαυμένα. 729. μινύθει] Cf. Theogn. 361. ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πήμα παθόντος.

924. ἐρξάτην] Non ἡρξάτην. Cf. Pers. 236. στρατὸς — ἔρξας πολλὰ δὴ Μηδούς κακά. τε] Qu. δέ. Cf. ad Cho. 585. Suppl. 410.

926. ev dai Notae sunt locutiones epicae ev dai duyen, er

δατ λευγαλέη.

951, ἐπανθίσαντες] Ι. θ. στέψαντες. Cf. Cho. 150. δμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος | παῖανα (schol. στέφειν ὡς ἄνθεσι). Αg. 1459. ἐπηνθίσω (ἀπ. Casaub.) αἶμ' ἄνιπτον.

953 sq. τελευτ \tilde{q} δ' —] Cf. Ag. 1117. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

984. δύστονα κήδε'] Cf. Cho. 469. Ιω δύστον' ἄφερτα κήδη.

Sept. 998. Ιω Ιω δυστόνων κακών.

988. μέλαιν' Έρινὺς] Cf. 832. μέλαινα — 'Αρά. Eum. 52.

996. τὸ πρόσω] Insuper, praeterea. Fortasse mendosum.

998. δυστόνων] Cf. Cho. 469. ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη. Sept. 984. δύστονα κήδε'.

1003. ὅπου τιμιώτατον] ἔνθα τιμιώτατον W. Headlam p. 29.,

qui ὅπου glossema habet.

1009. στέγων — ἔχθοοὺς] Ι. e. εἴογων. Anglice keeping out. Cf. Polyb. III. 53. 2. οὖτοι ἔστεξαν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων. XVIII. 8. 4. οὐ δυναμένους στέγειν τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον. Diodor. XI. 32.

1014. άρπαγην κυσίν] Ι. e. rapinam (praedam) canibus. Cf. Pers. 752. τοῦ φθάσαντος άρπαγή.

1018. ὅδε] Qu. βία (ἥρει πόλιν).

1022. χειρώματα] μειλίγματα Naber, coll. 15. Leg. κτερίσματα.

1023. δξυμόλποις προσσέβειν] Compositum προσσέβειν non

alibi legitur apud nostrum. Qu. ὀξυμόλποισιν σέβειν.

1024. ἄτιμον εἶναι δ'] Arcte cohaerent verba ἄτιμον εἶναι. Sic Pers. 721. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ —; Quare nihil opus est correctione εἶναι δ' ἄτιμοι. Cf. ad Eum. 620.

1036. σπάσονται] Απ σπάσουσι?

1047. ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτ' οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig.

PERSAE.

10. κακόμαντις — θυμός] Cf. Ag. 977. καρδίας τερασκόπου.

13. βαΰζει Cf. Arist. Thesm. 173. 895.

42. οἴτ' ἐπίπαν] Qu. σοί τε πρόπαν. Cf. ad Suppl. 322.

55. λήματι πιστούς] Cf. Ag. 122. λήμασι πιστούς.

62. στένεται] Vox media ut in Sept. 872. κλάω, στένομαι.

75. ποιμανόριον] Gregem. Confer ποιμάνως (i. q. ποιμήν) 241. Utrumque a ποιμαίνειν.

100. ὑπὲο mss. ὑπὲν Herm. Dind. etc. Cf. v. ὑπεκσώζειν Pers. 453.

111. πόντιον ἄλσος] Cf. Suppl. 868. άλίρουτον ἄλσος.

- 112. λεπτοδόμοις] λεπτοτόνοις aut λεπτοτόμοις Madvig. λεπτοθόνοις Bergk. Fort. λεπτομίτοις.
- 114. μελαγχίτων φοὴν] Ut apud Homerum (Π. 1, 103. 17, 83.) φρένες ἀμφιμέλαιναι.
 - 121. ἀντίδουπον] Cf. 1040. 1048. 1066. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

133. δακούμασιν] Leg. δακουμάτων. Cf. Ag. 1398. κοατῆο' —

κακών — πλήσας ἀραίων.

135. ἀκοπενθεῖς recte M. ἀβροπενθεῖς Pal. Dind. etc. cum schol. Similis corrupteta est infra 541. άβρόγοοι, ubi reponendum ἀκρόγοοι. Cf. v. ἀρτιπενθής Eum. 783.

136. πόθω φιλάνορι] Cf. Ag. 856. φιλάνορας τρόπους. 411.

ιω λέχος και στίβοι (?) φιλάνορες.

- 137. εὐνατῆς' ἀποπεμψαμένα \mathbf{M} . εὐνατῆς
α προπεμψαμένα recte apographa.
 - 153. προσφθόγγοις μύθοισι] Cf. 935. πρόσφθογγον βοάν. 163. κονίσας οδδας] Solum pulvere illinens, sc. præ
- 163. κονίσας οὖδας] Solum pulvere illinens, sc. præfestinatione. Cf. Sept. 60. 'Αργείων στρατὸς χωρεῖ, κονίει. Intelligerem melius σαλεύσας οὖδας.
 - 168. πλοῦτος ἀμεμφής] Cf. Cho. 510. ἀμεμφ $\tilde{\eta}$ λόγον.
- 209. δ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ —] Cf. Sept. 851. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων;

216. θεοὺς — Ικνουμένη | Cf. Suppl. 159. 332.

220. χοὰς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι] Cf. 523. γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα | ῆξω λαβοῦσα.

225. $\epsilon \tilde{v}$ — $\tau \epsilon \lambda \tilde{\epsilon i v}$ Cf. Cho. 1021. $o \tilde{v}$ $\gamma \tilde{\alpha} \rho$ $o \tilde{i} \delta'$ $\delta \pi \eta$ $\tau \epsilon \lambda \epsilon \tilde{i}$.

- 236. ἔφξας πολλά δη Μήδους κακά] Cf. Šept. 924. ὡς ἔφξάτην πολλά μὲν πολίτας etc.
- 239. πρέπει] Cf. Sept. 390. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσ φ σάκει πρέπει.
- 241. ποιμάνως] Ι. q. ποιμήν, βασιλεύς. Α ποιμαίνειν (Eum. 91. 249.) formatum. Vox nusquam alibi obvia. Confer ποιμανόριον (grex) Pers. 75. Analogia ποιμάντως (ut σημάντως) requirere videatur. στρατῷ] Hoc pendet ab ἔπεστι, Qu. στρατοῦ. Cf. Ag. 543. Cho. 188. Conferri non debet Prom. 945. οὐκ ἄρξει θεοῖς.
- 247. πρέπει μαθεῖν] Cf. Suppl. 719. πρέπουσι ἰδεῖν. Cho. 12. δμήγυρις φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα.

250. πολύς πλούτου λιμήν] μέγας — Nauck. coll. Eur. Orest.

1077. $\beta a \vartheta \dot{v}_{\varsigma}$ — Herw.

272. πλήθουσι] Plenae sunt. Cf. 420. Ag. 1220.

- 301. λευκόν μελαγχίμου] Cf. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰο μόοοισι καὶ μελαγχίμοις — βρίθεται.
- 305. πήδημα ἀφήλατο] Confer Ag. 826. πήδημ' δρούσας. Supra 96. πήδημ' ἀνάσσων.
 - 311. πηγαίς γειτονών] Cf. Suppl. 780. νέφεσι γειτονών Διός.
- 316. πυρσήν γενειάδα] Cf. Fr. 111. πυρσοκόρσου λέοντος. 317. πορφυρ \tilde{q} βαφ $\tilde{\eta}$] Cf. Artemid. II. 3. $\tilde{\eta}$ πορφυροβαφής (ἐσθής).
 - 327. Κιλίκων ἔπαρχος Cf. ad Ag. 1227. νεῶν τ' ἔπαρχος.

- 372. κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός] Leg. κάρτ' ἀπ' —. Cf. ad Ag. 805.
 - 395. πάντ' ἐκεῖν'] Omnia illic. Cf. ad Arist. Fr. 460, 5.

454. ίστορῶν] Sciens. I. q. είδώς. Cf. Ag. 676.

- 458. Cf. Ag. 1531. ἀμηχανῶ ὅπα τράπωμαι. Eur. Or. 638. ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. Plat. Hipp. maj. 297 D. οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι.
 - 461. θώμιγγος | Cf. Eum. 182.
- 463. αρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη] Cf. Eur. Cycl. 358. αρεοκοπεῖν μέλη ξένων.

469. Notanda in hoc versus caesurae omissio.

- 476. ἀντίποινα] Cf. Eum. 268. ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου δύας (l. ματροφόνους δίκας).
- 479. οΐσθα σημήναι τος $\tilde{\omega}_{S}$;] Sic Aj. 666. εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν.

480. $va\tilde{\omega}v$ Leg. $v\epsilon\tilde{\omega}v$, ut in 324.

- 483. ποηναΐον γάνος] Cf. Ag. 1392. Pers. 615. αμπέλου γάνος.
- 500. θεοκλυτῶν] Cf. Eur. Med. 207. θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα.
- 515. δυσπόνητε] Leg. δυσπάλαιστε aut δυσφόρητε. βαρὺς ἐνήλω] Cf. Suppl. 648. βαρὺς δ' ἐφίζει. Cho. 36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
- 516. ποδοῖν] Fort. δόμοις. Sed cf. Eum. 368. δλομένα βαρυπεσῆ κατάφερω ποδὸς ἀκμάν.
- 541. $\delta\beta\varrho\delta\gamma ool$] Leg. $\delta\varkappa\varrho\delta\gamma ool$. Cf. 135. $\Pi\varepsilon\varrho\sigma i\delta\varepsilon\varsigma$ d $\varkappa\varrho\sigma\kappa\varepsilon \nu\delta\varepsilon i\varsigma$ (sic recte M. $\delta\beta\varrho\sigma\kappa\varepsilon \nu\delta\varepsilon i\varsigma$ Pal. Dind. etc. cum schol.). Corruptela orta est, ut alibi persaepe, ex similitudine literarum β et \varkappa .

548. Cf. Pr. 406. πρόπασα δ' ήδη στονόεν λέλακε χώρα.

578. παίδων] De animalibus dictum, ut in Ag. 50. Fr. 305, 6.

591. γλῶσσα — ἐν φυλακαῖς] Cf. Ag. 237. 592. ἐν φυλακαῖς] Leg. ἐν φυλακᾳ (φυλακᾶι).

- 616. ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον] Leg. εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις. ἴσον pro βίον "certissima emendatione" Dind., coll. Oed. C. 694—706.
 - 620. υμνους επευφημείτε] Cf. Fr. 281. παιάν' επηυφήμησεν.

623. πρέσβος] Cf. Ag. 855. 1393.

633. Ισοδαίμων Ι. q. Ισόθεος 80. 856.

637. διαβοάσω mss. διαμβοάσω recte Dind. Cf. 572. βαοὺ δ' ἀμβόασον. Cho. 34. ἀμβόαμα.

660. κροκόβαπτον] Ι. q. κροκοβαφῆ (Ag. 1121.).

- 669. Cf. Eum. 378. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδοὶ μύσος πεπόταται.
- 676. Si extaret vocabulum ἀμάρτιον, conferri posset ἁμάρτιον (Pind. Pyth. XI. 26.). ἀμάρτια] Mendosum videtur. Cf. Ag. 537. διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θὰμάρτια.
 - 691. σέβομαι] Vereor. Ι. q. αἰδοῦμαι.

698. μακιστήρα Μ. μακεστήρα apogr. Hesych. μακιστήρ: βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

706. δ' ἄν τοι — βροτοῖς] δή τοι — conj. Dind. Qu. ἄν τφ —

βροτῶν.

719. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ] Notanda particulae δὲ positio. Sic Sept. 1015. $\delta \tau \iota \mu o \nu \epsilon l \nu a \iota \delta'$ —

738. λόγος πρατεῖ σαφηνής] Cf. Suppl. 294. φάτις πολλή πρατεῖ.

Soph. Aj. 978. ὤσπερ ή φάτις κρατεῖ.

742. ξυνάπτεται] Leg. ξυλλαμβάνει. Cf. Ag. 1509. πατρόθεν δὲ συλλήπτως γένοιτ ἄν ἀλάστως.

751. πολύς πλούτου πόνος Cf. Fr. 137. φαρμάκων πολύς πόνος. Ag. 54. πόνον (γόνον?) δοταλίχων δλέσαντες.

752. τοῦ φθάσαντος άρπαγή] I.e. rapina, praeda. Sept. 1014.

άρπαγὴν κυσίν.

763. 'Ασίδος μηλοτρόφου' Jam ante Aeschylum Archilochus

'Ασίης μηλοτρόφου dixerat.

764. ταγεῖν] Ι. e. ταγὸν εἶναι, ducem esse. ταγὸς (ā) legitur Pr. 96. Pers. 23. 324. 480. Ag. 110.

787. ποῖ καταστρέφεις —; Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528. 811. Cf. Ag. 527. βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα.

816. πέλανος αίματοσταγής] Cf. Eur. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον.

820. ὑπέρφεν] I. e. ὑπεράγαν. Legitur praeterea Ag. 377. Eur. Phoen. 550. Herc. 1321. Confer ὑπέρευ (non ὑπερεῦ).

822. πάγκλαυτον έξαμῷ θέρος Cf. Ag. 1662. έξαμῆσαι πολλά (κάρτα?) δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. έξήμησα κάλλιστον θέρος. Fr. 420. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

829. σωφρονεῖν κεχρημένον] Cf. Ag. 1620. γνώσει γέρων ἄν ώς διδάσκεσθαι βαρὸ Ι τῷ τηλικούτω σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρη-

μένον Elmsl.).

835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. ὑφασμάτων λακίδες.

839. ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω] Construe ἄπειμι κάτω (ἐς) ζόφον υπό γῆς. Cf. Pr. 74. χώρει κάτω. Eum. 267. ἀπάξομαι κάτω (σε).

874. εὐχόμεναι] Qu. εὐκτίμεναι. Sed cf. Suppl. 19. 313.

900. σφετέραις φρεσίν] Cf. Ag. 760. σφετέρα — γέννα.

911. ἐνέβη] Ι. e. ἐνήλατο (516.).

935. πρόσφθογγον — βοάν | Cf. 153. προσφθόγγοις — μύθοισι. 1001. τρογηλάτοισιν ὅπισθεν δ' ἐπόμενοι mss. τρογηλάτοισιν

οπιθεν επόμενοι Well. Dind. Ipse correxerim potius τροχηλάτοισι κατόπιν ξπόμενοι.

1038. δίαινε δίαινε πημα] δίαιν δίαινε πημα Dind. Parum probabilis correctio. Media vox διαίνεσθαι (i. e. δακρύειν) legitur 258. 1047. 1065.

1050. έπορθίαζε γόοις] Qu. — γόους. Cf. Ag. 29. δλολυγμόν — ἐπορθιάζειν. 1120.

1060. ἀμμῆ χερῶν] Malim ἀκμῆ χεροῖν. Cf. Oed. R. 1034. ποδοῖν ἀκμάς (extremitates).

1063. κατοίκτισαι στρατόν] Lamentare exercitum. Confer

Pr. 36. Eum. 121.

1068. ἐς δόμους κίε]. Cf. Suppl. 852. κί' ἐς δόρυ. Cho. 680. εἰς Ἄργος κίεις. Supra 504. κίοι.

SUPPLICES.

14. κύδιστ' ἀχέων] Qu. ἄλγιστ' ἀχέων?

- 19. $\tau(v')$ oðv = -;] Lege $\tau(v')$ åv oðv = -; $\varepsilon v \chi \delta \mu \varepsilon v \sigma v$] Sub. $\varepsilon v \chi \delta \mu \varepsilon v \sigma v$. Sub.
- 26. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.
- . 27. Ζεύς σωτήρ τρίτος] Cf. Eum. 756. τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτήρος.
 - 39. σφατεριξάμενον] Forma Dorica, ut σεβίξω Ag. 785.

42. ὑπεοπόντιον] Cf. Ag. 44. ὑπεοποντίας (Helenae).

- 50. ποιονόμοις τόποις] Cf. Ag. 1170. βοτῶν ποιονόμων. Vox non alibi occurrit.
- 80. στυγόντες mss. στυγοῦντες Turn. Cf. 537. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας.
 - 85. $\pi aval\eta \vartheta \tilde{\omega}_{\varsigma}$ Cf. Sept. 721. $\pi aval\eta \vartheta \tilde{\eta} = {}^{\flat}E_{\varrho} \iota \nu \dot{\nu} \nu$.

93. τείνουσιν] Intransitive. Cf. Sept. 763.

- 96. ἐλπίδων ὑψιπύργων] Similiter καλλίπυργος σοφία Arist. Nub. 1024.
- 108. ἄται δ' ἀπάται (sed utroque ι eraso) Μ. ἄταν δ' ἀπάτα G. Ἄτας δ' ἀπάταν Westphal.
 - 112. Cf. Sept. 78. θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχη. Ag. 1165.

μινυρά (φοβερά aut μέλεα?) θρεομένας.

- 126. δυσάγκριτοι] Schol. δυσδιάγνωστοι. Cf. v. δυσαγκόμιστος (Eum. 262.).
- 157. Cf. Ag. 1387. τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς ("Αιδου libri) νεκρῶν σωτῆρος.
 - 159. Ζῆνα ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις] Cf. 332. Pers. 216.
- 163. 174. μάστεις' mss. μαστίχτεις' Hart. Dind. Quae feminina forma est nominis μαστίχτως (Eum. 160.).
 - 172. παλίντροπον όψιν] Cf. Ag. 777. παλιντρόποισιν όμμασιν.
- 179. δελτουμένας] Angl. registering, recording. Cf. ad Prom. 789.
- 180. ἄναυδον ἄγγελον] Cf. Theogn. 549. ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακουν ἐγείρει, | Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
 - 191. πολιάοχοι (i. e. πολιούχοι) Μ. πολίοχοι Dind.

- 202. χρεῖος εί | Cf. Eur. Fr. 142, 3. ελεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει.
 - 212. Ζηνός δονιν Leg. Ζηνός Ινιν. Cf. 251. Παλαίχθονος Ινις. 42.
- 231. Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν] Cf. 157. Ag. 1387. τοῦ κατὸ γθονός | Διός νεκρών σωτήρος.

241. ἀφικτόρων] Leg. προσικτόρων (supplicum).

244. nal rălla] năr' ălla Well. Recte.

256. ὅπασας Leg. ἔκτισας.

265. παλαιῶν αἰμάτων] Caedium antiquarum. Cf. Cho. 650. αξμάτων παλαιτέρων.

268. πράξας] Annon μίξας?

269. πράξας | Qu. πορίσας, vel πέμψας.

- 273. $\gamma \varepsilon \mu \dot{\varepsilon} \nu \delta \dot{\eta}$ Cf. 241. Ag. 661. 887. 1213. Eum. 419.
- 274. τορός θ'] Leg. τορὸς δ'. $\tau o \rho \delta \varsigma - \mu \tilde{v} \vartheta o \varsigma$ Cf. Ag. 1162. τί τόδε τορον άγαν ἔπος ἐφημίσω;

285. Elvai Leg. lévai, itinerari. ἀστραβιζούσας Ι. Θ. ώς

ἀστράβαις αὐταῖς χρωμένας. De voce ἀστράβη cf. Trag. adesp. 210. 289. διδαχθείς —] Cf. Ag. 543. πῶς δή; διδαχθείς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

293. μάλιστα καὶ] Qu. μάλιστα δή. φάτις — κρατεί] Cf. ad Pers. 738.

301. πρέποντα — ταύρω] Cf. Eur. Fr. 1014. πόλεως μέν άρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων. βουδόρω ταύρω] Annon βουθόρω ταύρω?

307. βοηλάτην μύωπα] Cf. Pr. 675. δξυστόμω μύωπι γοισθείσα.

313. εύχεται] Sub. είναι. Cf. 19. Pers. 874.

332. Cf. 159. Ζῆνα — ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις. Pers. 216. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη.

335. τὸ μὴ θέμις Cf. Cho. 641. 356. ἀστοξένων | Cf. ad Ag. 1590.

370. τὸ δήμων Respublica. Cf. 699. Ag. 640.

380. τύχην έλεῖν] Pro έλέσθαι positum accipiunt. Cf. ad Ag. 1653. την τύχην δ' αξοούμεθα. Sed displicet activa vox έλεῖν. Aliud quid reponendum videtur.

396. κοῖνε σέβας] Cf. ad Ag. 471. κοίνω — ὅλβον.

411. αὐτοῖσί θ'] Qu. αὐτοῖσι δ'. Cf. ad Cho. 585. Sept. 924.

444. ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον] Cf. Ag. 1268. άλλην τιν' άτης άντ' έμοῦ πλουτίζετε (Ι. γεμίζετε). 1012. δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν.

447. μῦθος — θελκτήριος | Cf. Eum. 81. θελκτηρίους | μύθους

ἔχοντες.

458. συμπρεπή Cf. v. δμοιοπρεπής Ag. 793.

466. μακιστήρα mss. (Pers. 698. μακιστήρα μύθον.) μαστικτήρα recte Aur. Sic Eum. 160. πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου βαρθ - έχειν. 163. et 174. Ἰοῦς μῆνις μάστεις' (μαστίκτεις' Hart. Dind.) ἐκ θεῶν. Nomina in -ἡ ϱ desinentia adamat Aeschylus. Nullum verbum est μακίζειν.

475. τέλους] Qu. δορός. Sed cf. Sept. 163. διόθεν γένοιτο —

τέλος ἐν μάχᾳ.

489. εὐνοίας φέρει] Annon εὔνοιαν —?

525. τελέων τελειότατον κράτος, ὅλβιε Ζεῦ] Cf. Ag. 973. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Simonid. Amorg. 1, 2. τέλος Ζεὺς ἔχει — πάντων ὅσ' ἔστι καὶ τίθησ' ὅπως θέλει.

529. λίμνα — πορφυροειδεί Cf. Eur. Tro. 124. αλα — πορ-

φυροειδη (i. e. mare).

544. ἀντίπορον] ἀγχίπορον Francken.

581. παῖδ' ἀμεμφῆ] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφής. Cho. 510. ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία.

604. πληθύνεται] Cf. Ag. 1370. ταύτην επαινείν πάντοθεν πλη-

θύνομαι.

613. γαμόρων Cf. Eum. 890. τῆσδε γαμόρω χθονός.

618. παχῦναι] γο. πλατῦναι in schol. Μ. πόλιν subjectum, κότον objectum esse, recte monuit Dind. in Lex. Cf. Sept. 770. δλβος ἄγαν παχυνθείς.

620. ἀμήχανον βόσκημα πημονής] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τέ-

χνημα καὶ δυσέκδυτον.

623. εὐπειθεῖς στροφὰς] Cf. Ag. 248. ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ. Cho. 257. σήματ' εὐπειθῆ.

626. ποινάς] Remunerationem. I. q. ἄποινα.

650. βαρὺς δ' ἐφίζει] Cf. ad Ag. 1175. 655. ἀρέσονται Leg. ἱλάσονται. Cf. Trag.

669. φλεόντων] Abundantium. Cf. Ag. 377. φλεόντων δωμάτων υπέρφευ. 1416. μήλων φλεόντων.

679. λοιγός Cf. Cho. 402. βοᾶ γὰο λοιγόν Ἐρινύς.

727. ἴσως γὰς —] Leg. ἴσως δ' ἄν —.

733. θεοὺς ἀτίζων Cf. ad Sept. 441.

736. περίφοβον — τάρβος] Čf. 226. ταρβοσύνω φόβω. Eur. Herc. 961. ταρβοῦντες φόβω. Soph. Tr. 176. φόβω ταρβοῦσαν εἰ etc. τάρβος — εἴ τί μοι —] Cf. 76. δειμαίνουσα φίλους — εἴ τις ἐστὶ κηδεμών. Eur. Med. 186. φόβος εἰ πείσω. Her. 791.

737. πολυδοόμου] Qu. ταχυδοόμου.

745. πόλει ms. πολεῖ Stanl. Epica forma pro πολλφῖ. Quidni

πολλφ scribendum?

749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν οὐκ ἔνεστ' ἄρης] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν. Ag. 78. ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρα (l. γήρα).

757. περίφρονες] Ι. q. υπέρφρονες, υπερήφανοι. Cf. Ag. 1427.

περίφρονα δ' έλακες.

780. νέφεσι γειτονῶν Διός] Cf. Pers. 311. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν.

787. μορσίμου βρόχου] Nil mutandum. Schol. μόρου μοι ἐπάγοντος.

788. εν σαργάναις Μ. εν άρτάναις Par. 2886.

790. ἄνδο' ἀπευκτὸν] Hominem abominandum. Cf. Ag. 638. ἀπευκτὰ πήματα.

820. μάταισι] Erroribus. Cf. Cho. 918.

822. ἐπίπαν] Cf. Pers. 42. οδι' ἐπίπαν (οδιε πρόπαν?) ἡπειρο-

γενές κατέχουσιν ἔθνος.

870. χῶμα πολύψαμμον] Cf. Cho. 351. πολύχωστον ἃν εἶχες τάφον. πολυψάμαθον mss. πολύψαμμον (metro requirente) Bamberg.

881. ἀποτρέψειεν ἄϊστον ὕβριν] Ι. θ. ὥστε ἄϊστον εἶναι.

886. ἄφαχνος] Forma non aliunde cognita. Usitatae formae sunt ἀφάχνης (masc.) et ἀφάχνη (fem.).

895. δίπους ὄφις] Sic Clytaemnestra δίπους λέαινα dicitur Ag. 1258.

902. rus Cf. Ag. 1223. Cho. 59.

909. ἀποσπάσας κόμης] Leg. ἐπισπάσας —. Cf. Arist. Lys. 725. τὴν δ' — τῶν τριχῶν κατέσπασα.

935. τὸ νεῖκος — ἔλυσεν] Cf. Thuc. IV. 118. τὰ ἀμφίλογα

δίκη διαλύειν. Secundum Homericum νείκεα λύσαι.

951. κράτη] κράτος probabiliter Weil. Cf. Cho. 490. Plat. Legg. XII. 962. νίκην καὶ κράτος τῶν πολεμίων. Demosth. p. 381, 12. κράτος πολέμου καὶ νίκην.

973. πᾶς τις — εὔτυκος] Cf. 994. πᾶς δ' ἐπὶ μετοίκφ γλῶσ-

σαν εὖτυκον φέρει | κακήν.

974. πᾶς τις ἐπειπεῖν — εὔτυκος] Cf. 994.

975. ἀμηνίτω] Iram non moventi. Cf. Ag. 649. χειμῶν' Άχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς (θεῶν?). Cf. v. ἀφθόνητος.

979. θεραποντίδα φερνήν] Annon θεραπαινίδα φερνήν?

989. εὐπουμνῆ] ἐν πούμνη Herm.

991. καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε mss. Qu. καὶ ταῦτά γ' ἔγγράψασθε. 994. ἐν μετοίκω] Log. ἐπὶ μετοίκω. Cf. 973. πᾶς τις ἔπει-

πεῖν ψόγον άλλοθρόοις | εὕτυκος. γλῶσσαν εὕτυκον φέρει] Cf. Cho. 581. γλῶσσαν εὕφημον φέρειν.

997. ἐπίστρεπτον] Cf. Cho. 350. ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσσας.

1003. εὐμόρφοις \ Qu. εὐμόρφων.

1004. ὄμματος δελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν] Cf. Ag. 240. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὅμματος βέλει φιλοίκτω. 740. μαλθακὸν ὀμ-μάτων βέλος.

1018. ἴτε μὰν —] Cf. Cho. 963. ἄναγε μὰν, δόμοι.

1049. ἀπέρατος] Anglice, unfathomable. Dindorfius vertit impenetrabilis (i. e. unscrutable).

1055. βέλτατον] Cf. Eum. 487. ἀστῶν — τὰ βέλτατα.

AGAMEMNON.

78. οὐκ ἔνι χώρα] Miror nemini criticorum in mentem venisse emendationem simplicissimam et certissimam οὖκ ἔνι γήρα.

79. Leg. ὅ θ' ὑπέργηρως.

557. στένοντες ἢ λαχόντες mss. στέλλοντες ἢ χαλῶντες L. Dowdall, coll. Hom. Od. 3, 11. ἱστία νηὸς ἔτσης | στείλαντες ἀείραντες. 16, 353. ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χεροὶν ἔχοντας. Il. 1, 433. ἱστία μὲν στείλαντο θέσαν δ' ἐν νητ μελαίνη. τείνοντες ἢ χαλῶντες (Ahrens) optime A. Palmer. Quod longe praeferendum.

675. $\mu o \lambda \tilde{\epsilon i \nu}$] Miror neminem interpretum vidisse veram scripturam esse $\vartheta a \nu \tilde{\epsilon i \nu}$, id quod ostendunt sequentia, ϵl δ' $o \tilde{v} \nu$

(quod si) τις άπτις ήλίου νιν ιστορεί | και ζώντα etc.

717. Codicum lectio λέοντα σίνιν (σίντην Mein.) ferri nequit, quum non de adulto leone praedatore sed de tenello leonis catulo agatur. Quare λέοντος σκύμνον corrigendum arbitror. Conjectura lvir, a pluribus editoribus temere recepta, parum placet.

718. ἀγάλακτον οὖτος (οὕτως al.) ἀνὴρ mss. Si corrigas ἀνύ-

ποπτος οὕτως ἀνὴρ —, optimus evadet sensus.

723. Leg. πολέα δ' ἔσγ' — φαιδρωπὸν ποτί γεῖρα σαίνοντα

γαστρός ἀνάγκαις.

884. βουλήν καταρρίψειεν] Ιπο βουλήν καταρράψειεν, quod proposuerat jam Scaliger. Cf. Eum. 26. λαγὰν δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον.

1052. Locum vexatissimum sic correxerim, εὶ σωφρονεῖ γ',

είχουσα (1071) πείσεται λόγω.

1252. Legendum ή κάρτα νοῦν (sensum) παρεσκόπεις χρη-

σμῶν ἐμῶν.

1443. Ιστοτριβής mss. ἰσοτριβής Pauw. et vulg. Loco vexatissimo diu et perpense considerato parum dubito quin vera scriptura sit ναυτίλων δὲ σελμάτων | ἱστῶν τ' ἴδρις (familiar with the benches and masts of the ships, i.e. a common prostitute).

1523 sq. Locum gravi corruptela laborantem sic mihi restituisse videor, τοῖσδε (pro οὐδὲ) γὰρ οὖτος δολίαν ἄτην | οἴκοισιν ἔθηκ', | ὅς γ' ἐμὸν ἔκτειν' (sic Todt) ἔρνος ἀερθὲν | τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν. | νηλέα (ἔνδικα, ἀσεβῆ) δράσας νηλέα πάσχων | —. Vel οὐ γὰρ ἐκεῖνος —;

1595. Nunc demum, loco diu considerato, video legendum esse, τὰ μὲν ποδήρη — | ἔκρυπτ' (celabat, Anglice, he kept concealed) ἄνευθεν ἀνδρακὰς (seorsim) καθήμενος, | τἄσημα

δ' αὐτῶν —. Ita omnia plana fiunt.

1640. Hodie corrigo τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (vel πειθήνιον) | ζεύξω βαρείαις (sc. ζεύγλαις) ζύγιον (jugalem, i. e. sub jugo), οὐ σειραφόρον | πριθῶντα πῶλον.

CHOEPHOROE.

- 10. & addidit Dind., coll. Pr. 298. Eur. Suppl. 92. Herc. 525. Or. 1573. etc.
- 13. φερούσας νερτέροις] Leg. φέρειν τοῖς —. μειλίγμασιν] Leg. μειλίγματα.

15. χοάς φέρουσας — | Qu. χοάς φέρειν τοῖς —.

19. δè] Leg. τε.

- 22. ἔβην] Log. ἔβαν. Sic δαμίας 55. ἀνάγκαν 56. διαρούδαν 68.
 - 23. χοάς] Leg. χοᾶν. Cf. 23. τῆσθε προστροπῆς πομποί.

29. ὑπ' ἄλγεσιν Ιπο ὑπ' ἀλγέων.

35. περί φόβω] Vix sanum post φόβος (32). Fort. περιφόβοις.

37. πριταί τε Qu. πριταί δέ.

41. τοῖς κτανοῦσί τ' έγκοτεῖν] Qu. τοῖς κτανοῦσι κάγκοτεῖν.

51. ἀνήλιοι] Leg. ἀνάλιοι. Śic δαμίας 56. δνόφοι καλύπτουσι δόμους] Cf. Pers. 535. ἄστυ — πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας. Eum. 379. δνοφεράν τιν' ἀχλύν.

53. $\delta \epsilon \sigma \pi \sigma \tau \tilde{\omega} \nu$] Leg. $\delta \epsilon \sigma \pi \sigma \tau \tilde{a} \nu$, ut in 82.

- 61. δοπή] Leg. δοπά. Suspectum. Cf. ad 331. ἐπισκοπεῖ] Leg. ἐπισμοέπει. Cf. Ag. 707. 1042.
 - 65. ἄκραντος] Leg. ἄκρατος (mera).

67. τίτας Αη τίτος?

69. διαλγής Leg. δυσαλγής. Cf. Ag. 1165. δυσαλγεῖ τύχα.

70. παναρκέτας] Qu. παντοδαπᾶς. De metro non liquet. νόσου βρύειν] Malim νόσω βρύων. Cf. Ag. 169. Suppl. 966. Fr. 281, 6.

71. θιγόντι recte Steph.

72. χαιρομυσή mss. χερομυσή Pauw. Cf. Eum. 40. ἄνδρα θεομυσή (χερομυσή?). ἐκ μιᾶς ὁδοῦ] Vix sanum. Qu. ἐκ πηγᾶς μιᾶς. Cf. oraculum Oresti datum (v. Bamberg.), ἐν ἐπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι.

73. βαίνοντες Leg. δέοντες. Cf. ad 72.

74. φόνον καθαίροντες] Qu. οὐκ ἄν καθαίροιεν (vel καθήρειαν).

77. ἐσαγον Μ. ἐς ἄγον Μ. corr. Mendosum: requiritur enim aoristus. Qu. ἔδειξαν, ἔφηναν, ἔθηκαν, vel ἐσεῖδον. alσαν] Leg. άμαρ.

79. πρέποντ' ἀρχὰς βίου] πρέπον τύχαις βίου Schutz. Fort. πρέπει τῶν ἀρχετᾶν (δεσποτᾶν, coll. 82.). Vel φέρειν —.

82. ματαίοισι] Qu. δυστάνοισι.

87. $\tau \dot{\alpha} \varphi \varphi \delta \dot{\epsilon}$ Deleatur $\delta \dot{\epsilon}$.

94. ἔστ' ἀντιδοῦναι] Qu. αἰτῶ σε δοῦναι. τοῖσι πέμπουσιν] Leg. τοῖσι νεκροῖσιν.

95. δόσιν τε] Leg. δόσιν γε. κακῶν] An καλῶν?

98. ἐκπέμψας] Leg. ἐκρίψας. Cf. Theocr. XXIV. 91. ἦοι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | διψάτω εἶ μάλα πᾶσαν

ύπεο ποταμοίο φέρουσα | δωγάδας ες πέτρας ύπεο ούριον αψ δε νέεσθαι | ἄστρεπτος.

101. ἔχθος] Leg. ἄχθος. Cf. Ag. 627. κοινὸν ἄχθος. νομί-

ζομεν] Leg. κομίζομεν.

105. ἔχεις] Leg. ἔχοις.

- 109. σεμνά] Qu. συνετά (Angl. intelligible). εὔφροσιν] Annon εἰδόσιν?
 - 113. φράσαι] Leg. φράσον. Cf. 121.

121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τιν'.

122. θεῶν | Malim θεοῖς.

- 124. ἄχουσον supplet Herm. ἄρηξον Kl., coll. Sept. 119. 179. Malim (ἐριούνι') Έρμ $\tilde{\eta}$ χθόνιε. Cf. Arist. Ran. 1144. ἐμοί] Mendosum videtur.
- 126. πατρώων δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 740. δωμάτων ἐπίσκοπον.
 - 129. $\beta \varrho \sigma \tau \tilde{ois}$] Leg. $\varphi \vartheta \iota \tau \tilde{ois}$ aut $\nu \epsilon \varkappa \varrho \tilde{ois}$.

130. ἐποίκτειρόν τ'] Leg. ἐποικτείρειν.

131. ἀνάξομεν] Reducemus. Aliter explicat schol. βασιλεύσομεν, tanquam ab ἀνάσσω. Qu. ως ἄν ἥκωμεν δόμους, vel ως ἀνέλθωμεν (κατέλθωμεν) δόμους.

132. πεπραγμένοι] Leg. πεπραμένοι.

- 135. χρημάτων] Leg. δωμάτων. Cf. 126. πατρώων δωμάτων. 236. 408.
- 139. xal —] Qu. val —. $\dot{\epsilon}\pi o(x \tau \epsilon i \rho \dot{\epsilon})$ Qu. $\dot{\epsilon}\pi o(x \tau \epsilon i \rho \epsilon i \nu \dot{\epsilon})$ Qu. $\dot{\epsilon}\pi o(x \tau \epsilon i \rho \epsilon i \nu \dot{\epsilon})$
- 140. σωφρονεστέραν εὐσεβεστέραν] Leg. σωφρονεστέρα εὐσεβεστέρα. τ'] Leg. δ'.

143. λέγω] Qu. αλτῶ.

- 144. ἀντικατθανεῖν δίκην] Leg. ἀντιτίσασθαι (exact in return) δίκην. Cf. 274.
- 145. 146. Versus, ni fallor, spurii. Vix scripsisset Aeschylus quod exhibent libri, τῆς κακῆς ἀρᾶς et τὴν κακὴν ἀράν.
- 150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] Qu. κωκυτοῖοι καινίζειν, vel κωκυτοὺς ἐπευφημεῖν (ἰακχάζειν). νόμος] Offendit νόμος sic positum. Qu. πρέπει (vel χρεών). Qu. \smile \smile ώς νόμος αὐδώμεναι. Cf. Pers. 622. ἀλλ', ὧ φίλοι, χοαῖοι ταῖοδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε.
- 152. καναχὲς] Qu. χαμάδις. Confer Homericum δάκου χαμάδις βάλε. δλόμενον] Mendosum videtur. Qu. ἀδάματον aut ἀπόλεμον (Cho. 55.).
- 154. ἔρυμα] Gloss. in M. τὸν τάφον. Quo sensu ἔρμα dicendum fuisse, ut in Soph. 848. ἔρμα τυμβόχωστον, monuit Herm.

159. ἀναλυτής] Qu. ἀπολυτής (deliverer).

161. εν έργω Fort. σὺν έργω, vel ενεργοῖν (χεροῖν).

172. κείφαπο] Fort. κέφσειε. Cf. Suppl. 665. μηδ' — "Αφης κέφσειεν ἄωτον. Pers. 952. νυχίαν πλάκα κεφσάμενος (-ους Weil.).

177. 👸 Leg. 🙌.

180. χαίτην κούριμην] Leg. χαίτην κούριμον.

181. εὐδάκουτα] αὖ δακουτά Emper.

182. ψαύση Leg. ψαύσει.

183. κάμοί] Qu. κάμοῦ. καρδίαν] Leg. καρδία. Cf. Ag. 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 834. ἰὸς καρδίαν (l. καρδία) προσήμενος. Eur. Fr. 1025, 2. πλάνος τε καρδία προσίσταται.

184. ἐπαίσθην δ'] Leg. ἐπαίσθην δ'.

- 190. ἐπώνυμον] Vix sanum. Qu. δμώνυμον vel δμόπιερον.
- 191. δύσθεον] Qu. δύσθεος. Cf. 46. δύσθεος γυνά. 525. 192. τάδ' αἰνέσω] Sensus hujusmodi aliquid requirere vide-
- 192. τάδ' αἰνέσω] Sensus hujusmodi aliquid requirere videtur, λέξω (δείξω, vel φανῶ) σὖκ ἔχω.

195. εὖφρον'] ἔμφρον' Stanl. Recte. Cf. 88.

197. σαφηνη Μ. Leg. σάφ' ήδη.

199. ξυγγενής] Qu. ξυγγενούς.

200. τιμήν | Qu. τιμή.

204. μέγας πυθμήν Qu. μέγ' αν θέρος. Sed cf. 260.

206. τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς] Qu. τοῖς ἐμοῖσι κάμφερεῖς. Cf. ad Ag. 589.

209. πτέρναι] Qu. πτερνών.

218. Qu. ναί πρὸς τί δῆτα ...

221. κατ' αὐτοῦ] Leg. καθ' αὐτοῦ.

224. τἄρ'] τάδ' Μ. Qu. ἄρα σ', vel τάδε σ'. σε προυννέπω mss. σε προσεννέπω Aur.

229. ἰχνοσκοποῦσα] Qu. ἰχνος σκοποῦσα.

230. συμμέτρου] Qu. σύμμετρον.

237. δακουτδς] Suspectum.

240. πατέρα τε] Leg. πατέρα σε.

247. ίδοῦ δὲ] Leg. ίδοῦ τε.

250. ἐντελης] Qu. ἐντελεῖς.

251. πατρώαν] Leg. πατρώοις.

254. φυγήν έχοντε] Leg. φυγήν φεύγοντε.

255. καὶ σὲ —] Qu. τοῦ σὲ —.

266. δὲ] Leg. τε. ἐπαγγείλη] Leg. ἐπαγγελεῖ. τάδε] An κεδνά?

269. οὖτοι] Qu. οὐ νώ. μεγασθενῆς mss. Leg. μεγασθενοῦς. Cf. Eum. 261. Λοξία μεγασθενεῖ. Cho. 70. Έρινὺς — μεγασθενής. 977. 989.

271. κάξορθιάζων] Qu. κάπορθιάζων.

273. τοῦ πατρὸς] Qu. τοῦ φόνου (gl. τοῦ πατρός).

276. $a v \tau \acute{o} v \tau \acute{l} \dot{l} \dot{q} u$. $a v \tau \acute{o} \dot{v} \acute{l} \dot{r} \acute{o}$.

277. τίσειν μ'] Del. μ' . ἔχοντα] Qu. ἔχοντε. δυστερπῆ] Fort. δυσφιλῆ.

278. δυσφούνων] Cf. Ag. 834. δύσφοων ίός. Qu. δυσφόρων, δυσχερών, δυσφιλή, πημάτων. De sensu non liquet.

282. ἐπαντέλλειν] Leg. ἐπαντελεῖν.

- 283. τε φωνεί] Leg. τ' ἐφώνει.
- 288. λαμπρόν] Qu. λαμπρόν τ'.

289. Fort. διώχεται 'κ πόλεως.

292. φιλοσπόνδου] Fort: τριτοσπόνδου.

293. $\beta\omega\mu\tilde{\omega}\nu$ τ'] Leg. $\beta\omega\mu\tilde{\omega}\nu$ δ' .

294. δέχεσθαί τ'] Leg. δέχεσθαι δ'. οὔτε συλλύειν] Leg. οὐδὲ συλλύειν. Cf. Ag. 552. Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις. συλλύειν] Eodem sensu dictum volunt quo συγκαταλύειν. Leg. συνθύειν.

297. Haec interrogative accipienda sunt.

303. φρενί]. Leg. χερί.

306. ὁ μεγάλαι Μοῖραι] Qu. ὁ μεγάλα Μοῖρα. διόθεν] Corruptum. Fort. δότε πᾶν, vel τόδ' ἔργον.

308. μεταβαίνες] Corruptum. Qu. τάδε κραίνει.

313. δράσαντι] Annon δράσαντα? 320. ἀντίμοιρον] Qu. ἰσόμοιρον (τ).

327. avagaíverai Suspectum.

329. ἀντιφαίνεται δ'] Leg. ἀντιφαίνεται θ'.

330. τε Fort. δέ. καὶ τεκόντων Leg. τῶν τεκόντων.

331. τὸ πᾶν Μ. τὸ πὰν G. ὁοπὰν (sc. δίκης) Lachm. Herm. Kl. Dav. Cf. 61. ὁοπὰ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας. Qu. δίκαν.

334. δίπαις τοί σ'] δίπαις δέ σ' ὅδ' Herm. Cf. v. 316. δίπαις]
Malim διπλοῦς.

339. ἀτρίακτος] Fort. ἀμέγαρτος.

343. παιών Leg. παιάν.

347. In fine versus plene interpungendum.

348. εν δόμοισιν] Qu. αν δόμοισιν.

349. κελεύθοις] Leg. πολίταις.

360. ἦν (sup. σ) Μ. Qu. ἦσϑ'. ὄφρα ἔζης Μ. ὄφρ' ἔζη Herm. Dind. Qu. ὅτ' ἔζης (vel ἔζη). μόριμον λάχος] Fort. φοβερὸν κράτος (vel τέλος). πιμπλάντων Μ. Aliud quid postulatur. Qu. τε νωμῶν (Angl. yielding), vel κρατύνων, vel πολιτᾶν.

361. πιπλάντων] Fort. πιπλάς ταΐν —.

362. $\mu\eta\delta'$] Bonus sensus evadet, si $\chi\varrho\tilde{\eta}\nu$ σ' restituas.

363. $\mu\eta\delta'$] Leg. $\nu\tilde{\nu}\nu$ δ' .

365. μετ' ἄλλων] Qu. σὺν ἄλλω.

366. τέθαψαι] Leg. ταφηναι aut τεθάφθαι.

368. νιν (οὕτω) Pors. δαμῆναι (φίλοις) Con. Qu. οἱ κτα-νόντες νιν [οὕτω] δαμῆναι [φίλοις]. οὕτως δαμῆναι] Leg. οὕτω —.

370. πρόσω τινά πυνθάνεσθεί] Verba corrupta. Qu. Ο_____.

373. $\delta \hat{\epsilon}$ Leg. $\tau \epsilon$.

374. φωνεῖ — ὁ δύνασαι γάρ Μ. φωνεῖς δύνασαι γάρ Herm. V. schol. δύνασαι γάρ] ὀδύνα σᾶ Lachm. (Sic Phoen. 1556.

άλλ' δδύναισι λέγφ.) Sed cf. Hom. Od. 4, 612. δύναμαι γάρ. 5, 25. δύνασαι γάρ. 4, 827. δύναται γάρ.

376. ἀρωγοί] Fort. ἀρωγάν. Cf. Eum. 598. ἀρωγὰς (ἀρωγούς?)

δ' έκ τάφου πέμψει πατής.

377. Post τούτων tollatur virgula.

- 379. παισί δε μᾶλλον] Corruptum. Epithetum aliquid requiri videtur. Fort. παισίν ἀπεχθεῖς. γεγένηται] Qu. γεγένηνται.
 - 379. μᾶλλον] Corruptum. Fort. μόχθος, λύπη, πένθος.

380. ἄπερ τε βέλος] Απ ἄπερ τι βέλος.

381. ἀμπέμπων] Qu. ἄμπεμψον.

383. τλήμονι] Leg. τλάμονι. τοκεῦσι δ' ὅμως] Qu. τοκεῦσσιν ὅπως. βροτῶν] Qu. φόνων aut φονέων (?).

384. τοκεύσι δ'] Leg. τοκεύσί δ', vel τοκεύσιν. τελείται] Qu. τέλεσσον, vel τέλει φόνον (δίκαν), vel δίκαν τίνε.

386. πευκάεντ' Suspectum.

389. ἔμπας] Leg. εἶσω aut ἔνδον (καρδίας). Cf. Cho. 102. μη κεύθετ' ἔνδον καρδίας.

392. ἔγμοτον] Fort. ἔμμοτον (471).

- 394. κεί ποτ' καὶ πότ' Μ. Qu. καί ποτ' (vel τάχ').
- 397. πιστά γένοιτο χώρα] Qu. δισσά τύραννα χώρας.

398. ἀπαιτεῖ] ἀπαιτῶ M. Nescio an recte.

399. τετιμέναι] Qu. κατεύγματα.

400. νόμος μέν Leg. νόμος τις (vel τοι).

402. βοᾶ — λοιγὸν] Angl. calls for destruction (havoc). Cf. Suppl. 679. μηδέ τις ἀνδροκμής λοιγὸς ἐπελθέτω. λοιγὸν Έρινὸς] λοιγὸς Ἐρινὸν Sch. Dind. Quod non probandum videtur.

404. ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτην] Qu. ἐπάγουσα πρὸς ἄτη (sc. Ἐρινύς),

vel ἐπάγουσ' ἔτ' ἐπ' ἄτα.

405. ποῖ ποῖ] Malim ποῦ ποῦ.

- 408. ἄτιμα] Qu. ἄμοιρα (having no share in, bereft of). πᾶ] ποῖ malit Elmsl. ad Her. 595.
 - 411. κλύουσαν οἶκτον] Leg. κλύουσα μῦθον (aut θοῆνον).

413. σπλάγχνα δέ μοι] Leg. σπλάγχνα τέ μοι.

415. ἐπαλυῆ σ' ὁρᾶ Ahr. Kl. Qu. ἀπ' ἀλυᾶς θρασείας.

- 416. αἰνὸν ἀπέστασεν Herm. Cf. Aj. 706. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος. Hom. Od. 16, 87. H. Ven. 199. H. Cer. 90. ἀπέστασεν] Qu. ἀφέστακεν.
 - 417. φανεῖσθαί μοι καλῶς Μ. φαίνεσθαι καλῶς nescioquis.

419. πρός γε] Qu. πρόσθε.

422. ἐκ ματρός] Qu. ἐς ματέρ'.

423. ἔκοψα κομμὸν Ἄρειον] Qu. ἐκοψάμαν τὸν Ἄρειον. ἄρειον] Fort. τὸν ϑρῆνον. εἴτε] Qu. ὥστε.

425. Leg. ἀπριγδόπλακτα. Cf. 468. πλαγά. πολυπλάνητα δ'] Leg. πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ γερὸς ὀρέγματα] Leg. τε γερὸς —.

429. ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα] Qu. ἀτρείδου —, vel ἀνδρὸς δή.

430. δαΐαις εν εμφοραίς Malim δαΐαισιν εμφοραίς.

434. Qu. τὸ πᾶν ἄτιμ' ἔργ' ἔλεξας. ἔλεξας] Qu. ἐθάπτετ'.

436. Post χερῶν interrogandum videtur.

439. δ' ἔθ'] Qu. δέ γ'.

447. μυχοῦ mss. μυχοῦ Stanl. Qu. πύλαις, vel μυχοῦ κάθερκτος, vel μυχοῖοι δ' είρκτή.

448. λίβη] Qu. λίβας. Cf. Eum. 54. έξ δμμάτων λείβουσα

δυσφιλή λίβα.

449. χαίρουσα] Qu. χέουσα. κεκουμμένα M. Qu. μιμουμένη.

450. Qu. έν φρενών δέλτω (δέλτοις).

451. δὲ σῶν Blomf. δ' ἔσω Bamb. τέ σοι Herm. Leg. τε σῶν. τέτραινε] Schol. διάτορει, διακόμιζε. Cf. 56. σέβας — δι' ἀτῶν φρενός τε δαμίας περαῖνον. Soph. Fr. 737. δι' ἀτὸς ἔρχεται τρυπωμένου (τετρημένου?). Qu. πέραινε, coll. 56.

452. ἡσύχφ φοενῶν βάσει] Leg. ἀσύχφ —. Cf. Soph. Oed. C. 198. ἐν ἀσυχαία βάσει. Tr. 967. ἄψοφον βάσιν.

453. οὕτω] Qu. εΙναι.

454. $a\dot{v}\dot{r}\dot{o}\varsigma$ $\dot{o}\varrho\gamma\tilde{q}$ Qu. $a\dot{v}\dot{r}\dot{l}\varkappa'$ $\ddot{\epsilon}\sigma ra\iota$ (vel $\dot{o}\varrho\gamma\tilde{\omega}$).

455. καθήκειν Angl. to come down on then.

460. Qu. *Η*Λ. ἄκουσον —.

461. ξὺν δὲ] Qu. ξύν τε.

464. πάλαι] Leg. παθεῖν. Cf. Suppl. 1047.

466. δ '] Leg. τ '.

471. ἔμμοτον] Qu. ἔμφυτον, vel ἔγγονον.

472. τῶνδ' ἄχος] Qu. τοῦτ' ἄχος.

474. αιωμαναισειν Μ. αλωμαναισεῖν G. A. R. δι' ὤμὰν (cf. 421) Kl. Dind. ἔριν Herm. Schol. ἢν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.

478. νίκην] ἐπὶ νίκη recte Portus. Cf. 868. Eum. 1009.

480. alτούμενος Μ. alτουμένφ recte Turn. Cf. 2. 783. Arist. Ran. 699.

485. ἐν πυροῖσι] Leg. ἐμπύροισι. κνισωτοῖς] Αη κνισητοῖς a κνισᾶν)?

488. πάντων δὲ] Leg. πάντων τε.

490. $\delta \delta \varsigma \delta \epsilon \tau'$ mss. Leg. $\delta \delta \varsigma \sigma \dot{\upsilon} \delta' (\sigma \dot{\upsilon} \gamma')$, vel $\delta \delta \varsigma \delta \dot{\upsilon} \varsigma$, vel $\varkappa a \dot{\iota} \sigma \dot{\upsilon} \delta' (\gamma')$.

492. ῷ σ' ἐκαίνισαν] ὡς ἐκαίνισας Conington. Qu. ὡς ἐκαίνισαν. Cf. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Eur. Fr. 598, 2. ἔρομψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Vulgata vix sana esse potest.

493. ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης] Qu. ἀχαλκεύτοισιν (ἀχαλκεύτοισί γ')

ήγοεύθης.

496. Virgulae ponantur ante et post φίλτατον.

501. τάφ ϕ] Leg. τάφον. Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοὐμὸν τ $\tilde{\phi}$ δ' ἐφημέν ϕ ξέν ϕ . Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Ag. 664. να \tilde{v} ν — ἐφέζετο. Cho. 446. τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.

502. γόνον] γόον Bamb. Herm. Dind. Vulgatam tuentur Kl. Dav., coll. Arist. Gen. anim. IV. 1. ἀρσένος ϑ' ὁμοῦ] Qu. κἄρ-

σεν' ἔξ ἴσου (ἴσης).

505. κληδόνες σωτηρίοι] Qu. κληδόνες (omina) σωτηρίας.

506. φελλοὶ δ'] Qu. φελλοί δ'. ἄγουσι] Hoc vix significare potest ἀνέχουσι (sustinent). Latet fortasse verbum σημαίνουσι (indicant) significans.

509. σώζει] Qu. σώσει.

511. $\tau \tilde{\eta} \varsigma$] An $\tau \tilde{\eta} \varsigma \tau'$?

512. γένοιτο δ'] Leg. γένοιτ' ἄν.

519. μείω δ'] Qu. μείον'.

520. τὰ πάντα] Qu. πάμπολλα. •

522. φράσον] Fort. φράσεις.

529. ἐν σπαργάνοισι] Qu. ἐν σπαργάνοις τε.

533. ώστ' εν γάλακτι] Qu. ώς σὺν γάλακτι.

535. κέκλαγεν] κέκραγεν Robert. κέκλαγγεν cum Ahrensio

Dind., coll. Vesp. 929. κεκλάγγω (conj.).

536. ἀνῆλθον mss. ἀνῆθον Valck. Recte. Cf. Soph. Aj. 285. ἡνίχ' ἔσπεροι | λαμπτῆρες οὐκέτ' ἦθον. Recte quidem λιγνὺς (ἀτμὸς, φλὸξ etc.) ἀνέρχεσθαι, sed λαμπὰς αἴθειν dicitur.

538. πέμπει τ'] Qu. πέμπει δ'.

542. ἄστε] Suspectum. Fort. πάντα.

545. εμον Qu. εμοῦ.

548. ως έθρεψεν Leg. εκθρέψασαν, vel η 'ξέθρεψεν.

550. μτείνω] Leg. μτεν $\tilde{\omega}$.

- 552. γένοιτο δ' ούτως] Qu. γένοιτ' αν ούτως.
- 554. τοὺς δ' τοὺς δὲ —] Qu. τοῖς δ' τοῖς δὲ —.

555. αίνῶ δὲ κρύπτειν] Qu. κρύπτειν δ' ἐπαινῶ.

557. δόλ ω τε καὶ λη φ θῶσιν] Qu. δόλ ω 'ξ ἴσης —, vel δόλοισι καὶ —. λη φ θῶσιν — θανόττες] Qu. λη φ θέντες — θάνωσιν.

559. 'Απόλλων] Qu. 'Απολλον.

562. ξένος — δορύξενος Qu. ξένω — δορυξένω.

563. Recte se habet ἥσομεν. Vide quae dixi ad Soph. Trach. 323. Παρνησίδα] Qu. Παρνασσίδα.

565. καὶ δὴ] Qu. ἐπεί.

567. ὤστ' ἐπεικάζειν] Qu. ὤστε μ' εἰσορᾶν, vel ὤστ' ἐποικτείρειν.

568. δόμοις] Leg. δόμους.

571. ἔφκειον πυλῶν] έφκείων πυλῶν recte Stanl. Cf. 561. ἐφ'

έρχείους πύλας. 652. θύρας — έρχείας.

574. ἐφεῖ σάφ' ἴσθι] Haec gravi vitio laborare quivis videat. Qu. ἐγγὺς προσήξει (καθήξει), vel σταθήσεταί τε.

576. περιβαλών] Sensus requirit καταβαλών (having felled). 582. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια reposuerit Nauck. Trag. p. 70. Non assentior.

584. δοθώσαντί μοι] Leg. δοθῶσαί τέ μοι.

- 585. ποντίαι τ'] Qu. πόντιαι δ'. Cf. ad Sept. 924. Suppl. 410.
- 586. ἄχη] Qu. γένη. Cf. tamen Soph. Ant. 418. οὐράνιον ἄχος.

587. πόντιαί τ'] Leg. πόντιαι δ'.

589. βλαστοῦσι] Leg. βλάπτουσι.

591. ἀπ'] Qu. ἄν.

595. åvôgòs] Requiritur, ni fallor adverbium aliquid. Fort. τίς λέγοι καὶ] Qu. πῶς ἄν εἴποις, vel τίς φράσει καί.

597. τλημόνων Leg. τλαμόνων. Alterum ἔρωτας addidit Klausen, coll. Aj. 1184., ubi item similiter ἐρώτων exciderat.

600. παρανικά] Qu. πολύ νικά.

612. $\eta\mu\alpha\varrho$] Leg. $\delta\mu\alpha\varrho$. 614. στυγεῖν] Qu. κλύω.

621. $\pi \nu \epsilon \sigma \nu \vartheta' = v \pi \nu \omega$ Leg. $\pi \epsilon \sigma \delta \nu \vartheta' = v \pi \nu \omega$. Cf. Eum. 68. ύπνω πεσοῦσαι. Ag. 566. εύδοι πεσόν. Pind. Isthm. III. 41. έν ύπνω γάρ πέσεν. Eur. Or. 217. Rhes. 769. Virg. G. IV. 404. 'somno — jacentem.' Prop. IX. 15. 7.

622. Έρμῆς] Qu. Άιδης. 623. ἐπεὶ δ'] Qu. ἔπειτ', vel πολλῶν. ἐπεμνησάμην] Leg. ἐπεμνασάμαν.

624. πόνων] Fort. φόνων, vel ἔργων. ἀκαίρως δὲ] Fort.

άχαίρων τε.

628. δήοις] Leg. δάοις. ἐπικότω] ἐγκότω Heims. Cf. Sept. 786. τέκνοισιν δ' άρὰς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Pr. 602. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. έπικότω σέβας M. Qu. έπιφόβω σέβα.

632. γοᾶται] Leg. βοᾶται. δέ] Qu. τε. δήποθεν] Qu. δὴ

πάθος.

634. τὸ δεινὸν ἂν] Qu. τὰ δείν' ἀεί.

641. Qu. τὸ γὰρ θεμιστὸν οὐ πέδοι πατεῖν ἐặ.

642. πατούμενον] Qu. πατοῦσι νῦν.

649. Post δώμασιν plene interpungendum.

650. παλαιτέρων] Leg. παλαιούτων.

651. τείνει Μ. τίνει Turn. Qu. καινόν, νέον, aut τίνειν (Lachm.).

652. κλυτή] Leg. κλυτά.

661. ἄρα δ'] Leg. ἄρα τ'.

664. τόπαρχος Α. G. Τ. V. τάπαρχος (sup. ό) Μ. τἄπαρχος R. Vox nihili. Corrigendum στέγαρχος, coll. Herod. I. 133. Idem, ut nunc demum video, proponit Bamberg. ανδρα τ'] Leg. ἄνδρα δ'.

665. ἐν λεχθεῖσιν mss. ἐν λέσχαισιν Emper. Herm. Cf. Eum. 365. λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Suppl. 200. καὶ μὴ πρόλεσχος. Qu. ἐν γυναιξίν. οὐκ ἐπαργέμους] Schol. πλεονάζει ἡ οὐ. Corrigo οὖσ' ἐπαργέμους. Tentabam etiam πως ἐπαργέμους.

666. είπε θαρσήσας άνηρ mss. είπε θαρσήσας δ' άνηρ Well.

Dind. Leg. εἶπε δ' εὐθαρσης ἀνήρ.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Suspectum. Fort. τοῖσδ' ἔστ' εἰκότα, vel τοῖσδε πρόσφορα. Cf. 714.

676. πόδας] Qu. μολεῖν.

- 691. εμπέδως Fort. παντελώς.
- 693. κάκποδών εὖ κείμενα] Qu. καίπερ οὖσα μὴ πέλας, vel κάκποδών οὖσ' άλλ' ὅμως, vel κάκποδών ισμένα.

695. εὐβούλως mss. εὐβόλως Porson. Dind. εὐβούλως tuentur Kl. (coll. Eur. Her. 109.) et Davies.

697. Cf. 14. τάσδ' ἐπεικάσας τύχω | χοὰς φέρειν —;

698. καλῆς] Ιπο κακῆς.

699. παρούσαν έγγράφει Leg. προδούσά μ' οίχεται.

- 702. γνωστὸς] Leg. γνωτός (known). γνωστὸς valet that can be known.
 - 704. ην δ'] Malim δ' ην.

705. μη καρανώσαι] Qu. μη ανακοινώσαι.

707. ἀξίως Μ. ἀξίων Pauw. Cf. Pr. 70. κυροῦντα τῶν ἐπαξίων. Eur. Ion. 1621. τυγχάνουσιν ἀξίων.

710. ήμερεύοντας] Qu. ήμερεύσαντας, vel ἀμπεπαυμένους (μακρᾶς κελεύθου).

711. μακρᾶς κελεύθου] Leg. μακρᾶ κελεύθω (πρόσφορα).

712. ἀνδοῶνας εὐξένους] Qu. ἀνδοῶνα πάγξενον.

713. Qu. οπισθόπουν τε τόνδε καί ξυνέμπορον. [πέ Leg. τε.

714. χυρούντων] Qu. τυχόντων. Cf. 711. τυχάνειν τὰδ ρόσφορα. δώμασιν τὰ πρόσφορα] Ι. q. τὰ ἐπεικότα 669.

715. ἐπευθύνφ mss. ὑπευθύνφ Turn. Cf. Pers. 213. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. Pr. 324. οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.

724. τῷ βασιλείῳ] Qu. καὶ βασιλείφ.

727. χθόνιον δ'] Leg. χθόνιόν θ'.

728. καὶ τὸν νύχιον] Verba corrupta. Qu. καὶ τοῖς νυχίοις, vel τοῖς νυχίοισιν (ἐννυχίοις). Ad rem cf. 817.

732. πατεῖς] Leg. περᾶς

737. πρὸς μὲν —] Qu. πρὸς δέ γ' —.

738. θέτο σκυθρωπόν Μ. Qu. έστὶ σκυθρωπός, vel ήσται ήστο) —.

740. Exew Leg. Exe. Constructionis enim mutatio fit.

741. $\tilde{\eta}_{\mathcal{E}}$] Fort. $\tilde{\eta}_{\mathcal{V}}$. Fraudem librario, ni fallor, fecit praecedens $\tilde{v}_{\mathcal{V}}$.

742. $\mathring{\eta}$ $\delta \mathring{\eta}$] Leg. $\mathring{\eta}$ $\mu \mathring{\eta} \nu$.

749. $\tau \rho i \beta \dot{\eta} v$] Vix sanum. Qu. $\chi a \rho \dot{a} v$ aut $\varphi \dot{a} o \varsigma$.

- 751. νυκτίπλαγκτον] Leg. νυκτιπλάγκτων.
- 755. φωνεί] Qu. φαίνει.
- 756. ἢ λιμός] Leg. εἰ λιμός. τις] Leg. νιν. Alioqui legendum foret εἰ λιμὸν ἢ δίψαν τιν' ἢ λειψουρίαν | ἔχει, ubi tamen languet τιν'. λιψουρία] Analogia requirere videtur λειψουρία, quocum confer κλεψύδρα.
 - 758. οὖσα] Leg. ἐστι.
 - 760. τροφεύς Imo τροφός. De γναφεύς cogitabat librarius.
 - 761. δε τάσδε] Qu. τοιάσδε.
 - 765. $\tau \tilde{\omega} \nu \delta \varepsilon \lambda \delta \gamma \omega \nu$ Leg. $\tau \delta \nu \delta \varepsilon \lambda \delta \gamma \omega \nu$.
 - 767. $\tilde{\eta}$ $n\tilde{\omega}_{S}$ M. Leg. $\tilde{\delta}n\omega_{S}$; Qu. (XO.) $\lambda \acute{\epsilon}\gamma'$. $a\tilde{\delta}\vartheta_{IS}$ —.
 - 768. In fine versus plenum punctum ponendum.
 - 773. Recte se habet κουπτός.
 - 775. åll' el Leg. åll' n.
- 780. ὧνπες ἄν μέλη πέςι] Haec mendosa esse videntur. Qu. τελεῖν. Cf. Ag. 943. μέλοι δέ τοι σοι τῶνπες ἄν μέλλης τελεῖν.
 - 783. παραιτουμένη] Leg. παραιτουμένα.
- 785. τύχας] Leg. κράτος (victoriam). Cf. 490. δὸς εὔμοςφον κράτος. εὖ τυχεῖν] Vix sanum. Qu. εὖ πεσεῖν. τυχεῖν δὲ] Leg. τυχεῖν τε.
 - 788. νιν Qu. νω.
 - 794. ἴσθι δ'] Leg. ἴσθι τ', vel σώζε τ'.
 - 796. σωζόμενον] Suspectum.
- 797. iδεῖν] Qu. ἔχειν. δάπεδον] Leg. γᾶς πέδον, metro postulante.
 - 800. all τ '] Leg. of δ '.
 - 801. νομίζετε] Qu. κομίζετε.
 - 802. κλύετε σύμφρονες] Qu. κλύεθ' δμόφρονες.
- 804. λύσασθ'] Leg. τίσασθ'. Cf. 18. & Žεῦ, δός με τίσασθαι μόρον | πατρός.
 - 805. Post τέχοι plene pungendum.
 - 806. $\tau \delta \delta \dot{\epsilon}$ —] Qu. $\sigma \dot{\nu} \delta \dot{\epsilon}$ —.
 - 808. ἀνιδεῖν] Gl. M. ἀναβλέψαι. Qu. αὖ ίδεῖν.
 - 810. λαμποῶς Leg. λαμποοῖς.
- 813. ἐπιφορώτατος Μ. Qu. ἐπεὶ φορώτατος (Emper.), vel δς ἐπιφορώτατος, vel δς εὐφορώτατος, vel δ πολὺ φορώτατος. Cf. v. str. 801. Epithetum φορώτατος non nisi apud grammaticos (Poll. I. 125. etc.) reperitur, δυσφορώτατος Sept. 657, ἄφορος Ευπ. 784. Cf. Thuc. II. 77. ἄνεμος ἐπίφορος ἐς τὴν πόλιν. Lucian. Herm. εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὔριον τὸ πνεῦμα.
 - 815. δ'] Qu. τ'.
 - 816. Qu. κουπτάδιον ἄσκοπόν τ' ἔπος λέγων.
 - 817. Qu. νύκτ' ἀντ' ὀμμάτων. σκότον φέρει Qu. σκότον τ' ἔχει.
 - 819. τότε δη πλοῦτον Μ.
 - 822. $\delta\mu o\tilde{v}$ ($\delta\mu o$ in litura) M. $\check{a}\mu a$ $\delta\acute{e}$ Herm. Leg. $\delta\mu o\tilde{v}$ $\tau\epsilon$.

γοήτων (γοητῶν corr.) M. γοατάν Herm. Dind. Quidni γοατᾶν (ut πολιτᾶν, etc.)?

823. μεθήσομεν] θήσομεν Herm.

825. εμόν εμόν κέρδος αέξεται τόδε Μ.

826. ara] Qu. alxá.

αὐδὰν] Qu. ἄταν. 828. πατρός] Qu. πατρί. θροούσα Qu. θροοῦσαν.

829. ἐπαΰσας πατρὸς ἔργφ θροούσα πρὸς σε τέκνον πατρὸς αὐδὰν Μ. Qu. ἐπαΰσας "πάτερ" αὖτῷ θροούσα "τέκνον."

830. Post avar ponatur virgula tantum.

832. σχεθών] Scrib. κατασχεθών. Cf. str. 820.

835. χάριτας δργᾶς] Qu. χάριν ἀπ' δργᾶς.

837. altion δ' Leg. altion τ' .

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. μόρον δ'] Qu. μόρον γ'. $d\mu\varphi \epsilon \rho \epsilon \nu$ Leg. $d\tilde{v}$ (vel $d\tilde{v}$) φέρειν.

843. ελκαίνοντι καλ δεδηγμένω] Leg. ελκαίνουσι καλ δεδηγμένοις (δόμοις). Ita etiam Bamberg. prob. Dind. in Lex. p. 114.

844. καὶ βλέποντα] Qu. κοὐ πλανῶντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματουμένων, νel δείματος πλέω.

846. θρώσκουσι θνήσκοντες] Qu. θρώσκουσι φωνούντες, vel θρώσκουσιν ἄδοντες.

847. $\varphi \varrho \epsilon \nu i$ Qu. $\pi \dot{\epsilon} \varrho a$, vel $\sigma a \varphi \tilde{\omega} \varsigma$, vel $\tau o \varrho \tilde{\omega} \varsigma$.

850. ώς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι] Leg. ώς αὐτὸν ἄνδρα τῶνδε πεύθεσθαι πέρι.

858. είποῦσ' ἀνύσωμαι] Qu. είποῦσα τύχω τι;

868. อักโ ท่มทุง] Qu. อักโ ท่มทู (cf. ad 478. Eum. 1009.), vel ἔλθοι δ' ἐπὶ νίκην. Sed ne hoc quidem satisfacit. Requiritur epithetum aliquod victor significans.

869. Qu. ển ển, ut lì lì, là là, loù loù, etc.

875. τελουμένου] Angl. being finished, done for. Suspectum. Leg. πεπληγμένου. Quod proponit etiam Schutz. Vulgata a vicino v. 872. venit.

880. οὐχ ὡς δ'] Leg. οὐχ ὥστ'.

882. βάζω] Scrib. βάζω; $\pi o \tilde{i}$ Leg. $\pi o \tilde{v}$.

889. δοίη τις — πέλεκυν] Fort. δότω τις —. Sed cf. Ag. 945. ύπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος (λῦ' ὡς τάχος?). πέλεκυν ώς τάχος: \ εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν] Leg. πέλεκυν, ὡς τάχος | εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν. 890. ἢ M. G. A. R. εἰ T. V. Cf. ad Prom. 781. Soph. Oed.

C. 80.

892. σὲ καὶ ματεύω] Fort. σέ τοι ματεύω.

896. τόνδε δ'] Leg. τόνδε τ'.

898. εὐτραφὲς recte M.

900. λοιπά] Qu. σεμνά aut λαμπρά.

901. πιστά δ'] Leg. πιστά τ'.

908. \tilde{rv} $\delta \hat{\epsilon}$ — Leg. $\tilde{\sigma v}$ $\delta \hat{\epsilon}$ —, vel $\tilde{\sigma v}$ $\tau \epsilon$ —.

912. σεβίζει] Leg. σέβεις. Cf. 960. etc. Ita non corripienda erit secunda in γενεθλίους.

915. $\delta i \chi \tilde{\omega} \varsigma$ Leg. $a i \sigma \chi \varrho \tilde{\omega} \varsigma$.

917. σου Leg. σοι.

926. πρός τύμβον] Malim πρός τύμβφ.

932. ἐπεὶ] Suspectum. ἐπήκρισε] Qu. ἐπήνθισε.

940. πυθοχρήστας] Ab oraculo Pythico missus. πυθόχρηστος Dind., coll. Eur. Ion. 1218. δ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. p. 163 Β. πυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα. "Terminatio male alteri nomini assimilata." (Dind.) ἔλακε Μ. ἔλασε (ex schol.) Pauw. Qu. ἔμολε. Sed requiri videtur verbum significans rem bene gessit (Angl. has succeeded).

942. ἐπολολύξατ' ὧ] ἐπολολυξάτω mss.? Similiter κατολολύξατ' ὧ in κατολολυξάτω corruptum Ag. 1118.

944. ἀναφυγάς] Leg. ἀποφυγάς.

945. δυσοίμου τύχας | Malim δυσόρμου τύχας.

948. ἔθιγε δ'] Leg. ἔθιγέ τ'. ἐτήτυμος Leg. ἐτητύμως.

952. τυχόντες καλῶς] An λέγοντες καλῶς? Cf. 997.

953. ἐν ἐχθροῖς] Leg. ἐπ' ἐχθροῖς.

954. ἐπ' ὄχθει ἄξεν Μ. ἐπορθιάζων Pal. Cf. 271. ἐξορθιάζων.

961. ἀφηρέθην] Leg. ἀφηρέθη.

962. olnov mss. olnetov Franz. Dind.

963. δόμοις mss. δόμοι Herm.

964. ἔκεισθ' ἀεί] Qu. ἔκεισθε δή.

968. $\pi \tilde{a} \nu$ $\tilde{\epsilon} \lambda \acute{a} \circ \eta$ mss. $\pi \tilde{a} \nu$ $\tilde{\epsilon} \lambda a \vartheta \tilde{\eta}$ ($\mu \acute{\nu} \sigma o \varsigma$) Weil. $\tilde{a} \pi a \nu$ mss. $\tilde{a} \tau \tilde{a} \nu$ Sch.

971. πεσοῦνται] Qu. μολοῦνται?

975. σεμνοί] Sensus requirere videtur φίλοι.

976. φίλοι τε Leg. φίλοι δέ.

· 977. ὅρχος τ' ἐμμένει πιστώμασι] Qu. ὅρχου τ' ἐμμένει πιστώματα.

980. ἐπήμοοι] Leg. ἐπίσμοποι.

981. ἀθλίω πατρί] Leg. ἀθλίου πατρός.

982. πέδας τε χειροῖν] Leg. πέδας χεροῖν τε.

983. αὐτὸν] Leg. αὐτό. παρασταδόν] Fort. περισταδόν.

989. ψέγω] Leg. λέγω. Cf. Ag. 871. την κάτω γάρ οὐ λέγω.

990. νόμου] Leg. νόμος.

991—996. Hos versus, qui sermonis nexum incommode interrumpunt, interpolatos esse jamdiu suspicatus sum. Patet enim $\nu\nu$ (997.) ad $\tau\dot{o}$ $\mu\eta\chi\dot{a}\nu\eta\mu a$ (991.), non ad Clytaemnestram, referendum esse. Quod si hos versus excluseris, oratio optime procedet.

992. ύπὸ ζώνην] Leg. ὑπὸ ζώνης, ut ὑπὸ μάλης, etc.

993. ώς φαίνει κακόν] Latet menda. Qu. ώς φαίνει τὰ νῦν.

994. Propono quod saltem idoneum sensum praebet, τί σοι δοκεῖ; μύραιναν ἢ 'χιδνάν τιν' ἄν | σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον οὐ δεδηγμένον. μύραινά τ' ἤτ' (γ supr. pr. τ) Μ. Qu. μύραιν' ἄν ἢ δεινὴ 'χιδνα; coll. 249. ἐν πλεκταῖοι — δεινῆς ἐχίδνης. Vel μύραιν' ἄν ἢ κἄχιδνά τις, vel μύραιν' ἄν, ἢ 'χιδναν λέγω; Vel μύραιναν ἢ 'χιδνάν τινα. Vel τί σοι δοκεῖ; μύραιν' ἄν ἢ κἄχιδν' (vel εἴτ' ἔχιδν') ὅφις | σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον ἄν δεδηγμένον. Nunc mihi unice verum videtur μύραιν' ἄν αὐτῆς ἢ 'χιδνα | σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον οὐ δεδηγμενον.

995. ov Leg. av.

996. κάκδίκου] κάνδίκου Μ. Qu. κάδίκου.

997. τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν] Qu. τί νιν προσειπών ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; κᾶν τύχω] Qu. καὶ τύχω.

999. κατασκήνωμα] Qu. παρασκήνωμα.

1000. ἄρχυν δ'] Leg. ἄρχυν τ'.

1004. φρενί] Qu. χερί.

1009. μίμνοντι] Leg. δράσαντι aut ἔρξαντι.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1014. αὐτὸν Μ. Qu. αύτὸς, vel μὲν τάδ'.

1015. θ'] Leg. δ'.

1016. ἀλγῶ μὲν] Huic nihil est quod respondeat. Qu. ἀλγῶ μάλ'.

1017. νίκης] Qu. γέννης. Si sincerum est νίκης, intellige victoriam ab Aegistho et Clytaemnestra reportatam. ἔχων] Qu. δρῶν. μιάσματα] Αn τεκμήρια?

1021. ἄλλος ἄν εἰδὴ τοῦτ' ἄρ' — Μ. ἀλλ' ὡς ἃν εἰδῆτ', οὐ γὰρ — Emper. et Martin. Qu. ἀλλ' ἄν τάχ' εἴη.

1022. ξὺν ἵπποις] Qu. τέθριππον. ἡνιοστρόφου] Qu. ἡνιο-

στρόφον.

1023. ἐξωτέρω] Qu. ἔξω τὰ νῦν. φέρουσι γὰρ νικώμενον] Qu. φέρουσί $\mu' = -$ ενον.

1024. καρδία φόβος] Leg. καρδία φόβ φ . Qu. πρὸς δὲ καρδία φόβ φ | πηδᾶν ετοίμη 'στ' ἡδ' ὑπορχεῖσθαι κότ φ .

1025. ἄδειν] Vix sanum. Fort. πηδᾶν. (Cf. Arist. Nub. 1392.) Vel ζειν. Cf. Ag. 834. λὸς καρδία προσήμενος.

1029. φίλτρα] Qu. λύτρα.

1033. πημάτων ποοσίξεται] Qu. πημάτων ἐφίξεται. Cf. Hom. Il. XIII. 613. ἄμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

1040. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καὶ μαστυρεῖν] Qu. ἐκμαρτυρεῖν vel συμμαρτυρεῖν.

1044. εὖ τε πράξας Μ. Leg. εὖ τ' ἔπραξας.

1047. εὐπετῶς] Malim ἐνδίκως.

1055. ἔτι] ἔτι v. Heusde ad Ag. 1336. Recte.

1057. Leg. ἄναξ Ἄπολλον. Cf. ad Ag. 513. αίδε πληθύουσι δή] Qu. αίδε προσπηδῶσι δή.

1059. εἴσω καθαρμός] εἰσσ' ὁ (σ' ὁ supra rasuram) — Μ. εἴς σοι καθαρμός Erf. εἰσὶν καθαρμοί Schutz. Recte. Cf. Eum. 645. ἔστι τῶνδ' ἄκος.

1060. πημάτωι] Qu. δειμάτων.

1062. $\delta \hat{\epsilon}$ Leg. $\tau \epsilon$.

1064. καιρίοισι συμφοραῖς Μ. καὶ δύοισι συμφορᾶς R. καὶ δίοισι συμφοραῖς Α. καὶ δύοιτο συμφορᾶς Kl. Dav. Cf. Homericum illud φυλάσσω τε δύομαί τε Od. 15, 35. 14, 107. Il. 10, 417. etc. et Eum. 232. ἐγὰν δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε δύσομαι. Leg. καιρίαισι συμφοραῖς.

1070. ἀνδρὸς βασίλεια πάθη] Hoc vix poni potest pro ἀνδρὸς βασιλέως πάθη. Qu. ἀνδρὸς βασιλέως πάθεα, vel ἀνδρὸς βασιλῆος (coll. Ag. 728. τοκήων) ἄχη.

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Leg. ποῖ δὴ κρανεῖ (\bar{a}) . Penultima

producitur in ἐπικρανεῖ Ag. 1344. et fortasse Eum. 950.

1076. μετακοιμισθέν] Qu. μέγα κοιμισθέν (κοιμηθέν) —, vel potius κατακοιμισθέν (κατακοιμηθέν).

EUMENIDES.

4. ώς λόγος τις] Fort. ώς λέγουσιν.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] Qu. Δηλίαν καὶ χοιράδα. Cf. ad Ag. 589.

10. ναυπόρους] Qu. ναυλόχους.

- 11. Παρνησοῦ (sic) M. Scribendum ni fallor, Παρνασσοῦ. Cf. ad Cho. 563. 952.
 - 22. δαιμόνων αναστροφή] Leg. ποιμένων επιστροφή.

27. τε] Leg. δέ.

30. εἰσόδων] Qu. ἱερειῶν, vel εἰποῦσαν.

- 31. δοῖεν] Qu. δοῦσαν. κεὶ παο' Ἑλλήνων τινὲς] Qu. κεὶ 'νθάδ' —.
- 36. μήτε μ ' ἀκταίνειν] Corrige μ ήτ' ἔτ' ἀκταίνειν. Ita intransitivum fit ἀκταίνειν. Ad βάσιν cf. Soph. Tr. 967.
 - 38. οὐδὲν, ἀντίπαις —] Transponendum ἀντίπαις, οὐδὲν —.

39. εγώ μεν ερπω] Qu. εγώ δ' εφέρπω.

40. $\delta ρ\tilde{\omega}$ δ'] Leg. $\delta ρ\tilde{\omega}$ τ'. μ ἐν] Leg. τιν'. $\vartheta εομυσ \tilde{\eta}$] Leg. $χερομυσ \tilde{\eta}$.

49. $a\vec{v}\tau\epsilon$] Leg. $a\vec{v}$ $\sigma\varphi\epsilon$.

50. Φινέως mss. Sensus requirit Φινείδας, quod reponendum esse liquet. Sic αι Φορκίδες Prom. 794. Φινέως a glossemate Φινέως παΐδας (aut κόρας) venit. γεγραμμένας] Qu. γραπτάς κόρας. Ante δεΐπνον κόρας πτερωτάς aut aliquid simile excidisse suspicatur Dind. Sed v. praec. annot.

52. μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν] Leg. μέλαιναι κάς τὸ πᾶν, aut saltem μέλαιναι τ' —.

53. πλαστοῖσι] πλατοῖσι recte Elmsl. Dind. Cf. ad Soph. Tr. 1093.

Aj. 256. Fr. 350.

54. δία Μ. λίβα Burges. Schol. vet. οἶον αἰματηράν (sic). Schol. rec. σταλαγμὸν αἰματηρόν.

59. μεταστένειν] Qu. μέγα στένειν. πόνον] Suspectum.

63. δωμάτων] Leg. δειμάτων aut potius αίμάτων. Cf.

- 65. καὶ πρόσω γ'] καὶ πρόσωθ' Wakef. Recte. I. e. εκάς (Ag. 1104. ἀλκὰ δ' εκὰς ἀποστατεῖ).
 - 66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.

67. μάργους] Qu. γραίας.

71. κακόν] Qu. κάτω.

72. κακὸν σκότον νέμονται] Qu. κάτω —. νέμονται] Cf. Pr. 411. 422. Sept. 233.

76. Versus fortasse spurius.

90. κάρτα δ'] Leg. κάρτα τ'.

92. ἐκ νόμων mss. ἐκνόμων Herm. ἔννομον conj. Drake.

94. Post är plene interpungendum. καὶ καθευδουσῶν] Suspectum καί. Qu. τῶν καθευδόντων (καθευδουσῶν), vel μάλ' εὐδουσῶν τί δεῖ;

98. δ '] Leg. τ '.

103. $\delta \rho a$ δ ϵ] Qu. $\delta \rho \tilde{a} \tau \epsilon$. Sed cf. 121. 124. καρδία σέθεν] Verba vix sana.

105. μοῖο'] Fortasse vitiosum.

112. ταῦτα] Leg. κάρτα.

121. κατοικτίζεις Μ. κατοικτίζει recte Dind. Cf. Pr. 36. τί — κατοικτίζει μάτην; Pers. 1063. κατοίκτισαι στρατόν.

131. δ'| Leg. θ'.

132. ἐκλιπὼν Leg. ἐκλείπων.

139. μάραινε δευτέροις —] Qu. μάραινέ τ' ἀπτέροις —.

146. οίχεται δ'] Leg. οίχεταί θ'.

159. Post λοβὸν ponatur plenum punctum.

161. βαρίν τὸ — Qu. βαρίν τι —.

163. δίκας πλέον] Qu. δίκας πέρα. Ita etiam Heimsoeth, coll. Hesychio, qui πέρα per πλέον explicat. Cf. Pr. 30.

171. βρότεα] Epica forma pro βρότεια, ut τέλεος pro τέλειος, etc.

174. κάμοί τε recte mss. έμοί τε Herm. καὶ τὸν] Qu. καί νιν, vel καὐτόν. Sed cf. 137.

177. ἐκ γένους] Qu. ἐγγενῆ.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθοώπων] Qu. μέλαν' ἀπάνθοωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῷδ' ἀπανθοώπω πάγω.) Vel μέλανα πνευμόνων.

184. Leg. ἄκρων τομαί (mutilationes).

189. zai | Qu. xov (et ubi).

190. οίκτισμὸν πολύν] Qu. οίκτιστὸν γόον.

191. ἀπόπτυστοι] Qu. ἀποπτύστου.

198. Leg. ἄναξ ¾Απολλον. Cf. ad Ag. 513.

199. πέλει] Qu. πέλεις.

200. εἰς τὸ πᾶν mss. εἶς τὸ πᾶν Wakef. Dind. Sed cf. 52. 83. ώς mss. ων Wakef.

201. τοσοῦτο] Malim τοσοῦτον.

- 203. τί μή; Leg. τί μήν; Cf. Ag. 672. Cho. 752. Suppl. 247.
- Post h. v. lacunam unius versus 211. ητις | Fort. ην τις. statuit Weil., cujus sensus fuerit, itaque nostrum non est eam persequi.

212. οὖκ ἄν γένοιθ' ὅμαιμος] Qu. οὖκ ἄν γένοιθ' ἄν οὖτος.

- 213. ἠοκέσω mss. εἰογάσω (fecisti) Wordsworth. Pal. Drake. Qu. ἀρά σοι.
- 217. μόρσιμος Aliud epithetum γαμήλιος significans requiri videtur.

220. γενέσθαι] Qu. τίνεσθαι. 222. ἐμφανῶς] Insigni modo. Fort. ἐντόνως. ήσυχαιτέραν] Ι. θ. πεπαιτέραν. Qu. οδσαν ήσύχην.

226. πλέον] Leg. πλέω (πλείω).

227. φωτα κάκκυνηγέτης mss. Leg. φωθ' ἄπερ (vel ὅπως)

κυνηγένης.

231. καὶ κυνηγέτης Stanl. κάκκυνηγετῶ melius Erfurdt. Cf. Eur. Ion. 1422. & Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Qu. φῶθ' όπως (ἄπερ) κυναγέτης. Post μέτειμι enim requiritur, ni fallor, futurum.

233. πέλει] Qu. ἴσως (vel ἀεί).

σφ' έκών] Qu. σφέ τις. 234. ϵi] Leg. $\eta \nu$.

239. Qu. νομεύμασιν βοτών. Cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα | οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.

243. Leg. τὸ σὸν, θεὰ, | αὐτοῦ φυλάσσων —. Nisi pro ἀνα-

ἀναμένω] Leg. ἀναμενῶ. $\mu \varepsilon \nu \widetilde{\omega}$ malis $\varkappa \alpha l \ \mu \varepsilon \nu \widetilde{\omega}$.

244. ἐκφανὲς Leg. ἐμφανές. Cf. Cho. 667. ἐμφανὲς τέκμας. 247. πρὸς αίμα] Aperte vitiosum. Leg. τόδ' αίμα, vel τὼς

έκμαστεύομεν] Qu. έκματεύομεν. Cf. Ag. 1094. (sic) alμa.

256. τον] Qu. νιν.

258. δ δ'] Scrib. δδ'. αὖτέ γ' οὖν] Qu. αὖτε νῦν.

262. παπαῖ] Qu. πέπον (χαμαί). · 264. ἀπὸ ζῶντος] Qu. ἔτι ζῶντα.

265. $\delta \hat{\epsilon} \sigma \sigma \tilde{v}$ Praestat $\delta \hat{\epsilon} \sigma \sigma v$.

266. βοσκάν πώματος] Fort. βοσκάν έμὲ πιεῖν.

268. ματροφόνου δύας Leg. ματροφόνους δίκας.

269. ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος Sch. Qu. ὄψει δὲ χώστις ἄλλος.

270. ἀσεβοῦντες] Qu. ἀσεβῶν τι.

273. $\mu \acute{e}\gamma a\varsigma$] Fort. $\delta \epsilon \imath \gamma \acute{o}\varsigma$. $\imath \widetilde{\eta}\varsigma \delta \acute{e}\imath \gamma \varsigma$] Requiri videtur genitivus aliquis significans of his guilt.

275. δέ] Leg. τε.

278. πολλούς καθ' ὄρμους] Haec non intelligo. Tentabam ἔτερά τε πολλά.

280. Tollenda virgula post χερός.

281. δ' ἔκπλυτον] Leg. κάκπλυτον.

286. Post 275. transposuerit Th. Buckley sic, χρόνος — | κάγὼ — | πολλοὺς —.

291. τε σύμμαχον] Qu. καὶ σύμμαχον.

294. κατηφερή] Ιπο κατωφερή. Cf. 369. βαρυπεσή καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

307. και χορόν ἄψωμεν Leg. ξύν χορόν ἄψωμεν, vel νῦν —.

311. ấμα mss. ấμά (nostra) recte Cant. ἀμά Weil.

312. ήδόμεθ' mss. Leg. εὐχόμεθ'.

315. ἀσινής] Malim ἀσινῆ. Cf. Cho. 1018. ἀσινῆ βίστον διὰ —

άμείψει. Ag. 1341. άσινεῖ δαίμονι φῦναι.

330. 342. παραφορά] Leg. παράφορος. φρενοδαλής] Leg. φρενοβλαβής. Requiritur enim brevis penultima, quae in φρενοδαλής longa est.

338. ξυμπατῶσιν] Qu. λάξ πατῶσιν. μάταιοι] Fort. ματαίοις.

339. τοῖς] Qu. τοῖσδ'.

353. ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην mss. ἄμοιρος μούνα ἐτύχθην Dind., ejecto glossemate ἄκληρος, addito vero quod sensus postulat μούνα. Correctio necessaria.

357. Fort. ώς διόμεναι aut εκδιόμεναι.

358. Qu. πρατερόν όντα περ όμως.

360. σπευδόμεναι mss. σπευδομένα (om. δὲ post θεῶν) Drake. Qu. σπευδομένα — τάσδε μερίμνας, vel σπεύδομαι οὖν ἀφελεῖν —. 361. Fort. θεῶν καὶ ἄδειαν.

365. Ζεύς γ'] Qu. Ζεὺς δ'. αίματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος

mss. αίματόφυρτον πᾶν ἔθνος Dind. in Lex. p. 422.

367. γὰρ οὖν άλομένα] Qu. γὰρ εἰσαλομένα. δόξαι τ'] Qu. δόξαι δ'. ὑπ' αἰθέρι] Qu. ἀν' αἰθέρα. σεμναὶ] Fort. σεμνῶν. ἄτιμοι] An ἄϊστοι? Cf. Ag. 465. ἐν δ' ἀἴστοις τελέθοντος —.

368. ήμετέραις] Leg. άμετέραις. Qu. μάλα δ' έγὼ 'ναλαμένα.

369. βαουπεσή] Annon βαουπετή? Sic ποοπετής, εὐπετής, χαμαιπετής, δακουοπετής (Snppl. 112), etc.

374. τακόμεναι] Qu. ἱπτάμεναι. κατὰ γᾶν] Leg. κατὰ γᾶς.

μινύθουσιν] Cf. Sept. 920. Qu. φθινύθουσιν.

378. μύσος] Απ μύσους?

380. aὐδᾶται] Suspectum. Qu. ἐκχεῖται (pro ἐκχεῖ?). Saepius tamen apud nostrum aὐδᾶσθαι pro aὐδᾶν usurpatur.

381. πολύστονος] Qu. πολύρροθος. εὐμήχανοι] Leg. εὐμάχανοι. Cf. 561. ἀμαχάνοις.

383. τε μνήμονες Leg. τε μνάμονες aut εθμνάμονες. Sic

άναλίω 627.

384. δυσπαρήγοροι] Fort. δυσπαράγοροι. παρηγορίαις est Ag. 95, sed in anapaestis.

385. λέχη] Annon λάχη? Cf. 310. 387. ἀνηλίω] Leg. ἀναλίω. Cf. 627.

389. $\delta\mu\omega\varsigma$] Leg. $\delta\mu\tilde{\omega}\varsigma$.

392. ἐπὶ] Qu. ἔτι (cum Herm.).

395. $\delta n \bar{\delta} \chi \vartheta \delta v a \tau \dot{a} \xi v$ Qu. $\delta n \dot{\delta} \chi \vartheta \sigma v \dot{\delta} \varsigma a \dot{b} \sigma a v$ (vel oluov coll. 417.).

399. $\hat{\eta}\nu \delta \tilde{\eta}\tau'$] Qu. $\hat{\eta}\nu \delta \hat{\eta} \gamma'$, vel $\hat{\eta}\nu \tau \tilde{\omega}\nu$. Parum convenit hic particula $\delta \tilde{\eta}\tau a$. Post $\xi \hat{\epsilon} \nu \phi$ plene distinguendum.

402. τόχοις] Qu. τέχνοις.

408. Post ἐστέ plene interpungendum.

410. ὑμᾶς θ' ὁμοίας] Leg. ὑμῖν θ' ὁμοίαις.

413. ἄμορφον recte mss. ἄμομφον Rob. Herm. etc. Qu. ἄμεμφον (sensu activo). Cf. 475. τοὺς πέλας] τὸν πέλας Heath. etc. Recte, nisi potius ἀμόρφους corrigendum.

414. πρόσω δικαίων] Qu. πρόσω δίκης ἔστ' (aut τοῦτ'). ήδ' Μ.

ηδ' F. V.

427. τοσοῦτο] Qu. τοσοῦτον.

429. θέλει] Malim θέλοι.

430. δικαίως] Qu. δίκαια, vel δίκαιος.

431. τῶν σοφῶν γὰς οὐ πένει] Qu. τῶν σοφῶν γὰς οὖν πέλει (vel τις εἶ). Ita etiam Pal.

433. κοῖνε δ'] Leg. κοῖνέ τ'.

435. ἀξίαν ἐπαξίων] Leg. ἀξίαν ἐξ ἀξίων. Sic πονηρός ἐκ πονηρῶν Arist. Eq. 336.

440. $\delta \mu \tilde{\eta} \varsigma$] Scrib. $\delta \mu \tilde{\eta} \varsigma$.

445. ἔχει mss. ἔχων Wieseler. ἔχων Karsten ad Ag. p. 147.

446. έφεζομένη mss. έφεζόμην Wieseler. έφήμενος Karst. πρὸς χειρί] Qu. έν χειρί.

452. καί βοτοῖσι] Fort. κάμπόροισι. φυτοῖς πόροις] Annon

δυτοῖς ποτοῖς?

453. $\lambda \dot{\epsilon} \gamma \omega$] Qu. $\dot{\epsilon} \tilde{\omega}$, vel $\beta \alpha \lambda \tilde{\omega}$.

457. τρο ι αν mss. Τροίαν vulg. πρώαν Mein. πρώην melius Davies, qui Homeri illud τὸν οὺ πρώην κτεῖνας (Il. ω΄. 500.) respici putat. Vera proculdubio est emendatio πρώην (sc. octo annis ante). Cf. 738. ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν.

461. κούψασ'] Fort. έλοῦσ' vel λαβοῦσ'.

465. κοινῆ] Fort. καὶ δή. ἐπαίτιος] Qu. μεταίτιος. Cf. Ag. 811. Cho. 100. 134.

467. ἐπαιτίους] Qu. μεταιτίους vel potius πατροκτόνους.

469. $\pi \varrho \dot{\alpha} \xi a \varsigma \ \gamma \dot{\alpha} \varrho \ \dot{\epsilon} \nu \ \sigma o l$] Justo audacior conjectura foret $\ddot{\alpha}$ δ' $\ddot{\alpha} \nu \ \sigma \dot{\nu} \nu \ \nu \ \rho l \nu \ \sigma \rho l$, ut et altera $\pi \varrho \dot{\alpha} \xi a \varsigma \ \gamma \dot{\alpha} \varrho \ o \dot{\nu} \nu \ \sigma \varepsilon \ --$. $\dot{\epsilon} \nu \ \sigma o l$] Malim $\dot{\epsilon} \nu \ \sigma o \iota$. $\tau \dot{\alpha} \delta' \ a \dot{\nu} \dot{\epsilon} \sigma \omega$] Qu. $\tau \dot{\alpha} \ \sigma' \ a \dot{\nu} \dot{\epsilon} \sigma \omega$.

470. Qu. ἢ κατ' ἄνθρωπον τόδε | δρὰῶς δικάζειν. (Cf. Soph. Trach. 1018.) Vel ἢ κατ' ἀνθρώπων τινὰ | βροτῶν (vel ὀρθῶς) δικάζειν. Vel ἢ τιν' ἰσχύειν τόδε —. Vel ἢ τινα σθένειν τόδε —.

475. δμως δ'] Qu. έγω δ' (ita etiam Hart.), vel έμοῖς. αίροῦ

μαι] Qu. αὐδῶμαι (I pronounce).

476. εὐπέμπελον] Fort. εὐπόμπιμον (aut ἐκπ.). Cf. 481.

477. πράγματος] Leg. κρίματος. Cf.

478. ἐκ φρονημάτων] Qu. ἐκγενήσεται —, vel ἐκγεννήσεται, vel ἐκγεννᾶν φιλεῖ, vel ἐξ αὐτῶν μενεῖ, vel ἐκ φρενῶν κτίσει | πέδω πεσῶν ἄφερτον αἰανῆ νόσον. Desideratur enim futurum aliquod.

480. Post ¿στὶν virgula distinguendum.

481. πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοὶ mss. Leg. πέμπειν τ' ἀμηνίτως ἀμηχάνως ἔχω (vel ἀμήχαν' ἔστ' ἐμοί). Qu. δυσχερῆ 'στ' —, vel πέμπειν τε τάσδ' ἐμοί γ' ἀμηχάνως ἔχει, vel πέμπειν τε τάσδε πημάτων ἀρχὴν ἔχει. ἐμοί] ἔχει Bentl. Cf. Cho. 407. ἴδεσθ' 'Ατρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμαχάνως ἔχοντα.

484. $\vartheta \epsilon \sigma \mu \delta \nu \tau \delta \nu$ —] Qu. $\tau \delta \nu \vartheta \epsilon \sigma \mu \delta \nu$ —, vel $\vartheta \epsilon \sigma \mu \delta \nu \tau \iota \nu$ —. 488. Post 482. transponit Davies. $\eta \xi \omega$] Requiritur verbum

κελεύσω significans. Fort. τάξω vel στήσω.

489. δοκω πεοώντας μηδεν εκδικον φοεσίν mss. Qu. δοκον διδούσα μηδεν εκδικον κοινείν.

490. καταστροφαί] μεταστροφαί probabiliter Mein. νέων θεσμίων] Fort. παλαιῶν νόμων. Cf. 778. ἰὰ θεοί νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε. 808.

491. δίκα] Leg. βία. Cf. 555.

495. πάντας — βροτούς] Qu. πολλούς — βροτῶν.

- 497. $\it \~ev\mu a$] Suspectum. Fort. $\it \~eve ga$. $\it \pi goo\mu \'eve$] $\it \pi goove \mu \it \~ev \~ev \~ev$.
 - 499. βροτοσκόπων] Qu. βροτοφθόρων.

502. ἐφήσω] Qu. ἐφήσων.

505. ὑπόδοσιν] Qu. ἀπόλυσιν.

506. ἄκεά τ'] Leg. ἄκεα δ'. παρηγορεῖ] Qu. κατηγορεῖ. Sed futurum aliquod requiri videtur significans ζητήσει. Fort. ματεύσεται aut βοάσεται.

509. τετυμμένος] Qu. πεπληγμένος.

511. τ'] Leg. δ'. ἄ δίκα τ', ἄ θρόνοι τ'] Leg. ἄ δίκα τε θρόνοι τ'.

512. ταῦτα] Qu. τόνδε.

514. τεκοῦσα] Qu. τεκνοῦσσα. V. Soph. Tr. 308.

515. πίτνει] Qu. πίτνοι.

516. τὸ δεινὸν εὖ] Leg. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 698.

520. υπὸ στένει] Qu. υπαὶ δέους.

521. ἐν φάει Leg. ἔνδοθεν?

523. ἀνατρέφων] Qu. δέος (φόβον) τρέφων.

524. καρδίας] Qu. καρδία.

525. βροτός θ'] Qu. βροτοῖς aut βροτῶν.

530. $\delta\lambda\lambda'$ $\delta\lambda\lambda a$ δ'] Qu. $\delta\lambda\lambda a$ δ' $\delta\lambda\lambda'$.

535. πάμφιλος] Qu. παμφιλής.

540. λὰξ ἀτίσης] De λὰξ πατήσης cogitabam. Sic Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ δοῷ πατούμενα. Sed vetat metrum.

550. $\vartheta \epsilon \tilde{\omega} \nu$] Qu. $\varphi \delta \beta o \nu$. Anglice, without the pressure of fear.

553. τὸν ἀντίτολμον] Leg. τὸν παντότολμον. Cf. 637. τοῦ παντοσέμνου. Qu. τὸν παντότολμον δὲ καὶ παραιβάταν | τὰ πολλὰ παντόφυρτά φαμ' ἄνευ δίκας etc.

554. ayovia] Suspectum.

562. Qu. μαχόμενον (vel παλαίοντ'), vel δύαισι ληφθέντ'.

564. Cf. Plat. Resp. VIII. 533 A. έξαίφνης πταίσας ὅσπερ πρὸς ἔρματι τῆ πόλει.

565. ἄχλανστος] Leg. ἄχλαντος.

566. ἄϊστος Μ. Leg. ἀστοῖς aut ἀστῶν. Cf. 691. σέβας ἀστῶν. 697. 708. Ag. 1411. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς (ἔσει). κατεργάθου] Vitiosum, ni fallor. Requiri videtur verbum συνάθροιζε significans. Fort. ξυνάλισον.

567. εἴτ' οὖν πέλει —] Qu. εἰς τὴν πόλιν —. διατόρος ἡ Τυρσηνική] Leg. καὶ διατόρος Τυρσηνική.

571. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν] Qu. σιγᾶν ποοσήκει καὶ μα-

θεῖν —, vel σιγᾶν ἄνωγεν, ώς μαθεῖν —.

575. Post πράγματος interrogandi nota ponenda est.

576. καὶ μαρτυρήσων] Qu. ἐκμαρτυρήσων (vel συμμ.). Spd cf. 609. νόμω] Qu. ξένος aut φίλος.

579. αὐτός] Leg. αὑτός.

581. ἐπίστα] Qu. ἄριστα. κύρωσον] Qu. κυρῶσαι. Cf. 639.

587. κατέκτονας | Malim κατέκτανες. Cf. 591. 602. 605. 610.

588. τούτου δ'] Leg. τούτου γ'.

590. κειμένω] Leg. κειμένου. Nisi corrigendum potius τόνδ' ἐπηύχησας (ἐπήυσας) λόγον.

592. πρὸς δέρην τεμών] πρὸς δέρην (vel δέρη) βαλών Herw.

596. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ] Leg. καὶ δεῦρ' ἀεί γε.

598. ἀρωγὰς] Malim aut ἀρωγὰν (Cho. 477. πέμπετ' ἀρωγήν. Suppl. 774.) aut ἀρωγούς (Cho. 376. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. 726.). Fort. ἀρωγάς (om. δ'). πέμπει] Leg. πέμψει, ut in schol.

599. πέπεισθι] Formatum volunt ut ἴσθι, κέκλυθι, ἄνωχθι, κέκραχθι, etc. Qu. πείσθητι aut πέπεισο.

603. Qu. oð $\gamma \dot{a} \varrho$ oð $\mu \dot{\epsilon} \nu \zeta \tilde{\eta} \varsigma - ;$

611. ὥσπερ ἐστὶν] Qu. οὖν τόδ' ἔργον.

612. δικαίως] Qu. δίκαιον.

613. τὸ δή μοι] Leg. τόδ' ἤδη, vel τόδ' αίμα.

615. μάντις δ' ἄν mss. μάντις ἄν δ' Canter. Idem vitium Suppl. 925.

618. δ] Malim α. κελεύσει mss. Leg. 'κέλευσε.

619. μ αθε \tilde{v} Qu. σθένει. Cf. 679. $\tilde{\eta}$ κούσαθ' $\tilde{\omega}$ ς $\tilde{\eta}$ κούσατ'. Vel μ άθε. Cf. 657.

620. βουλῆ πιφαύσιω δ' ἔμμ'] Mirum est epicam lyricamque formam ἔμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem erroris esse. Tentabam βουλῆ δ' ἐπαινῶ πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. πιφαύσκω] πιφαύσκειν alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. ἔμμ', Qu. ἕμ'. Cf. Soph. Ant. 846.

624. μητρός μηδαμοῦ τιμάς νέμειν] Qu. μητρός μηδαμῶς ἄραν

έχειν. μητρός] Qu. μητρί.

627. θουρίοις] Qu. θουρίου.

629. of τ equipheroi] Leg. of ϑ hon μ aut saltem of ϑ aut μ hieroi.

632. τὰ πλεῖστ' ἄμεινον] Qu. ἄριστ' ἀνελθόντ'. εὔφροσιν]

Qu. εὐφοόνως.

633. δροίτη] Qu. δροίτης.

634. ἐν δ'] Leg. ἔν τ'. περέσκηνωσεν Μ. Qu. περισκήνωσεν. Cf. Ag. 1147. περίβαλον. Sed in senario offendit augmenti omissio, quare praestat apographi lectio παρεσκήνωσεν. Cf. Cho. 999. νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα (integumentum).

638. ταύτην τοιαύτην δ' —] Qu. ταύτην δὲ τοιάνδ' —, vel ταύτην δὲ δῆσιν. Vix enim εἶπον significare potest delineavi.

640. μόρον] Annon μόρου? προτιμᾶν cum genitivo jungitur Ag. 1672. Eur. Alc. 675. et alibi. Cf. ad 739.

642. ταῦτα τούτοις] Leg. ταῦτ' ἐκείνοις.

649. οὐκ ἐποίησεν Vix sanum. Leg. οὔποτ' ἄπασεν.

652. Qu. πῶς γὰο ἀποφεύγειν τόνδ' —; Aliud enim est φεύγειν, aliud ἀποφεύγειν. τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα] Leg. τοῦδ' ὑπερδικεῖς; ὅρα. Post ὑπερδικεῖς interrogandum.

655. χοώμενος τοῖς δημίοις Μalim δημίοισι χοώμενος.

658. κεκλημένου] Leg. κεκλημένη.

661. oloi Qu. žvoa.

665. oὐδ⁷] Qu. οὖκ. ἐν σκότοισι] Fort. ἐν σκότφ τ $\tilde{φ}$ (τ $\tilde{\eta}$ s) νηδύος.

667. ἐπίσταμαι] Qu. ὑπεσχόμην.

- 671. καὶ τόνδ'] Qu. αὐτόν τ'.
- 672. alar $\tilde{\omega}_{\varsigma}$] Qu. els del.
- 673. τῶνδε] Qu. ταῦτα.
- 677. μένω] Quidni μένομεν?
- 679. ἐν δὲ καρδία] Qu. ἐκ δὲ καρδίας.
- 680. aldeĩođe, ξ éroi] Malim aldeĩođ', $\tilde{\omega}$ ξ éroi. In v. 748. omittitur $\tilde{\omega}$ propter metrum.
 - 681. ἀττικός mss. ἀστικός Herm.
 - 683. Αίγείω στρατώ] Qu. Αίγείων στρατώ.
 - 689. "Αρει δ'] Qu. "Αρει τ'.
 - 692. τό τ' ήμας] Leg. κατ' ήμας.
 - 693. μὴ 'πικαινούντων Leg. μή τι καινούντων. Cf. Thuc. I. 71. etc.
- 697. περιστέλλουσι] περιστέλλουσα (investing them with) frustra Porson.
 - 698. τὸ δεινὸν πᾶν] Qu. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 517.
 - 701. ἔρυμα τε] Fort. ἔρυμά τι.
 - 709. algeir] Scrib. algeir.
 - 710. αίδουμένοις Μ. αίδουμένους Cant. Herm.
 - 714. ταρβείν] Αη σέβειν?
 - 716. μένων] νέμων Herm. prob. Dind. Leg. λέγων.
 - 723. τοιαῦτ' ἔδρασας recte mss. Dav. al. τοιαῦτα δράσας Herm.
- 724. παλαιάς δαίμονας mss. παλαιάς διανομάς schol. Eur. Alc. 28. unde παλαιάν διανομήν Dind.
 - 726. χώτε δεόμενος τύχοι Qu. κήν τι δεόμενος τύχη.
 - 728. παρηπάτησας mss. παρηπάφησας Davies.
 - 730. οὐδὲν] Leg. οὐκέτ'. τὸν lòν] Qu. σὸν lόν.
 - 735. ἐγὼ] Fort. ἐμήν.
 - 738. δ '] Leg. τ '.
 - 739. μόρον] Qu. μόρον. Cf. ad 640.
 - 747. τιμάς νέμειν] Qu. τιμάς έχειν. Cf. Eum. 228.
 - 752. ἀνὴρ] Malim ἀνήρ. 755. καὶ γῆς] Qu. γαίας.
- 757. ἀργεῖος ἀνὴρ mss. Leg. ἄρχει (ἥκει) τ' 'Ορέστης. Tentabam etiam ἄψορρος ἀνὴρ, sed requiri videtur ipsum nomen proprium 'Ορέστης. χρήμασιν Ιπο δώμασιν.
 - 761. $\mu \varepsilon$] Qu. $\sigma \varphi \varepsilon$.
 - 765. μήτοι] Qu. μήποτε.
 - 768. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι] Qu. τοὺς τάμὰ παρβαίνοντας.
- 769. ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις] Leg. ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας. Causa turbarum fuerit παρέξομεν in πράξομεν depravatum. Vel ἀμηχάνοις ταράξομεν —.
- 770. ἀθύμους] Requiritur, ni fallor, epithetum ἀναισίους (infaustos, Angl. unlucky) significans.
 - 771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), νel ποτέ.

772. δοθουμένων] Leg. δοθουμένοις.

774. έσμεν] Sensus requirit έσόμεθ'. εὐμενέστεροι] Qu. εὐμενέστατοι vel εὐμενεῖς ἀεί.

775. καί] Fort. χώ. Tollatur punctum post λεώς vulgo positum. Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.

776. πάλαισμ' ἄφυπτον] Fort. πάλαισμ' ἄφερτον, vel πάλαισμα δ' ἀεί. ἔχοις] Qu. ἔχων.

780. δυσοίστα] Α δυσοίζω. Qu. δύσοιστος.

781. ἐν γą̃] Qu. καὶ γą̃.

782. ล้หนาตะหชิที] Leg. ล้หอุดกะหชิที. Cf. ad Pers. 135. ล้หอุดกะหชิยีs (sic M.).

785. 🕉 δίκα] Leg. ἐν δίκα.

788. στενάζω;] Qu. τί δράσω (vel φάσκω);

789. 819. γένωμαι] γελῶμαι Tyrwhitt. prob. Dind. Qu. τί μῶμαι (subj.); Vel γενομένα ($\smile \smile _$). Cf. 790. τί γένωμαι; legitur Sept. 297. Qu. γοῶμαι;

791. μεγάλα τοι] Log. μεγάλα δή.

798. δ μαρτυρῶν] Qu. συμμαρτυρῶν.

799. αὐτὸς] Scrib. αὐτός.

800. δέ τοι —] Qu. δὲ τῆ —, vel δὲ πρὸς —, vel δμεῖς δὲ μὴ 'πὶ τήνδε γῆν —. Cf. 830.

801. Verba $\mu\dot{\eta}$ θυμοῦσθε — τεύχητ' fortasse ejicienda sunt.

σκήψησθε] Leg. σκήψητε.

802. δαιμόνων] Leg. καφδίας. Cf. 783. ίδν — μεθεῖσα καφδίας σταλαγμόν.

803. alχμάς] aὐχμοὺς Scal. Mendosum videtur. Fort ἄχνης

aut ἀγρίους.

805. ἐνδίκου χθονὸς] Leg. ἐν μυχοῖς χθονός (cf. 838.), vel ἐν τῆδε χθονί.

824. μηδ' ὑπερθύμως] Fort. μηδὲ περιθύμως. Cf. Cho. 40.

825. στήσητε] Qu. κτίσητε. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. ποὶν ἄν σε τῶν σῶν κυρίον στήσω τέκνων. δύσκηλον] Fort. δυσθαλῆ.

826. Post zai ponatur virgula.

827. καὶ κλῆδας] Qu. τὰς κλῆδας. Nisi sensus est etiam claves. δωμάτων] Qu. δώματος. Cf. ad prox. v.

828. ἐν φ̄] Leg. ἐν οἶς. Nisi pro δωμάτων reponendum, quod probabile videtur, δώματος (the chamber).

830. ἐκβάλης ἐπὶ χθόνα] Leg. ἐκβάλης ἔπη χθονί.

831. φέροντα] Fort. τιθέντα (causing).

832 sq. Distingue sic, κοίμα — μένος, | $\dot{\omega}$ ς — ξμοί· | πολλῆς δὲ —.

832. κελαινοῦ κύματος] Qu. κελαινοῦ δ' ἤπατος.

835. πρὸ παίδων] Suspectum.

- 838. κατά τε γᾶν] Leg. κατά τε γᾶς. οἰκεῖν] οἰχνεῖν Herm.
- 845. Qu. ἀπὸ γάρ με τιμὰν δαναιὰν (τιμὰς δαναιᾶς) θεοί —. θεῶν] Qu. θεᾶν.
- 846. δυσπάλαμοι δόλοι] Fort. δυσπαλάμοις δόλοις. παρ' οὐδὲν ἦραν] Verba corrupta. Verbum unum aliquod postulari videtur significans privarunt. Fort. δυσπάλαμοί γ' ἀπεστέρησαν.*
 - 849. κάρτ' εί Qu. πολλώ.
 - 857. οὔποτε σχέθοις] Leg. οὔποτ' ἄν σχέθοις.
 - 860. έμμανεῖς ἐμμανής Thiersch. Qu. ἐμμανῶν.
 - 861. μηδ'] Leg. μήτ'.
 - 866. λέγω Qu. θέλω aut φιλώ.
- 885. άγνόν] Leg. άγνῆς. Angl. if you have any respect fregard) for Persuasion (persuasive powers).
- 886. γλώσσης έμης μείλιγμα καὶ θελκτήριον] Qu. γλώσσης τ' έμης μειλιγμάτων θελκτηρίων.
 - 887. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν] Leg. σὺ τἄν μένοις ἄν.
 - 888. οὖτ' ἄν M. Leg. οὖκ ἄν.
 - 889. μῆνίν τιν'] Qu. ἡ μῆνιν.
 - 890. ἔξεστι] ἔνεστι Mein.
 - 892. ἔχειν] Leg. ἔξειν.
 - 897. συμφοράς | Scrib. ξυμφοράς.
- 898. ἔξεστιν γάρ μοι] Vix sanum. Qu. εἴωθα γάρ τοι —, vel ἔθος τι γάρ μοι —.
- 901. κατὰ χθόν' οὖο'] κατᾶσον οὖς Weil. Dav., coll. Hesych. κατᾶσαι κατακηλῆσαι. et κατησάτην κατεκηλησάτην. Qu. φίλησον.
- 903. Recte se habet νίκης. Cf. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.
 - 904. καί ταῦτα] Qu. τοιαῦτα vel ἄπαντα.
 - 906. εὐηλίως Qu. εὐηνέμως (gently).
 - 907. ἐπίρουτον] Fort. ἐπισσύτους. Cf. 924.
- 910. τῶν δυσσεβούντων] Malim τῶν εὐσεβούντων. ἐκφοοωτέρα πέλοις] Qu. ἐκφορὰ ἀτεία (ἐτεία) πέλοι, vel ἔκφορος βροτῶν πέλοις.
- 912. τῶνδ' ἀπένθητον] Qu. τῶνδ' ἀπήμαντον, vel τῶνδ' ἀπόρθητον, vel τῶν τε σωφρόνων.
- 913. τοιαῦτα σοὖστι] Qu. τοιαῦτα ταῦτα. Post ταῦτα tollendum punctum.
- 915. ἀστύνικον] Qu. ἐχθρόνικον. τιμᾶν] Qu. εἶναι, πέλειν, κλύειν, πρέπειν, aut μένειν.
 - 918. τὰν καί] Qu. τάνπερ, nisi καί valet etiam.
 - 921. ἄτ'] Qu. τᾶδ'. Cf. 978.
- 924. ἐπισσύτους mss. ἐπιρούτους Mein. Recte. Cf. 907. τύχας] Qu. γονάς aut τροφάς.
 - 925. έξαμβρόσαι Μ. Fort. έξαμβρύξαι.

932. βαρεῶν] βαρέων mss. Leg. βαρεᾶν. (Epica forma βαρεῶν pro βαρειών, ut τέλεος pro τέλειος, τελεούν pro τελειούν, βρότεος pro βρότειος (171.), etc.) ίλαρῶν (?) Weil. Malim ίλέων.

933. πληγαί] Leg. πλαγαί. Supplendum forsan (νιν ἔχουσιν).

935. σιγῶν Μ. σιγῶν (δ') Musgr. Qu. σιγῶν τ'.

940. φλογμοί τ'] Leg. φλογμοί δ'.

941. δρον τόπων] Suspectum τόπων.

944. $\mu\tilde{\eta}\lambda\dot{\alpha}$ τ'] Leg. $\mu\tilde{\eta}\lambda\alpha$ δ' . εὐθενοῦντα] Qu. εὐθενοῦσα $\Pi \dot{a} \nu$] Qu. $\Gamma \tilde{a}$. $(\gamma \tilde{a})$.

946. $\gamma \acute{o} vos \smile _]$ Qu. $\gamma \acute{o} vos (\pi \varrho \acute{o} \pi as, \text{ vel } \delta \grave{e} \pi \tilde{a}s).$

950. ἀπούετε] ἀπούεις Mein. πόλεως] χώρας malit Weil.

952. ύπὸ γαῖαν] Leg. ύπὸ γαίας.

953. περί τ'] Leg. παρά τ'. Cf. 930. τὰ κατ' ἀνθρώπους. φανερῶς | φανερῶν Eur. Qu. ώς, vel φανερούς, vel φανεροῖς? διαπράσσουσιν Qu. διέπουσιν Δεί (cf. 931), vel ἐπικραινομένα (969.), vel διαφαινομένα.

955. ἀμβλωπὸν] Fort. ἄπληστον. Cf. 976. ἄπληστον κακῶν —

παρέχουσαι] Leg. παρέχουσα. στάσιν.

957. τύχας] Leg. μάχας. 958. νεανίδων τ' ἐπηράτων] Qu. νεάνισίν τ' ἐπηράτοις.

959. τ '] Leg. δ '.

960. κύρι' ἔχοντες] Leg. κῦρος (vel τέρματ') ἔχοντες (ἔχουσαι?).

969. ἐπικραινομένων Qu. ἐπικραινουσῶν. Nisi pro τάδε τοι corrigendum τούτων v. 968.

971. ἐπωπᾶ] Qu. ἐπώπα (propter ἐκράτησε 973), vel ἔδωκεν, vel ἔθελξεν. Cf. 886.

983. ἀντιδιδοῖεν] Sc. οί πολίται (980. 991.). Qu. ἀντιδιδοῖ τις. 985. ποινωφιλεί Μ. (ω ex o fecit m.) ποινοφιλεί Herm. Qu. κοινοφιλεῖ, vel κοινά φιλεῖν.

986. καὶ στυγεῖν] Fort. κἀστυγεῖ (odii experti).

989. εύρίσκεις Leg. εύρίσκω.

995. πάντως διάγοντες] Leg. πάντως διέποντες. Fort. πάντεσσιν έχοντες.

996. αλσιμίαισι] Qu. ἀφθονίαισι. Cf. Fr. 198. βίοτον ἄφθονον. Fr. 68. Sic προνοίαισι (pro προνοία) Ag. 683.

1003. προτέραν] Qu. πρότερον.

1008. κατέχειν] Leg. ἀπέχειν. Nisi pro χώρας malis χώρα.

1014. ἐπιδιπλοίζω] Leg. ἐπανδιπλοίζω.

1021. αἰνῶ τε μύθους] Fort. αἰνῶ μὲν ὑμᾶς (et πέμψω δὲ 1022.).

1023. κάτω χθονός] Qu. κατά χθονός.

1026. ἐξίκοιτ' ἄν] Qu. ὧδ' ἵκοιτ' ἄν, vel ἐξελήλυθ'.

1028. ἐνδυτοῖς] Leg. ἐνδυτῶν. Qu. ποικίλοις vel ποικίλοις τ'.

1029. τιμᾶτε] Qu. πρόβατε.

1031. εὐάνδροισι συμφοραῖς] Haec non intelligo.

1032. βᾶτ' ἐν δόμφ mss. βᾶτε δόμφ Herm. βᾶτε δόμον conj. Drake. Qu. βᾶτε δόμους.

1037. περίσεπται τύχα τε] Qu. περίσεπτοι έσεσθε.

1040. Τλαοι] Qu. Τλεφ. καὶ] Qu. νῦν. εὐθύφρονες γῆ] Qu. εὕφρονες αἴα, vel καὶ ἐϋφρονέουσαι.

1041. στήσω] Fort. **κτί**σω. Sed cf. 825.

1043. 1047. ἐπὶ μολπαῖς] Fort. μετὰ μολπῶν, aut ὑπὸ μολπαῖς (coll. 1034.).

1044. ἐς τὸ πᾶν mss. εἰσόπιν optime Linw. Drake. ἔνδαιδες Μ. Qu. ἐν δαισίν (in epulis). οἴκων] ἴτων Linw. Drake. Distingue sic, — ἴτων | Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς —.

1046. συγκατέβα] Leg. συγκατέβαν. Cf. Cho. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὰ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Qu. συγκατέκραναν.

FRAGMENTA

(secundum ed. Dind. V. corr. Lond. 1869.).

4 b. ξξαυστήρες χειρούμενοι] ξξαυστήρσιν ξξαιρούμενοι conj. Dind. Qu. — ξξαντλούμενοι.

16. $\chi \lambda \tilde{\eta} \delta \sigma r$] Cf. Dem. p. 1278, 5. τὸν $\chi \lambda \tilde{\eta} \delta \sigma r$ $\tilde{\epsilon} \mu \beta \alpha \lambda \tilde{\omega} r$ $\tilde{\epsilon} s$ τὴν δδόν. p. 1279, 12.

22 b. τιν' άρχὰν] Qu. τὸν άρχόν.

39. άγὼν γὰρ $\stackrel{-}{\longrightarrow}$] Cf. Adesp. 242. άγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος άθλητοῦ μένει | άλκήν.

41. μήλων — βοσκάς] Cf. Eum. 266. βοσκάν πώματος δυσπότου. παραίτιος] Leg. παραιτία, ut in Cho. 910. ή Μοΐρα τούτων, ὧ τέκνον, παραιτία.

47. $\delta \psi \iota \varsigma \mid \delta \sigma \varphi \tilde{\nu} \varsigma M$. Schmidt.

52. $\Delta i \delta \varsigma = \lambda i \beta a$] Haec spectant, ni fallor, ad Ag. 1387. τρίτην ἐπενδίδωμι τοῦ κατὰ χθονὸς | $\Delta i \delta \varsigma$ νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.

55, 3. τόρνου κάματον] Cf. Herod. IV. 36. 3. ἐοῦσαν (τὴν γῆν)

κυκλοτερέα ώς ἀπὸ τόρνου. δακτυλόδεικτον] Cf. Ag. 1332.

58. ἐφημένη τάφον] Leg. — τάφω. Cf. Cho. 501. Ag. 1217. Eum. 629. Conferri non debet Eum. 409.

64b. $\tau \varepsilon \ \Lambda v \delta (a \varsigma)$ Leg. $\dot{\epsilon} \varkappa$ (aut $\gamma \varepsilon$) $\Lambda v \delta (a \varsigma)$.

65 a. χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον] Cf. Cho. 105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

93. δονιθα δ' οὐ ποι $\tilde{\omega}$ σε της έμης δδο \tilde{v}] Qu. δονιθά νυν (vel ν \tilde{v} ν) — .

103. ἀτίσεις] Correpta media. I. q. ἀτιμάσεις. Cf. Sept. 441.

θεούς ἀτίζων. Suppl. 733. Eum. 540.

111. πυρσοκόρσου λέοντος] Cf. Pers. 316. πυρσήν — γενειάδα. Cho. 282. λευκάς δὲ κόρσας (i. e. canos crines) τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσω.

- 114, 2. βρίθεται] Cf. Eur. Fr. 467. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται; Pher. Fr. 190. Hom. II. δ'. 306. μήκων καρπῷ βριθομένη etc. Hes. Scut. 290. 295. 300. Bacchyl. 13. Theocr. XII. 23.
- 121. δήλημα] Cf. Cho. 1002. φηλήτης ἀνης, | ξένων ἀπαιόλημα. 134. σέβας — άγνόν] Cf. Eum. 885. άγνὸν — πειθοῦς σέβας. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

137. φαρμάκων πολὺς πόνος] Cf. Pers. 751. πολὺς πλού-

του πόνος.

. 155. Cf. Eum. 715. άλλ' αίματηρά πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις. 158. ἐφημένη τάφον] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ'

έφημένω ξένω.
179, 4. πληγεῖσ'] δαγεῖσ' Schn. Reponendum, ni fallor, πεσοῦσ'.

5. πνέουσ' εμοί | Scrib. πνεουσά μοι.

181. στρατάρχας] Cf. Herod. III. 157. 6. στρατάρχης (στρατάρχης al.).

196, 16. ιδών δ' άμηχανοῦντά σ' οἰκτερεῖ πατήρ (gl. δ Ζεύς)

Cobet. prob. Dind.

201. τοῦτο] ποῦ τὸ Herm. Malim δεῦρο (huc veni).

211. ἄελπτοι] Hesychii glossam ad Agamemnona, ejusdem tetralogiae fabulam (v. 141), spectare putat C. Todt.

225. έγκατιλλώψας] Cf. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας.

233. στέφανον ἀρχαῖον] ἀρχαῖον στέφος Weil., coll. Athen. p. 673. Cf. Soph. Oed. C. 683. νάρμισσος, ἀρχαῖον στεφάνωμα.

238. Cf. Ag. 795. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων | οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτὸς | τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας | ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

239. διημάθυνον] Cf. Ag. 824. πόλιν διημάθυνεν Άργεῖον δάκος.

251. ἐρρυσίας οἶον vulg. ἐρρυσίαζον (vi prehendebant) Symmons Praef. Ag. XIV., coll. Ion. 523. ἄψομαι, κοὐ ὁυσιάζω. Aesch. Suppl. 420. μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων ὁυσιασθεῖσαν. 605. ἀρρυσιάστους.

257, 1. εἰ θέλεις] Qu. εἴτε λῆς, vel εἶτ' ἔχεις. De particulis εἰ — εἴτε cf. Cho. 768. Eum. 468. 612. 2. δ γοῦν] εἶτ' οὖν Harm Posts vi ridetur. 5 νίσιμα Ιος γίσιμα Τος νένους Γονίκους erm. Recte, ut videtur. 5. κότον] Leg. φόνον.

259. πεπαίτερος] Confer Ag. 1365. πεπαιτέρα γάρ μοῖρα τῆς

τυραννίδος.

280, 1. μάκιστον σέλας] Cf. Ag. 289. τὸ χουσοφεγγὲς — σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπάς. (Qui locus corruptus est.) Qu. καὶ μὴ κάμινος σχῆ τὸ μάκιστον σέλας.

281. Cave ne έας Aeschyli esse putes. Plato έας pro έμας παιᾶν' ἐπηυφήμησεν] Cf. Pers. 620. ὕμνους substituisse videtur. ἐπευφημεῖτε.

282. δράσαντι γάρ τοι —] Leg. δράσαντι γάρ τι —. Cf. Soph. 209. τον δρώντα (τῷ δρώντι?) γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Qu.

τῷ δρῶντι γάρ τι —.

288. κάτοπτρον είδους | Cf. Ag. 839. δμιλίας κάτοπτρον.

292. Cf. Ag. 584. ἀεὶ γὰρ ἡβῷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν (l. γέρουσι μανθάνειν).

294. τὸ — βρότειον σπέρμ'] Cf. 909. βροτείων σπερμάτων.

299. Cf. Sept. 228. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.

303. πυρκαύστου metri necessitate scripsisse Aeschylum suspicatur Mein. neque improbat Dind. Lex p. 431. Quae correctio confirmatur fabulae Aeschyleae titulo Προμηθεύς πυρκαεύς (Poll.) sive πυρφόρος.

306. τέκνωμα] Α τεκνοῦσθαι, Sept. 657. Ag. 752. ται] Mendosum. Leg. δπάζεται. Cf. Eum. 529. παντὶ μέσω τὸ κράτος θεὸς ἄπασε. 622. Ζεὺς — τόνδε χρησμὸν ἄπασε. Pers. 762.

τιμήν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὅπασεν. Prom. 8. 30. 252.

311a. V. 1. συζυγοῦσι] Consociantur. Angl. go hand in 2. ξυνωρίς] Ι. q. συζυγία, δυάς. hand. Cf. Cho. 599. συζύγους. Cf. Ag. 643. φοινίαν ξυνωρίδα. Soph. Oed. C. 894.

312. πλέκειν — μηχανάς Cf. Cho. 220. δόλον — πλέκεις.

316. νεαίρετον] Cf. Ag. 1063. θηρός — νεαιρέτου.

320. $\varepsilon l \tau'$ o $\ell \nu$ Leg. $\varepsilon l \tau'$ $\hbar \nu$.

321. τρέπουσα] Leg. στρέφουσα. Cf. Eum. 650. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω | στρέφων. τί δ' οὐχί;] Interpositum, ut in Ag. 273. ἔστιν, τί δ' οὐχί; Cf. Soph. Phil. Ant. 567. πῶς δ' οὐκ ἄν; Prom. 758.

329. "Ηρα τελεία, Ζηνός εὐναία δάμαρ Leg. μῆτερ τελεία, —.

Glossema est H_{Qa} .

340. παλαγμοῖς αἵματος] An σταλαγμοῖς —? Cf. Eum. 247.

350. μαινάδων ζευκτήριε | Cf. Pers. 736. γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

355. ὀστέων στέγαστρον] Ossium involucrum. Cf. Cho. 984.

στέγαστρον ανδρός δείξατε.

378. ἄνω ποταμῶν] Plene Eur. Med. 410. ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί.

386. Schol. Theocr. II. 36. ίδούοντο την Έκατην έν ταῖς τριόδοις καὶ πρὸ τῶν θυρῶν.

387. εναγώνιε — Έρμᾶ] Cf. Arist. Pl. 1161. εναγώνιος τοίνυν

390. μάχλον ἄμπελον] Cf. Suppl. 635. μάχλον "Αρη.

408. Cf. Aesch. Ag. 1050. Arist. Av. 1679. Ran. 93. 678 sq. Herod. II. 57.

418. φρην ἀγέλαστος] Cf. Ag. 794. ἀγέλαστα πρόσωπα. Cho. 30.

άγελάστοις (άμεγάρτοις?) ξυμφοραίς.

435. τεύχημα] Vocabulum nusquam alibi occurrit. Qu. τέχνημα (τέχνασμα) καὶ δυσέκδυτον. Ita etiam Nauck. δυσέκδυτον jam Dind. Fort. — δυσέξοδον (Pers. 690. ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον).

440. δέδοςκεν] δέδυκεν Η. Sauppe, coll. Ag. 1011. 1123.

456. Cf. Soph. Fr. 209. τον δρώντα (l. τῷ δρώντι) γάρ τι καὶ παθεῖν δφείλεται.

417 N². ἀσαι] Ι. e. βλάψαι. Soph. Fr. 564. ἄσας (i. e. βλάψας).

SUPPLEMENTUM.

PROMETHEUS VINCTUS.

126. Cf. Eur. Fr. 597, 4. ταῖς ἀκυπλάνοις πτερύγων ὁιπαῖς. 941. Cf. Eur. Herc. 823. κάμὲ τὴν θεῶν λάτριν. Ion. 1347. δ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

465. οὐ σμικρὸν τρόπον Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον. 463.

571. κακοῖσι βάζει] Leg. κακοῖσι βάλλει. Cf. Soph. Aj. 1244. ήμᾶς — κακοῖς βαλεῖτε.

924. ἐφξάτην πολλὰ — πολίτας] Cf. Pers. 236. ἔφξας πολλὰ

δη Μήδους κακά.

PERSAE.

752. τοῦ φθάσαντος ἄρπαγή] Cf. Sept. 1014. ἄρπαγὴν κυσίν. 810. ἠδοῦντο συλᾶν] Cf. Cho. 898. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὁμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027.

SUPPLICES.

255. πρὸς δύνοντος ἡλίου] Cf. Herod. IX. 14. 3. τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντος (τῆς Εὐρώπης).

391. ἔχουσι κύζος] Cf. Thuc. V. 38. αἴπες ἄπαν τὸ κύζος

ἔχουσι. Soph. El. 919.

749. γυνη μονωθεῖσ' οὐδέν] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰο γοαῖς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν. Ag. 1396.

.

				į
	·			
`				
		·		

• • . •••

